

مسؤلمانی کامل

بهشی دووهم
خواپهرستی مسؤلمان

ameer.maktab@yahoo.com

/AliBapir

/AliBapir

/MediaAmeerOffice

www.alibapir.net

بهرگی دووهم
عہلی باپیر

چاپی یہ کہم

۲۰۰۱ز

۱۴۲۲ک

www.alibapir.net

پیشکش کی ہے ہمارے بہترین
مفت ویشم شکر خانہ

مسولمانی کامل

۱۲/۷/۰۰۱
نمبر داوا

بہشی دووہم

خواپہ رستی مسولمان

بہاگی دووہم

عہلی باپیر

ameer.maktab@yahoo.com

f /AliBapir

YouTube /AliBapir

f /MediaAmeerOffice

www.alibapir.net

چاپی یہ کہم

۲۰۰۱ز

۱۴۲۲ک

www.alibapir.net

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وما خلقت الجن والإنس إلا ليعبدون

له جیاتی پیشہ کی

خوینہری بہر پیزا! لہبہرگی یہ کسمی لہم بہشی دووہدی مسولمانی کامل دا
(خواہرستی مسولمان) جگہ لہبابہتی یہ کہم دووہم سییہم، کہدہریارہی (خواہرستی
بہگشتی) و (پاک و خاوینی) و (بنچینہ گرنہگہکانی ہدلس وکوتی شرعی یاندو ژیرانہ
لہگہل ورده بابہتہ خیلافی یہ کان) دا بوون، لہبابہتی چوارہ میشدا کہ دہریارہی پینج
درووشہکانی خواہرستی یہ، یہ کہمین و گہورہترین دروشمی خواہرستی کہ: (نوٹ
بہرپاکردن) ہ، خراہروو، جا خواہرستیوان بی لہم بہرگہش دا چوارہ دروشہکانی تر کہ
(مال بہخشین و روژووگرتن و حج و عمرہ و زیکری خواہرستی) دہخینہروو.
بہرچوڑہش لہدروو تسوی ہرردو بہرگہکہدا ہم خواہرستی بہگشتی و ہم
خواہرستی بہتابہتی یہ کانیش کہ پینج دروشہکانن بہتوژینسہوی وردو قوولہوہ
روون کراونہتہوہ.

ameer.maktab@yahoo.com

/AliBapir

/AliBapir

/MediaAmeerOffice

www.alibapir.net

www.alibapir.net

ameer.maktab@yahoo.com

/AliBapir

/AliBapir

/MediaAmeerOffice

www.alibapir.net

پيشگهش بڼي

به بهنده راست و رښه نه کاني خواي تاک و بڼي وينه و هاوډل و پاک که
به ماناي راسته قينه و فراواني پرستن، خوا ده پرستن و، له
پرستني دا گړډه دي شيرک و له شيوه دي پرستني دا دوو چاري
بيدعت نابن، واته تهنه نه و ده پرستن و تهنه به و شيوه يه ش که خوي
دياري کړدووه ده دي پرستن.

www.alibapir.net

دوودمین درووشمی خواپہ رستی مال بہ خشین

ameer.maktab@yahoo.com

/AliBapir

/AliBapir

/MediaAmeerOffice

www.alibapir.net

www.alibapir.net

پى خۇشكردن

خوینەری بەرپرزو خوشەوێستم! ماڵ و سامان بەخشین لەپەڕی خوادا یەکی
دیکە یە لە درووشم و نیشانه گرتو و بنەپەتییەکانی خواپەرستی و بەندایەتی بۆ خوا کردن.

وه جئى سەرنجە كە خۇاى كار بەجى مال و سامان بەخشىنى بە خەسلەتلىكى
 بىچىنەيى و گەورەي ئىنسانى مەسئۇلمان و كۆمەلى مەسئۇلمان دانامو لەقورپاننى مەككىدا
 پىش مەدەنى لە چەندان ئايەتدا خەسلەتلى مال بەخشىن لەپىزى خەسلەتە گەورە
 بىنەرەتلى يەكانى دىكەي تاك و كۆمەلى مەسئۇلماندا خراوتەپووا بۇ وىنە:

* (فَمَا أَوْتِيتُمْ مِنْ شَيْءٍ فَمَتَاعُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَمَا عِنْدَ اللَّهِ خَيْرٌ وَأَبْقَى لِلَّذِينَ آمَنُوا وَعَلَىٰ رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ (٣٦) وَالَّذِينَ يَجْتَنِبُونَ كَبَائِرَ الْإِثْمِ وَالْفَوَاحِشَ وَإِذَا مَا غَضِبُوا هُمْ يَغْفِرُونَ (٣٧) وَالَّذِينَ اسْتَجَابُوا لِرَبِّهِمْ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَأَمْرُهُمْ شُورَىٰ بَيْنَهُمْ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنفِقُونَ (٣٨) وَالَّذِينَ إِذَا أَصَابَهُمُ الْبَغْيُ هُمْ يَنْتَصِرُونَ) الشورى

وهك ده‌بينين خه‌سله‌تي مال به‌خشين له‌پريزي: ئيمان، پشت به‌خوا به‌ستن، خو‌پاراستن له‌گوناهه زل و ناقو‌لايه‌كان، لي‌بوردين له‌كاتي توو‌په‌يي‌دا، به‌دهم بانگي خواوه‌چوون، نو‌يژ به‌رپاكردن، ږاو‌يژ به‌يه‌كتر كردن له‌كاروباردا، وه‌توله ستاندينه‌وه له‌كاتي ده‌ستدرېژي كرانه سهردا، باس كراوه! كه ينگومان هر هه‌موويان خه‌سله‌تو پي‌كه‌ينه‌ري گرنكو بڼه‌رتي هم كه‌سايه‌تي تاكي مسولمان و هم كومه‌لگاي مسولمانيشن.

* (أَفَمَنْ يَعْلَمُ أَنَّمَا أُنْزِلَ إِلَيْكَ مِنَ رَبِّكَ الْحَقُّ كَمَنْ هُوَ أَعْمَىٰ إِنَّمَا يَتَذَكَّرُ أُولَئِكَ الْأَنْبَاءُ ، الَّذِينَ يُؤْفُونَ بِعَهْدِ اللَّهِ وَلَا يَنْقُضُونَ الْمِيثَاقَ ، وَالَّذِينَ يَصِلُونَ مَا أَمَرَ اللَّهُ بِهِ أَنْ يُوصَلَ وَيَخْشَوْنَ رَبَّهُمْ وَيَخَافُونَ سُوءَ الْحِسَابِ ، وَالَّذِينَ صَبَرُوا ابْتِغَاءَ وَجْهِ رَبِّهِمْ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَأَنْفَقُوا مِمَّا رَزَقْنَاهُمْ سِرًّا وَعَلَانِيَةً وَيَدْرَعُونَ بِالْحَسَنَةِ السَّيِّئَةِ أُولَئِكَ لَهُمْ عُقْبَى الدَّارِ) الرعد: ١٩-٢٢.

لیره شدا به هه مان شیوه مال به خشین له پری خوادا به په نهانی و ئاشکرا خراوته به پیزی: زانیاری هه بوون به پاستی و هه قیتی قورئان، وه فاداری به په یمانی خوا و نه شکاندنی نه و به لین و په یمانه، گه یاندنی په یوه ندی یه کومه لایه تی یه کان به تایبته خزمایه تی، سام و هه بیته هه بوون به رانبهر به خوا، ترسان له لیپرسینه وهی رۆژی دواپی، ئارام گرتن و خۆپاگری له بهر خاتری خوا، نویژ به رپاگردن، به چاکه پالپیه نهانی خراپه! که بیگومان نه مانیش سه رجه میان بۆ په روه رده بوونیکی پاست و دروستی ئینسانی مسولمان و هاتنه دی کومه لگایه کی ئیسلامی هاوسهنگ و تیرو ته واو پیویستن.

وه مال به خشين له قورئاندا مه گهر چوَن دنا هه ميشه كراوه به پيشه كى گيان به خشين،
 وته عبرى: (وجاهدوا بأموالهم وأنفُسهم في سبيل الله) دوو جار، له: (الانفال: ٧٢) و(الحجرات: ١٥)، وه
 ته عبرى: (وجاهدوا في سبيل الله بأموالهم وأنفُسهم) جارئك له: (التوبة: ٢٠)، وته عبرى: (جاهدوا
 بأموالهم وأنفُسهم) له: (التوبة: ٨٨)، وه ته عبرى: (تجاهدون في سبيل الله بأموالكم وأنفُسكم) له:
 (الصف: ١١)، وه ته عبرى: (أَنْ يُجَاهِدُوا بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ) (التوبة: ٤٤)، وه ته عبرى: (أَنْ يُجَاهِدُوا
 بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ) له: (التوبة: ٨١)، وه ته عبرى: (وجاهدوا بأموالكم وأنفُسكم في
 سَبِيلِ اللَّهِ) له: (التوبة: ٤١)، هه كرام يه كى جارئك له قورئاندا هاتوون!! چونكه له پراستى دا
 جهنگو جهاد له پيناوى خوادا بهرله وهى پيوستى به پووح بن په كى له سهر مال و
 سامان كهوتوه، وه نهو كه سهش كه دلى له بهر مال و سامانه كهى نه بيته وه كه له پرى
 خوادا بيه خشى پرى تى ناچى بتوانى گيانه كهى فيدا بكات پيشينانش گوتويانه:
 بهردى زل نيشانه ي پى دا نه دانه!

به لن مال و سامان به خشين له پيناوى خوادا جوړه خواپه رستى يه كى زور گه وړه
 گرنگه چونكه چهرخ و دولاى نه ژيانه دنيا يي به چ له حاله تى جهنگو چ ناشتى دا له پروه
 ماددى يه كه يه وه دايه موؤ جوولنه ره كهى مال و سامانه نه وه تا خواى زاناو كار به جى
 تبارك و تعالى لهو باره وه فرمويه تى: (وَلَا تُؤْثِرُوا أَمْوَالَكُمْ الَّتِي جَعَلَ اللَّهُ لَكُمْ قِيَامًا
 وَارْزُقُوهُمْ فِيهَا وَاكْسُوهُمْ وَقُولُوا لَهُمْ قَوْلًا مَعْرُوفًا) (النساء: ٥)، واته: وه نهو مال و سامان هه تان
 كه خوا گيراوى به مايه ي پاره ستان و به پروه چوون - ي ژيان و گوزهران - تان مه دهنه
 دهست نه فامه كانتان، به لكو برزو پوښاكيانى تياندا دابن بكن، وه - له و باره وه - قسه ي
 خوش و چاكيان له گهل بكن.

وهك ده بينن خواى په روه ردگار مال و سامانى به پراگرو به پروه بهرو چاكه رى ژيان و
 گوزهرانى كومه لگا ناو بردووه، وه له مسولمانانيشى قه دهغه كرده كه بيده نه دهست نهو
 جوړه كه سانه كه له بهر نه قامى و نه زانى و كال و كرچى نازانن و ناتوانن كه وهك پيوست و
 له شوين و مه قامى خوى دا نهو مال و دارايي به به كار بينن، وه جى سهرنج نه وه يه كه
 خواى په روه ردگار مال و سامانى به مولكى كومه لگاي ئيسلامى داناوه هه موو
 نه نداهه كاني كومه لگاش له بهر دم پراستنى و به زايه نه چوونى دا به بهر پرسيار له قه له م
 داوه!

جا ئيمه خوا پشتيوان بن بهم شيوه يه خوارى نهو دروشمه گرنگه خواپه رستى و
 سى يه مين پايه و كوله كهى ئيسلامه تى يه ده توژينه وه:

^١ بهوانه: (الجامع لاحكام القرآن) القرطبي ج ٣ ص ١٢٣٥، ١٢٣٦، وه: (تفسير القاسمي) ج ٣ ص ٢٨.

بەندى يەكەم: مال بەخشىن بەگشتى

كە لەم خالانەى خوارى پىك دى:

۱- مال بەخشىن لەپىي خوادا يانى چى و چ پلەو پاىەيەكى لەئىسلامدا ھەيە؟!

۲- مال بەخشىنى فەرز.

۳- زەكات دان.

۴- زەكاتى سەرفەرە (زكاة الفطر)

۵- مال بەخشىنى سۈننەت (خىركردن - التصدق)

۶- چۈنەيتى مال بەخشىن: چەند ئەدەب و رەوشتىكى بەرزو جوان.

۷- سەرەنجامى مال بەخشىنى پياكارانە.

بەندى دوووم: چەند تىبىنى يەكى گىرنگ دەربارەى زەكات.

كە ئەم بەندەش سەرچەم لەچوار خالان پىك دى:

۱- زەكات دان و ھەرگىرتى و دابەش كىردنى.

شايانى باسە ئەم خالە چواردە (۱۴) تىبىنى گىرنگى ھەخۇ گىرتوون.

۲- زەكات و كۆسپ و گىرگىرتەكان.

ئەمىش ھەشت (۸) تىبىنى تىدان.

۳- زەكاتى ئازەل و بەروبوومى كشت و كال و ميوەجات.

ئەمىش لە دە (۱۰) تىبىنى يان پىك ھاتو.

۴- چەند جۈرە زەكاتىك.

كە ئەمىش ھەقە (۱۷) تىبىنى گىرنگى گىرتوونەخۇ دەربارەى ھەقە جۈرە زەكات دان.

بەندى سىيەم: بەراوردىك لەنيوان زەكات و باج (ضريبة) دا.

كە ئەمىش لەم ھەشت خالە پىك ھاتو:

۱- ماھىيەتى زەكات و باج و خالە ھاوبەش و جياوازەكانيان.

۲- بىنەماي مەبدەئى زەكات و باج.

۳- زەكات و باج لەچى دەدرىن؟!

۴- پىرانسىيەكانى دادگەرى لەنيوان زەكات و باج دا.

۵- پيژهي و هه لکشين (النسيبة والتصاعدية) له نيوان زهکات و باج دا.

۶- دهسته بهرکه رهکان (ضمانات) ي زهکات و باج.

۷- رهوابووني باج و پراي زهکات دان.

۸- نايبا باج وه بري زهکات دهکوي؟!

بهندي چوارهم: بهرهم و شوينه وارهکانی مال بهخشين له پي ي خوادا
که له چهند خاليک دا بهرهم و شوينه واري چاک و په سەندي مال بهخشين له پي ي خوادا
له ژياني تاک و کومه ل دا تيدا خراونه پوو.
له خواي په روهردگارو بهخشه ريش داواکارم که بهرکهت و پيژنکي وا بخاته نه
تويژينه يوه بو خوينه ران مايه ي شاره زايي و بهرچاو پووني چاکترو زياتر بيت و له باره ي
يه کيک له پايه گرنگهکانی ئيسلام و دروشمه بنه پته يهکانی خواپه رستیی و، بو بهندهش
مايه ي پاداشتي دوا بوژو قورس کردنی تا ته رازووي کرده وه چاکهکانم بيت.

ameer.maktab@yahoo.com

/AliBapir

/AliBapir

/MediaAmeerOffice

www.alibapir.net

www.alibapir.net

به ندى يه كه م
مال به خشين به گشتى

- ۱- پیناسه و پله و پایه ی مال به خشین له پړی خوا دا.
- ۲- مال به خشینی فهرز.
- ۳- زه کات
- ۴- زه کاتی سهر فتره (زکاة الفطر)
- ۵- مال به خشینی سوننه ت
- ۶- چۆنیه تی مال به خشین: چەند ئه ده ب و په وشتیکی به رزو جوان.
- ۷- سهره نجامی مال به خشینی ریاکارانه.

---

ameer.maktab@yahoo.com

/AliBapir

/AliBapir

/MediaAmeerOffice

www.alibapir.net

www.alibapir.net

۱- پیناسه و پلهو پایهی مال به خشین

"راغب الاصفهانی" گوتوویه تی^۲: (نَفَقَ الشَّيْءُ مَضَى وَنَفَذَ.. وَالْإِنْفَاقُ قَدْ يَكُونُ فِي الْمَالِ وَفِي غَيْرِهِ وَقَدْ يَكُونُ وَاجِباً وَتَطَوُّعاً..... وَالنَّفَقَةُ إِسْمٌ لِمَا يُنْفَقُ) واته: (نَفَقَ الشَّيْءُ) یانی ئەو شتە پۆی و پرا... وه (إنفاق) له مال و سامان و غەیری دیش دا دەبێ، وه فەرزو سوننه تیشی ههیه،... وه (نفقة) ناوه بۆ ئەوهی که سەرف دەکری.

که واته: وشە (نفق) یان (انفق) که به هه موو صیفه کانی یه وه (۷۳) جار له قورنانی دا هاتوه، له بنه پەتی زمان دا یانی نه مان و پزان و ته و ابوونی شتیک، به لام شرع بۆ سەرف کردن و به خشین مال و سامانی به کارهیناوه که له پێی خوادا ده به خشری و دهری بهو که سو شوینانهی که شرع دیاری کردوون.

جا هه رچهنده له ئەسل دا وشە مال سەرف کردن (إنفاق المال) هه رجۆره مال و سامان خەرج کردنیک ده گرتنه وه چ بۆ خوا بێت چ بۆ غەیری خوا، وه چ له پێیهکی شرعی و راسته وه بێت، چ نا، به لام له به کارهینانی قورنانه و سوننه دا مه گەر به نیشانهیهک جیا کرابێته وه نه گەر نا مه به ست پێی مال به خشین له پێی خوادا و به گوێرهی شرعی خوا. ئنجا هه رچهنده زه کات که یه کێکه له پینچ پایه و بنچینه گه و ره و گرنگه کانی ئیسلام مه زترین و کاریگه رترین و به پیت و پیزترین و به ره مدارترین جۆری مال به خشین، به لام وه دواتر پووینی ده که یه وه مال له پێی خوادا به خشین زۆر له مه سه لهی زه کات دان فراوانتره و قوولتره ریشه دار تریشه.

جا ئیستا که تا راده یه ک زانیمان مال به خشین له پێی خوادا یانی چی! با له بهر تیشکی چهنده ده قێکی قورنانی به پیزو سوننه تی پینغه مبه ری به پیزدا ۞ هه ولی ده ر خستنی پلهو پایه ی بده ی، هه رچهنده له (پێ خوش کردن) یش دا چهنده ده قێکمان به نموونه هینانه وه به لام لیڤه شدا چهنده ده قێک به نموونه دینینه وه به هه ردووک باری ئیجابی و سه لبی دا بۆ ئەوهی هه م گرنگی و گه و ره یی مال به خشین و هه م تاوان و زیانی پێدی و چرووکی و ده ستگرتنه وه و نه به خشینمان بۆ ئاشکرا بن، جا ئەوکاته پلهو پایه ی مال به خشین و (محلّ الاعراب) ی له ئیسلامدا زۆر به پووینی ده زانی:

^۲ بهوانه: (معجم مفردات الفاظ القرآن) ص ۸۱۹، لفظ (نفق)

أ- (إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ (١٥) آخِذِينَ مَا آتَاهُمْ رَبُّهُمْ إِنَّهُمْ كَانُوا قَبْلَ ذَلِكَ مُحْسِنِينَ (١٦) كَانُوا قَلِيلًا مِنَ اللَّيْلِ مَا يَهْجَعُونَ (١٧) وَبِالْأَسْحَارِ هُمْ يَسْتَغْفِرُونَ (١٨) وَفِي أَمْوَالِهِمْ حَقٌّ لِّلسَّائِلِ وَالْمَحْرُومِ (١٩))

(الذاریات)

واته: بیگومان پاریزکاران له نیو باغات و سه رچاوان دان. نه وهی په رومردگاریان پیی به خشیون و هری ده گرن له سونگه ی نه وه وه که نه وانه له مه و بهر چاکه کار بوون. عاده تیان و ابوو که می که نه بی له شه و گار نه دهنو وستن - و هر سه رگرمی طاعت بوون - وه نه وانه بهر له بهر به یانیان داوای لیبور دنیان - له خوا - ده کرد. وه له مال و سامانیان دا هه قی سوال کړو نه داریان دابین ده کرد.

ب- (لَا حَسَدَ إِلَّا فِي اثْنَتَيْنِ: رَجُلٌ آتَاهُ اللَّهُ مَالًا فَسَلَّطَهُ عَلَىٰ هُلُكَةٍ فِي الْحَقِّ، وَرَجُلٌ آتَاهُ اللَّهُ حِكْمَةً فَهُوَ يَقْضِي بَهَا وَيُعَلِّمُهَا) متلق عليه عن ابن مسعود رضي الله عنه.

واته: ته نیا له دوو شتان دا شایسته یه که مسولمان خوژگه^۲ به خوا هنیان بخوازی پیاویک که خوا مال و سامانیکی - هه لالی - پی به خشیوه و اشی لی کردوه که له پیی هه ق و شهرعی دا خه رچی بکات، وه پیاویک که خوا زانیاری و لی زانی پیداوه نه ویش خویشی په فتاری پی ده کات و فیری خه لکیشی ده کات.

ج- (يا ابن آدم! إن تبذل الفضل خيرٌ لك، وإن تمسكه شرٌ لك، ولا تلام على كفافٍ، وابدأ بمن تؤول، واليد العليا خيرٌ من اليد السفلى) رواه مسلم عن أبي أمامة صُدي بن عجلان رضي الله عنه.

واته: نه ی ناده میزادا نه گهر نه وهی لی ت زیاده بیبه خشی قازانجه، وه نه گهر دهستی لی بگریه وه زهر مرته، وه له سه ر نه وه نده ی که زیان و گوزهرانت پیویسته تی جی ی گله یی نی، وه - نه گهر مالت به خشی - له و که سانه وه دهست پی بکه که دابین کردنی بر نویانت به نه ستوویه، وه دهستی بلند له دهستی نرم چاکتره. (واته دهستی به خشه ر له می و هر گر چاکتره).

د- (ثلاثة أقسمُ عليهنَّ وأُحَدِّثُكُمْ حَدِيثًا فَاحْفَظُوهُ: مَا نَقَصَ مَالُ عَبْدٍ مِنْ صَدَقَةٍ، وَلَا ظَلَمَ عَبْدٌ مَظْلَمَةً صَبَرَ عَلَيْهَا إِلَّا زَادَهُ اللَّهُ عِزًّا، وَلَا فَتَحَ عَبْدٌ بَابَ مَسْأَلَةٍ إِلَّا فَتَحَ اللَّهُ عَلَيْهِ بَابَ فَقْرٍ - أَوْ كَلِمَةٍ نَحْوَهَا - وَأُحَدِّثُكُمْ حَدِيثًا فَاحْفَظُوهُ قَالَ: إِنَّمَا الدُّنْيَا لِأَرْبَعَةِ نَفَرٍ: عَبْدٌ رَزَقَهُ اللَّهُ مَالًا وَعِلْمًا فَهُوَ

^۲ بویه (حسد) م و لی که دایه وه چونکه زانیان فرمویانه مه بست له (حسد) لیزه دا (غبطة) یه (غبطة) ش نه وه یه که توش خوژگه بخوازی بچ چاکه و نیعمه تیک که له مسولمانیک دا ده یی نی، دیاره (حسد) ش یه کی که له گونا مه زله کان و بریتیه له ناره حه ت بوون به چاکه و نیعمه تی خه لکی و خوژگه خواستن به نه مانی.

يَتَّقِي فِيهِ رَبُّهُ وَيَصِلُ فِيهِ رَحْمَةُ وَيَعْلَمُ اللَّهُ فِيهِ حَقًّا، فَهَذَا بِأَفْضَلِ الْمَنَازِلِ، وَعَبْدُ رِزْقِهِ اللَّهُ عِلْمًا وَلَمْ يَرْزُقْهُ مَالًا فَهُوَ صَادِقُ النِّيَّةِ يَقُولُ: لَوْ أَنَّ لِي مَالًا لَعَمِلْتُ بِعَمَلِ فُلَانٍ فَهُوَ بَنِيَّتُهُ فَاجْرَهُمَا سَوَاءٌ وَعَبْدُ رِزْقِهِ اللَّهُ مَالًا وَلَمْ يَرْزُقْهُ عِلْمًا فَهُوَ يَخْطُ فِي مَالِهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ وَلَا يَتَّقِي فِيهِ رَبُّهُ وَلَا يَصِلُ فِيهِ رَحْمَةُ وَلَا يَعْلَمُ اللَّهُ فِيهِ حَقًّا، فَهَذَا بِأَحَبِّ الْمَنَازِلِ، وَعَبْدُ لَمْ يَرْزُقْهُ اللَّهُ مَالًا وَلَا عِلْمًا، فَهُوَ يَقُولُ: لَوْ أَنَّ لِي مَالًا لَعَمِلْتُ فِيهِ بِعَمَلِ فُلَانٍ فَهُوَ بَنِيَّتُهُ فَوَزَّرَهُمَا سَوَاءٌ) رواه الترمذي عن أبي كبشة عمر بن سعد الأنصاري رضي الله عنه.

واته: سَنَ شَت سَوْنَدِيَان لَه سَهَر دَه خَوَم وَه قَسَه يَه كَتَان بُو دَه كَه م چَا كِي وَه رِبْگَرَن: مَالِي هِيچ بَه نَدَه يَه ك بَه هَوِي بَه خَشِيْنَه وَه كَه م نَاكَات، وَه هِيچ بَه نَدَه يَه ك سَتَه مِي كِي لِي نَا كَرِي وَ لَه بَه رَا نَبَه رِي دَا خُو پَا گَر نَابِي، مَه گَر خَوَا عِي زَزَه تِي بُو زِيَاد بَكَات، وَه هَر بَه نَدَه يَه ك دَه رْگَا ي دَا وَا كَرْدَن - ي مَال - لَه خَوِي بَكَاتَه وَه حَه تَمَن خَوَا دَه رْگَا يَه كِي هَه ژَا رِي لِي دَه كَا تَه وَه - يَان وَشَه يَه كِي لَه وَ بَابَه تَه -، وَه قَسَه يَه كَتَان بُو دَه كَه م بَاش وَه رِي بْگَرَن! - فَه رَمُوِي: - ژِيَانِي دُنْيَا تَه نِيَا چَوَار جَوْرَه كَه سِي تِيْدَان: بَه نَدَه يَه ك كَه خَوَا هَم سَا مَان وَ هَم زَانِيَا رِي شِي پِي بَه خَشِيَوَه، جَا لَه مَالَه كَه ي پَارِي زَكَا رِي لَه پَه رَوَه رْدَگَا رِي دَه كَات وَه پَه يَوَه نْدِي خَزْمَا يَه تِي پِي جِي بَه جِي دَه كَات، وَه مَافِي خَوَا ي تِيْدَا دَه بِيْنِي، نَه م كَه سَه چَا كَرْتِيْن پِلَه وَ پَا يَه ي هَه يَه، وَه بَه نَدَه يَه ك كَه خَوَا زَانِيَا رِي پِي دَا وَه بَه لَام مَالِي نَه دَا وَه تِي، جَا نَه وَه كَه سَه نِيَه تَه كَه ي - لَه گَه لْ خَوَا دَا - رَا سَتَه وَه لِي: نَه گَر سَا مَان مَبَوَا يَه وَه فُلَانَه كَه سَم دَه كَرْد، جَا نَه مِي ش بَه پِي ي نِيَا زُو مَه بَه سَتِي خَوِيَه تِي وَ پَا دَا شَتِيَا ن يَه كَسَا نَه، وَه بَه نَدَه يَه ك *خَوَا مَالِي دَا وَه تِي بَه لَام زَانِيَا رِي پِي نَه دَا وَه بُو يَه - بَه هَوِي نَه زَانِي يَه وَه - شَه لَم كُو يَرَم بَه مَالَه كَه ي دَه كَات بَه بِي زَانِيَا رِي، وَه پَارِي زَكَا رِي تِيْدَا لَه پَه رَوَه رْدَگَا رِي نَاكَات وَ، يَه يَوَه نْدِي خَزْمَا يَه تِي پِي پَتَه وَ نَاكَات وَ، مَافِي خَوَا ي تِيْدَا رَه چَا وَ نَاكَات، جَا نَه م كَه سَه خَرَا پَرْتِيْن پِلَه وَ حَالَه تِي هَه يَه، وَه بَه نَدَه يَه ك كَه خَوَا نَه مَال نَه زَانِيَا رِي نَه دَا وَه تِي وَه لِي: نَه گَر هَا تَبَا وَ مَالَم هَه بَوَا يَه وَه فُلَانَه كَه سَم پِي دَه كَرْدَا دَه جَا نَه مِي ش بَه گُو يَرَه ي نِيَا ز - ي گَلَوِي - يَه تِي وَ گُو نَا حِيَا ن وَه ك يَه ك وَا يَه.

دِيَا رَه پِي شِي نَا نِي شِمَان كَه گُو تُو وِيَا نَه: (مَالِي دُنْيَا هَم دِيْن بَه رَه هَم دِيْن هِيْنَه رَه) رَا سَتِيَا ن گُو تُوَه.

ه- (پِيْنَه مَبَه رِي خَوَا * كَاتِي ك (مَعَاذ بِن جَبَل) ي رَه وَا نَه ي يَه مَن كَرْد پِي ي فَه رَمُو: (إِنَّكَ تَأْتِي قَوْمًا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ فَلْيُكُنْ أَوَّلَ مَا تَدْعُوهُمْ إِلَيْهِ: شَهَادَةُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَأَنَّ مُحَمَّدًا

رسول الله، فان هم أطاعوك لذلك، فأعلمهم أن الله افترض عليهم خمس صلوات في اليوم والليلة، فان هم أطاعوك لذلك فأعلمهم أن الله قد افترض عليهم صدقة تؤخذ من أغنياءهم فترد في فقرائهم) متفق عليه.

واته: بنگومان تو دهچیه لای کومه لیک له خاوهن کتیبه کان (مه به ست جوو و دیانه کانن) جا با یه که مین شت که نهوانی بو بانگه واز ده که ی شایه تمان هیئان بن به وه که جگه له خوا هیچ پرستراویک نیه و موحه ممه دیش پیغه مبه ری خواجه، جا نه گهر بوئه وه فرمانبه ری یان کردی نه وه ناگاداریان بکه که خوا له شه وو پوژیک دا پینج نویژی له سهر پیویست کردون، نجا نه گهر نه ویشیان به قسه کردی نه وه ناگاداریان بکه که خوا صه ده قیه کی له سهر فبرز کردون که له دهوله مهنده کانیان وهرده گیرئ و دهگیرئته وه بو هه ژاره کانیان.

دیاره له م فرموده به پیژده شه وه ده زانین که ئیسلامه تی بهر له هه موو شتیک ئیمان و عه قیده یه که له شایه تمان دا خو ی ده نویئ، ئینجا دوا ی ئیمان و عه قیده خوا به رستی یه که له نویژه فره کان دا خو ی ده نویئ و، دوا ی خوا به رستی یه که سهر مال و سامان به خشینه!

و- وه پی م وایه نه وه نده به سه بو زانینی پله و پایه ی به رزی مال و سامان به خشین له ئیسلام دا که خوا ی به روه ردگار زه کات دانسی - که گرنگترین جو ری مال به خشینه - به یه کیک له چوار نه رکه گه وره و گرنگه کانی کومه لی بهر وادار له قه له م داوه که له کاتیک دا له زهوی دا سه قامگیر ده بن و ئایینی خوا به ریا ده که ن نه نجامیان ده دن: (الَّذِينَ إِذَا مَكَاتُهُمْ فِي الْأَرْضِ أَقَامُوا الصَّلَاةَ وَآتَوُا الزَّكَاةَ وَأَمَرُوا بِالْمَعْرُوفِ وَنَهَوْا عَنِ الْمُنْكَرِ وَلِلَّهِ عَاقِبَةُ الْأُمُورِ) (الحج: ٤١) واته: نه و که سانه ی که نه گهر دهسته لاتدارمان کردن له زهوی دا نویژی به ریا ده که ن و زه کاتی ده دن، وه فرمان به چاکه ده که ن و پنگری له خراپه ده که ن. وه سه ره نجامی کاروباره کانیش هه به ده ست خواجه.

نجا با چهند ده قیکیش له باره ی سزاو توله ی چرووکی و پژدی ده ستگرته وه له خیر و چاکه و مال به خشین بینینه وه:

ز- (يَوْمَ يُخَمَّى عَلَيْهَا فِي نَارٍ جَهَنَّمَ فُتْكُوى بِهَا جِبَاهُهُمْ وَجُنُوبُهُمْ وَظُهُورُهُمْ هَذَا مَا كُنْتُمْ لَأَنفُسِكُمْ فَذُوقُوا مَا كُنْتُمْ تَكْسِبُونَ) (التوبة: ٣٥)، واته: وه نهوانه ی زیو زیو په زمنده ده که ن و له پی ی خوادا نایبه خشن نه وه موژده ی نازاریکی به ئیشیان بدهیه! پوژیک که له ناگری دوزه خدا

گهرم دهکړی - وهک ټوتو - ننجا ته ویل و لاته نیشته و پشتمانی پی داغ دهکړی - و پیمان دهگوتړی: - نه مه نهوه بوو که یو خوتانتان خپ دهکرده وه، دهجا بیچیرن - سزای - نهوهی که په زمه ندهتان دهکرد.

ح- (فَأَمَّا مَنْ أُعْطِيَ وَاتَّقَى، وَصَدَّقَ بِالْحُسْنَى، فَسَنُيَسِّرُهُ لِلْيُسْرَى، وَأَمَّا مَنْ بَخِلَ وَاسْتَغْنَى، وَكَذَّبَ بِالْحُسْنَى، فَسَنُيَسِّرُهُ لِلْعُسْرَى، وَمَا يُغْنِي عَنْهُ مَالُهُ إِذَا تَرَدَّى) (البقره: ۵-۱۱)،

واته: ننجا نهو کهسهی که بهخشن و پاریز بکا. وه بهعهقیدهی هره باش - که خوا به یهگرتنه - بپروا بهینی. نهوه یو گرتنه بهری پیبازی ناسان - که شه ریعه تی خواجه - وهری دهچرخین. بهلام نهو کهسهی پړدی بکات و خوی بهبی نیاز بزانی. وه بپروا بهچاکترین وشه - که وشه ی خوا بهیهگرتن (توحید) - نههینی. نهوه بهرهو گرتنه بهری پچکهی قورس و زحمهت - که غهیری نیسلامه - وهری دهسووپنین. وهکاتیک دهکه ویتته چالی دوزخ - یان مهرگ - وهه سامانه کهی دهفریای نایهت.

وهک دهبینین خوی کار بهجی و دادگهر وهک چو ن ئیمان و تهقواو بهخشینی کردوه بهپیناسه ی ئینسانی بپروادارو مسولمان، بهپیچه وانه شهوه بهدرو زانین و خو به ناناچی خوا نه زانین و نه بهخشینی کردوه بهپیناسه ی بابای کافرو بن دین.

ی- (إِنَّ اللَّهَ فَرَضَ عَلَى أَغْنِيَاءِ الْمُسْلِمِينَ فِي أَمْوَالِهِمْ بِقَدْرِ الَّذِي يَسْعُ فُقَرَاءَهُمْ، وَلَنْ يُجَاهِدَ الْفُقَرَاءُ إِذَا جَاعُوا أَوْ عَرَوْا إِلَّا بِمَا يَصْنَعُ أَغْنِيَاؤُهُمْ، أَلَا وَإِنَّ اللَّهَ يَحَاسِبُهُمْ حَسَابًا شَدِيدًا وَيُعَذِّبُهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا) رواه الطبراني في الأوسط والصغير.

واته: بنگومان خوا به نه دازه ی نهوه که بهشی هه ژارانی مسولمان بکات له مال و سامانی دهوله مه ندانی مسولمان دا پیوستی کردوه، وهیچ کاتیک هه ژاران که نهفت نابن کاتیک برسی دهن و پووت و په جال دهن مه گهر بههوی پهفتاری دهوله مه ندهکانیانه وه، جا بزانی که بنگومان خوا به توندی لیمان دهپرسیته وهو به نازاریکی به نیش و ژانیش سزایان ده دات. پیم وایه نه دهقانهش وهک چهند نمونه یه که به سن یو پوون کردنه وهو پیشاندانی پلهو پایه ی مال بهخشن له نایین و بهرنامه ی خوادا.

ameer.maktab@yahoo.com

/AliBapir

/AliBapir

/MediaAmeerOffice

www.alibapir.net

www.alibapir.net

۲- مال به خشینی فهرز

ناشکرایه که زهکات دان گه وره ترین و گرنگترین جورى مال و سامان به خشینه له پى خوادا، هر بویه ش به یه کیک له پینج پایه بنه رته مه زنه کانی ئیسلام دانراوه، وهک پیغه مبه ری خوا ﷺ فهرموویه تی: (بني الإسلام على خمس: شهادة أن لا إله إلا الله وأن محمداً رسول الله، وإقام الصلاة وإيتاء الزكاة، وحج البيت وصوم رمضان) متلق علیه.

واته: ئیسلام له سه ر پینج - پایه - ان پونراوه و بنیات نراوه: شایه تمان هینان به وه که بیجگه له خوا هیج په رستراو نین وه که موچه مه مه ﷺ په وانهرکراوی خوییه، وه نویرژ به ریاکردن، وه زهکات دان، وه حه جی مالی خوا، وه گرتنی پوژووی په مه زان. به لام به سه رنج دانی دهقه کانی قورپان و سوننه ت بومان دهرده که وئ که مال به خشینی فهرز ته نیا زهکات نیه و له ودا کورت هه لئه هاتوه.

بو وینه: خوای په روه ردار فهرموویه تی: (لَيْسَ الْبِرُّ أَنْ تُلْوَاُ وَجُوهَكُمْ قِبَلَ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ وَلَكِنَّ الْبِرَّ مَنْ آمَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَالْمَلَائِكَةِ وَالْكِتَابِ وَالنَّبِيِّينَ وَآتَى الْمَالَ عَلَى حُبِّهِ ذَوِي الْقُرْبَى وَالْيَتَامَى وَالْمَسَاكِينَ وَابْنَ السَّبِيلِ وَالسَّائِلِينَ وَفِي الرِّقَابِ وَأَقَامَ الصَّلَاةَ وَآتَى الزَّكَاةَ...) البقرة: ۱۷۷، واته: چاکه کاری - دینداری - نه وه نیه که پووی خوتان به ره و پوژه لات و پوژتاوا و هر سوورپنن، به لکو چاکه کاری - مسولمانه تی ته و - نه وه یه که که سیک بر و به خوا و پوژى دواى و فریشته کان و کتیب و پیغه مبه ران به نین، وه مالی که که خوشی ده و بیبه خشن به خرمان و هه پتوان و نه داران و رنبوارو سوالکهران و کویلان، وه نویرژ به ری بکات و زهکاتى بدات...

وهک ده بینین خوای زانا و په نهان بین له پیناسه ی ئینسانی چاکه کارو چاکه کاری دا دواى نه وه ی بنه مایه کانی بیروباوه ری ئیسلامی خستوونه پرو، یه کسه به مال و سامان به خشین پیناسه ی کردوه، ننجا دواى نه وه به نویرژکردن و زهکات دان و هسفی کردوه! له مه وه ده گه ی نه وه نه نجامه که نه و مال و سامان به خشینه ی که له دواى ئیمان و عه قیده و پیش نویرژ زهکات باس کراوه، حه تمه ن ده بن شتیکی گرنگ و پیویست بی نهک ته نیا کاریکی سوننه ت نه گه رنا پیش نویرژ زهکات دان نه ده خرا! هه روه ها پیغه مبه ریشمان ﷺ فهرموویه تی: (إِنَّ فِي الْمَالِ حَقًّا سَوَى الزَّكَاةِ) رواه ابن ماجه والدارقطني والترمذي وقال: هذا حديث ليس إسناده بذلك.

واته: بیگومان جگه له زهکات هه قی دیکه ش له مال و سامان دا هیه.

ئۇنجا زانايانیش لەسەر ئەو یەكدهنگن كه هەر كاتێك مسولمانان دووچاری كێشه و گرفتێك بوون كه به زهكات دان چارهسەر نهدهكرا، ئەو لەسەر دەولەمەندهكانیان فەرزه كه بایى چارهسەریی لەمال و سامانی خۆیانى بۆتهرخان بكەن! وه (مالك) گوتووێهتی: (لەسەر خەلگی فەرزه دیلهكانیان ئازاد بكەن ئەگەر هەرچی سامانیشیانە سەرفیان کردبێ) وه ئەمەش ئیجماعی زانایانی لەسەر^۴.

جا لیڤه به پەسەندی دەزانم چەند قسەیهکی گرانبهها له زانای ناودارو بویر (ابن حزم) وه بخوازمهوه، كه كۆمهلیك دهقی قورئان و سوننهتی لهو بارهوه هیناونهوه: {وه لەسەر دەولەمەندانی هەر شوینیك فەرزه كه مشوری هەژارهكانیان بخۆن و پێداویستی یهكانیان جێ بهجێ بكەن، وه حوكمران بهزۆر ئەو ئەركهیان پێ جێ بهجێ دهكات، مادام زهكاتەكانی موسلمانان و باقی خیراتیان بهشیان نهكات، دهبن بژێوی پێویست و پۆشاکێ زستانه و هاوینه و خانوو جیگای ئەوتۆ كه لهباران و سەرمای زستان و گەرمای هاوین و تیشکی پۆژ و چاوی هاموشوکهران دهیانپاریزی بۆیان دابین بکړی، بهلگه ی ئەوهش فەرمووده ی خوای بهرز: (وَأَتِ ذَا الْقُرْبَى حَقَّهُ وَالْمِسْكِينَ وَابْنَ السَّبِيلِ) الاسراء: ۲۶، وه خوای بهرز فەرموویهتی (وَأَعْبُدُوا اللَّهَ وَلَا تُشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا وَبِذِي الْقُرْبَى وَالْيَتَامَى وَالْمَسَاكِينِ وَالْجَارِ ذِي الْقُرْبَى وَالْجَارِ الْجُنْبِ وَالصَّاحِبِ بِالْجَنبِ وَابْنِ السَّبِيلِ وَمَا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ) النساء: ۳۶، وهك دهبینین: خوای بهرز مافی نهداران و پێبوارو بهردهست (کۆیله) ی لهگهڵ هەقی خرمان پێویست کردوه، وه چاکه کردنی لهگهڵ باب و دایک و خرمان و نهداران و دراوسی و بهردهست، فەرز کردوه، ئینجا بێگومان چاکه لهگهڵ کردن ئەوهی گوتمان هەمووی دهگریتهوه، وه نهکردنیشی خراپه لهگهڵ کردنه! وه خوای بهرز فەرموویهتی: (مَا سَلَكَكُمْ فِي سَقَرٍ، قَالُوا لَمْ نَكُ مِنَ الْمُصَلِّينَ، وَلَمْ نَكُ لَطْعُمُ الْمِسْكِينِ) المدثر: ۴۲ - ۴۴، وهك دهبینین خواردن دان به نه دارو نوێژکردن له تهرازووی خوادا جیوت و هاوسهنگن.

وه لهچهندان پێی زۆر پاست (صحیح) وه له پێغه مبهری خواوه ﷺ پیمان گهیشتهوه كه فەرموویهتی (مَنْ لَا يَرْحَمُ النَّاسَ لَا يَرْحَمُهُ اللَّهُ) .. ئینجا به تهئکید كه سینك - خواردن و پۆشاکێ زنده ی ههبن و برای موسلمانیشی به برسیتی و پووت و په جالی ببینی و ۱۰ فریای نهیهت، بهزه یی پێیدا نه هاتۆتهوه.

^۴ بروانه: (فقه السنة) ج ۱ ص ۵۵۶.

.. وه (ابو عثمان النهدي) گيڙاويه ته وه كه (عبدالرحمن بن ابي بكر الصديق) خوالينيان پازي بي گوتوويه تي: (اصحاب الصفة) خه لکيكي هه ژار بوون وه پيغه مبهري خوا ﷺ له باره يانه وه فرموي: (مَنْ كَانَ عِنْدَهُ طَعَامٌ إِثْنَيْنِ فَلْيَذْهَبْ بِثَالِثٍ، وَمَنْ كَانَ عِنْدَهُ طَعَامٌ أَرْبَعَةٍ فَلْيَذْهَبْ بِخَامِسٍ أَوْ بِسَادِسٍ) رواه البخاري، جا دياره نه مهش خوودي قسه ي نيمه يه. هه روه ها پيغه مبهري خوا ﷺ فرمويه تي: (المسلم أخو المسلم، لا يظلمه ولا يُسلمه) رواه البخاري و مسلم، ده جا بيگومان هه ركه سينك -مسؤلما نيك- ويئل بكات برسي و پروت بيت له حالنك دا كه تواناي خواردن پيدان و پوشته كردني هه بي نه وه به ده سته وه ي داوه! ديسان (ابو سعيد الخدري) خوالسي پازي بي گيڙاويه ته وه كه پيغه مبهري خوا ﷺ فرمويه تي: (مَنْ كَانَ مَعَهُ فَضْلٌ ظَهَرَ فَلْيَعِزْ بِهِ عَلَى مَنْ لَا ظَهَرَ لَهُ، وَمَنْ كَانَ لَهُ فَضْلٌ مِنْ زَادٍ فَلْيَعِزْ بِهِ عَلَى مَنْ لَا زَادَ لَهُ، فَذَكَرَ مِنْ أَصْنَافِ الْمَالِ مَا ذَكَرَ، حَتَّى رَأَيْنَا أَنَّهُ لَأَحَقُّ لِأَحَدٍ مِنَّا فِي فَضْلٍ)^٥

.. جا دياره نه وهش نيجماعي هاوه لانه خوا لينيان پازي بي كه (ابو سعيد) هه والي پي ده دات، وه نيمهش نه وه فرموده يه چي ده گه يه نني نه وه بيرو پامانه. هه روه ها (ابو موسي) خوا ليني پازي بي له پيغه مبهري گيڙاوه ته وه كه فرمويه تي: (أَطْعَمُوا الْجَائِعَ وَفَكَوَا الْعَانِي)^٦ رواه البخاري، وه ده قه كاني قورنان و فرموده پاست (صحيح) ده كان له و باره وه يه كجار زودن.

وه له پنگاي: (عبدالرحمن بن مهدي) له (سفيان الثوري) له (حبيب بن ابي ثابت) له (ابي وائل شقيق بن سلمة) وه گيڙاومانه ته وه كه (عمر بن الخطاب) خوا ليني پازي بي گوتوويه تي: (لَوْ أَسْتَقْبَلْتُ مِنْ أَمْرِي مَا أَسْتَدْبَرْتُ لَأَخَذْتُ فَضُولَ أَمْوَالِ الْأَغْنِيَاءِ فَقَسَمْتُهَا عَلَى فَقَرَاءِ الْمُهَاجِرِينَ)^٧

وه نه م زنجيره (اسناد) يه له و په پري پاستي و به رزي دايه. (مه به ستي سه نه دي نه وه قسه يه ي عومره خوا ليني پازي بي).

^٥ واته: هر كه سينك ولاخي زياده ي پني يه با بيگيږي ته وه بو نه وه كه سه كه ولاخي پني يه، وه هر كه سينك خواردني زياده ي پني يه با بيگيږي ته وه بو نه وه كه سه ي كه خواردني پني نه... بهو پني يه جوړه كاني مال و ساماني باس كرد همتا قه ناعه تمان و ابوو كه هيج كه سينك له نيمه مافي نه وه ي نيه شتي زيادي هه بي. ^٦ فرموده كه ناويه: (أَطْعَمُوا الْجَائِعَ وَفَكَوَا الْمَرِيضَ وَفَكَوَا الْعَانِي) واته: خواردن بده نه برسي و سهرداني نه خوځش بكن و دليل نازاد بكن- (واته: به پاره دليل بكن نه وه نازادي بكن). ^٧ واته: نه گهر له سهر نه م كارم كه ماوه يه كم لني به پري كړدوه بمينم، مال و ساماني زنده ي دوله مه نه ده كان و مرده گرم و به سهر كوچك هه ژاره كان دا دابه شي ده كم.

ديسان له پړۍ (سعيد بن منصور) له (ابي شهاب) له (ابي عبدالله الثقفي) له (محمد بن علي بن الحسين) له (محمد بن علي بن ابي طالب) گټراومانته وه که گوۍ له (علي بن ابي طالب) خوا لښان پازي بڼ بووه که گوتوويه تي: (ان الله تعالى فَرَضَ عَلَى الْاَغْنِيَاءِ فِي اَمْوَالِهِمْ بِقَدَرٍ مَا يَكْفِيْ فَقَرَاءَهُمْ، فَاِنْ جَاعُوا اوْ غَرُّوا وَجْهَدُوا فَيَمْنَعُ الْاَغْنِيَاءُ، وَحَقَّ عَلَى اللَّهِ تَعَالَى اَنْ يَحَاسِبَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَيُعَذِّبَهُمْ)^۸

وه له (ابن عمر) وه (خواي لښي پازي بڼ) گټراوده ته وه که گوتوويه تي: (فِي مَالِكَ حَقٌّ سِوَى الزَّكَاةِ) وه له (عائشة ام المؤمنين) و (حسن بن علي) و (ابن عمر) وه هاتوه (خوا لښان پازي بڼ) که بهو که سه يان گوتوه که داواي لښان کردوه (هاوکاري بکه ن): (اِنْ کُنْتُ تَسْأَلُ فِي دَمٍ مُّوجِعٍ اوْ غُرْمٍ مُّفْطِحٍ اوْ فَقْرٍ مُّذْقِعٍ، فَقَدْ وَجَبَ حَقُّكَ)^۹.

وه له پړۍ راسته وه هاتوه که (ابوعبيده بن الجراح) و سئ سهد (۳۰۰) له هاوه لان خوا لښان پازي بڼ - له غه زايه ک دا - هه نديکيان خوار د نه کانيان ته واو بوو، جا (ابو عبیده) فرماني پي کردن و هه موو نهو خوار د هه ني يه پييان ما بوو له دوو ناندين (هژود) دا کويان کرده وه و نه ویش به يه کساني له و خوار د هه ني يه دهيدانئ، جا دياره نه مه ش يه کده نگی (اجماع) يکی قسه هه لږه له هاوه لانه وه (خوا لښان پازي بڼ) و هيچ که س له وان پای جياوازي نه بووه.

هه روه ها له پړۍ راسته وه ئيسپات بووه که هه ر کام له (شعبي) و (مجاهد) و (طاوس) و غه يري وانیش گوتوويانه: (فِي الْمَالِ حَقٌّ سِوَى الزَّكَاةِ) ..

وه بڼجگه له (ضحاک بن مزاحم) نه مانزانپوه هيچ که س پای له مه جياوازي، چونکه نهو گوتوويه تي: زه کات هه موو هه قیکی دیکه ی له مال و سامان لابر دووه!... به لام (ضحاک) نه وه ی که رپوايه تیشی ده کات به به لگه ناشی چ جای راو بوچوونی!!

ننجا سهير نه وه يه که نهو که سه ی به لگه بهم قسه يه (که زه کات هه موو هه قیکی لابر دووه) دينيته وه خو ی يه که مين که سه که پڼچه وانه ی په فتاري کردووه! چونکه پڼی وایه له مال دا جگه له زه کات چندان هق و ماف هه ن، له وانه:

۱- مه سرف کښانی باب و دايکی ناتاج.

^۸ واته: بڼگومان خواي بهر ز به نه ندازه ی نه وه که به شی هه ژاره کان بکات له سهر دوله مه نده کانی په رز کرده که له مال ه کانيان ببه خشن، جا نه گهر هات و برسی بوون يان پووت و که نه فت بوون نه وه سووچی دوله مه نده کانه، وه خوا هه قيه تي که پوژي دوايي لښان پيرسيته وه و سزايان بدات.

^۹ واته: نه گهر داواي هاوکاري ده که ی بو خوښ (دیه) يکی باری شان قورسکه ر، يان په رزکی زور نار هت و که نه فت که ر، يان نه داری يه کی داماو که رو به زه و ی يوه چه سپينه ر، نه مه هقت پڼويست بووه. (که يار مه تيت بدرئ و هاوکاري بکړی).

ب-مهسرهف كيشانى ژن.

ج-مهسرهف كيشانى كويله.

د-مهسرهف كيشانى ئاژهل و گيانداران.

ه- دانه وهى قهرزهكان.

و-بژاردن - ي خوین و مهرجوره زیانکی دیکه که شرع مال و سامانی

له بهران بهردا داناوه -

ئنجنا نه گهر گوترا: نه دی چ لهم دهقانه دهكهن كه له پئی (ابن ابي شيبه) هوه
گنپراوتانه ته وه كه (ابن عباس) گوتوو په تی: (مَنْ اَدَّى زَكَاةَ مَالِهِ فَلَيْسَ عَلَيْهِ جُنَاحُ اَنْ
لَا يَتَصَدَّقَ)، وه له پئی (حكم) له (مقسم) هوه له (عكرمة) هوه كه (ابن عباس) -خوا لیان
پازی بئ- له باره ی فهرموده ی خوی بهرز: (وَأَتُوا حَقَّهُ يَوْمَ حَصَادِهِ) الانعام: ۱۴۱، گوتوو په تی:
دهیهك و نیوه ی دهیهك حوكمی ئه م ئایه تیان لابرده؟

-له وه لām دا ده لئین - جاری نه وه ی (مقسم) گنپراویه ته وه له بهر بئ هیزی له به لگه
كه وتوه، ئنجنا نه گهر گریمان پاستیش بئ پیچه وانه ی قسه ی ئیمه نیه.
نه وه ی (عكرمة) ش گنپراویه ته وه مه به ست خیرکردنی سوننه ته وه نه مه ش پاسته، به لām
به ده مه وه چوون و هاوکاری کردنی بابای لئقه و ماوو كه نه فت نه وه فهرزو دینداری یه و
خیرکردنی سوننه ت نیه.

ئنجنا - سهیر نه وه یه كه - ده لئین: هر كه سیك تینووی بوو و له مردنی ترسا نه وه
له سهیری فهرزه له كوئی ناوی چنگ كهوت په یدای بكات وه جهنگی له سهر بكات! ده جا چ
جیاوازی یه كه له نیوان:

۱-مردن له سونگه ی تینویتی یه وه.

ب-مردن به هوی برسیه تی و پروتی یه وه؟! كه بۆ لابرده ی مردنی یه كه م جهنگ کردنیان
به ره و زانیوه، به لām بۆ هی دووهم پریان نه داوه! كه بنگومان نه مه پیچه وانه ی قوپشان و
سوننه ت و ئیجماع و قیاسیشه! ^{۱۰}

ئنجنا (ابن حزم) له کوتایی قسه کانی دا گوتوو په تی: وه هر مسولمانیک به هوی
برسیه تی یه وه سه غله ت بوو بۆ په و نیه كه مردار یان گوشتی به راز بخوات له حالیک دا
كه خواردنی زیاد به هاوه له كه یه وه شك ده بات، چ هی خوی یان مسولمانیک دیکه یان ئی
کافرئکی هاو په یمان بیئت! چونكه له سهر خاوه ن خوارده مه نی فهرزه كه خواردن بدات به
بابای برسی، جا مادام و ابی به ناچارو ئاتاجی مردارو گوشتی به راز دانا نری...

^{۱۰} خوا پاداشتت بداته وه (ابن حزم) بۆ خۆت و به لگه ی به هیزت و قوول تیگه یشتن و بویریت و بهرگریت
له هق و مافی مه ژارو نه دارو کوست كه وتوان و لئقه و ماوان!

پرووت و په جال، بڼه مال و حال. هتد - په کيان له سهری که وتوه و سهریان تنی و دستاوه، چونکه پیښه وای توپیر و هوانی قورشان (ابو جعفر الطبري) له تفسیری هم سووړه تداو له لیکدانه وای وشه (الماعون) دا گوټوویه تی: ^{۱۲} (قوله: (ويمنعون الماعون) يقول: ويمنعون الناس منافع ما عندهم، واصل الماعون من كل شيء منفعته، يقال للماء الذي ينزل من السحاب: ماعون...) واته: فهرمووده خوا: (ويمنعون الماعون) ده فرموی: نه و سووړو بهر ژه و هندۍ یانه ی که له بهر ده ستيانه له خه لکی ده گرنه وه، وه نه سلې (ماعون) له هر شتي که دا سووړو که لکه که یه تی، به و ناوې که له هر وری دیته خوارۍ ده گوټری: (ماعون). پاشان دواۍ نه وای له (علي بن ابي الطالب) خوا لني پازی بڼ و له (ابن عمر) خوا لنيان پازی بڼ و له (مجاهد) و (حسن البصري) یه وه ده گپړته وه که (ماعون) یان به (زهکات) لیکدانه توه.

وه له (ابن عمر) وه ده گپړته وه که دهر باره ی (يمنعون الماعون) گوټوویه تی: (هو منع الحق) نه دانی هق و مافه.

وه له (ابن مسعود) وه خوا لني پازی بڼ ده گپړته وه که دهر باره ی (ماعون) گوټوویه تی: (هو ما يتعاوره الناس بينهم: الفاس والقدر والدلو) واته: نه ویه که خه لکی له نیوانیان دا له یه کتری وهر ده گرن و هک: ته ورو مه نجهل و دولچه.

وه له (ابن عباس) وه خوا لني پازی بڼ ده گپړته وه که (ماعون) ی به (عاریة) و به (متاع البيت) لیکدانه وه، که له کوردی دا پیښی ده لنین: حه و اج، واته نه و شتانه ی هه موو که س پیښان نا تاجه. وه له (سعید بن المسیب) و (زهري) یه وه ده گپړته وه که گوټوویانه: (ماعون) به زمان و زاروی قورپه یش مال و سامانه.

به لني دواۍ هم قسانه هه موویان (طبري) ده لني: (وأولى الأقوال في ذلك عندنا بالصواب، إذا كان الماعون هو ما وصفنا قبل وكان الله قد أخبر عن هؤلاء القوم وانهم يمنعون الناس، خبراً عاماً، من غير أن يخص من ذلك شيئاً، ان يقال، ان الله وصفهم بأنهم يمنعون الناس ما يتعاورونه بينهم ويمنعون اهل الحاجة والمسكنة ما أوجب الله لهم في أموالهم من الحقوق، لأن كل ذلك من المنافع التي ينتفع بها الناس بعضهم من بعض)

واته: وه به لامانه وه نزيکترین قسه له راستۍ یه وه له و باره وه - مادام (ماعون) نه و بڼی که له مه و بهر با سمان کرد، وه مادام خوا له باره ی نه و کومه نه وه هه وائي داوه که له خه لکی دهی گرنه وه، به گشتی بڼ نه وای شتيکی لنی تايبه ت بکات - نه ویه که بگوټری: خوا نه وانه ی به وه پیناسه کرد وه که نه و شتانه له خه لکی دهی گرنه وه که حه و اجن و له نیو خویان دا له یه کتریان وهر ده گرن، وه نه و مافانه ی که خوا له مال و سامانیان دا بو خه لکی نا تاج و

^{۱۲} بېوانه: (جامع البيان) تالیف: ابي جعفر محمد بن جرير الطبري، ج ۱۵ ص ۴۰۵ تا ۴۱۳.

نەدار پىيوستى كردون لىيان دەگرەو، چونكە ھەموو ئەو شتائە لەو بەرژەوئەندىيانەن
كە خەلكى ھەندىكىيان لەھەندىكىيانەو لىيان بەھرمەند دەبن.

ئىنجا ئاشكرايە كە بەپىئى ئەم لىكدانەوئە بۆ وشەئى (ماعون) وئىراى زەكات ھەموو
جۆرە يارمەتى و ھاوكارىيەكانى دىكەش دەگرىتەو كە ژيان و گوزەرانى كۆمەلگا
بەتايبەت چىن و توئزە كەمدەست و نەدارەكان پەكيان لەسەريان كەوتەو، ئىنجا مادام
گرتەوئە (ماعون) يەككە بىئ لەخەسلەتە بنچىنەئىيەكانى باباى بىئېروا! ديارە فەرزو
پىيوستەو باباى دەستگرەو لەسەرى تووشى ئازارو ئەشكەنجەئى دواپۆژ دەبىئ با ئەو
كەسە مسولمانىش بىئ، چونكە باباى كافرو بىئېروا جىاوازى لەگەل مسولمانان ئەوئە كە
خەسلەتە پىس و بەدەكانى وەك: كوفرو شىرك و بىئېرەحمى و پۆردى و... ھتەئى تىدا ھەن
ھەروەك مسولمانىش بەسەفەت و خەسلەتە بەرزو جوانەكانى وەك: ئىمان و تەوھىدو
پارىزكارىي و دادگەرى و بەزەئىي و بەخشەندەئىي و... ھتە بۆتە مسولمان و موژدەئى
بەھەشت و پەزىلەندى خواى پەرەردگارى لەسەر ئەو بىئاغەئە پىئ دراو، ئەگەرنا وەنەبىئ
ھەر لەخۆو بە بەلاش و تەنھا لەبەر ناوى پووت بەھەشتى لەسەر تاپۆكرابىئ و، پاكانەئى
قوتاربوون لەدۆزەخ و ئازارو ئەشكەنجە نەچىشتەئى دواپۆژى بۆ كرابىئ.

بەئى بەسەرنج دانى دەقەكانى قورپان و سوننەت كە دەربارەئى مال و سامان بەخشىنەو
ھاتوون بەپوون و راشكاوى بۆمان دەرەكەوئى كە ئەو پايەئى دەئى جگە لەزەكات ھەقى
دىكەش لەمال و سامانى مسولمانان دا ھەئە زۆر بەھىزەو لەگەل پووحى گشتى
ئىسلامىشدا گونجاوترە كەھەمىشە كۆمەلگائى مسولمان بۆ ھاوكارى و براىەتى و دەستبار
بۆ يەكتر گرتن و بەتەنگ يەكترەو بوون و بەدەم يەكترەو چوون ھەلەندەئى و ھان دەدات.

و لەچەندەن دەقى قورپان و سوننەت دا كۆمەل و كۆمەلگائى مسولمان وەك جەستەئەك
تەماشاكراو كە سەرچەم ئەندامەكانى لەخۆشى و ناخۆشى يەكتردا بەشدارن و بۆ يەكتر
بەپەرۆش و بەمشوور و غەمخۆرن، ئىنجا ئاشكراشە كەبەبى ئەو ھاوكارى يەكترکردن و
بەدەم يەكترەو چوونە ماددى و ئابوورىيە و ئىراى سەرھەلەندەئى چەندەن دەرەو نەخۆشى
كۆمەلەئەئى بەھوى ناھەوسەنگىيەو، براىەتى و يەكپىزى و يەكپەنگى مسولمانانىش
دەبىتە شىعارى بىئكردارو قسەئى پووتى سەرزار، كە ئەمەش شتىكى ئاشايستەو
نەگونجاو بۆ كەسانىك خۆيان بەشوئىن كەوتووى بەرنامەئى تىرو تەواوى خواى
پەرەردگار بزانن.

۳- زهکات دان

خویننه‌ری به‌پرز: بیگومان باسو لیکۆلینه‌وه دهرباره‌ی زهکات هه‌ویریکه ناوی زۆر ده‌وێ، بۆیه به‌په‌سه‌ندم زانی به‌دوو قۆناغ ئه‌وکاره ئه‌نجام بده‌ین، له‌قۆناغی یه‌که‌میان دا - که ئیره‌یه - هه‌ول ده‌ده‌ین له‌حه‌وت بڕگان دا هیله گشتی و سه‌ره‌کی یه‌کانی بابته‌که‌مان بخه‌ینه‌پوو، که ئه‌مانه‌ن:

یه‌ک: زهکات یانی چی و که‌ی فەرز بووه‌؟!

دوو: حوکمی زهکات نه‌دان.

سێ: زهکات له‌کێ وهرده‌گیرێ؟!

چوار: زهکات له‌چی و چی دهری و چه‌نده وهرده‌گیرێ؟!

پێنج: زهکات دهری به‌کێ و کێ؟!

شه‌ش: حوکمی گواستنه‌وه‌ی زهکات.

حه‌وت: زهکات به‌کێ خیرتره‌؟!

پاشان له‌قۆناغی دووهم دا که به‌ندی دووهم (چه‌ند تێبینی یه‌کی گرنه‌ی دهرباره‌ی زهکات دان) مان بۆ ته‌رخان کردوه خوا یاریی له‌دوو توێی چوار سه‌رباس و چل و نو (٤٩) ورده خال دا هه‌موو ئه‌و باسو بابته وردو گرنه‌گانه‌ی که به‌ پنیوستان ده‌زانین و قه‌باره‌ی ئه‌م کتێبه دهرقه‌تمان ده‌دات به‌کورتی و گوشرای ده‌یانخه‌ینه‌پوو، هیواداریشم له‌ناکام دا بتوانین سیمای جوان و گه‌ش و دره‌وشاوه‌ی راسته‌قینه‌ی زهکات تا پادده‌یه‌کی باش وه‌ک خۆی پابنۆین.

یه‌ک: زهکات یانی چی و که‌ی فەرز بووه‌؟!

بیگومان زهکات (الزکاة) وشه‌یه‌کی عاره‌بی یه‌و به‌سه‌رنج دانیش له‌فه‌رپه‌نگه‌کانی زمانی عاره‌بی بۆمان دهرده‌که‌وێ که پێشه‌وه‌ ئه‌سلی وشه‌ی زهکات که (زکی یزکۆ) یه سێ مانای هه‌ن: ١- (طه‌هَر) پاک بووه، ب- (نَما و زاد)، گه‌شه‌ی کردو زیادی کرد، ج- (صَلَح) چاک بوو، که‌واته: وشه‌ی زهکات له‌زمانی عاره‌بی دا به‌هه‌رسیک مانای له‌یه‌ک نیزیکی، پاکبوونه‌وه‌و گه‌شه‌کردن و چاکبوون دی، وه له‌پاستی دا ئه‌م سێ مانایه‌ش هه‌رسیکیان پیکه‌وه په‌یوه‌ست (متلازم)ن، چونکه هیچ شتێک به‌بێ پاکێ و پاکسازی گه‌شه‌و نه‌ش و نوما ناکات، وه له‌ئه‌نجامی گه‌شه‌کردن دا شت چاک ده‌بێ.^{١٢}

^{١٢} بېروانه: (مفردات الفاظ القرآن) ص ٣٨٠، ٣٨١، وشه‌ی (زکاة)، وه بېروانه: (معجم الفاظ القرآن الكريم) ج ١ ص ٥١٧، ٥١٨ وشه‌ی (زکۆ)، وه: (المعجم الوسيط) ص ٣٩٦.

وه زهكات لهزاراوی شهرع دا شهرعزانهكان بهچهند شيوهيهك پيناسهيان كردوه كه له نيوهپوكدا دهبنهوه بهيهك بۆ وينه:

ا- (نووي) گوتوويهتي: ^{١٤} (هو اسم لاخذ شيء مخصوص، من مال مخصوص، على اوصاف مخصوصة، لطائفة مخصوصة) واته: ناوه بۆ وهرگرتنی ئەندازەيهکی تايبەت، له مالنکی تايبەت، بهگویرهی چەند مەرجینکی تايبەت، بۆ كۆمهالنکی تايبەت.

ب- (ابن حجر)يش ئەم پيناسهيهی پهسەند كردوه: (إعطاء جزء من النصاب الحولي الى فقير و نحوه غير هاشمي ولا مطلبی) ^{١٥} واته: بهخشینی بهشيك له مالنکی زهكات لێكهوتووی سال بهسەردا سوورپاوه بهههژارینك و هاوشیوهی جگه له بابایهکی هاشیمی و موطنهلیبی - كهزهكاتیان پێ ناستی -

ج- (صنعاني) له پيناسهی زهكات دا گوتوويهتي: (إسم لجزء من المال قدره الشارع يخرج المسلم في وقت مخصوص لطائفة مخصوصة بالنية) ^{١٦} واته: ناوه بۆ بهشيك له مال كهشهرع دانەر (جل جلاله) دیاری كردوه، مسولمان لهكاتینکی تايبەت دا بهنيهتهوه بۆ كۆمهالنکی تايبەت - له مالن خۆی - دەری دهكات.

دیاره جگه لهزهكات هم لهقورئان و هم لهسوننهتیش دا وشهی (صدقة)ش بۆ هه مان شت بهکارهاتوه، بۆ وينه: (خذ من أموالهم صدقة تطهرهم وتزكهم بها وصل عليهم إن صلاتك سكن لهم واللّٰهُ سميعٌ عليمٌ) التوبة: ١٠٣، (صدقة)ش وهك (نووي) گوتوويهتي: (وسميت صدقة لأنها دليل لتصديق صاحبها وصحة إيمانه بظاهره وباطنه)، ^{١٧} واته: وه بۆيه ناوئراوه سهدهقه چونكه بهلگهيه لهسەر بپروا و ئيمانی خاوهنهكهی و دامهزانی بهپروالته و پهنهانیيهوه.

ئنجای بنگومان خوای کاربهجی كه وشهی زهكاتی وهك ناو بۆ نهو پایه گرنگ و گهورهیهی نایینهكهی ههلبژاردوه، نهوپهپی حیکمهتی تێدایه چونكه بهراستی زهكات هم هۆکاری پاکي و چاکی و گهشهکردنی مال و سامان و هم هۆکاری یهكجار کاریگهريشه بۆ پاککردنهوه و پاک راگرتنی كۆمهلگا هم لهخهسلتهی پیس و بهدی پزندی و چرووکی و هم دهردو نهخووشی ناکوکی و دووبهركی و ناتهبایی كه لهئهنجامی قهری و پهری چینهیهتی دا

^{١٤} بپوانه: (المجموع) ج ٥ ص ٢٨٨.

^{١٥} بپوانه: (فتح الباري شرح صحيح البخاري) ج ٤ ص ٥.

^{١٦} بپوانه: (العدة على إحكام الأحكام شرح عمدة الأحكام) ج ٣ ص ٩٠.

^{١٧} بپوانه: (شرح صحيح مسلم) ج ٤ ص ٢٦٩٦.

لەئێو توێژەکانی کۆمەلگادا پەیدا دەبن، ھەرودھا زەکات مایە چاکسازی و گەشەو
نەشەو بەرھەو پێش چوونی کۆمەلگایە ئەک ھەر لەبوارى ئابووری دا بگرە لە بوارەکانی
کۆمەلایەتی و ئاوەدانى و جیھادی و زانستى... ھتەدا چونکە وەك دواتر پوونی دەکەینەو
زەکات پەيوەندى یەکی توندوتۆلى ئیجابى یانەى بەھەموو ئەو بوارو لایەنانەى ژيان و
گوزەرانى کۆمەلگاوه ھەيە لەکاتێک دا بەشیوەیەکی شەرى یانەى دروست و ھەردەگىرى و
لەشوینى خۆى دا دادەنرى.

بەکورتى: زەکات ھەرودەك چۆن ئەسلى مانایەکەى ھەركام لە (پاکى و چاکى و
گەشەکردن) دەگەيەنئ، بەکردەووە لەسەر زەوى واقیعیش ھەركام لەو سئ شوینەوارو
بەرھەمە گەورەو گرنگە لەژيان و گوزەرانى تاک و کۆمەل دا دەپەخسینئ لەھەردووک بوارى
ماددى و مەعنەوى دا.

ئنجە وەك لەباسەکانى داھاتووش دا پوونی دەکەینەو زەکات وەك زۆر کەسى لەئىسلام
بئ ئاگا گومان دەبات خێرو خیراتێک نیە کەھەر کەسە بەپێى ئارەزووى خۆى و
ھەرچۆنێکى کەیفى لئ بوو ببەخشئ! بەئکو مافیکی پەواى ھەشت جۆرە لەتوێژە
ئاتاجەکانى کۆمەلگایە کە دەستەلاتى شەرى بۆیان و ھەردەگىرى و بەسەریان دا دا بەشى
دەکات و ھەرکەسێکیش لاملى بکات و نەیدات – وەك لەبەرگەى دووھم دا باسى دەکەین –
لەسەر دەستەلاتى شەرى ولات فەرز دەبن کە بەزۆر لئ بستینئ و سزاو جەزەبەشى
بدات، وە ئەگەر کۆمەلێکى خاوەن تواناو دەستەلات بوون جەنگیان لەگەل بکات و ملیان
پێنەوى بکات و تەمبێیان بکات.

بەلئ خوینەرى خوێشەویست! خواى زاناو کاربەجئ بئ حیکمەت نیە کە زەکات
دانى کردۆتە سئ یەمین پایەو کۆلەکەى ھەرە گەورەو گرنگى ئىسلامەتى، بەلام گرنگ
ئەو یە ئیمەش وەك پێویست لەپایەو بنچینەکانى بەرنامەى خواو دەستوورو یاساکانى
حالى بئ و بەھۆى واقیعی ناشرەى یانەو پەرھەلەو پەلەى مسولمانانەو لەناسینى
ئىسلام دا دووچارى چەواشە بوون نەبئ.

دەربارەى کاتى فەرزبوونی زەکاتیش لەسەر مسولمانان، دواى ئەو ی کە لەچەندان
ئایەت دا بەگشتى فەرمانیان پئ کرابوو بەمال بەخشین، زۆربەى^{١٨} ھەرە زۆرى زانایان
دەلئ لەسالى دووھمى کۆچى داو بەر لەفەرزبوونی پۆژووى پەمەزان پێویست کراو.

^{١٨} بڕوانە: (سبل السلام شرح بلوغ المرام) ج ٢ ص ٧٨٧.

دوو: حوکمی زهکات نه‌دان:

زهکات دان که وهک پیشتریش با سمان کرد یه کیکه له پینچ پایه گه وره و گرنگه کانی نیسلام، له چه‌ندان دهقی قورپان و سوننهت دا فه‌پز بوونی خراوه‌ته‌پوو، بۆ وینه له چه‌ندان جینگای قورپانی به‌پیزدا ته‌عبیری:

(يُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ) المائدة: ٥٥، وه: (فَأَقِمْوَا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ) الحج: ٧٨، وه (وَأَقِمْوَا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ) التوبة: ٥، هاتووه، وه هه‌په‌شه‌ی توندوتیژو بی‌په‌زا له وه که سانه کراوه که زهکات ناده‌ن، بۆ وینه:

* (وَلَا يَحْسَبَنَّ الَّذِينَ يَبْخُلُونَ بِمَا آتَاهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ هُوَ خَيْرًا لَّهُمْ بَلْ هُوَ شَرٌّ لَّهُمْ سَيُطَوَّقُونَ مَا بَخُلُوا بِهِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَلِلَّهِ مِيرَاثُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ) آل عمران: ١٨٠، واته: وه با نه‌وانه‌ی پژدی ده‌که‌ن له به‌خشینی نه‌و - مال و سامان - هدا که خوا له چاکه‌ی خویه‌وه پی‌ی‌داون وانه‌زانن که نه‌و - په‌فتار - ه له قازانجیانه، به‌لکو نه‌وه مایه‌ی زیانباری یانه‌و له پوژدی دواپی‌دا نه‌وه‌ی چرووکی یان تیدا کردوه له گه‌ردنیان ده‌نالی‌نری..

* (عن أبي هريرة رضي الله عنه عن النبي ﷺ قال: مَنْ آتَاهُ اللَّهُ مَالًا فَلَمْ يُؤَدِّ زَكَاتَهُ مَثَلُ لَهْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ شُجَاعًا أَقْرَعَ لَهُ زَيْنَتَانِ يَطْلُقُهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ، ثُمَّ يَأْخُذُ بِلَهْزَمَتَيْهِ - يَعْنِي شِدْقَيْهِ - ثُمَّ يَقُولُ: أَنَا كَنْزُكَ: أَنَا مَالُكُمْ تَلَا هَذِهِ آيَةُ، (وَلَا يَحْسَبَنَّ الَّذِينَ يَبْخُلُونَ بِمَا آتَاهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ...) متفق عليه. واته: هه‌ر که سیک خوا مالیکی بداتی و زهکاتی لی ده‌رنه‌کات، له پوژدی دواپی‌دا بۆی ده‌بیته‌ نیره ماریکی که چه‌ل که دوو خالی په‌ش له‌پشت چاوه‌کانی یه‌وه هه‌ن و پوژدی دواپی له‌گه‌ردنی ده‌نالی، پاشان به‌قه‌پ هه‌ردووک لا شه‌ویلاگه‌ی ده‌گری و ده‌لی: من خه‌زینه‌که‌تم، من پاره‌و سامانه‌که‌تم، ئنجا - پیغه‌مبه‌ر ﷺ - نه‌م نایه‌ته‌ی خوینده‌وه: (وَلَا يَحْسَبَنَّ الَّذِينَ يَبْخُلُونَ بِمَا آتَاهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ...).

وه زانیان له‌سه‌ر نه‌وه یه‌کده‌نگن که هه‌ر که سیک ناماده نه‌بوو زهکات بدات له‌سه‌ر حوکمران و گه‌وره‌ی مسولمانان فه‌پزه به‌تویزی لی بستی‌نی، نه‌مه له‌حالی‌ک دا نکوولی له‌فه‌پز بوونی نه‌کات، به‌لام نه‌گه‌ر نکوولی له‌فه‌پز بوونی کرد وه تازه مسولمان و بن‌ناگاش نه‌بوو^{١٩}، نه‌وه پیویسته بکوژری و له‌گۆرستانی مسولمانانیش نه‌نیژری چونکه به‌ئینکاری کردنی فه‌پز بوونی زهکات کافر بووه هه‌لگه‌پاوه‌ته‌وه، شایانی باسیشه نکوولی کردن له‌فه‌پز بوونی هه‌ر شتیکی دیکه‌ش هه‌ر هه‌مان حوکمی هه‌یه مادام فه‌پزیکی

^{١٩} پروانه: (المجموع) ج ٥ ص ٣٠٠.

ناشکراو زانراو بیټ، دیسان نکوولی کردن له قه دهغه کرانی هر چه پام کراو ټیکیش به هه مان شیوه، نه وه له لایه که وه، له لایه کی دیکه شه وه زوریک له زانایانی پیشین نه نجام نه دانی چوار پایه کانی نیسلام (نویژو زهکات و پوژوو چه ج) یان به کافرو له ناین دهرچوو داناوه، به تایبته نویژو زهکات که له چهن دان دهقی قورنایش دا هر پیکه وه جووت کراون و ویکرا باس کراون، وه له راستی دا له نه نجامی زالبوونی بیروبوچوونی (مُرَجَّة) کان به سهر دل و میشکی مسولمانانداو قبول کران و سه لمینرانی بیروبوچوونی ناوبراو له لایه نه هه ردوک قوتا بخانه ی فیکری و که لامی نه شعری به کان و ماتوریندی به کانه وه نه وه لوسته ساردو سپو شل و پله ی مسولمانان له بهرانه به نه دروشمه به رزو مه زنانه ی مسولمانه تی و دینداری دا په یدابوو، هر چه نده من یم وایه ته نیا نویژو نجا به پله ی دوه میش زهکات به لگه ی به هیز له سهر کوفرو له ناین دهرچوونی جی به جی نه که رانیان هیه و پوژوو و چه ج وانین^{۲۰}.

نجا دهر باره ی نه وه که نایا بابای زهکات نه دهر ویرای زهکات لئ نه ستینران و ته مین کران، هیچ مال و سامانی دیکه ی وه سزاو توله لئ ده ستینری، یان به س زهکاته که ی لئ وهر ده گیری؟ زانایان رایان جیا جیا به، (احمد و شافعی) له پای کون (القول القديم) ی دا ده لئین ده بی نیوه ی مال و سامانه که یشی لئ بستینری، به لام زور به ی زانایان رایان وایه که بیکه له زهکاته که ی هیچی دیکه ی لئ وهر نا گیری، به لگه ی (شافعی و احمد) – که له (اسحاق و اوزاعی) یش گیر پراوه ته وه – نه فهرمووده یه به:

(...وَمَنْ مَنَعَهَا فَإِنَّا آخِذُوهَا وَنُطْرُ مَالَهُ عِزْمَةً مِّنْ عَزْمَاتِ رَبِّنَا تَبَارَكَ وَتَعَالَى) رواه احمد والنسائي و ابوداود والحاكم والبيهقي عن بهز بن حکيم عن ابیه عن جده.

واته: وه هر که سینک نه یدات نه وه نیمه وه فهرمانیکي جهخت له سهر کراوی په وهر دگاری پایه بلندو بهر زمان زهکاته که ش و نیوه ی سامانه که شی لئ وهر ده گرین.

زور به و جه ماوهری زانایانیش چهن د شتیک به به لگه دیننه وه که یه کیکیان نه ده قیه که به فهرمووده ی ده زانن: (لَيْسَ فِي الْمَالِ حَقُّ سِوَى الزَّكَاةِ) رواه ابن ماجه، به لام ویرای نه وه ی که نیمه پیشتر به چهن دان به لگه ی پته وو نکوولی لئ نه کراو سه لمندان که جگه له زهکات ههقی دیکه له مال و سامان دا هیه، نه ده قش هیچ کام له فهرمووده ناسانی زهکات (فهرمووده یان دانه ناوه، بؤ وینه: (نووی) که بؤ خوی پشتگیری پای جه ماوهریش دهکات

^{۲۰} بېوانه: (ظاهرة الأرجاء في الفكر الاسلامي) ج ۲ ص ۶۴۵ تا ۶۷۰ د سفر الحوال.

- که پای شافعی‌ش به له‌قسه‌ی تازه (القول الجدید) ی‌دا -، دهرباره‌ی نه‌و ده‌قه گوتوویه‌تی: ^{۲۱} (واما حدیث: (لَيْسَ فِي الْمَالِ حَقُّ سِوَى الزَّكَاةِ) فَضْعِيفٌ جَدًّا لَا يُعْرَفُ، قَالَ الْبَيْهَقِيُّ فِي السَّنَنِ الْكُبْرَى: وَالَّذِي يَرْوِيهِ أَصْحَابُنَا فِي التَّعَالِيقِ: (لَيْسَ فِي الْمَالِ حَقُّ سِوَى الزَّكَاةِ، لَا أَحْفَظُ فِيهِ إِسْنَادًا، رَوَاهُ ابْنُ مَاجَةَ لَكِنْ بِسَنَدٍ ضَعِيفٍ)، نُنَجَّا هِرْكَامَ لَهُ دَهْوَای نَسَخْ كِرَانَه‌و‌ی فَرَمُوودَه‌ک‌ه‌ی (بَهْزْ بِنِ حَكِيم)، یان به بئ‌هَیْز (ضَعِيف) دَانَانِی، زَانَا‌یَانِ بَه‌رِپَرچیان داونه‌و‌و ^{۲۲}، واپئ‌ده‌چئ‌ پاست‌ترین‌ را نه‌و‌بئ‌ که بگوتئ‌:

مادام زانایان له‌سهر نه‌و‌ه یه‌کده‌نگن که ده‌بئ‌ زه‌کات نه‌دەر یان دواخەر ته‌مبئ‌ بکری ^{۲۳} و زه‌کاته‌که‌شی هەر لئ‌بستئ‌نئ‌، مه‌سه‌له‌ی سزا دارایی‌یه (العقوبة المالية) که‌ش له‌سنووری ده‌سته‌لاتئ‌ فرمانه‌وا دایه‌و به‌نیج‌تیهادئ‌ خوئ‌ و نه‌نجوومه‌نی شوپا دیاری ده‌کری، جا چ نیوه‌ی ماله‌که‌ی بئ‌ چ که‌متر.

دیاره نه‌و‌ه‌ی پابرد دهرباره‌ی زه‌کات نه‌دەرئ‌کی تاکه، به‌لام نه‌گەر هات و کوومه‌لئ‌کی خاوه‌ن هئ‌زو ده‌سته‌لات که توانای به‌ره‌لئ‌ستی‌یان ه‌بئ‌ نه‌چوونه ژئ‌ر باری زه‌کات دانه‌و‌ه، نه‌و‌ه زانایان له‌سهری یه‌کده‌نگن که ده‌بئ‌ جه‌نگیان له‌گه‌ل دا بکری ه‌تا گه‌ردن بؤ حوکم و بریاری شرع که‌چ ده‌که‌ن و زه‌کات ده‌دن، جا به‌لگه‌ی نه‌و‌ ه‌لوئ‌سته یه‌کده‌نگی‌یه‌ی زانایانیش بئ‌جگه له‌نامارئ‌ه‌ی ^{۲۴} قورئ‌ان دوو شته:

یه‌که‌م: فَرَمُوودَه‌ی: (أَمَرْتُ أَنْ أَقَاتِلَ النَّاسَ حَتَّى يَشْهَدُوا أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ وَيَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَيُؤْتُوا الزَّكَاةَ، فَإِذَا فَعَلُوا ذَلِكَ عَصَمُوا مِنِّي دِمَائِهِمْ وَأَمْوَالَهُمْ إِلَّا بِحَقِّ الْأَسْلَامِ وَحِسَابِهِمْ عَلَى اللَّهِ) رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ وَمُسْلِمٌ عَنْ ابْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا.

واته: فرمانم پئ‌ کراوه که له‌گه‌ل خه‌ل‌کی دا بجه‌نگم ه‌تا شایه‌تمان دئ‌نن که بئ‌جگه له‌خوا هیچ په‌رستراو (معبود) ئ‌ک نیه، وه که موچه‌مه‌دیش په‌وانه کراوی خوایه، وه نوئ‌ژئ‌ به‌ریاده‌که‌ن و زه‌کاتئ‌ ده‌دن، جا نه‌گەر نه‌و‌ه‌یان کرد نه‌و‌ه مه‌گەر به‌ه‌قی ئ‌یسلام ده‌نا خوئ‌ن و مائی خوئ‌انیان له - سزاو تۆله‌ی به‌رنامه‌ی - من پاراستوه، وه لئ‌پرسینه‌وه‌شیان عایدی خوایه.

^{۲۱} ب‌روانه: (المجموع شرح المذهب) ج ۵ ص ۲۹۸.

^{۲۲} ب‌روانه: (فقه الزکاة) ج ۲ ص ۷۷۹ تا ۷۸۴.

^{۲۳} ب‌روانه (فقه الزکاة) ج ۲ ص ۷۷۹.

^{۲۴} مه‌بست‌ نایه‌تی: (فان تابوا واقاموا الصلاة وآتوا الزکاة فخلوا سبيلهم) التوبة: ۵، یه.

دووهم: هه‌لویستی (ابوبکر الصديق) خوا لینی پازی بئی که پاش کۆچی دواپی پیغه‌مبیری خوا سه‌لاوات و سه‌لام و به‌په‌کاتی خوی له‌سه‌ر بئی، له‌دری هه‌لگه‌پاوان (مرتدين) و زه‌کات نه‌ده‌ران (مانعي الزكاة) جاپی جه‌نگی داو (عمر بن الخطاب) خوا لینی پازی بئی په‌خنه‌ی لی‌گرت و فه‌رمووده‌ی (أمرت أن أقاتل الناس حتى يشهدوا أن لا اله الا الله ويؤمنوا بي، وبما جئت به، فاذا فعلوا ذلك عصموا مني دماءهم وأموالهم إلا بحقها وحسابهم على الله) متفق عليه عن ابي مريرة رضي الله عنه، به‌ه‌لگه‌ هینایه‌وه‌و گوتی: چۆن جه‌نگ له‌گه‌ل خه‌لکی دا ده‌که‌ی له‌سه‌ر زه‌کات نه‌دان، له‌کاتیک دا که پیغه‌مبیری خوا ﷺ ئاوا‌ی فه‌رمووه‌؟ نه‌بووبه‌کریش گوتی: (والله لأقاتلن من فرق بين الصلاة والزكاة، فإن الزكاة حق المال، والله لو منعوني عناقاً كانوا يؤدونها لرسول الله لقاتلتهم على منعها) واته: به‌خوا له‌گه‌ل که‌سانیک دا ده‌جه‌نگم که جیاوا‌زی‌یان خستۆته‌ نیوان نو‌یزۆ زه‌کاته‌وه‌، چونکه‌ زه‌کاتیش هه‌قی مال و سامانه‌، به‌خوا له‌سه‌ر کاریله‌یه‌ک که کاتی خوی داویانه‌ به‌پیغه‌مبیری خوا ﷺ و نیستا نه‌مده‌نی له‌گه‌لیان ده‌جه‌نگم، ئنجا عومه‌ر گوتوویه‌تی: (فو الله ما هو الا أن قد شرح الله صدر أبي بكر للقتال، فَعَرَفْتُ أَنَّهُ الْحَقُّ) رواه الجماعة الا ابن ماجة، واته: به‌خوا هه‌ر که دیتم خوا سینه‌ی نه‌بووبه‌کری بۆ جه‌نگ کردن - له‌گه‌ل زه‌کات نه‌ده‌ران - گوشاد کردوه‌ زانیم که هه‌ر نه‌وه‌ هه‌ق و راسته‌.

ناشکراشه‌ که سه‌ره‌نجام نه‌وه‌ هه‌لویسته‌ی^{٢٥} نه‌بووبه‌کر و عومه‌ر خوا لی‌یان پازی‌بئی تیک‌پرای هاوه‌لان خوا لی‌یان پازی‌بئی له‌سه‌ری کۆک و یه‌کده‌نگ بوون و به‌جوژه‌ نه‌وه‌ مه‌سه‌له‌یه‌ وێپرای به‌لگه‌ی قورئان و سوننه‌ت به‌لگه‌ی (إجماع) یشی له‌سه‌ر دروست بوو^{٢٦}.

^{٢٥} وا دیاره‌ تا نه‌و کاته‌ (ابوبکر و عمر) خوا لی‌یان پازی‌بئی نه‌و فه‌رمووده‌یه‌ی که (ابن عمر) هیناویه‌تی پی‌یان نه‌گه‌یشته‌وه‌ نه‌گه‌رنا له‌وباره‌وه‌ مشت و مریان نه‌ده‌کردو نه‌ (عمر) په‌خنه‌ی ده‌گرت و نه‌ (ابوبکریش) خوا لی‌یان پازی‌بئی به‌قیاس کردنی زه‌کات بۆ سه‌ر نو‌یزۆ به‌لگه‌ی ده‌هینایه‌وه‌، بپوانه‌: (نیل الاوطار) ج ٤ ص ١٧٨، هه‌روه‌ها قسه‌که‌ی (ابوبکر) یش نه‌وه‌ ده‌گه‌یه‌نی که جه‌نگ له‌گه‌ل داكرانی کۆمه‌لێکی نو‌یزۆنه‌که‌ر - با بلین بپواشمان پی‌یه‌تی - له‌نیو هاوه‌لان دا شتی‌ک بووه‌ جیگای یه‌کده‌نگی (اتفاق) بووه‌ نه‌گه‌رنا (ابوبکر) نه‌یده‌کرده‌ به‌لگه‌و قیاس له‌سه‌رکراو (مقیس علیه) حوکمی زه‌کات نه‌دان.

^{٢٦} ده‌رباره‌ی حوکمی زه‌کات نه‌دان بپوانه‌: (المجموع) ج ٥ ص ٢٩٦ تا ٣٠٢، وه‌ بپوانه‌: (نیل الاوطار) ج ٤ ص ١٧٠ تا ١٨٢، وه‌ بپوانه‌ (فقه السنة) ج ١ ص ٤٦٦، ٤٦٧.

۳- زهکات لهکي وهرده گيرئ؟!

زانایانی ئیسلام له سهر ئهوه یه کدهنگن که له سهر هر مسوولمانیکی عاقل و بالغ و نازاد که خاوهنی نه ندازه یه مال و سامان بی که شهرع زهکاتی تیدا فهرز کردوه بهو مهرجانه وه که باس کراون، پیویست دهبی^{۲۷}.

وه له سهر ئهوه یه کدهنگن که له سهر غهیری مسوولمان فهرز نیه، چونکه وهک پیشتر گوتمان زهکات دان یه کیکه له پینج پایه گرنگهکانی ئیسلامهتی و کهسیکیش برهوی به ئیسلام نه هینابی، پایه ندبوونی بهرئساو یاساکانی (الدساتیر و الأحکام) یه وه له سهر پیویست ناکرئ، ههروهها هر کاتیکیش بابای نامسوولمان هاته نیو ئیسلامهوه داوای لی ناکرئ که وهک قهرز دانهوهی سالانی رابردوو زهکات له مال و سامانی دهریکات^{۲۸}.

باشترین بهلگهش لهوباره وه ئهوه فهرموده یه که پیشتر له خالی یه کهم دا هینامانه وه^{۲۹} پیغه مبهری خوا ﷺ فرمان به (معاذ) دهکات که سه رها خه لکی نامسوولمان بو مسوولمان بوون و شایه تمان هینان بانگ بکات، ئنجا که هاتنه نیو ئیسلامهوه نوێزکردن و زهکات دانایان بخریته بهرچاو، کهواته - وهک زانایان گوتوو یانه - پیش مسوولمان بوون بابای کافر ئهک و بهر پهرسیاریتی بهرانبهر به پایه و فهرزهکانی ئیسلام پووی تی ناکات^{۳۰}.

ئنجا نهک هر زهکات له سهر غهیری مسوولمان پیویست نیه، به لکو ئه گهر به نیازی خوا په رستی یه وه بابای نامسوولمان زهکاتیش بدات لی وهرنا گيرئ و هیچی له لای خوا بو حیساب ناکرئ، چونکه شتیکی پوونه که به بی ئیمان کرده وه باشه کان وهک دیواری بی بناغه وان و دانامه زرین.

به لام ده رباره ی زهکات دران له مال و سامانی مندال و شیت (الصبي والمجنون) زانایان رایان جیا جیا یه، هرچی زۆربه و جه ماوه رایان وهک (نووی)^{۳۱} گوتوو یه تی که هر کام له (مالک و ثوری و شافعی و احمد و إسحاق و ابو ثور) یشیان له نیودان رایان وایه که مال و سامانی نهوانیش زهکاتی لی ده درئ، هه ندیکیشیان ده لێن لی ی نادری که (ابوحنیفه) یه کیک لهو زانایانه یه.

هه لبه ته به سه رنج دانی به لگهکانی هه ردووک لاشیان به پوونی ده زانری که پای جه ماوه به هیزتره چونکه:

ameer.maktab@yahoo.com

f /AliBapir

AliBapir

f /MediaAmeerOffice

www.alibapir.net

^{۲۷} بهوانه (المجموع) ج ۵ ص ۲۹۰.

^{۲۸} همان سرچاوه و بهرگ، ص ۳۰۲.

^{۲۹} ئهوه فهرموده یه (بخاری و مسلم) گیراویانه ته وه.

^{۳۰} بهوانه: (المجموع) ج ۵ ص ۲۹۱، ۲۹۲.

^{۳۱} همان سرچاوه ج ۵ ص ۲۹۶.

۱- نایه تی: (خُذْ مِنْ أَمْوَالِهِمْ صَدَقَةً تُطَهِّرُهُمْ وَتُزَكِّيهِمْ بِهَا وَصَلْ عَلَيْهِمْ إِنَّ صِلَاكَ سَكَنَ لَهُمْ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ) التوبة: ۱۰۳، حوکمه که ی گشتی یه و هیچ هه لاواردن (استثناء) ی تیدا نیه.

۲- پیغه مبهري ښه فرمویه تی: (اُتَجَرُوا فِي أَمْوَالِ الْيَتَامَى لَا تَأْكُلْهَا الزُّكَاةُ) رواه الطبرانی عن انس بن مالك، واته: بازرگانی و مامه له به مالی هه تیوان بکه ن با زهکات تهواوی نهکات.

هر هه مان مه به ستيش (شافعي) له (يوسف بن ماهك) نهویش له پیغه مبهري خواوه ښه گپړاويه تهوه، که هرکام له (بيهقي و نووي) گوتوويانه: (إسناده صحيح) نهوونده هه يه (يوسف بن ماهك) يه کيکه له (تابعين) و پیغه مبهري ښه نه ديوه بويه نهو فرموده يه به جوړی (مرسل) داده نری.

۳- زهکات دوو لایه نی هه يه: لایه نیکی عیبادی و شه خسی، وه لایه نیکی کومه لایه تی، جا نهگر (مندال و شیت) له زهکات دانیان دا لایه نه عیبادی و شه خسی یه که یان تیدا نیه، نهوه بینگومان لایه نه کومه لایه تی یه که له زهکات دانه که دا هه يه و بؤ سوودو بهر ژه وهندی و که لین گرتنی خه لکی زهکات پی شیاو، جیاوازی له نیوان مالی مندال و شیت و خه لکی دیکه دا نیه. بويه نهو قسه يه ی که (ابو حنیفه) و هاوپا یه کانی به به لگه ی دیننه وه، که (مندال و شیت) نیازی خواپه رستی (نية العبادۃ) یان نهو زهکاتیش جوړیکه له جوړه کانی خواپه رستی) به له برچاو گرتنی نه به لگه ی سنیه مه هیزو پیژنکی وای نامینئ^{۳۲}.

چوار: زهکات له چی و چی دهری و چه نده وهرده گیری؟!

خویننه ری بهر پزا نه بهرگه يه هه م له پروی گرنگی و بایه خو هه م له پروی قه باره شه وه به کاکل و جهوه ری باسی زهکات داده نری، بويه به په سندی ده زانم که بؤ پی بوخو شکردن و چوونه نیوی له دوو پروونکردنه وده هه م پیناسه ی مال و سامان بکه م، هه م مه رجه گشتی یه کانی زهکات دانیش بخه مه پرو: ۱- پروونکردنه وه ی یه که م: مال و سامان چی یه؟!

مادام خوی په روه ردگار فرمویه تی: (خُذْ مِنْ أَمْوَالِهِمْ صَدَقَةً...) التوبة: ۱۰۳، که واته هر شتیک له زمان و عورف یان زارای شهرع دا به مال (سامان) دابنری زهکاتی لی دهری، وشه ی (مال) یش که کویه که ی (اموال) ه له فیه نه که کانی زمانی عاره بی دا ناوا پیناسه کراوه: ^{۳۳} (المال: كُلُّ مَا يَمْلِكُهُ الْفَرْدُ أَوْ تَمْلِكُهُ الْجَمَاعَةُ مِنْ مَتَاعٍ أَوْ عَرُوضٍ تِجَارَةٍ أَوْ عِقَارٍ أَوْ

^{۳۲} بهوانه: (فقه الزكاة) ج ۱ ص ۱۰۵ تا ۱۱۹.

^{۳۳} نه مه دهقی (المعجم الوسيط) ص ۸۹۲، وه بهوانه: (لسان العرب) وشه ی (مال) وه (القاموس المحيط) ج ۴ ص ۵۲، وه: (النهاية في غريب الحديث والأثر) ج ۴ ص ۳۷۳. ابن الاثير.

نقود او حیوان) واته: مال (سامان) بریتیه له هر شتیک که تان یان کومهال خاوه نیه تی له شمهک و کله و پهل یان نهو شتانه ی بازرگانی یان پی ده کری، یان زهوی وزار یان دراو یان نازهل.

به لام شهر عزانان (الفقهاء) له پیناسه ی مال و سامان دا پایان جیاوازه، هرچی زور بهن که (شافیعی یه کان و مالیک یه کان و حنبله یه کان) یشیان له نیودان پایان وایه که هر شتیک جینگای سوودو که لک لئ و هر گرتن بی و نه سل و سه رچاوه که ی له به رده ست دابی، نهو مال، بؤ وینه: که سینک که سه ییاره یان خانوو یان زهوی یه کیکی دیکه ی به ده سته وه یه و لئی به هر ده مند ده بی - به پی ی نه م پیناسه یه - له ده می سوودو که لک لئ و هر گرتن دا به مولکی وی داده نری، به لام حنه فی یه کان ده لئن هیچ شتیک به مال (سامان) دانانری هه تا دوو مهرچی تیدا نه یه نه دی: یه که م: بخرنته ژیر رکیف و کوتروله وه، دووم: به شیوه یه کی ناسایی سوودو که لکی لئ و هر بگیری، به لام هر شتیک یه کی که له دوو مهرجه ی تیدا نه بن به مال دانانری بؤ وینه: تیشکی خور چونکه ناخرنته ژیر رکیف و ده سته لاته وه، هرچه نده نهو پهری سوودو که لکی لئ و هر ده گیری به مولک و مال دانانری هر وه ها چنگه خولیک و ده نکه گنه میک هرچه نده له ژیر رکیف و له چنگ دابن، له سونگه ی بی که لکی و به رزه وه ندی پی دابن نه کرانه وه، دیسان به مولک و مال دانانری.

دیاره دوا ی سهرنج دان و وردبوونه وهش ده رده که وی که پیناسه ی حنه فی یه کان راست ترو واقعی یانه ترو چاکتریش به سهر زهکات دا ده چه سپی، چونکه زهکات ده بی خودی شتان (اعیان الاشیاء) بیئت، نهک سوودو که لکه که یان، بویه زانایان ده لئن: که سینک له جیات ی زهکات هه ژاریک بخاته خانوو که یه وه، بوی وهری زهکات ناکه وی هرچه نده که لکیشی لئ و هر ده گیری، چونکه خودی شتیک ته سلیمی بابای زهکات پی شیوا نه کرده، به لکو ته نیا ده رفه تی به هر لئ و هر گرتن شتیک بؤ ره خساندوه، به لام زهکات ده بی خودی شتیک به هاداری سوود به خش (عین شیء متقومه ذات نفع) بیئت^{۳۴}.

۲- زهکات ده وه ی ده وه م: مهرجه گشتی یه کانی زهکات دان^{۳۵}

خوا ی کار به جی زهکاتی له هر جوره مالیک دا پیویست نه کرده، به لکو زهکاتی له مال و سامانیک دا فهرز کرده که چه ند مهرجیک تایبه تی تیدا هاتبنه دی، نهو مهرجانه ش به کورتی و پوختی نه مانه ن،

^{۳۴} بروه: (فقه الزکاة) ج ۱ ص ۱۲۵، ۱۲۶.

^{۳۵} بؤ نووسینی نه م باسه سوودیک باشم له (فقه الزکاة) ج ۱ ص ۱۳۱ تا ۱۶۶، وهرگرتوه هرچه نده سهرجه م کتیبه شهرعی یه کان نهو مهرجانه یان باس کردون، بروه (الفقه الاسلامی...) ج ۳ ص ۱۷۹۷ هه تا ۱۸۱، ط ۴.

۱- خاوه نیتی ته و او (الملك التام):

واته: مال و سامانیک زه کاتی تیدا پیویست ده بی که خاوه نه که ی به بی هیچ په رچ و به ند (مانع وقید) ۱۱۱ خستبیه ژیر پکیفی خو به و ه ه ق و ماف و ده سته لاتی هیچ که سی دیکه ی به سه ره وه نه بی و به ته و او ی بتوانی له قازانچ و که لکه کانی به هره مه ند بیت، به لگه ی نه م مهرجه ش نه و ه یه که خوای کار به جی و پیغه مبه ری پیشه و مال و سامانه کانیان پالدا و ته لای خاوه نه کانیان: (خُذْ مِنْ أَمْوَالِهِمْ صَدَقَةً تُطَهِّرُهُمْ وَتُزَكِّيهِمْ بِهَا وَصَلْ عَلَيْهِمْ إِنَّ صَلَاتَكَ سَكَنٌ لَهُمْ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ) التوبة: ۱۰۳، ۵: (إِنَّ اللَّهَ فَرَضَ عَلَيْهِمْ فِي أَمْوَالِهِمْ...) متفق علیه، که واته نه و مال و سامانه ی که زه کاتی لی ددری ده بی به ته و او ی له ژیر پکیفی و (تصرف) ی خاوه نه که ی دا بیت.

دیاره به م هر جی یه که مه ش چند جور ه مال و سامانیک له زه کات لیدران ه لدا و یرین بو وینه:

۱- مالیک که خاوه نیک ی تایبه تی و دیاری کراوی نه بی، وه مال و سامانی میری و دوزگا خیرخوازی یه کان.

ب- مال و سامانی وه قف کراو به شیوه یه کی گشتی، به لام وه قفی تایبه ت حوکه که ی جیا یه.

ج- مال و سامانی حرام به ه موو جور ه کانی یه وه، چونکه له پروی شهرعی یه وه حرام به مولک دانانری.

د- مالیکی قهرز که نومیدی و هرگیرانه و هی لی نه کری (دین غیر مرجو).

۲- گه شه کردن (الغناء):

مه به ست له م مهرجه ش نه و ه یه که نه و مال و سامانه ی زه کاتی لی ددری، ده بی و ابی که بگونجی بو زیاد کردن و به ره مداری و گه شه کردن، به لگه ی نه م مهرجه ش نه و ه یه که پیغه مبه ری خوا ﷺ و جینیشینه سر راسته کانی ی خوا لیان پازی بی زه کاتیان له و جور ه مال و که ل و په لانه و هر نه گرتوه که شتی تایبه تی و شه خسی بو و ون، وه که له م فرموده یه ش دا هاتوه: (لَيْسَ عَلَى الْمُسْلِمِ فِي فَرَسِهِ وَلَا عَبْدِهِ صَدَقَةٌ) متفق علیه، که (نووی) له شرح و پاڅه ی نه م فرموده یه دا گو تو و یه تی: ^{۳۶} (هذا الحديث أصل في أن أموال القنينة لازكاة فيها) واته: نه م فرموده یه بنچینه یه له و باره وه که مال و که ل و په لی تایبه تی زه کاتی تیدا نیه.

^{۳۶} بروه: (شرح صحيح مسلم) ج ۴ ص ۲۷۰۸.

هه‌لێبه‌ته‌ هه‌ركام له‌به‌روبوومی كشت‌وكاڵی و میوه‌جات و ئاژه‌ل و پارهی نه‌غدینه‌و مالی بازرگانی و كانزاو خه‌زنه‌ش مال و سامانیكن كه‌یان به‌كرده‌وه‌ له‌گه‌شه‌و زیادی دان، یان له‌بارانیان دا هه‌یه‌ كه‌ گه‌شه‌ بكه‌ن، دیاره‌ جوړه‌ مال و سامانی دیکه‌ش هه‌ن كه‌ ئه‌م مه‌رجه‌یان تێدایه‌و له‌به‌ندی دووهم دا به‌دریژی باسیان ده‌كه‌ین.

٣- گه‌یشتنه‌ ئه‌ندازه‌ی زه‌كات لێكه‌وتن (النصاب)^{٣٧}:

مه‌رجێكی دیکه‌ی زه‌كات دان ئه‌وه‌یه‌ كه‌ ئه‌و مالی زه‌كاتی لێ دهری گه‌یشتبێته‌ ئه‌ندازه‌یه‌كی تایبته‌ كه‌ خواو پیغه‌مه‌ره‌كه‌ی ﷺ دیاری‌یان كردوه‌، بۆ وێنه‌: حوشر هه‌تا ژماره‌یان نه‌گاته‌ پینچ و مه‌رو بزن هه‌تا نه‌گه‌نه‌ چل سه‌رو دانه‌وێله‌ هه‌تا نه‌گاته‌ پینچ وه‌سق... زه‌كاتیان لێ نادری، كه‌ دواتر به‌دریژی باسیان ده‌كه‌ین.

گه‌یشتنه‌ پادده‌ (نصاب) یش بۆ زه‌كات لیذرانی هه‌موو جوړه‌كاني مال و سامان بېجگه‌ له‌ به‌روبوومی كشت‌وكاڵ و میوه‌جات و كانزاو خه‌زنه‌ زانیان له‌سه‌ری یه‌كه‌ده‌نگن، به‌لام هه‌ندێك له‌زانیان - بۆ وێنه‌ (ابوحنیفه‌) رایان وایه‌ كه‌به‌روبوومی كشت‌وكاڵ و میوه‌جات و كانزاو خه‌زنه‌ ئه‌م مه‌رجه‌یان تێدا به‌مه‌رج نه‌گیراوه‌و له‌كه‌م و زۆریان زه‌كات دهری، به‌لام پای زۆربه‌و جه‌ماوه‌ری زانیان به‌هیزتره‌ وه‌ك دواپی پوونی ده‌كه‌ینه‌وه‌.

٤- زیادبوون له‌پیداویستی یه‌ به‌په‌تی یه‌كان (الزيادة عن الحاجات الأصلية):

مه‌به‌ست له‌م مه‌رجه‌ش ئه‌وه‌یه‌ كه‌ بابای زه‌كات دهر ئه‌گه‌ر بێت و ئه‌و مال و سامانه‌ی كه‌ زه‌كاتی لێ ده‌دات بۆ ژیان و گوزه‌رانی خۆی و ئه‌وانه‌ی مه‌سره‌ف كێشانیان له‌سه‌ركه‌ پێویسته‌، پێی ئاتاج بوون واته‌ مال و سامانه‌كه‌ی هه‌ر به‌شی ئه‌وه‌ی ده‌كرد كه‌ پیداویستی یه‌ بچینه‌یی یه‌كاني ژیان و گوزه‌رانی خۆی و خێزانی و ئه‌وانه‌ی شه‌رع مه‌سره‌ف كێشانیان خستۆته‌ سه‌رشانی، پێی دابین بكات، ئه‌وه‌ ئه‌و مال و سامانه‌ی زه‌كاتی تێدا فه‌رژ نابێ، دیاره‌ ئه‌مه‌ش پای به‌شێكه‌ له‌زانیان كه‌ هه‌نه‌فی یه‌كانيان له‌ نێودان، وه‌ زانیانی دیکه‌ كه‌ زۆربه‌ن ئه‌م مه‌رجه‌یان به‌پێویست نه‌زانیوه‌و گوتوویناوه‌: مه‌رجی دووهم (گه‌شه‌كردن - النماء -) جیگای ئه‌م مه‌رجه‌ش ده‌گریته‌وه‌، چونكه‌ هه‌موو ئه‌و شتانه‌ی كه‌ ئینسان پێویستی پێیان هه‌و پیداویستی به‌په‌تی ژیان و گوزه‌رانن، حاله‌تی وه‌ستان (جمود) یان هه‌یه‌و ناگونجی گه‌شه‌بكه‌ن و زیادبكه‌ن، بۆ وێنه‌:

^{٣٧} وشه‌ی (النصاب) له‌ ئه‌سلی زمان دا یانی (الأصل والمرجع) شه‌رع‌زانییش وه‌ك زاراوه‌یه‌ك بۆ ئه‌ندازه‌ی زه‌كات لێكه‌وتنی هه‌رجۆره‌ مالیك كردوویناوه‌ به‌تاو و به‌کاریان هێناوه‌، به‌روانه‌ (المعجم الوسيط) ص ٩٢٥.

خانوو و بهرې تېدا نيشته جي بوون، ولاخ يان وه سيله ي سوار بوون، بهرگو و پوښاك،
 چهك و چوڼي به كار هيتان، كتيب و سرچاوه كاني زانست، نامرازو ناميره كاني پيشه و كار... هتد.
 وه گوتوويانه نهو پيويسست بوون و پهك له سهر كه وتنه شتيكي نايارو په نهانه و
 ناگونجي بكرته مهرج، بويه نهوه ي كه نيشانه و بهلگه ي پيويسست نه بوون و
 سهرتي نه وه ستانه كه داناني مال و سامانه بو گه شه كردن، كراوه به پاساو (مُبرّی) زهكات
 ليدران، وه هر شتيك نهو بهلگو نيشانه يه ي تېدا نه بي پاساوي زهكات ليدراني تېدا نيه.
 به لام له راستي دا نه مهرجه پيويسسته هه بي چونكه، هه موو لايهك له سهر نهوه يه كدهنگن
 كه مالي نه غدينه نه گهر خاوه نه كه شي به كرده وه مامه له و بازرگاني پي نه كات له سونگه ي
 نهوه وه كه هر به سروشت گه شه كردن و بهرهم هيتاني له باران دا هيه زهكاتي لي ده دري،
 جا نه گهر نه مهرجه نه بي، ده بي هه كه سيك به راده ي (نصاب) مالي نه غدينه (زيږ، زيو،
 دراو، چهكه) ي هه بي هه رچه نده بو پيداويست يه به نه رته يه كاني خو ي و خيزاني و نه وانه ي
 به نه ستويه وهن - وهك خواردن و خواردنه وه و بهرگو و پوښاك و درمان و چاره سهر و
 نيشته جي كردن و پي خوښندن و... هتد - په كيشي له سهر ي كه وتبي، پيويسست بي زهكاتي
 لي ده ربكات!! به لام وهك له دهقه كاني قورپان و سوننهت دا ده بينري زهكات له باباي
 دهوله مهند و درده گيري و به سهر هه ژارو نه دارو... هتد دا دابهش دهكري، ناشكراشه
 كه سيك هر مينده ي هه بي كه خو ي و نه وانه ي به نه ستويه وهن پسي به پړيوه بچن
 به دهوله مهند دانانري!

وه زانايانيك كه رايان وايه مهرجي ناوبراو به مهرج بگيري پيناسه يه كي وردو جوانيان
 بو پيداويست يه به نه رته يه كان (الحاجات الاصلية) كرده وه گوتوويانه:^{٢٨}
 (هي ما يدفعُ الهلاك عن الانسان تحقيقاً: كالنفقة ودور السكنى وآلات الحرب والثياب
 المحتاج إليها لدفع الحر والبرد، أو تقديراً: كالدِّينِ فإن المدينَ يحتاج إلى قضاء بما في يده
 من النصاب ليدفع عن نفسه الحبس الذي هو كالهلاك، وكآلات الحرفة وأثاث المنزل ودواب
 الركوب وكتب العلم لأهلها، فإن الجهل عندهم كالهلاك، فإذا كان له دراهم مُستحقّة أن
 يَصْرِفَها إلى تلك الحوائج صارت كالمعدومة، كما أن الماء المستحق بِصَرْفِهِ إلى العطش كان
 كالمعدوم وجاز عنده الثَّيْمُ).

^{٢٨} بېروانه: (فقه الزكاة) ج ١ ص ١٥٢، ١٥٣ كه له (حاشية بن عابدين) ج ٢ ص ٦ و (الحجر الرائق) ج ٢ ص ٢٢٢
 ومري گرتووه.

واته: - پېداويستی به بنه پته تی به کان - بریتین لهو شتانه ی که به مسوگه ری فه وتان و له به یڼ چوون له ئینسان دوور ده خه نه وه، وهك: مه سرفه كېشان و خانوو به ره ی تېدا دانیشتن و نامرازه كانی جهنگو بهرگو و پوښاكك كه پيویسته بو خوپاراستن له گه رماو سه رما، یان به وادانان (تقدیر) وهك: قهرز چونكه بېگومان بابای قه زدار پېداويستی به و نه دازه ماله به (نصاب) گه یشتوو هیه كه به ده سته وهیه بو نه وهی چه پسیك له خوی دوور بخته وه كه وهك فه وتان و مهرگ وایه، وه وهك نامیرو كه ل و په لی پیشه و کارو شمه کی نیو مال و لاخی سواری و کتیه كانی زانیاری بو خه لکی خوی، چونكه نه زانی یان پی وهك له نیو چوون وایه^{۳۹}، جا نه گه چنډ دره میکی هه بی که په کی له سه ریان كه وتبی بو شه جوړه پېداويستی یانه، شه وه ده كه ونه حوكمی نه بوونه وه، هه روهك چوون كه سیك نه دازه یهك ناوی پی بی که له بهر تینویتی پیویستی پی بی شه وه حوكمی كه سیکی هیه كه ناوی پی نیو بو ی دروسته كه ته یه موم بكات.

به لگه ی شه مهرجهش وپرای حوكمی عه قل شه ده قانه ی خواره وهن: -

۱- (يَسْأَلُونَكَ عَنِ الْخَمْرِ وَالْمَيْسِرِ قُلْ فِيهِمَا إِثْمٌ كَبِيرٌ وَمَنْفَعَةٌ لِلنَّاسِ وَإِثْمُهُمَا أَكْبَرُ مِنْ نَفْعِهِمَا وَيَسْأَلُونَكَ مَاذَا يُنْفِقُونَ قُلِ الْغَفْوُ كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ الْآيَاتِ لَعَلَّكُمْ تَتَفَكَّرُونَ) البقرة: ۲۱۹، واته: وه

لیت ده پرسن چی ببه خشن؟ بلئ - شه وهی كه لیقان - زیاده ..

چونكه وشه (عفو) وپرای فهره ننگه كانی^{۴۰} زمان تویره ره وانی^{۴۱} قورشانیش هه به: (ما زاد علی النفقة) و (ما یفصل عن اهلك) مانایان كرده، دیاره حیکمه تی خوی په روه ردگاریش هه شه وهی لی چاوه پوان ده کری كه به خشی نی مال و سامانك له سه ر ئینسان فېر نه كات كه بو خوی پی ی ناتاچه و په کی له سه ری كه وتوه.

۲- (عن ابي هريرة رضي الله عنه أن النبي ﷺ قال: إِنَّمَا الصَّدَقَةُ عَنْ ظَهْرِ غِنَى) له ریوایه تیکی دیکه ش دا: (لا صدقة الا عن ظهر غني) رواه احمد و صححه احمد شاکر.

واته/ زهكات دان - یان مال به خشین - ته نیا له حاله تی ده وله مهنه دی دایه.

^{۳۹} مه به ست لیړه دا له پاناوی سه ر (نه زانی یان) زاناو شه رعزانانی ئیسلامه هزار نافه رینیان لی بی.

^{۴۰} بېروانه: (المعجم الوسيط) ص ۶۱۲.

^{۴۱} بېروانه: (تفسير القرآن العظيم) ابن کثیر، ج ۱ ص ۲۵۶، كه ته فسیری ناوبراوی بو وشه ی (عفو) له هه ركام له (ابن عباس وابن عمرو مجاهد عكرمة وسعيد بن جبيرو حسن وقتادة...) وه گپړاوه ته وه.

۳- (عن جابر رضي الله عنه أن رسول الله ﷺ قال لرجل إبدأ بنفسك فتصدق عليها فإن فضل شيء فلاهلك، فإن فضل شيء عن أهلك فليدوي قرابتك، فإن فضل عن ذوي قرابتك شيء فهكذا وهكذا) رواه مسلم.

واته: له خۆتهوه دهست پښ بکهو پښی ببه خشه، جا نه گهر شتیک زیادبوو، نه وه با بؤ خاوو خیزانت بښ وه نه گهر شتیک له خاوو خیزانیشت زیادبوو با بؤ خزمه کانت بښ، وه نه گهر له خزمه کانیشت شتیک مایه وه نه وه به ملاولادا بیبه خشه.

جا هرچه نده نهو فرمودانه رډنگه زیاتر مال به خشیښی سوننهت بگرڼه وه، به لام هرچون بښ به گشتی چونیته تی مال به خشیښی - چ فېر بښ چ سوننهت - مان فیږ دهکن.

۵- قهرزدار نه بوون:

پینجه مین مرجی گشتی بؤ پیویست بوونی زهکات نهو هیه که بابای خاوهن مال و سامان هیڼدهی قهرز له سر نه بښ که مال و سامانه کی له پاددهی (نصاب) کهم بکاته وه، جا هرچه نده زانایان له سر نه وه که نایا قهرزدار بوون کاریگری له سر هه موو جوړه کانی مال و سامان هیه به ناشکراو په نهانه وه، یان کاریگری تنها له سر مانی ناشکرا هیه یان له سر هیچ جوړیکی نیه، رایان جیا جیا یه، به لام زوړبه و جه ماوهریان رایان وایه که بابای قهرزدار زهکاتی له سر نیه، به لام بهو مرجی قهرزه که هیڼده بښ که ماله کی له نه اندازهی (نصاب) بهیڼته خوارئ و جوړه مال و سامانی دیکه شی نه بښ که قهرزه کی لښ بداته وه، له به ندی دووه میښ دا له (پرگه) یه کی سهر به خؤدا باسی نه م هسه له یه ده که ین بویه لیږدها بهم نه اندازه یه لښ ده که پښ.

ناشکراشه که مرجی چواره م نه مرجی پینجه مهش ده گریته نیو خوی، به لام بؤ زیده داکوکی و بهرچاو بوونی، به تاییه تیش خستمانه پروو.

۶- سال به سرده وهر سووپان:

مرجی شه شه م و کوتایی زهکات دران له مال و سامان بریتیه له وهر سووپانه وهی سال (حولان الحول) واته: ده بښ نهو ماله کی که زهکاتی لښ دهرده کړی دوازه مانگی عاره بی به سرده تیپه پ بوون، نهو جار له کوتایی نهو دوازه مانگه دا زهکاتی تیډا فېر ده بښ، جا دیاره نه م مرجش بؤ ناژهل و پاره ی نه غدینه و مالی بازرگانی، سهرجه م زانایانی پشین و پاشین (السلف والخلف) له سهری یه کده نګن و هه موویان له سر نه وه کوکن که له سالتیک دا تنیا جاریک زهکاتیان لښ دهری، (ابن ابي شیبه) له وباره وه نه م دهقی له (زهري)

گیراوه ته وه: ^{۱۲} (لَمْ يَبْلُغْنَا عَنْ أَحَدٍ مِنْ وَلَاةِ هَذِهِ الْأَمَةِ الَّذِينَ كَانُوا بِالْمَدِينَةِ - ابوبكر وعمر وعثمان - انهم كانوا يُثَنُّونَ الصَّدَقَةَ لَكِنْ يَبْعَثُونَ عَلَيْهَا كُلَّ عَامٍ فِي الْخَصْبِ وَالْجَدْبِ لِأَنَّا أَخَذْنَا سَنَةً مِنْ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ) واته: له هیچ کام له مشوورگیرانی شه نوممه ته که له مەدینه بوون - نه بوبه کر و عومەرو عوسمان - پیمان نه گەیشته وه که - هیچ سالتیک - زه کاتیان دووباره کردیتته وه، به لکو هه موو سالتیک هات بوو بئی یان نه هات جاریک ناردوو یانه و کویان کردو ته وه، چونکه وه گرته نه که ی - بهوشیوه یه - پرسیایه که له پیغه مبهری خواوه ﷺ هاتوه.

ههروه ها تیکرای زانیان له سه ره شه وهش یه کده نگی که به روبومی کشت و کال و میوه جات و کازاو خه زنه و ههنگوین و به ره می ده ریا، سال به سه ردا و هه سووپانه و دیان تیدا به مه رج نه گیراوه و له کاتی حاسه لات هه لگیران دا زه کاتیان لی دهرده کری.

به لام شه وه ی کیشه و مشت و مپی له سه ره بریتیه له مال و سامانی و ده دست هینراو (المال المُستفاد) که بریتیه له و جوژه مال و سامانه ی که له میانه ی سال (خلال السنة) دا دیتته ده ست ئینسان، وهک: موچه و یارمه تی و کری و خه لات و دیاری و ده ست که وت و ... هتد، که نه میش هه رچه نده زانیان تیدا جیاوازن، به لام رای به هینتر شه وه یه که مادام مه رجه کانی زه کات دان هاتبهنه دی پیویسته زه کاتی لی بدری، جا له به ره شه وه ی له دوو برگیه ی سه ره به خوی بهندی دووه دا شه مه سه له یه مان توژیوه ته وه لی ره قسه ی لی ناکه ی و خوینه ری به ریز هه واله ی شه ی ده که ی.

جا خوینه ری سه نگی! ئیستا که زانیان مال و سامان له پوانگی شه ره وه چی یه و مه رجه گشتی یه کانی زه کات دانیش چین! کاتی شه وه هاتوه که بچینه نیو توژی نه وه ی باسی: (زه کات له چی و چی دهری و چهنده و هه رده گیری!)، پیویسته شه وهش بگوتری که شه وه پری حیکمه ت له و مه رجه گشتی یانه دا ده بینری که به رنامه ی خوا بو پیویست بوونی زه کات به مه رجه ی گرتوون و دادگه ری و واقع بینی شه ریعه تی خوا له و یاسایه ش دا وهک سه رجه م پرسیا یاسایه کانی دیکه ی وهک پوژی بوون دیاره، هیواداریشم چاک چاک لییان وردبیه وه و جوان جوان لییان حالئ بی، چونکه په یوهندی به هه موو برجه کانی شه برگیه ی چواره مه وه هه یه که وهک پیشتیش گوتمان به کاکل و جه وه ری باسی زه کات داده نری - که له بهندی یه که مه دا ده یخه ی نه پروو.

^{۱۲} بروه: (فقه الزکاة) ج ۱ ص ۱۶۴، که له (کُفْرُ الْعَمَالِ) ج ۶ ص ۲۹۴ وه ری گرتوه.

۱- مالی نه غدینه (الأموال النقدية)

ناشکرایه که له پوژگاری پیغه مبهری خوادا ﷺ مالی نه غدینه ته نیا زیږو زیو (الذهب والفضة) بووه، هر بویهش له زور له دهقه کانی قورشان و سوننه ت دا باسی نهو دووانه کراوه، چونکه دیناری زیږو دره می زیو یه که میان دراو (عُمْلَة) ی ولاتی پووم و دووه میان دراوی ولاتی فارس بووه^{۴۲}، به لام له یه دوو سه دهی دواپی دا له سهرتاوه دراوی کانزایی (العملة المعدنية) و پاشان دراوی قاقهز (النقود الورقية) شوینی زیږو زیویان گرته وه، چونکه بېگومان هه نس و که وت و مامه له و بازرگانی به دراوی قاقهزی زور سیناترو بارسو وکی تره له مامه له و بازرگانی به دراوی کانزایی.

جا هه رچهنده نیستا زیږو زیو وهک پارو دراو به کارنا هینرین به لام له بهرته وهی پیوهر و تهرانووی مالی نه غدینه پتویسته له بهر تیشکی دهقه کانی قورشان و سوننه ت و قسه و بیرو پای شهر عزانان دا تیشکیان بخینه سهر، پاشان به کورتی باسی پارو دراوی قاقهزی دهکین.

۱- به لگهی فهریوونی زهکات له زیږو زیودا:

خوای په روه ردگار فهرموویه تی: (يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّ كَثِيرًا مِنَ الْأَحْبَارِ وَالرُّهْبَانِ لِيَأْكُلُوا أَمْوَالَ النَّاسِ بِالْباطِلِ وَيَصُدُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ وَالَّذِينَ يَكْزُبُونَ الذَّهَبَ وَالْفِضَّةَ وَلَا يَفْقَهُنَّهَا فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَبَشِّرْهُمْ بِعَذَابٍ أَلِيمٍ) التوبة: ۳۴.

پیغه مبهری پیښه و اشمان فهرموویه تی: (ما من صاحب ذهب ولا فضة لا يؤدي حقها إلا إذا كان يوم القيامة صَفَحَتْ لَهُ صَفَاحٌ مِنْ نَارٍ جَهَنَّمَ ...) متفق عليه.

هروه ها زانایانیش تیکرا له هه موو چاخ و سهرده مهکان دا له سهر نهو کوک و یه کرابوون که ده بی زیږو زیو زهکاتیان لی بدری هه رکاتیک مه رجه کانی زهکات دانیان تیدا هاتنه دی، که دواتر باسیان دهکین.

ب- نه ندازه ی زهکات تیدا فهریوون (نصاب) ی زیږو زیو:

پیغه مبهری ﷺ فهرموویه تی: (لَيْسَ فِيهَا دُونَ حُمْسٍ أَوْ اقِيَّ صَدَقَةً) متفق عليه، واته: له پینچ ثوقیه که متر زهکاتی تیدا نیه، ننجا ثوقیه ش به پی ی تهرانووی خه لکی مه که چل (۴۰) دره مه، پیغه مبهریش ﷺ فهرموویه تی: (المِيزَانُ مِيزَانُ أَهْلِ مَكَّةَ وَالْمَكِّيَّاتِ أَهْلُ الْمَدِينَةِ) رواه ابوداود والنسائي عن ابن عمر وصححه ابن حبان والدارقطني والنووي والقشيري وزاد الألباني: ابن دقيق العيد والعلائي^{۴۳}.

^{۴۲} پروانه: (فقه الزكاة) ج ۱ ص ۲۴۰.

^{۴۳} پروانه: (سلسلة الأحاديث الصحيحة) ج ۱ ص ۳۱۵، ۳۱۶، رقم الحديث: ۱۶۵.

که دره می (طبری) بووه هشت (دانق) بووه، وه (بغلي) چوار دانق بووه، جا مسولمانان دره می شرعی ران لهنیوه راستیان دهرهیناوه کمش (دانق).....﴿

کهواته: نه وه که دره میکی زیو کیشه که ی (۷/۱۰) ی دیناریکی زبېر بووه، وه دیناریکی زبېرش مسقالیک بووه و مسقالیکیش حهفتاو دوو (۷۲) دهنگه جوی نیوهنجی کیشاوه، شتیکه زانایان له سهری کوک و ته بابوو ون، وه زانایانی شوینه وارناس (علماء الآثار) له نهنجامی تیوه پامان و ههلسهنگاندنی دراوهکانی دهولهتی ئیسلامی دا له چاخه جیاجیاکانی دا که له مؤزه خانه کان (متاحف) ی شارهکانی لهندهن و پاریس و مهدرید $\frac{25}{100}$ و بهرلین دا پاریزراون بویان دهرکه وتوه که دیناری رۆژگاری (عبدالملك بن مروان) ی نه مهوی کیشه که ی چوار گرام و چاره کیك (۴) بووه^{۴۸}، ههروهها (دائرة المعارف الاسلامیة) ش کیشی دیناری رۆمی بیزه نطی بههه مان نه اندازه داناوه^{۴۹}، کهواته کیشی دره به گرام ناوايه:

$$\frac{7 \times 4,25}{10} = 2,975 \text{ کهواته: دره میکی زیو کیشه که ی دوو گرام و } 975/1000 \text{ ی گرامیکه.}$$

جا بهوییه (نصاب) ی زبېر به کیش و به گرام بریتی له (۲۰ × ۴,۲۵ = ۸۵ گرام)، وه (نصاب) ی زیویش بریتی له: (۲۰ × ۲,۹۷۵ = ۵۹۵) گرام.

ه- پاره و دراوی قاقه ز (النقود الورقية):

که بریتی له پارچه قاقه زکی تایبهت و به چهند نهخش و نیگارکی تایبهت دهریزینرته وه و چهند ژماره یه کی له سهر نووسراون و له لایه ن میری یه وه یان لایه نیک که میری دهسته لات و مافی ده داتی دهره کری، تا کو خه لکی وه دراویک له نیو خویان دا به کاری بینن، وه له ولاتی که وه بۆ ولاتیکی دیکه جیاوازه، هه له شیوه و نرخ و هه له ناویشدا بۆ وینه: دیناری ئیراقی، تومهنی ئیرانی، پیالی سعودی، دۆلاری ئه مریکی، مارکی ئه آلمانی، لیره ی لوبنانی ... هتد.

جا له بهرته وه ی نه وجۆره ماله نه غدینه یه کاتی خۆی نه بووه زاناو شهر عزانانی پيشوو هیچیان له باره وه نه گوتوه، پاش پهیدا بوون و بلأوبوونه وه شی له ولاتانی دنیا و جیهانی ئیسلامیش دا زاناو شاره زایان له باره یه وه - وه هه شتیکی تازه پهیدا بوو - که وتنه

^{۴۸} بهوانه: (فقه الزكاة) ج ۱ ص ۲۵۹، که له (الخارج في الدولة الإسلامية) ص ۲۳۷، وهری گرتوه.

^{۴۹} بهوانه: (فقه الزكاة) ج ۱ ص ۲۵۹، که له (دائرة المعارف الإسلامية) ج ۹، وهری گرتوه.

کیشو مشت و مڙهوه: هه تا سه ره نجام سه رجه میان بیجگه له (هه نبی لی یه کان) له سهر نه وه یه کده نگ بوون که نه وجوره دراوش حوکمی زیږو زیوو جوړه مال و سامانه کانی دیکه ی هیه له مامه له و بازرگانی پی کردن و زهکات لیډان و... هتدا، به لام هه نبه لیه کان پایان وایه که هه تا به کانه زای نرخدار (المعدن النفیس) که مه به ستیان زیږو زیوه، نه گوږیته وه زهکاتی لی نادرئ^{۸۰}!

به لام له راستی دا پای هه نبه لیه کان سه یرو بی هیزیشه چونکه وه زانایانی ثابووری ناس گوتوویانه^{۸۱}: (النَّقْدُ هِيَ كُلُّ مَا يُسْتَعْمَلُ مَقْيَاسًا لِلْقِيَمِ، وَاسْطَةً لِلتَّجَارِ، وَأَدَاةً لِلدَّخَارِ، فَإِذَا شَيْءٌ يُؤَدِّي إِلَى هَذِهِ الْوُضُفَةِ يُعْتَبَرُ نَقْدًا بِصَرْفِ النَّظَرِ عَنِ الْمَادَّةِ الْمَصْنُوعِ مِنْهَا، وَبِصَرْفِ النَّظَرِ عَنِ الْكَيْفِيَّةِ الَّتِي أَصْبَحَ بِهَا وَسِيلَةَ التَّعَامُلِ فِي مَبْدَأِ الْأَمْرِ، فَمَا دَامَتْ هُنَاكَ مَادَّةٌ يَقْبَلُهَا كُلُّ الْمُنْتَجِينَ فِي مَجْتَمَعٍ مَا لِلْمُبَادَلَةِ نَظِيرَ مَا يُبَيِّعُونَ، فَهَذِهِ الْمَادَّةُ نَقْدٌ) واته: دراو بریتیه له هر شتیک که وه پیوهری نرخه کان به کار دیت، وه هوکاری به یه کتر گوږینه وه و نامرزی پاشه کهوت کردنه، جا هر شتیک نه و هرکه به جی بیئی به بیی له بهر چا و گرتنی نه و که ره سه یه لی دروست کراوه و نه و چوښه تی یه ی که له سهره تا وه پیی بۆته نامرزی مامه له به پاره و دراو داده نرئ، مادام شتیک هه بی هه موو به ره م هینه ره کانی کو مه لگایه که له بهر انبه نه و شتانه دا که ده یان فروشن پیی رازی بن و بیانه وی، نه وه نه و شته پاره یه.

و- مهرجه کانی زهکات لیډانی پاره ی نه غدینه:

بو زهکات لیډرانی پاره ی نه غدینه هه ر کام له:

۱- گه یشتنه نه دانه ی (نصاب).

۲- سال به سهر دا و هر سو و پانه وه.

۳- قهر زدار نه بوون.

۴- زنده بوون له داین کردنی پیداویستی یه به نه پرتی یه کان، به مهرج گیراون، جا دیاره مهرجه کانی یه که م دووهم و سنی یه زانایان له سهریان یه کده نگن و له سهر چواره میش جیاوازن به لام وه پیشتتر گوتمان به مهرج گیرانی په سهندترو به هیز تریشه.

^{۸۰} بهوانه: (الفقه الاسلامي...) ج ۳ ص ۱۸۳۳، ۱۸۳۴، ط ۴، وه (فقه الزكاة) ج ۱ ص ۲۷۲.

^{۸۱} بهوانه: (فقه الزكاة) ج ۱ ص ۲۷۶، که له (النظم النقدية والمصرفية) ص ۲۹، وهری گرتووه.

ز-تهرازوو و پئوهري ديارى كردنى (نصاب)ى پارهى قاقهز چىيه!

شتىكى ئاسايى و چاوهپوان كراوه كه زاناو شارمزاينى پيشين باسى ئهم مهسهلهيان نهكردبى چونكه لهپوژگارى شوان دا پارهو دراو تهنيا زىرو بووه، جا زاناينى هاوچهرخمان كه ئهو مهسهلهيان تويزيوتهوه، بوونهته دووړا؛ پايهكيان زيو (فضة)ى پئپهسند كه بكرىته تهرازوو و پئوهري مالى نهغدينهئى ئهم پوژگار، واته هر كه سيك بارتهقا (مقابل)ى (نصاب)ى زيو - كه پينج سهدو نهوه دو پينج (۵۹۵) گرامه پارهى ههبوو پئويسته زهكاتى لىبدات، لايهنگرانى ئهم پايهش دوو بهلگهيان بهدهستهوهن بو سولماندن پي سهندى پايهكيان:

۱- دهلئىن (نصاب)ى زيو زاناين لهسهرى يهكدهنگن و فهرموودهئى پاست (صحيح) و پهوانى لهسهر هيه، وهك پيشتر پوونمان كردهوه.

۲- بو خهلكى ههژارو نه دار چاكتر و بهسووتره، چونكه بهو پئيه زهكات لهسهر ژمارهيهكى زياترى مسولمانان پئويست دهبن.

پايهكهئى ديكهش دهلئى پئويسته نهندازهئى زهكات ليكهوتنى پارهى قاقهز به ههموو جوړو شيوهكانيهوه، به (نصاب)ى زىر ديارى بكرى و زىر بكرىته تهرازوو و پئوهري، واته هر كه سيك بارتهقاي ههشتاو پينج (۸۵) گرام زىر پارهى ههبوو ئهوجار زهكاتى دهكهويته سهر، ئهگهري لهو نهندازهيه كه متر زهكاتى تيدا فەيز نابى.

جا لهپاستى دا هر كه سيك وردبينانه و واقع بينانه پابمينئى و سهرنج بدات دلنيا دهبن كهپاي دووهم پاست تره، بگره بو ئهم پوژگار هه ئه پاست و بهجئيه، چونكه:

۱- زىر تا راددهيهكى زور نرخهكهئى چه سپاوو نهگوړه بهپنجهوانهئى زيوهوه كه وهك باقى شتهكاني ديكه نرخهكهئى لهگوړان دايه، بو ويته ميژوو نووسان دهلئى دينايرىكى زىر لهپوژگارى پينجهمبهردا ﷺ ده (۱۰) درهمى زيوئى كرده، پاشان لهنيوهئى دووهمى چاخى ئهمهوىيهكان دا دوازه (۱۲) درهم و لهچاخى عهباباسىيهكان دا گهيشقوته پازده (۱۵) درهم و زياتريش، وه (مقرىزي) باسى كرده كه لهپوژگارى فاطمىيهكانداو لهسهردهمى دهستهلاتى (الحاكم) دا، نرخى دينايرىكى زىر سى و چوار (۲۴) درهمى زيو بوو!^{۹۲}

۲- ئنجا ئهگهري تهماشاي نهندازهئى زهكات ليكهوتن (نصاب)ى شارهل و بهروبوومى كشت و كاليش بگهين دهبينئى كه (نصاب)ى زىر بهدرىزايى ميژوو و ئيستاش ليناينهوه

^{۹۲} بېوانه: (فقه الزكاة) ج ۱ ص ۲۶۴.

نزيكه جا چ تۆزىك كەمتر بى چ زياتر، بەلام زىو وانيه و چەند قات كەمتر، بەلى نرخی كېرىن و فروشتىنى پىنچ خوشتر يان^{۵۲} چل سەر مەرپو بزن يان پىنچ وەسق دانەوئىلە كە دەكاتە دەورى (۶۵۲) كىلوگرام لەبىست (۲۰) مسقال زىرەو تارادەيەك نيزىك، بەلام لە (۵۹۵) گرام زىو دەورە، كە وەك پىشتەر پوونمان كردهو (نصاب)ى زىو پىنچ (اوقية) يەو ھەر (اوقية) يەكيش چل (۴۰) درەمە، كە سەرجم دەكاتە دوو سەد (۲۰۰) درەم و ئەمىش بەكىشان و بەگرام دەكاتە پىنچ سەد و نەو دەو پىنچ (۵۹۵) گرام.

۳- وەك لەباسەكانى رابردوودا خستمانەروو، زەكات لەسەر دەولەمەندان پئويست كراو، جا ئەگەر كاتى خۆى لەپۆژگارى پىغەمبەرى خواو ﷺ خەليفە سەر پاستەكانى دا و دوای ئەوانىش تارادەيەك، پىنچ ئوقية زىو بەشى ئەوھى كردبى كە خىزانىك بۆ ماوھى سالىك پى بژىن و بەرپوھېچن، وەك (ولي الله الدهلوي) گوتوويەتى^{۵۳}، ئەو بىگومان ئەو دووسەد درەمە - كە رەنكە سەس يەك سەر مەرپى پى بکېرى - نەك بايى مەسرەفى سالىكى خىزانىك ناكات، بگرە بۆ ھەندىك لەو شوئىنانەى كە خەلكەكەى ئاستى ژىن و گوزەرانىان بەرزە بەشى پۆژىكىشان ناكات!!

۴- وىراى ئەوھى كەپاش دابەزىنى نرخی زىو كە وەك گوتمان رەنگە لەم پۆژگارەدا (نصاب)ى زىو بەس يەك سەر مەرپو يان بزن پى بکېرىت! وە لەسۆنگەى ئەوھەشەو كە زەكات لەسەر دەولەمەندان فەزكراو (تؤخذ من أغنيائهم) رواه البخاري، وە بىگومان كەسىك تەنيا ھىندەى پارە لەخۆى زياد بىت كە مەرپىكى پى بىت بەدەولەمەند دانانى، بەلى وىراى ئەمە ئەگەر دائرانى (نصاب)ى زىو بەپارەى قاقەزى ئەم پۆژگارە بۆ ھەژارو نەداران باش و بەكەلك بى - كە بىگومان سوودو كەلىكى ئەوتوشى نى، چونكە مال و سامانى كەم زەكاتى كەمىشى لى دەدرى و بارى لارو كەوتوى ھەژارو نەدارانىش بەو پېرووچكە پېرووچكە راست نابىتەو وەكەلىنىكى وایان بۆ ناگرى - ئەو بە مسۆگەرى بۆ ئەو خاوەن مال و سامانە كەمانەى كە بەتەرازووى (نصاب)ى زىو زەكاتىان لى وەردەگىرى ستم و زيان لىدانەو رەنگە زۆر لەو كەسانە كە بەو پى يە زەكاتىان لى وەردەگىرى، دوایى خوشيان پەكيان بکەوئى و زەكاتىان پى بشى! زاناو شەرەزانانىش لەسەر ئەو يەك دەنگن

^{۵۲} بۆيە باسى (مانگا)م نەكردو چونكە لەبارەى (نصاب)ە كەيەو پە جيايى (اختلاف) لەنىو زانايان -

ھەيە وەك دواتر باسى دەكەين.

^{۵۳} بېوانە: (حجة الله البالغة) ج ۲ ص ۵۰۶.

که: دورخستنه وهی زهره رو زیان له پیش ودهست هینانی سودو که لکه وهیه: (دفع المضار مقدم على جلب المنافع).

له کوتایی ئهم باسهش دا به پیوستی دهزانم مهسه لهیه کی دیکه ی گرنه که زور پییه وه په یوهسته، له دوو توئی ئاراسته کردنی پرسیاریک و وه لامدانه وهی دا، پوون بکه مه وه، ئه ویش ئه وهیه که ئه گهر یه کی بپرسی:

باشه ئه وه بهو به لگانه ی هینرانه وه ئیسپات بوو که ته نیا زیڕ به که لکی ئه وه دی که بکریته ته رازووی زهکات لیکه وتن و لینه که وتن، پاره ی قاقه ن، به لام ئایا ئه گهر زیڕیش نرخه که ی وه ک زیو گوڤاو دابه زی ته گبیر چی یه؟! له وه لام دا ده لین:

هه رچه نده دور دیته به رچاو که زیڕیش به مه ره دی زیو بچی و به های شت پی کرین (القيمة الشرائية) ی هینده دابه زی، به به لگه ی ئه وه که له رۆژگاری پیغه مبه ره وه و بگه ر زووتریش و هه تا ئیستاش زیڕ تارادده یه کی هه روه ک خو ی ماوه ته وه، به لام ئه گهر شتیکی واش پووی دا په کمان ناکه وی و چاره سه ر و ته گبیری هه یه، ئه ویش ئه وهیه که یه کی له (نصاب) ی به رو بوومی کشت وکال، یان ئاژهل بکه ی نه ته رازوو و پیوه ر، به لام له سونگه ی ئه وه وه که نرخ ی (نصاب) ی به رو بوومی کشت وکال زور له نرخ ی (نصاب) ی مالات که مته °، (نصاب) ی به رو بوومی کشت وکال که لکی ئه وه ناگری بکریته ته رازوو و پیوه ری زهکات لیدران و لینه درانی پاره ی قاقه ن، که واته ده بی هه ر (نصاب) ی ئاژهل ئه وه ده وره ببینی و ئه و گرو گرفته چاره سه ر بکات، ئنجا ئاژه لیش سی جو ری سه ره کی یه: حوشت، ره شه و لاخ، مه پو بز، جا وه ک پیشت ناماژمان پی کردو دوا ییش به پوونی باسی ده که ی نه وه ی (نصاب) ده کی پوون و بی چهندو چوونه هه ر حوشتو مه پو بز، چونکه ره شه و لاخ شه ر عزانان له باره ی (نصاب) ده که یه وه پا جیایی (اختلاف) یان هه یه وه له پینج سه ره وه هه تا په نجا سه ر پویشتون!

(نصاب) ی وشتیش پینج سه ره وه ی مه پو بز نیش چل (٤٠) سه ره، که واته له هه ر پۆژگارو سه ره ده میک دا نرخ ی زیڕیش گوڤاو ئه وه ته رازوو و پیوه ره ی که ئیستا به ده ستمانه وهیه بو دیاری کردنی (نصاب) ی پاره لاتهل و لاسه نگ بوو، ئه وه سه رنج ده ده ی داخوا نرخ ی کرین و فروشتنی پینج حوشت یان چل سه ر مه پو بز چهنده، ئه و ئه ندازه یه ده که یه (نصاب) ی (پاره) بو زهکات لیدان.

°° ئه ویش له به ر چهند حیکمه تی: یه که م: که ره نج و ماندو بوونی ئینسان له به ره م هینانی به رو بوومی کشت وکال دا که مته، دووه م: هه میشه ئینسان ناتاجی به رو بوومی کشت وکاله، به لام گوشت وانیه، سی یه م: زهکاتی کشت وکال و میوه له به ره م و قازانجی زهوی و زاره، به لام زهکاتی ئاژهل له سه رو به ری ته، پروه: (فقه الزكاة) ج ١ ص ٢٦٦، ٢٦٧.

جا خوینەری بەرپێزا ئەوەی تا ئێرە نووسیومە لەبارەی ئەو مەسەلەیەوێ که خەریکی توێژینەوێ و پوونکردنەوێنی پابوچوونی (د. یوسف القرضاوی) یە که لەکتیبی (فقه الزکاة) دا هیناویەتی^{٦٦}، بەلام من وای بۆ دەچم که پاست ترو چاکتر ئەوێ (نصاب) ی پاره - که جێی زیرو زیوی گرتۆتەو -، نیوێ (نصاب) ی ئازەل بێت، چونکه لەو فەرموودەوێوێ که (بخاري) له (انس بن مالك) ی گێراوەتەو دەرەوێوێ که لە پۆزگاری پیغەمبەر دا ﷺ مەریک یان بزنیك نرخى دە (١٠) درەم بوو، وە فەرمووێوێ: (...وَيُعْطِيهِ الْمَصَدَّقُ عَشْرِينَ دِرْهَمًا أَوْ شَاتَيْنِ) چونکه ئەگەر (٢٠) درەم دوو مەریک یان بزنی بەرانبەر بن، کەواتە: (٤٠ × ١٠ - ٤٠٠) درەم، که دوو هیندەوێ (نصاب) ی زیو، پیم وای نیە نرخى پینچ و شتریش لەو ئەندازەوێ کە مەتر بوو، ئەگەر زیاتریش نەبوو، هەر بۆیەش زەکاتی پینچ و شتر مەریکە^{٦٧}.

٢- ئازەل، مالات (الأنعام):

هەرچەندە جیهانی گیانداران (عالم الحيوانات) جیهانیکی زۆر پان و پۆو جۆراو جۆرە، بەلام ئەوەی که هەر لەدێرژەمانەوێ ئینسان لێی بەهەرەمەند بوو و توانیوێوێ سوودو کەلکی لێ وەرگیرێ ئەو جۆرەیانە که بە ئازەل، مالات (انعام) ناوبراون کە بریتین لە: حوشت، مانگا و گامیش، مەرو بزنی، وە خوای بەخشەر و پەرەردگار لەچەندان ئایەت دا سەرنجی ئینسانی پاکیشاوە بۆ گرنگی و بایەخ و سوودو کەلکەکانی ئازەل، بۆ وێنە فەرمووێوێ: (وَالْأَنْعَامَ خَلَقَهَا لَكُمْ فِيهَا دِفْءٌ وَمَنْفَعٌ وَمِنْهَا تَأْكُلُونَ، وَلَكُمْ فِيهَا جَمَالٌ حِينَ تُرْبَعُونَ وَحِينَ يُسْرَحُونَ، وَتَحْمِلُ أَوْقَالَكُمْ إِلَىٰ بَلَدٍ لَّمْ تَكُونُوا بِالْإِنْفِ إِلَّا بِشِقِّ الْأَنْفُسِ إِنَّ رَبَّكُمْ لَرَّءُوفٌ رَّحِيمٌ) النحل: ٥-٧، واتە: وە - خوا - ئازەلەکانی بۆتان خۆلقاندووە که - هۆکاری - خۆپێگەرم کردنەوێتان و بەرژەوێندی زۆریان تێدا، وە لێشیان دەخۆن. هەرەها دیمەنیکی جوانیان بۆتان هەیه لەدەمی لە - هەرگا هینانەوێ ئیواران و بەرە و لەوێرگا چونی بەیانیان دا. وە کەل و پەلە گرانبه کانتان بەرەو شوینیک بۆ هەلدەگرن که - ئەگەر لەسەر پشتی ئەوان نەبووایە - مەگەر بەکۆلەمەرگی بۆی چووبانایە! بێگومان پەرەردگارتان بەپەرۆش و بە بەزەیییە.

جا ئەو بەکورتی یە کە بەیەک باسی چۆنیەتی زەکات لێ دەرکردنی ئەو جۆرە گیاندارانە دەکەین کە بە ئازەل یان مالات ناوبراون:

ameer.maktab@yahoo.com

f /AliBapir

AliBapir

f /MediaAmeerOffice

www.alibapir.net

^{٦٦} بېوانە: ج ١ ص ٢٦٦ تا ٢٦٨.

^{٦٧} وە کە (صحيح البخاري) دا هاتووە دوايی باسی دەکەین.

www.alibapir.net

۱- حوشر (الأبل):

له سۆنگه‌ی شه‌وه‌وه که شه‌وه‌قانه‌ی له‌پیغه‌مبه‌ری خوا ۴ و هاوه‌لانی به‌پریزه‌وه خوا لییان پازی‌بی هاتوون له‌سه‌ر شه‌وه‌ خشته (جدول)‌یه‌ی خواری پیک که‌وتوون ده‌باریه‌ی (نصاب) و شه‌ندازه‌ی زه‌کاتی حوشر، تیگرای مسولمانانیش له‌سه‌ری پیکه‌اتوون، خشته‌که‌ش به‌م شنه‌وه‌یه‌یه:

شه‌ندازه‌ی زه‌کات لێ که‌وتن (نصاب)	له:	هه‌تا:	شه‌وه‌ی که‌پێویسته‌ وه‌ک زه‌کات بدرێ (القدر الواجب)
۵	تا ۹	مه‌ر ۱	دروست نیه‌ بزنی بدرێ له‌جیاتی مه‌ر
۱۰	تا ۱۴	مه‌ر ۲	
۱۵	تا ۱۹	مه‌ر ۳	
۲۰	تا ۲۴	مه‌ر ۴	
۲۵	تا ۳۵	۱ بنت مخاض، که به‌چه‌که حوشرێکی مینچه‌یه‌ پێی له‌دوو سال ناوه.	
۳۶	تا ۴۵	۱ بنت لبون، که حوشره‌ مینچه‌یه‌ که‌پێی خستۆته‌ سالی سینه‌مه‌وه.	
۴۶	تا ۶۰	۱ حقه، که حوشره‌ مینچه‌یه‌که‌ سنی سالی ته‌واو کردوون و پێی ناوه‌ته‌ سالی چواره‌می ته‌مه‌نی‌یه‌وه.	
۶۱	تا ۷۵	۱ جذعة، که حوشره‌ مینچه‌یه‌که‌ چوار سالی ته‌واو کردوون و پێی ناوه‌ته‌ سالی پینجه‌مه‌وه.	
۷۶	تا ۹۰	۲ بنت لبون.	
۹۱	تا ۱۲۰	۲ حقه.	

وه شه‌گه‌ر له‌ (۱۲۰) زیاتربوون شه‌وه‌ به‌پای زۆریه‌ی هه‌ره‌زۆری زانیان له‌هه‌ر چل (۴۰) سه‌ریک (ابنة لبون) نیک و له‌هه‌ر په‌نجا (۵۰) سه‌ریک (حقه‌)‌یه‌که‌، شه‌وه‌ی که‌ ده‌باریه‌ی (نصاب) و شه‌ندازه‌ی زه‌کاتی حوشران گوتره‌ له‌وه‌ده‌قه‌دا هه‌یه‌ که‌ (بخاري) له‌ (انس بن مالك) هوه‌ خوا لێی پازی‌بی گێراویه‌ته‌وه‌ که‌ کاتیک (ابوبکر الصديق) خوا لێی پازی‌بی په‌وانه‌ی به‌حه‌ره‌پێی کرد نامه‌ (کتاب)‌یه‌کی بۆ نووسی که‌ چۆنیه‌تی زه‌کاتی حوشری تیدا پوون کردبووه‌^۸.

وه‌ک تی‌پینی ده‌کرێ حوشره‌ته‌ ژماره‌یان نه‌گاته‌ پینچ سه‌ر زه‌کاتیان لێ نادرێ، وه‌ شه‌وه‌ ژماره‌یه‌ش که‌ ده‌که‌ویته‌ نیوان دوو شه‌ندازه‌ی (نصاب) هوه‌ که‌ (وقص)‌ی پێ ده‌گوترێ دیسان زه‌کاتی لێ نادرێ و شه‌مه‌ش تایبه‌ت نیه‌ به‌ حوشره‌وه‌ به‌لکو هه‌موو جوهره‌کانی ئازهل ده‌گرنه‌وه‌وه‌ له‌به‌ندی دووه‌میش دا له‌برگه‌یه‌کی سه‌ربه‌خودا یاسی ده‌که‌ین.

^۸ بروه‌نه: (الأدلة الرضیة) ص ۱۱۶.

ب- مانگا و گامیش (البقر والجاموس):

دیاره (گا)ش له گه‌ل مانگا حیساب ده‌کری و (گامیش)یش که به‌یه‌کده‌نگی^{۹۹} زانایان ده‌گه‌ل مانگا ده‌خری، (که‌ل)یش ده‌گریته‌وه.

به‌لام نه‌ندازه‌ی (نصاب) ی ئەم جوړه ئاژە‌له‌و نه‌ندازه‌ی زه‌کاته‌که‌ی هه‌رچه‌نده‌ زوړبه‌ی زانایان که‌هر چوار مه‌زه‌به‌کانیشیان له‌نیودان له‌سه‌ر خشته (جدول) یه‌ک پینکها‌توون که‌ دوایی ده‌ینووسین، به‌لام وه‌ک هی حوشت له‌سه‌ری یه‌کده‌نگ نه‌بوو ون، هویه‌که‌شی نه‌وه‌یه نه‌و ده‌ق و فەرموودانه‌ی که‌ له‌باره‌ی زه‌کاتی مانگاوه‌ هاتوون وه‌ک نه‌وانه‌ی حوشت راست و پاشکاو (صحیح و صریح) نین، ده‌نگه‌ حیکمه‌ته‌که‌شی نه‌وه‌بێ که‌ مانگا و گامیش جوړو شیوه‌یان زوړن و بوئه‌وه‌ی مسو‌لمانان به‌چه‌ند ده‌قیکه‌وه‌ نه‌به‌سترینه‌وه‌و مه‌ودای بیروپا‌و ئیجتیهادی جوړا‌و‌جوړیان هه‌بێ به‌پێ‌ی هه‌ل و مه‌رج و بارودوخه‌ جیا‌جیا‌یه‌کان، زه‌کاتی مانگا و گامیش به‌وشیوه‌یه‌ هه‌ل‌خرا‌بی‌ت، پای زوړبه‌و جه‌ما‌وه‌ری زانایانیش له‌باره‌ی زه‌کاتی مانگاوه‌ به‌م شیوه‌ی خوار‌ی‌یه‌:

نه‌ندازه‌ی زه‌کات لێ‌که‌وتنی مانگا (نصاب البقر)	نه‌و نه‌ندازه‌یه‌ی که‌پێ‌ی‌سته‌ وه‌ک زه‌کات بدری.
له: ۳۰ تا ۳۹	گۆلکه‌ (گوێره‌که‌) نی‌ریان مێ‌یه‌ک که‌ یه‌ک سالی ته‌وا‌و کردبێ.
۴۰ تا ۵۹	نێنگوونێک، که‌ بریتیه‌ له‌میچکه‌یه‌کی دوو سال به‌پێ‌کردووی پێ‌له‌سنی سال ناو.
۶۰ تا ۶۹	دوو گۆلکه‌ نی‌ر.
۷۰ تا ۷۹	نێنگوونێک و گۆلکه‌ نی‌رێک.
۸۰ تا ۸۹	دوو نێنگوون.
۹۰ تا ۹۹	سنی گۆلکه‌ نی‌ر.
۱۰۰ تا ۱۰۹	نێنگوونێک و دوو گۆلکه‌ نی‌ر.
۱۱۰ تا ۱۱۹	دوو نێنگوون و گۆلکه‌ نی‌رێک.
۱۲۰ تا ۱۲۹	سنی نێنگوون یان چوار گۆلکه‌ نی‌ر.

به‌لگه‌ی نه‌و خشته‌یه‌ش ئەم فەرمووده‌یه‌یه‌:

(عن معاذ رضي الله عنه قال: بعثني رسول الله ﷺ الى اليمن، فأمرني أن آخذ من كل ثلاثين بقرة، ثيباً أو تبيغة، ومن كل أربعين، مَسْنَةً...) رواه اصحاب السنن واحمد وحسنه الترمذي،
واته: پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ ناردمی بۆ یه‌مه‌ن وه‌فەرمانی پێ‌کردم که‌ له‌هه‌رسی (۳۰) سه‌ر مانگا، گۆلکیکی نی‌ریان مێ - به‌زه‌کات - وه‌ریگرم، وه‌ له‌هه‌ر چل (۴۰) سه‌رێک نێنگوونێک.

^{۹۹} بې‌وا‌نه‌: (المحلى) ج ۱ ص ۱۹۱، وه‌ (المغني) ج ۲ ص ۴۷۰.

ئەو پايانەى دىكەش كە بەرپاي جەماوهرى زانايان پازى نەبوو ون، بەم جۆرەن:
يەكەم: كە (طبرى) هەلى بژاردووهو (ابن حزم) يش پشتگىرى كردو^{٦٠}، ئەو يە كە لە ھەر
 پەنجا (٥٠) سەر سەرىكەو ھەتا ژمارەيان نەگاتە پەنجا سەر زەكاتيان لىناكەوئى، بەلام
 دوایى (ابن حزم) ھەر گەپاوتەو سەر پاي زۆر بەو جەماوهر^{٦١}.

دووھم: كە (ابن ابى شىبە) لە (شەر بن حوشب) ى گىپاوتەو، ئەو يە كە ھەتا نەگەنە
 دە (١٠) سەر زەكاتيان لىنادرئى و كەبوونە دە سەرىش مەپىكيان لەزەكات دەدرئى.

سەئىيەم: كە پاي (سعيد بن المسيب) و (زەھرى) و (ابو قلابە) يە، ئەو يە كە زەكاتى
 پەشەو لاخيش ھەروەك ھى حوشتر وایە، ئەو ھەندە ھەيە ئەو تەمەنانەى كە بۆ زەكاتى
 حوشتر بەمەرج گىراون بۆ پەشەو لاخ بەمەرج نەگىراون.

ئەنجا وەك پىشتىرش ئامارەمان پىكرد واپى دەچىن حىكەمەتى ئەو پاجىايى (اختلاف) يە
 ئەو ھەي كە پەشەو لاخ وەك حوشتر نىو جۆر و جۆرەو بەرزى و نزمى زۆريان لەنۆوان دا
 ھەيە، جا دەگونجى كە بۆ ئەو جۆرە مانگاو گامىشانەى كە جۆرىكى ئاسايى و ئاست نزم
 پاي جەماوهر كارى پىكەرى و، بۆ ئەو جۆرانەش كە زۆر چاك و نايابن و پەنگە جارى وا
 ھەي، يان لە ھەندىك شوئىن و ھەل و مەرجان دا وەك حوشتر و بگرە باشتىرش بن، ئەو
 پايانەى دىكە بەتايبەت دووھم و سەئىيەم كارىان پىكەرى.

بەلام پاي يەكەم زۆر لاواز دىتە بەرچا و چونكە ئاشكرايە مانگا ھەرچۆن بى زۆر لەمەپو
 بىز چاكتەر و ماقوول نىو، مەپو بىز لەچل سەر سەرىكيان زەكات بى، بەلام مانگاو گامىش
 ھەتا نەگەنە پەنجا سەر زەكاتيان لىنەكەوئى^{٦٢}.

ج-مەپو بىز (الغنم):

دەربارەى مەپو بىزنىش كە زانايان لەسەر ئەو يەك دەنگن كە زەكاتيان لىنادەرئى و
 وشەى (غنم) يش ھەركام لە (ضآن) مەپو (معن) بىز دەگرىتەو، پاي تىكەپاي زانايان يان
 بەلای كە مەو زۆر بەى ھەر زۆريان كە لەبەر تىشكى ئەو فەرموودەيە دا پىگەيشتوون كە
 (بخارى) لە (انس بن مالك) خوا لىپا پازى بى گىپاوتەو^{٦٣}، لەبارەى چۆنىەتى و ئەندازەى

^{٦٠} بىروانە: (فقه الزكاة) ج ١ ص ١٩٦، وە بىروانە: (المحلى) ج ٥ ص ٢٠١.

^{٦١} بىروانە: (المحلى) ج ٥ ص ٢٠١، ديارە ئەو جۆرە ھەلوستانەى (ابن حزم) جئى پىزى سوپاسن و بەلگەى
 زۆر بەدوای ھەق و راستى دا گەپانى و لەبەرانبەر ھەق دا تەسلىم بوونى و پەوشت بەرزىنى!

^{٦٢} بىروانە: (فقه الزكاة) ج ١ ص ١٩٤ تا ٢٠٣.

^{٦٣} بىروانە: (الأدلة الرضية) ص ١١٨.

زەكەت لىكەۋەتنى زەكەت لىدانىيەۋە بەۋجۇرەيە كە لەۋ خىشتە (جدول) يەى خوارىدا دەيىنرى:

ئەندازەى زەكەت لىكەۋەتن (نصاب)	ئەۋ ئەندازەىيە كە پىۋىستە بەزەكەت بىرى
لە	تا
۱	۳۹
۴۰	۱۲۰
۱۲۱	۲۰۰
۲۰۱	۳۹۹
۴۰۰	۴۹۹
۵۰۰	۵۹۹
پاشان لە ھەر سەد (۱۰۰) سەرىك	يەك سەر

جا ھەرچەندە مەسەلەى زەكەت مەپۇ بىزىن - ھەرۋەھا حوشترو پەشەۋلاخىش - پىۋىستى بەتۋىزىنەۋەى زىاتر دەكەت، بەلام لەسۇنگەى ئەۋەۋە كە لەچەند بېرگەيەكى بەندى دوۋەم دا دووبارە دەگەپىنەۋە سەرى، لىرە بەم ئەندازەيە لىنى دەگەپىنەۋە ھەر مەسەلەيەك لىرە ھەقى تەۋاۋى ئەدراپىتى، خوا ياربى لەۋى بۇى قەرەبۋ دەكەينەۋە. لەكۇتايى باس و تۋىزىنەۋەى زەكەت مالات (انعام) ىش بەپىۋىستى دەزانم ئامازەيەكى كورت بەمەرچەكانى بگەين:

۱-گەيشتنە ئەندازەى (نصاب)، كە زانايان لەسەرى يەككەنگن.

۲-سال بەسەردا ۋەسۋوپانەۋە، ئەمىش زانايان لەسەرى كۆك و پىكن.

۳-دەبى بەزارى خۇى لەۋەپابى، واتە لەزۇربەى سالىدا ئەۋ مالاتە (ۋشترو پەشەۋلاخ و مەپۇ بىزىن) بۇ خۇى لە لەۋەپگاۋ مەزادا لەۋەپابى و پىۋىستى بەئالف نەبۋوبى، كەئەمىيان پاي زۇربەى زانايانەۋە بەلگەشيان ئەۋ فەرموۋدانەن كە سىفەتى لەۋەپاۋ (سائمة) يان تىداكراۋە بەئاولەئناۋى ئەۋ ئازەلەنە كە زەكەتيان لى دەدرى، ۋەك:

(عن نَهْزِ بْنِ حَكِيمٍ عَنْ أَبِيهِ عَنْ جَدِّهِ قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ: فِي كُلِّ إِسْلٍ سَائِمَةٌ فِي كُلِّ أَرْبَعِينَ إِبْنَةً لَبُونِ..) رواه احمد والنسائي وابوداود، ۋە: (وفي صدقة الفَنَمِ في سَائِمَتِهَا إِذَا كَانَتْ أَرْبَعِينَ مِنْهَا شاةً) رواه البخاري عن انس بن مالك.

بەلام (مالك وربيعة و ليث) ئەۋ مەرچەيان بەپىۋىست نەزانىۋە^{۶۱}.

^{۶۱} بىروانە: (فقه الزكاة) ج ۱ ص ۱۷۱، كە لە (الروض النقي) ج ۲ ص ۳۹۹ ۋەرىگرتۋە.

٤- که تایبته به وشترو ره شه ولاخه وه^{٦٥} - نابئ ئیشکهر بن و خاوه نه که ی بۆ زهوی کیلان و ناو هلهینجان و بارلینان به کاری بینئ، دیاره نه مهش پای زۆریه و جه ماوه ری زانیانه، به لام (مالك) پای وایه که ئیشکهر (عامله) و ئیش نه که ره یه کسان و زهکات له هه موویان دا ده بن بدرئ، ئاشکراشه که پای جه ماوه به هیزتره و چه ند ده قیکیشیان له و باره وه به دهسته وه هه و پرای به لگه ی عه قلی، بۆ وینه^{٦٦}:

١- (ابوعبید) له (علي) خوا لئی پازی بن گنپراویه ته وه که گوتوویه تی: (لئیس فی البقر العوامل صدقة).

ب- ههروه ها له (جابر بن عبدالله) خوا لئی پازی بن گنپراویه ته وه که گوتوویه تی: (ولئیس علی الحراثة صدقة).

ج- دیسان (ابوداود) له (علي) خوا لئی پازی بن، وه (زهیر) گوتوویه تی، پیم وایه که له پیغه مبهروه ۛ هیناویه تی، گنپراویه ته وه که گوتوویه تی: (ولئیس فی العوامل شی).

ئنجا پیشتریش گوتمان که گه شه کردن (نماء) یه کیکه له مه رجه بنه پرتی یه کانی زهکات، وه خستمانه پرو که هه مال و سامانیک له پیشه وکاردا به کاربیت و له پیداو یستی یه بنه پرتی یه کانی زیان و گوزهران بن زهکاتی لئ ناکه وئ.

٥- زنده بوون له دایین کردنی پیداو یستی یه بنه پرتی یه کانی، مه گه مال و سامانی دیکه ی هه بن.

٣- به روبوومی کشت وکال و میوه جات:

زانیان دوا ی نه وه ی له سه ره نه وه که به روبوومی کشت وکال و میوه جات زهکاتیان لئ ده درئ، یه کده نگ بو ون، چونکه چه ندان ده قی قورشان و سوننه ت له و باره وه هه ن، له سه ر ورده بابه ته کانی زهکاتی کشت وکال و میوه پایان جیاوازه، جا نه وه بۆ وه سینایی خستنی خستنه پرو ی باسه که له چه ند ورده خالیک دا ده بنووسین:

١- به لگه ی زهکات لئ درانی به روبوومی کشت وکال و میوه جات:

١- خوا ی دادگه ره ره موویه تی: (يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَنْفِقُوا مِنْ طَيِّبَاتِ مَا كَسَبْتُمْ وَمِمَّا أَخْرَجْنَا لَكُمْ مِنَ الْأَرْضِ) البقرة: ٢٦٧، واته: نه ی نه وانه ی به و اتان هیناوه! له و رۆزی یه پاک و چاکه ی

^{٦٥} چونکه مه پرو بزن نه و جو ره کارانه یان پئ ناکرین و له توانایان دا نه یه.

^{٦٦} به وانه: (فقه الزكاة) ج ١ ص ١٧٢.

که وده دست تان هیئاوه و له وهی که له زهوی دا بۆمان دهرهیناون - و پواندوو مانه -
ببه خشن....

(جصاص) گوتوویه تی: ^{٦٧} (وَلَمْ يَخْتَلِفِ السَّلَفُ وَالْخَلْفُ فِي أَنَّ الْمُرَادَ بِهِ الصَّدَقَةُ) واته:
وه زانایانی پینشین و پاشین له وه دا که مه بهست لیزه دا زهکاته جیاوازی یان نیه.
٢- پینغه مبه ریش ﷺ فرموویه تی: (فِيمَا سَقَتِ السَّمَاءُ وَالْعُيُونُ أَوْ كَانَ عَثَرًا، الْعُشْرُ وَفِيمَا سَقَى
بِالتَّفْعِ نِصْفَ الْعُشْرِ) روه البخاری، واته: نه وهی به ناوی باران و کانی و سه رچاوان ناودرابی،
یان به هوی گو ماوه وه - یان زهوی یه که ی ته پو شینداری - نه وه ده ییه ک (١٠/١) ی زهکات
تیدا، به لام نه وهی به هوی هلهینجرانی ناوه وه ناودیر کرابی بیست یه ک (٢٠/١) ی
زهکاته.

٣- پینشتریش گوتمان که زانایانی نیسلام له سه ر نه وه یه کده نگن که به روبوومی
کشت و کال و میوه جات زهکات لئ ده درئ.

ب- نه وه به روبوومانیه که زهکاتیان لئ ده درئ:

زانایان به گشتی چوار رایان هه ن له و باره وه که نایا چی و چی له به ره مه و به روبوومی
کشت و کال و میوه زهکاتیان لئ ده درئ!؟

رای یه که م: که هی (ابن عمر) و کومه لیک له زانایانی پینشینه ^{٦٨}، ده لئین: ته نیا گه نم و جوو
خورما و میوژ (الحنطة والشعير والتمر والزبيب) زهکاتیان لئ ده درئ، وه (ابن حزم)
ته نانه ت (میوژ) یشی حیساب نه کردوه و به س: گه نم و جوو خورمای به وه داناه که
زهکاتیان لئ بدرئ ^{٦٩}.

رای دووه م: که هی (مالك و شافعي) یه، ده لئین: هه ر شتیک بژیو (قوت) بی و پاشه که وت
بکری و وشک بکری ته وه له دانه و یله و میوه جات زهکاتیان لئ ده درئ، جا دیاره نه مانیش
له سه ر چه ند شتیک کوکن و له سه ر زور شتیش رایان جیاوازه ^{٧٠}.

رای سینییه م: که باوترین رای (احمد) ه، نه وه یه که هه ر شتیک سی سیفه تی تیدا هه بن
زهکاتی لئ ده درئ، که بریتین له: وشک کرانه وه، مانه وه، پیوران، که واته نه م پایه بژیو
بوونی به مه رج نه گرتوه و هه ر به روبوومیک که بگونجی وشک بکری ته وه و پاشه که وت بکری،

^{٦٧} بپوانه: (احکام القرآن) للجصاص، ج ١ ص ٥٤٣.

^{٦٨} بپوانه: (فقه الزكاة) ج ١ ص ٣٤٩، ٣٥٠.

^{٦٩} بپوانه: (المحلی) ج ٥ ص ١٤٤، مسألة: (٦٤٠). وه: (فقه السنة) ج ١ ص ٤٨٣.

^{٧٠} بپوانه: (الفقه الاسلامي) ج ٣ ص ١٨٨٥، ١٨٨٦، ط٤، وه: (المجموع) ج ٥ ص ٤١٦.

وه بمینتیه وه نه پژی و له بهین نه چئ، وه بیپوری، نه وه پیویسته مادام مهرجه کانی دیکه ی زه کاتی تیدا هاتبنه دی زه کاتی لی بدری^{۷۱}.

پای چواره م: که پای (ابو حنیفة) یه په حمه تی خوا له سرجه م زاناو پیشه وایانمان بی، ده لی: هر شتیک که له زه وی دا ده پوینری و ده چینری و به مه بهستی سوودو به ره م وده ست هینان ده کری زه کاتی لی دهری، ته نیا له داری سووته مه نی و پووش و گیاو قامیشی بی شه کر، زه کات نادر، به لام نه مانیش نه گر بابای خاوه ن زه وی زه وی وزاره که ی خوی بویان ته رخان کرد دیسان زه کاتیان لی دهری^{۷۲}.

جاله بهرنه وه ی نه م پایه ی کوتایی و چواره م که هی (ابو حنیفة) یه پیم له هه موو پایه کانی دیکه په سهندترو به هیزتره، به چاکی ده زانم به هینانه وه ی چند به لگه یه ک پوونی بکه مه وه بچی پای ناوبراوم پی سهندترو به هیزتره:

یه که م: خوی په روه ردگار له نایه تی ژماره (۲۶۷) ی (البقرة) دا به گشتی و به بی هه لاوردن فرمویه تی: (يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَنْفِقُوا مِنْ طَيِّبَاتِ مَا كَسَبْتُمْ وَمِمَّا أَخْرَجْنَا لَكُمْ مِنَ الْأَرْضِ وَلَا تَيَمَّمُوا الْخَبِيثَ مِنْهُ تُنْفِقُونَ وَلَسْتُمْ بِآخِذِيهِ إِلَّا أَنْ تُغْمِضُوا فِيهِ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ غَنِيٌّ حَمِيدٌ) که بنگومان هه رچی له زه وی دا به پوی ده یگریته وه، هه روه ها له نایه تی ژماره (۱۴۱) ی (الأنعام) پاش نه وه ی به گشتی باسی کشت وکال و میوه جاتی کردوه فرمویه تی: (وَأَتُوا حَقَّ يَوْمِ حَصَادِهِ) واته: وه له پوژی دروون و چین و هه لگرتنه وه ی به روبوومه که ی دا هه قه که ی لی بدن - به خه لکی دیاری کراوی خوی -، نایه ته که ش به ته واوی نه مه یه: (وَهُوَ الَّذِي الْأَشْأَ جَنَاتِ مَغْرُوشَاتٍ وَغَيْرِ مَغْرُوشَاتٍ وَالْتَّخْلَ وَالزَّرْعَ مُخْتَلِفًا أَكْلُهُ وَالزَّيْتُونَ وَالرُّمَانَ مُتَشَابِهًا وَغَيْرَ مُتَشَابِهٍ كُلُوا مِنْ ثَمَرِهِ إِذَا أَثْمَرَ وَآتُوا حَقَّهُ يَوْمَ حَصَادِهِ وَلَا تُسْرِفُوا إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُسْرِفِينَ)

واته: وه - خوا - نه و زاته یه که باغاتی که پر دارو بی که پری خه ملاندوه، هه روه ها خورماو کشت وکالی واکه میوه کانیان جیا جیان، وه زهیتوون و هه ناری پیکچوو و ویک نه چوو، جا هه رکاتیک میوه ی دا له به ره که ی بخون و له پوژی په نیو هینانیشی دا هه قه که ی لی دهریکه ن، وه زیاده پویی مه که ن بنگومان خوا زیاده پویی که رانی خوش ناوین.

دروهم: پیغه مبه ر به گشتی فرمویه تی: (وَقِيمَا سَقَتِ السَّمَاءُ الْعُشْرَ...) رواه البخاري، جا دیاره به بی به لگه ش دروست نیه هچ شتیک له وانه ی که به ناوی باران و کانیوو... هتد ناو دهرین له و حوکمه هه لباویرین و جیا بکرنه وه.

^{۷۱} بهوانه: (المغني) ج ۲ ص ۵۴۹، وه: (الشرح الكبير) ج ۲ ص ۵۴۹، ۵۵۰.

^{۷۲} بهوانه: (الفقه الاسلامي...) ج ۳ ص ۱۸۸۴، وه بهوانه: (المجموع) ج ۵ ص ۴۱۶.

سَنِيَهَم: له پیناسه ی مال و سامان دا باسمان کرد که هر شتی بخریته ژنر پکینفو دهسته لاتوهو که لک و سوودی هه بی به مال و سامان داده نری و ناشکراشه که خوی کار به جی به گشتی فرموویه تی: (خُذْ مِنْ أَمْوَالِهِمْ صَدَقَةً...) التوبة: ۱۰۳، واته: له مال و سامانه کانیا زهکات وهر بگره و هیچ جوړه مال و سامانیکی له زهکات لیدران هه لنه واردوه. یه کیک له زانایانه ش که پای (ابو حنیفه) ی هه لیداردوه (ابن العربي) یه که هه چنده بؤ خوی (مالکی) یه گوتوویه تی^{۷۳}: (واقوی المذاهب فی المسألة مذهب ابي حنیفه دلیلاً وأخطأها للمساكين، وأولاهما بشکر النعمة، وعليه يدل عموم الآية والحديث) واته: وه به هیترین را له پووی به لگه وهو دوریینه ترینی بؤ نه داران و نیزیکترینی بؤ سوپاسگوزاری چاکه سی خوا، پای (ابو حنیفه) یه، که گشتی یه تی نایه ت و فرموده ش ده لاله تی له سر ده کن.

ج- نه و نه دانه یه ی که زهکاتی لی ده که وی (النصاب):

زۆریه ی هه زوری زانایان له سر نه وه یه کدهنگن که بهر و پووم و بهر هه می کشت و کال و میوه مادام نه گه یشتبیه ته پینج وه سق زهکاتی لی ناکه وی، چونکه پیغه مبهری خوا ۞ فرموویه تی: (لَيْسَ فِيمَا دُونَ خُمُسٍ أَوْسَقُ صَدَقَةً) متفق علیه عن ابي سعيد الخدري. واته: له پینج وه سق که متر زهکاتی تیدا نیه.

به لام ژماره یه که له زانایان که یه کیکیان (ابو حنیفه) یه و هه ر کام له (ابراهیم النخعي و عطاء ابي رجاء العطاردي و (ابن حزم) یش گوتوویه تی: مجاهد و حماد بن ابي سلیمان و عمر بن عبدالعزیز) یشیان له نیودان^{۷۴}، رایان وایه که له که م و زوری زهکات ده دری و (نصاب) مه رج نیه.

به لام مادام پیغه مبهری خوا ۞ مه سه له که ی هه لپری بی بیگومان هه قسه و بؤ چونیکی دیکه له و باره وه زیاده یه، هی هه ر که سیکی بی.

پینج وه سق (خمس اوسق) یش له بهر نه وه ی هه و ه سقی شه ست (صاع) ه به یه کدهنگی زانایان^{۷۵} ده کاته (۶۰×۵-۳۰۰) صاع، ئنجا هه (صاع) یکیش کیشه که ی (۲،۱۷۶) گرامه، به پای زۆریه ی^{۷۶} زانایان، که واته:

^{۷۳} بپوانه: (شرح الترمذي) ج ۳ ص ۱۳۵.

^{۷۴} بپوانه: (فقه الزكاة) ج ۱ ص ۳۶۱، ۳۶۲، وه بپوانه: (المحلى) ج ۵ ص ۱۴۷.

^{۷۵} بپوانه: (المغني) ج ۲ ص ۵۶۰، که گوتوویه تی: (قال ابن المنذر: هو قول كل من يحفظ عنه من اهل العلم).

(۶۵۲) کیلوگرام و بۇ ئاسانكارى دەللىن (۶۵۲) کیلوگرام (نصاب)ى
دانەوئىلەو مېوھە^{۷۷}.

ئەوھ بۇ ئەو جۆرە بەروبوومەى كە دەگونجى پاستەوخۇ بېيورى و بكىشىرى، بۇ
جۆرەكانى دىكەش پاستىرىن و پەسەندىرىن پا ئەوھە، كە نرخی (نصاب)ى دانەوئىلەو
مېوھجاتىكى مېانە (متوسط) بىرىتە تەرازووى، بۇ وئىنە:

ئەگەر نرخی (۶۵۲) کیلوگرام گەنم ئەندازەيەك پارەى قاقەن بىت كە بەرانبەرى (۱۰)
مىسقال زىر بىت، ھەركاتىك جوتيارىك بايى ئەو ئەندازە پارەيە جۆرىك لەو بەروبوومانەى
مەبوو - بۇ نىمۇنە شەكرىان لۆكە -، ئەو پىويستە زەكاتى لى بىدات ئەگەرنا لىنى
نادىرى^{۷۸}.

د-ئەندازەى زەكاتى بەروبوومى كشتوكال و مېوھجات:

لەسۇنگەى ئەوھە كە چەند فەرموودەيەكى پاست و پاشكاو لەوبارەوھەن، تىكرای
زانایان لەسەر ئەوھە يەكەنگەن بوو و، كە ئەندازەى زەكاتى كشتوكال دووجۆرە: ئەگەر
بەئالوى باران يان پووبارو كانىاو ئاودرابى، يان زەوىيەكەى وابووبى ھەر پىويستى
بەئالودران نەكردبى لەبەر شىندارى، ئەوھە زەكاتى بەروبوومى ئەو كشتوكالە دەيىەك
(۱۰/۱)ە، بەلام ئەگەر ئالوى بۇ ھەلھىنجىرابى يان بەزەحمەت و مەسرەفى زۆر بوى
پاكىشرايى و بوى ھىندرابى، ئەوھە زەكاتەكەى بىست يەك (۲۰/۱)ە، بۇ وئىنە لەوبارەوھە ئەم
دەقە دىننەوھە كەپىشتىرىش ھىناومانە:

(عن ابن عمر رضي الله عنهما عن النبي ﷺ قال: فيما سَقَتِ السَّمَاءُ وَالْعِيُونُ أَوْ كَانَ عَثَرُا الْعُثْرُ،
وَمَا سَقَى بِالنَّضْحِ نَصْفُ الْعُثْرِ) رواه البخاري.

^{۷۶} زاناو شەرعزانانى ھاوچەرخ دەربارەى ئەندازەى (صاع) بەگىرام، پاىان جىاوازە، وەك چۆن زانايانى
پىشىن پاىان جىاواز بوو، بەلام زۆرىەيان كە (شافعى و يوسف و محمد بن الحسن و فقهاء الحجاز) يان
لەنىودان بە (۲،۱۷۶) گىراميان داناو، بىوانە: (فقه الزكاة) ج ۱ ص ۳۷۵، وە: (الفقه الاسلامي) ج ۱ ص ۱۴۲،
۱۴۲، وە: (الادلة الرضية) ص ۱۲۲، بە لىترىش (۲،۷۵) واتە (۳) لىتر شتىك كەمە، بە (مست: مد)ىش
چوار مستە، بىوانە (الفقه الاسلامي) ج ۱ ص ۱۴۲، يان پىنج مست بۇ ئىحتىياط، بىوانە (جواهر الفتاوى)
ج ۱ ص ۲۲۲، ملا عبدالكریم المدرس، بەلام لەلاى (ابو حنيفة) و ھەندىك لەزانايانى دىكە (۳۸۰۰) گىرام
يان (۲۷۵۱) گىرامە، بىوانە: (الفقه الاسلامي) ج ۱ ص ۱۴۲.

^{۷۷} بىوانە: (الفقه الاسلامي) ج ۱ ص ۱۴۲، وە بىوانە: (الفقه الزكاة) ج ۱ ص ۳۷۵.

^{۷۸} بىوانە: (فقه الزكاة) ج ۱ ص ۳۷۵، كە لە: (المغني) ج ۲ ص ۵۵۷، وەرىگرتوھە ئەم پايش ئى ژمارەيەك
لەزانايانە كە يەككىيان (ابو يوسف) ھە پايشكى زۆر ماقوولەو پىم وايە بۇ زەكات لىدانى ئەوجۆرە
بەرھەمانە چارەيەكى دىكەمان نىە.

به لام نه گهر نیوهی به ناوی باران و نیوهشی به ناوی هه لهنجر اوو به پهنج و مه سرفه
هینراو ناو دیرکرای، نهوه دهبی سنی له سهر چوار (۴/۳) ی دهییه کی زهکات لئ بدری و،
(ابن قدامة) لهوباره وه گوتوو یه تی^{۷۹}: (ولا نَعْلَمُ فِيهِ مَخَالِفًا) نه مانزانیه هیه کهس پای
له مه جیاوازی.

ه- مهرجه کانی زهکات لیدانی به روبوومی کشت وکال:

- ۱- گه یشتنه نه اندازهی (نصاب)، که پای زۆربهی هه ره زۆری زانایانه.
- ۲- زنده بون له دابین کردنی پیداویستی به بنچینهیی یه کان، به لام نه گهر جوړه مال و
سامانی دیکه ی هه بوو که بهشی دابین کردنی پیداویستی یه کانی بکات، لیره دا نه و مهرجه
پیویست و بگره دروستیش نابین.
- ۳- درانه وهی نه و قهرزو قولانه ی که بابای جوتیار بو په نیو هینانی به روبوومه که ی، یان
ژیان و گوزهرانی خو ی و نه وانه ی به نه ستویه ون که وتوته بن باریان، ننجا زهکاته که جیا
بکریته وه، نه م مهرجهش هه رچهنده زانایان تییدا جیاوازی به لام واپی ده چی که به مهرج
گیرانی راست ترو به جی تربیت^{۸۰}.

۴- مالی بازرگانی (مال التجارة):

زۆربهی هه ره زۆری زانایان رایان وایه که کهل و په ی بازرگانی (عروض التجارة) زهکاتی
لئ ده دری، هه ندیکیشیان رایان وایه که زهکاتی تییدا نیه، جا نه وه نیمه له چهند ورده خالیک
دا نه و باسه ده خهینه پروو.

ا- مه به ست له کهل و په ی بازرگانی چی و چی یه؟!

کهل و په ل و شمه کی بازرگانی سه رجه م نه و شتانه ن که بازرگانی و مامه له یان پی ده کری،
جا چ گوازاوه بن چ نه گوازاوه (المنقولة وغير المنقولة) وه کهل و په ی نیومال و
قوماش و ناژهل و سه ییاره و چه ک و زهوی و زارو خانوو و به ره و... هتد.

ب- به لگه ی فه پزیوونی زهکات له مالی بازرگانی دا:

زۆربه و جه ماوه ری زانایان که زهکات له کهل و په ی بازرگانی دا به پیویست ده زانن، سنی
جوړه به لگه یان به دهسته وهن:

^{۷۹} بېروانه: (المغني) ج ۲ ص ۵۶۳.

^{۸۰} بېروانه: (المغني) ج ۲ ص ۵۵۹، ۵۶۰، وه بېروانه: (الفقه الاسلامي) ج ۲ ص ۱۸۹۳، ۱۸۹۴، ط ۴ وه (فقه

الزكاة) ج ۱ ص ۳۹۱ تا ۳۹۷.

یه کهم: چند دهقیک:

خوای پمروهردگار فرمویه تی: (يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَنْفِقُوا مِنْ طَيِّبَاتِ مَا كَسَبْتُمْ وَمِمَّا أَخْرَجْنَا لَكُمْ مِنَ الْأَرْضِ وَلَا تَيَمَّمُوا الْخَبِيثَ مِنْهُ تُنْفِقُونَ وَلَسْتُمْ بِآخِذِيهِ إِلَّا أَنْ تُغْمِضُوا فِيهِ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ غَنِيٌّ حَمِيدٌ) البقرة: ۲۶۷، که تویرمروه وانی قورنان دهلین: مه بهست له (ما کسبتم)، نه وهی وده دست هیناوه، مالیکه که له پی ی مامه له و بازرگانی یه وه وده دست هینرابی^{۸۱}.

پیغه مبهری خواش ﷺ فرمویه تی: (في الأبل صدقتها، وفي الغنم صدقتها، وفي البقر صدقتها، وفي البر صدقتها) رواه الدارقطني والبيهقي، واته: حوشر زه کاتی خوی هیه، مه و بز زه کاتی خوی هیه، مانگا زه کاتی خوی هیه، که له وپه لیش زه کاتی خوی هیه. وه (سمرة بن جندب) خوا لئی پازی بی گوتوویه تی: (أما بعد: فإن النبي ﷺ كان يأمرنا أن نخرج الصدقة من الذي نَعُدُّهُ لِلْبَيْعِ) رواه ابوداود والبيهقي؟

واته: پیغه مبهری ﷺ فرمانی پی ده کردین که زه کات له و ماله دهریکه ی که بو فروشتنمان داده نا. هروه ها (ابو عمرو بن حماس) له بابی یه وه ده گیرته وه، که گوتوویه تی: (كُنْتُ أُبِيعُ الْأُذُنَ وَالصَّحَافَ فَمُرَّبِي عُمَرُ بْنُ الْخَطَّابِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، فَقَالَ: أَدُّ صَدَقَةَ مَالِكَ! فَقُلْتُ: يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ إِنَّمَا هُوَ الْأُذُنُ! قَالَ: قَوْمُهُ ثُمَّ أَخْرَجَ صَدَقَتَهُ) رواه الشافعي واحمد وابوعبيد والدارقطني والبيهقي. واته: من پیسته و مه نه لم ده فروشتن، عومری کوری خه تتاب خوا لئی پازی بی به لامدا تیپه ری، و تی: زه کاتی ماله که ت بده! منیش گوتم: نهی فرماندهی پرواداران که له وپه له که ته نیا پیسته یه! گوتی: بیقه بلینه و پاشان زه کاته که ی بده.

دووه م: قیاس:

که زانایان ناوا پیناسه یان کردوه^{۸۲}: (قیاس بریتیه له یه کسان کردنی شتیک که دهقی له سر نه هاتوه له گه ل شتیک که دهقی له سهره، له حوکم دا، له بهر به شداری یان له هو (علة) ی حوکمه که دا).

جا زانایان ناوا قیاس ده که نه به لگه ی نه وه که که له وپه ل و مالی بازرگانی زه کاتی تیذا فمزه، دهلین: که له وپه لی بازرگانی مالیکه که دهویستری گه شه و زیاد بکات، که واته راست وه تازهل و پاره ی نه غدینه و بهروبومی کشت و کال وایه و له و پوه وه هیچ جیاوازی یان نیی نه و انیش له بهر هه مان هو (علة) زه کاتیان تیذا فمزه کراوه.

^{۸۱} (جامع البيان) للطبري ج ۲ ص ۱۱، وه: (الجامع لاحكام القرآن) ج ۲ ص ۲۴۳، قرطبي.
^{۸۲} (الاحكام في اصول الاحكام) للأمدی ج ۱ ص ۲۰۹، وه: (الوجيز في اصول الفقه) ص ۱۹۴.

سټیپم: په كدهنگي زانايان (اجماع العلماء):

كه زانايان بهم جوړه پيناسه يان كړدووه: ^{۸۲} (ئيجماع بريتيه له يه كدهنگ بووني تيكرېاي زاناياني ئيسلام پاش كوچي دوايي پيغه مېسر ۞ له چاخ و سهرده ميك دا له سسر حوكميكي شهرعي).

(ابن المنذر) له باره ي يه كدهنگ بووني زانايان له سسر فېرېز بووني زهكات له مالي بازرگاني دا گوټوويه تي: (الاجماع قائم على وجوب الزكاة في مال التجارة... لكن لا يكفر جاحدُها للاختلاف فيها) ^{۸۱}.

واته: يه كدهنگي زانايان له سسر فېرېز بووني زهكات له مالي بازرگاني دا هيه... به لام كه سيك بېرواي پټي نه بېن به كافر دانانري چونكه را جيايي تيډايه ^{۸۰}.

ئنجا وېرېاي شم سټي به لگه يه ش كه له باره ي يه كه ميانه وه له سسر فېرېز بووده كاني له نيو فېرېز بووده ناسان (محدثين) دا مشتمل ومېر هيه ^{۸۱}، دهشتوانين بليين: هيچ كه س ناتواني نكوولي له وده دا بكات كه كه ل وپه لي بازرگاني مال و سامانه و مال و سامانېش به گشتي و به بېن لي هه لاواردن بوون (استثناء) زهكاتي تيډا فېرېز كراوه: (خُلِّدَ مِنْ أَمْوَالِهِمْ صَدَقَةٌ تُطَهِّرُهُمْ وَتُزَكِّيهِمْ بِهَا وَصَلَ عَلَيْهِمْ إِنَّ صَلَاتَكَ سَكَنَ لَهُمْ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ) التوبة: ۱۰۳.

كه واته: مالي بازرگانېش زهكاتي تيډا فېرېز كراوه.

ئنجا وهك پيشترېش گوتمان فېرېز بووني زهكات له كه ل وپه لي مامه له و بازرگاني دا پاى زوړيه ي هره زوړي نيزك به ئيجماعي زانايانه له پيشين و پاشين و ^{۸۷}، نه وانه ي پييان وايه مالي بازرگاني زهكاتي لي نادري ژماره يه كي كه من و به لگه يه كي واشيان به دهسته وه نيه شاياني باس بيت و له بهرانه به به لگه كاني جه ماوهرې زانايان دا خوې بگري ^{۸۸}.

^{۸۲} بېروانه: (الاحكام...) ج ۱ ص ۲۵۴، وه: (الوجيز...) ص ۱۷۹، للدكتور عبدالكريم زيدان.

^{۸۱} بېروانه: (مجموعة الفتاوى) لابن تيمية، ج ۲۵ ص ۱۲، وه بېروانه: (سبل السلام) ج ۲ ص ۸۲۵.

^{۸۰} به لام (قنوجي) نكوولي كړدوه له دامه زرائي ئيجماع له وپاره وه، بېروانه: (الروضة الندية) ج ۱ ص ۲۸۸، منيش رايه كه ي به راست ده زانم چونكه مادام را جيايي تيډا هې بېن دياره ئيجماعي له سسر نه بووه!

^{۸۶} بېروانه: (الروضة الندية شرح الدرر البهية) ج ۱ ص ۲۸۶ تا ۲۸۸.

^{۸۷} (نوي) گوټوويه تي: شمه پاى: (نخعي و مالك و ثوري و اوزاعي و شافعي و ابوحنيفة و اصحاب و احمد و اسحاق و ابو ثور و ابو عبيد) ه، بېروانه: (المجموع) ج ۶ ص ۴۱، وه: (سبل السلام) ج ۲ ص ۸۲۵.

^{۸۸} شمه پاى: (داود الظاهري) يه بېروانه: (المجموع) ج ۶ ص ۴۱، وه پاى (شوكاني) يشه، بېروانه: (الادلة الرضية) ص ۱۲۱، وه: (الروضة الندية) ج ۱ ص ۲۸۱.

ج- چۆنیه تی زهكات دران له مالى بازرگانى:^{۸۹}

مالى بازرگانى سى حاله تی هه ن:

یه کهم: یان کهل و پهله و کپراوه و جارى بابای بازرگان نه یفروشتوه.

دووه م: یان پارهیەکی له بهر دهسته جا چ له شیوهی دراودایی چ له شیوهی چه که و له بانق دایی، یان له شیوهی پشک (سهم) و له شه ریکه یه کی هاو به ش دا.

سى یه م: یان له شیوهی قهرزو قوڵ دایه که له لای خه لکی یه، جا چ وهرگرتنه وهی ناسان بێت و ئومیدی پئی هه بئ، چ لئی بئ هیوا بووبئ، که بێگومان حوکه مه که یان جیاوازه، وه که له بهندی دووه م دا له بپرگه یه کی تایبه ت دا باس مان کردوه.

ههروه ها مه گه ر چۆن ده نا بابای بازرگان وه که چۆن قهرزی له لای خه لک ده بئ، قهرزی خه لکیشی به لاره ده بئ!

جا نایا بابای بازرگان چۆن چۆنی زه کاتی مال و سامانه که ی ده دات، که هه موو ئه و جوړه حاله تانه ی هه ن؟!

بۆ وه لامدانه وهی ئه م پرسیاره سى قسه ی پر ما نا له سى له پێشه وایانی شوین که وتوو ان (ائمة التابعین) ده خوازینه وه که له و باره وه گو تویی ان و (ابوعبید) گێرا و نی وه^{۹۰}:

۱- (میمون بن مهران) گو تویی تی: (إِذَا حَلَّتْ عَلَيْكَ الزَّكَاةُ فَانْظُرْ مَا كَانَ عِنْدَكَ مِنْ نَقْدٍ أَوْ عَرْضٍ فَقَوْمُهُ قِيَمَةُ النِّقْدِ، وَمَا كَانَ مِنْ دِينَ فِي مِلَاقٍ فَاحْسِبْهُ ثُمَّ اطْرَحْ مِنْهُ مَا كَانَ عَلَيْكَ مِنَ الدِّينِ، ثُمَّ زَكِّ مَا بَقِيَ).

واته: هه رکاتی و هختی زه کات دانت هات، سه رنج بده داخوا مالى نه غدینه و کهل و په لت چ له لا هه یه! ئه وه به پئی پارهی نه غدینه بیه رخنه، ههروه ها ئه و قهرزانه شت که هیوات بێیان هه یه حیسابیان بکه، وه ئه و قهرزانه ی که له سه رتن له و ماله ی که ده ته وئ زه کاتی لئ بده ی ده ریان بکه، پاشان ئه وه ی ده مینیت وه زه کاتی لئ بده.

۲- (الحسن البصري) یش هه ر له و باره وه گو تویی تی: (إِذَا حَضَرَ الشَّهْرَ الَّذِي وَقَّتَ الرَّجُلُ أَنْ يُؤَدِيَ فِيهِ زَكَاتَهُ، أَدَّى عَنْ كُلِّ مَالٍ لَهُ وَكُلِّ مَا أُبْتِغَ مِنَ التَّجَارَةِ، وَكُلِّ دَيْنٍ، إِلَّا مَا كَانَ مِنْهُ ضِعْمًا لَا يَرْجُوهُ). واته: هه رکات ئه و مانگه ی که کابرا زه کات دانی خو ی تیدا دیاری کردوه، هات با -بابای زه کات ده ر-، له هه موو پارهی نه غدینه ی و، ئه و کهل و په له ی بۆ بازرگانى کړیویه تی و، هه ر قهرزک که لای خه لکی هه یه تی، زه کات ده ربکات، مه گه ر قهرزکی نادیار که ئومیدی پئی نه ماوه.

^{۸۹} بۆ نووسینی ئه م باسه سوو دم له (فقه الزکاة) ج ۱ ص ۳۳۲، ۳۳۹.

^{۹۰} بېوانه: (الاحوال) لأبي عبيد، ص ۴۲۶، که (فقه الزکاة) یش هینا وئ، ج ۱ ص ۳۳۲، ۳۳۳.

٣- (ابراهيم النخعي) يش هر لهو بارهوه گوتوويه تي: (يُقَوْمُ الرَّجُلُ مَتَاعَهُ إِذَا كَانَ لِلتَّجَارَةِ إِذَا خَلَّتْ عَلَيْهِ الزَّكَاةُ فَيُزَكِّيهِ مَعَ مَالِهِ) واته: هرکاتیک کابرا کاتی زهکات دانی هات نهو کهل وپهلوی که بو بازرگانی دایناوه لهگهل پارهی نهغدینه کههیه تی زهکاتی لی دهردهکری!

جا خوینه ری بهرینزا نیستا لهم سنی دهقه وه که لهو سنی پشهوا بهرینه خوا لییان خوش بی هیناماننه وه زور چاک پوون بووه که مالی بازرگانی چون چونی زهکاتی لی دهردهکری!

بابای بازرگانی مسولمان لهوکاته دا که سالانه دیاری کردووه بو زهکات دان دینی هرچی کهل وپهل و شمه کی بازرگانی هیه تی، لهگهل نهو قهرزانه که نومیدی وهرگرتنه وه یانی هیه هه موویان پیکه وه خر دهکاته وه کو دهکاته وه زهکاتیان لی دهردهکات بهرینه تی زهکاتی پارهی نهغدینه که چل یهک (١/٤٠) یان (٢,٥٪) هه، بهمرجیک گه یشتبیتته نه اندازه ی (نصاب) به پیوه ری زپ، وهک پیشت پوونمان کرده وه.

بهلام نهو قهرزانه ی که هیوای پییان نه ماوه، هرکاتیک وهری گرتنه وه شهوه زانایان له باره یان پایان جیاوازه وهک پیشتیش نامارزه مان پی کرد له برگه یه کی تایبه تی بهندی دووه پوونمان کردو ته وه.

بهر له وه ی نه م باسه ش (چونیه تی زهکات دران له مالی بازرگانی) به جی بهیلین به پیویستی دهرانم سهرو تیشک بخینه سه چوار مه سه له ی په یوه ست به م باسه وه:

یه که م: نه وه ی له باره ی چونیه تی زهکات دهرکردن له مالی بازرگانی گوتمان پای زوربه ی ههره زوری زاناو شه رعزانان بوو که (ابوحنيفة و شافعي و احمد و ثوري اوزاعي) یان له نیودان، بهلام (مالك) پای وایه که بازرگانه کان دوو جورن، جوریکیان بازرگانی یه که یان زیاتر شیوه یه کی سه ری یی هیه و ناتوانی کاتیک دیاری بکات بو کرسن و فروشتنی کهل وپهل کانی، جا نه م جوره یان - مالك - پای وهک جه ماوه ری زانایانه که ده بی سالانه زهکاتی کهل وپهل کانی بدات.

بهلام جوره که ی دیکه یان که کهل وپهلک دهرکری و پاشان چاوه ری دهکات نرخ ی نهو شمه که بهر ز بیتنه وه نهو جار بیفروشی - که (مالك) نه م جوره ی ناوناوه بازرگانی هیلره وه ی کهل وپهل (التاجر المحتكر)، وه نه وه ی پیشووش به بازرگانی سه ری یی، یان هه نسوورینر (التاجر المدين) ناوبردوه - نه م سالانه زهکاتی له سهر فهرینه، بهلکو هرکاتیک فروشتنی زهکاتی سالیکی لی دهردهکات! بهلام بنگومان پای زوربه وه جه ماوه ری

زانایان به هیئت زترو به لگه دارتره، نه وندده هیه نه و پاییه (مالک) یش دهگونجی بو هندیك حالته تی دهگمن (نادر) و تایبته كه هندیك جوره شمكه و كل وپهل بی رهواج دهن و خاوه نه كه یان لییان دهچینه زهره ری، وهریگری و كاری پی بگری.

دهووه: نه و هی كه له مالی بازرگانی زهكاتی لی دهری نه ویه كه بابای بازرگان دهیگری و كرین و فروشتنی پی دهكات، به لام نه و شتانه ی كه به ژیرخانی پرۆسه ی بازرگانی كردن (أساسیات عملية التجارة) داده نرین و بابای بازرگان دهستیان لی نادات و نایه وئ مامه له و سه و دایان پی بكات، وهك: نه و صندوق و قهفه زو عه مبارانه ی كه كل وپه لی بازرگانی یان تییدا ده پاریزی، وه نه و ئامیرو نامرزانیه ی كه بو بازرگانی پی كردنه كه ی پیویستنی.. هتد نه و نه و جوره شتانه هیچیان زهكاتیان لی نادری چونكه حوكمی كه ل وپه لی شه خسی و شتی هه لگریا و (عروض القنیة) یان هیه و، بیگومان نه و جوره شتانه ش زهكاتیان لی نادری.

سینه: كه ل وپه لی بازرگانی لهكاتی زهكات لی دانی دا به چ نرخیك دهنرخینری؟!

له و باره وه زانایان سنی پایان هه:

پای یه كه میان كه پای زۆریه و جه ماوه ری زانایانه، نه ویه كه به و نرخی كه لهكاتی زهكات لی دنان دا له بازار هیه تی دهقه بلینری، واته به نرخی پۆژ، كه له و باره شه وه ئه م دهقه له (ابن جابر بن زید) وه هاتوه كه یه كیكه له زانایانی چینیی شوین كه وتوان (جیل التابعین): (قَوْمُهُ بَخْوٍ مِنْ ثَمَنِهِ يَوْمَ حَلَّتْ فِيهِ الزَّكَاةُ، ثُمَّ أَخْرَجَ زَكَاتَهُ)^{۹۱}.

واته: به نرخی نه و پۆژه كه زهكاتی تییدا فه پزبووه بینرخینه و پاشان زهكاتی لی دهریكه. پای دووه میان كه له (ابن عباس) یش گریپراوه ته وه^{۹۲}، نه ویه چاوه ری بگری تا ده فروشری و نه و كاته به گویره ی نرخی پی فروشانی زهكاتی لی دهری، به لام هه ره لهكاتی زهكات تییدا فه پزبوونی یه وه زهكات كه ی له سه ر پیویسته و حساب دهگری.

پای سینه میبش نه ویه كه زهكات كه به پیی نرخی پی كپانی دهری، نهك به های پی فروشانی^{۹۳}، به لام بیگومان پای زۆریه و جه ماوه ره له هه موویان راست ترو به هیئت ترو.

چواوه: ئایا زهكات له خودی كه ل وپه له كه دهری یان له نرخی كه ی؟! پاش نرخانندی كه ل وپه لی بازرگانی و دیاری كردنی نه ندازه ی زهكات كه ی، ئایا پیویسته نه و زهكات هه ره له خودی كه ل وپه له كه بدری یان به نه ندازه ی نرخی كه ی پاره ی نه غدینه دهری؟ زانایان چه ند پایه کیان هیه:

^{۹۱} بروه: (فقه الزكاة) ج ۱ ص ۲۳۶، كه له (الاحوال) ی ابو عبید، ص ۴۲۶ وه ری گرتوه.

^{۹۲} هه مان سه رچاوه ی پینشو و ج ۱ ص ۳۳۷.

^{۹۳} بروه: (بداية المجتهد) ج ۱ ص ۲۷۸.

هرچی (ابو حنیفة) و (شافعی) یه له یه کیک له قسه کانیاندا، رایان وایه که بابای زهکاتدر سهریشک (مختار) له نیوان نرخ و خودی کهل وپه له کهدا^{۹۴}.

به لام (احمد) و (شافعی) له قسه یه کی دیکه یاندا ده لئین: پیویسته له نرخه که ی بیت نه که له کهل وپه له که چونکه (نصاب) ی مالی بازرگانی به ته رازوو و پیوهری نرخ (قیمه) دیاری ده کری و زهکاتیکیش که له نرخه که ی دهری وک له خودی کهل وپه له که درایی وایه، (ابن قدامة) له وباروه گو توو یه تی: (وَلَا تُسَلِّمُ أَنَّ الزَّكَاةَ وَجِبَتْ فِي الْمَالِ، وَإِنَّمَا وَجِبَتْ فِي قِيَمَتِهِ)^{۹۵}.

به لام (مزنی) و (شافعی) له قسه یه کی دیکه دا، ده لئین ده بی له خودی کهل وپه له که زهکات بدری و له نرخه که ی دروست نیه^{۹۶}.

واش پی ده چی راست و چاکترین پا له وباروه نه وه بی که مادام به رژه وهندی بابای زهکات وهرگر له وه دایی که نرخ و دراو وهرگری، بو وینه نه گهر کهل وپه له که ی پیویست نه بوو، وه پاره دراوه که ی بو شتیکی پیویست تر ده ویست، یان نه گهر زهکات دان له کهل وپه له که بو بابای زهکات دهر سه غله ت کردن و زهمه تی تیدا بوو، نه وه پیویست یان په سهند یان به لای که مه وه دروست (جائن) بی که زهکات له نرخه که ی بدری، وک (ابن تیمیة) ش به گشتی له وباروه گو توو یه تی^{۹۷}.

وه نیمه له برکه یه کی سهر به خوی بهندی دووم دا نه م مه سه له یه مان توژیروته وه، نه که هر دهر باره ی مالی بازرگانی به لکو به گشتی دهر باره ی هه موو جوړه مال و سامانه کانی زهکات لی دهر کراوه وه نه و پایه شمان په سهند کردوه که دروسته نرخ (قیمه) له جیاتی خود (عین) ی شته کان به زهکات بدری.

د- مهرجه کانی زهکات لی درانی مالی بازرگانی:

مالی بازرگانیش وک هه موو جوړه مال و سامانه کانی دیکه نه گهر چه ند مهرجیکی تیدا نه یه نه دی زهکاتی لی ناکه وئ، مهرجه کانیش نه مانه ن:

۱- که نه و مال به کرده وه له بهر دهستی و له ژیر رکینی داییت و بوویته خاوه نی.

۲- که نیازو مه به سستی بازرگانی و مامه له پی کردنی له دل دا بوو بی واته نه تی بازرگانی پیوه کردنی له مال و کهل وپه له هینا بی.

^{۹۴} بېروانه: (المغنی) ج ۲ ص ۶۲۵.

^{۹۵} هه مان سهرچاوه ی پیشوو.

^{۹۶} بېروانه: (بدایة المجتهد) ج ۱ ص ۲۷۸، وه: (فقه الزکاة) ج ۱ ص ۳۲۸.

^{۹۷} بېروانه: (مجموعه الفتاوی) ج ۲۵ ص ۳۱، ۳۰.

۲- که سالی به سهردا سوو پايته وه.

۴- که گه يشتي پاددهي (نصاب)، جا زانايان لهوباره وه سي پايان هه: (مالك و شافعي)^{۹۸} دهلين: تهنيا له کوتايي سال دا گه يشتنه (نصاب) ي تيدا به مهرج گيراوه. به لام (ابو ثور و احمد و اسحاق و ثوري و ابو عبید و ابو المنذر)^{۹۹} دهلين: گه يشتنه (نصاب) ي له سهرجه مي سال دا تيدا به مهرج گيراوه، (ابو حنيفة) و هاوه له کانيشي دهلين: پيوسته له سهره تاو کوتايي سال دا له پاددهي (نصاب) دا ييت، به لام نه گهر له غيري نه و دوو کاتانه دا نه شگه يشتي پاددهي (نصاب) زباني نيه^{۱۰۰}، واش ديت به رچاو که پای يه کهم که مي (مالك و شافعي) يه له هه موو پايه کاني ديکه به ميتر بي، چونکه هيچ ده قيني پاست (صحيح) له پيغه مبهروه ۴ لهو باره وه نه هاتوه، وه له پوژگاري پيغه مبهري خواو ۴ خليفه سهر پاسته کان (الخلفاء الراشدون) ي دا کار به دهستان ره وانه ده کران بو کو کردنه وه ي زه کات و نه شزانراوه له هيچ که سيان پرسبيي که ثايا له کهنگي وه نه م سامانه گه يشتوته (نصاب) و ثايا چهند مانگي پي چوه؟! به لکو لهو کاته دا که له سالي دا ديار ي کرابوو زه کاته که يان وه رده گرت لهو مال و ساماناني که گه يشتبوونه (نصاب) و سالي کي مانگي (سنة قمرية) يان به سهردا تپه پيوو بوو.

۵- که نهو مالي بازرگاني يه هه نه وهنده نه بي که باباي بازرگان بو دابين کردني پيداويستي يه بنه رتي يه کاني خوي و نه وانه ي به نه ستويه وهن پيوستي پي يه بي.

۶- پيشتريش باسما ن کرد که ده بي بهر له جيا کردنه وه ي زه کات نهو قهرزانه ي له سهرني بيان داته وه، يان حيسا بيان بکات نه و جار زه کاته که ي بدات.

شاياني باسيشه که زانايان له سهر چوار مهرجه کاني پيشه وه کوک و يه کدهنگن به لام له سهر مهرجي پينجهم و شه شه م پايان جياوازه، هه رچهنده پای پاست تر به مهرج گيراني نه وانيشه وه ک مهرجه کاني پيشوويان.

ameer.maktab@yahoo.com

/AliBapir

/AliBapir

/MediaAmeerOffice

www.alibapir.net

^{۹۸} بروه: (المجموع شرح المذهب) ج ۶ ص ۴۹ ه وه: (فقه الزكاة) ج ۱ ص ۳۲۹.

^{۹۹} بروه: (المغني) ج ۲ ص ۶۳۳.

^{۱۰۰} بروه: (الفقه الاسلامي...) ج ۲ ص ۱۸۶۷، ط ۴.

٥) خهزنه و كانزايه كان (الرَّكَازُ وَالْمَعَادِنُ)

خوينه‌ری به‌رېز! خوا پشتیوان بڼ پاش پېناسه‌کردن و پوونکردنه‌وه‌ی چه‌مك و واتای هرکام له‌وشه‌کانی (المَعْدِن) و (الْكَنْز) و (الرَّكَاز)، به‌جیا جیاو له‌چهند ورده خالیک به‌کورتی باسی هرکام له‌خه‌زنه و كانزايه‌كان ده‌که‌ين.

پېناسه: زاناو شاره‌زايانی زمانی عاره‌بی له‌سهر نه‌وه يه‌کده‌نگن که وشه‌ی (معدن) که کویه‌که‌ی (معادن) هو له‌ئه‌سل دا له‌پیشه‌ی (عدن) وه هاتوه که به‌مانای (اقام) دئ، ده‌گوترئ: (اقام بالمكان) واته: له‌شوينه‌که‌دا مایه‌وه، به‌و ماده‌ده كانزايی‌يانه ده‌گوترئ که خوای به‌خشنده هر له‌پوژي به‌رئ وه خستوونيه نيو زه‌وی، که‌واته پيشه‌ زمانی‌يه‌که‌ی به‌مانای مانه‌ويه، به‌لام پاشان کراوه به‌ناو بو خودی نه‌و ماده‌ده كانزايی‌يانه‌ی که له‌زه‌وی‌دا پوونراون و چه‌سپینراون و نيسته‌جئ کراون.

وه هه‌مووشیان له‌سهر نه‌وه پک که‌وتوون که وشه‌ی (کنز) که کویه‌که‌ی (کنوز) به‌و خه‌زنه و مال و سامانانه ده‌گوترئ که پيش ئيسلام خه‌لکی له ژيرگل و بن به‌ردو که‌له‌ک و نه‌شکه‌وت دا شاردووياننه‌وه و په‌نهانیان کردوون^{١٠١}. به‌لام ده‌رباره‌ی وشه‌ی (رکان) پایان جیاوازه، هرچی (ابوحنیفه) يه پای وایه که وشه‌ی (رکان) له‌ئه‌سل دا به‌مانای كانزا (معدن) دئ، به‌لام به‌شيوه‌ی مه‌جاز به‌مانای خه‌زنه (کنز) یش دئ، به‌لام (مالك و شافعي) و سهرجه‌م شهرعزنان (فقهاء) ی حيجاز پایان وایه که (رکان) به‌س به‌خه‌زنه (کنز) ده‌گوترئ و كانزا ناگريته‌وه، ئنجا به‌سهرنج دانی فهره‌ه‌نگه‌کانی زمانیش ده‌رده‌که‌وي که‌پای (ابوحنیفه) و هاوه‌له‌کانی راست تره، (ابن الاثير) له‌وباره‌وه گوتوويه‌تی: ^{١٠٢} (الرَّكَازُ عِنْدَ أَهْلِ الْحِجَازِ كُنُوزُ الْجَاهِلِيَةِ الْمَدْفُونَةِ فِي الْأَرْضِ وَعِنْدَ أَهْلِ الْعِرَاقِ: الْمَعَادِنُ، وَالْقَوْلَانُ تَحْمِلُهُمَا اللَّفْظَةُ، لِأَنَّ كُلًّا مِنْهُمَا مَرْكُوزٌ فِي الْأَرْضِ أَيِ ثَابِتٌ) واته: وشه‌ی (رکان) له‌لای خه‌لکی حيجاز به‌خه‌زنه‌کانی سهرده‌می نه‌فاميتی ده‌گوترئ که له‌زه‌وی‌دا شيرراونه‌وه، وه له‌لای خه‌لکی عيراق - دياره مه‌به‌ست له‌خه‌لکی حيجازو عيراق زاناو شاره‌زايانی نه‌و دوو ولاتن - : كانزايه‌كانن، وه زمانیش هه‌ردووك قسه‌كان هه‌لده‌گرئ، چونکه هه‌ردووكيان - واته خه‌زنه و كانزا - له‌زه‌وی‌دا په‌نهان کراون، واته چه‌سپینراون.

^{١٠١} بو پېناسه‌ی هرکام له (معدن) و (کنز) سهرنجی ئهم سهرچاوانه بده: (النهاية في غريب الحديث والأثر)

ج ٣ ص ٨٢، يه: (المعجم الوسيط) ص ٥٨٨، وه ص (٨٠٠)، وه به‌وانه: (المنجد) وشه‌ی (عدن، وه (رکن)

^{١٠٢} به‌وانه: (النهاية في غريب الحديث والأثر) ج ٢ ص ١٠٧.

ههروهه ها ههركام لهخاوهنى (القاموس المحيط)^{١٠٣} و (المعجم الوسيط)^{١٠٤} هه مان قسه و بيزوپا به ته عبيرنكى ديكه دووباره دهكه نه وه.

كه واته: كورتهى قسان نه وه يه كه وشهى (كَنز) تايبه ته به خه زنه و مال و سامانى له زهوى دا شارراوهى پيش ئيسلام و وشهى (معدن) يش تايبه ته به كانزايه كانه وه، به لام وشهى (ركاز) ههردوك لايان دهگريته وه.

خه زنه (الكنز)^{١٠٥}:

١- به لگهى ههق تيدا پييوست بوونى و نه ندازه كه يشى:

پينغه مبهرى خوا ﷺ فهرموويه تى: (... وفي الرّكازِ الخُمُسُ) متفق عليه عن ابي هريرة. واته: وه نه وهى له ژير گل دا شارراوه ته وه پينج يه كى لى ده درى.

ههروهه ها له وه لامى كه سيك دا كه ده ريارهى مالى دوزراوه (اللقطة) پرسيارى لى كردوه فهرموويه تى: (ما كان في طريق مأتي أو في قرية عامرة، فعرفها سنة، فإن جاء صاحبها وإلا فلك، ومالم يكن في طريق مأتي ولا في قرية عامرة، ففيه وفي الرّكازِ الخُمُسُ) رواه النسائي عن عمر بن شعيب عن ابيه عن جده.

واته: نه وهى كه له پينگايه كى وادا كه خه لكى پيدا به روات يان دى يه كى ئاوه دان دوزيته وه، ساليك بانگ بكه و به خه لكى بناسينه، جا نه گهر خاوه نه كهى هات باشه، نه گهرنا نه وهى تو ده بى، به لام نه گهر له پى يه كى گوزهر پيدا كراو و ديه كى ئاوه دان دا نه بوو، نه وه لهو - شته دوزراو - هداو له مالى شيرراوه (خه زنه) دا پينج يه ك (٥/١) هه يه.

٢- ئايا زهكات دان له خه زنه هيج مه رجى هه ن؟!

زوربهى هه ره زورى زانايان كه (مالك و ابوحنيفة و احمد و اسحاق و شافعى له پاي كو نى دا) يان له نيودان ده لين گه يشته (نصاب) مه رج نيه بوزهكات لى ده ركرانى خه زنه، به لام (شافعى) له پاي نوئى دا پى و وايه كه گه يشته (نصاب) مه رجه بوزهكات ليدرانى^{١٠٦}.

ههروهه ها تيكرى زانايان له وه شدا يه كران كه سال به سه ردا وه سووپانه وهى مه رج نيه و پيويسته پاش ده ستگير بوونى پينج يه كه كهى لى ده ربكات^{١٠٧}.

^{١٠٣} بپوانه: ج ١ وشهى (ركن)

^{١٠٤} بپوانه: (ص ٣٦٩).

^{١٠٥} له زمانى كوردى دا وشهى (خه زنه) يان (غه زنه) به ماناى (كنز) عاره بى به كاردينن، به تايبه ت له چيوك و به سه رها ته فولكلوريه كان دا زور باوه و به كار مينراوه.

^{١٠٦} بپوانه: (المعنى) ج ٢ ص ٦١٥، به لام (نووي) پاي جه ماوه رى په سه ند كردوه، بپوانه: (المجموع) ج ٦ ص ٨٣.

^{١٠٧} بپوانه: (نيل الاوطار) ج ٤ ص ٢١١، وه بپوانه: (المجموع) ج ٦ ص ٨٣.

سه بارهت به مهرجه کانی دیکهش، وهك: قهرزدار نه بوون و پهك له سهر نه که و تن بۆ دابین کردنی پیداو یستی به بنه پرتی یه کان، لهو سهرچاوانه دا که ته ماشام کردوون نه مدیتوه باسیان کرابی به بوون و نه بوون، به لام به قیاس له سهر زه کاتی شته کانی دیکه ده بی نه وانیش به مهرج بگیرین، مهرچهنده پیم وایه ئیحتیاط وایه به مهرج نه گیرین و مهرچون بووه پینج یه که که ی لی ده ربکری.

۳- خه زنه به چی و چی ده گوتری؟!

زۆربه ی زانایان رایان وایه که مهرجۆره مال و سامانیك له ژیر زهوی دا شیررایته وه به خه زنه داده نری، به لام (شافعی یه کان) بهس زیو و زیو به خه زنه داده نین، ئاشکراشه که پای جه ماوه راست تر به چی تره، چونکه مادام له دهقه کانی سونته دا خه زنه ته نیا به زیو زیو دانه نراوه به گشتی باسی کراوه پیویسته مهر وایه بهیترینه^{۱۰۸}.
ئنجالیه دا مه سه له یه کی گرنه هیه که دیسان له کتیب و سهرچاوه کانی بن دهستم دا - به (فقه الزکاة) ی د قرضای ی شه وه که زۆربه ی مه سه له و بابه ته تازه پهیدا بووه کانی له مهر زه کاتی باس کردوون - باسی نه کراوه، نه ویش نه وه یه که نایا نه و شتانه ی که له شوینه واره میژوویی یه کانی پینش ئیسلام دا ده درۆزیننه وه له شوینه واره کان (آثار) ی گه لان و ده و له تانی پینشین که له م پۆزگاره مان نرخ و به هایه کی زۆریان هیه، حوکمی خه زنه یان هیه یان نا؟! جا من لیه دا به بۆچوون و ئیجتیهادی خۆم ده لیم: مهرچهنده نه گهر مسولمانان کیان و قه واره یه کی شرعی خۆیانان هه بی پیویسته نه و جۆره شتانه به نه مانه ته وه به دام و ده زگا پسپۆره کان بسیزیرین بۆ نه وه ی بۆ لیکۆلینه وه ی میژوویی سوودیان لی وهر بگرن، به لام نه گهر نه وه نه کراوه نه گونجا نه وه پیویسته نه و جۆره شتانه ش - که زۆرجار گه لیک گه لیک له زیو زیویش به نرخترن - هه روهك زیو په فتاریان له گه ل بکری، چونکه به پیی پیناسه ی (مال) به مال و سامان داده نرین و ده بی هه مان حوکمیشیان هه بی.

۴- نه و پینج یهك (۵/۱) ده که ی که له خه زنه وهر ده گیر ی له چی دا سهر ف ده کری؟!

له سۆنگه ی نه وه وه که فهرمووده که ی پینجه مبه ر ﴿﴾ دیاری نه کردوه نه و زه کاته ی له خه زنه وهر ده گیر ی چون صهر ف بکری، زانایان رایان جیا وازه له و باره وه، زۆربه یان که (ابوحنیفه و احمد و مالک) له پایه کی دا یان له نیودان ده لین: حوکمی ده ست که و تی بی جهنگ و کوشتار^{۱۰۹} (فیء) ی هیه، واته ده بی بخرنه خه زینه ی ده و له ته وه، به لام (شافعی و احمد) له ریوایه تیک دا رایان وایه که وهك زه کات دابهش ده کری و حوکمی نه وی هیه^{۱۱۰}.

^{۱۰۸} بروهانه: (نیل الاوطار) ج ۴ ص ۲۱۰، ۲۱۱، (مالک) یش له پیناسه ی خه زنه دا گوتوویه تی: (ان الرکاز انما

هو دفن یوجد من دفن الجاهلیة مالم یطلب بمال ولم یتکلف فیه نفقة...) الموطأ ص - ۲۱۰ -

^{۱۰۹} (فیء) نه و ده ست که و ت (غنیمه) یه که به بی جهنگ ده ستگیر ده بی، بروهانه (المعجم الوسیط) ص ۷۰۷.

^{۱۱۰} بروهانه: (نیل الاوطار) ج ۴ ص ۲۱۱.

کانزایه کان (المعادن):

۱- نهو کانزایانه چی و چین که زهکاتیان تیدا فهرزه!

زاناو شهر عزانان لهوبارهوه پایان جیاجیایه، شافییی تهنیا زیپو زیو بهو کانزایانه دادهنی که زهکاتیان لئیدهری بهلام (ابو حنیفة) و هاوهلهکانی ههموو نهو کانزایانهی که لهزهوی دان و نرخ و بههایان ههیه زهکاتیان تیدا بهفهرز دهزانی بهمرجیک بههوی ناگرو گهرم کردنهوه کاریان تی بکری و شتیان لئیدروست بکری^{۱۱۱}.

ههنبهلییهکانیش^{۱۱۲} ههروهها زهیدییهکان و سهرجهم شهر عزانانی شیعه^{۱۱۳}، پایان وایه که ههموو نهو کانزایانهی که لهزهوی دهردههینرین چ رهق (جامد) بن وه: ناسن و پولاو مس، وه چ شل (سائل) بن وه: نهوت و گازو کبریت، بهمرجیک نرخ و بههایان ههبنی زهکاتیان لئیدهری.

ناشکراشه که پاوبوچوونی ههنبهلییهکان و شیعهکان پاست تره، چونکه کانزا (معدن) ههر کانزایه چ توندوپهق بی چ نهرم و شل، وه مادام دهقهکانی قورئان و سوننهت بهگشتی باسیان کردبن، دروست نیه لهخومانهوه چهند جورئکیان لئیههلاویرین مهگهر هیچ نرخیان نهبنی و بی کهلک بن.

دیاره زانایانی پیشووش سوودو کهلکی ههندی که لهوجوره کانزایانهیان بو دهرنهکهوتبوو نهگهرنا بنگومان پاو ههلو سییتیکی دیکهیان لهبارهیانوه دهبوو، نهوت لهه روژگاردها نهوت (پهترۆل) بهزیری پەش (الذهب الاسود) ناودههبن^{۱۱۴}!!

۲- بهلگهی زهکات لئیدرانی کانزایهکان و نهندازهکیشی:

زانایان تیکرا لهسهر نهوه یهکدهنگن که کانزایهکان پیویسته زهکاتیان لئیدهری و چهند بهلگهییهکیش دیننهوه که بههینرترینیان نهه دووانه:

یهکهه: (يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَنْفِقُوا مِنْ طَيِّبَاتِ مَا كَسَبْتُمْ وَمِمَّا أَخْرَجْنَا لَكُمْ مِنَ الْأَرْضِ وَلَا تَيَمَّمُوا الْخَبِيثَ مِنْهُ تُنْفِقُونَ وَلَسْتُمْ بِآخِذِيهِ إِلَّا أَنْ تُغْمِضُوا فِيهِ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ غَنِيٌّ حَمِيدٌ) البقرة: ۲۶۷، چونکه (و مما أخرجنا لكم من الأرض) وه لهوهی که لهزهوی بوتانمان دهرهیناوه) ههموو شتی که لهزهوی پهیدا دهبن، دهگریتهوهو تهنیا لهسهر پوهه کورت ههلههاتوه.

^{۱۱۱} بپوانه: (المجموع) ج ۶ ص ۸۴.

^{۱۱۲} بپوانه: (المغني) ج ۲ ص ۶۱۷.

^{۱۱۳} بپوانه: (الفقه على المذاهب الخمسة) محمد جواد مغنیه، ص ۱۸۶، وه بپوانه: (فقه الزكاة) ج ۱ ص ۴۲۸.

^{۱۱۴} بپوانه: (فقه الزكاة) ج ۱ ص ۴۳۹.

دووهه: (... وفي الركاك الخمس) متفق عليه، كه پيشتر پوونمان كردهوه، وشهى: (ركان) ههركام لهخهزنه و كانزا دهگريتهوه.

دهربارهى نهندازهى نهو زهكاتش زانايان چهند پايهكيان هه: زۆربهيان كه (مالك و شافعى و احمد) و لهپيش نهوانيشهوه (عمر بن عبدالعزيز) يان لهنيودان دهلن: نهندازهى زهكاتى كانزايهكان بريتيه لهچل يهك (٤٠/١)^{١١٥}. بهلام (ابو جنيفة و زهري) دهلن: زهكاتكهيان پينج يهكه (٥/١)^{١١٦}.

وه لهمهزهبي (مالك) دا پايهكى ديكهى بهناوبانگ هيه، كه دهلن: ههموو نهو كانزايانهى كه له نيو زهوى دهردههينرين هه جورىكى بن، دهبن بگريته مولكى گشتى بو مسولمانان، به بهلگهى نهوه كه نهو جوړه شتانه بهرژهوهندى لهوهدايه كه مولكى ههموو مسولمانان بن نهك هى چهند كه سينكيان، كه يان دهكهونه دهست خهلكيكي ناشايستهو سوودو كهلكى پيوستيان لى نابيينرئ، يان دهبنه مايهى سههرهلدانى ههراو كيئشهو ئاژاوو كوشتار لهنيو خهلكى دا^{١١٧}.

پيشم وايه نهه پايهى كوټايى كه بيجگه له بهلگهى عهقل و واقيعى بينراو نهو بهسههراتهى خوارئ كه (ابو عبيد) لهكتيبي: (الاحوال)^{١١٨} دا هيناويهتى، پشتگيرى دهكات، پاست ترين و چاكترين پايه لهو بارهوهو، گومانيشم نيه كه نهگهر زاناو پيشهوايانمان لهه واقيع و روژگارهى ئيستامان دا ژيابان بئ سئ و دوو پاي ناوبراويان ههلههبرادو پهسهند دهكرد^{١١٩}، بهسههراتهكهش ئاوايه:

(عن أبيض بن حمّال المازني رضي الله عنه أنّه استقطع رسول الله ﷺ المَلَحَ الَّذِي بِمَأْرَبَ فَقَطَعَهُ لَهُ، قَالَ: فَلَمَّا وَلِيَ، قِيلَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ أَتَذَرِي مَا قَطَعْتَ لَهُ؟ إِنَّمَا أَقَطَعْتَهُ الْمَاءَ الْعِدَّ! قَالَ: فَرَجَعَهُ فَنَهُ) رواه الترمذي^{١٢٠} وابن ماجه.

واته: (ابيض بن حمال المازني) دهگيريتهوه كه داواى لهپينغهمبهري خوا ﷺ كردهوه كه نهو خوئييهى له مهئرهبه بوى دابري (دياره مهبهست خوئلين و كانگاي خوئييه) نهو يش

^{١١٥} بېوانه: (نيل الاوطار) ج ٤ ص ٢١١، وه بېوانه: (المغني) ج ٢ ص ٦١٨.

^{١١٦} ههمان سهراچاوهى پيشوو

^{١١٧} بېوانه: (فقه الزكاة) ج ١ ص ٤٤٠، وه بېوانه (الفقه الاسلامي وادلته) ج ٣ ص ١٨٥٧، ١٨٥٨ ط ٤.

^{١١٨} بېوانه: (ص ٢٧٥، ٢٧٦)، وه بېوانه: (فقه الزكاة) ج ١ ص ٤٤١.

^{١١٩} چونكه بو خويان بنچينه (قاعدة)ى (تختلف الفتوى زماناً ومكاناً وشخصاً) يان داناوه.

^{١٢٠} بېوانه: (الاحكام السلطانية) لأبي الحسن الماوردي ص ٣٠٥ طبعة بغداد ١٩٨٩.

بۆی داپری، به لّام کاتیک پویششت، گوترا: ئەی پیغه مبهری خوا! ئایا دهزانی چ شتیکت بۆ داپریوه؟ کانگایهکت^{۱۲۱} بۆ داپریوه که وهک سهرچاوهی ئاوی بهردهوام و نهبراهیه! دهلی: ئەوجار - پیغه مبهەر ﷺ لینی وهرگرتوه.

جا (ابوعبید) له باره‌ی ئەم پووداوه‌وه گوتویهتی^{۱۲۲}:

(بۆیه پیغه مبهەر ﷺ یه که بچار دابریه چونکه وای زانیوه که زه‌وی یه‌کی به‌یار (أرض مسوات) وه (أبيض) بۆ خۆی ده‌یژیه‌نیتوه‌وه ئاوه‌دانی ده‌کاتوه، به‌لام که بۆی ده‌رکه‌توه کانگایه‌که وه‌ک کانی و سهرچاوه‌ی به‌رده‌وام لیتی وهرگرتۆتوه، چونکه رێبازی پیغه مبهەر ﷺ له له‌وه‌رگا و ناگر و ئار (الكلأ والنار والماء) دا ئه‌وه‌یه که خه‌لکی تیکرا تییان دا به‌شدارن، بۆیه حمزی نه‌کردوه که به‌ته‌نیا بیداته پیاویک و جیا له‌خه‌لکی بۆ خۆی پاوانی بکات).

جا خۆینه‌ری به‌رێزا له‌مه‌وه که رابرد وهرده‌گیری که هه‌موو ئەوجۆره کانزایانه‌ی که خه‌لکی به‌گشتی ئاتاجیانن و پێویستی یان پێیان ده‌بن، دروست نیه بکرنه مۆلکی شه‌خسی و تایبه‌تی و پێویسته هه‌ر له‌ژێر رکیفی ده‌وله‌تی ئیسلامی و خاوه‌نیتی گشتی مسوڵمانان دا بمیننه‌وه، بۆ وینه: نه‌وت، ئاسن، گان، خۆی... هتد.

ئاشکراشه که ئەم راوی‌چوونه له‌سه‌دا سه‌د له‌گه‌ڵ رێره‌وه (إتجاه) ی گشتی ئیسلام دا ده‌گونجی که وێرایی دان هینانی به‌خاوه‌نایه‌تی تاکی (الملکية الفردية) دا له‌بهر ئەوه‌ی داخوازی یه‌کی سروشتی یه‌ له‌فیطره‌تی ئینسان دا، هه‌میشه هه‌ول ده‌دات که چینه‌یه‌تی و قهری و پهری دروست نه‌بیت، هه‌ر بۆیه‌ش نه‌ک هه‌ر کانزایه‌کان به‌لکو سهرجه‌م سهرچاوه سروشتی یه‌ کانیشی کردوون به‌مۆلکی گشتی خه‌لکی، وه‌ک پیغه مبهەر ﷺ فهرمویه‌تی:

(ثلاث الناس فيهم شركاء: الماء والكلأ والنار) رواه ابوداود وفي رواية: (والملح). واته: سێ شت خه‌لکی تییان دا هاوبه‌شن: ئاو و له‌وه‌رگا و ناگر، له‌ ریاویه‌تیکی‌شدا (خۆی) ش.

ئنجا ئاشکرایه که له‌پۆرگا‌رو سهرده‌می پیغه مبه‌ری خوادا ﷺ، زیاتر ئەو جۆره شتانه خه‌لکی به‌گشتی سوودیان لێ وهرگرتوون بۆیه ته‌نیا ئەوانه‌ی باس کردوه، ئەگه‌ر ئه‌هه‌ر شتیکی دیکه‌ش خه‌لکی وه‌ک ئەو چوار شتانه (ئاو و ناگر و له‌وه‌رگا و خۆی) په‌کیان له‌سه‌ریان بکه‌وێ هه‌مان حوکمیان ده‌بن.

^{۱۲۱} وشه‌ی (العِدَم) بۆیه به‌کانگا لیکدايه‌وه چونکه له‌فهرمووده‌که‌دا مه‌به‌ستی یان پێی خۆیلین و کانگای خۆی یه، هه‌رچه‌نده وشه‌که له‌ئەسلی زمان دا ئاوه بۆ کانی و سهرچاوه، به‌وانه: (المعجم الوسيط) ص ۵۸۷، وه به‌وانه: (الام) ی (شافعي) ج ۲ ص ۱۲۱، که گوتویه‌تی: (... فقیل له: انه كالماء العد...)، که‌واته مه‌به‌ست پێ‌چواندن (تشبیه) بووه.

^{۱۲۲} به‌وانه: (الاهوال) ص ۲۸۱، وه (فقه الزکاة) ج ۱ ص ۴۴۱.

وه ئه پايه ي ماليکييه کان دهر باره ي کانزايه کان - که ده بئ به مولکي گشتي به ئلرینه وه ته نيا پای ته وان نيه، به لکو له نه نجامی ليتويزینه وه ي ئه مه سه له وه گه پان و پشکينم دا بۆم دهر کهوت که ئه پايه زۆربه ي زانايان په سه نديان کردوه! بۆ وينه:

(شافعي) له کتیبی (الام) دا نووسیویه تی^{۱۲۳}: (واصل المعادن صنفان: ماکان ظاهرأ كالملح في الجبال تَنْتَابُهُ النَّاسُ فَهَذَا لَا يَصْلُحُ لِأَحَدٍ أَنْ يُقَطَّعَهُ بِحَالٍ وَالنَّاسُ فِيهِ شَرٌّ، وَهَذَا النَّهْرُ وَالْمَاءُ الظَّاهِرُ وَالنَّبَاتُ فِيمَا لَا يُمْكُ لَأَحَدٍ، وَقَدْ سَأَلَ الْأَبْيَضُ بْنُ حَمَالٍ النَّبِيَّ ﷺ أَنْ يُقَطَّعَهُ مِلْحٌ مَارِبٌ فَأَقْطَعَهُ إِيَّاهُ أَوْ أَرَادَهُ، فَقِيلَ لَهُ، إِنَّهُ كَالْمَاءِ الْعِدَا فَقَالَ: فَلَا إِذْنُ، قَالَ: وَمِثْلُ هَذَا كُلِّ عَيْنٍ ظَاهِرَةٍ كَنْفُطٍ أَوْ قَبْرِ أَوْ كَبْرِيتٍ أَوْ مُمِيَا أَوْ حَجَارَةٍ ظَاهِرَةٍ... فَهُوَ كَالْمَاءِ وَالْكَلا النَّاسُ فِيهِ سُوءٌ).

واته: وه کانزايه کان له پيشه دا دوو جوړن - جوړنيکیان - : ئه وه يه که ناشکرايه وه ک خوئی چيايه کان که خه لکی خوئی لئ دینن، ئه مه يان ناگونجی هيچ کهس به ته نيا بۆی دابېرئ و خه لکی به گشتي لئ دبه نه وه بۆ خويان، هه روه ها پووبارو ئاوی ناشکراو پوه کیک که ناکرته مولکي هيچ کهس، وه (ابيض بن حمال) داواي له پينغه مېر ﷺ کردوه که خوئی مه ئړه بي بداتئ و ئه ویش بۆ دابېروه، يان ويستوويه تی - بۆی دا بېرئ - به لام که پئی گوتراوه: ئه خوئی يه وه ک ئاوی کانی و سه رچاوه وايه، فه رموويه تی: که واته نابئ، گوتوويه تی - واته: شافيعی - هه روه ها هه ر سه رچاوه يه کی دیکه ي ناشکرا وه ک: نه وت يان قير يان گوگرد (کبريت) يان مؤميا^{۱۲۴} يان به ردیکی ناشکرا... هه مان حوکميان هه يه و، وه ک ئه و ئاوو له وه پرگايه وان که خه لکی تيان دا يه کسانن.

هه روه ها خواوه ني کتیبی (نهاية المحتاج الى شرح المنهاج) که شافيعی مه زه به له و باره وه نووسیویه تی: ^{۱۲۵} (إِنَّ الْمَعْدِنَ الظَّاهِرَ وَهُوَ مَا يَخْرُجُ بِلَا عِلَاجٍ كَنْفُطٍ وَكَبْرِيتٍ، لَا يُمْكُ وَلَا يَثْبُتُ فِيهِ إِخْتِصَاصٌ بِتَحْجِيرٍ وَلَا إِقْطَاعٍ..). واته: کانزای دیارو به رچاو که بریتیه له وه ي به بئ په نچ و زه حمه ت دهر ده ئنرئ، وه ک: نه وت و گوگرد، ناکرته مولکي تايبه ت و دروست نيه به هوی شورا بۆ کردن و دابرينه وه پاوان بکړئ...

^{۱۲۳} بېوانه: (الام) ج ۲ ص ۱۳۱.

^{۱۲۴} مؤميا مادده يه ک بوه له جهسته ي مردووان دراوه تاکو له پزين و گوپان پاريزراوين، بېوانه (المعجم

الوسيط) و (المنجد) و شه ي (موم).

^{۱۲۵} بېوانه: (نهاية المحتاج) ج ۵ ص ۳۴۶.

ههروهه مه زه بی جه نهبه لی هه مان پای هه یه، وهك خاوه نی (المغنی) نووسیویه تی^{۱۲۶}:
(مَسْئَلَةٌ: (ولا يجوز بيع كل ماءٍ غير كميّاه العيون ونَقْع المِنْر ولا ما في المعادن الجارية من القار والملح والنَّفْط، ولا ما يَنْثَبُ في أَرْضِهِ من الكَلأ والشوك وَمَنْ أَخَذَ مِنْهُ شَيْئاً مَلَكَهُ).
واته: وه فروشتنی هه ر ناویکی بهرده وام دروست نیه، وهك ناوی کانی و سه رچاوان و ناوی پاره ستاوی بیرو گو ماو، ههروهه کانه زایه بهرده وامه کانی وهك قیر^{۱۲۷} (زهفت) و خوئی و نهوت، دیسان شه و له وهرو دپکه ی که له زهوی به که ی دا دهروئ - دروست نیه بیفروشن - وه هه که سیک شتیکی لی دهستگیر کرد هی خوئی ته.

(ابو الحسن الماوردي) یش له و باره وه گو توویه تی^{۱۲۸}: (واما إقطاع المعادن وهي البقاع التي أودعها الله تعالى جواهر الأرض، فهي ضربان: ظاهرة و باطنة، فأما الظاهرة فهي ما كان جوهرها المستودع فيها بارزاً كمعادن الكحل والملح والقار والنَّفْط، وهو كالماء الذي لا يجوز إقطاعه والناس فيه سواء... واما المعادن الباطنة فهي ما كان جوهرها مُسْتَكْنًا فيها لا يوصل اليه إلا بالعمل كمعادن الذهب والفضة والصُّغَر والحديد... وفي جواز إقطاعها قولان: أحدهما: لا يجوز كالمعادن الظاهرة وكُل الناس فيها شَرَعٌ، والقول الثاني يجوز...)

واته: به لām بۆ دابرین و به خشینی کانه زایه کان که بریتین له و جئ یانه ی که خوای بهرز شه کانه زایانه ی تیدا داناون، شه وه دوو جورن: دیارو په نهان، دیاره کان شه وانه که ناشکراو به رچاوان، وهك کانه زایه کانی کل و خوئی و زهفت و نهوت، شه وه حوکیان وهك شه ناوه وایه که دروست نیه بۆ هیچ که سیک دابرین و^{۱۲۹} خه لکی تییان دا یه کسانن... به لām کانه زایه په نهانه کان که بریتین له وانه ی له نیو زهوی شارراونه وهو به نیش و په نیج نه بی دهستگیر نا کرین، وهك کانه زایه کانی زپرو زیوو مسی^{۱۳۰} زهردو ئاسن وهو ده ریاره ی دروست بوونی دابرینی دوو قسه هه ن: یه کیان شه ویه که دروست نیه وه کانه زایه دیاره کان وان و سه رجه م خه لکی بۆیان هه یه لییان ببه ن، قسه ی دووه میش شه ویه که دروسته...

^{۱۲۶} بپروانه: (المغنی) ج ۴ ص ۲۱.

^{۱۲۷} وشه ی (قار، قیر، زفت) ناون بۆ یهك شت که ناوا پیناسه یان کردوه: (مادة سوداء صلبة تسيلها

السخونة...) بپروانه: (المعجم الوسيط) ص ۳۹۵.

^{۱۲۸} بپروانه: (الأحكام السلطانية والولايات الدينية) ص ۳۰۵، ۳۰۶.

^{۱۲۹} وشه ی (أَقْطَعُ إِقْطَاعاً) واته: پارچه یهك زهوی بۆ دابری و پئی به خشی، پیویسته بزانی که نه م وشه یه له فیهی ئیسلامی دا هیچ په یوه ندی به پژی می دهره به گایه تی (اقطاعی) یه وه نیه که له ولاتانی شه وروپا و له سه ده کانی نیو راست باو بووه.

^{۱۳۰} بپروانه: (المعجم الوسيط) ص ۵۱۶، که گو توویه تی: (الصفرة: النحاس الأصفر).

۴- زهکاتی وەرگیراو له کانزایه کان له کوئی دا صهرف دهکړئ؟!۱

له م مهسه له یه ش زانایان جیاوازن، هرچی (مالك و احمد و شافعي) ین: - به لام شافعی قسه ی دیکه شی هیه - دهلین: وه زهکات به سهر شه ههشت جوړه که سانه دا دابه ش دهکړئ که خوی پهره دگار دیاری کردوون. به لام (ابوحنیفه) پای وایه که وهک (فیئ) هه لس وکه وتی له گهل دهکړئ و دهخریته خه زینه ی دهوله ته وه^{۱۳۴}. وه شافعی یه کان پایه کی دیکه یان هیه که دهلین: نه گهر پینج یهک (۵/۱) مان وهرگرت شه وهک (فیئ) حیسابی بو دهکین، به لام نه گهر چل یهک (۴۰/۱) بوو، شه وهک زهکات دابه ش دهکړئ^{۱۳۵}.

۵- ثایا دوزره وهی خه زنه وهرهینه ری کانزا مسولمان بن یان کافر هه ری که حوکمیان

هیه؟!۱

بیجگه له (شافعی) سهرجه م زانایان پایان وایه که کافرو مسولمان له مهسه له ی زهکات لیدانی خه زنه و کانزاکان دا یه کسانن^{۱۳۶}، به لام (شافعی) دهلینت: بابای (ذمی) هیچی لئ وهرناگیرئ^{۱۳۷}، پای جه ماوهریش به هیتره چونکه دهقی (وفي الرکاز الخمس) حوکمیکی گشتی یه و به بن به لگه نابئ هیچی هه لاویرین و به لگه یه کی شه وتوش نیه^{۱۳۸}.
تئ بینی: به به لگه شه وهرموده یی که (نسائی) له (عمرو بن شعيب عن ابیه عن جدہ) یه وه گیراویه ته وه و پیشتر هینامان، خه زنه به پیچه وانه ی کانزاوه نه گهر له زهوی که سینکدا - مسولمان بن یان نا - دوزرایه وه ده بیته مولکی خاوهن زهوی یه که و دوزره وه که ی نابیته خاوهنی.

جا خوینه ری به ریژا وهک پیشتریش نامارژمان پی کردوه، خوا پشتیوان بن له بهندی دووم دا که به ناوونیشانی: (چه ند تئ بینی یه کی گرنگ دهر باره ی زهکات دان) ه له دوو توئی چوار باسو چل و نو ورده خال و تئ بینی گرنگ دا هه موو شه مهسه لانه ی که پیویسته بخرنه پروو که به زوری په یوه ستن به م برگه ی چواره مه وه، ده یان خه یه پروو، به هیوا شه که له ناکام دا بتوانین وهک شایسته ی دوومین درووشمی خوا په رستی و سییه مین پایه ی نیسلامه له زهکات حالی بین و پئی شارع زابین.

ameer.maktab@yahoo.com

f /AliBapir

AliBapir

f /MediaAmeerOffice

www.alibapir.net

^{۱۳۴} بړوانه: (نیل الاوطار) ج ۴ ص ۲۱۱.

^{۱۳۵} بړوانه: (المجموع) ج ۶ ص ۸۳.

^{۱۳۶} بړوانه: (المغنی) ج ۲ ص ۶۱۶.

^{۱۳۷} بړوانه: (المجموع) ج ۶ ص ۸۳، (ذمی) یش کافرینکه له ژیر سایه ی دهوله تی نیسلامی دا ده ژیه ت.

^{۱۳۸} بړوانه: (المغنی) ج ۲ ص ۶۱۶، ۶۱۷، وه بړوانه: (نیل الاوطار) ج ۴ ص ۲۱۱.

www.alibapir.net

پېنج: زهكات ددري بهكي و كي؟!

خوينهري مسولمانى بهريزا! كوكردنهوې زهكات چنده گړنگو بايهخ دار بى، بهبى دابهش كردنى بهشيويهكي دادگهرانهو گهياندى بهدهست خاوهنه شايستهو پي شياوهكاني خوي هر دهبيتهوه بههيچ! بويه نيسلام زور گړنگي و نه ميه تي بهچونيه تي دابهش كردنى زهكات داوهو خوي دادگهرو كاربهجي نهوكاره گړنگه تي تهنانهت بو پيغه مبهري خوشي ۛ بهجي نههيشتوهو بو خوي بهتاييهت نهوجوره كه سانه ي ديارى كردون كه پيوسته پييان بدري و بهدهستيكي نه مين و پاك ته سليميان بكرى. جا نهو جوره كه سانهش بهدهقي نايه تي قورئان ههشت (۸)ن، بهلام بهگشتى دوو جورن:

ا- نهوانه كه پيوستيان بههاوكارى كران و يارمه تي دران ههيه كه: ههژارو نه دارو قهرزدارو كويله و ريئوارن.

ب- نهوانه كي كه مسولمانان پيوستيان بهپهنج و كوشش و هاوكارى يان ههيه، كه: دلپاگيراوان (المؤلفة قلوبهم) و كاربهدهستاني كوكردنهوې زهكات (العاملين عليها) و جهنگاوهران و تيگوشهران و خزمه تگوزاراني ريئازي خوا (في سبيل الله)ن. كهواته: وهك زانايان^{۱۳۹} گوتوويانه: زهكات بهدوو جوره كه سان ددري: يه كه: كه سيك كه پيوستى بههاوكارى مسولمانان ههيه.

دووه م: كه سيك كه مسولمانان پيوستى يان بههاوكارى نهو ههيه؛ ناشكراشه كه: ههژارو نه دارو قهرزدارو كويله و ريئوار، لهجوري يه كه م و دل پاگيراوان و كاربهدهستاني كوكردنهوې دابهش كردنى زهكات و جهنگاوهران و خزمه تگوزاراني پي خواش لهجوري دووه من، ههچهنده (في سبيل الله) وهك دوايي لهكورتبه باسيكي سهر بهخودا پوونى دهكه ينهوه چه مك و واتايه كه ي فراوانه و سهرجه م نهو بهرژه وهندي يه گشتى يانه دهگريتهوه كه كومه لگا پي يان ناتا جه.

وهجي سهرنجه كه خوي كاربهجي زهكات پي شياواني (كه ههشت جورن) بهدوو جوره ته عيبر باس كردون:

ا- چواريان كه: (للفقراء والمساكين والعاملين عليها والمؤلفة قلوبهم)ن پيتى لام (ل) ي خستوته پيشيان، كهواته زهكات كه بهشيويهك دهياندرتي كه ببيته مولكى خويان چونكه لام بو بهخاوهن كردن (تمليك)ه.

^{۱۳۹} نهوه قسمي (ابن قيم الجوزية) يه، پروانه: (زاد المعاد في هدي خير العباد) ج ۲ ص ۹.

ب- چواره‌کە‌ی دیکە‌شیان کە (فی الرقاب والغارمین وفي سبیل وابن السبیل)ن، پیتی (له) (فی)یان خراوە‌ته پێش کە مانای (ظرفیة) ده‌گە‌یه‌نی، کە‌واته: بۆ‌ئە‌مان ئە‌وه‌نده به‌سه کە زه‌کاته‌کە له‌به‌ر‌ژ‌وه‌ندی‌یان دا به‌کار‌به‌ی‌نری هه‌ر‌چه‌نده ته‌سلیم‌یشیان نه‌ک‌ری.

به‌ئێ‌ ئه‌وانه‌ی زه‌کاتیان پێ‌ده‌شی و په‌وايه بیان‌دریتی ئه‌و هه‌شت جۆره کە‌سانه‌ن کە خ‌وای داد‌گه‌رو کار‌به‌جێ دیاری‌کرد‌وون:

* (إِنَّمَا الصَّدَقَاتُ لِلْفُقَرَاءِ وَالْمَسْكِينِ وَالْعَامِلِينَ عَلَيْهَا وَالْمُؤَلَّفَةِ قُلُوبُهُمْ وَفِي الرِّقَابِ وَالْغَارِمِينَ وَفِي سَبِيلِ اللَّهِ وَإِنَّ السَّبِيلَ فَرِيضَةٌ مِنَ اللَّهِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ) التوبة: ٦٠.

واته: بێ‌گومان زه‌کاته‌کان ته‌نیا بۆ‌هه‌ژاران و نه‌داران و ئە‌وانه‌ی کۆی ده‌که‌نه‌وه‌و دڵ پاگیرا‌ون و ئە‌و کۆیلانه‌ی ده‌یان‌ه‌وێ‌ خ‌وایان ئازاد بکە‌ن و قه‌رزداران و له‌پێ‌ی خ‌وادا جه‌نگا‌وان و پێ‌ب‌وار -ه‌کان - ه، له‌لایه‌ن خ‌واوه پێ‌ویست کرا‌وه، وه‌ خوا زانا‌و کار‌به‌جێ‌یه.

* (زیاد بن الحارث الصدائي)یش خ‌وا لێ‌ی پازی‌بی ده‌لێ: چ‌وومه لای پێ‌غه‌مبه‌ری خ‌وا ﷺ و په‌یمانم له‌گه‌ڵ به‌ست (مه‌به‌ستی مس‌ولمان بو‌ونه)، جا پیا‌وی‌ک هات پێ‌ی گوت: له زه‌کاتی به‌شم بده! ئە‌ویش فر‌مو‌وی: (إِنَّ اللَّهَ لَمْ يَرْضَ بِحُكْمِ نَبِيٍّ وَلَا غَيْرِهِ فِي الصَّدَقَاتِ، حَتَّى حُكِمَ فِيهَا هُوَ فَجَزَّاهَا ثَمَانِيَةَ أَجْزَاءَ فَإِنْ كُنْتَ مِنْ تِلْكَ الْأَجْزَاءِ أُعْطِيَتْكَ) رواه (ابوداود)، واته: بێ‌گومان خ‌وا به‌ ح‌وكمی پێ‌غه‌مبه‌رو غه‌یری ویش له‌ ب‌واری (دابه‌ش‌کرد‌نی) زه‌کاته‌کان دا پازی نه‌بو‌وه، هه‌تا خ‌وی ح‌وكمی تێ‌دا کرد‌وه‌و بۆ‌هه‌شت به‌شان (که ده‌درێ‌ن به‌هه‌شت جۆره کە‌سان) دابه‌شی کرد‌وه، جا ئە‌گه‌ر تۆش له‌یه‌کێ‌ک له‌و هه‌شت به‌شانه بی ئە‌وه ده‌ده‌مێ‌. (ئه‌گه‌رنا هه‌قت نه‌و گله‌یی مه‌که).

ئێ‌ستاش با پێ‌ناسه‌یه‌کی کور‌تی هه‌ر‌کام له‌و هه‌شت جۆره کە‌سانه بکە‌ین کە به‌ده‌قی فر‌مو‌وده‌ی خ‌وای زانا‌و داد‌گه‌ر بێ‌جگه له‌وان زه‌کات به‌که‌سی دیکه ناشی:

٢١: الفقراء والمساكين (هه‌ژاران و نه‌داران):

که‌یه‌که‌میان کۆی (فقیر)ه‌و دو‌وه‌میان کۆی (مس‌کین)ه‌و ماناشیان زۆر له‌یه‌که‌وه نزیکه ته‌نانه‌ت هه‌ندێ‌ک له‌زانا‌یان ده‌لێ‌ن ها‌و واتا (مترا‌د‌ف)ن، به‌لام ئە‌و پ‌ایه بی هێ‌زه‌و وا پێ‌ده‌چی ئە‌و لێ‌کدانه‌وه‌یه پ‌است و ته‌وا‌و بی کە ده‌لێ (فقیر) و (مس‌کین) هه‌ردو‌وکیان ده‌ستیان کور‌ته‌و نه‌دارن به‌لام (فقیر) هه‌ر هێ‌چی نه‌یه پێ‌ی بژیه‌ت و (مس‌کین)یش شتی‌کی هیه به‌لام به‌شی ناکات، هه‌ر بۆ‌یه‌ش من (فقیر)م به‌هه‌ژارو (مس‌کین)م به‌نه‌دار لێ‌کدانه‌وه‌و کرد‌و‌ومنه کور‌دی، چونکه پێ‌م وایه له‌به‌کار‌هێ‌نانی کور‌دانیش دا هه‌ژار شپ‌رزه‌ حال‌ته‌ له‌نه‌دار، ده‌ش‌گونجی وێ‌پ‌رای به (فقراء) ده‌ست پێ‌کرد‌نی خ‌وای کار‌به‌جێ، پ‌سته‌ی:

(أَمَّا السَّفِينَةُ فَكَانَتْ لِمَسَاكِينَ يَعْمَلُونَ فِي الْبَحْرِ الْكَهْف: ٧٩، بکریته به لگهی ته واولی قسه که مان، چونکه نه و کومه له لگه له هه بوونی (کهشتی) یش دا ناویان به (مساکین) هاتوه، که واته (مسکین) یش محتاج و دهستکورت به لام شتیکی که می هیه، کیفایه تی ناکات، به پیچه وانه ی (فقیر) هوه که هه ژاری کاری کردوته سه برپره ی پشتی و یه کجاری په کی که وتوه.^{۱۱۰}

۳-العاملین علیها (کاربه دهستان و گوکهره وانی):

که نه و کریکارو کاربه دهستانه که له لایه نه دهوله ته وه ته رخان ده کرین بو کوکردنه وه ی زهکات و مشوور لی خواردنی و ته سلیم به خه زینه ی دهوله ته کردنی و دابه شه کردنی و... هتد.

دیاره نه مانه نه گهر دهوله مه ندیش بن هر ده گونجی و مووچه یه کی دیاری کراویشیان بو ده بریته وه له به ران به ر کاره که یان دا، پیغه مبه ری خوا ﷺ له و باره وه فرموویه تی:
 * (عن أبي سعيد رضي الله عنه أن النبي ﷺ قال: لَا تَحِلُّ الصَّدَقَةُ لِغَنِيٍّ إِلَّا لِخَمْسَةٍ: لِعَامِلٍ عَلَيْهَا، أَوْ رَجُلٍ اشْتَرَاهَا بِمَالِهِ، أَوْ غَارِمٍ، أَوْ غَازٍ فِي سَبِيلِ اللَّهِ، أَوْ مَسْكِينٍ تُصَدَّقُ عَلَيْهِ مِنْهَا فَأَهْدَى مِنْهَا لِغَنِيٍّ) رواه احمد وابوداود وابن ماجة والحاكم وقال: صحيح على شرط الشيخين.

واته: زهکات بو هیچ دهوله مه ندیک هه لال نیه مه گهر بو پینج که سان: کاربه دهستیک که کاری تیدا دهکات، یان پیاوینک که به مالی خوی کرپییه ته وه، یان قه رزداریک، یان جه نگاوه ریک له پئی خوادا، یان نه داریک که له زهکات پیی دراوه و نه ویش بو دهوله مه ندیک لیی دهکاته دیاری.

ameer.maktab@yahoo.com

/AliBapir

/AliBapir

/MediaAmeerOffice

www.alibapir.net

۴-المؤلفة قلوبهم (دلراگیراوان):

نه مانیش شه رزنان کردوویانن به دوو به شه وه:

ا- مسولمانانیک که دهویستری دلان راگیرئی و هان بدرین و به هیزیکرین، نه مانیش چه ند جوړیکن.^{۱۱۱}

ب- کافرو بی پروایانیک که یان بو سه رنج راکیشانیان، یان بو دوورخستنه وه ی خراپه و زیانان زاریان شیرین ده کری جا هه رچه نده له و باره وه که ثایا نیستاش دروسته له مالی زهکات به مه به سستی سه رنج راکیشان و دلراگرتن بدری به کافران له نیو زانایان دا

^{۱۱۰} بر وانه: (معجم مفردات الفاظ القرآن) ص ۶۴۲، وشه ی (فَقَرٌ).

^{۱۱۱} پروانه: (فقه السنة) ج ۱ ص ۵۲۶.

مشت ومېرو پاجيایی (اختلاف) ههیه، به لām وەك لیكۆلەرەو پۆچووەكان گوتوویانە ئیستاش ئەو دەرگایە بۆ فەرمانرەواییی مسولمان هەر ئاوەلایەو هەركاتیك دووچاری ئەو هەل و مەرجه بوون كە پیغەمبەری خوا ﷺ ئەو هەلۆیستەیی تیدا نواندووە ئەوانیش بۆیان ههیه، مادام دابین کردنی بەرژەوەندی یەکی گشتی یان لابردنی زیانیکی سەرەکی بۆ ئیسلام و مسولمانان تیدا بێ^{۱۲}، به لām بینگومان دەبێ ئەم پەفتارە وەك هەر هەلۆیست و پەفتاریکی دیکە ی گەرەو گرنگ لەسەر بنچینەیی پاریژی مشوور خۆزان و دوا ی هەلسەنگاندن و نەخشە و پلان دانان بێت، نەك بە پێی میزاج و بۆچوونیکی شەخسی و تاكپەرەوانە.

۵- وفي الرقاب (كۆیلە ژێر دەستەكان):

ئەمانیش كەسانێك كە لە هەل و مەرجێکی ئاناسایی وەك جەنگ دا نیری كۆیلایەتی یان دەچیتە سەر شان، جا لە سۆنگەیی ئەوێوە كە خوای پەرەردگار حەز ناكات بەندەكانی بێجگە لە خۆی بەندەو ژێر دەستی هیچ كەس بن كە بینگومان بەندایەتی و مل كەچی یان بۆ خواش ئەو پەڕی عیززەت و سەر بەرزێ و ئازادی تیدایە ئەو زۆر پینگاوە نەخشەیی ریزگار کردنی كۆیلەكانی كێشاوەو بەرنامەیی بۆ دانائەو كە گرنگترین ئەو پڕی یانەش تەرخان کردنی هەشتیەکی زەكاتی هەموو مسولمانانە بۆ كڕینەو و ئازادکردنیان، ئنجا وەك زانیان پوونیان كردۆتەو، وشەیی (وفي الرقاب) هەم ئەو كۆیلانە دەگرتەو كە راستەوخۆ بە پارەیی زەكات دەرکڕین و ئازاد دەکړن، وە هەم ئەوانەش كە پێیان دەگوتری (مُكَاتِبٌ) و لەسەر ئەندازەییەك مāl لەگەڵ خاوەنەكانیان پێك كەوتوون كە پەیدای بكەن و ریزگاریان ببن، كە ئەمانیش لە پارەو مالی زەكات هاوکاری یان دەرکړی^{۱۳}.

۶- الفارمون (قەرزداران):

ئەمانیش كەسانێك كە كەوتوونە بن باری قەرزو قۆلەرەو تواناشیان نیە قەرزەكانیان بدەنەو، جا هەیانە بەهۆی بەلۆ گرفتاری یەكەو ئیفلاسی كردووە، هەشیانە لە سۆنگەیی صولح كردن و پێكخستەو دەو كەس یان دوو كۆمەڵی ناكۆكەو دووچاری قەرزدار ی بوو، وە هەشیانە كە بەهۆی نەقامی یەو و لەپێی گونا جباری دا مایە پووج بوو بە لām پاشان تۆبەیی كردووە گەراوەتەو سەر جادەیی شەرع، هەموو ئەمانە بۆیان پەوايە زەكاتیان بدریتتی هیندەیی ئەو كە قەرزو قۆلیان لەكۆل بێتەو.

^{۱۲} بڕوانە: (فقه السنة) ج ۱ ص ۵۲۹، كە لە (رشید رضا) وە نەقڵی كردووە، وە بڕوانە: (نیل الاوطان) ج ۴ ص ۲۳۴.

^{۱۳} (مالك و احمد بن حنبل و ابو ثور و ابو عبيد و ابن المنذر و بخاري) پای یەكەم و (ليث و ثوري) و حەنەفی یەكان و شافعی یەكانیش پای دوو میان دەربارەیی مانای (في الرقاب) هەلبژاردووە، بڕوانە: (نیل الاوطان) ج ۴ ص ۲۳۴، ۲۳۵.

۷- فی سبیل الله (لهڙی خواہ):

زانایان لهوبارهوه که نایا مه بهست له (فی سبیل الله) چی یه و پیویسته نه و به شهی زهکات بدری به کنی؟ رایان جیاوازه و زانایان به گشتی لهوبارهوه پینج رایان هن:

یه: که پای زوربهی هره زوری زانایانه، دهلین مه بهست له (فی سبیل الله) بهس جهنگو جیهاده و پیویسته نه و هشتیه کهی زهکات ته نیا بدری به جهنگاوه رانی ئیسلام، نه وه پای (ابو حنیفه و ابو یوسف شافعی و مالک و ثوری و ابو ثور و وابن المنذر) و قسه یه کی همرکام له (احمد) و (اباضیه) کان و (امامیه) کانه و (ابن حزم) یش په سندی کردوه.^{۱۴۳}

دیاره به مرجیک له (بیت المال) مووچهی تایبه تی یان بو نه برابینه وه، نه گهرنا مادام مووچه یان بو ته رخان کرابی نایاندریتي.

ننجا زوربهی زانایان رایان وایه که جهنگاوه ران (مجاهدین) نه گهر دهوله مندیش بن همرده بی نه و به شهی زهکاتیان بدریتي^{۱۴۴}، به لام (ابوحنیفه) پای وایه که نه گهر بابای جهنگاوه ر (غازی) نه دار نه بوو ناید ریتي^{۱۴۵}، به لام بیگومان پای زوربه به هیتره، چونکه بابای موجهید نه گهر نه چیتته جهنگو جیهادیش مادام هه ژارو نه دارو قهرزدارو... هتد بی زهکاتی همر ده که وی، ننجا وهک پیشتریش باسما ن کرد پیغه مبه ری خوا ښ چه ند که سیکي جیا کردو ته وه له وهی که له بهر دهوله مندی زهکاتیان پی نه شیت که یه کیکیان بابای موجهیده!

دوو: که رایه کی (احمد) و (زیدیه) کان و (امامیه) کانیش ه، دهلین مه بهست له (فی سبیل الله) جیهاده و چه ج و عومره کردنه^{۱۴۶}.

سین: که پای (محمد بن حسن الشیبانی) یه دهلین: مه بهست له (فی سبیل الله) بهس نه وانه که دهیانه وی چه ج بکن^{۱۴۷}.

چوار: نه میش که پای هه ندیک له شهر عزانان (فقهاء) ه^{۱۴۸}، دهلین: مه بهست له (فی سبیل الله) قوتابی یانی زانیاری یه شهرعی یه کانه.

^{۱۴۳} بېوانه: (إنفاق الزكاة في المصالح العامة) ص ۵۲، ۵۳، د. محمد عبدالقادر ابوفارس.

^{۱۴۴} بېوانه: (فتح الباري) ج ۴ ص ۹۳.

^{۱۴۵} هه مان سرچاوه ی پینشو.

^{۱۴۶} بېوانه: (إنفاق الزكاة في المصالح العامة) ص ۷۴، ۷۵.

^{۱۴۷} سرچاوه ی پینشو، ص ۸۰، وه: (الفقه الإسلامي) ج ۲ ص ۸۷۴، ط ۳.

پېنځ: که پای ژماره یکه له زانایانی پېشین و شه عزانانو ژماره یکه له زانایانی هاوچه رخیش په سندیان کړدوه - که دواړی ئاماژه یان پئ دهکین - دهلین: مه به ست له (سبیل الله) بهر ژه وهندی په گشتی یه کان (المصالح العامة) ه، واته: هه موو ئه و کارو چالاکی و خزمه تگوزاری یانه ی که خه لک و کومه لگا به گشتی بویان ئاتاجن و پیو یستی یان پئ یان هه یه، وهک دروست کړدنی مزگه وت و خسته خانه و چاک کړدنی پئ و بان و پردو جیهادو بهر پنگاری و پاراستنی ولات و .. هتد.

جا له بهر نه وهی منیش ئه م پایم به لاوه په سهندترو پاست تره، به پیو یستی ده زانم سهرتا ئه و زانایانه ی که لایه نگر ی ئه م پایه ن ئاماژه یان پئ بکه م، پاشان به لگه کانی ئه م پایه بڅه مه پوو، وه له کوتایی دا وه لامیکی کورتی به لگه ی پایه کانی دیکه ش بده مه وه:

أ- ئه و زانایانه ی که پېیان وایه (فی سبیل الله) بریتیه له بهر ژه وهندی په گشتی یه کان: یه که م: (فخرالدین الرازي) خاوه نی (التفسیر الکبیر) که ئه ویش له (القفال) دوه نه قلئ کړدوه که له ژماره یکه له شه عزانانو هه یناویه تی که پئ یان داوه زه کات له هه موو کاروباریکی خیردا خه رج بکړئ وهک: کفن کړدنی مردووان و دروست کړدنی قه لآو بورج و ئاوه دان کړدنه وهی مزگه وتان ... چونکه فرموده ی خوا: (وفي سبیل الله) هه موویان ده گړته وه^{۱۴۹}.

دووم: (ابو عبید) له (انس بن مالک ، الحسن البصري) یه وه یناویه تی که گو توویانه: (ما أعطیت فی الجسور والطرق فهي صدقة ماضية، قال اسماعیل: یعنی انها تجزی من الزکاة^{۱۵۰}) واته: ئه وهی که دهرئ به پرده کان و پئ و بانه کان خیریک ی به رده وامه، ئیسماعیل گو توویه تی، ئه وه وه بری زه کات ده که وئ.

سئ یه م: (الکاسانی الحنفی) یش هه مان پای هه یه که گو توویه تی: (واما قوله تعالى) (وفي سبیل الله) عبارة عن جميع القرب فيدخل فيه كل من سعى في طاعة الله وسبیل الخیرات إذا كان محتاجاً^{۱۵۱}.

^{۱۴۸} بهوانه: (الروضة الندية) ج ۱ ص ۳۰۷، ه: (فقه السنة) ج ۱ ص ۵۳۲، ه: (انفاق الزکاة فی المصالح العامة) ص ۸۲، ۸۳.

^{۱۴۹} بهوانه: (التفسیر الکبیر) ج ۱۶ ص ۱۱۲.

^{۱۵۰} بهوانه: (الأحوال) لأبي عبید، ص ۷۵۸.

^{۱۵۱} بهوانه: (بدائع الصنائع) ج ۲ ص ۹۰۷.

چوارهم: (زیدیه)^{۱۵۲} کان و (امامیه)^{۱۵۳} کانیش هه مان پايان هه يه.

پينجهم: له زانا يانی هاوچه رخيش هه ركام له: (المراغي)^{۱۵۴} و (محمد رشيد رضا)^{۱۵۵} و (محمود شلتوت)^{۱۵۶} و (محمد عبده)^{۱۵۷} و (سيد قطب)^{۱۵۸} و (محمود ابو السعود)^{۱۵۹} و (ابوبكر الجزائري)^{۱۶۰} هه مان پايان هه يه و پای (د. يوسف القرضاوي)^{۱۶۱} يش له (فقه الزكاة) هه ي دا لييه وه نزیکه.

ب- به لگه کانی ئەم رایه:

یه کهم: هیچ دهقیك له قورئان و سوننهت دا نیه که به شی (في سبيل الله) ی تایبەت کردبێ به که سیک یان کۆمه لیک یان شتیکی دیاری کراوه وه، هه ر بۆیه ش به درێژایی میژوو زاناو شه ر عزانان له و باره وه کیشه و مشت و مریان هه بووه و نه گه ر دهقیك له و باره وه هه بووایه مشت و مپرو راجیایی دروست نه ده بوو.

کهواته له هه موو پایه کان پارێزێ، تێرو چاکتر نه وه يه که وه ک چۆن خوای کار به جێ نه و دهقی به گشتی و به موته قی فهرمووه، ئیمه ش هه روا بیهێلینه وه هه یچ مه رج و به ندیکی نه خه ی نه سه ر، به لێ ده توانین بلین: له کاتیک دا مسولمانان په کیان له سه ر جهنگ و جیهاد که وتبێ جهنگاوه ران و پێداویستی یه کانی جیهاد له هه موو شتی و هه ر به رژه وه ندی یه کی دیکه ی گشتی له پێشترن، هه روه ها، هه ر بۆیه ش (مالك) گوته و یه تی: (سبيل الله كثيرة، ولكني لا اعلم خلافاً ان المراد بسبيل الله ههنا الغزو من جملة في سبيل الله)^{۱۶۱}

^{۱۵۱} بپوانه: (البحر الزخار) ج ۲ ص ۱۸۱.

^{۱۵۲} بپوانه: (فقه الامام جعفر الصادق) ج ۲ ص ۹۲. هه روه ها بۆ (۲ و ۳ و ۵) بپوانه: (إنفاق الزكاة في

المصالح العامة) ص ۸۴ تا ۸۶.

^{۱۵۴} بپوانه: (التفسير المراغي) ج ۱ ص ۱۴۵.

^{۱۵۵} بپوانه: (تفسير المنار) ج ۱ ص ۴۳۶، ۴۳۷.

^{۱۵۶} بپوانه: (الاسلام عقيدة وشریعة) ص ۱۲۴.

^{۱۵۷} بپوانه: (الفتاوى) للشيخ محمد رشيد رضا، ج ۳ ص ۱۰۴۹.

^{۱۵۸} بپوانه: (العدالة الاجتماعية) ص ۱۳۵، وه: (في ظلال القرآن) ج ۳ ص ۱۶۷۰.

^{۱۵۹} بپوانه: (خطوط رئيسية في الاقتصاد الاسلامي) ص ۱۷.

^{۱۶۰} بپوانه: (منهاج المسلم) ص ۲۷۲.

^{۱۶۱} بپوانه: (فقه الزكاة) ج ۲ ص ۶۵۵ تا ۶۶۹.

^{۱۶۱} بپوانه: (احكام القرآن) لابن العربي ج ۲ ص ۹۵۷.

دووهم: (بخاری و مسلم و نسائی و ابوداود وابن ماجه) له (بشير بن يسار) هوه خوا لى پازى بى گىراويا نه ته وه كه پىغه مېهر ﷺ له خوشترى زهكات خوینی پياوړى نه نصارى داوه كه له خه يېهر كوژاوه، جا دياره صولح و ناشتى نيوان مسولمانان بهر ژه وهندى يه كى گشتى هموويانه و (في سبيل الله) نه بى هيچ كام له هوت به شه كاني ديكى زهكات نايگر نه وه.

سئيه: وهك زانايان گوتوويانه: نه گهر سهرنجى نه وانه بدهين كه زهكاتيان بو ديارى كراوه له دوو حالان به دهرنن:

۱- پيوستى يان به هاوكارى مسولمانانه،

ب- مسولمانان پيوستى يان پى يانه، كه واته هر نيش و كارو بهر ژه وهندى يه كى ديكه ش كه مسولمانان بوى ناتاج بن هه مان حوكمى هه يه، هر بويه شه كه زور بهى زانايان به دروست (جانن) يان داناوه كه مالى زهكات بدرتته زانايان و دادوهران (قضاة) و قوتابى يانى زانسته شهرعى يه كان هر چه زده تواناي كاسبى و بزئو په يدا كردن شيان هه بى.

چوارهم: وهك پيشترش ناماژ ه مان پى كرد: خواى په روهردگار زهكات پى شياوانى كه هشت جوړن كردونه دوو به شه وه:

يه كهم- چواريان: (للفقراء والمساكين والعاملين عليها والمؤلفة قلوبهم) پيتى (ل) لاميان چوته سهرى كه ماناي خاوه ندرتتى دهگه يه نن و، له واقيعيش دا هم چواره زهكات كه ته تسليمى خويان ده كړئ.

دووهم- وه چواره كى ديكه يان: (وفي الرقاب والغارمين وفي سبيل الله وابن السبيل) پيتى (في) (له) يان چوته سهرى كه ماناي شوين بوون (ظرفية) دهگه يه نن و نه مهش نه وهى لى ده فامرتته وه كه هم چوار جوړه يان مهرج نيه زهكات كه ته تسليمى خودى خويان بكرى و نه وند به سه كه بهر ژه وهندى يه كانايان پى داين بكرن، واته: نه گهر كويله يه نازاد بكرى و نه گهر قهر زداره قهر زه كى بو بدرتته وه نه گهر رېبواره بگه يه ندرتته وه شوينى خو، جا مادام و ابى (في سبيل الله) ش هه موو نه و بهر ژه وهندى يه گشتى يانه كه به جى به جى كردن و دا بى كردن يان مسولمانان به گشتى به هر مه ند دهن و كه لك و سوود و هره گر، ده گرتته وه.

ج- کورتہ وہ لامیکی بہ لگہ کانی راہہ کانی دیکہ:

یہ کہم: جاری نہوانہ کہ دہلین وشہی (فی سبیل اللہ) تہنیا جہنگاوہ رانی پری ری خواو پینداویستی یہ کانی جہنگ و جیہاد دہگریتہ وہ، لہ بہرئہ وہی لہ بہ کارہینانی عورف و شرع دا وشہی ناوبراو ہرئہ وہ دہگہ یہ نی! لہ وہ لامیان دا دہلین: جاری بہ کارہینانی عورف و عادت پینوہ گرتن ہیچ لہ حہ قیقہ تی وشہو زاراوہ شرعی یہ کان ناگوپری و ہیچ نیعتباری پئی ناگری، پاشان راست نیہ کہ وشہی (فی سبیل اللہ) لہ بہ کارہینانی شرع دا بہس جیہاد و جہنگ بگریتہ وہ، بہ لکو بہ سہرنج دانی قورشان و سوننت ہومان دہردہ کہوی کہ وک پہ سہندمان کرد وشہی ناوبراو ہرچی کاری خیر و چاکہ و بہرئہ وہندی گشتی مسولمانانہ دہگریتہ وہ بہ بن جیاوازی با بزاین چون؟!

* خوی بہ خشر دہبارہی مال بہ خشین لہ پیناوی خواوا فرموویہ تی: (الَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ لَمْ يَتَّبِعُونَ مَا أَنْفَقُوا مَنَّا وَلَا أَدَّى لَهُمْ أَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ) البقرة: ۲۶۲.

* وہ دہبارہی پینازو بہرنامہی خوی کہ بہ (سبیل اللہ) ناوی ہینا وہ فرموویہ تی:

(قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لِمَ تُصَدُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ) آل عمران: ۹۹،

ہرودہا فرموویہ تی: (وَإِنْ تُطِيعُوا أَكْثَرَ مَنْ فِي الْأَرْضِ لِيُضِلُّوكَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ) الانعام: ۱۱۶،

* وہ دہبارہی کوچکردن لہ پری خواوا فرموویہ تی: (وَمَنْ يُهَاجِرْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ يَجِدْ فِي الْأَرْضِ مُرَاعًا كَثِيرًا وَسَعَةً...) النساء: ۱۰۰.

* ہرودہا (سبیل اللہ) بہ مانای خیر و چاکہ ہاتوہ، وک خوی کار بہ جی فرموویہ تی:

(وَالَّذِينَ يَكْنِزُونَ الذَّهَبَ وَالْفِضَّةَ وَلَا يَنْفِقُونَهَا فِي سَبِيلِ اللَّهِ) التوبة: ۳۴،

جا ناشکرایہ کہ بہ پئی ہم نایہ تہ نہ گہر کہ سینک ہموو سامانی خوی بکاتہ خیر و چاکہ و بیہ شیتہ وہ بنئہ وہی بو جیہاد صہرفی بکات، ناگونجی بلین، مالہ کہی لہ پیناوی خواوا (فی سبیل اللہ) نہ بہ خشوہ!!

* ہرودہا (فی سبیل اللہ) بہ مانای خوا پئی مہ بہ ست بوون (الأخلاص) یش ہاتوہ، وک

لہم فرمودہ یہ دا دہبینری: (عن أبي موسى الأشعري ؓ قال، سئل رسول الله ﷺ عن الرجل يُقاتل شجاعةً، ويُقاتلُ حميةً، ويُقاتلُ رياءً؟ فأي ذلك في سبيل الله؟ فقال: مَنْ قَاتَلَ لَتَكُونَ كَلِمَةُ اللَّهِ

هي العليا فهو في سبيل الله) رواه البخاري ومسلم واصحاب السنن.

كەواتە: راست نىيە كە وشەي (في سبيل الله) تايىبەت بىن بەجىيەدەو، بەلكو زۆر مەبەست دەگرىتەو، بەگىشتى واتاو چەمكەكەي بىرىتپە لەكردنى ھەر چالاكى و جموجۇل و كاريكى خىر لەبەر خواو لەپىناوى وىدا، جا چ جىيەد بىت چ مال و سامان بەخشىن بىت.. ھتد.

دووم: ئەوانەش كە گوتوويانە مەبەست لە (في سبيل الله) ھەج و عومرەو جىيەدەو يان بەس ھەج و عومرە، يان خزمەت كردنى ئەھلى زانستە. ھىچ بەلگەيەكەيان بەدەستەو نىيە ئەو دەقەنەش كە پىشتيان پىيان بەستەو، يان بىن ھىزن و قسەيان لەسەرە يان ھەر ھىندە دەگەيەنن كە وشەي ناوبراو ئەو جۆرە خواپەرستى و كارە خىرانە دەگرىتەو بەلام كە لەسەر ئەوان كورت ھەلبى و لەوان دا (حصر) بىت ئەو دەقەنە نايگەيەنن، ئەو ھى پىشەووش كە وشەي ناوبراو ئەو جۆرە كارانە دەگرىتەو لەگەل ئەو پايەدا كە پەسەندمان كەردەو، بەرگري لى دەكەين تىك ناگيرىن.

سەئىيەم: وە ئەو ھەش كە ھەندىكىان گوتوويانە: ئەگەر مەبەست لە (في سبيل الله) بەرژەو ھەندىيە گىشتىيەكان (المصالح العامة) بىت دووبارەبوونەو (تكرار) لەوانەدا پوودەدات كە زەكاتيان پى دەشى!! دەلىين: وا نىيە، چونكە وەك پوونمان كەردەو ھەوتەكانى دىكە ديارى كراو (محدد) ن و لەپىناوى خوادا (في سبيل الله) ش بەرژەو ھەندىيە گىشتىيەكان دەگرىتەو، واتە ھەوتەكانى دىكە بۇ تاكەكان (افراد) ن و ئەم ھەشتەمەش بۇ ھەر قازانچ و خىرو بەرژەو ھەندىيەكى كۆمەل و كۆمەلگايە^{١٦٢}.

چوارەم: وە لەكۆتايىدا پىويستە لەدو پاستى بىن ناگا نەبين:

١- ئەم بەشەي (في سبيل الله) يە نابىن بە بيانوى بەرژەو ھەندى گىشتى لەئەندازەي خوى كە ھەشتىەك (٨/١) زياترى بۇ تەرخان بكري و زيان بەبەشى ھەوت جۆرەكانى دىكە بگەيەنرى.

٢- بەرژەو ھەندىيەكانى كۆمەلگە لەچاخ و سەردەمىكەو بۇ چاخ و سەردەمىك و لەكۆمەلگايەكەو بۇ يەكىكى دىكە دەگۆرپىن و جىياوازن و ھەر جارە جۆرىكىان لەپىشتەر

^{١٦٢} بۇ نووسىنى سەرچەم ئەم باسەي (في سبيل الله - لەپىنى خوادا-) سوودىكى چاكم لەنامىلەي:
(إنفاق الزكاة في المصالح العامة) ي د. محمد عبدالقادر أبو فارس، وەرگرتو، خوا پاداشتى بداتەو.

دەبىي و، دەبىي زياتر بايەخى پىئى بدرى، پوژىك جەنگ و جىهادو كاتىكى دىكە چارەسەرى كىشە كۆمەلەيەتى يەكان و پوژىكى دىكە بەرەو پىش بردنى زانست و، پوژىكىش پزىشكى گەرى و چارەسەرى نەخوشى و... ەتد.

و ەئو ەكە وشەى (فې سبىل اللە) لە عورفو باوى زانايان و شەرەزانان دا زياتر جەنگ و جىهادى گەياندو، ەويەكەى ەويەكەى ەكە زانايانى ئىسلام بەدرىزايى مېژوو ەستيان كرده كە جىهادو بەرەنگارى و پارىزگارى كردن لە ئىسلام و مسولمانان گەورترىن و گرنگترىن بەرژەوندى گشتىيان بوو.

٨- ابن السبيل (رېوار):

ئەمىش كەسكە كە رېوار و ئاوارەيەو پارەو مالى پىئى نەماو ەپەكى كەوتو، ەيندەى زەكات دەدرىتى كەپىى بگاتەو مال و ولاتى خوى و لەو ەالەتە نەدارىيە كاتىيە قوتارى بىي.

ئىيىنى:

زانايان دواى ەو ەى لەسەر ەو ەكەدەنگن كە بىجگە لەو ەشت جۆرە كەسانە كە خوى دادگەر ديارى كردوون زەكات بەكەسى دىكە ناشى، زۆرەى ەرە زۆرىشان لەسەر چەند مەرجىكى دىكەش پىكەتوون بۆ زەكات دان:

١- دەبىي باباى زەكات پىئى دراو مسولمان بىت، بىجگە لەدراگىراوان (المؤلفة قلوبهم) چونكە پىغەمبەر ﷺ بە (معاذى) فەرموو ەك پىشتر فەرموو ەكەمان ەيناو:

(تُؤْخَذُ مِنْ أَغْنِيَاءِهِمْ فَتَرَدُّ فِي فُقَرَاءِهِمْ) رواه البخاري ومسلم.

٢- نابى ەو كەسە لەوچەى ەاشىم و موططەلىب بى، چونكە ەوانە خزم و بنەمالەى پىغەمبەر ﷺ و ەوانىش زەكاتيان نادرىتى بە بەلگەى فەرموو ەى پىغەمبەر ﷺ:

(إِنَّ هَذِهِ الصَّدَقَاتُ إِنَّمَا هِيَ أَوْسَاخُ النَّاسِ، وَأَنْهَا لَا تَحِلُّ لِمُحَمَّدٍ وَلَا لِأَلِ مُحَمَّدٍ) رواه مسلم، ورواه أحمد وأصحاب السنن عن أبي رافع بلفظ: (إِنَّ الصَّدَقَةَ لَا تَحِلُّ لَنَا).

واتە: ئەم زەكاتانە چلەك و چەپەرى خەلكن، وە بىگومان بۆ موخەممەدو خزمانى موخەممەد رەوانىن.

وهچهي (هاشم) یش که زهکاتیان نادریتی به پای حنه فییه کان و شافیعییه کان و حنه بییه کان بریتین له: وهچهي: (عباس و علي و جعفر و عقیل) و (حارث بن عبدالمطلب)، به لام مالیکییه کان دهلین: وهچهي (مطلب) له پیزی شهوان نین^{۱۶۳}، به لام بنگومان پای جه ماوه راسه تره چونکه پیغه مبه ر ۞ فرموویه تی: (إن بني هاشم وبني المطلب شيء واحد وشبك بين أصابعه) رواه البخاري عن جابر بن مطعم.

به لام نهگر هاتوو هقی خوئیانیان لئ زهوت کرا که پینچ یه کی پینچ یه (خُمْسُ الْخُمْسِ) له (الغنیمة والغنیة)، یان هر خه زینه ی مال (بیت المال) لییان خالی بوو، شهوه به پیی پای زور له زانیان شهواته زهکاتیان پی دهشی، دیاره به پیی پای زوربه ی زانیانیش هه موو کاتیک خیراتی غیری زهکاتیان هر پی دهشی^{۱۶۴}.

۳- نابئ شه که سه ی زهکاتی ددهاتی له وانه بی که مه سرف کیشان (نفقة) یان له سه ری فه رزه^{۱۶۵}، وهک: باب و دایک و باپیرو نه نک و به ره و سه ر، وه کوپ، کچ و شهوه به ره و خوار، وه هاوسه ر (ژن)، به لام به و سیفه ته که قه رزدار یان مواهید بن دروسته^{۱۶۶}.

وه به پای زوربه ی زانیان^{۱۶۷} زهکاتی ژن به میردی دهشی، چونکه پیغه مبه ر ۞ به (زینب) ی ژنی (ابن مسعود) ی خوا لییان پازی بی فرمووه: (زَوْجُكَ وَ لَدَّكَ أَحَقُّ مَنْ تَصَدَّقْتَ عَلَيْهِمْ بِهِ) متفق علیه، واته: میرده که ت و منداله که ت شیواوترین که سن که پییان بده ی.

ameer.maktab@yahoo.com

f /AliBapir

YouTube /AliBapir

f /MediaAmeerOffice

www.alibapir.net

^{۱۶۳} بپوانه: (المجموع) ج ۶ ص ۲۱۸، وه بپوانه: (الفقه الاسلامي وادلته) ج ۲ ص ۸۸۴.

^{۱۶۴} بپوانه: (المجموع) ج ۶ ص ۲۱۸، وه بپوانه: (الفقه الاسلامي ..) ج ۲ ص ۸۸۴، هه ندیک له زانیانیش دهلین:

به هیچ ره نگیک هر پییان ناشن، بپوانه (سبل السلام) ج ۲ ص ۸۵۴.

^{۱۶۵} بپوانه: (المجموع) ج ۶ ص ۲۱۹، وه بپوانه: (الفقه الاسلامي) ج ۲ ص ۸۸۵.

^{۱۶۶} سه رچاوه ی پینشوو ج ۲ ص ۸۸۵.

^{۱۶۷} به لام (ابوحنيفة) و (احمد) له ریوایه تیکی دا دهلین دروست نیه، بپوانه: (المغني).

شه‌ش: گواستنه‌وه‌ی زه‌کات (نَقْلُ الزَّكَاةِ):

وه‌ك له‌و فهرموودانه‌دا ده‌بینرئ كه‌ باسی كۆكردنه‌وه‌و دابه‌ش كردنی زه‌كاتی ده‌كهن، بنچینه‌ی گشتی ئه‌وه‌یه‌ كه‌ زه‌كات له‌ ده‌وله‌مەندانی چ شوین و ولاتیك و مرده‌گیرئ، هه‌ر به‌سه‌ر هه‌ژارو نه‌دارو باقی زه‌كات پئ‌په‌وابوو‌ه‌كانی ئه‌و شوین و ولاته‌ش دا دابه‌ش بكرئ، به‌لام زانایان له‌سه‌ر ئه‌وه‌ یه‌كه‌ده‌نگن كه‌ نه‌گه‌ر هات و له‌وشوینه‌دا كه‌ زه‌كات‌كه‌ی لئ‌كۆكراوه‌ته‌وه‌ خه‌لكی زه‌كات پئ‌په‌وابینراوی لئ‌نه‌بوو ئه‌وه‌ دروسته^{١٦٨} بۆ شوین و ولاتیکی دیکه‌ بگوازیته‌وه‌ كه‌ خه‌لكی زه‌كات پئ‌شیاوی لئ‌بئ^{١٦٩}، به‌لام ئایا نه‌گه‌ر هات و خه‌لكی ئه‌و شوینه‌ كه‌ زه‌كات‌ه‌كانی لئ‌كۆكراونه‌وه‌و و مرگه‌راون خویان پیو‌یستیان بوو، وه‌ خه‌لكی وایان هه‌بوو زه‌كاتیان پئ‌په‌وابئ‌ حوكمه‌كه‌ی چۆنه‌؟

زانایان لی‌ره‌دا رایان جیا جیا‌یه‌:

حه‌نه‌فی‌یه‌كان به‌ناپه‌سه‌ند (مکروه)‌ی ده‌زانن زه‌كات‌كه‌ بگوازیته‌وه‌، مه‌گه‌ر له‌حالیك دا كه‌ خه‌لكی شوینه‌ زه‌كات بۆ گوزراوه‌كه‌ خزمی بابای زه‌كات ده‌ربن، یان پیو‌یستیان زیاترو وه‌زعیان شپ‌تر بی‌ت، یان بۆ به‌رژه‌وه‌ندی مسو‌لمانان چا‌ک‌تر بی‌ت، یان بۆ بابایه‌کی قوتابی زانستی شه‌رعی بی‌ت، ئه‌وه‌ له‌م حالانه‌دا ناپه‌سه‌ند نابئ^{١٧٠}.

شافیعی‌یه‌كانیش ده‌لێن مه‌گه‌ر هه‌چ كه‌سی زه‌كات پئ‌شیاو له‌شوینی یه‌كه‌م نه‌بئ‌ ئه‌گه‌رنا دروست نیه^{١٧١}.

(مالك)‌یش هه‌ر پای وایه‌ كه‌ دروست نیه‌ مه‌گه‌ر خه‌لكی ئه‌و شوینه‌ دوو‌چاری هه‌ل‌ومه‌رجی‌کی ناهه‌موار بووبن و پی‌شه‌واو مشوورخو‌ری مسو‌لمانان به‌ئی‌جتیه‌ادی خو‌ی ئه‌و به‌ریاره‌ بدات^{١٧٢}.

حه‌نبه‌لیه‌كانیش ده‌لێن دروست نیه‌ له‌ماوه‌ (مسافة)‌یه‌ك زیاتر بی‌گوازیته‌وه‌ كه‌ نو‌ی‌ژی تی‌دا كورت بكریته‌وه‌، به‌لام نه‌گه‌ر كه‌م‌تر بی‌ت دروسته^{١٧٣}.

(ابن قدامة)‌ش گوتوو‌یه‌تی: (فَأَنَّ خَالَفَ وَنَقَلَهَا أَجْزَأُهُ فِي قَوْلِ أَكْثَرِ أَهْلِ الْعِلْمِ)^{١٧٤}، واته‌: به‌لام نه‌گه‌ر بابای زه‌كات ده‌ر به‌پی‌چه‌وانه‌وه‌ په‌فتاری كردو زه‌كات‌كه‌ی گواسته‌وه‌ ئه‌وه‌ به‌پای زۆریه‌ی زانایان بۆی وه‌به‌ر ده‌كه‌وئ.

واش پئ‌ده‌چئ‌ پای ئه‌وانه‌ به‌هه‌ی‌ز‌تر بی‌ت كه‌ ده‌لێن به‌بئ‌ هو‌ دروست نیه‌ بگوازیته‌وه‌.

^{١٦٨} به‌لكو ده‌بئ‌ فه‌ری‌ش بئ‌ نه‌ك هه‌ر دروست، چونكه‌ به‌پی‌چه‌وانه‌وه‌ دروست نیه‌ مالی زه‌كات له‌شوینیك خه‌رج بكرئ كه‌ كه‌سی لئ‌نه‌بئ‌ پیو‌یستی پئ‌ی هه‌بئ‌، له‌حالیك دا كه‌ له‌شوینی‌تر مسو‌لمانان بۆی ناچارو ناتاج بن.

^{١٦٩} به‌روانه‌: (فقه السنة) ج ١ ص ٥٤٦.

^{١٧٠} به‌روانه‌: (الفقه الاسلامي) ج ٢ ص ٨٩٢، وه‌: (الفقه السنة) ج ١ ص ٥٤٧.

^{١٧١} به‌روانه‌: (المجموع) ج ٦ ص ٢١١.

^{١٧٢} به‌روانه‌: (نیل الأوطار) ج ٤ ص ٢١٥، وه‌: (المغني والشرح الكبير) ج ٢ ص ٥٣١، وه‌ به‌روانه‌: (الفقه السنة) ج ١ ص ٥٤٨.

^{١٧٣} هه‌مان سه‌رچاوه‌ی پی‌شوو.

^{١٧٤} به‌روانه‌: (المغني والشرح الكبير) ج ٢ ص ٥٣١.

حهوت: زهكات به كى بدرى خير ترو چاكتره؟!۱

ناشكرايه كه نهگهر زهكات له ژير سايهى قهوارهو دهسته لاتىكى شهرعى دا كوڤكرتته وه، هم وهگرتن و كوكردنه وهى و هم دابهش كردنىشى به شيويهكى مهركه زى دهبن و دهسته لاتى شهرعى ولات جئ به جئى دهكات، به لام نهگهر مهركه سه نازادبوو له چوئيه تى دابهش كردنى زهكاتى مال و سامانى خوئى دا وهك حال و واقيعى ئىستاي مسولمانان له زوربهى ولاتان دا نه وه زوربهى مهره زورى زانايان پايان وايه په سهندو چاكتره نه وهيه كه زهكات كهى بدات به خزم و نزىكه زهكات پئ شياوه كانى خوئى به مهرجيك له وجورانه نه بن كه مهره فيان له سهرى پئويست بئ وهك پئشتر باسمان كرد، چونكه (ابن المنذر) گوتويه تى: (زانايان يه كدهنگن له سهر نه وه كه زهكاتى ئينسان به باب و دايكى و سهرووترو كوڤو كچى و خوارووتر ناشئ) ^{۱۷۰}. ههروه ها خيزانىشى واته ژنه كهى.

نه مه چهند دهقك له وباره وه كه زهكاتى ئينسان به خزمانى خيرترو چاكتره:

* پئغه مبهرى خوا ﷺ له وه لامى پرسىارى (زينب) هاوسهرى (ابن مسعود) و نافره تىكى ديكه دا كه ناي نهگهر زهكات كهيان بدن به ميرده كانيان و به چهند هه تيوئك كه به خيويان دهك بن بويان وه به رده كه وئ؟! فهرموويه تى: (لهما أجران أخر القربة وأجر الصدقة) متفق عليه، واته: دوو پاداشتيان هه: پاداشتى خزميه تى و پاداشتى زهكاتيش.

* ههروه ها فهرموويه تى: (الصدقة على المسكين صدقة وهي على ذي الرحم ثنتان: صدقة وصلة) رواه احمد والترمذي وابن ماجه، واته: زهكات دان و خير كردن به نه دار هه به زهكات و خير كردن داده نرئ، به لام زهكات دان و خير كردن به كه سئك خاوه نى خزميه تى بيت دووانه: زهكات دان و خير كردن و خزميه تى كردنىشه.

* ههروه ها فهرموويه تى: (ان أفضل الصدقة المذقة على ذي الرحم الكاشح) رواه احمد عن ابي ايوب، واته: به راستى چاكترين مال به خشين چ فهرز چ سوننه ت مال به خشينه به خاوه ن خزميه تى كهى ناحهزو بوغزئنه. (واته له بهر خزميه تى كهى نابئ گوى به ناحه زايه تى و بوغزو غه ره زه كهى بدرئ، دياره به مهرجيك مسولمان بئ و بئ ئيسلام بئ زيان بئ).

^{۱۷۰} بهوانه: (نيل الاوطار) ج ۴ ص ۲۴۸، به لام (شوكانى)، نهو قسه يه (ابن المنذر) به راست نازانئ و دهئى هيچ به لگه يه كه له سهر نه وه نيه كه دروست نه بن زهكات بدرئ بهو خزمه نزىكانه ي كه مهره فيان له سهر ئينسانه لهكاتى مهرارى و نه دارىيان دا، دياره نهو پايه ي (شوكانى) پاي (ابو حنيفة) و هاوه له كانى و هه نديك له زانايانى ديكه شهو چهند فهرمووده يه كيش به به لگه دئنه وه يه كيكيان نهويه كه (معن بن يزيد) ده يگيرتته وه كه بابى نه داريهك پاره له لاي پياوئك له مزگهوتى داده نئ كه بئ ي به خشئ و (معن) يش پاره كه ده بات و پاش دمه قالىيان له وباره وه كه ده چنه خزمه ت پئغه مبهى ﷺ، ده فهرموئ (لك ما نؤيت يا يزيد ولك ما أخذت يا معن) رواه البخاري.

۴- زەكاتى سەرفترە (زكاة الفطر)

خو پشتیوان بی لهحهوت (۷) بېرگان دا بهكورتی باسی زەكاتى (فطر) دهكەین:

یهك: پیناسه و كاتى فەزكرانى:

زەكاتى (فطر) كه بهكوردی (سەرفترە) ی پێ دەلین ئەو زەكاتەیه كه له ئەنجامی تەواوكردنی گرتنى پۆژووی پەمەزان دا فەز دەبێ^{۱۷۶}، وه له مانگی شەعبانی سالى دووهمى كۆچى دا فەزكراوه، واتە هەر لهو سالەدا كه گرتنى پۆژووی مانگی پەمەزانی تیدا فەزكرا^{۱۷۷}، دهقى سوننه تیش له سەر فەزبوی زەكاتى (فطر) زۆر بۆ وینه:

(عن ابن عمر رضي الله عنهما قال: فرض رسول الله ﷺ زكاة الفطر من رمضان على الناس: صاعاً من تمر، أو صاعاً من شعير على كل مربي أو عبد، ذكر أو أنثى من المسلمين) رواه الجماعة الا ابن ماجة.
واته: پینغمبەرى خوا ﷺ زەكاتى تەواوكردنى پۆژووی پەمەزانی له سەر خەلكى پنیوست كرد: صاعیک له خورما، یان صاعیک له جۆ، له سەر هەموو ئازادو كۆیلەیهك، چ نیر بێ چ مێ له سەرجهم مسولمانان.

دوو: حوكم و حیکمهتى:

حوكمى سەرفترە بریتیه له فەزبوی (الوجوب) به یهك دهنگى^{۱۷۸} هەموو زانا یان و به لگەشیان ئەو فەرموودانهن كه لهو بارهوه هاتوون، حیکمهتەكەشى وهك لهم دهقهى دەردهكهوئى دوو شته:

ا- پركردنه وهى كه لین و ناتەواوى یهكانى پۆژوو و پاككردنه وهى بابای پۆژووگر لهو هەلهو پەلانهى كه تووشیان بووه بۆونه ته هۆى كه مكردنه وهى خێرو پاداشتی پۆژووكانى.

ب- هاوكارى كردن و دهستبار بۆ گرتنىكى خێراو دهست و بردى هەژارو نه داران لهو پۆژه تاییهتیه دا كه جهژنى مسولمانانه:

* (عن ابن عباس رضي الله عنهما قال: فرض رسول الله ﷺ زكاة الفطر طهرة للمائم من اللغو والرفث، وطعمة للمساكين ..) رواه ابوداود وابن ماجة والدارقطني.

واته: پینغمبەرى خوا ﷺ زەكاتى كۆتایی پەمەزانی بۆ: پاككردنه وهى پۆژووگر له پەفتارى پووچ و قسهى ناشیرین، وه خواردن دان به نه داران، پنیوست كردوه..

^{۱۷۶} بېوانه: (الفقه الاسلامي ..) ج ۳ ص ۲۰۳، ط ۴ وه: (فقه السنة) ج ۱ ص ۵۵۱.

^{۱۷۷} هەمان سەرچاوهى پینشو.

^{۱۷۸} بېوانه: (المجموع) ج ۶ ص ۸۶، وه: (الروضة الندية) ج ۱ ص ۳۲۰، ۳۲۱.

سى: ئەندازەكەي چەندەو لەسەر كى فەپزە!

سەرچەم زانايان لەسەر ئەو يەكدهنگن كە ئەندازەي ئەو زەكاتە بریتىيە لە (صاع) نىك، لەبژىوى زۆربەي خەلكى ولات، بەگزام بەپای زۆربەي^{١٧٩} زانايان (٢، ١٧٦)، واتە: دوو كىلوو چارەك نىك شتىك كەمترە، بەمست (مد) یش چوار مست يان بۆ ئىحتياط كردن پىنچ مستە.

ئەو لەبارەي ئەندازەكەيەو، لەبارەي ئەو كەسانەشەو كە لەسەريان فەپزە، زۆربەي ھەرە زۆرى زانايان دەلن: ئەو زەكاتە لەسەر ھەموو مسوئەلەنىكى ئازاد (حر) فەپزە، چ گەورە بى چ گچكە، چ نىر بى چ مى، چ عاقل چ شىت، بەمەرجىك بژىوى شەو و پۆرى جەژنى خۆي و ئەوانەي نان و نەفەقەيان لەسەري پىويستە ھەبى^{١٨٠}، بەلام ھەنەفىيەكان دەلن: ئەگەر ئەو زەكاتە لەپىداويستىيە بنەپەتىيەكان (الحاجات الأصلية) ي زىدەنەبى، لەسەري فەپزە نابى^{١٨١}، مەبەستيشيان لەو پىداويستىيانە: خانوو و بەرگو پۆشاك و كەلۇپەلى نىوما و كەلۇپەلى مال و خىزانى و چەك و ھەموو ئەو شتەنەيە كە ژيان و گوزەرانى پەكى لەسەريان كەوتەو، ھەرودە قەرزدارىش نەبى.

بەلام بىگومان پای جەماوەري زانايان بەھىزترەو چاكتە.

ئىجا ھەرەكەسىك ئەو زەكاتەي لەسەر پىويست بوو دەبى ھەم ئەوەي خۆي و ھەم ئەوەي لەسەر ئەو كەسانەش پىويست بوو كە مەسەرەفيان لەسەري پىويستە، بدات، وەك: ژنو مندالە نەبالغەكانى و^{١٨٢}، دايك و بابى ئەگەر ھەژار بوون و^{١٨٣} ھتد.

تىيىنى:

ھەرچەندە زۆربەي زانايان بەمەرجيان گرتەو كەدەبى ئەو زەكاتە لەخودى بژىو كە بىت بەلام واپى دەچى ئەو پايە پەسەندترىي كە دەلنى نرخ (قيمة) ەكەشى ھەر دروستە، مادام بۆ باباي زەكات پى دراو باشتىر بى، ئەو پايەش ھى: (ابو حنيفة و ثوري) يەو لەپيش ئەوانيش پای (حسن البصري و عمر بن العزيز)، ئىجا ھەركام لە (إسحاق و أبو ثور) یش گوتويانە: ئەگەر ناچارى بوو دروستە^{١٨٤}، بەتايىبەتى لەم پۆزگارەدا كە ژيان و گوزەرانى خەلكى زۆر گۆپاوەو پارەكە ھەر كەلىنىكيان بوى بۆيان دەگرى بەلام بژىو (قوت) ەكە وا نىە.

^{١٧٩} ئەندازەي (صاع) مان بەگزام و لىترە مست، لەبەرگەي چوارەم دا لەزەكات لەچى وەردەگىرى و چەنە دەدرى (١؟)، لەباسى (نصاب) ي زەكاتى كشت و كال و ميوەدا پوون كراوەتەو، بۆيە لىزەدا پىويست بەدووبارە كردنەو ناكات.

^{١٨٠} بېوانە: (المجموع) ج ٦ ص ٨٦، ٨٩، وە: (الفقه الاسلامي) ج ٢ ص ٢٠٣٧، ٢٠٣٨.

^{١٨١} ھەمان سەرچاوەي پىشوو.

^{١٨٢} بېوانە: (المجموع) ج ٦ ص ٩٥، ١٢١، وە بېوانە: (الفقه الاسلامي) ج ٣ ص ٢٠٣٨، بەلام (مالىكىيەكان) دەلن: ھى كچەكانى ھەر لەسەر ھەتا دەچنە لاى مىرديان، بېوانە: (الفقه الاسلامي) ج ٣ ص ٢٠٣٩، ط ٤.

^{١٨٣} ھەمان سەرچاوەي پىشوو.

^{١٨٤} بېوانە: (المجموع) ج ٦ ص ١٢٣، ١٢٤.

چوار: چى و چى به بژئو (قوت) دادەنرى؟!

دەربارەى جۆرەكانى بژئو كە بۇ زەكاتى پەمەزان دەشتىت زانايان يېروپايان جياوازە:
ھەرچى ھەنەفىيەكانن دەلئىن پئويستە يەككە لەم چوار شتانه بئى:
گەنەم (الحنطة)، جۇ (الشعير)، خورما (التمر)، مئوژ (الرَّيْبِيب)، ۋە دەلئىن ئەگەر گەنەم بوو
نيو صاع پئويستە بەلام ئەوانى دىكە صاعىك، صاعيش لەلاى ھەنەفىيەكان نزيكەى
(۳۸۰۰) يان (۲۷۵۱) گرامە^{۱۸۵}.

ھەنەلىيەكانيش دەلئىن وئىراى ئەو چوارە كەشك (أقط) يش ھەر دەبئى، ۋە دەلئىن ئەگەر
ئەو پئىنجانە چنگ نەكەوتن ھەر بژئويكى دىكەش دەگونجئى^{۱۸۶}. مالىكىيەكانيش^{۱۸۷}
دەلئىن: دەبئى ئەو زەكاتە لەبژئوى زۆربەى خەلكى ولات بئى، بەلام لەم نۆ شتانه دەرنەچئى:
گەنەم، جۇ، خورما، مئوژ، كەشك، جۇ پەشكە (شلت)، گەنەمەشامى (ذرة)، زوپات (دخن)،
برنج (رُز)^{۱۸۸}.

شافيعىيەكانيش دەلئىن: پئويستە لەو بژئو ھە بئى كەزۆربەى خەلكى ئەو شوئىن وولاتە
پئى دەژئىن، جا ھەرچى ھەيە با بئى^{۱۸۹}!

ۋاش دئتە بەرچاۋ كە پاى شافيعىيەكان لەھەموو پاىەكانى دىكە پەسەندتر بئىت،
چونكە لەپاستىدا بژئو (قوت)ى خەلكى لەشوئىنكەۋە بۇ شوئىنكەۋە لەپۆژگارئكەۋە بۇ
پۆژگارئكى دىكە جياوازەو گۆپانى بەسەردا دئى، ۋە كە لە دەقەكانى سوننەت تەنيا باسى
چوار پئىنجىكيان كراۋە ھۆيەكەى ئەۋەيە كە لەو پۆژگارو ژىنگە (بيئە) يەدا ھەر ئەو
جۆرانە ھەبوون و باو بوو ون، ئاشكراشە كە لە بۋارى ھەلس و كەوتەكان (المعاملات)دا
پئويستە سەرنجى ئامانج و مەبەستەكانى شەرىعەت (مقاصد الشريعة) بدرئى و، چاۋ
لەسەر پۋالەت و دەقاۋدەقئىتى دەقەكان (نصوص) چىر دانەگيرئى، ئەگەرنا دووچارى ھەلەى
سەير و سەمەرە دەبئىن و بەرنامەى خواش وشك و تەسك دەكەينەۋە.

لەبەرگەى سئىيەميش لەژئىر سەرباسى تئىبئىيەك دا خستمانەپوو كە ئەو پاىەى دەلئى:
نرخ (قيمة) دەخريئە برى بژئو (قوت) دكە، ھىچ گومانىش لەۋەدا نىيە كە لەم پۆژگارەدا
زۆر پئويستمان بەوجۆرە پاۋ بۇچوۋانە ھەيە بۇ چاكتەر ھىنانەدى ئامانج و مەبەستەكانى
شەرىعەتى فراۋان و زىندوۋى خواى پەرۋەردگار.

^{۱۸۵} پ،انە: (الفقه الاسلامي) ج ۳ص ۲۰۴۴، ط ۴، ۋە: ج ۱ص ۱۴۳، ط ۴.

^{۱۸۶} پ،وانە: (المغنى و الشرح الكبير) ج ۲ص ۶۶۳، ۶۱۴، ۋە: (الفقه الاسلامي) ج ۳ص ۲۰۴۵.

^{۱۸۷} پ،وانە: (الفقه الاسلامي) ج ۳ص ۲۰۴۵، ط ۴

^{۱۸۸} سەرچاۋەكە كە (الفقه الاسلامي) يە تەنيا (۸)ى ھىناۋن بەلام من (برنج)يشم لىزىاد كردن بۇئەۋەى

بئىنە نۆ (۹)و پئىشم ماقوول نەبوو (برنج) يان لەگەل نەبئى كە ئىستا بژئوى زۆربەى ھەر زۆرى خەلكىيە.

^{۱۸۹} پ،وانە: (المجموع) ج ۶ص ۱۲۴.

پینچ: ئەو جوړه زهکاته که ی فه پز ده بی؟!

سەرجهم زانا یان له سەر ئەو پک که وتوون که له کو تایی پهمه زان دا فه پز ده بی^{۱۹۰}،
به لام له دیاری کردنی (تحدید) ی کاته که دا جیاوازن:

(ثوري و احمدو إسحاق و شافعي) له قسه ی دووه م و تازه ی داو (مالك) له یه کیک له دوو
قسه کانی دا ده لێن: کاتی فه پز بوونی بریتیه له ئاوا بوونی پوژی شهوی جهژن، چونکه
کاتی کو تایی هینان به پهمه زان (الفطر من رمضان) ئەو کاته یه^{۱۹۱}.

(ابوحنيفة و ليث و شافعي) له پای کو نی داو (مالك) له قسه ی دووه می دا ده لێن کاتی
فه پز بوونی ئەو زهکاته له به ره به یانی پوژی جهژنه وه یه (طلوع فجر يوم العيد)^{۱۹۲}.

شه ش: ئایا دروسته پیش بخری و زووتر بدری؟!

زانا یان دوا ی ئەو ی له سەر ئەو یه کده نگ بوون که په سه ندو باشت وایه زه کاتی (فطر)
پوژی جهژن پیش نویژ واته نویژی جهژن بدری^{۱۹۳}، له و باره وه که ئایا دروسته په له ی
لی بکری و پیش بخری؟ چهند رایه کیان هه ن:

(ابو حنيفة) پای وایه که به سالی ش پیش بخری، نه که هه ره به مانگو پوژا^{۱۹۴} دروسته.
(مالك و احمد و (كرخي) یش له حه نه فی یه کان ده لێن: دروسته پوژیک و دووان
پیش بخری^{۱۹۵}.

(شافعي) یش گو توو یه تی: له سه ره تای مانگی پهمه زانه وه دروسته بدری، به لام نابی
پیش مانگی پهمه زان بخری^{۱۹۶}.

(داود) یش پای وایه که نابی پیش به ره به یانی پوژی جهژن بخری و، نابی بخری ته
دوا ی نویژی جهژن شه وه^{۱۹۷}.

^{۱۹۰} بېوانه: (فقه السنة) ج ۱ ص ۵۵۳، وه بېوانه: (الفقه الاسلامي) ج ۳ ص ۲۰۴۱، ۲۰۴۲، ط ۴.

^{۱۹۱} بېوانه: (المجموع) ج ۶ ص ۱۲۱.

^{۱۹۲} بېوانه: (فقه السنة) ج ۱ ص ۵۵۳، وه: (المجموع) ج ۶ ص ۱۲۱.

^{۱۹۳} بېوانه: (المجموع) ج ۶ ص ۱۲۱.

^{۱۹۴} سەرچاوه ی پیشوو هه مان بهرگو لاپه ره.

^{۱۹۵} سەرچاوه ی پیشوو هه مان بهرگو لاپه ره.

^{۱۹۶} هه مان سەرچاوه وه بهرگو لاپه ره، وه بېوانه: (نيل الأوطار) ج ۴ ص ۲۵۲.

^{۱۹۷} بېوانه: (المجموع) ج ۶ ص ۱۲۱.

۵- مال به خشینی سوننه ت (خیرکردن التصدق)

خوینهری به پیزو خوشه ویست! مال و سامان له پئی خوادا به خشین وهك چوئن جوړی فہ پزی هیه كه له خاله كانی پیشوودا با سامان كرد جوړی سوننه تیشی هیه، كه له زمانی كوردی دا، (خیرکردن) یان (صدهقه كردن) ی پئی دهلین. جا ئیمه خوای به خشر پشتیوان بی ههول ددهین له یازده (۱۱) برگه ی كورت دا باسی خیرکردن یان مال به خشینی سوننه ت بكهین.

یهك: خیرکردن له ئیسلام دا له مال به خشینی دا كورت هه لنه هاتوه: به ئی له پروانگه ی ئیسلامه وه ته نها مال و سامان به خشین خیرو چاكه و صدهقه نیه، به لكو چه مك (مفهوم) ی خیرکردن یه كجار فراوانه هه موو جوړه كارو چالاكی یه كی شرعی و په سهندو سوو د به خش ده گریته وه، پیغه مبهری خوا ﷺ له و باره وه فرمویه تی: * (علی كل مسلم صدقة، فقالوا: یا بنی الله فمن لم یجد؟ قال یعمل بیده فینفع نفسه ویصدق، قالوا: فان لم یجد؟ قال: یعین ذا الحاجة الملهوف، قالوا: فان لم یجد؟ قال: فلیعمل بالمعروف ولیمسك عن الشر، فانها له صدقة) رواد البخاری وغیره.

واته: هه موو مسولماننك له سهری پیویسته خیر بكات، گوتیان: جا نه ی پیغه مبهری خوا كه سینك نه یبوو چی بكات؟! فرموی: با به دهستی خو ی كار بكات هم خو ی كهلكی لی وه ربگری و هم خیریشی پئی بكات، گوتیان: نه دی نه گهر بوی نه كرا؟ فرموی: با هاو كاری لیقه و ماوینكی كووست كه وتوو بكات، گوتیان: نه گهر، نه وهشی بوی نه كرا؟! فرموی: با په فتاری چاك بیت و دهست له خراپه بگریته وه بنگومان نه وهش بوی به خیر دهنووسری.

* هه روه ها فرمویه تی: (كل معروف صدقة، ومن المعروف ان تلقی أخاك بوجه طلق، وان تفرغ من دلوک في إنائه) رواد احمد والترمذی وصححه.

واته: گشت چاكه یهك خیرکردنه، وه له پیزی چاكه كردن دا نه وهیه كه به پووی گهش له گهل برایه كه ت دا پووبه پوو بیه وه، وهكه له دوتچكه ت ناوی بوی له قاپه كه ی بكه ی.

* هه روه ها فرمویه تی: (كل سلامی من الناس علیه صدقة كل يوم تطلع فيه الشمس: تعدل بین اثنين صدقة، وتعين الرجل في دابته تحمله عليها وترفع له عليها متاعاً صدقة، والكلمة الطيبة صدقة، وبكل خطوة تمشيها الى الصلاة صدقة، وتميط الأذى عن الطريق صدقة) رواد البخاری ومسلم عن أبي هريرة.

واته: هەر پوژنیک که خوری تیدا هه‌ندی له‌سه‌ر هەر جومگه‌یه‌کی خه‌لکی خیرکردنیک فەه‌زه؛ جا به دادگه‌رانه دوو که‌سان ناشت بکه‌یه‌وه خیره، وه یارمه‌تی کابرا بده‌ی له‌بارلینانی و لاخه‌که‌ی داو باره‌که‌ی بۆ بخه‌یه سه‌ر پشتی خیره، وه‌قسه‌یه‌کی خوش و په‌سه‌ند خیره، وه هەر شه‌قاویک که به‌ره‌و نوێژ ده‌ینی خیره، وه ئازاریک له‌سه‌ر پینگا لابه‌ری خیره.

دوو: پیناسه‌و حوکم و گرنگی مال به‌خشینی سوننه‌ت:

مه‌به‌ست له‌مال به‌خشینی سوننه‌ت نه‌وه‌یه که بابای مسوڵمان بێ‌ئه‌وه‌ی شه‌رع له‌سه‌ری پینوست کردبێ و به‌ویستی ئازاد و خیر خوازیانه‌ی خوی له‌و مال و سامانه‌ی که خوا پێی به‌خشیه‌وه له‌پیناوی رازی کردنی خواو پاداشتی دواپوژدا، به‌بخشی. ئاشکراشه که حوکمی نه‌وجۆره مال به‌خشینه که ئیمه به‌پێی زاراوی^{٢٠٢} شه‌رع‌زانان (فقهاء) وه‌سفی سوننه‌تمان بۆ به‌کاره‌یناوه نه‌وه‌یه که ئینسان له‌سه‌رکردنی پاداشتی هه‌یه‌و له‌سه‌ر نه‌کردنیشی گوناچار نابێ.

پله‌و پایه‌و گرنگی نه‌وجۆره مال به‌خشینه‌ش له ده‌قه‌کانی قورئان و سوننه‌تدا وه‌ک روژی پوون ده‌دره‌وشینه‌وه، بۆ وینه:

* (مَثَلُ الَّذِي يَنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ كَمَثَلِ حَبَّةٍ أَلْبَتَّ سَاعِ سَنَابِلٍ فِي كُلِّ سُنْبُلَةٍ مِائَةُ حَبَّةٍ وَاللَّهُ يُضَاعِفُ لِمَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ) البقرة: ٢٦١

واته: وینه‌ی نه‌وانه که مال و سامانه‌کانیان له‌پێی خوادا خه‌رج ده‌که‌ن وه‌ک ده‌نکه تووێک وایه که جه‌وت گولان سه‌وز ده‌کات له‌هەر گولیک دا سه‌د (١٠٠) ده‌نک هه‌یه، وه خوا بۆ هەر که‌سی‌کیش جه‌ز بکات چه‌ند قات ده‌کاته‌وه، وه - خوا ده‌سته‌لات و به‌خشش - فراوان و زانایه.

که‌واته: چاکه‌و خیرو مال به‌خشین که بێ‌گومان له‌م نایه‌ته‌دا تایبه‌ت نه‌که‌راوه به‌مال به‌خشینی فەه‌ز یان سوننه‌ته‌وه له‌ ته‌رازوی که‌رهم و به‌خششی بێ‌وینه‌و بێ‌سنووری خوای به‌به‌زیی و به‌خشه‌ردا پاداشته‌که‌ی هه‌تا یه‌ک به‌جه‌وت سه‌دی پتریش ده‌پوات.

* (مَنْ ذَا الَّذِي يُقْرِضُ اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا فَيُضَاعِفَهُ لَهُ أَضْعَافًا كَثِيرَةً وَاللَّهُ يَقْبِضُ وَيَبْسُطُ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ) البقرة: ٢٤٥

واته: نه‌و که‌سه‌کی‌یه که قه‌رزیکێ باش له‌گه‌ل خوادا بکات، تا‌کو ئه‌ویش به‌چه‌ند قاتی زۆر پاداشتی بۆ چه‌ند قات بکاته‌وه!

^{٢٠٢} وشه‌ی (سنة) له‌زاراوی فەرمووده‌ ناسان (مُحَدَّثِينَ) دا هه‌موو ده‌قه‌کانی سوننه‌ت و پێبازی پێغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌گرێته‌وه به‌فه‌ه‌زو سوننه‌ت و هه‌موو جۆره‌کانی‌یه‌وه.

* ههروهه ها لهو فهرموودهیهش دا که (ابوداود و نسائی و حاکم) بۆمان دهگیرنهوه که دواى ئهوهی پیغه مبهه ۞ به مسوولمانانی فهرمووه: خیر بکهن (تصدقوا) پیاویک گوتوویهتی: دیناریکم له لایه ئهویش فهرموویهتی بۆ خۆتی خهرج بکه! ئهوجار گوتوویهتی: دیناریکی دیکهشم ههیه، ئهویش فهرموویهتی: بیده بهژنهکته، ئهوجار گوتوویهتی: دیناریکی دیکهشم ههیه، ئهویش فهرموویهتی: بیبهخشه به منداڵهکته، دیسان گوتوویهتی: دیناریکی دیکهشم له لایه، ئهویش فهرموویهتی: بیکه خیر بۆ خزمهتکارهکته، وه لهکۆتایی دا گوتوویهتی: دیناریکی دیکهشم ههیه! ئهویش فهرموویهتی: بۆ خۆت چاکتر دهزانی چی لى بکهی باشه. بهئى لهمیش دا ههمان مه بهستی فهرموودهی پیشوو دووباره بۆتهوه.

ناشکراشه که دواى پهچاوکردنی ئهو ریز (ترتیب) ه که باس کرا، ریزی دیکهش هه ن که لهخیرکردن و مال بهخشین دا پهچاوکردنیان پیویسته، بۆ وینه:

ا-پیش خستنی ئینسان چاک و پارێزگار، وهک پیغه مبهه ۞ فهرموویهتی:

* (لَا تُصَحِّبْ إِلَّا مُؤْمِنًا وَلَا يَأْكُلْ طَعَامَكَ إِلَّا تَقِيًّا) رواه ابوداود والترمذي عن ابي سعيد الخدري.

واته: هاوه لایهتی بروادار نه بێ مه کهو با بابای پارێزکاریش نه بێ خواردنت نه خوات.

ب-پیش خستنی بابای ناچارتر و که نهفت تر وهک: کۆیله و دیل و ههتیوو ههژاری بارهکوتوو، خواى دادگهر و به بهزهیی لهوبارهوه فهرموویهتی: * (فَلَا اقْتَحَمَ الْعَقَبَةَ، وَمَا أَدْرَاكَ مَا الْعَقَبَةُ، فَكُ رَقَبَةً، أَوْ إِطْعَامٌ فِي يَوْمٍ ذِي مَسْغَبَةٍ، يَتِيمًا ذَا مَقْرَبَةٍ، أَوْ مِنْكِ نِسَاءً ذَا مَقْرَبَةٍ). البلد: ۱۱-۱۶، واته: نهخیر ئهوه که سه که لانی سه خاوهت و مال بهخشین لى دهدات دهرووی سهختی نه بریوه. وه تۆ چووزانی دهرووی سهخت چییه؟ ئازادکردنی گهردینکه له نیری کۆیلایهتی و دیلی یاخود خواردن بهخشینه له پۆژیکى برسیهتی دا، به ههتیویکی خزم. یان نه دارینکی پهککهوتوو.

چوار: خیرکردن بۆ که سیك باشه که له پیویستی خۆی و ئهوانه ی

به ئهستویه وهن زیادهی هه بێ:

بهئى ئیسلام که بهرنامهی خواى کار بهجێ و په نهان بینه هه موو یاساو ئاراستهکانی بهوردو درشتهوه ئهوپهڕی حیکمهت و لیزانیان تیدا پهچاوکراوه ههچ بریارینکی بهگۆتره نه داوه، ئهوه تا له باره ی خیرکردن و مال بهخشینی سوننه تهوه پیغه مبهه ی پیشه و امان ۞ فهرموویهتی: (خَيْرُ الصَّدَقَةِ مَا كَانَ عَنْ ظَهْرِ غِنًى، وَ أَبَدًا مِنْ تَعَوَّلٍ) متفق علیه، واته: باشتترین جوړه خیرکردن ئهوهیه که له بێ نیازی به وه بیئت، وه لهو که سانه وه دښت پێ بکه که مه سره فیان دهکینشی.

ئهگهر نا خیرکردنی بابایهک که ئهوانه ی به پێوه بردن و بژێو بۆ پهیدا کردنیان ئه رخی شه رعی یه تی ئاتاج بن و خیریان پێ بشن نهک هه ر پاداشتی نیه، بگه ر زۆر نزیکه دوو چاری

سزاو جه زړه بهش ببی، وهك پیغه مبهري ښه فرمویه تی: (كَفَى بِالْمَرْءِ إِثْمًا أَنْ يُضَيِّعَ مَنْ يَقُولُ) رواه ابوداود والنسائي عن ابي هريرة، واته: ښنسان نه ودهنده گوناخه ی بهسه كه نهو كه سانه پشت گوئ بخت كه بژیو پهیدا كردنیا یی به نه ستووه یه.

نجا به سهرهاتی نهو پیاوړهش كه به نه اندازه ی هیلكه یهك زړی هیناو به پیغه مبهري ښه گوت: بیگره و هر نه مه شم هه بوو هیچی دیکه م نیه، پیغه مبهريش ښه به تووړه یی یه وه - پاش سئ جار قسه و ته کلیفی نهو پیاوړه - لیئ وه رگرت و پړی گورزانده نه گهر پیئ كوتبایه نازاری ددها، وه پاشان فرموی: (يَا أَيُّهَا أَهْلُ الدُّنْيَا إِنَّمَا أَهْلُ الدُّنْيَا بَعْدَ ذَلِكَ يَتَكَفَّفُ النَّاسُ! إِنَّمَا الصَّدَقَةُ عَنْ ظَهْرِ غِنًى) رواه ابوداود والحاكم وقال: صحيح على شرط مسلم، واته: یه کیكتان هه موو سامانه كه ی دینئ و دهیكاته خیر، پاشان داده نیشئ و دهست له خه لكی پان دهكاته وه! خیر كردن بهس ده بی له حاله تی هه بوون دابی.

به لن لهو به سهرهاته دا په نديكي گهره و پر مانا هیه بو نهو كه سانه ی كه له بهر زالبوونی سوزو عاتیفه گوئ ناده نه ترازوو و ناراسته كانی شهرع.

هه لبه ته زانایان له بهر پوښنایی نهو دهقه دا كه (ابوداود و ترمذي وصَحَّحَهُ) له (عمر بن الخطاب) خوا لیئ پازی بی، گپړاویانه ته وه ده لن به چنده مه رجیك دروسته ښنسان له هه نديك حاله تی تایبه تی دا هه موو مال كه ی له پړی خوادا ببه خشی، جا ئیمه له پیشه وه دهقه كه ده خه ی نه پړو پاشان مه رجه كان:

(عومر خوا بی پازی بی گوتوویه تی: پیغه مبهري خوا فرمائی پی كردین كه خیربكه ین و له و كاته ش هه نديك سامانم هه بوو، جا گوتم واته له دلی خوی دا نه گهر چ پوژان پیش نه بویه كر خوا لیئ پازی بی كه وتبمه وه مه گهر نه مړو بی! هاتم نیوه ی مال كه هم هینا، پیغه مبهري ښه فرموی: چیت بو مال و خیزانت هیشتو ته وه؟ گوتم: هینده ی نه مه كه هیناو مه. نه بویه كړیش خوالی پازی بی هه رچی هه یبوو هینا بووی! جا پیغه مبهري خوا ښه فرموی: چیت بو مال و خیزانت هیشتو ته وه؟ گوتی: خواو پیغه مبهري كه یم بو به جی هیشتوون، واته به ته مای نه وان لیان گه پړوم، منیش گوتم: هه رگیز له هیچ شتیك دا پیش پر كه ت له گهل ناكه مه وه).

نهو مه رجانه ش كه زانایان به مه رجیان گرتوون بو دورست بوونی نه و جوړه مال به خشین و گه سبك له مال هه دانه، نه مانه ن:

ا- كه بابای به خشر حاله تی پشت به خوابه ستن (توكل) ی زور به هیزی و خور اگری.

ب- كه وزه و توانا و سهلیقه ی كارو كه سابه تی هه بی.

ج- كه قهرزدار نه بی، چونكه قهرز دانه وه په زړه خیر كردن سوننه ته و نابی پیش بخری.

د- نابی نه وانه ی نان و نه فقه یان له سهری پیویسته ناتاج بن، یان هر هیچ كه سی به نه ستووه نه بی كه دابین كردنی گوزهرانیانی به نه ستووه بی.

پېنج: نه سله مينه وه له خير كړدنې گچكه و به خشيني شتي كه ميش:
چونكه خواى وردبين فرمويه تى: (فَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ خَيْرًا يَرَهُ) الزلزلة: ۷، واته:
هر كس به قورساى گهر ديك چا كه بكات دهيښتته وه.

پنځه مبريش ﷺ فرمويه تى: (إِقْوُوا النَّارَ وَلَوْ بِسُقَى ثَمَرَةٍ) متفق عليه.
واته: نه گهر به له تكه دهنكه خورمايه كيش بى كه بيه خشن خوتان له ناگرى دوزخ بپاريزن.
هروها فرمويه تى: (يَا نِسَاءَ الْمُسْلِمَاتِ لَا تَحْقِرْنَ جَارَةً أَنْ تَهْدِيَ لِبَارِئِهَا وَلَوْ فَرَسَنَ شَاةٍ)
متفق عليه عن ابي هريرة، واته: نهى نافرته تانى مسولمان با دراوسى يه كتان ديارى ناردين بؤ
دراوسى يه كهى به كه م نه گرى نه گهر پېچكه مهرنكيش بى.

به لن له كه مى كه م و له زوريش زور، جارى واش هيه خيرى كى گچكه و كه م له لاي خواى
داد گهر پيش خير كړدن و مال به خشيني كى يه كجار زور ده كه ويته وه، وهك له و
فرموده ده دا دهرده كه وي كه (نسائي و ابن خزيمة و ابن حبان) له (ابو هريرة) ي
ده گيرنه وه كه پنځه مبرى خوشه ويستان ﷺ فرمويه تى:

(درهميك پيش سده هزار درهم كه و ته وه! پياويك گوتى: جا نه وه چوڼ بووه نهى
پنځه مبرى خوا؟ فرموى: پياويك سامانيكى زورى هه بوو له لايه كى يه وه سده هزار
درهمى بردو كرده خير، پياويكيش بهس دوو درهمى هه بوون، يه كيكاني بردو كرده خير
شه ش: خير كړدنې به رده وام (الصدقة الجارية): نه و خير و چاكانه ي

كه نينسان پيان هه لده ستى له پوى به رده وام بوون و نه بوون يانه وه دوو جوړن:

ا- جوړنيكان يهك جار ده كړئ و له كات و شويني كى ديارى كراوداو دهرپته وه، وهك:
به خشيني نه دنازه يهك خواردن و خواردنه وه، يان بهرگو و پوشاكيك به بابايه كى ناتاج.
ب- جوړه كهى ديكه شيان كه م و زور ده وامى ده بيت، ته نانه ت بؤ دواى مهرگيشى، وهك:
چا كړدنې پئ و بانك، دروست كړدنې مزگه وت و قوتا بخانه و خهسته خانه و... هتد
بلاو كړدنه وهى زانستى كى سوو د به خش، بنيات تانى باغيك... هتد.

پنځه مبرى خوا ﷺ له و باره وه فرمويه تى: (إِذَا مَاتَ الْإِنْسَانُ انْقَطَعَ عَمَلُهُ إِلَّا مِنْ ثَلَاثَةٍ:
صَدَقَةٌ جَارِيَةٍ، أَوْ عِلْمٌ يُنْتَفَعُ بِهِ، أَوْ وَلَدٌ صَالِحٌ يَدْعُو لَهُ) رواه احمد ومسلم.

واته: نينسان كه مرد كړدنه وهى چا كى دهرپئ مه گهر له سى پيان نه وه: خيرى كى
به رده وام، يان زانيارى يه كه كه سوو دى لى بپيرئ، يان منداليكى صالح كه بوى بپارته وه.
ناشكر اشه كه كارو كړدنه وهى خير و چا كه همر جوړنى كى بى هه رباشه، به لام بيگومان
هه تا له پوى پوى بهر (مساحة) ي سوو د گه ياندنى فراوانترو له پوى خياندن (استمرارية)
هوه زيات ربى چا كتره و پاداشتى پتره.

حهوت: خیرکردنی ئافرهت له مالی میردی دا:

بینگومان ژن له مال و میردی دا خاوهن هه قو مافه بۆی ههیه که له مال و سامانی میرده که ی دا له سنوورنکی گونجاو و ماقوول دا مادام بزانی میرده که ی پئی ناخوش نیه خیر و چاکه بکات و هه خۆیشی و هه میرده که یشی پاداشتیان بۆ دهنووسری، نه مهش چه ند دهقیکی سوننهت که نه و مهسه لهیه جوان پوون ده که نه وه:

* (عن عائشة رضي الله عنها قالت: قال النبي ﷺ: إذا أنفقت المرأة من طعام بيتها غير مفسدٍ كان لها أجرها بما أنفقت، ولزوجها أجره بما كسب، وللخازن مثل ذلك، لا ينقص بعضهم أجر بعض شيئاً) رواه البخاري.

واته: ههركات ئافرهت له خواردنه مهنی ماله که ی به خشی به بئ زیان گه یانندن نه وه هه بۆ خۆی پاداشتی ههیه به هۆی به خشینه که یه وه هه میرده که یشی پاداشتی ههیه به هۆی پهیدا کردنی یه وه، هه عه مباداره که یشی پاداشتی ههیه، هه ندیکیان یه که تۆز له پاداشتی هه ندیکیان که م ناکه نه وه یه عنی هه چیان له پاداشتی نه وی تر که م ناکه نه وه.

* (عن أبي أمامة قال سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ فِي حُطْبَةِ عَامِ حَجَّةِ الْوَدَاعِ: لَا تَنْفِقُ الْمَرْأَةُ شَيْئًا مِنْ نَيْتِ زَوْجِهَا إِلَّا بِإِذْنِ زَوْجِهَا، قِيلَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ وَلَا الطَّهَّامَ؟ قَالَ: ذَلِكَ أَفْضَلُ أَمْوَالِنَا) رواه الترمذي وحسنه.

واته: گویم له پیغه مبهری خوا ﷺ بوو که له وتاری چه جی مالئاوایی دا دهیفرموو: نابئ ژن ههچ شتی که له مالی میردی به خشی به بئ مۆله تی وی، گوترا: نه ی پیغه مبهری خوا ته نانهت خواردنیش؟ فرمووی: نه وه - خواردن - چاکترین جوړی سامانمانه.

* به لام دیاره مه بهستی پیغه مبهری خوا ﷺ نه وه نیه که ژن بۆی نه بئ هه ههچ به خشی! چونکه نه وه تا (اسماء بنت ابی بکر) خوا لییان پازی بئ پرساری له پیغه مبهر ﷺ کردوه گوتوویه تی: زوبهیر خوا لیی پازی بئ پیاریکی تونده مه بهستی نه به خشینه وه جاری وایه نه داریک دیته لام و له مالی وی خیری پئ ده که م به بئ مۆله تی وی! پیغه مبهری خوا ﷺ فرمووی: (إِضْحِكِي وَلَا تَوْعِي فَيُوعِيَ اللَّهُ عَلَيْكَ) رواه احمد والبخاري ومسلم.

واته: که می که به خشی سامانه که تان مه خنه کیسه وه واته دهست مه نوو قینن نه گه رنا خواش پوزیتان لی ده گریته وه.

هه شت: به خشین و خیرکردن به ئینسانی گونا حبارو ته نانهت
کافریش دروسته:

خوای پهروه دگار له وباره وه فهرموویه تی:
* (لَا يَنْهَاكُمُ اللَّهُ عَنِ الَّذِينَ لَمْ يُقَاتِلُوكُمْ فِي الدِّينِ وَلَمْ يُخْرِجُوكُمْ مِنْ دِيَارِكُمْ أَنْ تَبَرُّوهُمْ وَتُقْسِطُوا إِلَيْهِمْ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ) المستحنة: ۸، واته: خوا پښتان لښناگرئ که چاکه بکه و دادگری بکه له گهل نه وانه دا که له بهر شایین له گهل تان نه جهنگاون، وه له مال و حالتان وه دریان نه ناوڼ، بڼگومان خوا دادگریانی خوښ دهوین.
ههروه ها فهرموویه تی:

* (وَيُطْعِمُونَ الطَّعَامَ عَلَى حُبِّهِ مِسْكِينًا وَيَتِيمًا وَأَسِيرًا) الدمر: ۸، واته: وه خواردنیک که له لایان خوښه ویسته دهیدن به نه دارو هه تیوو دیل. (ناشکراشه که (دیل) ی لای مسولمانان کافرو دوزمنیکه که له جهنگ دا گیراوه).

* (اسماء بنت ابی بکر)^{۲۰۲} یش خوا له خوئی و بابی پازی بڼ ده لئ: دایکم له کاتیک دا جاری هه هاویه ش بو خوا په یداکه (مشرکه) بوو هاته لام، منیش گوتم: ئه ی پیغه مبهری خوا دایکم هاتوته لام و مه یلشی هیه واته به لای ئیسلام دا جا ئایا هاوکاری بکه و چاکه ی له گهل بکه م! فهرمووی: (نَعَمْ صَلِّيْ اُمِّكَ) به لئ چاکه له گهل دایکت دا بکه و هاوکاری بکه. (بخاری و مسلم) گیراویانه ته وه.

نو: خیرو چاکه کردن له گهل مردودا:

مسولمانان چ له حاله تی ژیان و چ له حاله تی مردن و دواى ژیانیش دا بهرانبه به یه کتر بهرپرسیارن، جا به شیک له و بهرپرسیاریتی به که مسولمانان بهرانبه به مردووه کانیان ئه رکی سه رشانیا نه بریتیه له خیرو چاکه له گهل کردنیان و پی به خشینیان، جا نه و خیرو چاکه و به خشینه ش چند جوړیکى هیه که هه ندیکیان سه رجه م زانایان و هه ندیکیشیان زوړبه و جه ماوه ریان له سه ریان ریک که وتوون، که نه مانه ن:

۱- پارانه وه (الدعاء):

خوای میهره بان له وباره وه فهرموویه تی: (وَالَّذِينَ جَاءُوا مِنْ بَعْدِهِمْ يَقُولُونَ رَبَّنَا اغْفِرْ لَنَا وَلِإِخْوَانِنَا الَّذِينَ سَبَقُونَا بِالْإِيمَانِ وَلَا تَجْعَلْ فِي قُلُوبِنَا غِلًا لِلَّذِينَ آمَنُوا رَبَّنَا إِنَّكَ رَءُوفٌ رَحِيمٌ) الحشر: ۱۰، واته: وه نه وانه ی له دوايانه وه دین ده لئ: پهروه دگارمان له ئیمه و له و برایانه مان ببوره

^{۲۰۲} بېوانه: (رياض الصالحين) للنووي، ص ۱۳۳.

که به ٲیمانه وه له ٲیٲشمان دا ٲاږدوون، وه به رانبهر به وانه ی ٲیمانیان هیٲناوه کیڼه مان مه څه نیو دلان، ٲهروه رډگارمان به ٲاستی تو میهره بان و به به زه یی ی.

هروه ها ٲیٲشتریش باسماڼ کرد که یه کیڼک له ٲایه کانی نوٲژی مردوو بو ٲاږانه وه یه تی، وه ک ٲیڼغه مبهری خوا ﷺ فرموویه تی: (إِذَا صَلَّيْتُمْ عَلَى الْمَيِّتِ فَأَخْلَصُوا لَهُ الدُّعَاءَ) رواه (ابوداود والبیهقی وابن حبان وصححه).

۲- مال به خٲشین (الصدقة):

نه میٲش (نوی) ^{۲۰۴} گوتوویه تی زانایان له سهر گه یٲشٲنی به مردوو له هر که سیڼکه وه بی، یه کده نځن، نه م ده قهش یه کیڼکه له به لڼکه کانی گه یٲشٲنی خٲرو صه ده قه به مردوو:

* (عن أبي هريرة رضي الله عنه أن رجلاً قال للنبي ﷺ: إن أبي مات وترك مالا ولم يؤم، فهل يكفر عنه أن أتصدق عنه؟ قال: نعم) رواه احمد ومسلم.

واته: ٲیاویڼک به ٲیڼغه مبهری ﷺ گوت: باٲم مردوو و سامانیڼکی به جی هیٲشٲتوه و ه صیه تیٲشی نه کرده، جا نایا نه گهر خٲری بو بکه م گوناخی لن ده سپڼته وه؟! فرمووی: به لن.

۳- ٲوژوو گرتن:

به لڼکه ی نه میٲش چه ند فرمووده یه که یه کیڼکیان نه وه یه که (بخاری ومسلم) له (ابن عباس) وه خوا لیٲیان ٲازی بی گٲراویانه ته وه که ٲیاویڼک هاتو ته خزمه ت ٲیڼغه مبه ر ﷺ و گوتوویه تی: نه ی ٲیڼغه مبهری خوا دایکم مردوو و ٲوژووی مانگیڼک قهرزداره، جا نایا بو ی بگٲر مه وه؟! فرمووی: (لَوْ كَانَ عَلَى أَمَلِكَ دِينَ أَكُنْتُ قَاضِيَهُ عَنْهَا؟! قَالَ: نَعَمْ، قَالَ: فَدَيْنُ اللَّهِ أَحَقُّ أَنْ يُقْضَى)، واته، نایا نه گهر دایکت قهرزیڼکی له سهر بووایه بو ت ده دایه وه؟! گوتی: به لن، فرمووی: ده جا قهرزی خوا شایسته تره به درانه وه ^{۲۰۵}.

۴- جه ج کردن:

به لڼکه ی نه میٲش نه م فرمووده یه یه:

* (عن ابن عباس رضي الله عنهما أن امرأة من جُهَيْنَةَ جَاءَتْ إِلَى النَّبِيِّ ﷺ، فَقَالَتْ: إِنَّ أُمِّي نَذَرَتْ أَنْ تَحْجَّ فَلَمْ تَحْجْ حَتَّى مَاتَتْ، أَفَأَحْجُّ عَنْهَا؟! قَالَ: حَجِّي عَنْهَا، أَرَأَيْتِ لَوْ كَانَ عَلَى أَمَلِكِ دِينَ، أَكُنْتُ قَاضِيَتَهُ؟! أَقْضُوا لِلَّهِ أَحَقُّ بِالْقَضَاءِ) رواه البخاري.

^{۲۰۴} ٲروانه: (المجموع) ج ۵ ص ۲۸۶.

^{۲۰۵} (نوی) ٲه جمه تی خوی لن بی دوی نه وه ی ٲایه کی (شافعی) دینن که مردوو ٲوژووی بو ناگٲرٲته وه، گوتوویه تی: (الصواب الجزم بجواز صوم الولي عن الميت سواء رمضان والنذر وغيره من الصوم الواجب للأحاديث الصحيحة السابقة ولا معارض لها ويتعين أن يكون هذا مذهب الشافعي، لأنه قال: إذا صح الحديث فهو مذهبي وتركوا قولِي المخالف له..). ٲروانه: (المجموع) ج ۶ ص ۳۹۳.

واته: نافره تیکی جو ههینی هاته خزمهت پیغه مبهري ﷺ، گوئی: دایکم هه جی له خوی گرتبوو، به لام هه جه که ی نه کرد هه تا مرد، جا نایا هه جی له باتی بکه؟ فهرمووی: هه جی له جیاتی بکه، نایا نابینی نه گهر دایکت قهرزکی له سهر بووایه، نایا بوټ نه ده دایه وه؟ ده جا نه جوړه قهرزانه ی خوا بگيرنه وه چونکه خوا له پینشته که قهرزی بدرسته وه.

هه ج کردنیش له جیاتی مردوو نه گهر وه صیه تی کردبئ وهك (نووي) گوټوویه تی: پای هرکام له (ابو حنیفة و مالک و شافعی و احمد) نه وه یه که دروسته ^{۲۰۶}، به لام نه گهر وه صیه تی نه کردبئ نه وه دیسان زوربه ی ^{۲۰۷} زانایان که بیجگه له (ابو هریره و ابن عباس) خوا لیان پازی بئ هرکام له (عطاء و ابن سیرین) وه (ابو حنیفة و ابو ثور و شافعی و ابن المنذر) یشیان له نیودان ده لین دروسته. به لام (مالک) گوټوویه تی: نه گهر وه صیه تی نه کردبئ هه جی بو ناگات به لام خیرو چاکه ی دیکه ی بو ده کات و بو ده کات دیاری ^{۲۰۸}.

۵- نویژ کردن و قورئان خویندن:

ژماره یه کی زور له زانایان ^{۲۰۹} پایان وایه که نویژو قورئان خویندنیش وهك دووعاو مال به خشین و پوژووگرتن و هه ج به مردوو ده گات، هه ندیکیشیان پایان وایه که نه م دووانه به مردوو ناگهن، به لگه ی نه وانه که ده لین پیی ده گهن چهن دشتیکه یه کیکیان نه م فهرمووده یه که (دار قطني) گیراویه ته وه که پیاویک گوئی: نه ی پیغه مبهري خوا ﷺ من بابو دایکیکم هه بوون که هه تا له ژیان دا بوون چاکه م له گهل ده کردن، جا نایا پاش مردنیان چوون چاکه یان له گهل بکه؟ نه ویش ﷺ فهرمووی: (إِنَّ مِنَ الْبِرِّ بَعْدَ الْمَوْتِ أَنْ تُصَلِّيَ لَهَا مَعَ صَلَاتِكَ وَأَنْ تُصَوِّمَ لَهَا مَعَ صِيَامِكَ) واته: له چاکه کردن له گهل یان پاش مردن نه وه یه که له گهل نویژه که ت دا نویژیان بو بکه ی و له گهل پوژووگرتنت دا پوژوو یان بو بگری. به لام هه ندیکیان ^{۲۱۰} که (شافعی) یه کیکیانه پایان وایه که نویژو قورئان خویندن ناگهن! به سه رنج دانی ده که کانی قورئان و سوننه تیش در ده که وئ که پای زوربه و جه ماوه ری

ameer.maktab@yahoo.com

f /AliBapir

YouTube /AliBapir

f /MediaAmeerOffice

www.alibapir.net

^{۲۰۶} بپوانه: (المجموع) ج ۷ ص ۸۱.

^{۲۰۷} بپوانه: هه مان سه رچاوه و بهرگ ص ۸۲.

^{۲۰۸} هه مان سه رچاوه و بهرگ ص ۸۲.

^{۲۰۹} بپوانه: (المغني والشرح الكبير) ج ۲ ص ۴۲۴-۴۳۰، وه بپوانه: (نيل الأوطار) ج ۴ ص ۱۴۲-۱۴۴، وه

بپوانه: (مجموع الفتاوى) لابن تيمية ج ۲ ص ۱۷۸، ۱۷۹، وه ج ۳ ص ۱۷۹، وه بپوانه: (فقه السنة)

ج ۱ ص ۴۴۲، ۴۴۴، وه بپوانه: (الفقه الاسلامي) ج ۳ ص ۲۰۵۷، ط ۴.

^{۲۱۰} بپوانه: (فقه السنة) ج ۱ ص ۴۴۳، وه: (الفقه الاسلامي) ج ۳ ص ۲۰۵۷، ط ۴.

www.alibapir.net

زانایان به هیئت‌تره که ده‌لین هموو کرده‌ویه‌کی خیرو چاکه مادام بکریته دیاری (هدیه) به‌مردوو ده‌گات، نه‌ونده هه‌یه هه‌ندیکیان به‌شیک له‌و کاره خیرانه تایبته ده‌که‌ن به‌خزمی^{۲۱۱} نزیکی مردوووه وه‌ک پۆله بق بابو دایکو و ژنو می‌رد بۆ یه‌کتر، به‌تایبته نوژیرو پۆژوو.

وه سه‌رجه‌م زانایانیش له‌سه‌رنه‌وه یه‌کده‌نگن که‌نابن قورپان خویندنه‌که به‌کری (أجرة) بێت و له‌به‌رانبه‌ر شتیک دا بێ^{۲۱۲}، هه‌روه‌ها زۆربه‌شیان ده‌لین نابن له‌سه‌ر گۆره‌که‌ی بخویندرن، به‌لام (احمد) به‌دروست و بگه‌ به‌په‌سه‌ندیشی زانیوه^{۲۱۳}، به‌لام بێگومان پای زۆربه‌ی زانایان به‌هیئت‌رو به‌لگه‌دارترو زانایانی لیکۆله‌روه‌و گوتووایانه له‌وباره‌وه هه‌یج فهرمووده‌یه‌کی راست (صحیح) و بگه‌ چاک (حسن) یش نیه‌و سه‌رجه‌میان بێ هیئت (ضعیف) ن^{۲۱۴}.

ده: خیرکردن و چاکه‌کردن له‌گه‌ل گیانداران دا:

به‌خشین و چاکه‌کردن نه‌ک هه‌ر له‌گه‌ل ئینسانه‌کان به‌لکو له‌گه‌ل گیاندارانیش دا پاداشتی هه‌یه، پیغه‌مبه‌ری به‌به‌زه‌یی ﷺ له‌وباره‌وه ئه‌م فرمایشته‌ی فرمووه:

* (بَيْنَمَا رَجُلٌ يَمْشِي بِطَرِيقٍ أَشْتَدَّ عَلَيْهِ الْعَطَشُ، فَوَجَدَ بِئْرًا فَنَزَلَ فِيهَا فَشَرِبَ ثُمَّ خَرَجَ فَإِذَا كَلْبٌ يَلْهُوُ الثَّرَى مِنَ الْعَطَشِ، فَقَالَ الرَّجُلُ: لَقَدْ بَلَغَ هَذَا الْكَلْبُ مِنَ الْعَطَشِ مِثْلَ الَّذِي كَانَ قَدْ بَلَغَ مِنْي، فَنَزَلَ الْبِئْرَ، فَمَلَأَ حَفَّهُ مَاءً، ثُمَّ أَمْسَكَهُ بِقَعِهِ حَتَّى رَقِيَ فَسَقَى الْكَلْبَ، فَشَكَرَ اللَّهُ لَهُ فَغَفَرَ لَهُ، قَالُوا يَا رَسُولَ اللَّهِ: إِنَّ لَنَا فِي الْبَهَائِمِ أَجْرًا؟ فَقَالَ: فِي كُلِّ كَبِدٍ رَطْبَةٍ أَجْرٌ) متفق عليه.

واته: له‌کاتی‌ک دا پیاوی‌ک به‌پێ‌یه‌ک دا ده‌پۆیی تینویتی سه‌غله‌تی کردبوو، بیرکی بی‌نی جا پێیدا چوو خوارێ و ئاوی خواردوو دوا‌یی هاته‌وه ده‌رێ و سه‌گی‌کی بی‌نی له‌تینوان زمانی په‌هه‌رزێ ده‌خشاند، کابرا له‌دلی خۆی دا گوتی: دیاره من چه‌نده‌م تینوو بوو بوو ئه‌م سه‌گه‌ش هه‌نده‌ی تینوو بوو، ئه‌و جار دا به‌زی‌یه بیره‌که‌و گۆره‌وی‌یه چه‌رمه‌که‌ی پرکرد له‌ئاو و پاشان به‌زاری گرتی هه‌تا سه‌ر که‌وته‌وه سه‌گه‌که‌ی ئاودا، خواش سوپاسی کردو لێ‌ی خۆش بوو، گوتیان ئه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا ئایا له‌گیاندارانیش دا پاداشتمان هه‌یه؟! فرمووی: هه‌موو گیاندارێکی هه‌ناوته‌ر پاداشتی له‌سه‌ر هه‌یه ئه‌گه‌ر چاکه‌ی له‌گه‌ل بکری و سوودی پێ‌بگه‌یه‌نری.

ameer.maktab@yahoo.com

f /AliBapir   AliBapir   f /MediaAmeerOffice
www.alibapir.net

^{۲۱۱} بېروانه: (نیل الاوطار) ج ۴ ص ۱۴۲، ۱۴۳.

^{۲۱۲} بېروانه: (مجموعه الفتاوى) ج ۲۴ ص ۱۶۷ و ۱۷۶.

^{۲۱۳} بېروانه: (المغني والشرح الكبير) ج ۲ ص ۴۲۴، ۴۲۵.

^{۲۱۴} بېروانه په‌راویزی (المغني والشرح الكبير) ج ۲ ص ۴۲۵، ۴۲۶.

یازده: خیر کردن به مالی حرام:

زانایان هموویان له سهر نه وه یه کده ننگن که خیر و چاکه کردن به مالی و سامانی حرام و هرنایگری، له و باره شه وه نه دوو دهقه دینینه وه:

* پیغه مبه ﴿فهرموویه تی:﴾ (أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّ اللَّهَ طَيِّبٌ لَا يَقْبَلُ إِلَّا طَيِّبًا وَإِنَّ اللَّهَ أَمَرَ الْمُؤْمِنِينَ بِمَا أَمَرَ بِهِ الْمُرْسَلِينَ، فَقَالَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ: ﴿يَا أَيُّهَا الرُّسُلُ كُلُوا مِنَ الطَّيِّبَاتِ وَاعْمَلُوا صَالِحًا إِنِّي بِمَا تَعْمَلُونَ عَلِيمٌ﴾) (المؤمنون: ۵۱)، وقال: (يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُلُوا مِن طَيِّبَاتِ مَا رَزَقْنَاكُمْ وَاشْكُرُوا لِلَّهِ إِنْ كُنْتُمْ إِيَّاهُ تَعْبُدُونَ) (البقرة: ۱۷۲)، ثم ذكر الرجل يُطِيلُ السَّفَرَ، أَشْعَثَ أَغْبَرَ يَمُدُّ يَدَيْهِ إِلَى السَّمَاءِ: يَا رَبَّ يَرْبِأْ وَمَطْعَمُهُ حَرَامٌ، وَمَشْرَبُهُ حَرَامٌ، وَمَلْبَسُهُ حَرَامٌ، وَغُذِيَ بِالْحَرَامِ فَأَنَّى يُسْتَجَابُ لَهُ! (رواه مسلم).

واته: نهی خه لکینه خوا پاک و چاکه و خیر و چاکه ی پاک و ^{۲۱۵} چاکیش نه بی و هرنایگری، وه خوا به وه که فرمانی پی به پیغه مبه ران عليهم الصلاة والسلام کردوه، فرمانیشی پی به بپرواداران کردوه، خوای زان و پای به رز فهرموویه تی: (نهی پیغه مبه رینه! له پوزی پاک و چاکه کان بخون و کرده وهی باش بکه بنگومان من به وهی دهی که زانام)، وه فهرموویه تی: (نهی نه وانه ی بپرواتان هیناوه له و پوزی به پاک و چاکانه بخون که پیمان به خشیون)، پاشان پیغه مبه ﴿باسی کابرایه کی کرد که سه فرهی دریش ده کاته وه، سهرو پیش شالوزو ته پ و تو زاوی، همدووک دهستی به ره و ناسمانی به رز ده کاته وه و ده لی: نهی په روه رداگرم نهی په روه رداگرم! به لام خوارنه که ی چه رامه و، خوارنه وه که ی چه رامه و، پوشاکه که ی چه رامه، وه هه به چه رامیش به خیکراوه، ناخر چون پارانسه وهی بابای و ده لامی بدرینه وه!﴾

* هه روه ها فهرموویه تی: (مَنْ تَصَدَّقَ بِعَذْلِ ثَمَرَةٍ مِنْ كَسْبٍ طَيِّبٍ - وَلَا يَقْبَلُ اللَّهُ إِلَّا الطَّيِّبَ فَإِنَّ اللَّهَ تَعَالَى يَقْبَلُهَا بيمينه ثُمَّ يُرَبِّهَا لِصَاحِبِهَا كَمَا يُرَبِّي أَحَدَكُمْ فَلَوْهُ حَتَّى تَكُونَ مِثْلَ الْجَبَلِ) (رواه البخاري).

واته: هه رکه سینک هینده ی ده که خورمایه که له مالی کی ^{۲۱۶} هه لال بکاته خیر وه خواش خیری مالی هه لال نه بی و هرنایگری نه وه بنگومان خوای به رز به دهستی راستی وهی ده گری، پاشان بو خاوه نه که ی گه شه ی پی ده کات، وه ک چون یه کیکتان جوانوه که ی به خیکو ده کات، هه تا پاداشتی نه و خیره هینده ی چیا به کی لی دی.

به به برگیه ش کوتایی به باسی مال به خشینی سوننه ت و خیر و چاکه کردن دینین و ده چینه سهر خالی شه شه م (چونیه تی مال به خشین).

^{۲۱۵} بویه جارنک و شهی (طیب) مان به (پاک و چاک) مانا کردوه و جارنکیش به (هه لال)، چونکه (طیب) له نه سلای زمان دا به مانای پاک و چاک دی، دیاره هه رشتنکیش پاک و چاک نه بی خوای کار به جی هه لالی نه کردوه، وه ک چون هه رچی پیس و زیانبه خش نه بی چه رامی نه کردوه.

^{۲۱۶} هه مان سه رچاوه ی پیشوو.

٦- چۆنیه تی مال به خشین

(چه ند ئه دهب و رهوشتیکی به رزو جوان)

خوینهری به ریز و سهنگین! خودی مال و سامان به خشین چ فەرز بێ چ سوننهت ههروهك چۆن له قورئان و سوننهت دا زۆر جهختی له سههر كراوه و فرمانی پێ كراوه، ههزۆر دهقانیشت دا كۆمه لێك ئه دهب و رهوشت بۆ چۆنیه تی و شیوازی دیاری كراون كه یه بێ ره چاوكردن و په یه وهی لێ كردنیان مال و سامان به خشینی نهك هه ر ئامانجه به رزكانی خۆی ناپێكێ و مه به سه ته شه رعی یه كانی ناهینیت ته دی بگره ده بیته مایه ی قه ردار بوونه وهی بابای به خشه رو زه ره رو زیانی بابای پێ به خشه راویش، جا خوا یار بێ ئیمه له (چواره) بڕگه دا به كورتی و گوشراوی چۆنیه تی و شیوازی مال و سامان به خشینی شه رعی یانه پروون ده كه یه نه وه:

یهك: هه موو چاكه و نیعمه ته كان له خوای به خشه ر بزانی: -

یه كه مین و گه وه ترین ئه دهب و رهوشتی هه ره به رزی مال و سامان به خشین ئه وه یه كه بابای به خشه ر ته نیا خوای په ره وردگار و خاوه ن لوتف و كه رهم به سه ره چاوه ی سه رچه م چاكه و خێرو نیعمه ته كان بزانی، وهك خوای به خشه ند ه فره موویه تی: (وَمَا بِكُمْ مِنْ نِعْمَةٍ فَمِنَ اللَّهِ ثُمَّ إِذَا مَسَّكُمُ الضُّرُّ فَإِلَيْهِ تَجْأَرُونَ) النحل: ٥٣، واته: هه رچی نیعمه تێك كه هه قانه هه مووی له خوا وه یه، ئنجا هه ر گره فتهاری یه كیشه تان توهش بێ بهس په نا بۆ وی ده بن. به لێ هه ر كاتێك ئه و راستی یه مه رنه له عه قل و دلی ئینسان دا جیگیر بوو بۆی ده بیته كانگا و سه ره چاوه ی تێكه رای ئه و رهوشت و ئه دهبه به رزو جوانانه ی كه پیویسته له كتی خێر كردن و مال به خشین دا په چا و بکړین.

دوو: مال به خشین جی به جی كردنی ئه رکی سه ره شان و به جی ی خو گه یاندنی ئه مانه تیکی گرانه:

به لێ خوای كاره جی به مه به سستی تاقی كردنه وه (امتحان) ئینسانی كرد وه به جینشی خوی و ئاوه دان كردنه وه ی سه ره زه وی پێ سپارد وه و هه رچی نازو نیعمه ته وهك ئه مانه تێك خسته ویه ته بهر دهستی، وهك فره موویه تی: (آمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَأَلْفِقُوا مِمَّا جَعَلَكُمْ مُتَخَلِفِينَ فِيهِ فَالَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ وَالَّذِينَ آمَنُوا لَهُمْ أَجْرٌ كَبِيرٌ) الحديد: ٧، واته: بپوا به خوا و پیغه مبه ره كه ی به یین

وه لهو مال و سامانه دا که ئیوهی تیدا کردۆته جینشین بههخشن، چونکه ئهوانه تان که
بروایان هیناوهو مالی خویان بهخشیوه پاداشتیکی گه وره یان ههیه.

پیغه مبهری خوشه ویستمان ﴿فهرموویه تی:﴾ (إِنَّ الدُّنْيَا خُلُوعٌ خَضِرَةٌ وَإِنَّ اللَّهَ تَعَالَى
مُسْتَخْلِفُكُمْ فِيهَا، فَيَنْظُرْ كَيْفَ تَعْلَمُونَ...) رواد مسلم عن ابي سعيد الخدري.

واته: بێگومان ژبانی دنیا شیرین و سهوژه، وه خوای بهرزیش ئیوهی تیدا کردۆته
جینشین، جا ته ماشا دهکات داخوا چۆن رهفتار دهکهن.

سێ: ده بێ بهخشین به دلخۆشی و پووگهشی یه وه بیت:

به ئی مادام بابای بهخشر مال و سامان بهخشینه که ی به خواپهرستی و دینداری
بزانی پیویسته له زاتی خوی دا پی دلخۆش بی، که خوای به بهزهیی هیدایه تی داوه
ئهوجۆره خواپهرستی یه نه نجام بدات، وه له گه ل بابای وهرگیش دا پووگهش بیت که خوا
کردوویه تی به هۆکاری نه نجام دانی ئه و خواپهرستی و تاعه ته بهزهیی، خوای پهروهردگار
فهرموویه تی: (قُلْ بِفَضْلِ اللَّهِ وَبِرَحْمَتِهِ فَبِذَلِكَ فَلْيَفْرَحُوا هُوَ خَيْرٌ مِمَّا يَجْمَعُونَ) یونس: ۵۸.

واته: بلێ با ته نها به بهخشی خواو به بهزهیی وی دلخۆش بن، ئه وه چاکتره له وهی
که خپری ده که نه وه.

ناشکراشه که بهخشی خواو په حمه ته که ی ته نیا به هوئی فرمانبهری بو کردنی یه وه
دهستگیر ده بن، که واته جێی خۆیه تی بابای بهخشر له کاتی بهخشین و خیرکردن دا
له وه پری دلخۆشی و شادی دا بیت که به کارێک هه لساوه مایه ی بهخشی و بهزهیی خوای
پهروهردگار، پێشینانی شمان گوتوو یانه: (نانت جوین بی خولقت گه نمین بی).

چوار: بهخشین له مالی هه لبرارد و خوشه ویست:

خوای کار به جێ فهرموویه تی: (لَنْ تَنَالُوا الْبِرَّ حَتَّى تُنْفِقُوا مِمَّا تُحِبُّونَ وَمَا تُنْفِقُوا مِنْ شَيْءٍ فَإِنَّ
اللَّهَ بِهِ عَلِيمٌ) آل عمران: ۹۲، واته: ناگه نه پله و پایه ی چاکه کاری هه تا له وه نه بهخشن که
خۆشتان ده وئ وه هه ر شتێک بیهخشن خوا پی زانایه.

ههروه ها فهرموویه تی: (يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَنْفِقُوا مِنْ طَيِّبَاتِ مَا كَسَبْتُمْ وَمِمَّا أَخْرَجْنَا لَكُمْ مِنَ
الْأَرْضِ وَلَا تَيَمَّمُوا الْخَبِيثَ مِنْهُ تُنْفِقُونَ وَلَسْتُمْ بِآخِذِيهِ إِلَّا أَنْ تُغْمِضُوا فِيهِ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ غَنِيٌّ حَمِيدٌ)
البقرة: ۲۶۷، واته: ئه ی ئهوانه ی پرواتان هیناوه له و پۆزی یه هه لاله ی که وه دهست تان
هیناوه له وهی که لهزه وی دا بۆمان دهرهینا و بیهخشن، به لām له جۆره خراپه که ی
مه خه فتن، لی ی ده بهخشن، به لām ناماده نین وه ری بگرن مه گه ر به نا چاری و
چاولی نوو قاند نه وه بی...

جا دیاره هاو له بهرزه کانی پیغه مبر ﷺ نه م ئاړاسته (توجیه) یه ی قورثانیان وه که هموو ئاړاسته کانی دیکه به چاکترین شیوه جی به جی کرده، نه و هتا (بخاری و مسلم) ده گیرنه وه که عومر خوا لئی پازی بی گوتوویه تی:

(یا رسول الله! لَمْ أَصِبْ مَالًا قَطُّ هُوَ أَنْفَسُ عِنْدِي مِنْ سَهْمِي الَّذِي هُوَ بَخِيرٌ، فَمَا تَأْمُرَنِي بِهِ. قَالَ: حَبْسِي الْأَمْلَ وَسَبْلَ الثَّمَرَةِ) واته: نه ی پیغه مبر ی خوا هر گیز سامانیکم دست نه که و توه که له لام چاکتربو بی له و به شهم که له خه ی به ره جا به چی فرمانم پی ده کی؟ فرموی: نه سله کی به یله وه و میوه و به ره که شی بکه به خیر و له پی ی خوا دا بی به خشه ^{۲۱۷}.

هر و هتا (بخاری و مسلم) دهر باره ی جی به جی کردن (تطبیق) ی نایه تی: (لَنْ تَأْلُوا الْبِرَّ حَتَّى تُتَّفِقُوا مِمَّا تُحِبُّونَ) به سهر هاتیک دیکه ی له و جوړه له (ابو طلحه) خوا لئی پازی بی ده گیرنه وه که با خیک هه بووه به ناوی (به پر هاء) و له هه مو مال و سامانی خوی خوشتری ویستوه و دوی پاوژ کردن به پیغه مبر ی خوا ﷺ له پی ی خوا دا به خشیویه تی و به سهر خزمه نه داره کانی خوی دا دابه شی کرده ^{۲۱۸}.

دیسان (ابوبکر البرار) له (عبدالله بن عمر) خوا لیان پازی بی ده گیرنه وه که گوتوویه تی: کاتیک نه م نایه ته م بیست: (لَنْ تَأْلُوا الْبِرَّ حَتَّى تُتَّفِقُوا مِمَّا تُحِبُّونَ) وه بیرم له و شتانه کرده وه که خوا پی ی به خشیوم، هیچ شتیکم له لا خوشه ویست تر نه بوو له که نیزه کیک پومی، بویه گوتم: نه وه له بهر خوا ئازادم کرد... ^{۲۱۹}

پینج: نابی بابای به خشر منه و فیزو که شخه ی لی هه ست پی بکری: خوی په نهان بین فرمویه تی: (يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَدُتُّبَلُّوا صَدَقَاتِكُمْ بِالْمَنِّ وَالْأَذَى الْبَقَرَة: ۲۶۴، واته: نه ی نه وانه ی برواتان هیناوه خیره کانتان به منه له سهر کردن و ئازاردانی دل بابای پی به خشراو هه لمه وه شیننه وه..

که واته: به ده قی فرمایشتی خوا (جل جلاله) منه له سهر کردن و دل ئازاردانی بابای خیر پی کراو ده بیته مایه ی هه لوه شانده وه و شور دنه وه ی خیر و چاکه کی.

له خالی خه و ته م (سهره نجامی مال به خشین پیاکارانه) دا چاکتر نه م مه سله یه پوون ده که ینه وه.

ameer.maktab@yahoo.com

/AliBapir

/AliBapir

/MediaAmeerOffice

www.alibapir.net

^{۲۱۷} بېوانه: (تفسير القاسمي: المسقى (محاسن التاويل)) ج ۲ ص ۱۴۵، ۱۴۶.

^{۲۱۸} هه مان سهر چاوه ی پيشوو.

^{۲۱۹} هه مان سهر چاوه ی پيشوو.

شەش: قسەى خوش و پەشتى جوان و پووى گەش لەخێركردنى
ئازاردەرانە زۆر باشتەرە:

خوای بەخشندە فرمویەتى: (قَوْلٌ مَّعْرُوفٌ وَمَغْفِرَةٌ خَيْرٌ مِنْ صَدَقَةٍ يَتْبَعُهَا أذى وَاللَّهُ غَنِىٌّ
حَلِيمٌ) البقرة: ۲۶۳، واتە: قسەىەكى باش و خوش و لیبوردنىك لەقسەو پەفتارىكى بىجئى
بابای داواكەر چاكترە لەخێرپى كردنىك كەئازاردانى بەدوادا بىت، وە خواش بى نیازو
هێدى و مەندە.

بەئى ئىنسان تەنها جەستە نیه تاكو بەس پىویستى بە ماددەو نان بى، بەلكو بەرلەو
پروحو و عەقل و هەست و نەستەو پىویستى بە پىزو حورمەت و كەسایەتى و نەپروشاندى
هەستى هەیه، بىگومان ئەو كەسەش كە پىزو حورمەتى كەسایەتى خۆى لە بەرانبەر نان و
ئاوىك دا دادەنى زىانىكى زۆرى كردو، بۆیە خوای كاربەجئ و وردبىن و دووربىن
پارىزگارى كردن لە پىزو حورمەتى نەداران بە لەپىشتەر دادەنى لە تىركردنى گەدەیان و
داپۆشىنى جەستەیان و بە دەولەمەندەكان دەفرموى: ئەگەر بەخشینه كەتان دەبیتە مایەى
ئازاردان و هەست پروشاندى نەداران هەر لىیان بگەپن و مەیان دەنى و بەقسەى باش و
پووى گەش پىزو حورمەتیان بگرن و هەست و نەستیان بپارىزن بۆ ئیووش و بۆ ئەوانیش
چاكترە، چونكە بەپىچەوانەو هەردووكتان لەسەرى قەرزدار دەبنەو.

هەوت: باس كردنى پاش ملەش هەرجۆرىكە لەئازاردان و منەت
لەسەر كردن و بەچاودا دانەو:

هەندىك كەس هەیه كە بەپوالەت خێرو چاكەیهك دەكات، بەلام دواى ئەوەندە لەملاولا
بەپاشكاوى (صراحة)، یان بەكىنایهەكى چاكتر لەپاشكاوى باسى دەكات كە بۆ بابای
خێر پىكراو چەند قات خراپترى لەوێ هەر بەرەو پروو شكەندبايه و بەچاوى
داداباياه! جا پىویستە بزائى كەچەمك و واتاى (يَتَّبَعُهَا أذى) وە (لَا تَبْطُلُوا صَدَقَاتِكُمْ
بِالْمَنِّ وَالْأذى) زۆر فراوانەو هەموو جۆرەكانى ئازاردان و بەچاو دادانەو و منەت كردن
دەگرنەو چ بەرەو پروو بچ پاش ملە، خوای تۆلەستىنىش فرمویەتى:
(وَيْلٌ لِّكُلِّ هُمَزَةٍ لُّمَزَةٍ) الهمزة: ۱، واتە: سزای سەخت بۆ هەر پاش ملە بەخراپە
باسكەرىكى بەرەو پروو تانەدەر.

هه شت: ناشکراکردن و په نهانکردنی مال به خشین به پئی ی هه ل و مه رچ

حوکمه که بیان ده گوپی:

خوای کار به جی فەر موویه تی: (إِنْ تُبْدُوا الصَّدَقَاتِ فَنِعِمَّا هِيَ وَإِنْ تُخْفَوْهَا وَتُؤْتَوْهَا الْفُقَرَاءَ فَهُوَ خَيْرٌ لَكُمْ وَيُكَفِّرُ عَنْكُمْ مِنْ سَيِّئَاتِكُمْ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ) البقرة: ۲۷۱، واته: نه گهر خیرکردنه کانتان ناشکرا بکه نه وه شتیکی زورباشه، وه نه گهر په نهانی بکه نه و بیده نه به هه ژاران نه وه به و جوړه بوتان باشته، وه له خراپه کانیشتان لیقان ده سپړته وه وه خوا به وه ی ده یکه نه شار هزایه.

جا دیاره پیشتیش له باسی زهکات دا باس مان کرد که مه سه له ی ناشکراکردن و په نهان کردنی مال به خشین و هه لېژاردنی لایه کیان شتیکی موته له ق نیه، به لکو هه رجاره لایه کیان چاکترو ده بی هه لېژېژرین وه هه ر کام له مال به خشین فېرېزو سونه تیش له م مه سه له یه دا یه ک حوکمیان هه یه و، بابای به خشر ده بی سهرنج بدات چو ن چو نی به ر ژه وه ندی بابای و ه ر گ ر دابین ده بی و له زیان و ژازار به دوور ده بی، ده بی و ا بکات، هه لېته هاوکات له گه ل نه وه ش پیو یسته وریای خویشی بیت که له پوو پامایی و هه ر خه سلته تیکی دیکه ی پیس و به د پارېژراوو سه لامه ت بی.

نو: حیکمه ت و سه لیه و لیزانی له به خشین دا زور پیو یسته:

ناشکرایه که هه ر کاریک له سه ر بناغه ی حیکمه ت و لیزانی نه نجام نه در ی بی سه رو به ر دهر ده چئ و هیچی باشی لی سه و ز نابی، هه ر بویه ش خوای کار به جی له ریزی نه و نایه تانه دا که باسی مال و سامان به خشین ده که نه باسی حیکمه تی کرد وه فەر موویه تی: (يُؤْتِي الْحِكْمَةَ مَنْ يَشَاءُ وَمَنْ يُؤْتَ الْحِكْمَةَ فَقَدْ أُوتِيَ خَيْرًا كَثِيرًا وَمَا يَذْكُرُ إِلَّا أُولُوا الْأَلْبَابِ) البقرة: ۲۶۹، واته: خوا به هه ر که سینک که حه ز بکات لیزانی پی ده به خشی، وه بیگومان هه ر که سینک حیکمه تی پی درابی نه وه چاکه یه کی زوری پی دراوه، وه خاوه نه عه قلانیشت نه بی په ند و ه ر نا گرن.

جا دیاره حیکمه ت و سه لیه له به خشین دا زور شت ده گریته وه، به لام دهر فته تی زور درې ژه پیدانمان نیه و ته نیا وینه یه ک دینینه وه:

هیچ گومانیک له وه دا نیه که دروست کردنی مالی خوا (مزگه وت) کاریک یه کجار خیره و چاکه یه کی به رزو مه زنه، به لام نایا دروست کردنی چه ندان مزگه وتی و ا که په نگه مسولمانان په کیان له سه ریان نه که وتبی له ولاتیک دا که حوکمی نیسلامی تیدا قاچاخ

كراوهو لەنيوگەلێك دا كە پەنگە دەیان و سەدان فەپزی كیفایەیان فەوتاندبێ لەبەر بێ ئیمكانیەتی و دەست نەپۆشتوویی لەهەموو پووەكانی فیکری و پەروردهیی و سیاسی و ئابووری و كۆمەلایەتی و جەنگی و تەكنۆلۆجی و... ھتدەو! ئایا مەرجە چاكترین جوړی مāl و سامان بەخشین بێ وەك زۆربەى ھەرەزۆرى ئەگەر نەلێم ھەموو ئەوانەى مژگەوتان دروست دەكەن گومان دەبەن؟!!

ئایا لە كاتێك دا مسوڵمانانى ولاتێك لە ئەنجامی گەپانەوہیان دا بۆ ئیسلام لەھەموو بوارەكانی ژيان دا كیان و قەوارەيەكى شەرى پێك دێن، مژگەوت دروست كردن و گەلێك كارو چالاكى دیکەى لەو بابەتە نابێتە كارێكى زۆر ئاسان و یەكێك لەئەركەكانی سەرشارنى ئەو قەوارە شەرىیە؟!!

و لەلایەكى دیکەشەو ئایا لەحالیك دا مسوڵمان خاوەنى بوون و قەوارەى شەرى خۆیان نەبن ئەو تاغوتانەى كە خۆیان بەكوێخا و ھەمەكارەى خەلك و میلەت دەزانن پێگا بەمژگەوت و ئەھلى مژگەوت دەدەن كە پۆلى شەرىیانەو پەواى خۆیان بگێرن؟! بەكورتى: پێویستە مسوڵمانان لیژان و دەستابن لەخەرج كردن و بەخشینی مāl و سامانەكانیان داو لەھەر قۇناغ و ھەل و مەرجێك دا چاك سەرنج بدەن و پامینن داخوا چ شتێك لەپیشترەو ئەمىت و بايەخ و كارىگەرى زیاترى ھەيە بۆ بەرەوپیش بردنى كارى ئیسلامى و چاك كردنى حال و بالیان، لەوہدا مāl و سامانەكانیان بەخت بكەن، نەك بەپالەنەرى چاولیکەرى بكەونە پیش بەركەى مژگەوت دروست كردن.

دە: چاو وردكردنەوہ بۆ دۆزینەوہى شەخسى ئاتاج ترو شایستەتر:

پێغەمبەرى كارزان ﷺ لەوبارەوہ فەرموویەتى: (لَيْسَ الْمَسْكِينُ الَّذِي يُطَوِّفُ عَلَى النَّاسِ تَرَدُّهُ الْقِمَّةَ وَاللَّقْمَتَانِ وَالْثَّمَرَةُ وَالْثَمَرَتَانِ، وَلَكِنَّ الْمَسْكِينِ الَّذِي لَا يَجِدُ غِنًى يَغْنِيهِ، وَلَا يَقْنَنُ لَهُ فَيَتَمَدَّقُ عَلَيْهِ، وَلَا يَقُومُ فَيَسْأَلُ النَّاسَ) متفق عليه عن أبي هريرة رضي الله عنه.

واتە: نەدار ئەو كەسە نیه كە بۆ سوال بەسەر خەلكەوہ دەگەپێ و بەپاروویەك و دوو پاروو، وە بەخورمايەك و دوو خورما قەناعەت دەكات، بەلكو نەدارى شایستەى خێرى كران ئەو كەسەيە كە خۆى ھىندەى نیه مەدارى ساز بكات، وە لەسۆنگەى عیززەت و ئەدەبیشەوہ ھەستى پێناكرێ تاكو خێرى پێبكرێ، خۆیشى ھەلناستى داوا لەخەلكى بكات.

بەئێ پووحم فیدای پێغەمبەرى خواو فەرمایشتە بەرزو پیرۆزەكانى بێت ھەر ئەو بەرێزە پەندو ئاكار پەسەندو كارزان و لیژانە دەزانێ كە مāl و سامان چۆن چۆنى و لەكوئ و بەكێ ببەخشێ چاكتر جیگا دەگرێ و خواى لیبوردهش وەرى دەگرێت!

یازده: جی پئی گرتن (که لین پئی پرکردنه وه نهك خه لك زور پئی گرتنه وه):
یهكی دیکه لهو نه دهب و رهوشته بهرزو گرنگانه ی که پیویسته له شیوازو چۆنیه تی
مال و سامان به خشین دا ره چاوبکری نه وه یه که هرچی زیاتر و چاکتر ههول بدری نه و
خیرو مال به خشینه جیگای شایسته ی خوی بگری و بو بابای وهرگر که لین بگری، بو
روونکردنه وه ی مه به ست ده لیم:

هه ندیک که س چ له پووی خراپ له شهرع حالی بوون یان له پووی پیاپی کردن و خو
دهرخستنه وه، دینی نه و نه ندازه پارو ماله ی ده یه وئ بیبه خشین به سهر چه ندان که س و
شون دا پرژو بلاوی ده کاته وه، به پرووچه که پرووچه دهیدات بهم و به، هه تا سهره نجام
هیچ کام لهو خیر پئی کراو پارو مال وهرگرانه سوودیکی وای لی وهرناگرن و هر بایی
نیشتیا کردنه وه و ناو له دم هینانیا ن دهکات!!

دیاره دواتر له باسی چۆنیه تی زهکات دان باسی دهکین که پیویسته چه نده بدری به و
که سانه که شایسته ی وهرگرتنی زهکاتن و لی ره دا دووباره ی ناکهینه وه.

دوازده: چاوه پروانی نه کردنی هیچ کری و پاداشتیك:

خوای پهروهر دگار له مه دخی که سانیك دا که له پیناوی رهزامه ندی خوادا مال و
سامانیا ن ده به خشن فرموویه تی: (و یطعمون الطعام علی حبه مسکیناً ویتماً و أسیراً، انما
نطعمکم لوجه الله لانريد منکم جزاء ولا شکوراً) الدر: ۸-۹، واته: وه نه و خواردنه ی که
خوشیا ن ده وئ دهیدن به نه دارو هه تیوو دیل. ده لین به س له بهر رهزامه ندی خوا
دهر خواردتان ده دین و هیچ پاداشت و سوپاسی که مان لی تان ناوی؟

به لی نابی بابای به خشن هیچ جو ره چاوه پروانی یهکی له بهرانبه ر مال به خشینه که ی دا
هه بی چونکه مال به خشین وه که له پابردوودا گوتمان خوا په رستی و طاعه ته و نه میش
دروست نیه بیجگه له پاداشت و رهزامه ندی خوا هیچ شتیکی دیکه ی تیدا ره چاو بکری.
هه ربویه ش زانایانمان گو توویانه: وا باشه نه گه ر بابای پئی به خشر او دووعای خیری بو
کرد به خشه ریش دووعای خیری وه که خوی بو بکاته وه، بو نه وه ی هیچ له پاداشتی
خیره که ی که نه بیته وه.^{۲۲۰}

^{۲۲۰} بروانه: (مغنی المحتاج شرح المنهاج) ج ۲ ص ۱۲۳، وه بروانه: (الفقه الاسلامی وادلته) د. وهبه
الزحیلی، ج ۳ ص ۲۰۶.

سیژده: بۆ وەرگیش وا چاکه مهگەر زۆر ناچاربی ئهگهرنا داوا

نهکات و خۆی بهپووت و پهجال پيشان نهکات:

چونکه خۆی زاناو توانا مهدهی ئه و جوړه کهسانه ی کردوه که وپرای ناتاجی و نه داریشیان عیزه تیان پئی نه داوون خویان بی مال و شپرزه حال پيشان بدهن، به لکو مهگەر که سیک له نزیکه وه پنیان ناشنابن نهگهرنا به پینچه وانه وه لییان حالی دهبن، وه که فرمویه تی: (لِلْفُقَرَاءِ الَّذِينَ أَخْصِرُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ لَا يَسْتَطِيعُونَ ضَرْبًا فِي الْأَرْضِ يَحْسَبُهُمُ الْجَاهِلُ أَغْنِيَاءَ مِنَ التَّعَفُّفِ تَعْرِفُهُمْ بِسِيمَاهُمْ لَا يَسْأَلُونَ النَّاسَ إِلْحَافًا وَمَا تُنْفِقُوا مِنْ خَيْرٍ فَإِنَّ اللَّهَ بِهِ عَلِيمٌ) البقره: ۲۷۲.

واته: مال و سامانه کانتان با بۆ ئه و هه ژارانه بن که له سوڼگه ی جهنگو جیهاد کردنه وه له پئی خوادا پئی دهرچوونیان نیه و بۆیان نالوی به زهوی دا بگه پین بۆ په یدا کردنی پۆزی، بابای نه شاره زا به دهوله مهندیان تن دهکات به هو ی نهفس بهرزی یانه وه، به لام تو به سهرو سیمایان ده یانناسی، عاده تیان وایه به مکووپی داوا له خه لکی ناکه ن، وه بیگومان هه رشتیک ببه خشن خوا پئی زانایه.

هه لبه ته بن ته ماعی و نهفس بهرزی (عفة) یش بۆ بابای هه ژارو نه دار هینده ی خاکی بوون و خو به که مگرتن (تواضع) بۆ بابای دهوله مه ندو هه بوو جوان و شیرینه و، هه موو خیرو بیرو نازو نیعمه تیک له خوا زانینیش له دل و دهروونی هه رکام له نه دارو هه بوودا ئه و جوړه هه لو نیست و په فتاره شهرعی و په سه ندانه په یدا دهکات، وه که پیشتریش گوتمان.

چوارده: پیویسته بابای وەرگر پیزان و بهئه مهگ بیت:

بیگومان هه موو سوپاس و ستایشیک هه ر شایسته ی خۆی په روه ردگارو پیویسته ئینسان هه موو چاکه و نیعمه تیک و خیرو بیرو خوشی یه که بهس له خوا بزانی و دلنیابی که به بن و یست و دهسته لاتی خوا هیچ خیرو شهریک روو له ئینسان ناکات، جا هه رچی شهرو زیان و خراپه یه هوکاره که ی خودی ئینسانه، به لام خیرو چاکه و بهرزه و هندی بهس له خوا وه، وه که فرمویه تی: (مَا أَصَابَكَ مِنْ حَسَنَةٍ فَمِنَ اللَّهِ وَمَا أَصَابَكَ مِنْ سَيِّئَةٍ فَمِنْ نَفْسِكَ وَأَرْسَلْنَاكَ لِلنَّاسِ رَسُولًا وَكَفَى بِاللَّهِ شَهِيدًا) النساء: ۷۹.

به لام وپرای ئه و دش ئه مهگو و ده فاو پیزانینی ئینسانه کان به رانبه ر به یه کتر په وشت و ئه ده بیکی بهرزه په سنده به تایبه ت بۆ بابای چاکه له گه ل کراو له به رانبه ر چاکه کاردا، پیغه مبه ریش ﷺ له و باره وه فرمویه تی: (لَا يَشْكُرُ اللَّهُ مَنْ لَا يَشْكُرُ النَّاسَ) رواه احمد عن الاشعث بن قيس بسند رواه ثقات.

واته: هه ر که سیک سوپاسی خه لکی نهکات سوپاسی خواش ناکات.

۷- سەرەنجامی مال به خشینی ریاکارانه

خوینهری مسولمانی خوشهویست! وهك پیشتریش باسمان کرد مال و سامان له
پئی خوادا خهرج کردن و به خشین جوریکه له جورهکانی خواپهرستی (عبادة) و، مهرجی
سهرهکی و بنهپهتی ههرجوره خواپهرستی به کیش بۆ شهوی له لای خوا جئی ئیعتیبار
بئی و وهربگیرئی، دوانن:

ا- به پئی شهرعی خوابوون (الاتباع).

ب- ته نیا خوا پی مه به ست بوون (الاخلاص).

جا له سونگهی شهوه وه كه سروشتی مال و سامان به خشین وایه كه شهگر خاوه نه كه ی
مسولمانی تیرو ته و او و ئیمان دامه زراو و هوشیار و بیدار نه بئی، زۆر نزیکه تییدا تووشی
پوو پامایی کردن و خوپی دهرخستنی ببئی، به پیویستم زانی له م خالی هه وه ته مه دا سئ
نایه ت له سووپه تی (البقرة) به کورتی بتویژمه وه كه خوای زانا و وردبین و په نهان بین به
هینانه وه ی چه ند وینه به کی به کجار سهرنج پاکیش و پاچله کینه سهره نجام و ناکامی
ههر کام له ریاکاری و ئیخلاص له بواری مال و سامان به خشین دا پوون ده کاته وه:

(يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تُبْطِلُوا صَدَقَاتِكُمْ بِالْمَنِّ وَالْأَذَى كَالَّذِي يُنْفِقُ مَالَهُ رِئَاءَ النَّاسِ وَلَا يُؤْمِنُ بِاللَّهِ
وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَمَثَلُهُ كَمَثَلِ صَفْوَانَ عَلَيْهِ ثَرَابٌ فَأَصَابَهُ وَابِلٌ فَتَرَكَهُ صَلْدًا لَا يَقْدِرُونَ عَلَى شَيْءٍ مِّمَّا
كَسَبُوا وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ، وَمَثَلُ الَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ ابْتِغَاءَ مَرْضَاةِ اللَّهِ وَتَثْبِيتًا مِّنْ أَنفُسِهِمْ
كَمَثَلِ جَنَّةٍ بِرَبْوَةٍ أَصَابَهَا وَابِلٌ فَآتَتْ أُكُلهَا ضِعْفَيْنِ فَإِن لَّمْ يُصِبْهَا وَابِلٌ فَطُلُ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ،
أَيُّدُ أَحَدِكُمْ إِن تَكُونَ لَهُ جَنَّةٌ مِّنْ نَّجِيلٍ وَأَعْتَابٍ تُجْرِي مِن تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ لَهُ فِيهَا مِن كُلِّ الثَّمَرَاتِ
وَأَصَابَهُ الْكِبَرُ وَلَهُ ذُرِّيَّةٌ ضِعْفًا فَأَصَابَهَا إِغْصَارٌ فِيهِ نَارٌ فَاحْتَرَقَتْ كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمُ الْآيَاتِ لَعَلَّكُمْ
تَتَفَكَّرُونَ) البقرة: ۲۶۴-۲۶۶،

واته: شهی شهوانه ی بروتان هیناوه! مال به خشینه کانتان به هوی منه ت کردن و
شاراردانی دئی خیر پی کراوه وه هه لمه وه شیننه وه، وهك كه سیک كه مالی خوی بۆ
پوو پامایی خه لکی خهرج ده کات و بهروای به خواو پۆژی دواپی نیه، چونکه وینه ی شه
که سه وهك تاشه به ردیکی لووس وایه كه ته نکه گلنکی به سه ره وه یه و توویکی تییدا چینه راوه
جا بارانیکی دلۆپه زلی به خورزه م لئی بدات و به ره ق و سافی بمینیتته وه، وه شهوانه ی
توویان له سه ری چاندوه ناتوانن هیچ به ره مه میکی لئی وه ده ست بینن، وه خواش پینوینی
کۆمه لی کافران ناکات.

وہ وینہی ئوانہش کہ مال و سامانہ کانیاں بۆ وەدەست هینانی پەزامەندی خواو بەهۆی دڵدامەزراوی یانەو دەبەخشن، وەك ئەو وایە كە باغیك لەسەر بەرزایی یەك بئی و بارانیکی درشت و بەخورزەمی لئی بباری، جا بەرو میوەكە ی دوو چەندان بیتەو، وە ئەگەر بارانی بەخورزەمیش نەبگریتەو، هەر پشینەیهکی بەس بئی وە خوا بەو ی كە دەیکەن بینایە.

ئایا یەكیكتان حەز دەكات كە باغیكی لە خورماو تری ی هەبئی، كە جۆگە لە ئاوەكانی بەژێردا بپۆن، وە لە هەموو جۆرە میوەیهکی تیندا هەبئی، وە لە حالیک دا كە تووشی پیری بوو و وەچەیهکی ساواو لاوازی هەیه، گێژەلوو كە یەك كە ناگری تیندایە لئی بدات و بسووتی؟! ئاوا خوا ئایەتەكانی تان بۆ پوون دەكات وە بەلكو بیركەنەو.

جا ئیستا با سەرنجی هەركام لەم سئ وینەیه بدەین كە خوا ی پەروردگار بەمەبەستی حالی كردنمان لەسەرەنجام و ئاكامی مال و سامان بەخشینی پیاكارانەو ساختەچی یانەو شەری یانەو دلسۆزانە بۆی هینا وینەو:

وینە ی یەكەم:

تاتە بەردیكی لووس و ساف كە توێژالە گلیكی بەسەر وە هەیه تۆیكی تیندا چێنراو وە خواوێنی چاوەپێیە بپوێ و بۆی بیتەبەر و بەرەمی لئی هەلبگرئ، بەلام هەر هیندە ی خوشە هەتا بارانیکی درشتی بە خورزەم و لیزمە ی لئی دەبارئ و هیندە ی دەلئی یەك و دوو، دەبینی تاشە بەردی گۆپین داشۆراو و جگە لەبەردیكی رەق و تەق و لووس نەك تۆو دانەوێلە بگرە تۆزە خۆلیكیشی بەسەر وە نەماو!!

دەجا ئەو كەسەش كە بەپالەنەری پیاپاز ی و سەرنج پاكیشانی خەلكی یەو مائی خۆی خەرج دەكات و بپوای بەخواو بەپۆژی قیامەت نیە، وە سەربارەش منەت و فیزو كەشخە بەسەر بابای خیرپێ كراودا دەكات و بەقسەو رەفتاری ناشایستە و دلی ئازار دەدات، ئەو بئێمانی و پیاپاز یی و ئەو منەت و ئازاردانە ی هەموو خێرو چاكەكانی دادەشۆرن و ئەو دەمامكە ساختەچی یانە ی سەر پووی لادەچئی و ماهیەتی راستەقینە ی دەردەكەوئ و دیکۆرو پووالەتە تەنك و كاتی یەكە ی نامینئ و دەمینیتەو دڵ و دەروونە بئێمان و ویزدان و رەق و تەقە بئ خیرەكە ی و ئاوئ بینەو دەستان بشۆ!

وینە ی دووهم:

باغیكی گەش و جوان و بەخوێرەم كە لەشوینئیک بڵند و كەش و هەوایەکی سازگار و خوش دا هەلخراو و چ بارانی درشت و بەخورزەمی لئی ببارئ، چ هەر پشینەو تەنانەت ئەگەر شەونمیش بیگریتەو بەشی دەكات و دوو چەندانە ی ئەو ی لئی چاوەپوان دەكرئ بەرو میوە ی باش دەگرئ و ماهیە ی خوشحالی و چا و پئ پوون بوونەو ی خواوێنەكە یەتی.

دهجا كه سينكيش كه به پالنهری خوا له خۇپازى كردن و له پرووى ئيمان و عقيدهى پتهوو
له دل دا دامه زراوه وه له مال و سامانى خوى ده به خشى و هه موو سنووره كانى شهرع و
ئهدوب و پهوشته بهرزو جوانه كانيشى تىدا په چاو دهكات، هه له دنيا و هه له دواپوژيش
دا به و به خشين و خيرو چاكه يهى خوى وه باباى خاوه ن باغ دلخوش ده بن و له بهرى
په نجى خوى به هره مه ندو پى به خته وهر ده بن.

وينهى سيبه م:

كابرايه ك كه گه يشتوته قوناغى پىرى و ته مه نى هه لكشيوه و چوته ساله وه پىستى
ته نك و ئىسكى بارىك و جهستهى بى هيزبووه و ده ستى له خوى شۆردوه و له وه بن هيو باوه
كه تىن و تاقه ت و هيزو وزهى جارانى بۆ بگه پته وه، ده زانن هيدى هيدى به ره و چالى
مه رگ هه نكا و ده نن، وه كوشيك مال و خيزانى وردو ساوا و پيرۆچكه و سه لكه و پىچكه
هه يه كه پاش ئوميدى به په حمه تى خوا، بۆ دابىن كردنى ژيان و گوزه رانىان هيو اى به و
باغه يه تى كه ساله هاى ساله په نجى تىدا كيشاوه و ته مه نى لاوئيتى و تىن و تاوى گه نجيتى
خوى تىدا به كار هيناوه و سهر ف كردوه، به لام باباى پىرى كه نه فت و خاوه ن كوشيك مال و
مندالى وردو بى په رو بال، هه ر هينده ده زانن كه گه رده لولوليكى ئاگراوى له باغه كه
ده دات و هيجى به سه ر هيج وه نا هيلن و ده يكا ته قهره بروود!!

دهجا كه سينكيش كه مال و سامانى خوى به پواله ت بۆ خوا و له پىناوى و ده ده ست
هينانى به هه شتى نه به رواه و پاداشت و په زامه ندى خوا دا به خشيوه، به لام له راستى دا
وانه بووه مه به ستى رو پامايى كردن و خوپيا و باش كردن و خه لك هه لئه تاندىن بووه، هه ر
بويه ش نه يتوانيوه ئهدوب و پهوشته بهرزو جوانه شهرعى يه كان له مال و سامان خه رج
كردنه كهى دا په يره و بكات، به لكو گىرو دهى چه ندان خه سلته تى به دو پيس و په فقا رى
ناله بار بووه و خوى له سه ر مال به خشينه كهى قه رداريش كرد و ته وه، به لن ئه و كه سه ش
له قيامه ت دا وه ك باباى ته ما به ژيان نه ماوى باغو باغات سووتاوى مال و خيزان به جى ماو،
ده ستى له هه موو پچكان ده بىرى و ده روونى له په شيمانى يان ده گىرى و فرميسكى گريان و
چه په سان و ده سته وه ستان ده سىرى.

هه لبه ته هه ركام له و سى وينه يه زۆر زياتر له وهى كه نوو سيمان تويزينه وه و به رله وه ش
پامان و وردبوونه وه و بىر كردنه وه هه لده گرن، به تا يبه تيش كه خواى په روه ردا گار له كو تا يى

هرسيك وينهكان دا فرموييه تي: (كذلك بين الله لكم الآيات لعلكم تتفكرون) وه له شوييني
ديكesh دا فرموييه تي كه هه موو كهس تواناي تيگه يشتن و پهند وهرگرتني لهو وينه
هينانه وانه ي خواي زانا نيهو، ته نيا زاناو دانايان كه شايسته يي نهو ديان هه بي، (وَلَيْكِ
الْأَمْتَالُ نُضْرِبُهَا لِلنَّاسِ وَمَا يَعْقِلُهَا إِلَّا الْعَالَمُونَ) العنكبوت: ٤٢، به لام لي ره دا هر نهو دنده مان دهر فته
هه يه.

له گوتايي نه م باسهش دا ده ليم:

بينگومان پاش به پي ي شهرع بوون، هه وين و هه ناوي هر خواپه رستي يهك و كاكل و
جهوهري هر كرده و هه يه كي باش چ مال به خشين بي چ هر كارو چالاكي يه كي ديكه ي
شهرعي بريته له خوا پي مه به ست بوون (الخلاص لله)!
به لي خوينهري خوشه ويست!

مال و سامان به خشين به بي نيازو مه به ست ساغ و يه كلا بوونه و هه ي خاوه نه كه ي بو خواي
په روهردگارو بزار كردن و پاك كردنه و هه ي دل و دهر و ونه له هر جور نيازو مه به ست و
هاندرو پالنه ريكي ديكه، وهك شيري بي هه وين و جهسته ي بي هه ناو دهنك و تووي
بي كاكل و نيوه روكه! شاعيريكي فارسي زمانيش له و باره وه جواني گوتوه:

عبادت به إخلاص نيت نيكوست و گرنه چ آيد زبي مغز پوست؟
اگر جز به حق ميرود جاده ات در آتش مشائند سجاده ات!

واته: خواپه رستي به نيازو مه به ستی ساغه وه زور باشه، نه گهرنا توينكلي بي كاكل چي
لي پهيدا ده بي؟

نه گهر ريگات به ره و لاي غهيري خوا بچي، نه وه بهر ماله كهت لي فري دهنه ناگري
به تيني دوزه خه وه!

سا خوايه به لوتف و كه په مي خوت دهر و دهر و نمان پاك و ساغ بكه يه وه، دهر (ظاهر)
مان له ناشهرعي و سه ريچي و دهر وون (باطن) يشمان له نه خوشي و ريبازي.

ameer.maktab@yahoo.com

/AliBapir

/AliBapir

/MediaAmeerOffice

www.alibapir.net

www.alibapir.net

بەندى دووھەم

چەند تىبىنىيەكى گىرنگ دەربارەى زەكات دان

۱-زەكات دان و وەرگرتنى و دابەش كردنى.

۲-زەكات و كۆسپ و گىروگرفتهكانى

۳-زەكاتى ئاژەل و بەروبوومى كشتوكال و ميوەجات.

۴-چەند جۆرە زەكاتىك.

---

ameer.maktab@yahoo.com

/AliBapir

/AliBapir

/MediaAmeerOffice

www.alibapir.net

www.alibapir.net

خوینهری بهر پړو خوښه ویست!

بابه ت (موضوع) ی زهکات بابته تکی یه کجار بهر فراوان و بهلق و پوپه و له کتیبه فیهی یه کان دا ورده کاری زوری دهر باره کراوه و بیگومان وا بهناسانی هقی خوی پی نادرئ و هه موو شتیکی له باره وه باس ناکړئ، به لام به پیویستم زانی که له م بهندهش دا چهند تی بیینی یه کی گرنګ بۆ زیاتر تیشک خستنه سهر نه و بابته گرنګ و نه و سئ یه مین پایه ی ئیسلامه تی یه، بڅمه پوو چونکه: (نه وه ی فریای هه موویشی نه که وه ی نابئ نه ندیکیشی فهراموش بکه ی) دیاره به هوی ئاماژه کړد نیشه وه بۆ سهر چاوه کان له پراویزه کان دا پئی گه پانه وه بۆ نه و سهر چاوانه و چاکتر تیگه یشتن و بهر چاوپوون بوونه وهش سینا تر ده بی؛ وهک پیشتیش گوتمان.

وه سهر جهم نه و تی بیینی یانهش له ژیر چوار سهر باس دا ده نوو سین:

یه که م: زهکات دان و وهر گرتنی و دابهش کردنی

۱- زهکات دان وهک ههر خواپه رستی یه کی دیکه نیاز (نیة) ی

تیدا به مهرج گیراوه:

خوای په روه ردگار له و باره وه فهرموو یه تی: (وَمَا أَمْرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ خُنْفَاءً وَيُقِيمُوا الصَّلَاةَ وَيُؤْتُوا الزَّكَاةَ وَذَلِكَ دِينُ الْقِيَمَةِ) البینة، ه، واته: وه ته نیا به وه فهرمانیان پی کرابوو که خواپه رستن و گهر دن که چی خویانی بۆ ساغ بکه نه وه و واز له هه موو شتیکی دیکه بهینن، وه نویژئ بهر پابکه ن و زهکاتئ بدن و ههر نه وه شه دینداری راسته قینه.

پیغه مبهری خواش ﷺ فهرموو یه تی: (انما الأعمال بالنيات وانما لكل امرئ ما نوى) متفق علیه جا ههرچی (مالك و شافعی) ین ده لئین ده بی له کاتئ زهکات دانه که دا نه و نیاز ه ی ئاماده بیئت، به لام (ابوحنیفه) ده لئ نه گهر له کاتئ جیا کړد نه وه شی دابئ ههر ده بی، (احمد) یش ده لئ نه گهر ماوه یه کی که م بهر له دانی بیئت دروسته، به لام نابئ ماوه یه کی زور بی^{۲۲۱}.

^{۲۲۱} بروه: (فقه السنة) ج ۱ ص ۴۷۰.

۲- دهرختسن و دهرنه خستنی زهکات لهکاتی بهخشینی دا:

بابای زهکات دهر بوی هیه به ناشکرا یان به پنهانی زهکاتهکهی بدات، جا جاری وا هیه ناشکراکردنی باشتره نهگهر بېیته مایه پوهاندنهو هی ته می گومان و تۆمهت، یان بېیته مایه چاولیکران و کرانه سهرمه شق (اسوة) بۆ خه لکی دیکه^{۲۲۲}، جاری واش هیه له بهر دلپاگرتنی بابای زهکاتدهر، یان له بهر تووش بوونی پوپامایی کردن، پنهان کردن چاکتره، وهك خوای کار به جی فهرموویه تی: (إِنْ تُبْدُوا الصَّدَقَاتِ فَبِعَمَّا هِيَ وَإِنْ تُخْفُوهَا وَتُؤْتُوهُا الْفُقَرَاءَ فَهُوَ خَيْرٌ لَكُمْ وَيُكَفِّرُ عَنْكُمْ مِنْ سَيِّئَاتِكُمْ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ) البقرة: ۲۷۱، واته: نهگهر زهکاتهکان - یان خیرکردنهکان - تان ناشکرا بکه نهوه شتیکی زور باشه، بهلام نهگهر پنهانیان بکه و بیاندهن بههژاران نهوه بوتان چاکتره.

ننجا شایانی باسیشه که بابای زهکات دهر - چ خاوهن مال بی چ میری - لهسهری بهمهرج دانهنراوه که لهکاتی زهکا دان دا به بابای زهکات وهرگر بلئی: نهمه زهکاته!^{۲۲۳} مهگهر هل وهرجهکه وا داخواز بکات بۆ وینه: بابای زهکات وهرگر نهگهر نهزانی زهکاته هست بهمنه تباری بکات و پیی وایی خیر و پیاوهرتی لهگهل کراوه.

۳- زهکات دان کهی فهرز دهبی؟!

زۆربهی ههره زوری^{۲۲۴} زانایان پایان وایه که هر لهوکاته دا که زهکات لهمال دا پیویست دهبی فهرزه دهستبهجی بدری، مهگهر په رچینکی له بهر دهم دایی و عوزریکی شرعی هه بی، لهوباره شهوه چهند دهقیکی سوننهت هه بۆ وینه:

(عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ قَالَ: مَا خَالَطَتِ الصَّدَقَةُ مَالًا قَطُّ إِلَّا أَهْلَكَتُهُ) رواه البخاري في التاريخ، ورواه الشافعي، واته: مالی زهکات ههرکاتیک تیکه لاوی مالیک بوویی حه تمه نه نیوی بردوه.

ameer.maktab@yahoo.com

/AliBapir

/AliBapir

/MediaAmeerOffice

www.alibapir.net

^{۲۲۲} بېروانه: (المجموع) ج ۶ ص ۲۲۴.

^{۲۲۳} بېروانه: (المجموع) ج ۶ ص ۲۲۲، وه بېروانه: (الفقه الإسلامي...) ج ۲ ص ۸۸۲.

^{۲۲۴} بېروانه: (المجموع) ج ۶ ص ۲۲۲، وه بېروانه: (فقه السنة) ج ۱ ص ۴۷۰.

٤- ئايا دروسته زهكات دان پيش كاتى فەرزبوونى بخرى؟!

زۆربەى زانايان پايان وايە كە باباي زهكات دەر ئەگەر مالەكەى - ھەر جۆرىك بى لەو شتانەى كە سال بەسەردا وەرسووپانيان تيدا بەمەرج گىراو - گەيشتە ئەندازەى (نصاب) ئەو دروستە بەر لەو وەرسووپانى سال زهكاتەكەى بدات، ھەندىكىشيان دەلئىن: دروست نىو دەبى سالىك تەواوبى ئەوجار زهكاتەكەى بدات^{٢٢٥}، ديارە راى جەماوهرى زانايانئىش بەھىزترە چونكە (احمد وابوداود وابن ماجه و الترمذى باسناد حسن) لە (علي ابن ابي طالب) خوا لىنى پازى بى گىراويا نەتەو كە (عباس) خوا لىنى پازى بى داواى لە پىغەمبەر ﷺ كەردو كەپى بدات بەرلەھاتنى كاتى زهكات دان زهكاتەكەى بدات ئەوئىش مۆلەتى داو^{٢٢٦}.

٥- ئايا مەرجە زهكات ھەر ھەشت جۆرەكان بگريئەو؟!

زۆربەى زانايان بەمەرجيان نەزانئو، بەلام شافىعىيەكان بەمەرجيان گرتو، بەسەرنج دانى دەقەكانى سوننەتئىش دەرەكەوئى كەپاى جەماوهرى زانايان بەھىزترە، چونكە خواى كار بەجى بەس فەرموويەتى دەبى زهكات بدرئتە ئەو ھەشت جۆرە كەسانە، ئىدى نەيفەرموو كە حەتمەن دەبى بە يەكسانى بياندرئتى و لەيەك كات دا بدرئ بەھەموويان، وە لەپاستى دا ھىچ دەقئك لەوبارەو نە كە بۆ بەلگە پئەننەو بەشئ^{٢٢٧}، وە چاكتر وايە سەرنج بدرئ و كئ پئويست تر بئ و چۆن بۆ بەرژەوئەندى ئىسلام و مسولمانان باشتەر بئ بەوپئىيە ھەلس و كەوتى لەگەل بكرئ^{٢٢٨}.

٦- ئەو ئەندازەيەى كە دەدرئتە باباي زهكات پئ دراو دەبى چەندبى؟!

ئاشكرايە ئەگەر باباي زهكات پئ دراو قەرژدار بئ بەئەندازەى درانەوئەى قەرزەكەى و، ئەگەر رېبوار بئ بايى ئەو كەپئى بگاتەو شويئى خۆى و، ئەگەر كار بەدەستى كۆكردنەوئەى زهكات بئ بەئەندازەى كارو رەنجەكەى، زهكاتيان پئ دەدرئ، بەلام ئەگەر لەپىنچ جۆرەكانى دىكە بئ ئەو زۆربەى زانايان دەلئىن پئويستە يان بەلای كەمەو دروستە، ھىندەى بدرئتئ كەمەدارى پئى سازيئت و لەكۆل ئاتاجى ببئتەو، بۆ وئىنە

^{٢٢٥} بېروانە: (الفقه الاسلامي...) ج ٢٧٥٥، ٧٥٦، بەلام (ظاھرييەكان و ماليكىيەكان) دەلئىن دروست نە.

^{٢٢٦} بېروانە: (المجموع) ج ٦ ص ١٢٦، وە: (الفقه الاسلامي...) ج ٢ ص ٧٦٥.

^{٢٢٧} بېروانە: (فقه السنة).

^{٢٢٨} بېروانە (الروضة الندية) ج ١ ص ٣٠٨، ٣٠٩.

ئەگەر بازرگان بوو ھىندەى بدريتتى كە مامەلەو بازرگانى پىن بىكات، وە ئەگەر پيشە (حرفة) يەكى دەزانى ھىندەى بدريتتى كە پىداويستى يەكانى ئەو ئىش و پيشە يەى پىن دابىن بىكات،^{۲۲۹} چونكە ھىكمەت لە فەزىوونى زەكات لە مال و سامانى دەولە مەندان دا ئەو يە كە چىن و تويزە نەدارە موحتاجەكانى كۆمەلگا لە بن بارى نەدارى و ناگووزورى بىنە دەرى و قوتارىيان بىن، بەلگەى پاى زۆربەى زانايانىش زۆرن بو وينە:

ئەو فەرموودە يەى كە (قبيصة بن مخارق الهلالي) گىراو يە تەو و پىغەمبەر ﷺ تىيدا فەرموو يەتى: (..فَحَلَّتْ لَهُ الْمَسَالَةُ حَتَّى يُصِيبَ قَوَامًا مِنْ عَيْشٍ..). رواه احمد ومسلم وابوداود والنسائي، واته: جا - لەو سىن حالە تانەدا كە لە فەرموودە كەدا باس كراون - داوا كردنى مال و سامان - زەكات بىن يان غەيرى زەكات - ى بو پەوا دەبى ھەتا ژيان و گوژەرانى ھەل دەستى تەو و پىويستى نامىنى^{۲۳۰}.

ھەندىكىش لە زانايان پاىيان واىە كە بە ئەندازەى (نصاب)^{۲۳۱}، يان بايى مەسرهفى سالىكى زياترى نادريتتى^{۲۳۲}، بەلام وەك گوتمان پاى زۆربەى زانايان كە (شافعى يەكان و ھەنبەلى يەكان) يان لەنىودان چاكترو بەلگە دارترە.

ھەر بۆيەش زانايانى پۆچوو و لىكۆلەرەو پاىيان واىە كە زەكات بە بابايە كىش دەشى كە مال و سامانى ھىندە ھەيە كە زەكاتى لىكەوئى، بەلام مەسرهفى زۆرەو بەشى ناكات!^{۲۳۳} واته لەلايەكەو كە بايى زەكات لىكەوتن مال و سامانى ھەيە بە دەولە مەند دادەنرىو، لەو پوودە ھەو كە كىفايەتى ژيان و گوژەرانى ناكات بە نەدارو شاىستەى زەكات وەرگرتن ھىسب دەكرى!^{۲۳۴}

ameer.maktab@yahoo.com

 /AliBapir /AliBapir /MediaAmeerOffice
www.alibapir.net

^{۲۲۹} بېروانە: (المجموع) ج ۶ ص ۱۸۱.

^{۲۳۰} بگرە ھەندىك لە زانايان دەلەن دروستە ھىندەى زەكات بدريتتى كە بەشى كىفايەتى ھەموو تەمەنى بىكات! بېروانە: (المجموع) ج ۶ ص ۱۸۱.

^{۲۳۱} ئەمە پاى (ابو حنيفة) يە، بېروانە: (الفقه الاسلامي...) ج ۲ ص ۸۷۶. (فيعطي من الزكاة تمام كفايته ولا يكلف بيعه..). بېروانە: (المجموع) ج ۶ ص ۱۷۹.

^{۲۳۲} ئەمەش پاى (ماليكى يەكان) ە، بېروانە: (الفقه الاسلامي...) ج ۲ ص ۸۷۶.

^{۲۳۳} بېروانە: (المجموع) ج ۶ ص ۱۸۴، وە (فقه السنة) ج ۱ ص ۵۲۳.

^{۲۳۴} (نووي) لەو بارەو گوتوويەتى: (إذا كان له عكار يُنْقَصُ دَخْلُهُ عَنْ كَفَايَتِهِ فَهُوَ فَقِيرٌ أَوْ مُسْكِينٌ)

www.alibapir.net

٧- که سیځ داوای زهکات بکات و پیڼی نه شئ حوکمی چی یه؟!

جاری زانایان له سهر نه وه یه کدهنگن که هر که سیځ لهو هه شت جوړه که سانه نه بوو که خوای پوره دگار دیاری کردوون دروست نیه زهکاتی بدریځی، به لام نه گهر بابای زهکات دهر وای زانی پیڼی ده شئ و دواپی بوی دهر کهوت که شایسته نیه نه وه لیږده پایان جیاوازه زوړ به یان که (مالك و شافعي و ابویوسف و ثوري و ابن المنذر) یان له نیودان ده لئین: زهکاته که ی بؤ وه بهرناکه وئ و پیویسته دووباره ی بکاته وه، هه ندیکیشیان ده لئین: بوی بهر ده که وئ و داوای دووباره زهکات دانه وه ی لی ناکرئ، جا هه رچی زوړ به ی به لگه به پړواله تی نایه تی زهکات دیننه وه که خوای کار به جئ زهکاتی تایبته کردوه بهو هه شت جوړه که سانه وه دیاره نه گهر بدرئ به غیری نه وان مانای وایه نه وه هه قه ی که خوا له سهری پیویست کردوه به جئ ی خوی نه گه یاندوه، بوی له سهری لانه چووه، نه وانی دیکه ش به لگه یان چهند ده قنکی سوننه ته که یه کیکیان نه وه فرموده یه یه که پیغه مبه ر ﷺ له کوتایی یه که ی دا فرمووی: (لک مانوت یا یزید، و لك ما أخذت یا مَعْنُ) رواه البخاري، که پیشتر هینا مانه وه، هه روه ها چهند ده قنکی دیکه ی لهو بابته که جه ماوهری زانایان له باره یان نه وه ده لئین: نه م فرمودانه دهر باره ی خیر کردن و مال به خشینی سوننه تن نه ک زهکات! ^{۲۳۵}

منیش وای بؤ ده چم که نه گهر بابای زهکات دهر که مته رخمی نه کردبئ له ناسینی نه وه که سانه دا که زهکاته که یان ده داتئ، نه وه پیویست به دووباره کردنه وه ناکات، نه گهر نا پیویست دهکات، چونکه هه رکه سیځ که مته رخمی کرد ده بی توله و سزایه که ی ببینئ.

٨- نایا که سیځ هیږو وزه ی کاسپی هه بی زهکاتی ده دریځی؟!

له و باره شه وه زانایان دوو پایان هه ن به شیکیان ^{۲۳۶} که (شافعي و احمد و اسحاق و ابو عبیده) یان له نیودان ده لئین: پیڼی ناشئ و پیویسته کاسپی بکات و بژئوی خوی و نه وانه ی به نه ستوی وه ن په یدا بکات، نه م فرموده یه ش به به لگه دیننه وه: (لَا تَحِلُّ الصَّدَقَةُ لِنَفْسٍ وَلَا لِنَدِي مِرَّةٍ سَوِيٍّ) رواه ابوداود و الترمذي و صححه، واته: زهکات بؤ ئینسانی ده و له مهنده بؤ که سیځی خاوه ن هیږو له ش ساغ رهوا نیه.

^{۲۳۵} بېروانه: (فقه السنة) ج ۱ ص ۵۴۹، ۵۵۰، هه روه ها بېروانه: (فقه الاسلامي...) ج ۲

^{۲۳۶} بېروانه: (فقه السنة) ج ۱ ص ۵۲۲، ۵۲۳.

به شيكيشيان^{۲۳۷} كه حنه في يه كانيان له نيودان ده لين: مادام به شه نازدهي (نصاب) ي زهكاتي نه بن دروسته زهكاتي بدریتي، ثم فرموده يهش به به لگه ديننه وه: (عن عبيد الله بن عدي الخيار قال أخبرني رجلان أنهما أتيا النبي ﷺ في حجة الوداع وهو يقسم الصدقة فسالاه منها، فرفع فينا البصر وحفضه قرآنا جلدین، فقال: (إن شئتما أعطيتكما، ولا حظَّ فيها لغني ولا لقوي مُكْتَسِبٍ) رواه ابوداود والنسائي.

واته: نه گهر حهز ده کن ده تانده من، به لام به شي دهوله مه ندو بابايه کی به هیزی کاسبی پیکری تیدا نیه.

به لام وای تی ده گم که ثم فرموده يهش وهك شه وي پیشوو هر به لگه یه له سر شه وه که بابای به هیزو تواناو ساغو سه لیم زهكاتی پی ناشی، چونکه پیغه مبر ﷺ به پاشکاو ی فرموده تی: (لاحظَّ فیها...) که واته: نه گهر بابای دهوله مه ند یان هیزدارو لهش ساغو وهری بگرن شه وهقی غیری خویانیان وهرگرتوهو پییان ناره وایه.

شه ونده هیه هندیك له زانایان رایان وایه که نه گهر بابایه ک سر به بنه ماله و خیزانیک بیت که پیشتر هه بوو بووبن و فیتره کاسبی نه بن وهك حاله تیکی هه لاویراو (حالة استثنائية) دروسته وهك هه ژارو نه دار دابنری و زهكاتی بدریتي^{۲۳۸}.

۹- زهكات چۆن وهرده گیری و چۆن دابهش ده کری؟!۱

کاتی خوی له پوزگاری پیغه مبر ی خوادا ﷺ بو خوی نوینه ره کانی خوی ده ناردن بو کۆکردنه وهی زهكات پاشان به سر شه که سانه دا دابهشی ده کرد که خوای کار به جی دیاری کردون هه وه ها (أبو بکر و عمر) یش خوالیان رازی بی هه روایان ده کرد بی شه وهی مالی په نهان و ناشکرا^{۲۳۹} له یه ک جیابکه شه وه.

کاتیک (عثمان) خوا لینی رازی بی هات شه ویش ماوه یه ک هه راوا ره فتاری کرد، به لام دوایی ته ماشای کرد مال و سامانی په نهان زور زور بووه و پشکنین و سو راغ کردن بو کۆکردنه وهی ده بیته مایه ی سه غله ت کردنی خه لکی، بویه کۆکردنه وه دابهش کردنی خه واله ی خاوه نه کانی کرد^{۲۴۰}.

^{۲۳۷} بروانه: (فقه السنة) ج ۱ ص ۵۲۲، ۵۲۳.

^{۲۳۸} (نوي) گوتویه تی: (سئل الغزالي عن القوي من أهل البيوتات الذين لم تجر عادتهم بالتكسب بالبدن، هل له أخذ الزكاة من سهم الفقراء والمساكين؟ قال: نعم). بروانه: (المجموع) ج ۶ ص ۱۸۰.

^{۲۳۹} مه بست له مالی په نهان (باطن) پاره ی نه غدینه و هندیك جوری مالی بازگانی یه، مالی ناشکرا (ظاهر) یش ناژله و کشتوکال و زوری مالی بازگانی یه.

^{۲۴۰} بروانه: (الفقه الاسلامي...) ج ۲ ص ۸۸۸.

پاشان زانايان له سهر نه وه رڼك كه وتوون كه زه كاتي مالى په نهان: دروسته هر خاوه نى خوى دابه شى بكات^{٢٤١}، بهلكو (شافعي يه كان و حنبله يه كان) رايان وايه مالى ناشكراش هه مان حوكمى مالى په نهانى هه يه و خاوه نى بوى هه يه شه و يش سه روبه ر بكات^{٢٤٢}، به لام (مالك و حنبله يه كان) ده لين: نه گهر مالى ناشكرا بوو ده بى ميرى (دياره مه به ست حكوومه تى شهرعى يه) سه رپه رشتى بكات^{٢٤٣}، وه نه مه پاى زوږ به ي زانايانه^{٢٤٤}.

به لام هه مووشيان له سهر نه وه يه كده نكن كه نه گهر پيشه واي داد گهر (امام عادل) هه بوو به لاي كه مه وه چا كتر وايه ته سليمى كار به ده ستانى ميرى بكرى، ته نيا (حنبله يه كان) ده لين: چا كتر وايه خوى جى به جى بكات، به لام نه گهر ته سليمى ميريشى بكات هر دروسته^{٢٤٥}.

به لام له پاستى دا به سه رنج دانى ده قه كانى قورنان و سوننه ت و سپړه و ژيانى پيغه مبه ر و خليفه سه ر پاسته كانى بومان دهر ده كه وى كه نه و پايه راست ترو به هيز تره كه هه موو جوړه كانى زه كات چ له پووى كو كړ دنه وه و چ له پووى دابه ش كړ دنه وه به نه رك و مافى دسته لاتى شهرعى ولات ده زانئ، چونكه بنگومان به و جوړه با شتر كوډه كړ تنه وه و داد گهرانه تر دابه ش ده كړئ و كه لينى چا كتريشى پى ده گيرئ، مه گهر ده سته لاتى ناشه رعى حوكم پران بى كه بنگومان نه و كاته دروست نيه زه كاتى ته سليم بكرى، يان ناداد گهرو سته مكار بى كه نه و كاته ش مه گهر نا چارى بى - وهك دوايى باسى ده كه ين - نه گهر نا به لاي كه مه وه ناپه سه نده.

نه مه ش چهند ده قيك بو ئيسپاتى نه و پايه كه ده بى زه كات له كو مه لگاي ئيسلامى دا به شيوه يه كى مكره زى و ه ر بى گري و دابه ش بكرى:

* (خُلِدَ مِنْ أَمْوَالِهِمْ صَدَقَةٌ تُطَهِّرُهُمْ وَتُزَكِّيهِمْ بِهَا...) التوبة: ١٠٤، كه ناشكرايه پووى دواندن (خطاب) له گهل پيغه مبه رى خوايه

* (أَلَيْسَ الصَّدَقَاتُ لِلْفُقَرَاءِ وَالْمَسْكِينِ وَالْعَامِلِينَ عَلَيْهَا وَالْمُؤَلَّفَةِ قُلُوبُهُمْ وَفِي الرِّقَابِ وَالْغَارِمِينَ وَفِي سَبِيلِ اللَّهِ وَابْنِ السَّبِيلِ فَرِيضَةً مِنَ اللَّهِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ) التوبة: ٦٠، جا مادام به شيكى زه كات بو نه و كار به ده ستانه بى كه كوى ده كه نه وه دياره ده بى له هه ل و مه ر جى ئاسايى دا له لايه ن ميرى يه وه كو ب كړ تنه وه.

ameer.maktab@yahoo.com

f /AliBapir

AliBapir

f /MediaAmeerOffice

www.alibapir.net

^{٢٤١} سه رچا وه ي پيشوو هه مان به رگو لاپه ر.

^{٢٤٢} بېوانه: (فقه السنة) ج ١ ص ٥٤١.

^{٢٤٣} هه مان سه رچا وه به رگو لاپه ر.

^{٢٤٤} بېوانه: (الفقه الاسلامي وادلته) د. وهبة الزحيلي ج ٢ ص ٨٨٩.

^{٢٤٥} بېوانه: (فقه السنة) ج ١ ص ٥٤١.

www.alibapir.net

* (والله لو منعوني عِقالاً كانوا يؤذونه الى رسول الله ﷺ لَحَارَبَتُهُمْ عَلَيْهِ) رواه الجماعة الا ابن حاجة عن ابي هريرة، كه نه‌مه‌ش قسه‌و هه‌لوئستی خه‌لیفه‌ی یه‌که‌مه‌ خوا لئی‌پازی‌بی‌و نه‌وه ده‌گه‌یه‌نی‌ که‌ کو‌کردنه‌وه‌و دابه‌ش کردنی زه‌کات نه‌رکی سه‌رشانی فه‌رمانه‌وه‌ای مسو‌ل‌مانانه‌.

به‌لام نه‌وانه‌ش که‌ ده‌لین دروسته بابای خاوه‌ن زه‌کات زه‌کاته‌که‌ی ببه‌خشی - به‌تایبه‌ت هی مالی په‌نه‌ان - به‌لگه‌یان به‌ده‌سته‌وه‌ هه‌یه‌ بۆ وینه‌:
 * (وَالَّذِينَ فِي أَمْوَالِهِمْ حَقٌّ مَّعْلُومٌ، لِمَسَائِلٍ وَالْمَخْرُومِ) المعارج: ۲۴-۲۵، واته‌: وه نه‌وانه‌ی که‌ له‌سامانیان دا مافیکی دیاری‌کراو هه‌یه‌، بۆ سوال‌کهره‌و بی‌به‌ش - نه‌دار -
 دیاره نه‌وه‌ی که‌ ده‌شد‌ریته سوال‌کهره‌و نه‌داری به‌رده‌رگا ده‌بی‌ پاسته‌وخۆو ده‌سته‌جی بی‌ت.

* (عن السائب ابن يزيد سمعت عثمان بن عفان يخطبُ على منبر رسول الله ﷺ يقول: هذا شهر زكاتكم، فمن كان عليه دينٌ فليقض دينه حتى تخلص أموالكم فتؤدوا منها الزكاة) رواه البيهقي باسناد صحيح، واته‌: نه‌مه‌ مانگی زه‌کاتتانه‌، جا هه‌رکه‌سه‌یک قه‌رزی له‌سه‌ره‌ با قه‌رزه‌که‌ی بداته‌وه‌ بۆنه‌وه‌ی مال‌و سامانه‌که‌تانتان بۆ ساغ بیته‌وه‌و زه‌کاته‌که‌ی لی‌بدن.
 هه‌لبه‌ته‌ بنچینه‌ی گشتی له‌زه‌کات دان دا نه‌وه‌یه‌ که‌ له‌پیشه‌وه‌ گوتمان که‌ ده‌بی‌ مه‌رکه‌زی بی‌ به‌لام بۆ مالی په‌نه‌ان یان هه‌ندیک حاله‌تی نا‌ئاسایی به‌شیوه‌ی تاک‌و سه‌ره‌خۆش بدری هه‌ر دروسته‌.

۱۰- ئایا دروسته زه‌کات بدری به‌حوکه‌م‌پرانیکی ئیسلامی سته‌مه‌کار؟
 بی‌گومان په‌سه‌ندو چاکتر نه‌وه‌یه‌ که‌ بابای زه‌کات ده‌ر له‌حالیکی وا دا بۆ خۆی زه‌کاته‌که‌ی بگه‌یه‌نیته‌ ده‌ستی نه‌وجۆره‌ که‌سانه‌ی که‌ شه‌رع دیاری‌کردوون، به‌لام نه‌گه‌ر ناچار‌کرا نه‌وه‌ زۆربه‌ی زانایان ده‌لین دروسته‌و بۆی وه‌به‌ر ده‌که‌وئ، هه‌ندی‌کی‌شیان ده‌لی:
 دروست نیه‌و بۆی وه‌به‌ر ناکه‌وئ، دیاره‌ پای زۆربه‌ش پاست و ته‌واوه‌و چه‌ندان ده‌ق (نص)‌ی پاست پشتگیری‌یان ده‌کات^{۲۶}، بۆ وینه‌: * (عن أنس رضي الله عنه أن رجلاً قال لرسول الله ﷺ : إذا أدیت الزكاة الى رسولك فقد برئت منها الى الله ورسوله؟! قال: نعم، اذا أدیتها الى رسولي فقد برئت منها الى الله رسوله فلك أجرها وإنمها على من بدّلها) رواه احمد.
 واته‌: پیاویک به‌پیغه‌مه‌به‌ری خۆی ﷺ گوت: ئایا نه‌گه‌ر زه‌کاتم ته‌سلیمی نی‌راوی تو‌کرد گه‌ردنم له‌هه‌قی خۆاو پیغه‌مه‌به‌رکه‌ی ئازادبووه‌؟! فه‌رمووی: به‌لئ، نه‌گه‌ر ته‌سلیمی نی‌راوه‌که‌مت کرد نه‌وه‌ بی‌گومان له‌پاست خۆاو پیغه‌مه‌به‌رکه‌یه‌وه‌ ئۆبالی نه‌و زه‌کاته‌ت

^{۲۶} بر وانه‌: (نیل الاوطار) ج ۴، ص ۲۱۹، ۲۲۰، ۲۲۱، وه‌ به‌روانه‌: (المغني والشرح الكبير) ج ۲، ص ۶۷۶.

له سەر نه ماوه، وه تۆ پاداشته كهيت ههيهو گونا حيشى له سەر ئه و كه سهيه كه دهیگوڤی و نایگهیه نیتته شوینی خوی.

* وه کاتیک پرسیار له پیغه مبهەر ❸ کرا دهر باره ی چۆنیه تی هه لئس و كهوت كردن له گه ل حوكمرانانی سته مكارو نا له باردا فهرمووی: (تَوَدُّونَ الْحَقَّ الَّذِي عَلَيْكُمْ وَتَسْأَلُونَ اللَّهَ الَّذِي لَكُمْ) متفق علیه، واته: ئه و هه قه ی له سهر تانه جئ به جئ ی بكه ن و ئه وه ی له سهر ئه وانیش هه تانه له خوای داوا بكه ن.

ئه مه له حالیک دا كه حوكمه كه ئیسلامی بیته به لام نارێکی و سته م و هه له و په له ی تیدابن، به لام ئه گه ر حوكمه كه ناشه رع ی بوو، واته هه ر له ریشه وه به پئ ی شه ریه تی خوا بنیات نه نرابوو، وه ك حوكمی زۆربه ی هه ره زۆری ئه و دهوله تۆكه و پزێمه نه قامی یانه ی كه نه مپۆ به سهر مسو لمانان دا سه پینراون و به ناوی پێچكه و بیردۆزه مرو فكر ده كانی وه ك: دیمو كراسی و لیبرالیزم و سۆسیالیزم و ناسۆنالیزم و سیکولاریزم و ... هتد حوكمرانی ده كن، ئه وه بێگومان به هیه چ جوړك^{٢٤٧} دروست نیه زه كاتیان بدریتن و هه ر كه سیكیش بیانداتن سهره پای بۆ وه به رنه كه وتنی زۆریش گونا حبارو تاوانبار ده بن، چونكه له لایه كه وه هه قی هه ژارو نه دارانی داوه به و كافرو مله و پانه و، له لایه كی دیکه شه وه ده ستباری بۆ گرتوون و له سهر گوناح و ده ستدریژی هاوكاری كردوون، خوای تۆ له ستینیش فهرموویه تی: (وَتَعَاوَنُوا عَلَى الْبُرِّ وَالْتَّقْوَىٰ وَلَا تَعَاوَنُوا عَلَى الْإِثْمِ وَالْعُدْوَانِ) المائدة: ٢

١١- ئایا بابای زه كات دهر دروسته وه کیل بگرێ؟!

سه رجه م زانایان له سهر ئه وه یه كده نگن كه دروسته بابای خاوه ن زه كات (مُرْكَبِي) یه كێك بكاته وه کیلی خوی بۆ زه كات دان، به لام پێویسته له كاتی جیا كردنه وه ی زه كاته كه یان ته سلیم كردنی به وه کیله كه ی یان درانی به بابای زه كات وه رگه ردا، نیاز (نیة) ی له دل دا هه بن، وه بابای وه کیل مه گه ر خاوه ن زه كاته كه پئ ی گوته بن: هه ركه سیكت چه زكرد بیدهیه، یان چۆنت پئ باشه وای لئ بكه، ئه گه رنا بۆی نیه بۆ خوی هه لی گرێ یان لئ هه لگرێ^{٢٤٨}.

١٢- وا باشه زه كات بدری به خه لکی پارێزكارو چا كه كار: دیاره زه كات به هه ر مسو لمانێك ده شی كه له وجۆره كه سانه بن كه خوای دادگه ر باسی كردوون چا كه كاری یان خراپه كار، به لام چا كتر وایه بابای زه كات دهر زه كاتی ماله كه ی بگه یه نیتته ده ستی خه لکی صالح و پارێزكار، بگره ئه گه ر بیته و بزانی كه بابای

^{٢٤٧} بروه: (فقه السنة) ج ١ ص ٥٤٢، ٥٤٣، كه نه میش له (رشید رضا) وه نه قلی كردوه.

^{٢٤٨} بروه: (الفقه الاسلامي وادلته) ج ٢ ص ٨٩٠، ٨٩١. ط ٢.

خرابه کار نهو زهکاته بو تاوان و خراپه به کار دینن وهک دووربینی و ریگرتن له خراپه (سد الذریعة) دروست نیه بیداتی، مهگر له حالیک دا که بزانی به هوی نهو ماله وه بهر وه خیر دهگر پیته وهو ده بیته مایه ی چاکبوونی،^{۲۴۹} پیغه مبهری خواش ﴿فَرَمُوْیَه تِی: (..فَاطَمُوْا طَعَامَکُمْ الْاَتَقِیَاءَ وَاَوْلُوْا مَعْرُوْفَکُمْ الْمُؤْمِنِیْنَ) رواه احمد بسند جید.

واته:.. جا خواردنی خوتان دهرخواردی پاریزکاران بدهن و چاکه ی خوتان تهرخان بکهن بو بهواداران.

۱۳- زهکات به قوتابی زانیاری شهرعی که توانای کاسبی هه بی دهشی،

به لام به بابای سه رگهرمی خواپه رستی مادام توانای کاسبی هه بی ناشی:

(نووی) خوا لئی خوش بی له و باره وه گوتوو یه تی: (قالوا: وَالْمُعْتَبَرُ كَسْبُ يَلِيقُ بِحَالِهِ وَمَرْوَتُهُ وَاَمَّا مَا لَا يَلِيقُ بِهِ فَهُوَ كَالْمَعْدُومِ قَالُوا: وَلَوْ قَدَّرَ عَلَيَّ كَسْبُ يَلِيقُ بِحَالِهِ اِلَّا اَنَّهُ مُشْتَغَلٌ بِتَخْصِيْلِ بَعْضِ الْعُلُومِ الشَّرْعِيَّةِ، بِحَيْثُ لَوْ اَقْبَلَ عَلَيَّ الْكَسْبُ لَانْقَطَعَ عَنِ التَّخْصِيْلِ حَلَّتْ لَهُ الزَّكَاةُ، لَانْ تَحْصِيْلَ الْعِلْمِ فَرْضُ كِفَايَةٍ... وَاَمَّا مَنْ اَقْبَلَ عَلَيَّ نَوَافِلِ الْعِبَادَاتِ وَالْكَسْبُ يَمْنَعُهُ مِنْهَا اَوْ مِنْ اِسْتِغْرَاقِ الْوَقْتِ بِهَا فَلَا تَحِلُّ لَهُ الزَّكَاةُ بِاِلْتِفَاقِ لَانْ مَصْلَحَةُ عِبَادَتِهِ قَاصِرَةٌ عَلَيْهِ بِخِلَافِ الْمَشْتَغَلِ بِالْعِلْمِ، قَالَ اَصْحَابُنَا: وَاِذَا لَمْ يَجِدِ الْكَسْبُ مَنْ يَسْتَعْمَلُهُ حَلَّتْ لَهُ الزَّكَاةُ لَانَّهُ عَاجِزٌ^{۲۵۰}

واته: زانایان گوتویانه: نهو کاسبی کردنی که له پرووی شهرعه وه به کاسبی داده نری نهو یه که له گهل پله و پایه و که سایه تی دا گونجاو بی، نه گهرنا نه و جوهری که له که سایه تی وی ناوه شیته وه وهک نه بوو داده نری، ئنجا گوتوو یانه: نه گهر دهستی گه شسته که سایه تیکی شایسته ی خوی به لام له سوئنگه ی سه رقال بوونی به فیروونی هه ندیک له زانیاری یه شهرعی یه کان نهیده په پزایه سه ری به جوړیک که نه گهر سه رگهرمی کاسبی یه که ی ببوایه له خویندنه که ی داده پرا، نهو -بابای وا - زهکاتی پی پره وایه، چونکه فیروونی زانیاری فه پزی کیفایه یه،... به لام نهو که سه ی که خه ریکی سوننه ته کانی خواپه رستی ده بی (و توانای کارو کاسبیشی هیه) وه نه گهر کاسبی بکات نایه پره ژیته سه ر نه و جوهر خواپه رستی یه یان نایه پره ژیته سه ر هه مووی، نهو زهکاتی پی پره وایه به یه که دهنگی سه رجه م زانایان، له سوئنگه ی نهو وه که قازانجی خواپه رستی یه که ی له خوی دا کورت هه لاتوه به پیچه وانه ی بابای سه رگهرم به زانیاری یه وه، هاوه لانمان (مه به سستی زانایانی شافیه ی مه زه به) گوتوو یانه: وه نه گهر بابای کاسبی که که سی چنگ نه کهوت که نیش و کاریک پی بکات (واته: کارو کاسبی یه کی ده ست نه کهوت) نهو بهر نهو ی بیچاره یه زهکاتی پی دهشی.

^{۲۴۹} بهروانه: (المجموع) ج ۶ ص ۲۳۳، وه: (فقه السنة) ج ۱ ص ۵۴۳.

^{۲۵۰} بهروانه: (المجموع) ج ۶ ص ۱۷۷، ۱۷۸.

وهك ده‌بینن له‌م ده‌قه‌وه كه له (نووي) يه‌وه نه‌قلمان كرد چ‌ه‌ند راس‌ت‌ي‌ي‌ه‌ك‌ي گ‌رنگ ه‌ه‌ن:
 ۱- ه‌ر كه‌س‌ي‌ك له‌ب‌ر دا‌وا‌ك‌ر‌د‌ن و پ‌ه‌ي‌دا‌ك‌ر‌د‌ن‌ي زان‌ي‌ار‌ي ش‌ه‌ر‌ع‌ي نه‌پ‌ه‌ر‌ژ‌ي‌ته س‌ه‌ر كارو
 كاس‌ب‌ي نه‌وه به‌ن‌ه‌دار دا‌د‌ه‌ن‌ر‌ئ و ه‌ر‌چ‌ه‌ن‌د‌ه توان‌اي كارو كاس‌ب‌ي ه‌ه‌ي‌ه به‌لام زه‌ك‌ا‌ت‌ي
 پ‌ن‌د‌ه‌ش‌ئ، چ‌ون‌كه خ‌ه‌ر‌ي‌ك‌ي ش‌ت‌ي‌ن‌كه كه له‌س‌ه‌ر مس‌و‌ل‌م‌ان‌ان ف‌ه‌ر‌ژ‌ي كي‌ف‌اي‌ه‌ي‌ه و نه‌گ‌ه‌ر
 ه‌ه‌ن‌د‌ي‌ك‌ي‌ان پ‌ن‌ي ه‌ه‌ل‌ن‌ه‌س‌ت‌ن ت‌ي‌ك‌ر‌اي‌ان گ‌ونا‌ح‌ب‌ار‌ن؛ به‌لام نه‌وه‌ي به‌ن‌د‌ه ت‌ي‌ب‌ي‌ن‌ي له‌س‌ه‌ر ه‌ه‌ي‌ه
 نه‌وه‌ي‌ه كه (نووي) زان‌ي‌ار‌ي (ع‌ل‌م)‌ي تا‌ي‌ب‌ه‌ت ك‌ر‌د‌وه به‌زان‌ي‌ار‌ي‌ي‌ه ش‌ه‌ر‌ع‌ي‌ي‌ه‌كان (ال‌ع‌ل‌وم
 الش‌ر‌ع‌ي‌ه) وه! كه له‌راس‌ت‌ي‌دا نه‌وه به‌ن‌د (ق‌ي‌د)‌ه زي‌اد‌ه‌ي‌ه و ه‌ر‌ج‌و‌ر‌ه زان‌ي‌ار‌ي‌ي‌ه‌ك كه ژ‌ي‌ان‌ي
 مس‌و‌ل‌م‌ان‌ان پ‌ه‌ك‌ي له‌س‌ه‌ر ب‌ك‌ه‌و‌ئ و ده‌د‌ه‌س‌ت ه‌ي‌ن‌ان‌ي به‌ف‌ه‌ر‌ژ‌ي كي‌ف‌اي‌ه دا‌د‌ه‌ن‌ر‌ئ.

ن‌ن‌جا ناش‌ك‌را‌ي‌ه كه نه‌گ‌ه‌ر زه‌ك‌ا‌ت به‌ق‌وت‌ا‌ب‌ي (ط‌ا‌ل‌ب‌ الع‌ل‌م) ب‌ش‌ئ، چ‌ا‌ك‌تر به‌ زانا (ع‌ا‌ل‌م)
 ده‌ش‌ئ، ه‌ر ب‌و‌ي‌ه‌ش زان‌اي‌ان گ‌وت‌و‌ي‌ان‌ه: (لو كان له ك‌ت‌بُ ع‌ل‌م وهو ع‌ا‌ل‌م جاز دَفَع سَهْمُ
 الف‌ق‌را اليه.. ولا تُب‌اعُ كُتُبُه في الدِّين)^{۲۱} نه‌گ‌ه‌ر باب‌اي‌ه‌ك‌ي زانا ك‌ت‌ي‌ب‌ي زان‌س‌ت‌ي ه‌ه‌ب‌و‌ون (د‌ي‌ار‌ه
 م‌ه‌ب‌ه‌س‌ت نه‌ن‌د‌از‌ه‌ي‌ه‌ك‌ي زو‌ر‌ه كه زه‌ك‌ا‌ت‌ي‌ان ل‌ي‌ب‌ك‌ه‌و‌ئ)، د‌ر‌وس‌ته له‌ب‌ه‌ش‌ي ه‌ه‌ژ‌ا‌ر‌ان زه‌ك‌ا‌ت‌ي
 ب‌د‌ر‌ي‌ت‌ئ.. وه ك‌ت‌ي‌ب‌ه ش‌ه‌ر‌ع‌ي‌ي‌ه‌كان‌ي ناب‌ئ ب‌ف‌ر‌و‌ش‌ر‌ئ.

۲- به‌لام نه‌گ‌ه‌ر له‌ب‌ر س‌ه‌ر‌گ‌ه‌رم‌ي بو‌ون‌ي به‌زي‌اد‌ه خوا‌پ‌ه‌ر‌س‌ت‌ي‌ي‌ه‌وه نه‌پ‌ه‌ر‌ژ‌اي‌ه س‌ه‌ر
 كه‌س‌ا‌ب‌ه‌ت نه‌وه زه‌ك‌ا‌ت‌ي پ‌ن‌پ‌ه‌وا ن‌ي‌ه، چ‌ون‌كه خ‌ه‌ر‌ي‌ك‌ي ش‌ت‌ي‌ن‌كه كه به‌س خ‌و‌ي ل‌ي‌ي
 به‌ه‌ر‌ه‌م‌ه‌ن‌د‌ه و ما‌د‌ام واب‌ئ د‌ر‌وس‌ت ن‌ي‌ه م‌ا‌ل‌ي مس‌و‌ل‌م‌ان‌ان به‌ب‌ئ به‌ران‌ب‌ه‌ر (م‌ق‌ا‌ب‌ل) ب‌د‌ر‌ئ
 به‌كه‌س‌ي‌ك كه ب‌و خ‌و‌ي خ‌و‌ي نه‌دار ك‌ر‌د‌وه‌و، ده‌ت‌وان‌ئ وانه‌ب‌ئ و كارو كاس‌ب‌ي‌ي‌ه‌ك ب‌ك‌ا‌ت!
 به‌ل‌ئ ئ‌ي‌س‌ل‌ام ده‌س‌ت‌ي نه‌ه‌ل‌ي زان‌س‌ت ده‌گ‌ر‌ئ و ده‌س‌ت‌ب‌اري‌ان ب‌و ده‌گ‌ر‌ئ، به‌لام به
 پ‌ن‌چ‌ه‌وان‌ه‌وه ر‌ي‌ژ‌ي نه‌وه كه‌س‌انه نا‌گ‌ر‌ئ كه به‌ه‌ر ب‌ي‌ان‌و‌ي‌ه‌كه‌وه ب‌ئ ته‌ن‌ان‌ه‌ت ز‌ي‌د‌ه خوا
 پ‌ه‌ر‌س‌ت‌ن‌ي‌ش! ته‌ن‌ب‌ه‌ل‌ي‌ي و ب‌ئ‌ك‌اري‌ي ه‌ه‌ل‌د‌ه‌ب‌ژ‌ي‌ر‌ن و چ‌او له‌ده‌س‌ت‌ي خ‌ه‌ل‌ك‌ي ده‌ك‌ن!

۳- ئ‌ي‌مه پ‌ي‌ش‌تر له‌خ‌ا‌ل‌ي (۸) دا پ‌و‌ون‌م‌ان ك‌ر‌د‌وه‌وه كه كه‌س‌ي‌ك ه‌ي‌زو وز‌ه‌ي كاس‌ب‌ي ه‌ه‌ب‌ئ،
 زه‌ك‌ا‌ت‌ي پ‌ن‌پ‌ه‌وا ن‌ي‌ه، به‌لام د‌ي‌ار‌ه نه‌م مه‌سه‌له‌ي ده‌و ش‌ت‌ي ت‌ي‌دا به‌مه‌ر‌ج گ‌ي‌را‌ون:
ي‌ه‌كه‌م: كارو كاس‌ب‌ي ده‌س‌ت ب‌ك‌ه‌و‌ئ، نه‌گ‌ه‌ر‌نا توان‌اي كاس‌ب‌ي‌ك‌ر‌د‌ن به‌ب‌ئ كارو ئ‌ي‌ش
 وه‌گ‌ي‌ر‌كه‌وت‌ن به‌كه‌ل‌ك ن‌اي‌ه‌ت و وهك مه‌له‌وان‌ي زان‌ي‌ن‌ي ب‌ئ‌ئاو واي‌ه!

دو‌وه‌م: ده‌ب‌ئ كارو كاس‌ب‌ي‌ه‌كه شا‌ي‌س‌ته‌ي نه‌وه كه‌سه ب‌ي‌ت و له‌گ‌ه‌ل كه‌س‌اي‌ه‌ت‌ي‌ي و پ‌له‌و
 پا‌ي‌ه‌ي ن‌ي‌و ك‌و‌مه‌ل‌گ‌اي‌دا ب‌گ‌و‌ن‌ج‌ئ، چ‌ون‌كه ه‌ه‌مو‌و ج‌و‌ر‌ه كاس‌ب‌ي‌ي‌ه‌ك له‌ه‌ه‌مو‌و كه‌س
 نا‌وه‌ش‌ي‌ته‌وه؛ جا د‌ي‌ار‌ه له‌مه‌ش دا ح‌ي‌كه‌م‌ه‌ت و و‌ر‌د‌ي‌ب‌ي‌ن‌ي و واق‌ي‌ع ب‌ي‌ن‌ي به‌ر‌نا‌م‌ه‌ي خوا ز‌ي‌ا‌ت‌رو
 چ‌ا‌ك‌تر پ‌و‌ون ده‌ب‌ي‌ته‌وه، كه ده‌ب‌ي‌ن‌ن له‌دان‌ان‌ي يا سا‌كا‌ن‌ي‌دا ت‌ي‌ك‌ر‌اي ل‌اي‌ه‌نه‌كان و س‌ه‌ر‌ج‌ه‌م
 ه‌ه‌ل و مه‌ر‌ج‌ه‌كان پ‌ه‌چ‌او ده‌ك‌ا‌ت.

^{۲۱} پ‌روانه: (الم‌ج‌م‌وع) ج ۶ ص ۱۸۰.

۱۴- نایا دہگونجی مالی زہکات بۆ بہرژہ و ہندی یہ گشتی یہ کان

بہ کار بہینری؟!؟

ہرچہ ندہ زۆربہی^{۲۵۲} ہرہ زۆری زانایان وشہی: (فی سبیل اللہ) لہ نایہ تی زہکات دا لہ سہر جیہادو جہنگ کورت ہلڈہیٹن، بہ لام وک کاتی خوی پوونمان کردہ وہ کورت ہلڈان (حصر) ی وشہی: (فی سبیل اللہ) لہ سہر جیہادو جہنگو جہنگاوہران ہیچ بہ لگہیہ کی وای لہ سہر نیہ شایستہی پشت پی بہ ستران بیت، بۆیہ وک پیشتریش گوتوومانہ راست ٹوہیہ کہ وشہی: (لہ پی خوادا) وک چۆن خوی کار بہ جی بہ موتلہ قی فہرموویہ تی ہروا بہیلریتہ وہو بہ ہیچ شتیکہ وہ تایبہ نہ کری، ہرچہ ندہ بیگومان جہنگو جیہادو خزمہ تی موحامیدان و جہنگاوہرانی پی خوا لہ پیشہ وہی (فی سبیل اللہ) و پیزی یہ کہ می بہرژہ و ہندی یہ گشتی یہ کان دایہ، بہ لام بہ بی بہ لگہیہ کی پوون و بی چہ ندو چوون بۆمان نیہ حوکمینکی رہا و موتلہ قی قورٹان سنووردارو مہر جدار بکہین۔
بۆیہ بہراشکاوی دہلین:

بہلن بہ بی ہیچ دوو دلی یہ ک دروستہ و دہگونجی کہ مالی کۆکراوہی زہکات لہ پیناوی سہر جہم بہرژہ و ہندی یہ گشتی یہ کان کی کۆمہ لگای مسولمان و دہولہ تی ئیسلامی دا بہ کار بہینری، وک:

لایہ نی جیہادی و سہربازی بہ ہموو بہ شہکانی یہ وہ، لایہ نی زانستی، لایہ نی تہندروستی، خزمہ تگوزاری یہ کۆمہ لایہ تی یہ کان وک چاککردنی پی بان و دروست کردنی پردو صولح و ناشتی بہرپاکردن لہ نیوان مسولمانان دا... ہتد۔
ناشکراشہ کہ بہ گویرہی بہرژہ و ہندی ئیسلام و مسولمانان ریز (ترتیب) بۆ ٹو مہ سہ لانہ دادہ نری و کامیان گرنگی و ٹہمیہ ت و (اولیہ) ی ہ بی پیش دہ خری، بہ لام نابن لہ بیرمان بجی کہ ٹو جۆرہ خزمہ تانہ پیویستہ لہ جو غزی ٹو ہشتیک (۸/۱) ہ دابن کہ بۆ پی خوا (فی سبیل اللہ) دانراوہ و نابن لہ سہر جیسابی کہ سوشوینہ کان کی دیکہ بیت۔

ameer.maktab@yahoo.com

/AliBapir

/AliBapir

/MediaAmeerOffice

www.alibapir.net

^{۲۵۲} پروانہ: (الفقہ السنۃ) ج ۱ ص ۵۴۰، وہ: (الفقہ الاسلامی) ج ۳ ص ۱۹۵۸، ط ۴۔

www.alibapir.net

دووم: زهکات و کوسپ و گیر و گرفته کانی

۱- نایا به مردنی زهکات لاده چی؟!۱

زۆریه ی زانایان که (مالیکی یه کان و شافیعی یه کان و حنبه لی یه کان) یان له نیودان ده لئین: که سینک زهکاتی له سهر پیویست بووبی و توانییستی بیدات، به لام که هته رخه می تیدا کردبی و نه یدابی و مردبی گوناچاره و پیویسته - هه رچه نده وه صیه تیشی نه کردبی - له میراته که ی بدری، به لام (ابوحنیفه) ده لئ مادام وه صیه تی نه کردبی به مردنی له سهری لاده چی،^{۲۰۲} به لام بنگومان رای زۆریه به هیزتره، (نووی) له و باره وه قسه یه کی جوانی کردوه که به رپرچی رای (ابوحنیفه) ی پی ده داته وه: (فَمَنْ وَجِبَتْ عَلَيْهِ زَكَاةٌ وَتَمَكَّنَ مِنْ أَدَانِهَا فَمَاتَ قَبْلَ ادَانِهَا عَصَىٰ وَوَجِبَ إِخْرَاجُهَا مِنْ تَرَكَّتِهِ عِنْدَنَا بِلَا خِلَافٍ، وَبِهِ قَالَ جَمْهُورُ الْعُلَمَاءِ، وَقَالَ أَبُو حَنِيفَةَ: تَسْقُطُ عَنْهُ الزَّكَاةُ بِالمَوْتِ، وَهُوَ مَذْهَبُ عَجِيبٍ، فَأَنَّهُمْ يَقُولُونَ: الزَّكَاةُ تَجِبُ عَلَى التَّرَاخِي وَتَسْقُطُ بِالمَوْتِ، وَهَذَا طَرِيقٌ إِلَى سَقُوطِهَا...)^{۲۰۱} واته: جا هه رکه سینک زهکاتی له سهر پیویست بووبی و توانییستی بیدات و به رله وه ی جی به جی بکات مردبی نه وه گوناچاره و پیویسته له میراته که ی بدری، نه وه لای ئیمه کیشی تیدا نیه، وه زۆریه ی زانایانیش رایان وایه، به لام (ابوحنیفه) گوته ویه تی: به مردنی زهکاتی له سهر لاده چی، وه ئمه رایه کی سهیره! چونکه نه وان (واته حنه فی یه کان) ده لئین: زهکات دان ده سته جی فهرز نیه و به مردنیش لاده چی نه مهش ری یه که بو له به ی چوونی زهکات...

ئهم دوو ده قه ی خواره وهش به لگه ی رای جه ماوه ری زانایان:

* خوای په روه ردگار له نایه تی ژماره (۱۲) ی سوورپه تی (النساء) دا پاش نه وه ی باسی چه ند نه ندازه میراتیکی کردوه فره موویه تی: (... مِنْ بَعْدِ وَصِيٍّ يَوْصِي بِهَا أَوْ ذَيْنِ...) واته:

پاش جی به جی کردنی وه صیه تیک که کراوه یان - دانه وه ی - قهرزیک...

ئنجنا ناشکراشه که زهکاتیش قهرزه و قهرزی خواو خه لکیشه، وه قهرزی خواش - وه ک

له ده قی دووم باسی ده که یان - له پیشتره بو دراته وه له قهرزی به نده کان.

* (عن ابن عباس رضي الله عنهما ان رجلاً جاء الى رسول الله ﷺ فقال: إِنَّ أُمِّي مَاتَتْ وَعَلَيْهَا صَوْمُ شَهْرٍ، أَفَأَقْضِيهِ عَنْهَا؟ فَقَالَ: لَوْ كَانَ عَلَى أَمَلِكْ ذَيْنٌ أَكُنْتُ قَاضِيَهُ عَنْهَا!! قَالَ: نَعَمْ، قَالَ: فَذَيْنُ اللَّهِ أَحَقُّ أَنْ يُقْضَىٰ) متفق عليه.

^{۲۰۲} بهروانه: (الفقه الإسلامي) ج ۳ ص ۱۹۸، ۱۹۸، ط ۴، وه بهروانه: (فقه السنة) ج (ص ۴۶۹، ۴۷۰).

^{۲۰۱} بهروانه: (المجموع شرح المذهب) ج ۶ ص ۲۲۲.

واته: پياويك هاته خزمەت پيغەمبەرى خوا ﷺ و گوتى: دايكم مردوه و پۇژووى مانگيك قەرزدارە. ئايا بۆى بگىرەمەوه؟! فەرمووى: ئەگەر دايكت قەرزىكى لەسەر ببوايه بۆيت نەدەدايهوه؟ گوتى: بەلى، فەرمووى: دەجا قەرزى خوا لەپيشتەرە بۆ درانهوه.

۲- دواخستنى زەكات نايىتە ھۆى لاچوونى:

ھەركەسىك چەندان سالى بەسەردا تىپەرپووين و زەكاتى نەدابين بانەشى زانىبى كە لەسەرى فەرزە، پىويستە زەكاتى ئەو چەند سالى بەدات، يان لى بىستىنرى، چونكە قەرز كۆن دەبى بەلام نافەوتى.

وہ (ابن المنذر) گوتوويەتى: ئەگەر كۆمەلىكى ياخى بوو يان دەرچوو لە فەرمانبەرى پيشەواى مسولمانان لە شوينىك دا حوكمرانى يان كردو خەلكەكەش بۆ ماوہى چەند سالىك زەكاتيان نەدا، پاشان پيشەواى مسولمانان ئەو شوينەى خستەوه ژىر پكىفى خوى، ئەو بەپى قسەى (مالك و شافعى و ابوتور) دەبى زەكاتى ئەو چەند سالىەيان لى بىستىنرى.^{۲۵۵}

۳- پاكردن لەزەكات دان و فيل و تەلەكە تىداكردنى قەدەغەيه:

كەسىك بەئەندازەى (نصاب) جۆرە مالىكى ھەبى كە زەكاتى لى دەدرى، بەلام بەر لە سال سووپانەوه فيل و پىلانىكى تىدا بكات كە بە خەيالى خوى بىيتە ھۆى زەكات لى نەدرانى، وەك ئەوہى كە بىفرۆشى، يان بىبەخشى، يان ھەندىكى لى بىفەوتىنى كە ئەوہى دەمىنى لەئەندازەى (نصاب) كەمترى، يان ئەوہى بىلەو^{۲۵۶} كۆبكرىتەوہ تاكو زەكاتى كەمترى لى دەرېكرى، يان بەپىچەوانەوہ، ھى كۆيووہو^{۲۵۷} پىژو بىلەو بىكرى بۆ ھەمان مەبەست ئەوہ لەھەموو ئەو ھالەتانەو ھاويئەكانيان دا بەپاى زۆرىەى^{۲۵۸} زانايان كە (مالك و اوزاعى و احمد و اسحاق و ابوعميد) يان لەنىودان، زەكاتى تەواوى لى وەردەگىرى، بەمەرجىك ئەو فيل و تەگىرانە لەنزىك كۆتايى سال و زەكات وەرگىران دا كرابىن، چونكە ئەگەر لەسەرەتاي سالىەوہ ئەو جۆرە پەفتارانە بىكرىن مەزەننەى فيل و

^{۲۵۵} بېروانە: (فقه السنة) ج ۱ ص ۵۱۸.

^{۲۵۶} وەك ئەوہ كەسىكەس يەكى چل (۴۰) سەر مەپو بىزىيان ھەبى بىن كۆيان بىكەنەوہ بۆئەوہى بەھەموويان يەك سەر بىدەن، ئەك ھەر كاميان سەرىك!

^{۲۵۷} وەك ئەوہى دوو كەسى ھاويەش (شريك) دوو سەدو يەك سەر مەپو بىزىيان ھەبى و بىن بەشەكانيان لەيەك جىياكەنەوہ تاكو يەكى يەك سەر بىدەن ئەك بەھەردووكيان سى سەر

^{۲۵۸} بېروانە: (فقه السنة) ج ۱ ص ۵۱۹، وە بېروانە: (الفقه الاسلامي وادلتە) ج ۳ ص ۱۹۷۸، ۱۹۷۹، ط ۴.

فهرجی لئناکړئ، به لām به شیک له زانایان که (ابو حنیفة و شافعی) یان له نیودان ده لئین: زه کاته که ی له سر لاده چئ به لām گوناخبار ده بی^{۲۵۹}.

جا دیاره به نده پای جه ماوهری پئ به هیزو چاکتره^{۲۶۰} که نه م چهند به لگه یه یان به ده سته وهن:

۱- به سهرهاتی خاوه نانی باغه که (أَصْحَابُ الْجَنَّةِ) که بریاریان دا بوو بهر له وهی هه ژارو نه داره کان له کاتی دیاری کراودا بچنه لایان و داوایان لئ بکه ن نه وان بهروبو و مه که یان هه لگرن و تا کو نه داره خاوه ن هه قه کان به سر په ریزی خالی دا بچن! خوی توله ستین و دادگه ریش له توله ی نه وه دا سزای دان و باغه که ی لئ کردنه زهوی یه کی پاک کراوه ی بی بهرهم، وَهَكَ فَرَمَوْيَه تَي: (إِلَّا بَلَوْكُمُ كَمَا بَلَوْنَا أَصْحَابَ الْجَنَّةِ إِذْ أَقْسَمُوا لَيَصْرِمُنَّهَا مُصْبِحِينَ وَلَا يَسْتَأْذِنُونَ، فَطَافَ عَلَيْهَا طَائِفٌ مِّن رَّبِّكَ وَهُمْ نَائِمُونَ، فَأَصْبَحَتْ كَالصَّرِيمِ) القم: ۱۸-۲۱.

ب- هه رکه سیك بیهوئ به شی خاوه ن به شیک به فوتینئ که مافی په وای خوی بی، پئی نادری وک نهو که سه ی که له خوشی مهرگ دا ژنه که ی ته لاق ددهات بو نه وهی له میراتی بی بهش بکات، ژنه که ی ته لاقی ناکه وئ.

ج- هه رکه سیك مه به ستیکی خراپ و ناشه رع ی هه بی، شهرع به پیچه وان ه ی مه به سته که یه وه سزای ددهات، وک نهو که سه ی که میرات لئ گیراو (مُورَث) ه که ی خوی ده کوژئ تا کو زو میراته که ی پئ به پئ، له میراته که ی بی بهش ده کړئ و پرای سزاو توله ی شهرعی خوی^{۲۶۱}.

۴- له نیوچوونی زه کات دوا ی جیا کردنه وهی:

زانایان له وباره وه رایان جیا جیا به زوره یان ده لئین: هه رکه سیك زه کاتی مالی خوی جیا کردنه وه به لām بهرله وهی بیگه یه نیت ته ده ستی خاوه نانی شهرعی خوی فه وتا، نه وه له سهری فه رزه دوو باره زه کات جیا بکاته وه و بیگه یه نیت ته شوینی خوی^{۲۶۲}، به لām (ابو حنیفة) پای وایه که فه رزه که ی له سر شان لاچووه، مه گهر خوی فه وتا ندبی نه گهرنا له سهری پیویست نیه دوو باره ی بکاته وه.

واش پئ ده چئ پای نه وانه به هیز تر بی که ده لئین له سهری فه رزه دوو باره بیداته وه، وه نه وه په سندرکراوی (ابن حزم) ی نه ده لوو سیسه^{۲۶۳}.

^{۲۵۹} هه ردوک سهرچاوه ی پینشو هه مان بهرگو لاپه ر.

^{۲۶۰} وک تی بینی ده کړئ مه گهر چو ن ده نا هه میسه پای جه ماوهری زوره ی زانایان به هیز تر په سندرته، به لām ریش ده که وئ یه کیک یان هه ندیک له زانایان له جه ماوهری زوره ی باشتریان پیکابن.

^{۲۶۱} پروانه: (فقه السنة) ج ۱ ص ۵۱۹، ۵۲۰.

^{۲۶۲} پروانه: (المحلی شرح المجلی) ج ۵ ص ۱۸۱، ۱۸۲.

^{۲۶۳} نه وهش مه سه له یه که دوا یی باسی ده که ی، پروانه: (المحلی) ج ۵ ص ۱۸۱.

۵- له نیوچوونی مالی زهکات لی که وتوو پیش زهکات لیډرانی:

له میاش دا زانایان رایان جیاوازه هندیکیان که (احمد و ابن حزم)* یان له نیودا هه، ده لنین مادام زهکاتی لی که وتبی هرچونیکي فوتابی، که مته رخمی تیدا کردبی یان نا، نه وه زهکات دانه که ی هر له سهر فهرزهو ده بی بیدات، چونکه - به پای نه وان - زهکات له نه ستوو نوبالی خاوهن مال دایه نه که خودی مال و سامانه که، به لام (ابوحنيفة) پای وایه که مادام خه تاي نه بوو بی زهکاته که ی لاچوووه له سهری پیویست نیه بیدات.

زوربه شیان که (شافعي و حسن بن صالح واسحاق و ابو ثور و ابن المنذر) یان له نیودان، ده لنین، نه گهر، ماله که بهر له وه فوتابی که بتوانی زهکاتی لی دهر بکات، زهکاته که ی لاچوووه، نه گهرنا لانه چوووه ده بی بیدات، (ابن قدامة) ش هر نه پایه ی په سند کردوه^{۳۴}.

۶- نایا ده گونجی قهرز بخریته بری زهکات؟!

واته: که سیک مالیکی هه بی که هه لومهرجی زهکات لیډرانی په خسابی، به لام له جیاتی زهکات لیډانی قهرزیک که له سهر بابای زهکات وهرگر هیه تی به نه ندازه ی زهکاته که ی له سهری لاهری و بیخاته بری!

زانایان له وباروه دوو پایان هه زوربه و جه ماوهریان ده لنین: نه خیر دروست نیه و به وه زهکاتی له سهر لاناچی، چونکه مهرجی سهرکی زهکات دان وهک پیشتر پوونمان کرده وه، ته سلیم کردنیه تی به و که سانه ی که پییان په وایه، به لام ناشکرایه که مالی قهرز شتیکی نادیاره و مسوگر نیه، دیسان وهک پیشتر باسما ن کرد نیه هینان لهکاتی زهکات دان دا مهرجیکی بنه پرتی یه و له قهرز خستنه بری زهکات دا نه ویش هر نایه ته دی، شایانی باسیشه که نه پای یه که مه بیجگه له هر چوار پیشه و سهر بهر زهکان پای هر کام له (سفیان الثوري) و (ابوعبید) و (زیدیه) و (باباضیه) شه^{۳۵}.

هه ندیکیشیان که (ظاهریه) و (الشیعة الجعفریه) و هه ندیک له (تابعین) وهک (حسن البصری و عطاء)^{۳۶} ده لنین: قهرز ده خریته بری زهکات و بابای زهکات دهر به وه که به نه ندازه ی زهکاته که ی قهرز له سهر قهرز دارنیکي زهکات پی شیاو لاده بات، نه و نه ندازه زهکاته که ی له سهر لاده چی.

^{۳۴} بېوانه: (فقه السنة) ج ۱ ص ۵۱۷.

* به لام (ابن حزم) ده لنی به مهرجیک دوا ی نه و ه بی که بوی گونجا بی زهکاته که ی بدات، بېوانه: (المحلی)

ج ۵ ص ۱۸۱.

^{۳۵} بېوانه: (الفقه الاسلامي...) ج ۳ ص ۱۹۸۳، ط ۴.

^{۳۶} سهرچاوه ی پیشوو ج ۳ ص ۱۹۸۲.

به لّام بېنگومان پاي زوړبه و جه ماوهر به هيژترو به رژه و هندى هه ژارو نه دارانيشي زياتر
 تېدايه، چونكه وېژپاي نه وه كه وهك باسماڼ كړد و مېرغى سهره كى زهكات دان نه وويه كه
 ته تسليمى خاوهنى شهرعى خوى بگرې،^{٢٦٧} نه گهر نه و جوړه زهكات دان ههش په وېشې
 سهره كېشې بۇ نه درانى زهكاتى گه ليك كه س، كه زهكاتى ماله كانيان ده خه نه جينگاي نه و
 قهرزو قولانه ي كه له درانه ووه وهرگرته وويان بى هيو بو و ن!

نجا نه ك همر نه وه به لكو زانايان له سهر نه و ههش پړك كه و توون^{٢٦٨} كه دروست نيه
 بابايه كى دهوله مهندي خاوهن قهرز به قهرزداره زهكات وهرگره كى خوى بلې: نه وه
 زهكات كه م پى داي به مېرغىك دوايى له جياتى نه و قهرزى له سهرته بېمه يه وه وه
 له حالېكى وادا زهكات كه كى له سهر لاناچى، به لّام نه گهر هردو وكيان - زهكات دهر و
 زهكات وهرگر - نيازبان وېشې به لّام نه يكه نه مېرغ و باسى نه كهن، دروسته، چونكه
 له حاله تى يه كه م دا باباي زهكات وهرگر نابېته خاوهن (مالك) و پرؤسه ي كردنه خاوهن
 (تعلق) نايه ته دى، به لّام له حاله تى دووهم دا دېته دى.

٧- ثايا نه و باج (ضريبة) هى كه مېرى وهرى ده گرى وېرى زهكات ده كه وي؟!

له سونگه ي نه وه وه كه پرؤزگارى زو و له كومه لگاي ئيسلامى دا (باج) وهرگرتن نه بووه زاناو
 شهر عزانانى رابردو و قسه يان لى نه كړدوه، به لّام زانايانى هاوچهرخ ده لېن: به هيچ جوړيك
 دروست نيه باج (ضريبة) يك كه ده ولت به زور له هاوولاتيانى ده ستينى له جياتى زهكات
 حيساب بگرې، چونكه:

زهكات جوړه خواپه رستى يه كه و نيازو مېه به ستى له گه لدايه و هه م نه اندازه كى و هه م
 نه وانه ي كه ده ياندرى تى و هه م نه و شتانه ي كه لىيان دهرى له لايه ن شهرعه وه
 ديارى كراون، به لّام (باج) هيچ كام له و سيفه تانه ي تېدا نين^{٢٦٩}.

^{٢٦٧} بۇيه زانايان ده لېن: نه گهر زهكات دهرىك قهرزى مردوويهك له جياتى زهكات دان بداته وه دروست نيه،
 به لّام دروسته قهرزى زيندوويهك به نيزنى خوى بداته وه چونكه له حاله تى يه كه م دا (تعلق) نيه و له ي
 دووهم دا ميه! بېوانه: (الفقه الاسلامي...) ج ٢ ص ١٩٨٦، ط ٤.

^{٢٦٨} بېوانه: (المجموع) ج ٦ ص ١٩٩، وه بېوانه: (المغني...) ج ٢ ص ٥١٦، وه بېوانه: (فقه السنة)
 ج ١ ص ٥٤٦.

^{٢٦٩} بېوانه: (فقه الزكاة)، د يوسف القرضاوي ص ٩٩٧ تا ١٠٠٣، وه بېوانه: (الفقه الاسلامي...) ج ٣ ص ١٩٧٩.

۸- ئایا دروسته زهکات دەر زهکاتهکەى لەبابای زهکات وەرگر بکړیتەوه؟!

نۆرېه‌ى^{٢٧٠} هه‌ره‌ نۆرى زانایان به‌ ناپه‌سه‌ند (مکروه) یان زانیوه‌ که‌ زهکات دەر
زهکاتهکەى لەبابای زهکات پێدراو بکړیتەوه‌، هه‌ندیکیشیان به‌دروست (جائز) ى ده‌زانن،
که‌ ئه‌مه‌ پای (حسن وعکرمه‌ وربيعه‌ ولوزاعي) یه‌و (ابن حزم) یش هه‌لى بژاردوه‌^{٢٧١}، به‌لام
بێگومان پای جه‌ماوه‌ر به‌هێزتره‌ په‌سه‌ندتره‌ چونکه‌ ئه‌م ده‌قه‌یان به‌ده‌سته‌وه‌یه‌:

* (عن عبدالله بن عمر رضي الله عنهما أن عمر رضي الله عنه حملَ على فَرَسٍ في سبيل الله،
فَوَجَدَهُ يُبَاعُ فَأَرَادَ أَنْ يَنْتَاعَهُ، فَسَالَ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ عَنْ ذَلِكَ؟ فَقَالَ: لَا تَبْتَعْهُ، وَلَا تَعُدَّ فِي صَدَقَتِكَ) رواه
الشيخان وأبو داود والنسائي.

واته‌: عومەر خوا لێى پازى بئى ئه‌سپێكى بۆ جه‌هاد دا به‌كه‌سێك، پاشان دیتى
ده‌فروشرێ ئه‌ویش ویستی بیکړیتەوه‌، جا له‌وباره‌وه‌ پرسى یارى له‌پێغه‌مبه‌رى خوا ﷺ
کرد؟ ئه‌ویش فه‌رمووی: مه‌یکړه‌، وه‌ زه‌کاتى خۆت مه‌گیره‌وه‌ لای خۆت.

به‌لام بێگومان ئه‌گه‌ر قازانج و به‌رژه‌وه‌ندى زه‌کات وەرگر له‌وه‌دا بوو ئه‌وه‌ به‌پای
هه‌موویان دروسته‌، چونکه‌ به‌ناپه‌سه‌ند دانراوه‌که‌ هه‌ر له‌به‌ر به‌رژه‌وه‌ندى زه‌کات وەرگر
بوو، جا ئه‌گه‌ر هات و قازانجى له‌وه‌دا بوو حوکمه‌که‌ى ده‌گۆڕی^{٢٧٢}.

ameer.maktab@yahoo.com

f /AliBapir

YouTube /AliBapir

f /MediaAmeerOffice

www.alibapir.net

^{٢٧٠} بېروانه: (فقه السنة) ج ١ ص ٥٤٤.

^{٢٧١} بېروانه: (المحلى) ج ٦ ص ٦٨، وه (فقه السنة) ج ١ ص ٥٤٤.

^{٢٧٢} بېروانه: (المغني والشرح الكبير) ج ٢ ص ٥١٦.

سټیېم: زهکاتې نارټل و بهرېوومی

کشت وکال و میوه جات

۱- جوړه کانی زهکات مادام یه که په گهن (جنس) بن ده خرینه وه سهریه که: سهرجه م زانایان^{۲۷۲} له سهر نه وه یه کدهنگن که جوړه کان (أنواع) ی شتیک هرچه نده له چاکې و خراپې و پهنګو .. هتد دا جیاواز بن له کاتې زهکات لئ دهرکردن دا پیکه وه کوډه کرینه وه، نه م بنچینه یه ش هم بهرېوومی کشت وکال و میوه جات و هم نارټل و هم مالی بازرګانیش، دهگریته وه، به لام به مخرجیک که نه و جوړه شتانه بکونه وه جوغزی یه که په گهن (جنس) وه، بۆ وننه:

جوړه کانی گهنم^{۲۷۱} ده خرینه وه سهر یه که، به لام گهنم و جو، یان جوو گهنه شامی. چونکه له په گهنه دا له یه که جیان ناخرینه وه سهر یه که، به لکو هر کامیکیان به جیاو سهر به خو زهکاتې لئ ددری و ده بن له هر کامیکیان دا مخرجه کانی زهکات هاتبنه دی نه و جار لئ ی دهرده کری.

هرودها جوړه کانی خوشتر، وه جوړه کانی مانګاو گامیش، وه جوړه کانی مهرو بزن، ده خرینه وه پال یه که به لام هیچ کامیان ناخرینه گهل نه وئ دیکه یان چونکه په گهنه زیان جیا جیا یه، نه مه ش وه که (ابن المنذر) گوتوویه تی: زانایان له سهری یه کدهنگن^{۲۷۵}. دیسان که ل وپه ل و شمه کی بازرګانی له گهل نه و نرخ و پاره یه ی که لیاننه وه په یدا بووه ده خرینه وه سهریه که نه و جار زهکاتیان لئ دهرده کری، به لام (شافعی)^{۲۷۶} ده لئ: ده بن شمه که و که ل وپه له که به چ پاره یه که کړاپی بخرینه وه پال وی نه که پاره یه کی دیکه، که دیاره مه به سستی زیرو زیوی نه و روژګاره یه که دراوی نه وکاته بوو ون.

^{۲۷۲} بېوانه: (المغنی) ج ۲ ص ۵۵۹.

^{۲۷۱} له دانه وټله کان (حبوب) دا زانایان یه کدهنگن نین، به لکو نه وئ سهر وه پای زوړبه یاننه و هندیکی شیان ده لئ په گهنه له یه که جیا جیا کانی ش ده خرینه وه سهریه که، بېوانه: (المغنی) ج ۲ ص ۵۶۰.

^{۲۷۵} بېوانه: (المغنی) ج ۲ ص ۵۵۹.

^{۲۷۶} هه مان سهرچاوه و بهرګو لاپه ره.

۲- به چکه ی ئازهل که بهر له وهر سووړانه وه ی سال په یدا ده بی بۆ زه کات لى دران، په گهل دایکى ده خړى، به مه رجیک ئه و ئازهلانه بیجگه له به چکه کان گه یشتبته (نصاب): زۆربه ی هره زۆرى زانایان پایان وایه که هر جۆره ئازهلک (حوشتر، مانگاو^{۲۷۷} گامیش، مه پو^{۲۷۸} بزڼ) ژماره ی گه یشتبته رادده ی زه کات لى دهر کران، ئه گهر له میانه ی سال دا سراته بهر له ته و او بوونى سال - به چکه یان لى په یدا بوو له کاتى زه کات لى دهر کران دا ئه و به چکه یان له گهل حیساب دهر کرڼ، به لام به چکه کان به زه کات وهر ناگیرڼ، ئه مه پای هر چوار مه زه به کان و زۆر له زانایانى دیکه شه،^{۲۷۹} به لگه شیان ئه م ده قه یه:

* (عن سفیان بن عبدالله الثقفي أن عمر بن الخطاب قال: تعدُّ عليهم السَّخْلَةَ يَحْمِلُهَا الرَّاعِي وَلَا تَأْخُذُهَا ..) رواه مالك والشافعي.

واته: (ئو کاريله یه ی که شوان هلى ده گړى له سه ریان حیساب بکه - بۆ وهر گرتنى زه کات - به لام ئه ویان لى وهر مه گره). هه روه ها خاوه نى (المغني) ده لى ئه م مه سه له یه ئیجما عیشى له سه ره^{۲۸۰}.

۳- و لاخه به رزه و ئیسترو کهر زه کاتیان لى نادری:

زانایان له سه ره ئه وه یه کده نگن که و لاخه به رزه (ئه سپ و ماین) و ئیسترو کهر ئه گهر کران به مالى بازرگانی زه کاتیان لى دهرى، وه جگه له (ابوحنيفة) ش هه موویان یه کده نگن که مادام بازرگانیان پى نه کړى زه کاتیان لى نادری، به لام (ابو حنيفة) پای وایه که و لاخه به رزه ئه گهر ئه سپ و ماین بن یان هر ماین بن زه کاتیان لى دهرى، جا خاوه نه که یان ده توانى له جیاتى هر سه رىک دینارىک (مسقالیک زېږ) بدات، یاخود بیان قه بلینى و له باتى هر دوو سه د دره م پینچ دره م بدات وه که ل و په لى بازرگانی^{۲۸۱}.

به لام بیگومان پای زۆربه ی نزیک به ئیجما عى زانایان به هیژترو چه ند ده قیکیش به به لگه دیننه وه که ئه مه یه کیکیان وه راست ترینیشیان:

* (عن أبي هريرة رضي الله عنه قال: قال رسول الله ﷺ: ليس على المسلم صدقة في عبده ولا قرسه) رواه الجماعة. واته: مسولمان له کویله که ی و ئه سپه که ی دا زه کاتى له سه ر نیه.

^{۲۷۷} بهوانه: (المحلى) ج ۵ ص ۱۸۳، ۱۹۱.

^{۲۷۸} هه مان سه رچاوه ی پینشو.

^{۲۷۹} بهوانه: (الفقه الاسلامي وادلته) ج ۳ ص ۱۹۴۰.

^{۲۸۰} بهوانه: (المغني) ج ۲ ص ۵۵۹.

^{۲۸۱} بهوانه: (فقه السنة) ج ۱ ص ۵۰۳، وه بهوانه: (الفقه الاسلامي وادلته) ج ۳ ص ۱۹۲۸، ۱۹۲۹، ط ۴.

٤- ئايا زهكات له ئوبالي باباي زهكات دهر دايه يان له خودي ئهو شته دايه كه زهكاتي لي دهرى؟!

زانايان له بارهوه پايان جياوازه هه نه في يه كان و ماليكي يه كان وه شافيعي و نه حمه ديش له يه كيك له دوو قسه كانيان دا پايان وايه كه زهكات له خودي ئهو شته دايه كه زهكات هه لي دهره كرى (الزكاة في العين)، به لام شافيعي و نه حمه له قسه ي دوو ميان دا ده لين زهكات له ئوبال و گهر دني زهكات دهر^{٢٨٢} دايه، (الزكاة في الذمة)، (ابن حزم) يش^{٢٨٣} زور جه ختي له سهر ئهم پاي دوو مه كردوه، جياوازي ئهو دوو پايهش به وينه هينانه وه يه كه پوون ده كه ينه وه:

ئه گهر كه سيك بيست مسقال زيري هه بي و دوو سالي به سهر^{٢٨٤} تنيه پووبي و زهكاتي لي نه دابي به گويهره ي پاي يه كه م ته نيا مسقاليكي زهكات ده كه ويته سهر چونكه ماله كه ي پاش ئه وه ي مسقاليكي لي به زهكات دهرى نوزده (١٩) مسقالي ده مينتيه وه، كه له (نصاب) كه متر ده بيته وه و چي ديكه ي لي نادرى، به لام به گويهره ي پاي دوو م دوو مسقاله كه ي له جياتي هه ردووك ساله كه لي دهرى، چونكه زهكات هه كه له نه ستوي زهكات دهر دايه وه كه قهرزيك و ده بي هه بيدات.

واش پي ده چي پاي يه كه م به هي زتري و ئه وهش كه پاي دوو م به به لگه ي ديننه وه - به تاييه ت (ابن حزم) كه چاك شي كردوته وه - كه ئه گهر زهكات له خودي شته كه دا بووايه نه ده بوو دروست بي له غه يري ئهو پاره نه غدينه يه يان ئاره ئه يان دانه ويته زهكات بدرى، وه لامه كه ي ئه وه يه كه له بهر ناسانكارى مؤله ت دراوه وه كه گه ليك مؤله ت (رخصة) ي ديكه ي شه ريعة^{٢٨٤}.

٥- ئايا دروسته له جياتي خودي زهكات هه كه نرخ (قيمة) هه كه ي بدرى؟!

له م مه سه له يش دا زانايان پايان جيا جيايه، هه رچي زوريه و^{٢٨٥} جه ماوه ريانن كه (مالك و شافعي و احمد) يان له نيودان و (ابن حزم)^{٢٨٦} يش زور سه خت گيرانه پشتگيري كردوه

^{٢٨٢} بېوانه: (المغني والشرح الكبير) ج ٢ ص ٤٩١، ٤٩٢.

^{٢٨٣} بېوانه: (المحلى) ج ٥ ص ١٨١، وه (المغني) ج ٢ ص ٥٣٧.

^{٢٨٤} بېوانه: (الفقه الاسلامي) ج ٣ ص ١٩٣٦، ١٩٣٧، ط ٤.

^{٢٨٥} بېوانه: (الفقه الاسلامي) ج ٣ ص ١٩٣٨، ١٩٣٩، ط ٤.

^{٢٨٦} بېوانه: (المحلى شرح المجلى) ج ٦ ص ٢٣٥ تا ٢٣٦، (مسألة: ٦٧٤).

دهلین: دروست نیهو هر شتیک دهبن لهخودی خوئی زهکاتی لئ بدري، بهلام (ابو حنیفة) پای وایه که بهبن بهندو مهرج (بدون قید و شرط) دروسته^{۲۸۷}، بهلام واپی دهچی راست ترین و دادگهرانهترین پانهوهبن که نهسل نهویه هر شته لهخودی خوئی زهکاتی لئ بدري، چونکه دهقهکانی قورشان و سوننه که باسی زهکات دان لهو شتانه دهکن که زهکاتیان لئ ددری و دهگهیهنن، بۆ وینه: پیغه مبهه ۛ که (معاذی پهوانه یه من کرد پیی فرموو: (حُذِ الْحَبَّ مِنَ الْحَبِّ، وَالشَّاةَ مِنَ الْقَنَمِ، وَالْبَعِیْرَ مِنَ الْأَبْلِ، وَالْبَقْرَةَ مِنَ الْبَقْرِ) رواه ابوداود وابن ماجه. بهلام لهکاتی پیویستی و ناچاری دا وهک نهو کهسهی که لهزهکات دانی حوشران دا مهپی دهکوهینه سهرو مهرشی نین! یان لهکاتیک دا که بهرژهوهندی بابای زهکات وهرگر لهوهرگرتنی پارو نرخ دابی نهک خودی شتهکه، نهوه لهو حالهتانه دا دروسته نرخ و بهها لهجیاتی زهکات بدري، نه پایش جگه له (احمد)^{۲۸۸} لهقهسهیهکی داو (شافعی)^{۲۸۹} لهچند حالهتیک تایبهت دا، هرکام له (ابن تیمیه)^{۲۹۰} و (شوکانی)^{۲۹۱} یش هلیان بژاردوه، (ابن تیمیه) لهوبارهوه گوتهویهتی: (و معلوم أن مصلحة وجوب العین قد یعارضها أحياناً فی القیمة من المصلحة الراجحة وفي العین من المشقة المنفیة شرعاً)، واته: وه ناشکرایه که جاری واهیه پیویست بونی زهکات لهخودی شت دا لهگه بهرژهوهندی چاکتر بهوی دانی نرخ (قیمه) هوه، وه زهحهت و گرفتاری ناپهسند لهرووی شهرعهوه، لهسونگی زهکات دهرکردن لهخودی شتهکه دا دژ دهوهستن و تیک دهگیرین.

(مه بهست نهویه که مادام جاری واهیه دانی نرخ لهبری خودی شتهکه بهرژهوهندی چاکتر و گهرهتری تیدایه، وه دانی خودی شتهکه دهبیته مایه ی زهحهت و نارهحهتی، که واته لهو حالهتانه دا درانی نرخ لهجیاتی خود (دفع القیمة بدل العین) دروسته)^{۲۹۲}.

ameer.maktab@yahoo.com

f /AliBapir   y /AliBapir   f /MediaAmeerOffice
www.alibapir.net

^{۲۸۷} بپوانه: (الفقه السنة) ج ۱ ص ۵۱۸.

^{۲۸۸} بپوانه: (مجموعه الفتاوی) ج ۲۵ ص ۳۰.

^{۲۸۹} بپوانه: (المجموع) ج ۵ ص ۲۸۶، ۲۸۷، وه بپوانه: (الفقه الاسلامي...) ج ۲ ص ۱۹۳۸، که لهسر زمانی شافیعییهکان نهو حالهتانه لهپینجان دا کورت هلدینن.

^{۲۹۰} بپوانه: (مجموعه الفتاوی) ج ۲۵ ص ۳۱.

^{۲۹۱} بپوانه: (نیل الاوطار) ج ۴ ص ۲۱۶، ۲۱۷.

^{۲۹۲} بۆ مالی بازرگانی زۆریه ی زانایان به پیویستی دهرانن که له نرخ زهکات بدري، بپوانه: (المغني) ج ۲ ص ۶۲۵.

www.alibapir.net

٦- له زهكاتی ئاژهل دا نهو نه ندازهیهی كه دهكه ویتته نیوان دوو نه ندازهوه كه زهكاتیان تیدا دیاری كراوه، زهكاتی لی نادری كه پیی دهگوتری (وَقَصَّ): سهرجه٢٩٢ زانایان له سهر نهوه یه كدهنگن كه ههروهك چۆن هیچ كام له جۆرهكانی ئاژهل ههتا ژمارهیان نهگاته نه ندازهی (نصاب) زهكاتیان ناكه ویتته سهر بهمه مان شیوهیش نهو ژمارهیهی كه له (نصاب) زیاد دهبی ههتا نهگاته نهو نه ندازهیهی كه شهرع دیاری كردوه بۆ زهكات لیذران زهكاتی لی ناكهوی. بۆ پون كردنهوهی مه بهست دهلین:

١- بینگومان حوشر زهكاتیان لی ناكهوی ههتا ژمارهیان نهگاته پینج^{٢٩٤} (٥) حوشری كامل، جا نهوكاته یهك سهر مهپ له زهكاتیان دهری، پاشان كه گهیشتنه ده (١٠) مهپکی دیکهیان زهكات لی دهری، بهلام نهگهر ههرو (٩) سهرین بهس یهك سهر مهپكهیه، نهو چوار سهرهش پینان دهگوتری (اوقاص) كه كۆی (وَقَصَّ) و زانایان تیکرا دهلین (عَقُوه) یه زهكاتیان لی نادری.

ئنجا زهكاتی حوشران ههرو له پینج سهران مهپك بهردهوام دهبی ههتا دهبنه بیست و پینج (٢٥) سهر كه نهوكاته ههتا دهگه نه سی وشهش (٣٦) سهر بهچكه حوشریکی مییهیهك سال تهواو كردووی پی له دوو سال ناو (بَنْتُ مَخَاضٍ) یان لی دهری^{٢٩٦}، كهواته له حوشری بیست و شهشهم (٢٦) دهه ههتا سی و پینجهه (٣٥) دیسان زهكاتیان لی نادری چونكه كهوتونه نیوان دوو نه ندازهی فهپزهكه كه (٢٥) و (٣٦) ن.

ب- بۆ زهكاتی رهشهولاخ (مانگاو گاو گامیش و كهل) یش دیاره ههتا نهگه نه سی (٣٠) سهر زهكاتیان لی ناكهوی و كه بوونه سی (٣٠) سهر گۆلكیکی نیریان میی یهكسال (تَبِيعَ أَوْ تَبِيعَةً) یان لی دهری و كه بوونه چل (٤٠) سهر نینگوونیک^{٢٩٧} (مُسْنَةً) یکیان لی دهری، كهواته له سی ویهكهه (٣١) دهه تا سی و نویهه (٣٩) (اوقاص) ن و زهكاتیان لی ناكهوی.

^{٢٩٢} بېوانه: (الفقه الاسلامي وادلته) ج ٣ ص ١٩٤٢، ١٩٤٣، ط ٤، وه: (فقه السنة) ج ١ ص ٥٠١، ٥٠٢.

^{٢٩٤} وهك لهو فهرمودهیه دا هاتوه كه (بخاري) له (انس) دهه میناویه تی، بېوانه: (الأدلة الرضية) ص ١١٦.

^{٢٩٦} وشهی (وَقَصَّ) له نه سلی زمان دا به مانای ناتهواوی (نَقَصَّ) و پهراگهندهی (تَفَرَّقَ) هاتوه، بېوانه: (المعجم الوسيط) ص ١٠٤٩.

^{٢٩٧} وهك (بخاري) له (انس) ی گنپراوتهوه، بېوانه: (الأدلة الرضية) ص ١١٦.

^{٢٩٨} وهك (اصحاب السنن) له (معاذ) یان گنپراوتهوه، بېوانه: (نیل الأوطار) ج ٤ ص ١٩١.

به لّام پیوسته بابای قه بلینەر (خارص) نه دازهی سئیه کی یان چواریه کی نهو میوه و به ربوومه حیساب نه کات چونکه خاوهن باخ و رهز بق خوی و خیزانی و میوانه کانی و رینوارو گیاندارانیش لئی ده خون و نه گهر له کاتی قه بلاندن دا هه مووی بقه بلینری بابای خاوهن دوو چاری زیان و تهنگ پی هه لچنران ده بی.

نه مهش چه ند ده قیک له و باره وه:

* (عن عتاب بن أسيد أن النبي ﷺ يبعث على الناس من يخرض عليهم كرومهم وثمارهم) رواه الترمذي وان ماجة.

* (عن سهل بن أبي حنيم قال: قال رسول الله ﷺ: إذا حرمتكم فخذوا ودعوا الثلث فإن لم تدعوا الثلث فدعوا الربع) رواه الخمسة الا ابن ماجه.

* (عن عائشة قالت: كان رسول الله ﷺ يبعث عبدالله ابن رواحة فيخرض النخل حين يطيب قبل أن يؤكل منه، ثم يخبر يهود يأخذونه بذلك الخرض أو يدفعونه اليهم بذلك الخرض لكي يخصي الزكاة قبل أن تؤكل الثمار وتفرق) رواه احمد وابوداود.

وهك لهم سئ ده قه دا ده بینین پیغه مبه ری خوا ﷺ فه رمانی کردوه به مه زه نه کردن و قه بلاندنی به ربوومی خورما و تری به ره وهی لئی بخوری و پرژوبلاو بیتوه به ملاولادا به لّام له هه مان کاتیش دا فه رمانی کردوه که نه دازهی سئیه کی یان به لای که مه وه چوار یه که له و خه ملاندنه ببویرن و نه یهیننه نیو حیسابه وه.

۸- حوکمی خواردنی خاوهن کشت و کال و میوه له به ربوومه که ی پیش زه کات لیدانی:

زانایان له و باره شه وه رایان جیاوازه، به شیکیان که (شافعی و احمد و لیث)^{۲۰۴} یان له نیودان و (ابن حزم)^{۲۰۵} یش به عهز مکی جه زمه وه له گه لیانه، ده لّین: دروسته لئی بخوات و دواییش له سه ری حیساب ناکری، به لّام (مالک و ابوحنیفه) ده لّین: بوی نیه و نه گهر لیثی خوارد له کاتی زه کات دان دا له سه ری حیساب ده کری!^{۲۰۶}

پیشم وایه که پای یه که م و یچو و ترو کرده یی ترو له گه ل پووحی گشتی شهرع دا گونجاوتره.

ameer.maktab@yahoo.com

f /AliBapir   y /AliBapir   f /MediaAmeerOffice
www.alibapir.net

^{۲۰۴} بهروانه: (المغني والشرح الكبير) ج ۲ ص ۵۷۱، ۵۷۲.

^{۲۰۵} بهروانه: (المحلى شرح المجلى) ج ۵ ص ۱۷۸، مسألة: ۶۵۸.

^{۲۰۶} بهروانه: (الفقه السنة) ج ۱ ص ۴۹۵.

۹- چ کاتئ زهکات دان له بهر و بوومی کشت و کال دا پیو یست دهبی؟

به پای زوړ به و جه ماوهری زانایان زهکات له وکاته وه له دانه ویله دا فهرز دهبی که پینگیشت و له میوه جاتیش دا له وکاته وه که دهکات و به که لکی خواردن دیت^{۳۰۷}. به لام دانه ویله هه تا پاک نه کړئ و میوه ش هه تا ئیشک نه بی زهکاتیان لی دهرناکړئ^{۳۰۸}. هه رکاتیکیش خاوه نی دانه ویله پاش پیگیشتن و خاوه نی میوه جات دوای گه یشتنی دانه ویله و میوه کانی خویانیان فروشت نه وه زهکاته کانیان له نه ستوی خویان دایه نه که له نه ستوی کرباردا^{۳۰۹}.

شایانی باسیشه که مه سرف و کړئ په نیو هینان و پاک کردن و هه لگرتنی دانه ویله و میوه ش هه له سهر خاوه نه کانیان و نابئ له (نصاب) که م بکړتیه وه، چونکه بهر و بوومی کشت و کال و میوه جاتیش وه ک ناژهل وایه و هه روه ک چون کړئ له وه پاندن و پاریزگاری لیکردن و سهر پر شتی کردنی ناژهل له سهر خاوه نیه تی، دانه ویله و میوه ش به هه مان شیوه^{۳۱۰}.

۱۰- له وهر گرتنی زهکات دا پیو یسته دادگه ری بکړئ و بهر ژه وهندی و مافی هه رکام له زهکات وهر گرو زهکات دهر په چاو بکړن:

به لی ئیسلام بهر نامه ی خوی دادگه رو کار به جئیه و له تی کرای ده ستورو یاسایه کانی دا دادگه ری موته ق هیه و بهر ژه وهندی هه موو لایه ک په چاو دهکات، له مه سه له ی زهکات وهر گرتنیش دا به هه مان شیوه نه له سهر بابای زهکات دهر پیو یست دهکات و نه له کار به ده ست (عامل) ی زهکات وهر گرتیش قبول دهکات که چاکترین جوړی مالیان بهر زهکات دابنری، وه له لایه کی دیکه شه وه دیسان لیشیان رازی نابئ و قبول ناکات که کامه ی خراب و لات بهر زهکات دابنری، به لکو ده لی ده بی میانه په وی (اعتدال) په چاو بکړئ و^{۳۱۱} کارنک بکړئ نه شیش بسووتئ نه که باب.

دیاره له و باره شه وه ده قی قورئان و سوننه زوړن بو وینه:

* (يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَنْفِقُوا مِنْ طَيِّبَاتِ مَا كَسَبْتُمْ وَمِمَّا أَخْرَجْنَا لَكُمْ مِنَ الْأَرْضِ وَلَا تَيَمَّمُوا الْخَبِيثَ مِنْهُ تُنْفِقُونَ وَلَسْتُمْ بِآخِذِيهِ إِلَّا أَنْ تُغْمِضُوا فِيهِ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ غَنِيٌّ حَمِيدٌ) البقرة: ۲۶۷.

^{۳۰۷} بهوانه: (الفقه الاسلامي...) ج ۳ ص ۱۸۹۴، ۱۸۹۵، ط ۴.

^{۳۰۸} هه مان سهر چاوه و بهرگ ص ۱۹۰۹، و: (المغني) ج ۲ ص ۵۷۲.

^{۳۰۹} بهوانه: (المغني) ج ۲ ص ۵۷۲، و: (الفقه الاسلامي...) ج ۳ ص ۱۹۰۹، ط ۴.

^{۳۱۰} بهوانه: (فقه السنة) ج ۱ ص ۴۹۶، ۵۰۲.

^{۳۱۱} هه مان سهر چاوه ی پيشور.

واته: نهی نهوانه ی بروتان هیناوه لهو سامانه پاک و چاکه ی که وه دهست تان هیناوه و لهوی که لهزهوی بومان و ده رناون بیهخشن، وه لهوی که بهدو خراپه تیندا، مهخهفتین لهوه ده بهخشن بهلام مهگه بهناچاری چاوی لسی بنووقینن نهگه رنا ناماده نین وهری بگرن وهبشزانن که خوا دهوله مهندو ستایش کراوه.

* (عن سهل بن حنيف عن أبيه قال: نهی رسول الله ﷺ عن لَوْنَيْنِ مِنَ التَّمْرِ: الجعور و لَوْنُ الْحَبِيقِ) رواه ابوداود والنسائي وغيرهما.

واته: پیغه مبهری خوا ﷺ دو جوړه خورمای قه دهغه کردن که بۆزه کات وهربگیرین که (جوعړو) ٣١٢ و (لهونولحوبه یق) ٣١٣.

* (عن عبدالله بن معاوية الغاضري أن النبي ﷺ قال: ثلاثٌ من فعلهنَّ فَقَدْ طَعِمَ طَعَمَ الْإِيمَانِ: مَنْ عَبْدَ اللَّهِ وَحْدَهُ، وَأَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ، وَلِلَّهِ أُعْطِيَ زَكَاةُ مَالِهِ طَيِّبَةً بِهَا نَفْسُهُ رَاقِدَةٌ عَلَيْهِ كُلُّ عَامٍ، وَلَا يُعْطَى الْهَرَمَةُ، وَلَا الدَّرَنَةُ، وَلَا الْمَرِيضَةُ، وَلَا الشَّرْطُ وَلَا اللَّيْثَةُ، وَلَكِنْ مِنْ وَسْطِ أَمْوَالِكُمْ، فَإِنَّ اللَّهَ لَمْ يَسْأَلْكُمْ خَيْرَهُ وَلَمْ يَأْمُرْكُمْ بِشَرِّهِ) رواه ابوداود والطبراني باسناد جيد.

واته: سئ شت هه ن هه رکه سئک جئ به جئ یان بکات نهوه تامی ئیمانی چیژتوه: که سئک ته نیا خوا بهرستن، وه - بروای واین - که بینجگه لهوی هیچ په رستراونین، وه به دلئیکی خوشه وه هه موو سالتک زه کاتی ماله که ی به خوا ده بهخشی و دل و دهروونی ده بیته هاندهری بۆ خیرو چاکه، نه ناژله ی پیرو نه می گه پو نه می گچکه و خراپ و نه می که م شیر ناکاته زه کات، به لکو - ده بی زه کات - له نیوه ندی ماله کانتان بدن، چونکه بینگومان خوا نه نهوه ی هه لبرژارده یه تی لئی داوا کردوون و نه به خراپترینیشی فرمانی پی کردوون.

* (....) فان هم أطاعوك لذلك فأعلمهم أن الله أفترض عليهم صدقة تؤخذ من أغنياءهم فترد على فقرائهم فان أطاعوك لذلك فإياك وكرائم أموالهم واتق دعوة المظلوم فانه ليس بينها وبين الله حجاب) رواه الجماعة عن ابن عباس.

نهم فهرموده یه مان پنیشت هیناوه و نهوه ی جئ ی مه به ستمانه لیردها رسته ی: (فایاک وکرائم أموالهم) ه، واته: توخنی ماله هه لبرژارده و هه ره چاکه که یان نه کهوی - که به زه کات لییان وهربگری!

ameer.maktab@yahoo.com

/AliBapir

/AliBapir

/MediaAmeerOffice

www.alibapir.net

٣١٢ (جعور): جوړه خورمایه کی په ق و ورده، بروانه: (المعجم الوسيط) و (المنجد) وشه ی (جعور).

٣١٣ (لون الحبیق) یش بهه مان شیوه، که به کوردی (قه سپه په قه) یان پی ده لئین و زیاتر ده کرینه ئالیکی حوشت، بروانه: (نیل الاوطار) ج ٤ ص ٢٠٧.

www.alibapir.net

(شوکانی) لهو باره وه گوتوویه تی: (لهم فہر موودہیہ دا بہ لگہی ئوہ ھہیہ کہ دروست نیہ کار بہدہست (عامل) ی زہکات وەرگر کامہی ھەلبژاردہو چاکہ وەری بگری، چونکہ حکیمہ تی زہکات دەستبار بۆ گرتنی ھەژارانہ بۆیہ ئوہ پەفتارہ کارنکی گونجاو نیہ، وە گوتہی: (اتقوا دعوة المظلوم) لہ پارانہ وەی سستەم لیکراو خۆت بپاریزە، ئاگادار کردنہ وەیہ بۆ دەستگرتنہ وە لە ھەر جۆرہ سستەمیک، نہینی ئوہش کہ لەدوای ئوہ وە باسی کردوہ کہ مالی ھەلبژاردہ وەرنەگری، ئاماژہیہ بۆ ئوہ کہ وەرگرتنی ئوہ جۆرہ مالہ بەزہکات، سستەمہ...^{۳۱۴}.

پێویستہ ئوہش بگوتری کہ زانایان لەسەر ئوہ یەکدەنگن کہ ئەگەر مالەکە – جا ھەر جۆرێک بێ – ھەمووی باش بوو دەبێ زہکاتەکەشی ھەروابێ، وە ئەگەر ھەمووشی خراپ بوو زہکاتەکەشی وەک خۆی بێ، وە ئەگەر باش و خراپ تیکەل بوو دیسان زہکاتەکەشی ھەروا، مەگەر بابای زہکات دەر بەخۆشی خۆی و ئیرادہی ئازادی خۆی زہکاتی مالەکە ی لەجۆری چاک ھەلبژیری، ئەگەر نا مالەکە ی چۆن بێ زہکاتەکەشی بەپێی خۆی لێ دەر دہکری^{۳۱۵}.

ameer.maktab@yahoo.com

www.alibapir.net

^{۳۱۴} بېوانہ: (نیل الاوطار) ج ۴ ص ۱۷۱.

^{۳۱۵} بېوانہ: (المحلی) ج ۵ ص ۱۸۴ تا ۱۸۷، مسالە: ۶۷۱، وە بېوانہ: (المغنی) ج ۲ ص ۵۷۳، ۵۷۴.

چوارهم: چەند جوړه زهکاتیک

۱- نایا زهکات له مالی قهرز ددری؟!۱

مالی قهرز دوو حالتی هەن:

یه کهم: قهرزه که له لای کهسیکه که نامادهیی و توانای دانه وەی هیه جا چ لهکاتی دیاری کراوی خوی دا، وه چ هه رکاتیک خاوه نه کهی داوای بکاته وه، ئەم جوړه یان زوړ بهی زانایان^{۳۱۶} ده لێن: پێویسته زهکاتی لێ بدری جا هه رچی (شافعی) یه ده لێ: پێویسته له گه ل ته و او بوون و وهر سوو پرانه وەی سال دا زهکاته کهی بدات^{۳۱۷}، به لام نه وانی دیکه ده لێن: پاش وهر گرتنه وەی مال کهی زهکاتی لێ دهر ده کات، به لام دهر باره ی نه ندازه ی مال ه وهر گیراوه که و نه ندازه ی زهکات لێ دانه که چەند ورده جیاوازی یه کیان هەن^{۳۱۸}.

دووهم: قهرزه که له لای کهسیکه که یان هه ردانی پێدانا هینن، یان دانی پێدا دینن، به لام مکوو پر له سه ر نه دانه وەی، یان هه ر ته نگ ده سته و بوی نادری ته وه، نه میشیان زوړ له زانایان ده لێن: زهکاتی له سه ر نه،^{۳۱۹} به لام هه ندیکیان^{۳۲۰} ده لێن: زهکاتی هه ر له سه ر نه وه نه ده هیه هه تا نه یه ته وه ده سته ی و هه ری نه گرتنه وه له سه ری پێویست نابن زهکاتی لێ بدات^{۳۲۱}. (ابن حزم) یش پای وایه که قهرزه که هه رجوړیک بێ هه تا و هه ری نه گرتنه وه زهکاتی له سه ر نه، ئنجا که و هه ری گرتنه وه پاش سال به سه ردا سوو پرانه وه زهکاتی سالیکی لێ دهر ده کات، هه رچه نه ده چهنده ها سالیش له لای بابای قهرزدار مابیتنه وه^{۳۲۲}.

^{۳۱۶} بېروانه: (الفقه الاسلامي...) ج ۳ ص ۱۸۳۰ تا ۱۸۳۳، ط ۴، وه بېروانه: (المغني) ج ۲ ص ۶۲۸.

^{۳۱۷} بېروانه: (المحلى) ج ۶ ص ۶۷، وه بېروانه: (الفقه السنة) ج ۱ ص ۴۷۴.

^{۳۱۸} بېروانه: (المحلى) ج ۶ ص ۶۶، ۶۷، وه بېروانه: (الفقه الاسلامي...) ج ۳ ص ۱۸۳۰ تا ۱۸۳۳، ط ۴.

^{۳۱۹} بېروانه: (الفقه الاسلامي) ج ۳ ص ۱۸۳۳، وه (فقه السنة) ج ۱ ص ۴۷۴.

^{۳۲۰} دواى وهر گرتنه وەش (احمد) ده لێ: زهکاتی هه موو سال هه کانی له سه ره، بېروانه: (الفقه الاسلامي...) ج ۳ ص ۱۸۳۲، ۱۸۳۳. به لام (مالك و اوزاعي و ليث) ده لێن: زهکاتی سالیکی لێ ددهات، بېروانه (فقه السنة) ج ۱ ص ۴۷۵.

^{۳۲۱} هه مان سه رچاوه ی پيشوو.

^{۳۲۲} بېروانه: (المحلى) ج ۶ ص ۶۶، ۶۷، مسالة: ۶۹۶.

۲- ٺاڻيا باباڻي قهرزدار زهڪات داني له سهره؟!

زوربهی^{۳۲۳} هره زوری زانایان پایان وایه که باباڻي قهرزدار زهڪاتي له سهر نیه، به لام به مخرجیک قهرزکه هیئنده ببی که بهئندازی نهو مالّه بی که زهڪاتي لئ دندات، یان هیئنده ببی که له (نصاب)ی زهڪات لئ که وتن دایشکیئنی و بیهینیتته خواریو جگه له ووش که زهڪاته که ی لئ ددرئ - نه گهر قهرزداري پڼگر نه بوایه - مالیکی دیکه ی نه بی که بابی قهرز لیډانه وه یان راست کردنه وهو قهره بوو کردنه وهی (نصاب) ه که بکات^{۳۲۴}.

جا حنه بیله کان^{۳۲۵} دهلین: قهرزدار نه بوون بهو شیوهیه ی که پوون کرایه وه مخرجی زهڪات لیډرانی هه موو جوړه کانی مال و سامانه به ناشکراو په نهانه وه، به لام حنه فیله کان^{۳۲۶} دهلین: مخرجی زهڪات لیکه وتن هه موو جوړه کانه بیجگه له بهر و بوومی کشت وکال و میوه، وه مالیکی یه کانیش^{۳۲۷} دهلین: ته نیا مخرجی زهڪات لئ درانی مالی نه غدینه یه.

هه ندیکیش له زانایان که شافعی یه کان^{۳۲۸} و (ابن حزم)^{۳۲۹} یان له نیودان، دهلین به هیچ پهنگیك قهرزداري پهرچ نیه له پئی زهڪات لیکه وتن داو نه گهر نهو قهرزه ی که له سهریه تی له سهرجهم نهو مال و سامانه ش زیاتر بیت که زهڪاتي لئ که وتوه، ده بی زهڪاته که ی هه بدات!! پیم وایه به ناشکراش دیاره که پای جه ماوهر به هیزو پیزترو ماقوولتره! ناخر زهڪات له سهر باباڻي دهوله مهند فهره: (تُؤْخَذُ مِنْ أَغْنِيَاءِهِمْ) و قهرزداریش مادام زهڪاتي پی پهر وایی: (.. والغارمین) دیاره دهوله مهند نیه!

^{۳۲۳} بېروانه: (المغنی) ج ۲ ص ۶۲۵، که گو توو یه تی: نه مه پای: (لیث و مالک و ثوری و اوزاعی و اسحاق و ابو ثور و اصحاب الراي - که مه بهستی ابوحنیفه و هاوه لانیه تی - و احمد) ه، وه بېروانه: (ص: ۶۳۶) ی هه مان بهرگ.

^{۳۲۴} هه مان سهرچاوه ی پښوو.

^{۳۲۵} بېروانه: (الفقه الاسلامي وادلته) ج ۲ ص ۱۸۰۶، ۱۸۰۷.

^{۳۲۶} هه مان سهرچاوه ی پښوو.

^{۳۲۷} هه مان سهرچاوه ی پښوو.

^{۳۲۸} بېروانه: (المجموع) ج ۵ ص ۳۰۹.

^{۳۲۹} بېروانه: (المحلی) ج ۶ ص ۶۵، ۶۶، مسأله: ۶۹۵.

۳- زهکاتی مارهیی (زکاة الصدّاق):

زانایان دهرباره‌ی زهکات دان له مارهیی (مهر، صدّاق) نافرهت، پایان جیاوازه، هه‌رجی (ابوحنیفة) یه پای وایه که مارهیی نافرهت مه‌گه‌ر وه‌ری‌گرتبئ نه‌گه‌رنا زهکاتی تیدا نیه،^{۳۳۰} به‌لام حه‌نبه‌لی‌یه‌کان پایان وایه که مارهیی حوکمی قه‌رزی هه‌یه که له‌خالی یه‌که‌م دا باسما‌ن کرد^{۳۳۱}، شافیعی و شافیعی‌یه‌کانیش پایان وایه که مارهیی نافرهت هه‌رجۆن بئ زهکاتی هه‌ر له‌سه‌ره نافره‌ته‌که گوازا‌بئته‌وه یا نا، وه‌ماره‌یی‌یه‌که وه‌رگیرابئ یان هه‌ر قه‌رزی و له‌هسته‌وی می‌رده‌که‌ی دابئ،^{۳۳۲} ناشکراشه که مه‌رجی زهکات لئکه‌وتنی ماره‌یی (مهر) یش وه‌ک باقی مالی نه‌غدینه نه‌گه‌ر نه‌غدینه بئ، یان هه‌رجۆرئکی دیکه بئ و چ شتیکیان تیدا به‌مه‌رج گیرابئ بۆ زهکات لئدران نه‌ویش هه‌مان مه‌رجی تیدایه، که وه‌ک پیشت باسما‌ن کرد بۆ به‌روبوومی کشت وکال و میوه‌جات گه‌یشتنه نه‌ندازه‌ی (نصاب) و بۆ جو‌ره‌کانی دیکه‌ش وئچرا‌ی (نصاب) سال به‌سه‌ردا سو‌پانه‌وه‌شه، بیجگه له‌خه‌زنه‌و کانه‌زایه‌کان وه‌ک پیشت باسما‌ن خرد، که زۆربه‌ی زانایان سال به‌سه‌ردا وه‌رسوو‌پانه‌وه‌یان بۆ به‌مه‌رج نه‌گرتوون.

۴- زهکاتی کرئ‌ی خانوو و به‌ره‌ی به‌کرئ‌ی دراو (زکاة الدور المؤجرة):

زاناو شه‌رع‌زانا‌نمان خوا لئیان خو‌ش بئ دوا‌ی نه‌وه‌ی له‌سه‌ر نه‌وه یه‌که‌دنگ بوو و ن که بابای به‌کرئ‌ی دهر (مُؤجَّر) زهکاتی نه‌و کرئ‌یه‌ی له‌سه‌ر فه‌رزه که له‌به‌کرئ‌دانی خانوو و به‌ره‌و هه‌ر شتیکی دیکه‌دا وه‌ری‌ده‌گرئ به‌مه‌رجی گه‌یشتنه نه‌ندازه‌ی (نصاب)، دهرباره‌ی کات و چۆنیه‌تی زهکات دانه‌که پایان جیاوازه:

(ابوحنیفة و مالک)^{۳۳۳} پایان وایه له‌سو‌نگی نه‌وه‌وه که بابای به‌کرئ‌ی دهر هه‌تا ماوه‌ی به‌کرئ‌دان (إجارة) ده‌که ته‌واونه‌بئ کرئ‌یه‌که‌ی نا‌که‌وئ، زهکاتی نه‌و کرئ‌یه‌شی له‌سه‌ر فه‌رزه نابئ هه‌تا وه‌ری‌نه‌گرئ و سالی به‌سه‌ردا نه‌سو‌وپئته‌وه.

به‌لام حه‌نبه‌لی‌یه‌کان^{۳۳۴} پایان وایه که بابای به‌کرئ‌ی دهر هه‌ر له‌وده‌مه‌وه که به‌لئین نامه (عقد) ده‌که ئیمزا ده‌که‌ن، ده‌بیته‌ خاوه‌نی کرئ‌یه‌که، جا نه‌گه‌ر زوو وه‌ری‌گرت نه‌وه زه‌کاته‌که‌ی لئ دهرده‌کات، نه‌گه‌رنا حوکمی قه‌رزی ده‌بئ و هه‌رکاتیک وه‌ری‌گرت له‌ده‌می ئیمزا‌کردنی به‌لئین نامه (عقد) ده‌که‌وه حیسابی ده‌کات بۆ زهکات لئدان.

^{۳۳۰} به‌روانه: (فقه السنة) ج ۱ ص ۴۷۶.

^{۳۳۱} به‌روانه: (المغنی والشرح الكبير) ج ۲ ص ۶۴۲، ۶۴۳.

^{۳۳۲} به‌روانه: (المجموع) ج ۵ ص ۲۰، ۲۱، وه به‌روانه: (فقه السنة) ج ۱ ص ۴۷۷.

^{۳۳۳} به‌روانه: (فقه السنة) ج ۱ ص ۴۷۷.

^{۳۳۴} به‌روانه: (فقه السنة) ج ۱ ص ۴۷۷.

شافيعى يه كانيش^{۲۳۵} چەند بىرورايەكيان لەبارەو ھەن كە لە پای ھەنبەلىيەكانەو ە
نيزيكن. ئنجا پيويستە ئەو ەش بگوتىرى كە ەك شەرعزانانى ھاوچەرخمان خوا
پاداشتيان بداتەو ە دەلین لەم پۆزگارەدا سەرمایەكان پويان پىكراو ەتە چەندان جۆرە
بوار كە لە كاتى خۆى نەبوو ون، بۆ وینە: ^{۲۳۶}

ا- دروست كردنى بينايەى گەرە گەرە (العمارات والشقق) بۆ بەكرىدان و تيدا
ھاوانەو ەى چەندان خيزان و مال.

ب- ھۆتيلەكان (الفنادق)، كە رىبوارەكان بۆ چەند شەوئىك يان چەند ھەفتەيەك تىيان دا
دەميننەو ەو ئيسپراحت دەكەن.

ج- كارگەو فابرىقەى جۆراو جۆر بۆ بەرھەم ھيئان، كە بەكرى دەدرين.

د- ھۆيەكانى گواستەو ەو ھاتوچۆ، ەك: فۆكەو كەشتى و سەييارەو .. ھتد.

ه- كىلگەو مەزراى تيدا بەخيوكردى مەپو مانگاو پەرەدەكردنى پەرەور.

جا بىگومان خودى ئەو شتە مادام بازىرگانىيان پىنەكرى زەكاتيان لى نادى، بەلام
بەتەكيد دەبى لەداھات و بەرھەمەكانيان بدرى، ھەرچەندە كاتى خۆى ئەو جۆرە شتە
نەبوو ون و شەرعزانانى پيشوو لە بارەيانەو ە نەدوان، ە ئەو ەى باسيشيان كردو ە
بارەى ئەو شيو ە چۆنيەتىيە سادەيانەو ە بوو كە ئەوكاتە بوويانە، بۆ وینە كە
گوتويانە:

(لازكاة في دور السكنى، وأثاث المنزل، وأدوات الحرفة، ودواب الركوب...) ^{۲۳۷}، واتە:
زەكات لەخانوبەرەى تيدا نيشتەجى بوون، كەل وپەلى نيومال و، نامرازەكانى پيشو
كارو، و لاخەكانى سوارى، نادىن مەبەستيان پۆزگارى خويان بوو، كە ھەركام لەو شتە
لەو كاتىدا شيو ەيەكى سادەو ساكاريان ھەبوو ە لەگەل ھى ئىستا ناچنە تەرازوو ەو
زۆر جياوازن.

ديارە ھەر بۆيەش ھەركام لە: كۆنگرەى دوو ەى زانايانى مسولمان (مؤتمر علماء
المسلمين الثاني) و كۆنگرەى دوو ەى تويزنەو ە ئيسلامىيەكان (مؤتمر البحوث
الاسلامي الثاني) كە لەسالى (۱۳۸۵-۱۹۶۵) دا بەستەن، تىياندا بىراردرا كە:

ameer.maktab@yahoo.com

f /AliBapir

AliBapir

f /MediaAmeerOffice

www.alibapir.net

^{۲۳۵} بېوانە: (المجموع) ج ۶ ص ۲۰، ۲۱.

^{۲۳۶} بېوانە: (الفقه الاسلامي وادلته) ج ۳ ص ۱۹۴۷، ط ۴.

^{۲۳۷} بېوانە: (الفقه الاسلامي وادلته) د. وھبە الزحيلي، ج ۳ ص ۱۹۴۷، الطبعة الرابعة.

www.alibapir.net

﴿ هه موو نهو مال و دارایی به گه شه کرد و وانه (الاموال النامية) ی که هیچ ده قیکیان له سهر نیه و هیچ رایه کی فیه یان له سهر نه گوتراوه - که زه کاتیان لی بدری - حوکمه کیان ناوایه: (زه کات له خودی بینایه به ره مه مداره کان و کارخانه کان و کشتی و فرۆکه کان و هاو وینه کانیان دا نیه، به لام له به ره مه ساغ کراوه کانیان دا هیه، دوا ی نه وه ی مهرجی (نصاب) و سال به سهر دا سوورانه و هیان تیدا دیتته دی، دیاره نه اندازه ی زه کاته که شیان بریتیه له چل یه (۴۰/۱) پاش ته و او بوونی سال، واته: (۲۰/۵) له سه دا دوو و نیوی به ره می ساغ کراوه یان.. وهک زه کاتی بازرگانی و مالی نه غدینه، وه لهو شتانه دا که چند هاو به ش (شریک) ین تییان دا به شدارن، نابن ته ماشای کوی هه موو قازانجه کانی نهو پرۆژانه بکری، به لکو ته ماشای به شی ههر به شدارنک به جیا ده کری. (واته: نه گهر به شی ههر کامیکیان نه گه یشتیته نه اندازه ی (نصاب) زه کاتی لی نادرئ) ۲۲۸﴾

۵- زه کاتی زهوی یه کی به کری گیراو (زکاة الارض المستأجرة):

زانایان له و باره وه که نایا نه گهر که سینک زهوی یه کی به کری گرت یان به ههر شیوه یه کی دیکه وه ری گرت و کشت و کالی تیدا کرد، زه کاته که ی له سهر خاوه نی زهوی یه یان له سهر بابای جوتیار (زارع)؟! پایان جیا جیا یه، مهرجی (ابوحنيفة) ۲۲۹ یه پای وایه که له سهر خاوهن زهوی (مالك الارض) یه، به لام زۆربه ی ههره زۆری زانایان که دوو هاوه له که ی (ابوحنيفة) - واته: محمد بن الحسن و ابو یوسف - یشیان له نیودان، ده لێن: زه کاته که ی له سهر بابای به کری گرت (مستأجر) ۲۳۰، به لگه شیان نه وه یه که خوا ی دادگهر فرموویه تی: (وَأَتُوا حَقَّهُ يَوْمَ حَصَادِهِ) که بیگومان پاناو (ضمیر) ی سهر ههره دووک و شه ی: (حَقِّ) و (حَصَاد) بۆ کشت و کاله که ده گهرینه وه، نجا بیگومان نه گهر زهوی یه که دانه چینر بابایه و کشت و کالی لی نه کرابا هیچی له سهر پیویست نه ده بوو، که واته زه کاته که په یوه ندی به به رو بوو مه که وه هیه نهک زهوی یه که وه ده بی خاوه نی به رو بوو میش بیدات نهک خاوهن زهوی.

ameer.maktab@yahoo.com

/AliBapir

/AliBapir

/MediaAmeerOffice

www.alibapir.net

۲۲۸ هه مان سه رچاوه بهرگ ص ۱۹۴۷، ۱۹۴۸.

۲۲۹ بروه: (فقه السنة) ج ۱ ص ۴۹۲، وه: (الفقه الاسلامي) ج ۳ ص ۱۹۰.

۲۳۰ بروه: (الفقه الاسلامي وادلته) ج ۳ ص ۱۹۰، طه، وه بروه: (المغني) ج ۲ ص ۵۷۴.

٦- زهكاتی زهوی خهپاجی (زكاة الأرض الخراجية):

ئو زهوی و زارهی كه دهكرتته كشتوكال و باغ و باغات لهپوانگهی شهعهوه
دوو بهشه:

١- زهوی دهیهکی (الأرض العشرية): كه سئ جوره: یان خاوهنهکی بهخوشی خوی
مسولمان بووه، یان بههوی جهنگهوه ئازادکراوه بهسەر موجهیدان دا دابهش کراوه، یان
مسولمانان بۆ خویان ژيانددویانهتهوه و بههره میان هیناوه.

ب- زهوی خهپاجی: كه نه میس دیسان سئ جوره: یان له نهنجامی جهنگ داگیرکراوه
بهسەر جهنگاوه ران دا دابهش نه کراوه، به لکو به دهست خه لکه که یه وه هیلراوه ته وه
خهپاجیان له سەر دائراوه، یان له گه ل خه لکه که ی دا وا صولح کراوه كه ئو زهوی یه مولکی
مسولمانانه به لام به دهست خه لکه که وه ده بی وه كه مانه تی ده وله تی ئیسلامی و خهپاج
ده دن، یان خه لکه که ی له ترسان به جی یان هیشتوه.^{٣٤١}

جا ده رباره ی زهکاتی زهوی خهپاجی هه رکاتی ک بوو به مولکی بابایه کی مسئولمان،
زانایان پایان جیاوازه:

نۆزیه ی هه ره نۆریان كه (مالك و اوزاعي و شافعي و ليث و ابن المبارك و احمد و
اسحاق و داود) یان له نهودان ده لێن: زهوی خهپاجی و ئیپرای دهیه ک (عشر) ده بی
خهپاجیشی لئ بدری و هه ردووکیان پیکه وه کۆده بنه وه، (ابوحنيفة) و هه نه فی یه کانیش
ده لێن زهوی خهپاجی دهیه کی له سەر نیه و ته نیا ئو خهپاجه ی بۆ دیاری کراوه
لئ بدری.^{٣٤٢}

به لام بئگومان پای جه ماوه به هیتره وه ئه م به لگانه یان به دهسته وه هه ن كه وه ك (ابن
حزم) گوته ویه تی: قسه بۆ هه یج كه س ناهیلنه وه:

١- ئایه تی: (يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَنْفِقُوا مِنْ طَيِّبَاتِ مَا كَسَبْتُمْ وَمِمَّا أَخْرَجْنَا لَكُمْ مِنَ الْأَرْضِ الْبَقْرَةَ:
٢٦٧، كه به گشتی زهوی باس کردوه و جیاوازی نه خستوته نئوان خهپاجی و دهیه کی یه وه.
ب- فهرموده ی: (فِيمَا سَقَتِ السَّمَاءُ الْعُشْرُ) رواه البخاري، كه نه میس وه ك ئایه ته كه حوكمی
گشتی یه و هه یج جوره كشتوكالێکی لئ هه لنه و ئیراوه.

^{٣٤١} بۆ پێناسه ی زهوی خهپاجی و عوشری سه رنجی: (فقه السنة) ج ١ ص ٤٨٩، وه (الفقه الاسلامي)
ج ٣ ص ١٩٠٣، بده.

^{٣٤٢} بپوانه: (المغني والشرح الكبير) ج ٢ ص ٥٧٥، وه: (المحلى) ج ٥ ص ١٧٠، وه: (فقه السنة) ج ١ ص ٤٩٠.

ج- هرکام له دهییهک (عُشْر^{٢١٢}) و (خهپاج)^{٢١١} له پرووی ماهیهت و شوینی په یوهندی پیوه به ستن (محل التعلیق) و هوئی فه پزبوون و به لگه ی فه پزبوون و جیگای تیدا خه رج کرانیان له یه کتر جیان؛ ماهیه تی دهییه ک زیاتر خواپه رستی ده گه یه نی، به لام خه پاج زیاتر سزا (عقوبة) ی تیدا ده خویندریته وه، شوینی په یوهندی پیوه به ستنی دهییه کیش به رو بووم و به ره مه، به لام هی خه پاج خودی خاوه ن زهوی یه و له گه ردنی وی دایه، هوئی فه پزبوونی دهییه کیش به ره مه ی زهوی یه که یه و به بی نه وه فه پز نابئ، به لام هوئی پیویست بوونی خه پاج نه و زهوی یه یه که به که لکی کشتوکان دی (الأرض الصالحة للزراعة) ئیدی نه گه نه شکرته کشت وکال هه رده بی خه پاجی لی بدرئ، به لگه ی فه پزبوونی دهییه کیش دهقی فرموده یه به لام هی خه پاج ئیجماع و ئیجتهاده، شوینی تیدا خه رج کرانی دهییه کیش نه و که سانه ن که زه کاتیان پی ده شئ به لام هی خه پاج جه نگاوه ران و به رژه وهندی یه گشتی یه کانه.

٧- زه کاتی مالی هاو به ش (زكاة المال المُشْتَرَك):

مالی هاو به ش له نیوان دوو به شدار (شریک) یان زیاتر دا نه گه ر غه یری ئارژه ل بوو به پای زۆربه ی زانایان زه کات له هیچ یه کیکیان ناکه وئ هه تا هرکامیکیان به نه ندازه ی (نصاب) مالی نه بی.

به لام نه گه ر ئارژه ل بوو نه وه حه نه فی یه کان دیسان پایان وایه که تیکه ل کردنیان به هر جوریک بی هیچ کارناکاته سه ر مه سه له ی زه کات دان، چونکه ده لئین هه تا هرکامیان به نه ندازه ی (نصاب) ی نه بی زه کاتی له سه ر پیویست نابئ، به لام شافیعی یه کان و حه نه لی یه کان پایان وایه که تیکه ل کردنی ئارژه لی چه ند هاو به شیک چ به شیوه ی ئاویتیه یی (شیوع) بی چ به شیوه ی دراوسینیته ی (جوار) کارده کاته سه ر چۆنیته ی زه کات لی دانایان چونکه نه و مالاته وه ک هی یه ک که سی لی دی و به جوړه هه م له فه پزبوونی زه کات دا و هه م له که م کردنه وه و زیاده کردنی پیژده که ی دا کاریگه ری ده بی ئنجا مالیکی یه کانیش هه مان پایان هه یه به لام ده لئین مه رجه که هرکام له و به شدارانه به نه ندازه ی (نصاب)

^{٢١٢} (عشر) که دهییه که ناوه بؤ زه کاتی کشت وکالیک که به ناوی باران یان پوو یار ناو ده درئ.

^{٢١١} (خه پاج) نه و باج (ضريبة) یه که ده خرته سه ر زهوی خه پاجی و دوو جوړه: ١- خه پاجی دیاری کراو (خراج الوظيفة) که بریتیه له داترانی نه ندازه یه مال له سه ر نه ندازه یه زهوی، جا نه و زهوی یه دابچینرئ یان نا. ٢- خه پاجی به شکردن (خراج المقاسمة) که داترانی به شیکی وه ک نیوه، سن یه ک، چواریه که له پارچه زهوی یه ک دا که ده خرته کشت وکال و به ره مه ی ده بی، پروانه: (الفقه الاسلامي...) ج ٣ ص ١٩٠٤.

ناژدلیان هه بئ ئنجا هه رکام له مالیکی یه کان و شافیعی یه کان و حه نه بی یه کانیش ده لئین: مهرجه که (شوان و نیری و بهران (فحل) و له وه پرگا و ناغه ل) ی ناژدله کانیش یه ک بن، ههروه ها شافیعی یه کان و حه نه بی یه کان ده لئین: ده بئ شوینی ئاودران و دوشران (المشرب والمحلّب) یشیان یه ک بئ، وه مالیکی یه کان ده لئین: ده بئ خاوه نه کانیان نیازو مه بهستی تیکه لی و هاوبه شایه تی یان پیکه وه هه بئ^{۲۴۰}.

۸- زه کاتی مالی و ده دست هینراو (زكاة المال المستفاد):

مه بهستی له مالی و ده دست هینراو ئه و مال و سامانه یه که خاوه نه که ی له میانه (خلال) ی سالی دا پیش سووپانه وه ی سال به هه ر شیوه یه کی شرعی دیته دهستی.

ئنجا ئه و ماله که دیته دهستی نه گه ر له و جوړه بوو که سال به سهردا و هرسووپانه وه ی تیدا به مهرج گیرابوو بۆ زه کات لیدران و ده هیج مالی دیکه شی نه بوو، و ده گه یشتبوو (نصاب)، یان هه ر له پرگه ز (جنس) ی ئه و ماله مالی دیکه ی هه بوو که له نه ندازه ی (نصاب) که متربوو وه به هو ی ئه و ماله و ده دست هینراوه وه ده گه یشته (نصاب)، ئه وه هه رکات سالی به سهردا سووپایه وه زه کاتی لئ ده رده کری^{۲۴۱}.

به لام نه گه ر هات و مالی دیکه ی به نه ندازه ی زه کات لئ که وتن (نصاب) هه بوو، ئه وه له سنی حالان به ده ر نیه:

۱- که ماله و ده دست هینراوه که له نه نجامی گه شه کردنی ئه و ماله ئه سلی یه په یدا بووبی وه ک قازانجی بازرگانی و به چکه ی ناژد ل، ئه وه هه رکات ماله ئه سلی یه که سالی به سهردا سووپایه وه زه کاتی لیدرا ئه می ش لئ ی ده دری، ئه مه ش تیکرای زانایان له سه ری پیک که وتوون.^{۲۴۲}

ب- که ماله و ده دست هینراوه که هه ر له پرگه زی ماله ئه سلی یه به (نصاب) گه یشتوو که بئ به لام له وه وه په یدا نه بووبی، به لکو له پری یه کی دیکه ی وه ک: کهرین، میرات، به خشران... هتده وه هاتبیته دهستی، ئه مه یان زانایان تیدا جیاوازن: (ابوحنيفة) پای وایه که وه ک مالی بازرگانی و به چکه و به ره می ناژد ل مامه له ی له گه ل ده کری واته: ده خریته پال ماله ئه سلی یه که و پاش سال و هرسووپان له گه ل وی زه کاتی لئ ده دری، (شافعی و احمد) یش پایان وایه که له (نصاب) دا شوین ماله ئه سلی یه که ده که وی، به لام هه تا سالی به سهردا

^{۲۴۰} بپروانه: (الفقه الاسلامي وادلته) ج ۳ ص ۱۹۰ تا ۱۹۰۶، وه: (فقه السنة) ج ۱ ص ۴۸۹ تا ۴۹۲.

^{۲۴۱} بپروانه: (فقه السنة) ج ۱ ص ۵۱۴.

^{۲۴۲} بپروانه: (فقه السنة) ج ۱ ص ۵۱۴.

تیننپه پری زهکاته که ی لئ نادری، بۆ وینه: نه گهر یه کیک سی (۳۰) مسقال زین پری هه بوو - یان بارته قای نه وه پارهی قاقه زی بانکی - پاشان له میانه ی سال دا ده (۱۰) مسقالی دیکه ی هاته ده ست، نه وه له کو تایی سال دا هی سی (۳۰) مسقاله که و پاشان که ده (۱۰) یه که ی دیکه ش سالی به سهر دا تین پری هی نه ویش دهر ده کات، (مالک) یش له ناژهل دا پای وه ک پای (ابوحنیفه) وایه، به لام له مالی نه غدینه دا پای وه ک پای (شافعی و احمد) وایه، واته: ده بی نه گهر ماله و ده ده ست هاتوه که ناژهل بوو بخریته پال ناژهل زه کات لئ که وتوو هکانی دیکه بۆ زه کات لیدران له کو تایی سال دا، به لام نه گهر مالی نه غدینه بوو، ده بی سالی به سهر دا بسوو پیته وه نه و جار زه کاته که ی لئ دهر بکات.

ج- که ماله و ده ده ست هاتوو هکه له گهل ماله زه کات لیکه وتوو هکه یه ک ره گهن نه بن، نه وه به پئی پای زۆربه و جه ماوه ری زانایان نه له (نصاب) و نه له سال به سهر دا سووپانه وه ش دا ناخریته پالی، به لکو نه گهر خوی گه یشتبووه راده ی زه کات لیکه وتن (نصاب) نه وه چاره پری ده کات هه تا سالی به سهر دا ده سووپیته وه نه و جار زه کاتی لئ دهر ده کات، نه گهر نا هیچی ناکه ویته سهر^{۳۴۸}.

۹- زه کاتی پشکه کان و چه که کان (زكاة الأسهم والسندات)

له نه نجامی به ره و پیش چوون و گه شه کردنی پیشه سازی و بازرگانی له دنیا دا، جوړه ده ستمایه و سه رمایه یه کی نوئ هاتوته کایه وه به ناوی پشک (السهم) و چه که (السند)، که برتیین له دوو جوړه قاقه ز که نرخ ی دارایی یان هیه و له بازا پکی تایبه تا که پئی ده گوتری: بازا پی قاقه زه دارایی یه کان (بورصات الأوراق المالية) مامه له و بازرگانی یان پی ده کری، جا به په سه ندی ده زانم به رله وه ی چۆنیه تی زه کات لیدانیان بخه ینه پروو، پیناسه یه کی کورتیان بکه ین:

أ- به شه کان (الأسهم) بریتین له چه ند مافیکی وه ک یه کی به شدار بووان له شه ریکه یه ک دا که تییدا به شدارن و به هه موویان سه رمایه که ی پینک دینن، جا هه ر کام له و به ش (سهم) انه نرخیان یه کسانه و له بازا پدا وه ک هه ر پارو دراویک مامه له و بازرگانی یان پی ده کری، جا نه و به ش (سهم) انه سی جوړه نرخ (قیمه) یان هیه:

^{۳۴۸} بروانه: (فقه السنة) ج ۱ ص ۵۱۵.

به كهـم- نرځيځ كه له سهر نهو چه كه يه دهنووسرئ كه به ناوې شهرېكه كه وه دهرده چئ و به هه موويان سهرمايه ي شهرېكه كه پڼك دښن، نه ميان نرځي ناوې (القيمة الاسمية) ي پڼ ده گوتري.

دوهم-نرځي بازارگاني (القيمة التجارية)، كه نه ميس نرځي به شهكانه له بڼرځه و بازارپداو به پڼي حال و بالي بازارپو ناوبانگي شهرېكه كه ده گوتري و به رزي و نرمي به سهر دا دي.

سئ يهـم-نرځي راسته قينه (القيمة الحقيقية)، كه بريتيه له و نرځه دارايي يه ي هر به شيځ هه يه تي له كاتي ته صفيه ي حيسابي شهرېكه كه و دابه ش كردني ده ستمايه و ده ست كه وتي به سهر ژماره ي به شهكان دا.

لب-به لام چه كه كان (سندات، صكوك) كه كوي چهك (سند، صك)، بريتيه له پارچه قاقه زڼكي په سمې خاوه ن نرځ كه له لايه ن بانق يان شهرېكه يان ده وله ته وه له بهرانبهر نه اندازه يه كه پاره ي قهرزدا دهرئ به هه لگره كه ي له كاتيځي ديارې كراوداو له نا قار سوود (ربح) يكي ديارې كراودا.

جياوازي بڼه پرتي نيوان پشك و چهك (سهم و سند) يش نه وه يه كه پشك ته عبير له به شيځ دهكات له شهرېكه يه كه دا، واته خاوه نه كه ي به شدارو خاوه ن به شه، به لام چهك ته عبير له قهرزڼك دهكات كه خاوه نه كه ي له سهر شهرېكه يه كه يان بانقكيځ يان ده وله ت هه يه تي، واته خاوه نه كه ي قهرزدهرو خاوه ن قهرزه، جا به وپڼي به خاوه ن پشك ته نيا كاتيځ ده ست كه وتي ده بڼي و قازانچ دهكات كه شهرېكه كه قازانچ بكات، به لام له زيانيشي دا به شداره، كه چي باباي خاوه ن چهك له هه موو حالن دا قازانچ و ده سته كه وتيځي نه گوتري (ثابت) ي هه يه، نه و لايه نه ي قهرزه كه ي له لايه قازانچ بكات يان زيان.

جا ناشكرايه كه زانايان و شهرعزاناني رابردوومان دهر باره ي نه م جوړه شتانه هيجيان نه گوتوه، چونكه له پوژگاري نه وان دا نه بو و ن، بويه ده بڼي له و باره وه له كتيڼب و سهر چاوه فيقه ي يه كاني رابردوومان دا نه گه پڼين و گوي بۇ زاناو شاره زاياني هاوچه رخمان بگريڼ.

زاناو شهرعزاناني هاوچه رخ دواي نه وه ي كه له سهر نه وه يه كدهنگ بو و ن كه هه ركام له پشه كه كان و چه كه كان - هه رچه نده مامه له كردن له گهل نه و بانقانه دا كه سوود دده ن به خاوه ن پاره چه پامه و نه و قازانچ و سووده ش كه وهرې ده گرن چه پامه، به لام - زهكات لئ دهر كردنيان فهرزه، مادام گه يشتبڼه نه اندازه ي زهكات لئ كه وتن، له سهر چوڼيه تي و نه اندازه ي زهكات كه پايان جيايه.

دەربارەى چەكەكان^{۲۹} جىاوازى شارەزايانى ھاۋچەرخ ھەر لەو پوۋەۋەيە كە جىاوازىيان ھەبۋو دەربارەى زەكات لىدانى مالى قەرز، كەپىشتەر باسماڭا كىردو پوۋنماڭا كىردەۋە كە زۆربەى ھەرەزۋى زانايان پايان وايە كە قەرزىك ئومىدى ۋەرگىرانەۋەى - بەئاسانى - لى بىكرى، دەبى زەكاتى لى بدرى.

بەلام جىاوازىيان لەبارەى پىشكەكان (اسهم) ۋە، زىاتر لەو پوۋەۋەيە كە ئەو شەرىكانەى پىشكەكانيان تىدان، يان پىشەسازى (صناعي)ين، يان بازىرگانى (تجاري)ين، يان لە ھەردووكيان تىكەلن، جا بەشىكىيان جىاوازى دەخەنە نىوان شەرىكە پىشەسازىيەكان ۋە بازىرگانىيەكانەۋە دەللىن دواى ھەلاۋاردنى نىرخى كەلۋپەل ۋە ژىرخانى كارگەۋ شەرىكە پىشەسازىيەكە چل يەك (۱/۴۰)ى زەكات لى دەدرى، بەلام كارگەۋ شەرىكە بازىرگانىيەكان ۋەك مالى بازىرگانى دەقەبلىنرىن ۋە زەكاتيان لى دەدرەكرى، ھەندىكىش لە زانايان دەللىن: جىاوازى ناخىرتە نىوان ئەو دوۋجۈرە كارگەۋ شەرىكانەۋە ھەركەسە بەئەندازەى بەشەكان (اسهم)ى خۋى زەكات دەدات، ھەندىكىشيان پايان وايە كە ھەموو جۈرە كارگەۋ كارخانەكان بەپىزەى دەيەك (۱/۱۰) ۋەك كىشت وگاڭ زەكاتيان لى دەدرەكرى، بەلام ئەم پايەى دواىى بى ھىزە، چۈنكە ئەو كارگەۋ كارخانەۋە شەرىكانە زىاتر ۋەك مالى بازىرگانى دەچن ۋە، لە زەۋى زارى كىشت وگاڭ ۋە دوۋرتىن، ديارە ئىمە لىرەدا لەم ئەندازەى زىاتر دەرفەتى ۋەدواكەۋتنى ئەم بابەتەمان نىيە، ئەگەرنا لىق ۋەپۇپ ۋە لايەنى زۆرى ھەن كە پىۋىستىيان بەتۋىزىرانەۋە شىكرانەۋە ھەيە، بۋىيە سەرنجى خۋىنەرانى بەپىز بۇ ئەۋە پادەكىشم كە بە ھەرچاۋپوۋنى چاكترو زىاتر دەربارەى چۋنىيەتى زەكات لىدانى پىشكەكان ۋە چەكەكان، تەماشاي ئەۋ كىتب ۋە سەرچاۋانە بكن كە زاناۋ شەرزاناى ھاۋچەرخماڭا - خوا پاداشتىيان بداتەۋە - لەو پوۋەۋە نوۋسىۋىانن^{۳۰}.

ameer.maktab@yahoo.com

/AliBapir

/AliBapir

/MediaAmeerOffice

www.alibapir.net

^{۲۹} ئاشكرايە كە زەكاتەكە لەئەسلى سەرمایە ۋە ھەل ۋە بەچەكە كراۋەكە دەدرى، ئەك لەسوۋدە ھەرامەكە، چۈنكە مالى ھەرام زەكاتى لى دەدرناكرى ۋەك دواتر باسى دەكەين ۋە پوۋنى دەكەينەۋە.

^{۳۰} بىروانە: (فقه الزكاة) د. يوسف القرضاوي، ج ۱ ص ۵۲۱ تا ۵۳۳، ۋە بىروانە: (الفقه الاسلامي وادله) د. وهبة الزحيلي، ج ۳ ص ۱۸۳۵ تا ۱۸۵۴، ۋە بىۋى پىناسەى (الاسهم والسندات) بەتاييەت، بىروانە: (المعاملات الحديثه واحكامها) عبدالرحمن عيسى.

۱۱- زهکاتی مالی وهقف کراو دهولته و داموده زگا

خیرخوازی یه کان: ^{۲۵۳} تیکرای زانایان پایان وایه که نهو شتانهی مالی گشتی مسولمانان و له ژیر چاودیری دهولته دان زهکاتیان لئ نادرئ، چونکه خاوه نیکی دیاری کراویان نهو هه موو مسولمانان تیان دا به شدارن و یه کیک له مهرجه کانی زهکات لیکه وتنی هه مال و سامانیکیش نهو یه که خاوه نیکی دیاری کراوی هه بی و خاوه نیکی تهوای به سهری دا هه بی.

جا دیاره مالی وهقف کراویش هه رده چپته نهو خانه یه وهو زهکاتی لئ نادرئ، به لام به مهرجیک به گشتی له سهر جوریک له مسولمانان یان چه ند جوریکیان وهقف کرابئ، وهک هه ژاران، جهنگاوه ران (مجاهدین)، هه تیوان، مرگه وت، قوتا بخانه ... هتد، نه گهرنا نه گهر له سهر که سیکی تایبته یان خیزانیک یان کومه نیکی دیاری کراو ژمیروا وهقف کرابئ نهو پای زوربه وایه که فه پزه زهکاتی لئ بدرئ، ته نانه هه ندیک له زانایان پایان وایه که مالی وهقف کراو گشتی بی یان تایبته، زهکاتی هه لئ ددرئ، به لام بیگومان وهک (ابن رشد) گوتوویه تی: ^{۲۵۴} هیچ مانای نیه له سهر نهو نه دارانه فه پز بکری که زهوی و نهو جور هه شتانه یان له سهر وهقف کراون، چونکه هه خاوه نیکی یه که ی ناته واره هه نهو مال له سهر کومه نیکی دیاری کراو وهقف کراوه که زهکاتیان پی ده شئ نهک لئ وه ربگیری.

۱۲- زهکاتی موچه و کری مانگانه ی کارمه ندان (رواتب واجور

الموظفین) و دهستکه وتی خاوهن پیشه نازاده کان:

زاناو شهر عزانانی ^{۲۵۵} هاوچه رخ له باره ی زهکات لئ دان و لینه دانی موچه و مهعاشی مانگانه ی کارمه ندان و دهستکه وتی خاوهن پیشه نازاده کان (أَصْحَابُ الْمِهْنِ الْحَرَّةِ)، که هه تا کوتایی سال نامینی و هینده خر نابینته وه که بگاته راده ی زهکات لیکه وتن (نصاب)، دوو پایان هه ن، هه ندیکیان ده لئین: زهکاتی لئ ناکه وئ، به لام زوربه یان ده لئین زهکاتی لئ ده که وئ، به لام به مهرجیک نهو مال له گهر هه مووی له کوتایی سال دا خر بیتته وه سهریه که بیجگه له دابین کردنی پیداویستی یه سهره کی یه کان (الحاجات الأصلية) ی زیان و گوزهرانی خوی و نهوانه ی مه سهره فیان له سهری پیویسته، بگاته نه ندازه ی زهکات لیکه وتن

^{۲۵۳} بهوانه: (فقه الزکاة) ج ۱ ص ۱۳۱، ۱۳۲، وه بهوانه: (کیف تؤدی زکاة اموالک؟) ص ۷۴.

^{۲۵۴} بهوانه: (بداية المجتهد ونهاية المقتصد) ج ۱ ص ۲۵۴.

^{۲۵۵} هه رچهنده زانایانی پیشووش وهک دواپی ناماژهی پی ده که یان کهم و زور قسه یان له باره وه کردوه، به لام پیشتر زیان و گوزهران و حالته ی نهو جور هه که سانه وهک نیستا نه بووه، بزیه وهک پیویسته مه سهره که نه توئژاوه تهره.

(نصاب)، بەلگەشيان ئەۋەيە كە ئەۋجۇرە كەسانە چ كارمەند (موظف) بىن چ خاۋەنى پىشەيەكى ئازاد بىن ۋەك ئەندازيارو پزىشك و بەرگدروو. ھتد دوو جۇرن، جۇرنكىيان دەست بىلەن ۋە بەس بەنەندازەي پىۋىست خەرج دەكات و سەرەنجام بۇ كۇتايى سال ھىندەي بۇ دەمىنئەۋە كە زەكاتى لى بىكەۋى، جۇرنكىشيان مانگانەيان نىۋە نىۋە لەمىانەي سال دا پارەي باشى دىتە دەست بەلام دەست بىلەن بەراست و چەپ دا خەرج دەكات و ھىچى لى ناھىلئەۋە بۇ كۇتايى سال، ئىجا لە راستى دا ئەۋجۇرە مال و سامانە ئەگەر كىت و مەشە ۋەك مالى ۋە دەست ھىنراۋ (المال المستفاد) نەبى زۇرى لى دەچى، كە لە بىرگەي ھەشتەم دا باسما كىد، پىم وايە ۋەك (د. يوسف القرضاوي) ىش گوتۇۋىەتى: (شىخ محمد الغزالي) خوا لىنى خۇش بى يەكەمىن كەس بوۋە لەزانايانى ھاۋچەرخ كەباسى ئەۋ مەسەلەيەي كىدروۋ پىشنىياري كىدروۋ كە زەكات لەۋجۇرە كەسانە ۋە بىگىرى، گوتۇۋىەتى: پىۋىستە ھەركەسىك ھىندەي دەستكەۋەت ھەبى كە - بىجگە لەدەبىن كىرنى ژيان و گوزەران - بىگاتە ئەۋ ئەندازەيەي كە بار تەقاي بەرھەم و دەستكەۋەتى باباي جوتيار (فلاح) ى زەكات دەر بى، زەكات بدات^{۲۶۶}. ھەلبەتە پايەكەشى زۇر پەۋايە چۈنكە ماقۇۋل نىە بابايەكى جوتيار كە پىنچ ۋەسقى^{۲۶۷} دانەۋىلەي ھەيە، يان خاۋەن حوشتر كە پىنچ حوشترى ھەن، يان مەدارو ماخۇبىزنىك كە (۴۰) سەر مەپ يان بىزىيان ھەيە، يان چىلدارىك كە (۳۰) سەر مانگاي ھەيە، زەكات بدەن، بەلام موۋچەخۇرىك يان خاۋەن پىشەيەكى ئازاد كەچەند قاتى ئەۋانى دىتە دەست و زۇر لەۋانىش خۇشگوزەرانانەتر دەژىت ھەر لەبەر ئەۋەي پارەكەي پىرژوبىلەۋ كىدروۋ نەيھىشتەۋە بىگاتە كۇتايى سال زەكات نەدات!!

ئىجا ۋەك پىشتر گوتما ئەۋجۇرە مالىە - موۋچەۋ دەستكەۋەتى پىشەي ئازاد - زۇر ۋەك ئەۋجۇرە مالىە دەچى ئەگەر كىت و مەشە ۋەك ۋى نەبى، كە شەرەزانانى پىشەۋمان بەمالى ۋە دەست ھىنراۋ (المال المستفاد) ناۋيان بىردوۋ، ئەۋىش ھەرچەندە ھاۋەلان و شوۋىن كەۋتوۋان (الأصحاب والتابعون) لەبارەي زەكات لىدان و لىنەدانى پىش سال بەسەردا سوۋرپانەۋەي پايان جىاۋازە، بەلام پاي ئەۋانە بەھىزىترو دوۋرىبىنانەترە كە دەلىن دەبىن زەكاتى لى بدەي، ئەۋانەي پاي ناۋىراۋىشيان ھەلبىزاردوۋ: لەھاۋەلان خوالىيان پازى بى ھەركام لە (ابن عباس) و (ابن مسعود) و (معاوية بن ابي سفيان) و، لەشوۋىن كەۋتوۋان خوا لىيان خۇش بى ھەركام لە (عمر بن عبدالعزيز و حسن البصري وزهري) و لەزانايانى

^{۲۶۶} بىروانە: (الاسلام و اوضاعنا الاقتصادية) ص ۱۶۶ تا ۱۶۸، طە، ۋە: (فقه الزكاة) ج ۱ ص ۵۱۰ تا ۵۱۲.

^{۲۶۷} پىنچ ۋەسقى بەپىن پاي (د. وهبة الزحيلي) دەكاتە (۶۵۳) كىلوگرام، بەپى پاي (د. يوسف القرضاوي) ىش بەھەمان شىۋە، (د. علي قرداغي) ىش (۶۴۷) كىلوگرامى دانائە، بىروانە: (الفقه الاسلامي...) ج ۱ ص ۱۴۴، ۋە - (فقه الزكاة) ج ۱ ص ۲۷۲، ۋە: (كيف تؤدى زكاة اموالك؟) ص ۴۱.

دیکهش وهك (محمد الباقر) و (جعفر الصادق) و (الناصر) وه (داود الظاهري) و (ابن حزم الأندلسي) یش له زانایانی (ظاهري) مه زب^{۳۵۸}.

نهمهش چهند دهقیك كه له (ابن عباس و ابن مسعود و معاویه و عمر بن عبدالعزیز) هوه هاتوون:
۱- ههركام له (ابوعبید) و (ابن ابي شيبه) له (ابن عباس) یان گێراوه ته وه كه له باره ی كه سینه كه وه پرسیار ی لێ كراوه كه مالیکی دهست دهكه وئ گوتوو یه تی: (يُزَكِّيهِ يَوْمَ يَسْتَفِيذُهُ)^{۳۵۹}.

۲- ههروه ها (ابوعبید) له (هبيرة بن يريم) هوه هیناویه تی: (كان عبدالله بن مسعود يُعْطِينَا الْعَطَاءَ فِي زَيْلٍ^{۳۶۰} صَغَارٍ ثُمَّ يَأْخُذُ مِنْهُ الزَّكَاةَ)^{۳۶۱}.
۳- وه (مالك)^{۳۶۲} له (ابن شهاب) ی گێراوه ته وه كه گوتوو یه تی: (أَوَّلُ مَنْ أَخَذَ مِنَ الْأَعْطِيَةِ الزَّكَاةَ مُعَاوِيَةُ بْنُ أَبِي سُفْيَانَ).

۴- وه (ابوعبید)^{۳۶۳} ده باره ی (عمر بن عبدالعزیز) گوتوو یه تی: (كان إذا أعطى الرَّجُلَ عَمَلَتُهُ أَخَذَ مِنْهَا الزَّكَاةَ، وَإِذَا رَدَّ الْمِظَالِمَ أَخَذَ مِنْهَا الزَّكَاةَ، وَكَانَ يَأْخُذُ الزَّكَاةَ مِنَ الْأَعْطِيَةِ إِذَا خَرَجَتْ لِأَصْحَابِهَا)^{۳۶۴}، مه به ستیش له (عُمَالَة) هوه كرئ یه یه كه كابر له به رانه ر كارئك دا كه نه نجامی داوه وه ری ده گری، وهك مووچه ی كارمه ندو كرئ كاره كانی هه ره پوژگاره، (مظالم) یش به و مال و سامانه یان گوتوه كه دهسته لاتداره سته مكاره كان به ناهه ق دهستیان به سه ردا گرتوون و زه وتیان كردوون و خاوه نه كانیان لیان بی هیوا بوو ون و به مالی فه وتاوه له دهست چوو (المال الضائع والضمار^{۳۶۵}) یان حیساب كردوون و، دیاره هه ركاتیك خه لیفه و فه رماژه وایه کی پارێزكارو دادگه ری وهك (عمر بن عبدالعزیز) بو ی گێرا به نه وه به دهسته و تیکی تازه یان داناهه، (اعطیات) یش به و پاداشت و كرئ و مووچه به رده وامه یان گوتوه كه له (بيت المال) ی مسولمانان دراوه به سه ربازو جه نگاوه رانی سوپای ئیسلام و هه ركه سیك وهك وان بوو بی^{۳۶۶}.

^{۳۵۸} بڕوانه: (المحلی) ج ۶ ص ۵۲، مسأله (۶۸۵) وه (فقه الزكاة) ج ۱ ص ۴۹۹.

^{۳۵۹} بڕوانه: (المحلی) ج ۶ ص ۵۲.

^{۳۶۰} (زَيْلٍ) كۆی (زَيْلٍ) ه كه به كوردی (زه نییل) ی پێ ده لێن.

^{۳۶۱} بڕوانه: (فقه الزكاة) ج ۱ ص ۵۰۰.

^{۳۶۲} بڕوانه: (الموطأ) ص ۲۰۷.

^{۳۶۳} بڕوانه: (الأحوال) ص ۴۳۲، وه: (فقه الزكاة) ج ۱ ص ۵۰۲.

^{۳۶۴} بێگومان هوه په فتاره ی (عمر بن عبدالعزیز) په حمه تی خوا ی لێ بێن كه له لای ژۆر له زانایان به پێنجه مین خه لیفه ی راشید ناسراوه قورسای و ئیعتیبار ئکی ژۆری هه یه و هه یج كه سیش ناتوانی گومانی خراپی پێ به ری.

^{۳۶۵} (ضمان) به مالی بزر بوو و نادیارو دهس لێ شو راو ده گوتری، بڕوانه: (المعجم الوسيط) ص ۵۴۳.

^{۳۶۶} هوه پێناسانه له (فقه الزكاة) ج ۱ ص ۵۰۲، ۵۰۳ وه رگرتوون.

۲-خشلی زېږو زیوی ئافره تانیش نه گهر بۇ په زمه نده کړدن و هه لگرتن بئ نه ک بۇ خوږېن
پازاندنوهو به کارهینان، نهوه دیسان زهکاتی لئ دهکوهی، چونکه نهوکاته حوکمی پارهی
نهغدینهی دهبی^{۳۶۹}.

۳-ههروهه خشلی ئافره تان نه گهر به کاریشی بهینن، بهلام زیاده پوی زیوی
تیداکرابئ و زور له سنووری عورف و عاده تی نهو خهک و کات و شوینه ده رچووبئ دیسان
پای به هیزتر نهوهیه که زهکاتی لئ دهدرئ^{۳۷۰}.

۴-بهلام نه گهر خشله که هی ئافره تان بئ و، بۇ به کارهینان بئ و له سنووری عورف و باوی
خه لکی دهر نه چووبئ، یان خشله که هی پیوان بئ له وجورانه ی که بویان پهوا (مباح)ن،
وهک ئالقه و نه گوستیله ی زیو و زېږ کفت و زیو کفت کړدن ی چهک و.. هتد، نهوه زهکاتی
لئ نادرئ،^{۳۷۱} بهلام نه گهر له وجورانه بئ که به کارهینانی پهوا نه بئ وهک قاپ و قاچاغ و
کهل و په لی زېږو زیو، نهوه ویرای گوناخبار بوونیشیان زهکاتیشیان دهکوهیته سر.^{۳۷۲}

۵-هه ندیک له زانایانیش دهلین: (خشل) یش وهک پاره ی نه غدینه وایه به موتله قی
زهکاتی لئ دهکوهی و دهبی هه موو سالنیک زهکاتی لئ بدرئ^{۳۷۳}.

۶-هه ندیکیشیان دهلین: به موتله قی (خشل) زهکاتی لئ ناکه وئ^{۳۷۴}.

۷-هه ندیکیشیان دهلین: خاوه ن خشل له ته مه نی دا یه کجار له سهری فه پزه زهکاتی لئ
دهربکات^{۳۷۵}.

۸-دیاره زهکاتی (خشل) یش وهک پاره ی نه غدینه بریتیه له (۴۰/۱) یان (۲،۵٪).
ئجنا هه رچه نده هه نه وانه که دهلین (خشل) زهکاتی لئ نادرئ که زوربه ی
زانایان و^{۳۷۶}، هه نه وانه ش که پایان وایه زهکاتی لئ دهدرئ، چه ند ده قیکی سوننه ت به
به لکه دیننه وه؛

^{۳۶۹} (نوی) له وباروه گوتویه تی: (ولو اتخذ حلیاً ولم یقصد به استعمالاً بل قصد کثره واقتناءه فالمذهب
الصحيح المشهور الذي قطع به المصنف والجمهور وجوب الزكاة فيه) بېوانه: (المجموع) ج ۶ ص ۳۱.

^{۳۷۰} بېوانه: (المجموع) ج ۶ ص ۲۴، که گوتویه تی: (کل حلی ابیح للنساء فانما یباح اذا لم یکن فيه سرف ظاهر).

^{۳۷۱} بېوانه: (مجموعه الفتاوی) ج ۲۵ ص ۱۴.

^{۳۷۲} هه مان سرچاوه ی پيشوو.

^{۳۷۳} بېوانه: (فقه الزكاة) ج ۱ ص ۲۸۶.

^{۳۷۴} هه مان سرچاوه ی پيشوو.

^{۳۷۵} هه مان سرچاوه ی پيشوو.

^{۳۷۶} (ابن تیمیة) گوتویه تی: (مالك و لیث و شافعي واحمد وابوعبید) دهلین لئ نادرئ و (ابوحنيفة و شوري
لوزاعي) یش دهلین لئ نادرئ، بېوانه: (مجموعه الفتاوی) ج ۲۵ ص ۱۴، وه بېوانه: (المجموع) ج ۶ ص ۲۸، ۲۹.

به لām به چاك سهرنج دان و لى وردبونه وهى سهرجه م دهقه كان، دهرده كه وهى كه پاى زور به و جه ما وهى زانايان به هيزتره، به لām به و به ند (قيد) انه وه كه خستمانه پرو. جا نه وه بو دلنيايى زياتر شى ثاماره يه كه به و دهقانه دهكه يين و هاوكا تيش به لگه ي ههر دووك لايان دهخه يينه پرو:

أ- به لگه و دهقه كانى نه وانه كه ده لى: خشل زه كاتى لى دهرى:

۱- (وَالَّذِينَ يَكْنِزُونَ الذَّهَبَ وَالْفِضَّةَ وَلَا يُمْسِكُونَهَا فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَبَشِّرْهُمْ بِعَذَابٍ أَلِيمٍ) ^{۲۷۷} التوبة: ۳۴.

۲- (في الرِّقَّةِ رُبْعُ الْعَشْرِ)، (وليس فيما دون خمس أواق صدقة) ^{۲۷۸} رواه البخاري.

۳- (ما من صاحب ذهب ولا فضة لا يؤدي منها حقها إلا إذا كان يوم القيامة صفحت له صفائح من نار، فأحمي عليها في نار جهنم...) ^{۲۷۹} رواه البخاري ومسلم عن أبي هريرة.

۴- (عن عمرو بن شعيب عن أبيه عن جده أن امرأة أتت رسول الله ﷺ ومعها ابنة لها وفي يد ابنتها مسكتان غليظتان من ذهب؛ فقال لها: أتعطين زكاة هذا؟ قالت: لا، قال: أيسرك أن يسورك الله يوم القيامة سوارين من نار؟ قال: فخلعتهما فألقتهما إلى النبي ﷺ، وقالت: هما لله ورسوله) ^{۲۸۰} رواه ابوداود، والترمذي بنحوه وقال: لم يصح في هذا الباب عن النبي ﷺ شي.

۵- (عن عائشة رضي الله عنها قالت: دخل علي رسول الله ﷺ فرأى في يدي فتخات من ورق، فقال: ما هذا يا عائشة؟! فقالت: صنعتهن أتزين لك يا رسول الله، قال: أتودين زكאתهن؟ قالت: لا، أو ماشاء الله، قال: هو حنك من النار) ^{۲۸۱} رواه ابوداود والدارقطني والحاكم والبيهقي.

۶- (عن أم سلمة قالت: كنت ألبس أوصاحاً من ذهب، فقلت: يا رسول الله، أكنز هو؟! قال: ما بلغ أن تؤدي زكاته فزكي، فليس بكنز) ^{۲۸۲} رواه ابوداود وغيره.

^{۲۷۷} پيشتر مانامان كردون.

^{۲۷۸} هه مان سهرچا وهى پيشوو.

^{۲۷۹} واته: هيج خاوهن زيو كه هه قيان لى دهرناكات مه گهر پوژى قيامت له وحى ناگرينى بو دروست دهكرين و له ناگري دوزهخ دا پيشان داغ دهكرنت..

^{۲۸۰} واته: ئافره تيك هاته خزمهت پينغه مبهري خوا ﷺ كچيكى خوى له گهل بوو كه دوو بازنى زلو نهستوورى زيو له دهست دابوو، پى فرموو: زه كاتى نه مه دهدهى؟ گوته: نه، فرمووى: هه دهكهى خوا له پوژى قيامت دا دوو بازنى زيو له دهست بكات؟ ده لى: يه كسهر له دهستى داپرين و بو پينغه مبهري ﷺ هه لدان و گوته: با بو خواو پينغه مبهري كه ي بن.

^{۲۸۱} واته: پينغه مبهري ﷺ چهند نهنگوستيله يه كه گهره زيو له په نهجه كانى دهستى عايشه دا بينيو وه ئنجا كه لى پرسيو وه نه ويش گوته و بهتى بو تو خوميان پى دهر ئنمه وه، فرموويه تى: زه كاتيان لى دهرده كهى؟ گوته و بهتى: نه، يان مه گهر خوا بيه وى، نه ويش فرموويه تى: نه و نه دهت بو ناگري دوزهخ به سه.

ب- به لگه و دهقه کانی ته وانه که ده لښ: خشل زه کاتی لښ نادری:

۱- نه سل ژوبالی خالی بوونه له نهرکی شرعی (الأصل براءة الذمة من التكليف الشرعي) هتا به لگه یه کی شرعی راست و پوهان ده بی.

۲- زه کات له مال و سامانیک دا فېر ده بی که له گه شه کردن (نمو) دا بی یان دانرابی بو گه شه کردن، ده جا بیگومان خشل که به کار ده هیږی و به خووه ده خړی له وه چو ته ده ری که مامه له و بازگانی پی بکړی و گه شه بکات و زیاد بکات، وه ک چو ن نارته لیش - بو وینه: حوشترو کله و گامیش و گاو مانگا - نه گهر کاری پی کړا، وه ک بارلینان و ناو پی ه نه ینجان و زه وی پی کیلان، زه کاتی لښ نادری، وه ک پیشتو باسماں کردو.

۳- هر بویه ش له ژمار دیک له هاو ه لانه وه خوالینان پازی بی گپړاوه ته وه که گوتوویانه: خشل زه کاتی لښ دهرناکری، هر وه ک چن د ده قیک له پیغه مبه ری خوا ښ گپړاونه وه له و باره وه، بو وینه:

* پیغه مبه ر ښ فرموویه تی: (یا مَعَشَرَ النِّسَاءِ تَصَدَّقْنَ وَلَوْ مِنْ حُلِيِّكُنَّ) رواه البخاري.

(ابن العربي) گوتوویه تی: (پواله تی نه م فرمووده یه نه وه ده گه یه نی که زه کات له خشل دا نیه، چو که به نافر تانی فرمووه: (نه گهر له خشله کانیشتان بووه خیر بکه ن) جا بیگومان نه گهر زه کاتی تی دا فېر بویه وینه ی پی نه ده هیږاوه بو مال به خشیښی سونه ت)^{۲۸۲}

* هر وه ها فرموویه تی: (لَيْسَ فِي الْحُلِيِّ زَكَاةٌ) رواه البيهقي، واته: له خشل دا زه کات نیه.

* وه (مالك) له (قاسم بن محمد بن ابي بكر الصديق) گپړاوه ته وه که گوتوویه تی: عایشه ی هاو سه ری پیغه مبه ر ښ سه ر په رشتی کچه کانی برایه که ی ده کرد که ه تیو بوون و له باو ه شی دا بوون، خشل ی له به ر ده کردن و زه کاتی له خشله که یان نه ده دا^{۲۸۴}.

* دیسان (مالك) له (نافع) ی گپړاوه ته وه که (عبدالله ابن عمر) خوالینان پازی بی خشل ی زېری وه کچه کانی و که نیزه کانی ده خست و پاشان زه کاتی له خشله که یان نه ده دا^{۲۸۵}.

* هر وه ها (ابن ابي شيبه) و (ابوعبيد) ه مان مه سه له یان له (جابر بن عبدالله) و (اسماء بنت ابي بكر) خوا لینان پازی بی گپړاوه ته وه^{۲۸۶}.

→^{۲۸۲} واته: خرخال - یان جوړه خشلک - ی زېرم دهر ده کرد، گوت: نه ی پیغه مبه ری خوا، نه وه به په زمه نده (خرن) کردن داده ری؟ فرمووی: هر مالیک بگاته داده ی زه کات لینان و زه کاتی لینان، به په زمه نده کردن دانان ری.

^{۲۸۲} پړوانه: (شرح الترمذي) ج ۳ ص ۱۳۰، ۱۳۱، وه پړوانه: (فقه الزكاة) ج ۱ ص ۲۹۲.

^{۲۸۱} پړوانه: (الموطا) ص ۲۱۰.

^{۲۸۰} پړوانه: (الموطا) ص ۲۱۰.

(ابو الوليد الباجي) له (شرح الموطأ) دا گوتوويه تی: ^{۲۸۷} (ئەمە - زەكات لە خەشڵ دەرنەکردن - پايەکی ئاشکرای نێو هاوێلان بوو، زانترین کە سیش لە و بارەوێ عایشە یە خوا لێی پازی بێ، چونکە هاوسەری پیڤەمبەر ﷺ بوو کاروباری پیڤەمبەری لێ پەنھان نەبوو، هەر وەھا (عبدالله بن عمر) کە (حفصة) ی خوشکی هاوسەری پیڤەمبەر ﷺ بوو و خەشڵەکی لە پیڤەمبەر ﷺ پەنھان نەبوو، ئەویش حوکمەکی لێ شیراوە نەبوو).
* وە لە (حسن البصري) یەو هاتوێ کە گوتوويه تی: (نەمانزانیوێ هێچ کام لە خەلیفەکان گوتیان خەشڵ زەکاتی لێ دەدری) ^{۲۸۸}.

ئەو دەقەنەش کە ئەوانە بە بەلگەیان هینا و نەوێ کە زەکات لە خەشڵ دەدری، بە بەلگە ئاشین، چونکە:

۱- جارێ بۆ ئایەتی (والذين يکونون الذهب والفضة...) وە ئەوێ کە پێیان وابوو (خەشڵ) دەچیتە خانە (کۆنەو، هەلەیه، چونکە ئایەتە کە مەبەستی پێ پارەو دراویکە کە بگۆنێ سەرف بکری و مامەلە ی پێ بکری، بە بەلگە ی ئەوێ کە فەرموویه تی: (ولا یفقرنہا فی سبیل اللہ) جا دیارە ئەو سیفەتەش بۆ پارە دەشی ئەک بۆ خەشڵێک کە بۆ خۆپێ پاراندنەو بەکار دی.

۲- مەزکام لە فەرموودە ی: (فی الرقة رُبْعُ العُشْرِ) و (ما من صاحب ذهب ولا فضة...) یش کە هەردوکیان راست (صحیح) ن، بە ئاشکرا تێیان دا دەبینری کە مەبەستی پێیان دینار و درەم (مالی نەغدینە) یەو هێچ پە یوێندیان بە (خەشڵ) وە نیە.

۳- سێ دەقەکی دیکەش زانایان مشت و مەری زۆریان لە بارە ی زنجیرە ی گێرەر وە (سلسلة الرواة) کانیا ن کردو و، هەیانە وە (ترمذی) پە دی کردو و نەو و لە و بارە وە گوتوويه تی: (لَا یَصِحُّ فی هذا الباب شیئ) ^{۲۸۹}، وە (ابن حزم) کە راشی وایە (خەشڵ) زەکاتی لێ دەدری، لە بارە ی ئەو دەقە وە گوتوويه تی: (وَأُخْتِجَ مَنْ رَأَى إِيْجَابَ الزَّكَاةِ فِي الْحُلِيِّ بِأَثَرٍ وَ أَمَّا هِيَ لَا وَجْهَ لِلْإِسْتِغَالِ بِهَا) ^{۲۹۰} واتە: وە ئەوانە ی کە پێیان وایە زەکات دان لە (خەشڵ) دا فەرزە، چەند دەقیکی بێ هیزیان بە بەلگە هینا و نەوێ کە شایانی خۆپێوێ خەریک کردن نین. ^{۲۹۱}

^{۲۸۶} بڕوانە: (فقه الزكاة) ج ۱ ص ۲۹۰، کە لە (المصنف) لابن أبي شيبة ج ۴ ص ۲۸، وە (الاموال) لأبي عبيد ص ۴۴، وەری گرتوون.

^{۲۸۷} بڕوانە: (المنتقى شرح الموطأ) ج ۲ ص ۱۰۷.

^{۲۸۸} بڕوانە: (فقه الزكاة) ج ۱ ص ۲۹۱، کە لە: (المصنف) ج ۴ ص ۲۸، وەری گرتووە.

^{۲۸۹} بڕوانە: (صحیح الترمذی بشرح ابن العربي) ج ۳ ص ۱۲۱.

^{۲۹۰} بڕوانە: (المحلى) ج ۶ ص ۴۸، مساله (۶۸۴) لە ص ۵۲ تا ۵۳.

^{۲۹۱} بۆ هەلسەنگاندنی ئەو دەقە بڕوانە: (فقه الزكاة) ج ۱ ص ۲۹۹ تا ۳۰۳.

ننجا زانایان - نهگەر گریمان نهو دهقانه راست (صحیح) یش بن - بهچهند شیوهیهک تهئویلیان کردوون:

یهک: ههندیکیان گوتوویانه: کاتیک زهکات لهخشل دا ههبووه که بهکارهینانی خشل چهرام بووه، بهلام که ههلال کراوه زهکاتی تیدا نهماوه، (بیهقی) گوتوویهتی: زور لهماوه لانهان پایان وابوو، پاشان چهند دهقنکی هیناوه که چهپامی خشل دهگهیهنن، پاشان چهند دهقنکی دیکه هیناوه که موباح بوونی دهگهیهنن بو ئافرهتان، وگوتوویهتی: نهو یهکدهنگی (اجماع)یهی که لهسهر موباح بوونی خشل پهیدا بووه بهلگهیه لهسهر نهسخ کرانهوهی چهپامیتییهکهی بو ئافرهتان بهتایبهت.^{۳۹۲}

دوو: ههندیکیشیان گوتوویانه: پیغهمبهر ﷺ بو خیزان و بنه مالهی خوی زیاتر سهخت گیری کردوه ههولێ داوه زیاتر بهلای ژیاانی ساده و زبرد پهلکیشیان بکات و، نهو حوکمه - که بهکارهینانی خشل چهپامه مهگەر زهکاتی لێ بدری - تایبهت بووه بهوانهوه، ههرویهش نهوان بو خه لکی بهگشتی فهتویان بهوه نهداوه.

سێ: ههندیک له زانایانیش گوتوویانه: پیغهمبهر ﷺ بویه زهکاتی لهوجوره خشلانه دا فهپز کردوه، چونکه بینوویهتی ئیسراف و زیادهپووییان تیدا کراوه، دیاره ههراکام له وشه: (مُسْكَتَانِ غَلِيظَتَانِ) و (فَتْخَات) یش پشتگیری نهو تهئویله دهکن.

چوار: ههندیکیشیان (زهکاتی خشل) یان وا لیکداوتهوه که بریتیه له به نهمانهت وهخه لکی دانی بو کاتی زه ماوه ندو بونهکان (مُنَاسَبَات) ، (بیهقی) نهوجوره مانا لیدانهوهی بو زهکاتی خشل له (ابن عمر وابن المسیب) گپراوتهوه، وه (ابن ابی شیبه و ابو عبید) یش له (سعید بن المسیب و الحسن البصری قتاده و شعبي) گپراویانه تهوه که گوتوویانه: (زَكَاةُ الْحُلِيِّ إِعَارَتُهُ)، واته: زهکاتی خشل نهویه که بهنهمانهت وهخه لکی بدات.^{۳۹۳}

^{۳۹۲} بروهانه: (فقه الزکاة) ج ۱ ص ۳۰۳، ۳۰۴، شایانی باسه نهو یهکدهنگییهی زانایان لهسهر موباحتی خشل بو ئافرهتان، جگه له (بیهقی) که له (سنن) ج ۴ ص ۱۴۲ دا هیناویهتی، (ابن حجر) یش له (فتح الباری) ج ۱ ص ۵۰۲ هیناویهتی، کهواته نهوهی که زانای فهرموده ناس (ناصرالدین الالبانی) لهکتیبی (آداب الزفاف) ص ۲۲۲ ط ۲، دا گوتوویهتی که بهکارهینانی زور بو ئافرهتانی و هک پیاوان چهپامه، مهگەر نهوهی وردو پارچه پارچه کراو (الذهب المقطع) بێ! پایهکی بنهیزو ریزهپیشه، چونکه زانایانی ئیسلام بهدرزایی میژوولهسهر زهکات لیدران و لینهدرانی خشلی ئافرهتان مشت و مریان بووه، وه لههه موو ولاتان و گۆشه کهناری جیهانی ئیسلامیش ئافرهتانی مسولمان خشلی زریان هه بهکارهیناوه و زاناو شهرزنان ههچیان نهگوتوه، بروهانه: (فقه الزکاة) ج ۱ ص ۳۰۴.

^{۳۹۳} بو نووسینی باسی: (زهکاتی خشل) سوودنکی زورم له (فقه الزکاة) ج ۱ ص ۲۸۲ تا ۳۱۱، وهگرتهوه.

١٥- بهروبوومی دهريا:

بهروبوومو بهرهمه مېك كه له دهريا ددرههينري چ گيانداربئ وهك ماسى وهرجوره گيانداريكي ديكه كه گوشتى بخوري، وهچ بئ گيان بئ وهك گهوهرو مروارى (اللؤلؤ والمرجان) و عهنبهر - كهجوره بونيكى زور خوشه -، دواى نهوهى زانايان لهسهر نهوه يهكدهنگ بوو ون كه نهگهر كران بهكل وپهل وشمهكى بازركاني زهكاتيان تيذا فهرز دهبي وهك ههر مالىكي ديكهى بازركاني، لهوهدا كه نهگهر باباي دهرهينهر وهدهست هينهر نهيكردنه مالى بازركاني پاين جياوازه؛ زوربهيان كه (ابوحنيفة و مالك و شافعي و احمد) يشيان لهنيودا هه ن دهلين: زهكاتيان لئناكهوي^{٣٩١}، (ابن حزم) لهوبارهوه گوتويهتى: ^{٣٩٥} (مساله: (٧٠٣) وَلَيْسَ فِي شَيْءٍ مِّمَّا أُصِيبَ مِنَ الْعَنْبَرِ وَالْجَوَاهِرِ وَالْيَاقُوتِ وَالزُّمُرُودِ بَخْرِيَّةٌ وَبَرِّيَّةٌ، شَيْءٌ أَصْلًا، وَهُوَ كُلُّهُ لِمَنْ وَجَدَهُ) واته: وه لههيج كام لهعهنبهر^{٣٩٦} و گهوهرو ياقوت و^{٣٩٧} زوموپود^{٣٩٨} كه وهدهست دهرهينري چ دهريايى بن چ هى ئيشكاني هيج ههقيكيان تيذا نيهو، ههمووى بو نهو كهسهيه كهپيداي دهكات.

بهلام پيم وايه نهگهر زانايانى پيشينمان نهو ههموو بهرهمو بهروبووميهان بينيبايه كه لهم پورگاردا لهدهرياكاه دهرههينري، بهخوراو نهخوراوهوه بهتهئكيد پاو بوچوونيكى ديكهيهان لهوبارهوه دهبوو، ههلبهته لههركام له (عمر بن الخطاب) و (ابن عباس) يشهوه خواليان رازى بئ گيپراوتهوه، كه گوتويانه: بهروبوومى نهخوراوى دهريا، وهك خشل و عهنبهر پينج يهك (٥/١)ى زهكات تيذايه^{٣٩٩}.

وه ههمان پاو بوچوون (ابوعبيد) له (الحسن البصري و ابن الشهاب الزهري) و (عبدالرزاق و ابن ابي شيبة)ش له (عمر بن عبدالعزيز) يان گيپراوتهوه، وه نهوه پاى (ابو يوسف) ه ريوايهتيكيشه له (احمد) وه، خوا له ههموويان خوش بئ،^{٤٠٠}.

^{٣٩١} بپروانه: (مجموعه الفتاوى) ج ٢٥ ص ١٥، وه: (الفقه الاسلامي...) ج ٢ ص ٧٧٥ تا ٧٨٤، ط ٣.

^{٣٩٢} بپروانه: (المحلى) ج ٦ ص ٧٧.

^{٣٩٣} عهنبهر: مادديهكى رهقه تامو بونى نيه ههتا نههاپري يان نهسووتينري، بپروانه: (المعجم الوسيط) ص ٦٣٠.

^{٣٩٧} ياقوت: بهرديكى بهنرخم لهدواى نهلماس پتوترين كانزايه، بپروانه: (المعجم الوسيط) ص ١٠٦٥.

^{٣٩٨} زوموپود: بهرديكى بهنرخه پهنگهكهى سهوزهو پوونه، بپروانه: سهراوهى پيشوو، ص ٤٠٠.

^{٣٩٩} بپروانه: (المحلى) ج ٦ ص ٧٧.

^{٤٠٠} بپروانه: (فقه الزكاة) ج ١ ص ٤٥٤.

ھەرچەندە بۇ پىزىھى زەكاتەكە ھەق وایە بەئەندازەى كەمى و زیادى مەسرفە و تىچوون و پەنج و ماندووبوون بگۆپى، ۋەك ھەركام لە (مالك و شافعى) پاىەكى لە ۋجۆرەيان دەربارەى كانزا (معدن) ۋە بەگشتى لىنۆ ھەق كراۋە.^{۴۰۱}

جا ھەرچەندە ئەۋەى لە پىشەۋە گوترا ھەموو بەرھەم و بەروبوومى دەرياي گرتەۋە - ھەرچەندە ھەندىكىيان بەھەندىك جۆرەۋە تايبەتايان كوردبوو - بە ماسى و جۆرە گۆشتەكانى دىكەشەۋە كە زۆر زۆر، بەلام دەربارەى ماسى و گۆشتىش بەتايبەت زانايان ھەندىك شتيان گوتەۋە، بۇ وىنە:

(ابو عُبَيْد) لە (يونس بن عُبَيْد) ى گىراۋەتەۋە كە عومەرى كوپى عەبدولعەزىز بۇ والىيەكەى خۆى كە لە (عومان) بوۋە نووسىۋىيەتى: (أَنْ لَا يَأْخُذَ مِنَ السَّمَكِ شَيْئًا حَتَّى يَبْلُغَ مِائَتِي دِرْهَمٍ، فَإِذَا بَلَغَ مِائَتِي دِرْهَمٍ فَخُذْ مِنْهُ الزَّكَاةَ)^{۴۰۲}، واتە: كە ھىچ زەكات لە ماسى ۋەرنەگرى ھەتا دەگاتە بايى دووسەد درەمى زىو - كە پاددەى زەكات لىكەۋتن (نصاب) پارەى نەغدىنەيە -، جا ھەركات گەيشتە دووسەد درەم زەكاتى لى ۋەربگرە. ھەرۋەما ھەمان مەسەلە لە (احمد) ىش گىراۋەتەۋە.^{۴۰۳}

(شيعەى ئىمامى) ىش دەللىن پىنج يەك (۵/۱) ى تىدايە چونكە ئەوان پىنيان وايە ھوكمى دەستكەۋتى جەنگى (غنيمە) ى ھەيە.^{۴۰۴}

۱۶- زەكاتى بەروبوومى چەند زىندەۋەرو گياندارىك:

يەك: ھەنگ (مىشەنگوين) ە كە بەرھەمەكەى تەنيا ھەنگوين (عَسَل) ە: زانايان لەبارەى ھەنگوينەۋە كە ئايا زەكاتى لى دەدرى يان نا پايان جيا جيايە، ھەرچى (اوزاعى) و ھەنەفىيەكان و ھەنبەلىيەكانن دەللىن: زەكاتى لى دەدرى، بەلام (ابوحنيفة) ئەۋەى بەمەرج گرتەۋە كە ھەنگە كە لەزەۋى خەراجى دانەبووبى، ۋە (ابوحنيفة) پاى وايە ھەنگوينەكە كەم بى يان زۆر دەبى زەكاتى ھەر لى دەدرى، بەلام ھەنبەلىيەكانن دەللىن دەبى بگاتە (نصاب) و ئەۋىش برىتيە لە دە (۱۰) فەرق (عشرة أفرق)^{۴۰۵} كە دەكاتە (۱۶۰) (رطل) يان (۱۰۰) كىلوگرام، چونكە ھەر (فرق) يك (۱۶) (رطل) يان (۱۰) كىلوگىرام.^{۴۰۶}

ameer.maktab@yahoo.com

f /AliBapir

AliBapir

f /MediaAmeerOffice

www.alibapir.net

^{۴۰۱} سەرچاۋەى پىشۋو، ج ۱ ص ۴۵۵.

^{۴۰۲} ھەمان سەرچاۋە بەرگ ص ۴۵۵، ۴۵۶.

^{۴۰۳} بىروانە: (المغني والشرح الكبير) ج ۲ ص ۶۲۰.

^{۴۰۴} بىروانە: (الفقه على المذاهب الخمسة) ص ۱۸۷.

^{۴۰۵} بىروانە: (مجموعة الفتاوى) ج ۲ ص ۱۶، ۱۷: (الفقه الاسلامي...) ج ۳ ص ۱۸۸۸، ط ۴، بەلام (ابن تيمية)

^{۴۰۶} گوتۋىيەتى (احمد) ىش پاى لەگەل ئەوانەدايە كە زەكاتى لى نادرى، بەلام لە (المغني) ج ۲ ص ۵۷۷ تا ۵۷۹،

(مالك و شافعي) یش پایان وایه که زهکاتی لی نادرئ، ههروهها (ابن ابی لیلی) و (الحسن بن ابی صالح) و (ابن المنذر) یش هه مان پایان ههیه ^{۴۰۷}.

ا- به لگهی نهوانه که دهلین زهکات لهههنگوین دهدرئ:

۱- (عن عمر بن شعيب عن أبيه عن جده عن النبي ﷺ أَنَّهُ أَخَذَ مِنَ الْعَسَلِ الْعُشْرَ) رواه ابن ماجه، واته: پیغه مبهه ر ﷺ دهیه کی (زهکات) لهههنگوین وهرگرتوه.

۲- (عن سليمان بن موسى أن أبا سياره المتعي قال: قلت لرسول الله إن لي نخلًا، قال: فَادَّ الْعُشُورَ قُلْتَ يا رسول الله إحم لي جبلها، قال: فَحُمِي لي جبلها) رواه احمد وابن ماجه.

واته: (ابو سياره) دهلئ: گوتم نهی پیغه مبهه ری خوا ﷺ من ههنگم هه، فهرمووی: دهجا دهیه کیان لی بده (واته زهکات) گوتم: نهی پیغه مبهه ری خوا دهجا چیاو کیوه کانم بۆ پاوان بکه! گوتمی: نهویش نهو چیاو کیوانه - ی که ههنگه که می لی یه - بۆ پاوان کردم.

۳- (عن سعد بن أبي ذباب أن النبي ﷺ أَسْتَمَلَهُ عَلَى قَوْمِهِ وَأَنَّهُ قَالَ لَهُمْ: ادُّوا الْعُشْرَ فِي الْعَسَلِ، وَأَنَّهُ أَتَى بِهِ عُمَرَ فَقَبِضَهُ فَبَاعَهُ ثُمَّ جَعَلَهُ فِي صَدَقَاتِ الْمُسْلِمِينَ) رواه البيهقي، واته: (سعد بن ابی ذباب) دهگیرته وه که پیغه مبهه ر ﷺ کردوویه ته برا گه وره به سه رگه له که یه وه و پیشی گو توون: دهیه کی ههنگوین زهکات بدهن، نجا نهویش نهو دهیه که ی هیناوه بۆلای عومهر - خوا لیسی بازی بی - و نهویش وهری گرتوه و فروشتوویه تی پاشان خستوویه ته گهل زهکاته کانی مسولمانان.

۴- (عن ابن عمر رضي الله عنهما أن رسول الله عليه وسلم قال: في العسل في كل عشرة أَرْقَاقٍ رِقٌّ) رواه الترمذي، واته: زهکاتی ههنگوین هه ره له ده پیسته (کونده) پیسته یه که.

ب- به لگهی نهوانه که دهلین ههنگوین زهکاتی لی نادرئ:

۱- دهلین: ده رباره ی زهکاتی ههنگوین هیچ دهقیکی راست (صحیح) نهو زانایانیش له سه ری یه کدهنگ نین ^{۴۰۸}.

۲- دهلین: شیوه ی (شیر) دهکات، شیریش به یه کدهنگی زانایان زهکاتی لی نادرئ.

گو توویه تی: مهزه بی (احمد) نهویه که به ریزه ی دهیه ک (۱۰/۱) زهکات لهههنگوین دهدرئ مادام که بیسته (نصاب) که ده (فرق) ^{۴۰۹}.

ameer.maktab@yahoo.com

f /AliBapir

AliBapir

f /MediaAmeerOffice

www.alibapir.net

^{۴۰۹} بهوانه: (الفقه الاسلامي) ج ۱ ص ۱۴۳، ط ۴.

^{۴۰۷} بهوانه: (مجموعه الفتاوى) ج ۲ ص ۱۶.

^{۴۰۸} بهوانه: (فقه الزكاة) ج ۱ ص ۴۲۵، که نهوه قسه ی (ابن المنذر) ^{۴۰۹}.

www.alibapir.net

به لّام وا پئ ده چئ پای یه کهم به هیژ تر بی چونکه ده که کان نه گهر قسه ش له سهر زنجیره ی
 پاوی یه کانیاں کرابی، به لّام به هه موویان یه کتر به هیژ ده کهن، له پرووی قیاسی شه وه مادام
 هه نگوین له شیله ی گول و کلو وکی دارو دره خت و پروهک دروست ده بی و، هه لیش
 ده گیرئ و پاشه کهوت ده کرئ، جئ ی خو به تی وهک به رو بوومی کشت و کال حیسابی بو
 بکرئ^{۴۰۹}، نه وه ش که ده گوترئ: مادده یه کی شلی وهک شیر و شیریش زه کاتی لئ نادری،
 (ابن قدامة) به وه وه لّامی داوه ته وه: که شیر زه کات له نه سلّه که ی که ناژله ده دری، به لّام
 هه نگوین نه سلّه که ی زه کاتی لئ نادری^{۴۱۰}.

ده باره ی نه ندازه ی زه کات لیکه وتن (نصاب) ی هه نگوینیش پنیشر گوتمان که (احمد)
 پای وایه ده (فرق) ه که ده یکرده (۱۰۰) کیلوگرام، هه ندیکه دیکه شیان - وهک ابویوسف
 و محمد بن الحسن^{۴۱۱} - پایان وایه که (نصاب) ی هه نگوین بریتیه له پینچ وه سق، که وهک
 پنیشر گوتمان ده کاته (۶۵۳) کیلوگرام به پای جه ماوه ری زانایان، به لگه شیان نه وه یه
 که پیغه مبه ر ﷺ فرموویه تی:

(لَیْسَ فِیْمَا دُونَ حَفْصَةَ أَوْ سَقٍ صَدَقَ) رواه احمد والبيهقي بسند جيد عن ابي هريرة.

به لّام بیگویمان نه و پینچ وه سقه بو دانه ویله یه، جا نه گهر نه م پایه مان هه لبرارد بو
 دیاری کردنی (نصاب) ی هه نگوین - که وهک د. یوسف القرضاوی، گوتوویه تی واش
 پئ ده چئ نه م پایه چاکتر بی^{۴۱۲} - نه وه ده بی بلین هه رکاتی که سینک هینده ی هه نگوین
 هه بوو که بایی (۶۵۳) کیلوگرام له برئی نه و شوینه بکات، چ برنج بی چ گه نم چ میوژ.
 هتد نه وه زه کاتی لئ ده که وی.

دوو: به رو بوومی کرمی ناو ریشم و شیر ی مانگای دابه ستر اوو مریشک و په ره وری بو
 هیلکه و گوشت به خپو کراو:
 ناشکرایه که له پرۆزگاری پیغه مبه ر ﷺ و هاوه لانی به ریژی خوالیان پازی بی و پیشه و او
 شه رزانانی پیشین خوالیان خوش بی مانگا و گامیشی بو شیر دابه ستر اوو کرمی
 ناو ریشم دروستکه رو کیلگه ی مریشک (دواجن) و په ره وری، نه بوو ون، بویه له وه باره وه
 هیچیان نه فرمووه و هیچ حوکمیکیان نه داوه.

ameer.maktab@yahoo.com

f /AliBapir

AliBapir

f /MediaAmeerOffice

www.alibapir.net

^{۴۰۹} سه رچاوه ی پیشوو ج ۱ ص ۴۲۴.

^{۴۱۰} پروانه: (المغني والشرح الكبير) ج ۲ ص ۵۷۷.

^{۴۱۱} پروانه: (المغني) ج ۲ ص ۵۷۷، ۵۷۸.

^{۴۱۲} پروانه: (فقه الزكاة) ج ۱ ص ۴۲۸، ۴۲۹، د. یوسف القرضاوی.

به لām که ده بینن زاناو شه عزانانی پیشوومان زهکاتیان له شیریی مانگاوه مهرو بزنو
 خوشتردا دیاری نه کردوه، به لām زۆریان له ههنگوینی ههنگ دا به پیوستان زانیوه،
 ههچهنده ههردوو کیشیان - واته شیرو ههنگوین - دوو ماددهی شلن که له گیانه بهر
 پهیدا دهبن، له مهوه دهگهینه نهو نهجامة که ههشتیک زهکات له نهسله که ی بدری
 له بهروبوومو بهرهمه که ی ناکه وئ، دیاره زهوی کشت وکال و خانوو و بهرهی کرئ و
 هویهکانی گواستنوه و هاتوچۆ وهک سهییاره و کهشتی و شه مهنده فیهرو فرۆکه و... هتدیش
 - ههروان، به لām ههشتیک زهکات له نهسله که ی نهدری له بهروبوومو بهرهمه که ی دا
 پیوستان دهبن، که ههراکام له ههنگ و کرمی ئاوریشم (دودة القن) و ئازهلای دابه ستراوو
 مریشک و په پهروری به خێوکراو له جوهرن، چونکه زهکات له خودی خویان دهرناکرئ، به لām
 له بهرهمهکانیان دهردهکرئ^{۱۳}، (نصاب) ی زهکات لیکه و تنیشیان نهگه وهک (نصاب) ی
 بهروبوومی کشت وکال بئ پهنهگه راست تر بیت، واته ههراکاتیک بهرهمه که یان گهیشته
 پاددهیه که بارتقه (مقابل) ی پینچ وهسق دانه وئله بیت زهکاتیان لئ بدری به پرنه ی
 دهیه که (العشر)، به لām پاش لیداشکاندنئ نهو کرئ و مهسره فیهی که لئیان کراوه و لهو
 بهرهم و بهروبوومه چوو، واته پیوستانه پاش داشکاندنئ کرئ و مهسره فیه که یان له
 (نصاب) که متر نه بن .

ئنجا پیوستانه نهوهش بگوترئ که ههراکام له بهروبوومی دهریاو بهرهمی نهو زینده وهره
 گیانه بهرانه ی باسمان کردن ههچۆن بئ له زهکات ههرا قوتار نابن، چونکه جارئ نهگه
 بکرینه شمهک و کهل و پهلی بازرگانی (عروض التجارة) نهوه بهیه کدهنگی (اجماع) ی زانایان
 پیوستانه وهک ههرا کهل و پهلیکی دیکه ی بازرگانی زهکاتیان لئ بدرئ، به لām نهگه نهکرینه
 کهل و پهلی بازرگانی نهوه له دوو حالان بهولاره نیه: یان سهره نجام دهبنه پارهی نهغدینه که
 زهکاتی لئ دهرئ - نهگه مهرجهکانی تیدا بینه دی - یان دهکرینه کهل و پهلی مال - دیاره
 نهه قسهیه بهروبوومی ههنگ و ئازهل و په پهروری دابه ستراوو به خێوکراو ناگریتوه -
 ئنجا نهگه کرانه کهل و پهلی نیو مالیش بو وینه خشل و جل و بهرگو کهل و پهله که
 بهکارهینانی ههلال بئ و له سنووری عورفو باو دهرنه چوو بئ نهوه هیچ، نهگه رنا نهگه
 بهکارهینانی ههرا بئ یان له سنووری عورفو عادهت بهولاره بوو، وه بو پاکردن له زهکات
 بوو نهوه له ههموو نهو حالانه دا پیوستانه زهکاتیان ههرا لئ وهریگری.

^{۱۳} برهانه: (فقه الزکاة) (ج ۱ ص ۴۳۰، ۴۳۱) ط ۳. د. یوسف القرضاوی.

۱۷- مالی حه پام زه کاتی لئ نادرئ:

زانایان ټیکړا له سهر نه وه پک که وتوون که مالی حه پام زه کاتی لئ ناکه وئ، چونکه نه وه که سهری مال و سامانیکی حه پامی دیتته دهست له پووی شهرعی یه وه نابیتته خاوه نی و به هی وی دانانرئ، تاکو به هوئی نه و مال نه وه به دهول مه ند دابنرئ و زه کاتی له سهر پیو یست بکری، (قرطبي) له و باره وه گو تویه تی: (وَإِنَّمَا لَا يَقْبَلُ اللَّهُ الصَّدَقَةَ بِالْحَرَامِ لِأَنَّهُ غَيْرُ مَمْلُوكٍ لِلْمُتَصَدِّقِ، وَهُوَ مَمْنُوعٌ مِنَ التَّصَرُّفِ فِيهِ وَالْمُتَصَدِّقُ بِهِ مُتَصَرِّفٌ فِيهِ، فَلَوْ قُبِلَ مِنْهُ لَزِمَ أَنْ يَكُونَ الشَّيْءُ مَأْمُورًا مِّنْهُنَّ مِنْ وَجْهِ وَاحِدٍ وَهُوَ مُحَالٌ).^{۱۴}

واته: له سونگه ی نه وه ووه خوا مال به خشینی حه رام وهرناگرئ چونکه مالی حه پام مولکی بابای به خشر نیه، به لکو نه و بوی نیه دهستکاری بکات، ناشکراشه که خیر پی که رو به خشر ریش دهستکاری کردوه! جا نه گهر لئی قبول کرابایه مانای وایه یه ک شت له یه کات داو له یه ک پوه وه هم فرمان پیکړا و ده بوو هم قه دهغه کړا، بیگومان نه ودهش مه حاله.

نه مه ش چهند ده قیکی قورنات و سوننه له و باره وه:

۱- خوای دادگر^{۱۵} فرموویه تی: (إِنَّمَا يَقْبَلُ اللَّهُ مِنَ الْمُتَّقِينَ) المائدة: ۲۷، واته: بیگومان خوا به خشین - و هر کاریکی دیکه ی چاک - ته نیا له پاریزکاران وهرده گرئ، نجا ناشکراشه که که سینک مال و سامانی حه پام و پیس په یدا بکات و که له که بکات به پاریزکار (متقی) دانانرئ خواش له پاریزکاران نه بئ وهرناگرئ.

۲- پیغه مبه ری خواش ﷺ فرموویه تی: (مَنْ تَصَدَّقَ بِعَدْلِ ثَمَرَةٍ مِنْ كَسْبٍ طَيِّبٍ وَلَا يَصْعَدُ إِلَى اللَّهِ إِلَّا الطَّيِّبُ، فَإِنَّ اللَّهَ تَعَالَى يَقْبَلُهَا بِيَمِينِهِ، ثُمَّ يُرِيهَا لِمَاحِيهَا كَمَا يُرِي أَحَدُكُمْ فَلُوَّهُ حَتَّىٰ تَكُونَ مِثْلَ الْجَبَلِ) رواه البخاري ومسلم عن أبي هريرة رضي الله عنه.

واته: هر که سینک هینده ی دهنکه خورمایه ک له مالیکی حه لال به خشین، وه کاری چاک و پاکیش نه بئ بولای خوا به رز نابیتته وه، نه وه بیگومان خوای به رز به راسته ی وهری ده گرئ، پاشان بو خاوه نه که ی هه راشی ده کات، وه ک چون یه کیکتان جوانو وه که ی^{۱۷} به خپوده کات، هه تا هینده ی چیا یه کی لئ دئ^{۱۸}.

^{۱۴} بېوانه: (فتح الباري) ج ۴ ص ۲۶.

^{۱۵} دیاره نه و قسه یه ئی کوړه صالحه که ی نادمه که میژونووسان ده لئین ناوی (هابیل) بووه، به لام به و نیعتیباره که خوا فرموویه تی و په سندیشی کردوه به فهرمایشتی وی داده نرئ.

^{۱۶} بېوانه: (فتح الباري) ج ۱۵ ص ۲۷، و (شرح صحيح مسلم) ج ۴ ص ۲۷۹۶.

^{۱۷} (فلو) به چکه ی نه سپ و ماینه، که به کوردی (جوانو) ی پی ده لئین، وه عاره ب (مهر) یشی پی ده لئین.

^{۱۸} بو تویرینه وه و شهرحی نه و فرموده یه بېوانه: (فتح الباري) ج ۴ ص ۲۶، ۲۷، وه بېوانه: (شرح صحيح البخاري) ج ۴ ص ۲۷۹۶، ۲۷۹۷.

۳- هرودها فرموده‌تی: (أَيُّهَا النَّاسُ! إِنَّ اللَّهَ طَيِّبٌ لَا يَقْبَلُ إِلَّا طَيِّبًا..) متفق عليه عن أبي هريرة.
 واته: نهی خه لکینه! بیگومان خوا پاک و چاکه و - کرده‌وهی - پاک و چاکیش نه‌بی
 وهرناگری...

۴- دیسان فرموده‌تی: (لَا يَقْبَلُ اللَّهُ صَدَقَةً مِنْ غُلُولٍ وَلَا صَلَاةٍ بِغَيْرِ طُهْرٍ) رواه ابوداود وقال الحافظ ابن حجر إسناده صحيح^{۴۹}.

واته: خوا مال به‌خشینک که له‌غهنیمه‌تی دزراو‌بی، وه نویژنک به‌بی ده‌ستنویژی
 کرابی، وهریان ناگری.

خوینهری به‌پژ!

سهرنج بده چون پینغمه‌ری پیشه‌وامان ﷺ نویژی به‌جه‌سته‌ی پیس و بی‌نویژه‌وهی
 له‌گه‌ل مال به‌خشین له‌مالی دزراو له‌ده‌سته‌وه‌تی جه‌نگ (غنیمه)‌دای پیکه‌وه خستوونه
 تهرزووه‌وه! که‌واته وه چون نویژی بی‌ده‌ست نویژ وه دیواری بی‌ناغه هه‌ر له‌سهره‌تاوه
 بنیات نانری و دانامه‌زری، خیر و چاکه و مال به‌خشینی مال و سامانی هه‌رام و دزراویش
 وایه و هه‌ر له‌پنوه له‌بناغه‌وه به‌که‌لک نایه‌ت، جا چ مال به‌خشینی فه‌پزبی، که‌زه‌کاته چ
 سوننه‌ت بی^{۴۲۰}.

به‌م باسه‌ش کو‌تایی به‌به‌ندی دووه‌م دینین و ده‌چینه‌سهر به‌ندی سییم له‌باسی مال
 به‌خشین، که‌بریتیه له: (به‌راوردیک له‌نیوان زه‌کات و باج دا).

ameer.maktab@yahoo.com

/AliBapir

/AliBapir

/MediaAmeerOffice

www.alibapir.net

^{۴۹} بېروانه: (فتح الباري) ج ۴ ص ۲۵.

^{۴۲۰} له‌کو‌تایی بېرگه‌ی یازده‌یه‌می خالی پینجه‌می (مال به‌خشینی سوننه‌ت) له‌به‌ندی یه‌که‌میش دا
 تیشکمان خستوته سهر نه‌م باسه.

به ندى سييه م به اورديك له نيوان زهكات و باج دا

- ماهيه تى زهكات و باج و خاله هاوبهش و جياوازه كانيان.
- ۲- بنه ماي مه بده ئى زهكات و باج.
- ۳- زهكات و باج له چى ده درين؟!
- ۴- پرانسيپه كانى دادگه رى له نيوان زهكات و باج دا.
- ۵- بوچى له زهكات دان دا شيوازي رتزه يى هه لئيرراوه نهك هه لكشين؟!
- ۶- دهسته بهر كه ره كانى زهكات و باج.
- ۷- ئايا وئيراي زهكات دروسته باجيش دابنري؟!
- ۸- ئايا باجه كان (ضرائب) ده بنه جئدار (بديل) ي زهكات؟!

ameer.maktab@yahoo.com

/AliBapir

/AliBapir

/MediaAmeerOffice

www.alibapir.net

www.alibapir.net

رې څوښکړدن

څوښکړنې بهرېز! څو پښتووان بې لڼم بهنده دا هډول ددهين لههشت څالان دا تيشک بخينه سر هرکام لهزهکات و باج (ضريبه) بههوی پیکهوه بهراودکردنيان و پوونکردنهوهی څاله هاوبهشهکانيان و جياوازیيهکانيان.

ناشکراشه کهبههوی نهم بهندهوه ویرای زیاترو چاکتر بهرچاو پوښن بوون لهبارهی زهکاتهوه زانیارییهکی باشیشمان چنگ دهکهوئ دهربارهی باج (ضريبه) که لهپوژگاری نیستامان دا یهکینکه لهبنه ما گهوره و گرنهگهکانی سیستمی نابووری هر دهولهتیک.

هرهوه تيشکيش دهخينه سر مهسهلهی گومرگ^{۱۲۱} (الجمرگ) که جوړیکه لهجوړهکانی باج و پوونی دهکهينهوه که لهچ حالهتیک دا پهوايهو کهنگیش بههپام و پيس دادهنری! شایانی باسیشه که بۇ نووسینی نهم باسه که لڼم بهندی سینهمه دا دهیخههپوو، پشتم بهکتیبی: (فقه الزکاة)^{۱۲۲} ی بهرېز: دکتور (يوسف القرضاوي) بهستوه، که بهپاستی کتیبهکهی چاکترین و فراوانترین سرچاوهی هاوچهرخه بۇ تويزنهوهی زهکات، څو پاداشتی بداتهوه. دياره نیمه زور بهپوختی و گوشراوی و بهندهندازهیکیش دهستکارییهوه نهوهی سرچاوهی ناوبراو لهوبارهوه گوتوویهتی، دهینووسین، بۇنهوهی لهگهل سروشت و قهبارهی نهم کتیبهمان دا بگونجی.

نهم هشت څالانهش که نیمه زهکات و باجیان تیندا لهگهل یهک بهراورد دهکهین نهمانه:

۱- ماهیهتی زهکات و باج و څاله هاوبهش و جياوازهکانيان.

۲- بنهمای مهدهئی زهکات و باج.

۳- زهکات و باج لهچی دهرین؟!

۴- پرانسیپهکانی دادگهری لهنیوان زهکات و باج دا.

۵- بوچی لهزهکات دان دا شیوازی پړهیی ههلبړنراوه نهک ههکشین؟!

۶- دهستهبهکرهکانی زهکات و باج.

۷- نایا ویرای زهکات دروسته باجیش دابنری؟!

۸- نایا باجهکان (ضرائب) دهبنه جیدار (بدیل)ی زهکات؟!

هیواداریشم نهم باسهش ویرای تيشک خسته سر باج و باج وهرگرتن گوشهیهکی دیکهش لهدهریای دهولهمندو پر گهوههری زهکات و مال بهخشینمان پیبناسینئ و چهپکینکی دیکهشمان لهحیکمهت و نهینیی به گهوره و گرنهگهکانی نهو پایهو دروشمه مهنهئی نیسلام بخاته دست.

^{۱۲۱} هرچنده هر لهوو توئی باج دا باسی گومرگمان کردوه بهتایبته باسمان نهکردوه لهبهرنهوهی گومرگ هر جوړیکه لهجوړهکانی باج و ناویکه لهناوهکانی.

^{۱۲۲} بهوانه: ج ۲ ص ۹۹۷ تا ۱۱۱۹.

۱- ماهیه‌تی زه‌کات و باج و خاله‌ها و به‌ش و جیا و ازه‌کانیان

خوا پشتیوان بئ له‌سئ برگان دا چیه‌ت (ماهیه) ی زه‌کات و باج پوون ده‌کینه‌وه:

یه‌که‌م: پیناسه:

زه‌کات: وه‌ک شه‌رع‌زانان پیناسه‌یان کردوه مافیکی دیاری‌کراوه که خوا له‌مال و سامانی مسولمانان دا فه‌پزی کردوه بۆ ئه‌و که‌سانه‌ی که خوای داد‌گهر له‌ئایه‌تی زه‌کات دا ناوی بردوون، وه‌ک سوپاس‌گوزاری‌یه‌ک بۆ چاکه‌ی خوا و په‌رستن و به‌ندایه‌تی بۆ کردنی و پاک کردنه‌وه‌ی تاک و کۆمه‌ل و گه‌شه‌پندانیان.

باج (ضریبه): -یش وه‌ک زانایانی دارایی ناس پیناسه‌یان کردوه ئه‌رکیکی پیویستی سهرشانی بابای خاوه‌ن مال و سامانه که بیداته ده‌وله‌ت و ئه‌ویش له‌داین کردنی مووچه و خه‌رجیه‌ی گشتی‌یه‌کان و هینانه‌دی ئامانجه ئابووری و کۆمه‌لایه‌تی و سیاسی‌یه‌کان دا که ئه‌رکی سهرشانی ههر ده‌وله‌ت بئ به‌کاری دینن.

دووهم: خاله‌ها و به‌ش‌ه‌کانی نیوان زه‌کات و باج:

ا: ههر دووکیان پیویستن و به‌شیوه‌یه‌کی ئیلزامی و هه‌رده‌گیرین.

ب: ههر دووکیان ته‌سلیمی لایه‌نیکی په‌سمی ده‌کرین.

ج: هیچ کامیان به‌رانبه‌ر (مقابل) یکی تایبه‌تی‌یان نیه و نابئ خاوه‌نه‌که‌ی چاوه‌پێی هیچ ماف و ئیمتیازیک له‌کۆمه‌لگا و ده‌وله‌ت بکات.

سێیه‌م: خاله‌جیا و ازه‌کانی نیوانیان:

یه‌ک: له‌ناو (اسم) دا:

و شه‌ی زه‌کات وه‌ک کاتی خۆی پوونمان کردوه و پاکی و چاکی و نه‌ش و نما و گه‌شه‌کردن ده‌گه‌یه‌نن، به‌لام (ضریبه) که له‌کوردی دا به (باج) ته‌فسیر کراوه مانای زۆر و سه‌پاندن و لێ‌ستاندن ده‌گه‌یه‌نن، وه‌ک خوای په‌روه‌ردگار فرموییه‌تی: (وَضَرَبْتُ عَلَيْهِمُ الدَّلَّةَ وَالْمُسْكَنَةَ) البقرة: ۶۱.

دوو: له‌ماهیه‌ت و جه‌وه‌ه‌ردا:

وه‌ک پینشت‌گوتمان زه‌کات خوا په‌رستی‌یه‌که که خوا له‌سهر ئینسانی مسولمانی فه‌پز کردوه وه‌ک سوپاس‌گوزاری چاکه‌ی خوا و پاداشتی به‌رزی له‌ به‌رانبه‌ردا هه‌یه له‌ دوا‌پوژدا بۆیه‌ نیاز و مه‌به‌ست (نیة) یه‌کیکه له‌ مه‌رجه‌کانی جی‌به‌جی‌کرانی، به‌لام باج ته‌نیا ئه‌رکیکی مه‌ده‌نی پووته و هیچ مانایه‌کی دینداری و خوا په‌رستی نه‌گرتوته نیوخۆی.

سئ: لە دیاری کردنی ئەندازە ی لێدراو و ئەندازە ی دراو دا:

ئەمیش یەکی دیکە یە لە جیاوازی یە گرنگەکانی نیوان زەکات و باج، چونکە زەکات لەلایەن خوای کاربەجئووە دیاریکراوە کە لە ھەر جۆرە مالێک لەچەند بدرئ و چەندەش بدرئ! بەلام باج پەيوەستە بەبۆچوون و پای ئەو لایەنە دەستەلاتدارە کەوهری دەگری، بەلکو ھەر ئەسلی وەرگرتن و وەرئەگرتنەکەشی بەدەست ھوکمپران و کاربەدەستانە.

چوار: لە پرووی بەردەوامی و کاتی ی بوونەو:

بیگومان زەکات پنیویستی یەکی شەری جەسپاوو نەگۆرەو ھەتا ئیسلام و مسولمانان مابن ھەر بەردەوامە، بەلام باج وانیو وەك پینشتیش گوتمان پەيوەستە بەیروپاو بپیری ھوکمپرانەو.

پینچ: لە پرووی چۆنیەتی خەرچ کردنەو:

لەو پووەشەو زەکات خوای پەروەردگار بۆ خۆی دیاری کردووە کەچی لئبکری و بەکئ و کئ بدرئ، بەلام باج دەولەت و کاربەدەستانی بەپنی بۆچوونی خوایان و لەو بوارانەدا کە بەپنیویستی دەزانن بەکار دەھینئ.

کەواتە بودجە (میزانیة) ی زەکات دەبن سەر بەخۆ بیئت و تیکەل بەخەزینە ی دەولەت نەکری و بەو شوینانە بگە یەنری کە شەرع دیاری کردوون.

شەش: لە بواری پەيوەندی دا بە ھوکمپرانەو:

لەو بارەشەو دیسان زەکات و باج لە یەك جیان، چونکە باج دان ئەرکیکی دەولەتە لەسەر تاک کە دەبن جئ بەجئ ی بکات، بەلام زەکات بەرلەوہی مافی کۆمەلگا بیئت ئەرک و فەزئیکی خوایی یە لەسەر شانی مسولمان دەبن وەك جۆرە خواپەرستی یەك ئەنجامی بدات.

ھەوت: لە پرووی ئامانجەو:

ئامانجی زەکات دان چەند شتیکی زۆر بەرزو مەزن کە ئیمە لەبەندی چوارەم دا بەدرئزی باسیان دەکەین و خوای کاربەجئیش لەم ئایەتەدا ئاماژە ی بە ھەندیکیان کردووە: (خُذْ مِنْ أَمْوَالِهِمْ صَدَقَةً تُطَهِّرُهُمْ وَتُزَكِّيهِمْ بِهَا وَصَلَّ عَلَيْهِمْ إِنَّ صَلَاتَكَ سَكَنٌ لَهُمْ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ) التوبة: ۱۰۳.

بەلام باج ناتوانئ لە ئامانجە ماددی یەکان بەولادتر بجئ و ئەوہی زیاتریش زەق و بەرچاو ھەر کۆکردنەوہی مال و سامانە بۆ دەولەت.

ھەشت: لە پرووی بئەمای مەبدەئ یەو:

ئەمیش یەکیکی دیکە یە لە جیاوازی یە بئەرەتی یەکانی زەکات و باج، بەلام لەبەر زئیدە گرنگی لە خالێکی سەر بەخۆدا کە خالی دوو مە دەیتوئزئینەو و لێرەدا بەس ئەوہندە دەلئین: کە ئەگەر باج تەنیا ئەرکیکی مەدەنی یە، زەکات ھەم ئایینی و ھەم مەدەنییشە!

۲- بنه‌مای مه‌بده‌ئی زه‌کات و باج:-

یه‌گه‌م: باج:- لیکۆلهره‌وان دهرباره‌ی بناغه‌ی یاسایی (الاساس القانوني) بۆ پیویستکردنی باجه‌کان (ضرائب) له‌سه‌ر خه‌لکی به‌گشتی دوو پایان هه‌ن:

یه‌ک: له‌سه‌ر بنچینه‌ی به‌لینی کۆمه‌لایه‌تی (العقد الاجتماعي) که بیردۆزه‌ی سیاسی (جان جاک پۆسۆ) یه‌ فه‌یله‌سووفه‌کانی سه‌ده‌ی هه‌ژده‌هه‌م پایان وابوو که بنه‌ماو بناغه‌ی مه‌بده‌ئی دانه‌ری باجه‌کان شه‌و په‌یوه‌ندی یه‌ به‌لینی یه‌یه‌ که له‌ نیوان ده‌وله‌ت و هاوولاتی یه‌کانی دا هه‌یه‌و، گوتووایه‌: بۆیه‌ تاک باج دده‌ات به‌ ده‌وله‌ت، چونکه‌ له‌و دام و ده‌زگا و خزمه‌تگوزاری یانه‌ به‌هره‌مه‌ند ده‌بی که ده‌وله‌ت فه‌راوه‌میان دینی.

دوو: به‌لام پاش چه‌ند ره‌خنه‌گیرانی که بیردۆزه‌ی ناوبراو که به‌ بیردۆزه‌ی به‌لینداریتی (النظرية التعاقدية) ناسراوه، بیردۆزه‌یه‌کی دیکه‌ سه‌ری هه‌لدا که بریتییه‌ له‌ بیردۆزه‌ی بالا ده‌ستیتی ده‌وله‌ت (نظرية سيادة الدولة) و نیوه‌پۆکه‌که‌ی شه‌وه‌یه‌ که مادام ئهرکی سه‌ره‌کی ده‌وله‌ت دابین کردنی به‌ره‌وه‌ندی یه‌ گشتی یه‌کانی کۆمه‌لگایه‌و شه‌میش به‌بی هاوکاری هه‌موو لایه‌ک مسۆگهر نابێ بۆیه‌ پیویسته‌ تاکه‌کانی کۆمه‌لگا هه‌رکامیکیان له‌ناست خۆیه‌وه‌و به‌گوێره‌ی توانای هاوکاری دارایی بکات.

دووهم: زه‌کات:- به‌لام بۆ زه‌کات شه‌وه‌ به‌سه‌رنج دانی ده‌قه‌کانی قورئان و سوننه‌ت به‌لای که‌مه‌وه‌ ده‌توانین شه‌م چوار بنه‌مایه‌ به‌ بناغه‌ی پیویست بوونی دابنن:

یه‌ک: ئینسان به‌نده‌ی خوایه‌و خوای به‌دیینه‌رو په‌روه‌ردگاریش هه‌قی خۆیه‌تی هه‌ر ئهرکی بخته‌ سه‌رشانی به‌نده‌کانی بۆ تاقی کردنه‌وه‌یان، چونکه‌ خوا ئینسانی به‌هه‌وه‌نته‌و بی‌حیکمه‌ت نه‌خولقاندوه، وه‌ک فه‌رموویه‌تی: (الَّذِي خَلَقَ الْمَوْتَ وَالْحَيَاةَ لِيَلْزَمَ أَفْئَكُمُ أَحْسَنُ عَمَلًا) الملك: ۲.

جا زه‌کاتیش یه‌کیکه‌ له‌و ئهرکانه‌ی که خوای دادگه‌رو کاربه‌جێ خستویه‌ته‌ سه‌رشانی به‌نده‌کانی، که‌واته‌ به‌ر له‌هه‌ر شتێک زه‌کات دان هه‌روه‌ها مال به‌خشین به‌شیوه‌یه‌کی گشتی ئه‌رك و فه‌رمانیکی خوایی یه‌ له‌سه‌رشانی ئینسان، وه‌ک نوێژو پۆژوو و هه‌ج و جیهاد و باقی ئه‌رك و پیویستی یه‌کانی دیکه‌ی دینداری و مسوڵمانه‌تی.

دوو: بنه‌مایه‌کی دیکه‌ی فه‌رهبوونی زه‌کات له‌سه‌ر ئینسانی مسوڵمان شه‌وه‌یه‌ که له‌پوانگه‌ی ئیسلامه‌وه‌ ئینسان جینشینی^{۱۳۳} خوای په‌روه‌ردگاره‌و شه‌و مال و سامانه‌ش که

^{۱۳۳} له‌کتیبی (مسوڵمانی کامل) به‌شی دووم، به‌رگی یه‌که‌م (خواپه‌رستی مسوڵمان) لاپه‌ره‌ (۴۲) دا مه‌سه‌له‌ی خه‌لیقه‌ی خوا بوونی ئینسانمان جوان توێژیه‌ته‌وه‌، له‌وێ سهرنجی ده‌.

لهدهستی دایه سپارده (امانة) یه کی خوایی یه پښووستی به پښی مؤلته تی بهرنامه ی خواو له سنووری شهرع دا په فتاری له گه ل بکات، وه خوی مهن فهرموویه تی: (آمَنُوا بِاللّٰهِ وَرَسُولِهِ وَالْغَنُّوا مِمَّا جَعَلَكُمْ مُسْتَخْلَفِينَ فِيْهِ فَالَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ وَالْغَنُّوا لَهُمْ اَجْرٌ كَبِيْرٌ) الحديد: ۷، واته: برخوا به خواو پیغه مبه ره که ی بینن و له مال و سامانه به به خشن که نیوه ی تیدا گیراوه به جینشین، چونکه نه وانه تان که برویان هیناوه و ده به خشن پاداشتی کی گوره یان هیه. به لن ته نیا خوی به خشر خاوه ن (مالک) ی راسته قینه و سهر به خوی هه موو شتی که و، هیچ که سیك بوی نیه لافى خاوه ندریتی مؤتلق لى بدات به سهر هیچ شتیك داو، نه و نه اندازه یه ش که شهرع له سهر ټینسانی ساماندارى فهرزکردوه بیبه خشن، به بریاری شهرع هی بابای به خشر نیه، به لکو هه قى نه وانه یه که خوا دیاری کردوون و، بابای به خشر ته نیا به نه میندارى کی نه و مال و سامانه داده نری که بیگه یه ننته دهستی خاوه نه کانی خوی.

سئ: یه کی دیکه له بڼه مایه کانی پښووست بوونی زهکات و مال به خشینى به گشتی نه ویه که له ټیسلامدا هرکام له تاک و کومه لگا بهرانبهر به یه کتر بهرپرسیارن و پښووسته هاوکاری یه کدی بکن و دهستبار بویه کتر بگرن.

هریویه ش له چندان دهقی قورټانی بهریندا ټامارڅ به وه کراوه که مال و سامانیك که به دهست دهوله مهنده کانه ویه هی هه موو کومه لگایه و پښووسته هه موویان له بهرانبهری دا هه ست به بهرپرسیاری بکن و پاریزکاری لى بکن، بویینه: (وَلَا تُؤْثِرُوا السُّفَهَاءَ اَمْوَالَكُمُ الَّتِي جَعَلَ اللّٰهُ لَكُمْ قِيَامًا) النساء: ۵، واته: وه نه و مال و سامانه تان که خوا گیراویه تی به مایه ی راگرتن ی ژیان و گوزهران تان ته سلیمی نه فامه کانتانی مه کن. هه روه ها: (يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَأْكُلُوا اَمْوَالَكُمُ بَيْنَكُمْ بِالْبَاطِلِ ...) النساء: ۲۹، واته: نه ی نه وانه ی برواتان هیناوه مال و سامانه کانتان به ناهه ق له نیوان خوتان دا مه خون.

به لن مال و سامانیك که له دهستی سامانداران دایه به هی هه موو کومه لگا داده نری و پښووسته هه ق و مافی و تویره که مدهست و نه داره کانی کومه لگای لى ده ربکات.

چوار: چواره مین بڼه مای مبه ده نی زهکات و مال به خشینى فهرزیش له ټیسلام دا نه ویه که سهرجه م نه دمانی کومه لگای ټیسلامی به براو خوشکی یه کتر داده نرین وه خوی په روه ردگار فهرموویه تی: (إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ إِخْوَةٌ) الحجرات: ۱۰،

ټاشکراشه که برایه تی (أَخُوَّةٌ) له ټیسلام دا کومه لیکى زور ټهرک و بهرپرسیاری تی جوړاو جوړ ده خاته سهرشانی مسولمانان، که له دهقه کانی قورټان و سوننه ت بهرپوونی باس کراون، بویینه:

* (المسلم أخو المسلم لا يظلمه ولا يُسلمه) متفق عليه، واته: مسوّلمان برای مسوّلمانه
 نهسته می لئ دهکات و نه پشستی به رده دات له کاتی تهنگانه دا .
 * (ما آمن بي مَنْ باتَ سَعَاءً وَجَارُهُ جَائِعٌ إِلَى جَنْبِهِ وَهُوَ يَعْلَمُ) رواه الطبراني والبيهقي عن انس باسناد
 وحسن ورواه الحاكم عن عائشة.

واته: نهو کهسهی به تیتری شهوگار به سهر ده بات و دراوسی یه که یشی له ته نیشستی یه وه
 برسی یه و پیشی ده زانی، پروای به من نه هیناوه.

* (المؤمن للمؤمن كالبنيان يشد بعضه بعضاً) رواه البخاري ومسلم عن ابي موسى الأشعري.

واته: بهوادار بو بهوادار وهك دیوار وایه ههندیکی ههندیکی راده گری.

که واته: نه گهر بنه های مهدهئی باج ته نیا شتیکی سیاسی و مهدهئی یه هه ریو یه ش
 به درزیایی میژوو خه لکی په نای بردوته بهر دهیان فرت و فیل بو خوده ریازکردن لئی!
 بنه های زهکات و مال به خشینی فه پز له نیسلام دا نهو چوار بنچینه گه وره و گرنگو
 ریشه داره که خستمانه پروو، هه ریو یه ش مسوّلمانان له کاتی زهکات دان و مال و سامان
 به خشینیان دا، چونکه ده زانن که یه کیک له ئه رکه کانی به ندایه تی به جئ دینن که پایه یه که
 له پینچ پایه گه وره کانی نیسلام، هه ست به ئاسووده یی و به خته وه ری زوریش دهکن و، نهک
 هه ر فرت و فیل ناکن بو خو بواردن له زهکات دان و مال به خشین! به لکو زوریش
 به په روشه وه به دوائ نهو که سانه دا ده گهرین که پیویسته نهو زهکات و ماله یان ته سلیم
 بکن، که خوائ دادگهرو به خشه ره سه ری فه پز کردوون.

۳- زهکات و باج له چی ده درین؟!

زانایانی داریی ناس (علماء المالية) پوونیان کردوته وه که باج له چوار جوړه مال و
 سامان ده درئ:

ا- سه رمایه (رأس المال):

ب- ده سته هوتو به ره هم (الدخل والأیراد).

ج- سه رانه (الضريبة الشخصية).

د- باجی که له و په لی به کاره ئیراو (ضريبة الاستهلاك).

به لام بو زهکات وهك پیشتر پوونمان کردوته وه ته نیا له دوو جوړه مال و سامان ده درئ
 که بریتین له:

ا- سه رمایه یان ده ستمایه.

ب- به ره هم و ده سته هوتیک که دینه ده ست ئینسان.

دیاره ده شتوانین سه رفتره (زكاة الفطر) یش به و باجه بچوئین و وهك سه رانه یه ک دابنیر
 که سیسته می باج (نظام الضريبة) له سه ر تیگرای تاکه کانی کو مه لگای پیویست دهکات
 به گه وره و گچکه و ده و له مه ندو هه ژاره وه.

حېكمه تې پېښوېست نه كړانې زه كاتېش له و شتانه دا كه ئېنسان بۇ خۇي به كارېان دېنې و پېيان ئاتاچه، ئه وېه كه زه كات له ئه سل دا له سر باباي ده و له مېندو ساماندار پېښوېسته: (تُؤْخَذُ مِنْ أَغْنِيائِهِمْ) ده جا ئاشكراشه ده و له مېند كه سېكه كه مال و سامانې له خۇي و ئه وانه ي به ئه سستوېه وېن زېادې هېي، هېر بۇيېش ئېسلام چه ند مه رجېكي داناون بۇ زه كات لې كه و تن، كه يه كېكيان ئه وېه ئه مال و سامانه ي زه كاتې لې ده درې گه ي شتېي ته رادده ي زه كات لې كه و تن (النصاب) وه يه كېكي ديكه شيان به راي زۇر به ي زانايان ئه وېه كه ئه مال و سامانه له مه سره فو دابېن كردنې پېداوېستې به بنه رته ي يه كانې باباي خاوه ن سامان و ئه وانه ي مه سره قېان له سهرې پېښوېسته زېاد بېت، وه نابې باباي خاوه ن مال بۇ دانه وې قهرزو قۇلېك كه له سهرې ته ي پېښوېستې به مالې بېت كه وه ك زه كات ده يدات، ئه گه رنا ديسان به راي زۇر به ي هېر زۇرې زانايان له سهرې پېښوېست نابې، چونكه باباي قهرزدار خۇي زه كاتې پې ده شې و يه كېكه له و هه شت جورانه ي كه پېښوېسته به مال و سامانې زه كات هاو كارېيان بكرې: (إِنَّمَا الصَّدَقَاتُ لِلْفُقَرَاءِ وَالْمَسْكِينِ .. وَالْغَارِمِينَ ..) ئنجا شايانې باسېشه كه ئه و چوار مه رجانه ي زانايانې دارايې ناس بۇ باج وه رگرتن به مه رجېان گرتوون، ئېسلام له پېښوېست كردن و وه رگرتنې زه كات دا به زېاده وېش په چاوي كړدوون، كه ئه مانه ن:

يه ك: نابې ئه و باجه به ئه ندازه يه ك بې كه پېژده يه كي زور له و مال و سامانه باج لې ستنېراوه دابېرې و پشتمې باباي باجدهر قورس بكات، ئاشكراشه كه پېژده ي چل يه ك (٤٠/١) بۇ مالې نه غدينه و بازرگاني و ئاژله و، ده ييه ك (١٠/١) و بېتسېيه ك (٢٠/١) بۇ به رو بوومي كشت و كال ئه ندازه يه كي كه مه و زور نيه، كه واته ئه و مه رجه له زه كات دا په چا و كراوه.

دو: نابې باج (ضريبة) كه ته ينا له شتېك وه رېگېرې، به لكو پېښوېسته چه ند جورېك بېت و له سهرجه م جوره كانې مال و سامان وه رېگېرې، ئاشكراشه كه زه كاتې ئېسلامې به و شېوه يه يه و له سهرجه م جوره كانې مال و سامان وه رده گېرې.

سې: پېښوېسته كه سانېك كه له ئه ندازه يه كي ديارې كراو كه متر مال و سامانېان هېه باجېان لې نه ستنېرې، وه ك پېشترېش گوتمان زه كات ئه م مه رجه شي تېدا په چا و كراوه، به وې ديارې كردنې (نصاب) وه بۇ هه موو ئه و جوره مال و سامانانه ي كه زه كات دانېان تېدا فه رز كراوه.

چوار: پېښوېسته كړې و مه سره فو قهرزو قۇله يه ك كه هاتو ته سه رمال و سامانېك كه باجې لې ده درې له كاتې باج لېدران دا حېساب بكرېن، پوونېشه كه زه كات وه ك پېشترېش ئاژه مان پې كرد ئه و شتانه ي هه موو تېدا په چا و كراون و، به ر له زه كات لېدرانې هه رمال و سامانېك ئه و جوره هق و حېسابانه ي لې جيا ده كړېنه وه لې دهرده كړېن.

۴- پرنسیپه‌کانی دادگهریی له‌نیوان زه‌کات و باج دا

له‌سۆنگهی ئه‌وه‌وه که باج (ضريبة) به‌زۆر وهرده‌گیرئ و له‌سه‌ر دلی بابای باجده‌ر قورسه‌گه‌لیک له‌زانیانی ئابووری ناس جه‌ختیان له‌سه‌ر ئه‌وه‌ کردوه که ده‌بن کۆمه‌لیک بنچینه‌و پرنسیپ له‌هرگرتنی باج دا په‌چاو بکړن، ناودارترین که‌سیش که له‌وباره‌وه توێژینه‌وه‌و پشکنینی زۆری ئه‌نجام داوه (ئاده‌م سمیث) ه که فه‌یله‌سووفیکی ئابووری‌ناسی ئینگلیزه‌و له‌سه‌ده‌ی هه‌ژده‌یه‌م دا سه‌ری‌هه‌لداوه‌و کتیبیکی له‌باره‌ی ئابووری (اقتصاد) یه‌وه‌ هه‌یه‌ به‌ناوی: سامانی نه‌ته‌وه‌کان (ثروة الأمم).

جا زانیانی ئابووری‌ناس به‌گشتی و به‌تایبه‌ت ئاده‌م سمیث به‌مه‌به‌ستی په‌چاوکردنی دادگهری (عدالة) له‌هرگرتنی باج دا له‌سه‌ر ئه‌م چوار بئه‌ماو بنچینه‌یه‌ پێک هاتوون:

یه‌ک: دادگهری، که به‌یه‌که‌مین پرنسیپ (مبدأ) داده‌نرئ و ئاده‌م سمیث ئاوا پێناسه‌ی کردوه: (پێویسته‌ سه‌رجه‌م هاوولاتیان له‌داین کردنی مه‌سره‌ف و خه‌رجی‌یه‌کانی ده‌وله‌ت دا به‌شدارین، به‌لام هه‌رکسه‌ به‌گوێره‌ی توانا و ده‌ست پویشتنی و به‌پێژیه‌ی ئه‌و به‌ره‌مه‌و ده‌ستکه‌وته‌ی که له‌سایه‌ی ئه‌و قه‌واره‌و سیسته‌مه‌دا په‌یدای ده‌کات).

دوو: دلدنیایی (الیقین)، که لێزه‌دا مه‌به‌ستیان پێی ئه‌وه‌یه‌ که (ئه‌و باجه‌ی بابای ساماندار ده‌یدات پوون و بێچه‌ندو چوون بێ و هیچ ته‌مومژ (غموض)ی به‌سه‌ره‌وه‌ نه‌بێ، چ له‌ پووی ئه‌ندازه‌که‌یه‌وه‌و چ له‌پووی کات و شیوه‌ی درانی‌یه‌وه‌، به‌شیوه‌یه‌ک که بابای باجده‌ر له‌سه‌ره‌تاوه‌ دلدنیاو به‌رچاو پوون بێ).

سێ: سه‌یه‌مین مه‌به‌ده‌ئی باج دانیش بریتیه‌ له‌گونجاندن (الملائمة) که پوخته‌ی مه‌به‌ست به‌م بنچینه‌یه‌ش بریتیه‌ له‌: (چاودێری‌کردن و ئاگا لێ‌بوون و نه‌رم‌ونیان بوون له‌گه‌ل باج ده‌ره‌کان دا تاکو بتوانن. باجه‌کانیان به‌دل ئاسووده‌یی‌یه‌وه‌ بده‌ن و سه‌کالو بێزاری ده‌رنه‌بێ و باری شانیان زۆر قورس نه‌کړئ).

چوار: ده‌ست پێوه‌گرتن* (اقتصاد)‌یش چواره‌مین پرنسیپی وهرگرتنی باجه‌، که مه‌به‌ستیان پێی: (ده‌ست پێوه‌گرتن و زیاده‌پوویی (اسراف) نه‌کردنی ئه‌و لایه‌ن و ده‌سته‌لاته‌یه‌ که باجه‌کان وهرده‌گرئ له‌خه‌رج و مه‌سره‌ف کێشانی وهرگرتن و کوک‌کردنه‌وه‌ی

* هه‌رچه‌نده‌ وشه‌ی: (اقتصاد) ئیستا بۆته‌ زاواوه‌یه‌کی تایبه‌ت بۆ هه‌موو ئه‌و بابته‌و مه‌سه‌لانه‌ی په‌یوه‌ستن به‌مال و سامان و دارایی‌یه‌وه‌، که به‌کوردی (ئابووری) بۆ دانراوه‌، به‌لام ئه‌سلی مانایه‌کی له‌زمانی عاره‌بی دا میانه‌په‌وه‌ی و ده‌ست پێوه‌گرتنه‌ له‌سه‌رف کردن دا.

باجه‌كان دا وهك مووچه‌ی كارمه‌ندان و پینداویستی‌یه‌كاني ئی‌داره‌و مشوورگی‌پرانی
ئه‌وكاروباره جیا جیا‌یانه‌ی كه په‌یوه‌ستن به‌باجه‌وه).

جا ئیستا با سه‌رنج بده‌ین داخوا چۆن ئیسلام زۆر به‌چاكی و به‌زیاده‌وه‌ش پتر له‌هه‌زار
(۱۰۰۰) ساڵ به‌ر له‌په‌یدا‌بوونی ئاده‌م سمیث و ئابووری ناسه‌كاني دیکه هه‌موو ئه‌و
پرانسیپه‌ گرنگانه‌ی له‌مه‌سه‌له‌ی زه‌كات دا په‌چاو کردوه:

یه‌كه‌م: جارێ بۆ دادگه‌ری كه یه‌كه‌مین و گرنگ‌ترین مه‌بده‌ئێ په‌فتارو هه‌لس‌وكه‌وته
له‌پوانگه‌ی ئیسلامه‌وه چ له‌بواری زه‌كات و باج و چ هه‌ر بوارێكی دیکه‌ش دا، ئیسلام
به‌دانانی ئه‌م یاساو پرپوونی‌یانه‌ی خواره‌وه به‌چاك‌ترین شیوه‌ دادگه‌ری له‌بواری زه‌كات
وه‌رگرتن دا ده‌سته به‌رو مسۆگه‌ر کردوه:

ا-یه‌كسانی له‌ له‌سه‌ر پینویست کرانی زه‌كات دا، چونكه زه‌كات له‌سه‌ر هه‌ر
مسوولمانێكی ده‌وله‌م‌ه‌ند فه‌ز كراوه كه به‌ئه‌ندازه‌ی زه‌كات لێكه‌وتن (نصاب) ماڵ و
سامانیكی هه‌بێ، چ پیاو بێ چ ئافه‌رت، چ عاقل چ شین، چ بالغ چ مندال، چ ده‌سته‌لاتدار
چ بێ‌ده‌سته‌لات ... هتد. چونكه خوا فەرموویه‌تی: (خُلِّدَ مِنْ أَمْوَالِهِمْ صَدَقَةٌ تُطَهِّرُهُمْ وَتُزَكِّيهِمْ
بِهَا...)، به‌گشتی فەرموویه‌تی و هه‌لاواردن (استثناء) ی تیدا نیه.

ب- زه‌كات وه‌رنه‌گرتن له‌ماڵ و سامانیكی كه‌م، واته‌ مَالِيكَ كه نه‌گه‌یشته‌بێته‌ پادده‌ی
زه‌كات لێ‌درا، چونكه وه‌ك پینشتیش پوونمان كردۆته‌وه زه‌كات له‌ده‌وله‌مه‌ندان
وه‌رده‌گیرێ، خوای كاربه‌جیش فەرموویه‌تی: (وَيَسْأَلُكَ مَاذَا يُنْفِقُونَ قُلِ الْعَفْوَ). البقرة: ۲۱۹،
كه‌وه‌ك له‌ (ابن عباس) وه‌ه خوا لێ‌یان پازی بێ هاتوه، له‌ته‌فسیری (العفو) دا
گوتوویه‌تی: ^{۱۲۴} (الْفَضْلُ عَنِ الْغِنَى) واته‌: له‌به‌ر ده‌وله‌م‌ه‌ندی له‌خاوه‌نه‌كه‌ی زیاد بێ.

ج- دووباره‌نه‌كردنه‌وه‌ی زه‌كات، وه‌ك پینغه‌مبه‌ری خوا ﷺ فەرموویه‌تی: (لَا تُسْنِي فِي
الصَّدَقَةِ) رواه (ابوعبيد وابن أبي شيبه)، (ابوعبيد) له‌مانای (الثني) دا گوتوویه‌تی: ^{۱۲۵} ئه‌وه‌یه‌ كه
له‌سائێ دا دووجار زه‌كات وه‌رنه‌گیرێ: (أَنْ لَا تُؤَخِّدَ الصَّدَقَةَ مِنْ عَامٍ مَرَّتَيْنِ).

د- پێژه‌ی زه‌كاته‌كه به‌پێی پێژه‌ی په‌نج و ماندووبوون ده‌گۆڕێ، بۆ وێنه‌: به‌روبوومی
كشت و كāl نه‌گه‌ر به‌بێ ئامێر (بدون آلة) ئاو‌دێر بكرێ ده‌یه‌كه‌ (۱/۱) ی زه‌كات لێ‌ده‌كه‌وێ
نه‌گه‌رنا ته‌نیا بیست یه‌ك (۲۰/۱) ی لێ‌ده‌كه‌وێ، هه‌روه‌ها خه‌زنه‌ی سه‌رده‌می نه‌فامیته‌ی و
كانزایه‌كان (المعادن) چونكه په‌نج و ماندووبوونی كه‌م‌تریان ده‌وێ زه‌كاته‌كه‌یان
پینج یه‌ك (۱/۵) ه.

^{۱۲۴} به‌وانه‌: (فقه الزكاة)، ج ۲ ص ۱۰۴.

^{۱۲۵} به‌وانه‌: (الاحوال) ص ۳۷۵.

ه- له بهرچا وگرتنی هه‌ل و مه‌رجی تایبه‌تی بابای زه‌کات دهر، وه‌ک: لیدهرکردنی قهرزو قول و نه‌ندانیه‌ک که پیداو یستی یه‌ بنه‌په‌تی یه‌کانی ژبان و گوزه‌رانی پی‌داین ده‌کری و، زه‌کات نه‌دان له‌و پیداو یستی و که‌ل و په‌لانه‌ی که‌ بۆ کاروباری خۆی پی‌ویستی، بۆ وینه: وه‌سیله‌ی سواری و هاتووچۆ و خانوو به‌ره‌و جل و به‌رگ و ئامرازی جه‌نگ و... هتد. وه‌ زه‌کات دان له‌ به‌ره‌م و ده‌ستکه‌وت و هه‌لاواردنی نه‌سلی شته‌ به‌ره‌م هینه‌ره‌کان، که‌ له‌شونی خۆی به‌پرونی باس کراوه‌.

و- دادگه‌ری له‌جی به‌جی‌کردن دا (العدالة في التطبيق)، ئاشکرایه‌ که‌ هه‌ر مه‌بده‌ئیک هه‌رچه‌نده‌ یه‌کجار به‌رزو چاک بێ، نه‌گه‌ر له‌کاتی جی به‌جی‌کران دا خه‌لکی شایسته‌و نه‌هلی خۆی جی به‌جی نه‌کات به‌هیچ ناچی، هه‌ربۆیه‌ش ئیسلام زۆر گرنگی و بایه‌خی به‌و مه‌سه‌له‌یه‌ داوه‌و چه‌ندان ده‌ق له‌وباره‌وه‌ هه‌ن که‌ پێروونی و ئامۆژگاری و ئاراسته‌ن بۆ کاربه‌ده‌ستانی کۆکردنه‌وه‌و سه‌ره‌و به‌ره‌کردنی زه‌کات، بۆ وینه: (العامل على الصدقة بالحق كالغازي في سبيل الله) رواه احمد واصحاب السنن الا النسائي وحسنه الترمذي وصححه الحاكم ووافقه الذهبي.

واته: نه‌و کاربه‌ده‌سته‌ که‌ به‌شیوه‌یه‌کی هه‌ق و راست سه‌ره‌په‌رشتی زه‌کات ده‌کات، وه‌ک جه‌نگاوه‌ری پێی خوا وایه‌.

(ابو يوسف) یش له‌نامه‌یه‌کی دا که‌ بۆ (هارون الرشید) ی نووسیوه‌ له‌وباره‌وه‌ له‌دیرژه‌ی چه‌ند قسه‌یه‌کی دا گوتوو یه‌تی: (... وَقَدْ بَلَّغْنِي أَنَّ عَمَّالَ الْخَرَاجِ يَبْعَثُونَ رَجُلًا مِنْ قَبْلِهِمْ فِي الصَّدَقَاتِ فَيُظْلَمُونَ وَيَغْسِقُونَ وَيَأْتُونَ مَا لَا يَحِلُّ وَلَا يَسْعَى، وَأَمَّا يُنْبَغِي أَنْ يَتَّخَذَ لِلصَّدَقَةِ أَهْلَ الْعَفَافِ وَالصَّلَاحِ). (پروانه‌ الخراج لابی یوسف ص ۸۰).

دووهم: ده‌رباره‌ی مه‌بده‌ئێ دووه‌می هینه‌نده‌ی دادگه‌ری (عدالة) یش له‌بواری زه‌کات و باج و هه‌رگرتندا که‌ بریتیه‌ له‌دنیایی (یقین) و به‌رچا و پرونی بابای زه‌کات ده‌ریش نه‌وه‌ به‌جوانترین و دره‌وشاوه‌ترین شیوه‌ی له‌قه‌پزی زه‌کات دا دیاره‌، که‌ خوای دادگه‌ر له‌قورئانی خۆی پی‌ویستی کردوه‌و دیاری کردوه‌ که‌ له‌کێ و ده‌ده‌گیرێ و له‌چی و ده‌ده‌گیرێ و به‌کێ و کێ ده‌درێ، وه‌ پیغه‌مبه‌ری خواش ﷺ نه‌ندانیه‌کانی زه‌کات لیکه‌وتن (مقادییر انصبه‌) ی هه‌موو نه‌و شتانه‌ی زه‌کاتیان لێ ده‌درێ و پێژه‌ (نسبه‌) ی زه‌کاته‌کانیانی دیاری کردوه‌و، زاناو پێشه‌وانیشمان جوان جوان تیشکیان خستۆته‌ سه‌ر هه‌موو لایه‌نه‌کانی و له‌سه‌ر هه‌موو لایه‌ن و مه‌سه‌له‌ بنه‌په‌تی و سه‌ره‌کی یه‌کانی یه‌کده‌نگ بوون و له‌سه‌ر لایه‌نه‌ جوژنی و ورده‌ بابه‌ته‌کانی پا جیایی (اختلاف) یان هیه‌، که‌ نه‌و پا جیایی یه‌ش بوته‌ مایه‌ی فراوان بوون و به‌هیز و پیز بوونی نه‌و پایه‌و کۆله‌که‌ گه‌وره‌و گرنگی ئیسلامه‌تی.

اسی لیے ہم: پرانسیپی سیئہ میس کہ (گونجاندن) ہ دہتوانین لہچہندان مہسہلہدا

بہدی بکہین:

۱-چہند فہرموودہیہکی پیغہمبہر ﷺ لہوبارہوہ مہن کہ پیویستہ بابای زہکات وەرگر (عامل) لہکاتی زہکات وەرگرتن دا ساماندارہکان نارہحت نہکات و لہسەر جیگا و پښگای خوځیان لیان وەرگیرئ، نہک بیانہینئ بؤ شوینئکی دیکہ، بؤ وینہ: (تُؤْخِذُ صَدَقَاتُ الْمُسْلِمِينَ عَلَى مِائِهِمْ) رواہ احمد عن عبد الله بن عمر و رضي الله عنهما، ھروہھا فہرموویہتی: (لا جَلْبَ وَلَا جَنْبَ وَلَا تُؤْخِذُ صَدَقَاتُهُمْ إِلَّا فِي دِيَارِهِمْ) رواہ ابوداود و احمد عن عبد الله بن عمر، واتہ: نابئ - زہکات دەرہکان - پهلکیش بکریئن و نابئ دوربخرنہوہو دہبئ تہنیا لہسەر جیگا و پښگای خوځیان زہکاتہکانیان لئ وەرگیرئن.

ب-نابئ مائی ھہلېژاردہو چاکترینیان بہزہکات لئ وەرگیرئ، وەک لہچہندان فہرموودہدا ھاتوہ، بؤ وینہ لہو فہرموودہیہدا کہ پیغہمبہر ﷺ لہکاتی ناردنئ (مُعَان) دا بؤ یہ مہن پیئ فہرموو: (...إِيَّاكَ وَكَرَائِمَ أَمْوَالِهِمْ) رواہ البخاری.

ج-دہبئ لہکاتی قرساندن (قہبلاندن) ی بہروبوومی میوہجات و کشت وکال دا پەچاوی بہرژوہوندی خاوەنی میوہجات و کشت وکال بکریئ و لہسەریان سووک بکریئ، لہوبارہشہوہ چہندان دہقی سوئنتہ مہن، بؤ وینہ: (إِذَا خَرِصْتُمْ فَخَذُوا وَدَعُوا الثُّلُثَ، فَإِنْ لَمْ تَدْعُوا الثُّلُثَ فَدَعُوا الرَّبْعَ) رواہ ابوداود و النسائي و الترمذي.

د-دروستہ کہ زہکات دران لہھەندیک حالہتی ناناسایی داو لہبەر بہرژوہوندی ساماندارہکان، لہکاتی دیاریکراوی خوئی دوابخريئ، وەک چوئن (عمر بن الخطاب) خوالئ پازئ بئ لہسائی برسئہتی (عام المجاعة) دا پەفتاری کرد.

چوارہم: چوارہمین بنہماو مہبدہئیش بؤ ھینانہدی دادگہری کہ بریتئہ لہدہست پیوہگرتن، ئیسلا م نہک ھەر بؤ زہکات و وەرگرتن و دابەش کردنی، بہلکو ھەر بہگشتی زیادہپوئی و دہست بلوئی قہدەغہ کردوہو، دیارہ زہکاتیش کہوہک پیشتەر گوتمان بہھق و مافی شەری ئەوجوڑہ کہسانہ دادہنری کہخوای پەرورەدگار و دادگەر دیاری کردوون و لہھەر کہسئکی دیکہ ھەرپامہ، یښگومان خو لئ پاراستن و دہست تئدا پیوہگرتنی پیویست ترو لہپیش تریشہ، ھەر بؤیہش پیغہمبہری خوا ﷺ زور سہخت گیری لہسەر کوکەرہوانی زہکات (جُبَاةُ الزَّكَاةِ) کردوہو تہنانت وەرگرتنی دیاری (ھدیة) یشی لئ قہدەغہکردوون، وەک لہو فہرموودہ ناودارہدا دہبئرنئ کہ بہفہرموودہی (ابن اللُّبَّيَّة) ناسراوہو (بخاري و مسلم و ابوداود) لہ (ابي حميد الساعدي) گئراویانہتوہ^{۴۲۶}.

^{۴۲۶} بېوانہ: (فقه الزكاة) ج ۲ ص ۵۹۲.

۵- بۆچی له زهكات دان دا شيوازي پيژهي ههلبژيرراوه نهك ههلكشين؟!
 ئهم خالي پينجهمه له دوو برگه دا دهخينه پوو:
 يهك: پيناسهي پيژهي و ههلكشين (النسبة والتصادية).
 دوو: حيكمهتي ههلبژيراني شيوازي پيژهي بۆ زهكات.

يهك: پيناسهي پيژهي و ههلكشين

ئابووري ناسان و پسپوراني دارايي باجي پيژهي (الضريبة النسبية) يان بهوه پيناسه كردوه كه بريتيه له وهى باجهكهى به چه سپاوى و نهگۆپى بمينيتهوه ههچهنده ئه و مال و سامانهى باجهكهى خراوته سه ر گۆپانى به سه ردا بيت و زياد بكات، بۆ ويته: دهيهك (۱۰/۱) باج بخريته سه ر سامانيك كه بريتيه لهئهن دازهى سه د ههزار (۱۰۰,۰۰۰) دينارو لههه موو حالان دا ههروهك خۆى بمينيتهوه.

به لام باجي ههلكشين (الضريبة التصاعدية) بريتيه له وهى كه به پيى زيادبووني ئه و مال و سامانهى كه باجهكهى خراوته سه ر باجهكهشى زيادبكرى و ههلبكشى، بۆ ويته: باجيك بهئهن دازهى بيست يهك (۲۰/۱) بخريته سه ر سامانيك كه په نجا ههزار (۵۰,۰۰۰) دينارهو، كاتي ك بوو به سه د ههزار دينار، په نجا ههزارهكهى دووهم باجهكهى بكرته پازدهيهك (۱۵/۱) و، هى په نجا ههزاري سييه مش بكرته دهيهك (۱۰/۱) و... هتد.

دوو: حيكمهتي ههلبژيراني شيوازي پيژهي بۆ زهكات!

ناشكرايه كه ئيسلام شيوازي پيژهي بۆ زهكات دان ديارى كردوه، چونكه كه سيك كه بهئهن دازهى زهكات ليكه وتن (نصاب) جوړيك له جوړه كاني سامانى هه بوو، ئه و پيژهيى كه بۆ ئه و جوړه سامانه دانراوه بۆ ويته: چل يهك (۴۰/۱) يان دهيهك (۱۰/۱) يان بيست يهك (۲۰/۱) يان پينج يهك (۵/۱)، ئه وه ئه و پيژهي به نهگۆپى و چه سپاوى دهمنيتهوه با ئه و جوړه سامانه زۆر زۆريش زياد بكات.

ته نيا جوړه سامانيك كه به پوالهت له و بواره دا جياواز ديتته بهرچا و به لام به بارى بهراوه ژوو و پينچه وانهى ههلكشين (صعود) كه داكشين (نزول) ه، مهرو بزنه كه له هه ر چل (۴۰) سه ر سه ريكه و كه بوونه سه د ويست و يهك (۱۲۱) سه ر دوو سه رو، كه بوونه دوو سه د و يهك (۲۰۱) سه ر سى سه ر هه تا ده بنه سى سه د (۳۰۰) و پاشان له هه ر سه د سه ر سه ريك!

به لّام له پاستی دا وانه چونکه چل سهری یه کهم پیویسته چل سهر مهری بزنی ته و او ته من بن، به لّام بۆ ژماره کانی دواپی کاروبه رخه کانیشیان نه گهر تازهش له دایک بووین ده خرینه و سهریان و له گه لّیان حیساب ده کرین و ناشکراشه که ههتا ژماره یان هه لکشنی پرتزه ی کارگه ل و به رخگه ل زیاد ده بیست بویه پرتزه ی زه کاته که شیان کهم کراوه ته و وه به ته نکید دادگهری ته و اویش ههر له وه دایه و به پیچه وانه وه ناژه لداره کان دوو چاری بارگرانی ده بن.

جا ئیستا با سهرنج بدهین داخوا حیکمهت و هوی هه لبراردنی شینوازی پرتزه یی چی یه؟! ده توانین له م چهند ورده خاله دا وه لّامی نه م پرسیاره بدهینه وه:

۱- زه کات جۆره خواپه رستی یه ک و فهرزکی ئایینی یه و خوا ی کار به جی بۆ تاک و کۆمه لی دیاری کرد وه ههتا ئینسان ئینسان بئ ده بن بمینئ و گۆرانیان به سهردا نه یهت، وه ک چون نوێژو پۆژوو که دوو ئهرکی مه عنه وین گۆرانیان به سهردا نه یهت، زه کاتیش ئهرکیکی ماددی یه و به هه مان شینویه.

به لّام باج وه ک پشتریش باسمان کرد کۆمه لگا و ده ولّته به پیی بۆچوونی خوی و به شینوه و چۆنیه تی یه ک که عه قلی ده یه پئی دیاری ده کات و کهم و زیادی تیدا ده کات بۆ چاره سهری هه ندیک هه ل و مه رچی تایبهت و جاری واهیه یه کجارییش لای ده بات. وه وه ک دواپی بوونی ده که یه وه ئیسلام پیشگیری دانانی باجه کانیش ناکات له و هه ل و مه رچ بارودوخه تایبه تی یانه دا که پاساوی شهرعی و ماقوولی هه بی.

ب- زه کات به له بهرچا و گرتنی ئه و لایه ن و شوینانه ی که تییان دا صه رف ده کری و پییان ده دری که یان توێژه نه دارو په که که و ته کانی کۆمه لگا یان دابین کردنی به رژه وه ندی یه گشتی یه کانی، ئه و ئامانجه گرنگانه ی که باجه کان بۆ هیئانه دی یان له سهر خه لکی پیویست ده کرین به چاکترین شینوه دابینان ده که ن.

که واته: زه کات هه رچه نه ده پرتزه یی یه به لّام له سۆنگه ی ئه وه وه که خوا ی کار به جی چۆنیه تی دابهش کردنی دیاری کرد وه وه ک باج نه که ده ولّته و ده سته لاتی سیاسی و ولّات بوی هه بی ده سته کاری (تَدْخُل) ی تیدا بکات، ئامانجه له بهرچا و گیراوه کانی باجی هه لکشوو (الضريبة التصاعدية) دینیته دی، که بریتیه له که مکردنه وه ی جیاوازی نیوان چین و توێژه کانی کۆمه لگا و هاوسهنگی (توازن) دروست کردن.

ج- ههروه ها ژۆر له و ئامانجانیه ی که لایه نگرانی باجه هه لکشویه کان (الضرائب التصاعدية) هه ول و ته قه لایان بۆ ده دن، ئیسلام له پیی چهند یاسایه کی شهرعی یه وه زه مینه سازی دابین کردنیانی کرد وه، وه ک: میرات و پاسپاردن (وصية)، وه قه دهغه کرنی

سوود (الرّبا) و فَيَلّ (الغش) و هيشتنه وهى شت به مه به ستي گران بونى نرخ (الاحتكار)، وه ده ست به سهر داگرتن (مصادرة) ى مال و سامانى وه ده ست هينراو له پرى ناشه رعى يه وه .. هتد، كه بنگومان شه ياسا يانه ده بنه هوى وردو خاش كردنى سه رمايه كان (تَفْتِيْتُ الثَّرَوَات) و له يه كه نيزيك خستنه وهى ئاسته كانى ژيان و گوزه رانى خه لك و به رپا كردنى داد گه رى، چونكه بنگومان پرژو بلا و بوننه وهى مال و سامان به نيو تاكه كانى كومه لگاداو خرنه بوننه وهى كه له كه نه بونى له ده ست خه لكى كى كه دا كه كا كل كه ى پزى مى سه رمايه دارى تى (الراسمالية) يه يه كى كه له مه به سته به رزه شه رعى يه كان (المقاصد الشرعية العالية) وهك خواى داد گه رو په نهان بين فهرموويه تى: (كَيَّ لَا يَكُونُ دَوْلَةً بَيْنَ الْأَغْنِيَاءِ مِنْكُمْ) الحشر: ٧،

د- شه سلى بيرۆكه ى هه لكشيني باج (تصاعد الضريبة) ش له لايه ن زاناو پسپو پانى دارايى و ئابوورى ناسه وه چه ندان په خنه ى ئاراسته كراون، وهك:

يه كه م: ديارى كردنى ريزه وه نه ندازه ى هه لكشينه كه هيچ بناغه يه كى زانستى و عه قلى ته واو و چه سپاوى نيه و به گويزه ى بۆچوون و سه ليقه دانه رانى ده گوپى! دياره شه مه ش ده روازه ى سته م و بى دادى و بى ويزدانى ئاوه لاده كات و هه ركاتيك له گه ل ده سته لاتى كى سته مكارو ته ماعكاردا پو به پو و بوننه وه پشتيان له ژير بارى باج دا ده شكى.

دووهم: هه لكشيني به رده وام (التصاعد المستمر) له پووى حيسابى يه وه سه رى به نه نجامى كى سه يرو نه گونجاو ده گات! چونكه:

شه گه ر كه سيك هه زار (١٠٠٠) دينارى هه بى و له سه دا يه ك (١/٠) ى باج له سه ر بيت، كه ده كاته ده (١٠) دينار، به پى ى ياسا ى هه لكشيني باج، شه گه ر دواى په يدابوونى هه ر هه زار (١٠٠٠) دينارى ديكه باجه كه ى دوو چه ندان بيته وهى وه هه رده ها، شه وه كاتيك هه زاره ى ژماره سه دو يه ك (١٠) ى ديتته ده ست واته سه رمايه كه ى ده بيتته (١٠١,٠٠٠) دينار، ده بى هه زار دينارى ژماره سه دو يه كه م هه موو بكاته وه باجى خوى - واته باجى شه هه زار دينار - و ده (١٠) ديناريشى بۆ قهرز بكات !!

سئيه م: شيوازى هه لكشيني باج سه رده كيشى بۆ تواندنه وهى نه هيشتنى چينه سامانداره كان و تواندنه وهى سه رمايه كانيان و يه كسان كردنى خه لك و جه ماوه ر له هه ژارى ى و نه دارى دا!!

چوارهم: هه رده ها سه رده كيشى بۆ شه كه هه يچ كه س نه توانى نه ندازه يه ك پاره په زمه نده و پاشه كه وت بكات و بنگومان له ناكامى شه وش دا به ره م هينان و جم و جو ل چالاكى ئابوورى به ره و ئيفليجى ده چيت و په كى ده كه وى ت.

٦- دهسته بهر که ره کانی زهکات و باج (ضمانات الزکاة والضريبة)

بیگومان مال و سامان له لای ټینسان خوشه ویسته و له دلی دا شیرینه، وهك خوای کار به جی فهرموویه تی: (زَيْنَ النَّاسِ حُبُّ الشَّهَوَاتِ مِنَ النِّسَاءِ وَالْبَنِينَ وَالْقَنَاطِيرِ الْمُقَنْطَرَةِ مِنَ الذَّهَبِ وَالْفِضَّةِ...) ال عمران: ١٤، واته: خوشویستنی ناره زووه کان بو خه لکی پارینراوه ته وه له نافر هتان و کوپان و مالی په زمه نده کراو له زېږو زیو...

هر بویه ش له دیر زه مانه وه خه لکی هه ولی خو دزینه وه یان داوه له باج دان، به لام بیجگه له خوشویستنی مال و سامان چهند شتیکی دیکه ش دوریان هیه له و مهسه له یه دا، وهك: بپروانه بوون به دادگه رانه بوونی باج (ضريبة) هکه، وه متمانه نه بوون به وه که نه و باجانه له بهر ژه وهندی گشتی دا به کار ده ټینرین، وه ناگادار بوون له وهی که که سانیکی دیکه خو یان له باج دان دهن نه وه...

ناشکرایه هه تا باجه که قورستر بیت و قه ناعه تی نه وانه ی له سهریان پیویست کراوه به دادگه رانه بوونی یان به چاک صه پف کردنی که متر بیت ریژهی نه و راکردن و خو دزینه وه یه زیاتر ده بیت.

ټنجا راکردن و خو دزینه وه ش له باج دان زیانی جوړاو جوړی هه ن، وهك: زیان پیگه یان دنی خه زینه ی ده ولت، وه زیان گه یان دن به و که سانه ی که باج دهن چونکه ده ولت ناچار ده بیت بو پرکردنه وهی که لیږنی خه زینه که ی باجه کان قورستر بکات یان باجی دیکه دابنی، وه زیان گه یان دن به کومه لگا که به هو ی که لیږن تیکه وتنی خه زینه ی ده ولت ته وه له گه لیک دام و ده زگا و پرژهی خزمه تگوزاری بیبه ش دهن، وه سهرباری نه و زیانانه ش زهره رو زیانی نه خلای ی به هو ی بلاو بوونه وهی فیل و فره ج و دزی و ناپاکی و باوه رو متمانه به یه کتر نه مانی نه ندامانی کومه لگا و... هتد.

جا ئیستا باسه رنج بده یان داخوا نه و هوکارانه ی دهنه مایه ی دهسته بهر کردنی هه ر کام له باج و زهکات چین و چوڼ؟!

١- دهسته بهر که ره کانی باج:

یهك: هه ق پیدان و ریگا پیدانی مشوور گنپانی کاروباری دارایی که چاودیری مال و سامانی هاوولاتیان بکه ن بوئه وهی نه توانن فیل و فره ج بکه ن.

دوو: پابه ند (مُلَزَم) کردنی بابای خاوه ن سامان که به ریځ و پوونی دان به ټینی به نه ندازه ی مال و سامانه که ی دا، وه له یاسای هه ندیک له ده ولت تان دا بابای سامان دار سویندیش دهری پاشان نه گهر دهر که وت سویند هکه ی به درو خوار دوه سزای تایبیت به سویند خوار دنی دروی به سهر دا ده سه پینری.

سئ: خه لاتکردنی شه که سانه ی که به به لگه نیسپاتی دهکن که فلانه سامانداره له دان پیداهیتان (اقرار) هک ی دا راستی نه کردوه و مال و سامانه هک ی پنهان کردوه.

جواب: گیرانه وه باج له سه رچاوه ی مال و سامانه وه، وه گیرانه وه ی باجیک که له کارمندان (موظفین) دهستینری بهرله وه ی بگاته دهستیان.

پینج: سه پاندنی سزا دارایی و تاوان (جنایی) ی یه کان به سه ره شه که سانه دا که خوین له باج دان ددزنه وه و قرت و قیل دهکن.

شهش: مافی ئیمتیا ز پیدانی خه زینه ی دهوالت له وه گرتنه وه ی قهرزی باج، به سه ره باقی خاوه ن قهرز هکانی دیکه دا.

ئه مانه سه رجه م شه چاره سه ره و پنیانه ن که پسپو پانی دارایی و ئیداری هاوچه رخ بو پنگا لئ گرتن و چاره کردنی دیارده ی خودزینه وه له باج دان دیاری یان کردوون، به لام زورجاران شاره زایانی بواری مال و دارایی دانیان پیداهیتاوه که له ناقار دیارده ی ناوبراودا دهسته پاچه ن! به تایبته بو چه ند جو ره مال و سامانیک که خاوه نه کانیان ده توان هه مووی یان هه ندیکی بشارنه وه نه هیلن بکه ویتته به رچاوی پوالت بینی یاسا (قانون)! شه جار با بزانی دهسته بهر که ره کان (ضمانات) ی زه کاتی ئیسلامی چین و چوئن؟!

ب- دهسته بهر که ره کانی زه کات:

شه هوکارانه ی که زه کات دران له لایه ن بابای مسوولمانی سامانداره وه دهسته بهر دهکن به گشتی دوو جوړن:

یه که م: دهسته بهر که ره مه عنه ووی و ره وشتی یه کان:

یه ک: وه که له باسه کانی پابردوودا چه ندان جار دوو پاتمان کرده وه که زه کات و مال و سامان به خشین له پئی خوادا جوړیکه له جو ره کانی خواپه رستی ی، چونکه زه کات یه کیکه له پینج پایه گه وه و گرنگه کانی ئیسلامه تی و خوای بی وینه و کار به جی کردوویه تی به هاوشانی نویر! (فَإِنْ تَابُوا وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَآتَوُا الزَّكَاةَ فَخَلُّوا سَبِيلَهُمْ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ) التوبة: ه، که واته بابای زه کات دهر و مال و سامان له پئی خوادا به خشه ره ده زانی و دننیا یه که هه نس و که وت (تعامل) له گه ل خوای په ره ر دگار و پنهان بین ده کات، پیغه مبه ره ﷺ له و باره وه فرموویه تی: (ان الرجل لیتصدق بالصدق من الکسب الطیب - ولا یقبل الله الا طیباً - فیتلقاها الرحمن تبارک وتعالی بیده، فیربها کما یربی احدکم فلوه ..) رواه البزار عن عائشة رضی الله عنها ورجاله ثقات.

واته: کابرا جاری وایه خیریک دهکات بهمالیکی حال - وخواش تهنیا شتی حال وهردهگری - جا خوای بهبهزهیی و بهخشندهی خاوهن پایه و بهرزی بهدهستی خوئی وهری دهگری و زیادی دهکات و بهروهردهی دهکات، وهک چون یهکیکتان جوانووهکی بهخیو دهکات..

دوو: ههروهه بابای بهخشهر دهزانی که خوای بهروهردگار چاودیر و ناگادارهو ناشکراو پهنهان دهبینی، وهک فهرموویهتی: (يَعْلَمُ خَائِنَةَ الْأَعْيُنِ وَمَا تُخْفِي الصُّدُورُ) غافر: ۱۹، واته: خوا - جلّ جلاله - ناپاکی یهک که بهسیلهی چاودهگری و نهوهی که سینهگان پهنهانی دهکهن دهیزانی، جا ناشکرایه که بابایهک بهرواو قهناعهتی واییت نهک له بهر خهک و له ترسی یاساو سزای دنیا، بهلکو له بهرخواله ترس و بیمی دواپوژ نهک بهدهست بگره بهزمان و بهدلش ناتوانی خیانهت و ناپاکی ی بکات.

سئ: بابای مسولمان مه بهست (غایه) ی ژبانی دنیای بهخشش و پاداشت و پهزامهندی خوايه له دوا پوژدواو دنیاو ژبانی دنیا تهنیا وهک وهسیلهی ودهست هینانی نهو ناواته بهرزو پیروژه سهیر دهکات، نهگه رنا بهشتیکی یهکجار کهم و گچکهو نابووتی دادهنی، وهک خوای کار بهجی فهرموویهتی: (قُلْ إِنْ كَانَ آبَاؤُكُمْ وَأَبْنَاؤُكُمْ وَإِخْوَانُكُمْ وَأَزْوَاجُكُمْ وَعَشِيرَتُكُمْ وَأَمْوَالٌ اقْتَرَفْتُمُوهَا وَتِجَارَةٌ تَخْشَوْنَ كَسَادَهَا وَمَسَاكِينُ تُرَضُّوْنَهَا أَحَبُّ إِلَيْكُمْ مِنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ وَجِهَادٍ فِي سَبِيلِهِ فَتَرَبَّصُوا حَتَّى يَأْتِيَ اللَّهُ بِأَمْرِهِ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ) التوبة: ۲۴.

چوار: وه بابای مسولمان و دیندار دلنیاو مسوگره که بهو زهکات دان و مال و سامان بهخشینهی ههم خوئی پاک و چاک (تزکیه) دهبیئت: (خُذْ مِنْ أَمْوَالِهِمْ صَدَقَةً تُطَهِّرُهُمْ وَتُزَكِّيهِمْ بِهَا...) التوبة: ۱۰۳، وه ههم مال و سامانهکیشی پاک دهبیته وهو گه شهو زیاد دهکات: (وَمَا أَنْفَقْتُمْ مِنْ شَيْءٍ فَهُوَ يُخْلِفُهُ وَهُوَ خَيْرُ الرَّازِقِينَ) النساء: ۳۹، واته: وههه شتیک بهبخشن خوا کهلینی پردهکاته وه، وه نهو چاکترین پوژی دهره.

پینچ: دیسان بابای مسولمان نهو نه ندازهیهی که وهک زهکات دهیدات بهمافی نهوانهی دهزانی که خوا دیاری کردوون و له خوئی بهههپام دهزانی، چونکه خوا نهو نه ندازهیهی بو نهو کهس و شوینانه دیاری کردوه که باسی کردوون و، فهرمووشیهتی: (إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُكُمْ أَنْ تُؤَدُّوا الْأَمَانَاتِ إِلَىٰ أَهْلِهَا...) النساء: ۵۸، واته: خوا فهرمانتان پی دهکات که سپاردهکن بگپرنه وه بو خاوهنهکانیان..

وه له پاستی دا مسولمانان بهگشتی یهکجار ههستیار (حساس) ن که دیناریکی زهکات پهگل مال و سامانهکانیان بکهوی چونکه دلنیا که نهو دیناره مالیکی ههپامه لییلوه دهبن بهزووترین کات خوینی لی قوتار بکهن و ته سلیمی خاوهنی شهرعی خوئی بکهن.

دووه م: دهسته بهرکهره نیداری و یاسایی یه کان:

نیسلام وهك چۆن له پرسیاو یاساكانی دا ته نیا حیسابی بۆ پواله تی ئینسان نه کردوه و دیوی په نهان و دهروون و ویزدانیشی له بهرچاو گرتوه، به هه مان شیوهش به ته مای هاندهرو پالنه ره دهروونی یه کان وازی له ئینسان نه هیناوه و حیسابی بۆ سزاو پاداشت و لێپرسینه وه دنیایی یه کانیش کردوه.

جا دهسته بهرکهره کانی زهکات دان به شیوه یهکی شهرعی یانه ی پێک و پێک له پروی نیداری و یاسایی یه وه له چه ند شتیك دا خو یان ده نوێن، که نه مانه گرنگترینان:

یهك: فرمان کردن به هاوکاری کردنی کار به دهستانی کۆکهره وه ی زهکات:

پێغه مبه ری خوا ﷺ له چه ندان فرمایشتی دا فرمانی کردوه که بابای خاوه ن سامان هاوکاری کار به دهستانی زهکات. بکات و هیچ شتیکیان لێ نه شاریته وه، ته نانته نه گهر کار به دهسته کان زیاده پۆیی و سته میش بکه ن، بۆ وینه:

* (سِائِکُمْ رَکْبٌ مَبْعُوثٌ فَاِذَا اَتَوَکُمْ فَرَحَبُوا بِهِمْ، وَخَلَوْا بَيْنَهُمْ وَبَيْنَ مَا يَتَّبِعُونَ فَاِنْ عَدِلُوا فَلَا نَنْفُسِهِمْ وَاِنْ ظَلَمُوا فَعَلْنَاهَا، فَاِنْ تَمَامَ زَكَاتِکُمْ رِضَاهُمْ، وَلِيَدْعُوا لَکُمْ) رواه ابوداود.

واته: - نه ی سامانداره کان! - کۆمه لێک دینه لاتان ره زایان قورسه، جا هه رکاتیك هاتنه لاتان به خیریان بێنن، وه نه وه ی که لیتان ده خوازن - له مالی زهکات - ته سلیمیان بکه ن جا نه گهر دادگه ری یان کرد نه وه بۆ خوشیان قازانجه، به لام نه گهر سته میان کرد نه وه بۆ خو یان خراپه، ره زامه ندی نه وانیش له وه دایه که زهکاته کانتانیا ن به ته واوی بده نی، ئنجا با نه وانیش دووعای خیرتان بۆ بکه ن.

* (عن جریر بن عبدالله رضي الله عنه قال جاء ناسٌ مِنَ الْأَعْرَابِ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ ﷺ فَقَالُوا، إِنَّ نَاسًا مِنَ الْمُصَدِّقِينَ يَأْتُونَنَا فَيُظْلَمُونَ، فَقَالَ ﷺ: أَرْضُوا مُصَدِّقِيكُمْ قَالُوا: وَإِنْ ظَلَمُونَا؟ قَالَ: أَرْضُوا مُصَدِّقِيكُمْ...) رواه ابوداود واللفظ له واخرجه مسلم والنسائي.

واته: خه لکێک له عاره به خیله کی یه کان هاتنه لای پێغه مبه ری خوا ﷺ و گو تیان: که سانێک له زهکات وه رگه ره کان دینه لامان و سته ممان لێ ده که ن، پێغه مبه ر ﷺ فره مووی: نه وانیه ی زهکاتتان لێ وه رده گرن پازی یان بکه ن، گو تیان: نه گهر سته میشمان لێ بکه ن؟ فره مووی: زهکات لێ وه رگه ره کانتان پازی بکه ن.

دوو: قەدەغەکردنی فەرت و فیل بۆ خۆ دەربازکردن لەزەکات دان:

ئیسلاام ھەر جۆرە فیل و تەلەكە یەکی قەدەغە کردووە کە بەمەبەستی خۆدزینەو ھە زەکات بکری، ھەك چۆن بەگشتی ھەر جۆرە فیل و پیلانیکی قەدەغە کردووە، ھەك پینگەمبەر ﷺ ھەرموویەتی: (مَنْ غَسَّ فَلَيْسَ مِنَّا) رواه البخاري، واتە: ھەركەسێك فیل بکات لەئێمە نیە. ھە (بخاري) ئەم ھەرموودە یەکی کردووە بەلگە ی قەدەغەبوونی فیل و تەلەكە بۆ زەکات ئەدان:

* (لَا يَفْرُقُ بَيْنَ مُجْتَمَعٍ وَلَا يُجْمَعُ بَيْنَ مُتَفَرِّقٍ خَشْيَةَ الصَّدَقَةِ) رواه البخاري عن انس رضي الله عنه،

واتە: نابێ نازەلی کۆ بڵاوبکری، یان ھێ بڵاوی کۆبکری ئەو ھە ترسی زەکات دان.

ھە (ابو یوسف) لەکتیبی (الخراج) دا گوتوویەتی: ^{٤٢٧} (لَا يَحِلُّ لِرَجُلٍ يَوْمَنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ مَنَعُ الصَّدَقَةِ، وَلَا إِخْرَاجُهَا مِنْ مُلْكِهِ إِلَى مَلِكٍ جَمَاعَةٍ غَيْرِهِ لِيُفَرِّقَهَا بِذَلِكَ فَتَبْطُلَ الصَّدَقَةُ عَنْهَا، بَأَن يَصِيرَ لِكُلِّ وَاحِدٍ مِنْهُمْ مِنَ الْأَبِلِ وَالْبَقَرِ وَالْغَنَمِ مَا لَا تَجِبُ فِيهِ الصَّدَقَةُ، وَلَا يَحْتَاطُ بِإِبْطَالِ الصَّدَقَةِ بِوَجْهِ وَلَا سَبَبٍ).

واتە: ھە ھەر پیاویك بھوای بەخواو بەپۆژی دوا یی ھەبێ بۆی نیە زەکات ئەدات، ھە بۆی نیە بەمەبەستی بڵاوكردنەو ھە زەکات لێ ئەكەوتنی لەخواوەنیت ی خۆی بیاتەدھرو بەكەسانیکی دیکە ی ببەخشێ، بەجۆریك كە ھەر كامێکیان ھەر ھێندە حوشترو مانگا و مەھو بزنی ھەبێ كە زەكاتیان لێ ئەكەوێ، ھە نابێ بەھێچ پەنگێك و بەھێچ ھۆیەك فیل بکات بۆ زەکات ئەدان.

جا ھەرچەندە كەمێك لەزانایان ھەك (ابن الجوزي) فیل كردنی بەپۆلەت شەری یان بەدروست زانیو، بۆ وێنە: كابراییەك بەرلەو ھێ كاتی زەکات دان بێت مالا و سامانەك ی بەژنەك ی ببەخشێ، پاشان ژنەكەشی پێ ی ببەخشیتەو!!

بەلام زۆر بە ی ھەر زۆری نیزیك بەیەك دەنگی زانایان ئەو جۆرە فەرت و فیلانە یان بەھەلام داناو ھە بریاریشیان داو ھە ھەر كەسێك وابکات بەو قۆلە فیلانە زەكات ی لەسەر لاناچێ ھەر فەرزە بییات، (ابن قيم الجوزية) ش لەکتیبی ^{٤٢٨}: (إِغَاثَةُ السُّهْغَانِ) و لەکتیبی ^{٤٢٩}: (إِعْلَامُ الْمُوقَعِينَ عَنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ) دا زۆر چاك بەرپەرچی ئەو جۆرە بۆچوونانە ی داو ھەو.

^{٤٢٧} بھوانە: (الخراج) ص ٨٠.

^{٤٢٨} بھوانە: ج ١ ص ٣٦٨، ٤٦٩، ط دار الحديث، تحقيق و تعليق: مجدي فتحي السيد.

^{٤٢٩} بھوانە: ج ٣.

پنښم وایه جگه لهو فرمایشته ی که (بخاري) له (انس بن مالك) هوه هیڼاویه تی،
فرموده ی: (إِنَّمَا الْأَعْمَالُ بِالنِّيَّاتِ وَإِنَّمَا لِكُلِّ امْرِئٍ مَّا نَوَى) متفق علیه، چاکترین به لگه ی
بوون و بڼ چهندو چوونی چه پامی هرجوره فرت و فیلیکه.

سئ: - سزاو جهز به دانی بابای زهکات نه دهر و مال لښه ستاندنی:

زانایان پاش یه کدهنگ بوونیان له سهر نه وه که زهکات لښه وهرگرتنی سامانداره کان
فهز وه له سهر کومه لگا و دهسته لاتی شهرعی مسولمانان پیویسته که به توبزی لییان
بستینن همرکاتیک به خوشی نه هاتنه ژیر باری شرعو ملیان نه دا.

له وبار هوه که نایا پیویسته چوون چوونی سزا بدرتن و ته مبی بکړن و جگه له
زهکاته که یان مال و سامانی دیکه یان لښه بستینن یان نا؟! رایان جیا وازه، به لام پای
زور به یان که چهند ده قیگی قورپان و سوننه تیش به به لگه دیننه وه به هیز تره که بریتیه له:
لا لښه ستاندنی نه وه نه دازه زهکاته ی که له سهر یان فهز بووه، وه سزادانیشیان به
لښه زوت کردن و دست به سهر داگرتنی نه دازه یه که له مال و سامانه کان یان، به پیی بوچوون
(اجتهاد) ی دهسته لاتی شهرعی و کار به ده ستانی مسولمانان .

نه وه ده قانهش که به به لگه یان دیننه وه له وبار هوه نه مانه گرنګترینیان:

* (فَإِنْ تَابُوا وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَآتَوُا الزَّكَاةَ فَخَلُّوا سَبِيلَهُمْ) التوبة: ۵،

که واته: نه گهر نویژیان به رپانه کردو زهکات یان نه دا توبه که یان نیعتباری پی ناکړی و
نابڼ وازیشیان لښه بهینن!

* (ابوبکر الصديق) یش خوا لښی پازی بڼ له کاتی جهنگه کانی هه لگه پانه وه (حروب
الردّة) داو له وه لامی که سانی که دا که په خنه یان هه بوو له جهنگ کردنی له گهل زهکات
نه دهران دا گو تی: (وَلِلّٰهِ لَوْ مَنَّوْنِي عَقَالًا كَانُوا يُؤْذُوْنُهُ اِلٰی رَسُوْلِ اللّٰهِ ﷺ لَخَارَبْتُهُمْ عَلَيْهِ) رواه
الجماعة الا ابن ماجه عن ابي هريرة رضي الله عنه.

* هه روه ها پیغه مبهری خوا ﷺ دهر یاره ی زهکات نه دهران فرموده یه تی: (..وَمَنْ مَنَعَهَا
فَإِنَّا آخِذُوْهَا وَسَطْرٌ اِیْلَهٗ عَزْمَةٌ مِنْ عَزَمَاتِ رَبِّنَا تَبَارَكَ وَتَعَالٰی..) رواه احمد و ابوداود والنسائي.

واته: .. وه همر که سیک نه یادت نه وه نیمه لښی ده ستینن و نیوه ی حوشره کانیشی
لښه زوت ده که یان، بریاریکه له بریاره کانی په روه دگارمان ..

ئىنجا ۋەك زانا يانىش گوتوويانە: ^{۴۲۰} سزاي دارايى (العقوبة المالية) بەچەندان بەلگە سەلمىنراۋە كە شتىكى پەوايە، يەككە لەو مەسلەلەش كە دەكەۋىتە جوغزى سياسەتى شەرىعىيەۋە چۈنئەتى ۋەندازەكەي پەيوەستە بە بۇچوون ۋە ئىجتىھادى كاربەدەستانى دەۋلەتەۋە، كەۋاتە ئەۋەى كە لەو فەرموودەيەي پىشوو دا ھاتوۋە: (فَأَنَّا آخِذُوهَا وَشَطْرَ إِلَيْهِ) مەبەست پىي دىارى كەردنى ئەندازەي سزاي دارايى نىيە بۇ باباي زەكات نەدەر، بەلكو مەبەست پىي ئەسلى پەۋابوون ۋە شەرىعى بوۋنئەتى.

لەنەنجامى ئەم بىرە توۋىنئەۋەيەش دا بۇمان دەرگەۋەت كە خۋاي كاربەجى ۋە پەنھان بىن بۇئەۋەي مەسۇلمانان كەمتەرخەمى لە زەكات دان دا نەكەن ۋەك پىۋىست جىبەجىي بىكەن كۆمەلنىك ھۇكارو دەستەبەركەرى ۋاي بۇ داناون كە جىبەجىي كەردن ۋە جىي خۋاي گەياندىنى زەكات مەسۇگەر دەرگەن، بەپىچەۋانەي باجەۋە كە ۋەك پىشتەر باسمان كەرد دزى ۋە فزى ۋە پاشقۇلگەرتن ۋە ژىر بەژىرى زۇرى تىدا دەرگەن، لەگەل ئەۋ ھەموو دەستەبەركەرو ھۇكارانەدا كە بۇي دانراۋن!

ameer.maktab@yahoo.com

www.alibapir.net

^{۴۲۰} (ابن قيم الجوزية) لەكتىبى: (الطريق الحَكْمِيَّة في السياسة الشرعية) ص ۲۴۵ تا ۲۴۹، چەندان بەلگەۋە ۋەنئەي جۇراۋجۇرى لەژيانى پىنئەمبەر ﷺ ۋە چۈار جىنئىشەنەكانى دا بۇ ئىسپاتى شەرىعى بوۋنى سزاۋ تۇلەي دارايى ھىناۋنەۋە، ۋە گوتوويەتى: (وهذه قضايا صحيحة معروفة وليس يسهُل دعوى نسخها، ومن قال: ان العقوبات المالية منسوخة واطلق ذلك فقد غلط على مذاهب الأئمة نقلًا واستدلالًا...).

ھەرۋەھا (ابن تيمية) لەچەند شوۋننىكى (مجموع الفتاوى) كەي دا بوۋنى كەردۋتەۋە كە تەبىن كەردن (التعزير) بەسزا مالىيەكان پەوايە (والتعزير بالعقوبات المالية مشروع) بېۋانە: ج ۲۰ ص ۲۱۰، ۲۱۱، ۋە ج ۲۸ ص ۶۷ تا ۶۷، ۋە ج ۲۹ ص ۱۶۴.

۷- ئايا ويپراي زهكات دروسته باجيش دابنري؟!

ئايا دهسته لات و دهولته ئيسلامى كه كاروبارى مسولمانان هلدەسووپرئى ويپراي وەرگرتنى زهكات كه خواي پەروردگارو پىنغەمبەرى سەرورەرى ﷺ پايان گەياندوہ كه لەسەر مسولمانانى ساماندار پىئويستە بىدەن، بۆي هەيە چەند جۆرە باجىكيش وەرگرتى بۆ دابىن كردنى كۆمەلەك بەرژەوہندى گشتى كۆمەلگاو ئىدارەو هەلسووړاندنى كاروبارەكانى حوكم و لات؟!

بۆ وەلامدانەوہيەكى تىر و تەسەلى پرسىياري سەرورە پىئويستە سى كورته باس لەسى پرگەي سەر بەخۆدا بخەينەروو:

يەك: چەند بەلگەيەك لەسەر دروست (جائز) بوونى وەرگرتنى باج.

دوو: ئەو مەرجانەي كه پەچاو كردنيان پىئويستە بۆ وەرگرتنى باج.

سى: بەلگەكانى ئەوانە كه باج بەرەوا نازان و بەرەرج دانەوہيان.

يەك: چەند بەلگەيەك لەسەر دروست (جائز) بوونى وەرگرتنى باجەكان.

۱- پىئويست بوونى هاوكارى و مشوورخۆرى كۆمەلەيەتى (التضامن الاجتماعي):

پيشتر - لەخالى دووہمى بەندى يەكەم دا لەژىر ناو نيشانى (مال بەخشىنى فەرن) دا - پوونمان كردۆتەوہو بەچەندان بەلگەش سەلماندوومانە كه جگە لە زەكات، لەچەندان حالت دا لەسەر ئينسانى مسولمان و كۆمەلى مسولمان پىئويست دەبى كه لە مال و سامانى خويان سەرف بكەن و ببەخشن، جا لىرەدا بەپىئويستى نازانم ئەوہى لەوى گوتراوہ دووبارەي بكەينەوہو خوينەرى بەرپر حەوالەي ئەوى دەكەمەوہ.

ب- ئەو كەس و شوينانەي زەكاتيان تىدا خەرج دەكرى كەمن و ناتاجى و پىداويستى يەكانى كۆمەلگاو دەولەت زۆر زۆرن:

وہك پيشتر پوون كرايەوہ زەكات يەكئەكە لەخواپەرستى يە مەزنەكانى ئيسلام و چۆنيەتى كۆكردنەوہو دابەش كردن و خەرج كردنیشى لەلايەن شەرەوہ ديارى كراوہو هىچ كەسش بۆي نيە دەستكارى بكات، بەلام بەرژەوہندى يەكانى كۆمەلگاو پىداويستى يەكانى زۆر زوہندن، ئنجا ئەگەر وشەي: (في سبيل الله) وەك پيشتر پوونمان كردەوہو بەلگەشمان لەسەر هينانەوہ، - وەك زۆرەي زانايان گوتوويانە - بەس جيهادو جەنگ و جەنگاوہران نەگرتەوہو سەرچەم بەرژەوہندى يە گشتى و بالايەكانى كۆمەلگاوش بگرتەوہ، ديسان هەشتيەك (۸/۱) زەكات زۆر لەوہ كەمترە كەبتوانى هەموو ئەو كارو

بەرژەوهندی یانه پیک بینن که گه لیک جاران کۆمه لگاو دهولت په کیان له سهریان دهکهوئ، له هه موو بواره کانی جهنگی و ناوهدانی و کشت و کال و پیشه سازی و زانستی و کۆمه لایه تی ها . ئنجا نه گهر یه کیک بیرسن: که ئایا کاتی خۆی دهولت و کۆمه لگا پارو مه سهرفی نه و جوړه شتانه ی له چ سهرچاوو و رڼیه که وه دابین کردو؟! له وه لام دا ده لئین: کاتی خۆی نه و مال و سامانه زۆرانه ی که مسولمانان چ به هۆی جهنگه وه - که غه نیمه ت و ده سته کوت (الغنیمه) ی پی ده لئین - و چ به بی جهنگ و کوشتار - که مالی هاتو وه وه (مال الفیء) ی پی ده گوتری - ده ستیان ده که وت نه و کارانه یان پی نه نجام ده داو بهرژه وهندی یه گه وره و گرنگه کانی کۆمه لگاو دهولت یان پی دابین ده کردن.

ئاشکراشه که یاسای: (مالا یتّم الواجبُ الا به فهو واجب) (هر شتیک فه پزیک په کی له سهری بکهوئ نه ویش فه پز ده بی) ده گونجی بکریته بناغه ی باج وهرگرتن بۆ هیئانه دی هه موو نه و ئامانجه شهرعی یانه ی که کۆمه لگاو دهولت ی ئیسلامی پییان ئاتاجن.

ج - چه ند بنچینه یه کی شهرعی گشتی (قواعد شرعية کلیة):

جگه له بنچینه ی شهرعی ناوبراو: (مالا یتّم الواجبُ الا به فهو واجب) زانیانی شهرعزان له نه نجامی سهرنج دان و تیوه پرامانی ده که کانی قورپئان و سوننه ت دا چه ندان^{۱۳۱} بنچینه ی شهرعی یان هه له ینجاون که ده بنه مایه ی بهرچا و پرونی مسولمانان و باشت به هره وهرگرتنیان له قورپئان و سوننه ت و به هه له دانه چوون له قام کردن و وهرگرتنی حوکمه شهرعی یه کان دا لییان، بۆ وینه هه ندیک له و بنچینه ی که په یوه ستن به م بابه ته ی ئیمه وه: * (دَرءُ الْمَفْسَدَةِ مُقَدَّمٌ عَلَى جَلْبِ الْمَصْلَحَةِ) لابرندی زیان پیش و ده ده ست هیئانی بهرژه وهندی ده خری.

* (يَتَحَمَّلُ الضَّرَرُ الْخَاصُّ لِدَفْعِ ضَرَرٍ عَامٍ) چاوپۆشی له زیانی تایبه ت ده کری له پیناوی نه هیشتنی زیانی گشتی دا.

* (تَفْوِيتُ اَدْنٰى الْمَصْلَحَتَيْنِ تَحْصِيْلًا لِاَعْلَاهُمَا) بهرژه وهندی گچکه به قورپانی هی گه وره ده کری.

جا بیگومان نه م بنچینه وه هاووینه کانیان نه که ته نیا به لگه ی په و (مباح) بوونی دانانی باجه کائن بۆ دوورخستنه وه ی زیان و مه ترسی یه کان و هیئانه دی بهرژه وهندی یه گه وره و گرنگه کانی ئۆمه ت و دهولت ی ئیسلامی، بگره به لگه ی پیویست کردنیشیان و، به تایبه ت له م پۆزگاره دا کیان و دهولت به بی نه وه بهرپوه چوونی زحمه ته نه گهر مه حالیش نه بی. د- جیهاد کردن به مال و سامان:

^{۱۳۱} بۆ وینه سهرنجی: (الاشباهُ النظائِرُ) ی (ابن نجیم) و نه وه ی (سیوطی) و (اصول التشريع) ی (خضری بگ) ده.

خوای په رومردگار و بالا ده ست له چهندان ده قی قورثانی دا فرمانی به مسولمانان کردو
 که به مال و سامانیان له پری خوا دا جیهاد بکن، و پرای سهر و گیانیان:
 * (إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ لَمْ يَرْثُوا وَجَاهَدُوا بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ فِي سَبِيلِ
 اللَّهِ أُولَئِكَ هُمُ الصَّادِقُونَ) حجرات: ۱۵،
 * (تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَتُجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ بِأَمْوَالِكُمْ وَأَنْفُسِكُمْ ذَلِكَ خَيْرٌ لَّكُمْ إِنْ كُنْتُمْ
 تَعْلَمُونَ) الصف: ۱۱،

* (وَأَنْفَقُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلَا تُلْقُوا بِأَيْدِيكُمْ إِلَى التَّهْلُكَةِ وَأَخْبِرُوا إِنْ اللَّهُ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ) البقرة: ۱۹۵،
 ناشکراشه که جهنگ و جیهاد له بهرانبهر دوزمنان و ناحه زان داو پاریزگاری لسی کردنی
 پیروزی به کانی نیسلام و حورمه ته کانی نوممت و سنووره کانی ده ولت و پرای چهک و
 جبه خانه و جهنگاوهران پیویستی به زور شتی دیکه ش هیهو، مسولمانان کاتیک ده توانن
 بهرنگاری فیل و پیلان و نه خشه ی نیلیسانه ی کافرو مونافیقان و هیرش و په لاماره کانیان
 بکن، به چوکیان دا بینن و بیان گه وزینن، که له هه موو بواره کانی نابووری و پیشه سازی و
 زانستی و... هتد دا به هیز و پیز بنو، بیگومان نه مهش به بی هاوکاری ی جیددی
 مسولمانان به گشتی و به تایبته پاره داره کانیان ناکری.

هه ربویه ش زانایانی^{۴۲۲} نیسلام به پره وایان زانیوه که کار به ده ست و مشوورگی پرائی
 مسولمانان به زور مال و دارایی له مسولمانانی هه بوو وهریگرن له و حاله تانه دا.
 ه- پهنج له بهرانبهری گهنج و ئیش له بهرانبهری نوش دا:

بیگومان نه و مال و دارایی به ی که به هو ی باجه کان (ضرائب) هه کو ده بیته وه و ده پزیتته
 خه زینه ی ده ولته وه، هه له پیناوی بهر ژه وندی به گشتی به کانی کو مه لگادا خه رج
 ده کری و هه موو لایه ک لئی به هره مه ند دهن، بو وینه: بهرگری کردن له ولت و، چه سپاندنی
 هیمنی و ناساییش و، خیر کردن و په روه ده کردن و، ناوهدانی و به ره و پیش بردنی ژیان و
 گوزهرانی خه لک و، تهن دروستی گشتی و، پنگاو بان و هو یه کانی هات و چوو گواسته وه و..
 هتد، که واته هه موو نه وانه ی که نه و جوړه خزمه تگوزاری یانه یان پیشکهش ده کرین، مادام
 ده ولت سهر به خو و به بی هاوکاری نه وان له توانای دا نه بی پیویسته به پیی توانایان
 هاوکاری بکن، چونکه خوای دادگر فرمویه تی:

(وَتَعَاوَنُوا عَلَى الْبِرِّ وَالتَّقْوَى... المائدة: ۲، وه به دهردی پیشینان گوتوویانه: (نه و پونه ی
 خو یان هه له سهری خو یان ده دریتته وه)، عاره بییش گوتوویانه: (الْغَنَمُ بِالْغُرْمِ).

^{۴۲۲} بهوانه: (فقه الزکاة) ج ۲ ص ۱۱۰۲، که له (ابن تیمیه) و له (الجوینی) خاوه نی کتیبی: (غیاث الامم) هه
 هیناویه تی.

دوو: ئەو مەرجانەى كەرەچاوكردنيان پيويسته بۆ وەرگرتنى باج:-

۱- پيويستى و ئاتاجى راستەقىنە ھەبى و چارەى دىكەش نەبى:-

دياره ئەسل پاراستنى مال و سامانى خەلك و پارىزگارى لىكردنى خاوەنىتىيان و ئەرك نەخستە سەر شانيانە مەگەر بە بەلگەيەكى شەرى پوون و بىچەندو چوون، بۆيە يەكەمىن مەرجى دروست (جائى) بوونى باج وەرگرتن لەخەلكى ئەوئەى كە دەولەت و كۆمەلگا ئاتاجى و پيويستى راستەقىنەيان ھەبى، وە بىجگە لەباج وەرگرتن ھىچ چارەى دىكەشيان لەبەردەم دانەبى!

شايانى باسيشە كە زاناو پيشەوايانمان زۆر سەخت گىرىيان لەم مەرجەدا كەردو، ئەوئە دەستەلاتدارەكان بۆ زىادەپووى تىركردنى ئارەزووەكانيان بارى شانى خەلكى بە باجەكان قورس بكەن!

وە لەمىژووى ئىسلامىدا زۆر ھەلوئىستى مەردانەو بويرانەى زانايان لەبەرانبەر ھوكمرانان دا لەوبارەو بەخەتى پرشنگدار تۆماركراون، بۆ وئە:

يەكەم: ^{۴۳۲} كاتىك سولتانى مىصر (سيف الدين: قُطُن) ويستى لەشكر ئامادە بكات بۆ جەنگى تەتەرەكان و زاناو شەرعزانان و قسە پويشتووانى ولاتى بانگ كردن و پايوژى پىكردن و، پيشنىيارى كرد كە مال و سامان لەخەلكى وەرگىري و بۆ پرچەككردن و خوئامادەكردن بەكاربەينري و لەوبارەو قسەو باس كراو ھەموو لايەك چاوەرپى قسەو بپريارى: (سُلْطَانُ الْعُلَمَاءِ: الْعَزَّازُ بْنُ عَبْدِالسَّلَامِ) بوون، (ابن عبدالسلام) يش بە (قُطُن) ى گوت: (ھەر كاتىك دوژمن بەسەر ولاتى مسولمانانى داداو داگىري كرد، لەسەر تىكپراى خەلكى فەرزە كە لەگەلى بجەنگن، ئنجا بەمەرجىك ھىچ لەخەزىنە (بيت المال) دا نەمايى و، ھەرچى جل و بەرگ و كەل و پەلى زىر كفت كراو گرانبەھاتان ھەيە فروشتبتان و ھەركام لەسەريازەكان تەنيا ولاخ و چەكەكەيان ھەبى و، لەگەل خەلكى دا يەكسان بن، ئەو بۆتان ھەيە بەئەندازەى ئەو كە جىھادەكەتان پيويستىەتى لەمىللەت وەرگىرن، بەلام پارە لەخەلكى وەرگرتن لەحالىك دا كەپارەو سامان و كەل و پەلى گرانبەھا لەدەستى جەنگاوھران (واتە دەولەت و كاربەدەستانى) دا مايى، ئەو نايى و دروست نى).

^{۴۳۲} بپوانە: (فقه الزكاة) ج ۲ ص ۱۰۸، كە لە: (النجوم الزاهرة) ج ۷ ص ۷۲، ۷۳، وەرىگرتو.

واته: عومەر (خوا لئی پازی بئی) له نه بطی یه کان^{٤٣٦} (بازرگانی یان دهکرد): له زهیت و گه نه بیست یه ک (٢٠/١) ی وهرده گرت (وهک باج) بوئه وه باری زۆر - ی زهیت و گه نه - بو شاری مه دینه بینن، وه ده بییه ک (١٠/١) ی له لۆکه فروشه کان وهرده گرت. ههروه ها (انس بن مالک) خوالیی پازی بئی گپراویه ته وه که عومەر خوالیی پازی بئی وهک یاسایه ک داینا بوو که:

(أَنْ يُؤْخَذَ مِنْ تِجَارِ أَهْلِ الْحَرْبِ الْعَشْرِ، وَمِنْ تِجَارِ أَهْلِ الذِّمَّةِ نِصْفُ الْعَشْرِ، وَمِنْ تِجَارِ الْمُسْلِمِينَ رُبْعُ الْعَشْرِ)^{٤٣٧}.

بازرگانه کانی نه هلی جهنگ ده بییه کیان لئ وهریگری و، بازرگانه کانی هاو په یمان بیست یه ک و بازرگانه کانی مسوولمانیش چل یه ک.

ج - ده بی باجه کان له بهر ژه وهرندی یه کانی میلله ت دا سه رف بکری ن: به لئ ته نیا نه وه نده به س نیه که باجه کان به هه ق وهریگری ن و به داد گهریش وهریگرانه که جی به جی بکری، به لکو پیویسته پاش کوکرانه وهش به پی ی یاسا کانی شهرع و له پیناوی دابین کردنی بهر ژه وهرندی یه گشتی یه کانی کو مه لگا و ده ولت دا به کار بهیتری، نه ک له پیناوی هه واو ئاره زووی حوکمران و کار به ده ستان دا.

با بو چاکتر پوون بوونه وهی مه به ست سه رنجی ئه م گفت وگویی عومهری کوپی خه تتاب و یه کی ک له مسوولمانان بدهین:

(عن سفیان بن ابی العوجاء قال: قال عمر بن الخطاب: والله ما أدري أخلیفة أنا أم ملک؟! فان كنت ملكاً فهذا أمر عظیم، قال قائل: یا امیر المؤمنین ان بینهما فرقاً، قال: ما هو؟ قال: الخلیفة لا یأخذ إلا حقاً ولا یصنعه إلا فی حق، فانت بحمد الله كذلك، والملك یغسف، فیأخذ من هذا ویعطی هذا، فسکت عمر)^{٤٣٨}

واته: عومهری کوپی خه تتاب گوتی: به خوا نازانم ئایا من خه لیفه م یان پادشام؟ نه گهر پادشا بم ئه وه شتیکی گه وه یه! قسه که ری ک گوتی: ئه ی فه رمانده ی به روا داران جیاوازی یه کیان هه یه، گوتی: چی یه؟ گوتی: خه لیفه به هه ق نه بی (سامان) وهرناگری و له شوینی هه قیش دا نه بی داینانی، جا ستایش بو خوا که تو ئاوا ی، به لام پادشا سته م ده کات و (هه ر له خو وه به بی هه ق) له م وهرده گری و به م ده به خشی! جا عومەر (خوا لئی پازی بئی) بئی دهنگ بوو.

^{٤٣٦} نه به طی یه کان (نبط، أنباط) گه لیکن، وه به بازرگانان و جوتیارانیش ده گوتری به وانه: (المعجم

الوسیط) ص ٨٩٨.

^{٤٣٧} هه مان سه رچا وه لا په ره.

^{٤٣٨} به وانه: (فقه الزکاة) ج ٢ ص ١٠٨٤، که له (طبقات ابن سعد) ج ٢ ص ٣٠٦، ٣٠٧ وهرگرتوه.

د- په سندرکړدنې مشورخوړان و نهنجوومه نې پړاويږ:

چواره مين مهرجې په واپوونې باج وهرگرتن له نيسلام دا نهويه كه خهليفه يان سهروك يان پيشهواي دهولت، چ جاى كاريه دهستانى خوار وى وهك سه پرېرشتى ويلايه تهكان، بوى نيه به تهنياو به بې پړاويږ پي كړدن و پاشان په سندرکړدن و پا له سه ربوونى مشوور خوړان (اهل الحل والعقد) و نهنجوومه نې پړاويږ، به تاييهت پسپوړانى نهو بواره، هر له خووهو سه ربه خو باجهكان دابنې، چونكه وهك پيشترېش گوتمان مال و سامانى ئينسانهكان پيوسته وهك خوین و كه پامهت و حورمهت و ئاپروويان پاريزراو بيت و هيچ كهس بوى نيه به بې به لگو پاساوى شهرعى دهستى يو دريږ بكات.

ننجا به حوكمى نهوه كه پړاويږ كړدن (الشورى) يه كيكه له بنه ما هره گورهو گرنگهكانى بهرپوه چوونى كاروبارى كومه لگاو دهولته نيسلامى، وهك خواى كاريه جې فهرموويه تى: (وامرهم شورى بينهم) الشورى: ۲۸، وه دانانى باجهكانيش له سهر هاو لاتيان به مسولمان و نامسولمانه وه كاريكى يه كجار گورهو گرنگه، نهوه بيگومان به بې پا له سهر بوون و په سندرکړدنې مشوورخوړان دروست نيه دابنرې، چونكه نهوكاته به دهست تپوهردان (تدخل) مال و سامانى خه لكى داده نرې له لايه شخسى حوكم پرانه وه، نهو جوړه په فتره ش هيچ دهقيكى شهرعى پشتگيرى ناكات، به لام به پيچه وانه وه چندان به لگه ش شهرعى بوون و بې چندهو چوون له سهر نهوه هه ن كه نابى به ناهه ق مال و سامانى هيچكهس بخورې و زيانى پي بگه يندرې، يو وينه: (يا ايها الذين آمنوا لا تأكلوا أموالكم بينكم بالباطل إلا أن تكون تجارة عن تراض منكم ولا تقتلوا أنفسكم إن الله كان بكم رحيماً) النساء: ۲۹، واته: نهى نهوانه ي پرواتان هيناوه مال و سامانتان له نيو خوتان دا به ناهه ق مه خون.

به لگه ش نهو دهش كه نه گهر به پړاويږ و په سندرکړدنې مشوورخوړان و نه هلى پړاويږ بيت دروسته باج وهرگرتن دابنرې - جگه له به لگهكانى پيشوو - نهويه كه خواى دادگهرو كاريه جې فهرموويه تى: (وامرهم شورى بينهم) با كاروباريان به پړاويږ بې، جا بيگومان باج وهرگرتن (اخذ الضريبة) يش يه كيكه له كاروبارهكانيان، كه واته مادام به پړاويږ په سندرکړدى بكنه و پينان چاك بې دروست و په وايه.

پوونكړدنه وه يهك دهر باره ي پړاويږ (شورى):

زانايان پاش يه كدهنگ بوونديان له سهر په سندرکړدى و چاكى پړاويږ، له دوو پوهو وه له باره ي پړاويږ وه كه وتوونه ته پاچيايى (اختلاف) يه وه:

يه كه م: نايا پړاويږ كړدنې فهرمان په وا (حاكم) به نهنجوومه نې پړاويږ فهرزه يان سوننه ته؟!

دووه م: نايا پاى زوربه ي نهنجوومه نې پړاويږ پي كراوان يو فهرمان په وا پا به سندرکړ

(ملزم) ه يان بهس ناگادار كه ر (معلم) ه؟!

جا ھەرچەندە ئىبرە جىئى توۋىژىنەۋەى باسى ۋاۋىژ نىيە، بەلام ھەر بەكورتى سەرۋ تىشك دەخەينە سەر ھەركام لەم دوو پرسىيارە:

يەكەم: جارى بۇ پرسىيارى يەكەمىيان ئەگەر گونجاۋ ۋە ۋابى بۇ پىغەمبەرى خوا ﷺ پرسىيارى كە ئايا ۋاۋىژ كەردنى لەسەر پىۋىست بوۋە، يان تەنيا سوننەت بوۋە؟! بىكرى، - كە بۇ ئەۋىش بەلگەى فەپزبوۋنى بەھىژترە^{۴۳۹} - ئەۋە بىگومان دروست نىيە بۇ غەيرى ۋى ئەۋ پرسىيارە ھەر بىكرى دۋاى ئەۋەى خۋاى كاربەجى بەپاشكاۋى فەرموۋىيەتى: دەبى كاروبارى مسولمانان بەۋاۋىژ بىت، ۋەدۋاى ئەۋەى كەپىغەمبەرى خوا ﷺ ھىچ مەسەلەۋ پوداۋىكى ۋاۋىژ ھەلگى نەھاتۋتە پىش كەۋاۋىژى نەكەردىن ۋەك لە سىرەى ژيانىدا بەپوۋن و درەۋشاۋەى ديارە.

دوۋم: بۇ پرسىيارى دوۋەمىشيان دەلىين:

بىگومان ۋاۋىژ پابەندكەر (مُزِم) ھو تەنيا فىركەر و ئاگادار كەرەۋە نىيە، چونكە:

۱- ئەگەر ئەنجامى ۋاۋىژ كەردن بىرىتى نەبى لە پابەندبوۋنى فەپمانرەۋاى ۋاۋىژكەر بەپاى زۆرىيە يان سەرجمە ۋاۋىژ پىكراۋەكانى يەۋە، ئەۋ ۋاۋىژ كەردنە جەۋھەرۋ نىۋەپۋكى خۋى لەدەست دەدات و كۆپى ۋاۋىژ ئەنجوۋمەنى ۋاۋىژ پىكراۋان بەبەلاش سەرى خۋيان دەھىشەين!

ئاخر چ ماناى ھەيە پاش چەند سەعات مشت و مېۋ ۋاۋىژ ھەلسەنگاندنى كۆپۋ ئەنجوۋمەنى مشورخۋان و تەگىركەرەن باباى فەپمانرەۋاۋ جەۋ بەدەست ھەر لەسەر قسەۋ پاى خۋى بىت و، بتۋانى ھەرچى گوتراۋە ئەگەر بە بەلگەش ئىسپات كرابى ھەموۋى بەدىۋارى دا بدات!!

ئىنا (ابن كئىر)^{۴۴۰} ىش لەتەفسىرەكەى خۋى ھىناۋىيەتى كە (ابن مردويه) لە (علي بن ابي طالب) ۋەۋە خوا لىي پازى بى كە گوتۋىيەتى: (سُئِلَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ عَنْ (العزم) فِي الْآيَةِ الْكَرِيمَةِ: (فَإِذَا عَزَمْتَ فَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ) فَقَالَ: مُشَاوَرَةُ أَهْلِ الرَّايِ ثُمَّ إِتْبَاعُهُمْ) واتە: پىغەمبەرى خوا ﷺ لەبارەى (العزم) ۋەۋە كە لەئايەتى بەپىز (فَإِذَا عَزَمْتَ فَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ) دايە پرسىيارى لىكرا فەرموۋى: عەزم لىرەدا بىرىتيە لەۋاۋىژ كەردن بەخاۋەن عەقلان پاشان شوين كەوتنىان.

۲- پىغەمبەرى خوا ﷺ لەھەر كاروبارىكى گرنگ دا كە ۋەحى و پەيامى خۋاى بۇ نەھاتىي پرس و ۋاۋىژى بە ھاۋەلە بەپىزەكانى خوا لىيان پازى بى كەردەۋ پاشان بەپىي

^{۴۳۹} چونكە خۋاى زاناۋ دادگەر فەرمانى پى كەردەۋ كەۋاۋىژ بەھاۋەلانى بكات: (.. وشاورهم في الأمر..) آل عمران: ۱۵۹، جا بىگومان ۋەك زانايانى (اصول الفقه) گوتۋىيانە: فەرمان (أمر) بۇ پىۋىست بوۋن (وجوب) مەگەر بەلگەيەك ھەبى لەسەر مەبەست نەبوۋنى پىۋىست بوۋن.

^{۴۴۰} بېۋانە: (تفسير ابن كئىر) ج ۱ ص، تفسير آية: ۱۵۹ من (آل عمران).

نهنجامی پرس و پاوه گرتن و پاویژده کهش رهفتاری کردوه و گه لیک جار له بیرو پای شه خسی خویشی هاتوته خوارو چوته سهر پای زۆربه، که ده شلیم گه لیک جار مه به ستم نه وه نیه که جاری واش هه بووین گوی ی به پای زۆربه نه دابی، به لکو ته نانه ت یه ک جاریش نه بووه که پابه ند نه بووین به پای زۆربه وه، به لام مه به ستممان له گه لیک جار نه وه یه که هه ندیک جار پاویژکر نه که ده رباره ی مه سه له یه ک بووه که پیویستی به پاو بوچوونی خه لکی پسپو پ (اهل الاختصاص) هه بووه، نه ک تیکر پای خه لکه که تا کو سهره نجام زۆری ی و که می ی لایه نگرانی پایه کان ده وری هه بی!

نه و بووداوو مه سه لانه ش که پیغه مبه ر ۴۱ پاویژ ی تیدا کردوون و پابه ندیش بووه به نهنجامی پاویژکر نه که یه وه زۆر زۆن، بۆ وینه: ۴۱

* پاویژکر دن له جه نگی به دردا بۆ پووه پووه بوونه وه له گه ل سوپای هاو به ش بۆ خوا دانه رانی قو په یش وه بریار دانی به ر ه نگار بوونه وه پاش را لئ بوون و په سه ندکر دن له لایه ن کوچکه ران (مه اج رین) و پشتیوانان (انصار) وه.

* پاویژکر دن به (الحباب بن المنذر) و جی به جی کر دن نه خشه و پایه که ی وی.

* پاویژکر دن بۆ له شار چوونه در یان نه چوونه در له جه نگی ئو حوود داو پاشان

پابه ند بوون به پای زۆربه وه و دابه زین له پاو بوچوونی خو ی.

* پاویژکر دن ده رباره ی ریک که وتن له سه ر سییه کی به رومیوه ی مه دینه له جه نگی

ئه حزاب داو پاشان واز لئ هینانی نه و پایه له به ر را لئ نه بوونی: (سعد بن عباده) و (سعد بن معاذ).

* پاویژکر دن له سولحی حوده ی بییه دا که هه لکو تیتته سه ر مال و خیزانی کافره کان و

پاشان واز لئ هینانی نه و پایه له سه ر قسه ی (أبوبکر) خوا لئی پازی بی.

سی: به لگه کانی نه وانه که باج وه رگرتن به ره و نا زانن و به ره په رچه دانه وه یان

هه رچه ند پاش بر گه ی یه که م و دووه م په نگه پیویست نه کات هیچ قسه ی دیکه له سه ر

باج وه رگرتن بکری بۆ ئیسی پاتی په وایی و دروست بوونی، به لام بۆ زیده دنیایی و

به رچا و بوونی، نه وه له م بر گه ی سییه یه مه ش دا سه رنجیکی قسه و بیرو پای نه و که سانه

ده ده یان که پینیان وایه باج وه رگرتن دروست نیه و به ره په رچی نه و شتانه ش ده دینه وه که

له و باره وه به به لگه یان دینه وه، که سه رجه م قسه و به لگه کان یان له م سی یانه دا خو یان ده نوینن:

۴۱ سهرچاوه ی پيشوو، ج ۱ ص ۴۲۰.

۱- بِيَجْهَ لَهُ زَكَاتٌ هِيْجْ هَهْ قِيْكَى دِيْكَهَ لَهْ سَهَرِ مَالٍ وَ سَامَانِ نِيْهَ (لَا حَقَّ فِي الْمَالِ سِوَى الرِّكَاءِ): نَهْ مَهْ قَسَهْ وَيِرَوِ پايهْ كِيْ بَاوِيْ نِيْوْ هَهْ نَدِيْكَ لَهْ شَهْرِ عَزَانَانِ (فَقِهَاء) هُوْ نَهْ گَهْرِ نَهْ مَقْسِيَهْ شِ نِيْسِيَاَتِ بِيْ بَاَجْ وَ هَرِ گِرْتَنِ لَهْ بِنَاغَهْ وَ هَهْ لَدَهْ وَ شِيْتَهْ وَ ه.

ب- پَرِيْزِ گِرْتَنِ لَهْ خَاوَهْ نَدَارِيْتِيْ كَهْ سِيْ (إِحْتِرَامُ الْمَلِكِيَّةِ الشَّخْصِيَّةِ): شَتِيْكَى نَاشِكِرَاوِ پِرَوْنَهْ كَهْ نِيْسِلَامْ بَهْ پَاشِكَاوِيْ دَانِيْ بَهْ وَ دَا هِيْ نَاوَهْ كَهْ هَهْ مَوُوْ كَهْ سِيْكَ خَاوَهْ نِيْ شَتِيْ خَوِيْ بِيْتِ، وَ هَهْ رَوَهْ چَوْنِ كَوِشْتَنِيْ هَهْرِ نِيْنَسَانِيْكَ وَ خَوِيْنِ پَشْتَنِيْ قَهْ دَهْ غِيَهْ، مَالٍ وَ سَامَانِ لِيْ فَهْوَتَانْدَنِ وَ لِيْ نَهْ سَتَانْدَنِيْشِيْ بَهْ هَهْ مَانِ شِيْوَهْ حَهْ پَامَهْ وَ پِيْغَهْ مَبَهْرِيْ خَوَا ۱۱۲ نَهْ وَ كَهْ سَهْ يِ بَهْ شَهْ هِيْدِ دَانَاوَهْ كَهْ لَهْ سَهَرِ بَهْ رَغْرِيْ لِيْ كِرْدَنِيْ مَالٍ وَ سَامَانِيْ دَهْ كَوِزِيْ: (مَنْ قَبِلَ دُونَ مَالِهِ فَهُوَ شَهِيدٌ) رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ وَمُسْلِمٌ وَأَصْحَابُ السُّنَنِ.

ج- هَاتَنِيْ چَهْ نَدَانِ فَهْرَمُوْدَهْ لَهْ بَارَهْ يِ زَهْمِ كِرْدَنِيْ وَ هَرِ گِرْتَنِيْ بَاَجْ وَ گُوْمَرْ گَهْ وَ ه: كَهْ نَهْ مَانَهْنِ:

* (إِنَّ صَاحِبَ الْمَكْسِ فِي النَّارِ) رَوَاهُ أَحْمَدُ وَ الطَّبْرَانِيُّ عَنْ رُوَيْفِعِ بْنِ ثَابِتٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ.
* (لَا يَدْخُلُ الْجَنَّةَ صَاحِبُ مَكْسٍ) رَوَاهُ أَبُو دَاوُدَ وَ ابْنُ خَرِيْمَةَ فِي صَحِيْحِهِ وَ الْحَاكِمُ وَ صَحْحُهُ عَنْ عَقْبَةَ بْنِ عَامِرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ.

* بَهْ سَهْرَهَاتِيْ نَهْ وَ ژَنَهْ يِ كَهْ بَهْ (الْغَامِدِيَّةُ) نَاسِرَاوَهْ كَهْ زِيْنَايِ كِرْدَهْ وَ پَاشَانِ دَانِيْ پِيْ دَا هِيْ نَاوَهْ دَوَايِيْ پِيْغَهْ مَبَهْرِ ۱۱۳ پَاشِ نَهْ وَ هِيْ مَنْدَالَهْ كَهْ يِ بُوَوَهْ لَهْ شِيْرِيْ بَرِيْوَهْ تَهْ وَ ه، فَهْرَمَانِيْ كِرْدَهْ كَهْ بَهْرِ دَبَارَانِ (رَجَمَ) بَكْرِيْ، نَجَا لَهْ بَارَهْ يِ وَ ه فَهْرَمُوِيَهْ تِيْ: (لَقَدْ تَابَتْ تَوْبَةُ لَوْ تَابَهَا صَاحِبُ مَكْسٍ لَفَقَّرَ لَهُ) رَوَاهُ مُسْلِمٌ، وَ آتَه: نَهْ وَ ژَنَهْ بَهْ جَوْرِيْكَ گَهْ پَاوَهْ تَهْ وَ ه لَایِ خَوَا كَهْ نَهْ گَهْرِ خَاوَهْنِ (مَكْسٍ) ۱۱۴ يَكِيْشِ نَاوَا گَهْ پَابَا يَهْ وَ ه لِيْ دَهْ بُوْرْدَرَا.
* (إِنَّ اللَّهَ يَدْنُو مِنْ خَلْقِهِ فَيُغْفِرُ لِمَنْ يَسْتَغْفِرُ إِلَّا لِبَعْضٍ يَفْرِجُهَا أَوْ عَشَّارٌ) رَوَاهُ أَحْمَدُ وَ الطَّبْرَانِيُّ فِي الْكَبِيْرِ وَ الْاَوْسَطِ عَنْ عُثْمَانَ بْنِ أَبِي الْعَاصِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ.

وَ آتَه: خَوَا لَهْ بَهْ نَدَهْ كَانِيْ نِيْزِيْكَ دَهْ بِيْتَهْ وَ ه هَهْرِ كَهْ سِيْكَ دَاوَايِ لِيْ بُوْرْدَنِيْ لِيْ بَكَاَتِ لِيْ يِ دَهْ بُوْرِيْ مَهْ گَهْرِ ثَا فَرَهْ تِيْكَ كَهْ بَهْ دَاوِيْنِيْ زِيْنَا بَكَاَتِ، يَانِ بَاَجْ وَ گُوْمَرْ گَهْ وَ هَرِ گِرْتَنِ ۱۱۵.

* (يَا مَعْشَرَ الْعَرَبِ إِحْمَدُوا اللَّهَ الَّذِي رَفَعَ عَنْكُمْ الْعُرُوثَ) رَوَاهُ أَحْمَدُ وَ أَبُو عَلِيٍّ وَ الْبَزْزَارُ عَنْ سَعِيْدِ بْنِ زَيْدٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ.
وَ آتَه: نَهْ يِ گَهْ لِيْ عَارَهْ بِ سَتَا يَشِيْ نَهْ وَ خَوَا يَهْ بَكَهْنِ كَهْ دَهْ يِيَهْ كِيْ لَهْ سَهَرِ هَهْ لَغْرْتَنِ.
* (إِنَّمَا الْعُرُوثُ عَلَى الْيَهُودِ وَالنَّصَارَى وَلَيْسَ عَلَى الْمُسْلِمِينَ عُرُوثٌ) رَوَاهُ أَحْمَدُ وَ أَبُو دَاوُدَ، وَ آتَه: بِيْ گُوْمَانِ دَهْ يِيَهْ كَهْ لَهْ سَهَرِ جَوُوْلَهْ كَهْ وَ نَهْ صِرَا نِيْ يَهْ كَا نَهْ وَ مَسْؤُلَمَانَانِ دَهْ يِيَهْ كِيَانِ لَهْ سَهَرِ نِيَهْ.

ameer.maktab@yahoo.com

f /AliBapir

AliBapir

f /MediaAmeerOffice

www.alibapir.net

۱۱۲ دَوَايِيْ پِيْ نَاسَهْ يِ (مَكْسٍ) دَهْ كَهْ يِنِ.

۱۱۳ دَوَايِيْ چَا كَرِ مَانَايِ (عَشَّارٌ) پِرَوْنِ دَهْ كَهْ يِنَهْ وَ ه.

ئىستاش با دوست بگەين بەھەلسەنگاندنى ھەركام لەو سى بەلگەيەو
لەمەھەكيان بەھەين داخو چۆن و چەند دەردەچن!

أ- جارى بۇ يەكەميان مادام لەخالى دووھى (مال بەخشىنى فەپز) بەندى يەكەم دا
پوونمان كىرەتەوھە سەلماندووشمانە كە مال بەخشىنى فەپز بەس لەزەكات دا كورت
ھەلنەھاتوھە ھەقى نىومال و سامان تەنیا زەكات نىە. خوینەرى بەپز حەوالەى ئەوئ
دەكەين و لىرەدا دووبارەى ناكەينەوھ.

ب- دەربارەى بەلگەى دووھىشيان ھە بەكورتى دەلین:

بەلئى بىگومان لەكۆمەلگای مسولمان و لەژىر سايەو سىبەرى دەولەتى ئىسلامى دا
تىكپراى ھاوالاتيان بەمسولمان و نامسولمانەو پىويستە مال و سامانىشيان وەك خوین و
ئابروو كەپامەتيان پارىزراو بىت و بەبئ بەلگەو ھەقى شەرى ھىچ كەس دەستيان بۇ
نەبات، بەلام بىگومانىش پزىلئ گرتنى مولك و مالى تاكەكانى كۆمەلگاش لەگەل ھەبوونى
ھەق و مافى گشتى كۆمەلگاو دەولەت لەو مولك و مال و سامانەدا دژ نىن و تىك ناگىرئ،
چونكە بىگومان ھىچ تاك (فرد) يك بەبئ ھاوكارى و دەستبار بۇ گرتنى پاستەوخو
ناپاستەوخو كۆمەلگاو دەولەت كاروكاسبى بۇ ناكى و ھىچى بۇ بەھىچ ناكى!
بۆيە دادگەرى ئەوھە عەقل و فىطرەت داخواز دەكەن - وىپراى بەلگە شەرى يەكان -
كە ھەروەك چۆن كۆمەلگاو دەولەت دەست و دەريان لە پەيداكردى ئەو مال و سامانەدا
ھەبوو، پشك و بەشىشيان لەصەرف كىردنى دا ھەبئ.
كەواتە:

يەكەم: ھەركاتىك لەنىو كۆمەلگای ئىسلامى دا كەسانىك ھەبوون كە بەھوئى زەكاتەو
پىداويستى يەكانيان دابىن نەدەكران و زەكات بەشى ئەوھى نەدەكرد.

دووم: وەھەر كاتىك دەولەت و قەوارەى ئىسلامى بۇ ھىنانەدى بەرژەوھەندى يەكى
ئابوورى يان عەسكەرى يان زانستى يان كۆمەلایەتى يەكى لەسەر مال و سامان كەوت.

سەيەم: وەھەركاتىك راگەيانندن و گەياندى پەيام و بەرنامەى خوا بەھەر جى يەك
لەگۆشەو كەنارەكانى دنيا، يان لاىردن و پىشەكەش كىردنى ھەر خراپەو ناشەرى يەك و
چەسپاندنى ھەر چاكەو پىويستى يەكى شەرى يەكى لەسەر مال و سامان كەوت، ئەوھ
لەھەموو ئەم حالنەدا مادام خەزىنە (بىت المال) تىيدا نەبوو يان تواناى نەبوو، نەك ھەر
دروستە مال و سامان لەخەلكى بەگشتى و سامانداران بەتايبەت وەربگىرئ، بگرە
فەپزىشە، چونكە ھەموو ئەو شتانە جى بەجىكرانىان فەپزەو بىگومان ھەرشىتىكىش
فەپزىك يەكى لەسەرى بگەوئ ئەویش فەپزو پىويست دەبئ وەك چەندان جار پوونمان
كىرەتەوھە باسما كىردوھ.

ج- وه دهر باره ی سینه میشیان دهلین:

یه که م: زوره ی نهو دهقانه ی که لهو باره وه گیرپاونه وهو پالدرانه لای پیغه مبر ❶
یان راستی (صحّة) یان سهلمینراو نیه قسه له سهر (سند) هکانیان هیه،^{❶❶} یان نه گهر
هه یانبی راستیش بیّت - وهک فرموده که ی (مسلم) - نهو دهق (نص) نیه له سهر
حه پام بوونی باج و گومرگ، چونکه باسی (مکس) و (عشور) دهکن و نه مانیش، وهک
تۆزیک دیکه دهیخهینه پوو نه له پووی زمانه وانی و نه له پوانگه ی شهرعه وه چه مک و
واتایه کی تاییهت و دیاری کراویان نیهو بو چهند ماناو مه بهستیک به کارهاتوون.

دووم: وشه ی مهکس (المکس) که وهک پسپۆزانی زمان گوتوویانه^{❶❷}: له نه سلّی زمان
دا به مانای که م و کوپی (النقص) و کهم کردنه وهی نرخ شت له کپین فروشتن دا (إنتقاص
الکمن فی البیاعه) دیت، له زاراوو به کارهینانی شهرع و شهرعزانانیش (فقهاء) دا دوو
چه مک و واتای هه: ^{❶❸}

۱- نهو باج و گومرگانه ی که له سهردهمی هاتن و سهره لّدانی ئیسلام دا له دنیا دا
باو بوون و پادشاو دهسته لاتداره سته مکاره کان به ناهق له خه لکیان دهستاندن و له ژیر باری
گرانی باج و سهرانه و سوغره و بیگارد پشتیان پین ده چه ماندن، هیچی له پیناوی قازانچ و
خیرو بهرژه وهندی خه لک و کۆمه لگادا به کارنه دهینراو، ته نیاو ته نیا له پئی تیرکردنی
هه و او نارمه زوو دهکانی نهو پادشاو دهسته لاتدارانه و دهست و پیوهنده کانیا دا خه رج دهکراو
له هه شتی مشتی به خه لک و میللهت نه ده گه یشت!!

۲- واتایه کی دیکه ی وشه ی ناوبراو له زارای شهرع دا: به پهفتاری نهو کار به دهست
زهکات وهرگرانه دهگوتری که له کاتی وهرگرتنی زهکات دا ستهم له خاوهن سامانه کان
دهکن و زیاد له وهی که له سهریانه لییان وهرده گرن، یان له وهی که به ناوی زهکات و بو
هه ژاران و نه داران و زهکات پین شیاوانی دیکه کۆی دهکنه وه دزی و خیانهت دهکن.

که واته: وشه ی (مکس) که کۆیه که ی (مکوس) و نه وهی که دهیکات (ماکس) ی
پین دهگوتری و کۆیه که ی (مکاس) ه، له نه سلّی زمان دا به مانای که م و کوپی و کهم کردن و

^{❶❹} بو چۆنیهتی نهو ئیشکال و تئیینی یانه ی که له سهر نهو دهقانه هه، بهوانه کتیبی: (فقه الزکاة)
ج ۲ ص ۱۹۰ تا ۱۹۲، که دهقی فرموده دهکانی له (متن) دا هیناوه له په پاوینیش دا له بهر تیشکی
سهرچاوهکانی سوننهت و قسه ی پسپۆزان دا هه لی سهنگاندوون و له مه که کی داوون و دهی خستوه که کهم
وایه له په خنه و تئیینی سهلامهت دهریچن.

^{❶❺} بهوانه: (لسان العرب) ماده: م ک س، وه بهوانه: (المعجم الوسیط) ص ۸۸۱.

^{❶❻} بهوانه: (فقه الزکاة) ج ۲ ص ۱۹۶، ۱۹۵.

لئى داشكاندن (النَّقْصُ وَالْإِنْتِقَاصُ) دىتو، له زاروى شهر عزانانش دا برىتيه له لى كه م كرده وهى مال و سامانى خه لكى و وهرگرتنى نه ندازه يه ك لىيان به ناهه ق و له پوى سته م و زوره جا چ هر له نه سل دا ناشه رعى و ناره وا بىت، وه چ له نه سل دا شه رعى و ره وا بىت - وه ك زه كات - به لام له نه ندازه ي شه رعى و هه ق زياتر وهربرى يان دزى و خيانه تى تىدا بكرى.

سنى يه: وشه ي (عُشْر) یش كه له نه سلى زمان دا به مانای ده ييه ك (۱۰/۱) دى،^{۴۴۷} له زاروى شهر عزانان دا برىتيه له وهرگرتنى ده ييه ك له بازركانانى شه هلى كوفر كه له گه ل مسولمانان دا له حاله تى جه نك دان، هه روه ها ناويشه بو نه و ده ييه كه ي كه وه ك (خراج)، له زه وى و زارانه وهرده گرى كه سوپاى ئيسلام به زه برى هيزو چه ك نازادى كردوون و هر به ده ست خه لك و خاوه نه كانياه وه هيزراونه وه.^{۴۴۸}

دياره نه وه ده قانه نش كه تىيان دا باسى لابردينى (عشور) كراوه، يان زه مى (عاشِر) كه (عُشْر) وهرگره و كۆيه كه ي (عُشْر) ه - كراوه له گه ل نه و چه مك و اتايه دا كه گوتمان پر به پىست و گونجاو و ته بان، جا بو نه وهى له وباروه به رچاومان پوونتر بىت با نه م چه ند قسه يه ي زانايه كى ناودارو پسپوړى بوارى شابوورى له زانايانى پيشين (سلف) بخوازينه وه، پاش نه وهى نه و فهرمووده و ده قانه ي هيناومانه وه كه له باره ي (عشور) وه هاتوون گوتويه تى:^{۴۴۹}

(وجوه هذه الأحاديث التي ذكرنا فيها العاشر وكراهة المكس والتغليظ فيه: أنه قد كان له أصل في الجاهلية. يفعلُه ملوك العرب والعجم جميعاً، فكانت سنتهم أن يأخذوا من التجار عشر أموالهم إذا مروا بها عليهم.. يبين ذلك ما ذكرناه من كتب النبي ﷺ لمن كتب من أهل الأمصار: (أنهم لا يحشرون ولا يُعشرون) فعلمنا بهذا: أنه قد كان من سنة الجاهلية، مع أحاديث فيه كثيرة، فأبطل الله ذلك برسوله وبالأسلام، وجاءت فريضة الزكاة برُبْع العشر، من كل مائتي درهم خمسة، فمن أخذها منهم على فرضها فليس بعاشر لأنه لم يأخذ العشر، إنما أخذ ربعه.. وهو مُفسر في الحديث... (ليس على المسلمين عشر إنما العشور على اليهود والنصارى) وكذلك الحديث الذي ذكرناه مرفوعاً، حين ذكر العاشر، فقال: (الذي يأخذ الصدقة بغير حقها) وكذلك وجّه حديث ابن عمر، حين سُئل: (هل علّمتُ عمرُ أخذ العشر من المسلمين؟! قال: لا لم أعلمه).. وكذلك حديث زياد بن حدير، حين قال: ((ما كنا نُعشرُ مسلماً ولا مُعاهداً)) إنما أراد: أنا كنا نأخذ من المسلمين رُبْع العشر ومن أهل الذمة نَصْف العشر).

^{۴۴۷} بېروانه: (المعجم الوسيط) ص ۶۰۲.

^{۴۴۸} بېروانه: سرچاوه ي پيشوو هه مان لاپه ره، وه: (فقه الزكاة) ج ۲ ص ۱۹۰۷، ۱۹۰۸.

^{۴۴۹} بېروانه: (الأهوال) لابي عبید، ص ۷۰۷، ۷۰۸، وه: (فقه الزكاة) ج ۲ ص ۱۹۰۶، ۱۹۰۷.

واټه: وه ماناو مهبهستی ئهم فهرمودانهی که تئیان باسی دهییهک وهرگرو ناپهسهندی (مکس) و ههپشه لئ کردنی کراوه: ئهوهیه که لهسهردهمی نهفامیتی دا پیشهیهکی ههبووه و سهرجهم پادشایهکانی عارهو عهجهم کردوویانهو، پهفتاریان وا بووه که دهییهکیان لهو بازرگانانه وهرگرتوه که مال و سامانهکانیانیان بهلایان دا تیدهپهپاند... ئهو نامانهی که باسمان کردن که پیغهمبهر ﷺ بۆ خه لکی شارهکانی نووسیون که تئیان دا نووسراوه: (نابن) خپ بکریتهوه و نابن دهییهکیان لئ بستنیرئ) ئهوهی گوتمان پوون دهکه نهوه.

جا له مهوه دهزانین که ئهو دهییهک وهرگرتنه عادهتی سهردهمی نهفامیتی بووه، وه لهو بارهوه فهرمودهی زۆرو زهوند هه، جا خوا بههوی پیغهمبهرهکی و بههوی ئیسلامهوه ئهو نه ریتتهی ههلوه شاندۆتهوه، وه فهپزی زهکات چل یهک (۴۰/۱) ی مال و سامانی دیاری کردوه، له ههر دووسه درهم پینج درهم، جا که سینک ئهو ئه ندازه یه یان به پئی ئهو فهپزهو بهو ناوهوه لئ وهریگری ئهوه به (عاشر) دانانرئ، چونکه دهییهکی وهرنهگرتوه به لکو چواریهکی دهییهکی وهرگرتوه... ئه ویش لهو فهرمودهیه دا پوون کراوتهوه - که دهفهرموئ: - (دهییهک له سه سولمانان نیه به لکو له سه رجوو و دیانه کانه) ههروه ها ئهو فهرمودهیهی که به بهر زکراوه یی - بۆ لای پیغهمبهر ﷺ هیناومانهوه که باسی (عاشر) ی کردوه و فهرموویه تی: (ئهو که سه یه که به نامه ق زهکات وهردهگری)، دیسان واتای قسه که ی (ابن عمر) که لئی پرسراوه: (ئایا زانیوته که عومر دهییهکی له سولمانان وهرگرتبئ؟! گوئی: نه، نه مزانیوه)، ههروه ها قسه که ی (زیاد بن حذیر) که گوئوویه تی: (ئیمه له هیج سولمانیک و له هیج هاوپه یمانیک دهییه کمان نه دهستاند)، ئهوه مهبهستی ئهوه بووه: که ئیمه چل یهک (۴۰/۱) مان له سولمانان وهردهگرت و بیست یهک (۲۰/۱) له (اهل الکتاب) ی هاوپه یمان.

که واته: مهبهست له جوو و دیانه کان (اليهود والنصارى) که له فهرموده که دا هاتوون گشتی، نیه به لکو تایبه تی (خاص) یه و مهبهست پئی ئهوانه یانن که له گه ل ئه هلی ئیسلام دا له حاله تی جهنگ دا بوون و (اهل الحرب) بوون، وهک ئهم دهقه دهیگه یه نئ که (ابوعبید) هیناویه تی: * (روئ ابو عبدالرحمن من مَعْقِلٍ قَالَ: سَأَلْتُ زِيَادَ بْنَ حُذَيْرٍ: مَنْ كُنْتُمْ تُعَشِّرُونَ؟ قَالَ: مَا كُنَّا نُعَشِّرُ مُسْلِمًا وَلَا مُعَاهِدًا، قُلْتُ فَمَنْ كُنْتُمْ تُعَشِّرُونَ؟ قَالَ: ثَجَارَ الْحَرْبِ كَمَا كَانُوا يُعَشِّرُونَنَا إِذَا أَتَيْنَاهُمْ).^{۴۰۰}

^{۴۰۰} بروهانه: (الاموال) ص ۷۰۷، ۷۰۸، وه (فقه الزكاة) ج ۲ ص ۱۰۹۷.

شایانی باسیشه که هندیکی دیکه له زانیان پایان وایه که مه به ست له وشه ی (عشور) له دهقانه ی سوننه ت دا - که مشتومرو نیشکالی زوریش له سهر (سند) هکانیان هیه ^{۴۰۱}، سهرانه (جزیه) یه، هه ربویه ش له هندیکی له ربویه ته کانی دا له لای (ابوداود) ناوا هاتووه: (لیس علی المسلمین خراج)، چونکه سهرانه (جزیه) پئی دهگوترا، (خراج الرووس) ^{۴۰۲}. ترمذی له کتیبی (سنن) ی خوی دا له وباره وه گوتویه تی: ^{۴۰۳} (وقول النبي ﷺ ليس على المسلمين عشر) إنما يعني به جزية الرقبة... واته: وه فرموده ی پیغه مبه ر ﷺ (مسولمانان (عشور) یان له سهر نیه) مه به ست پئی سهرانه یه..

پوخته ی قسان: نهو دهقانه ی که له باره ی (مکس) و (عشور) وه هاتوون وپرای نه وه ی که بینه و به ره ی زور له سهر نه سلی فرموده بوون و راست (صحیح) بوونیان هیه، وه ک پوونمان کرده وه به هیچ شیوه یه کیش ناگونجی بکرنه به لگه ی چه پامیتی باج و گومرگ به موتله قی، چونکه هه رکام له دوو وشه یه بۆ مانایه ک زیاتر به کاره ی نراون و به پئی سیاقی فرموده کان و هل و مهرج و بارودوخی کاتی گوترانیشیان یه کیک له و چه مک و واتایانه زیاتر خوی فەرز دهکات که بریتیه له:

یه که م: بۆ (مکس) وهرگرتنی مال و سامان به زورو سته م و به ناهه ق.

دووه م: بۆ (عشور) وهرگرتنی باجی ده ییه ک له پوژگاری نه قامیتی دا یان وهرگرتنی ده ییه ک یان سهرانه له جو و دیانه کان.

ده جا بیگومانیش هیچ کام له زانیان راجیایی (اختلاف) یان نیه له وه دا که هیچ کام له (مکس) و (عشور) به و چه مک و واتایه ی گوتمان چه پام و ناپه وان و دروست نیه که یه که میان له هیچ که س و دووه میشیان له رسولمانان وهرگیرین.

به لام باج و گومرگ و (مکس و عشور) زور جیاوازان، هه ربویه ش سهرجه م زانیان و شه رعزانان له سهر چه پامی و قه دهغه ی (مکوس و عشور) یه کده نگن، به لام بۆ وهرگرتنی باج (ضریبه) که بیگومان گومرگیش ^{۴۰۴} جوړیکه له جوړه کانی باج، زوربه ی هه ره زوری زاناو شه رعزانان که زوریک له زانیانی چوار مه زه به کانیشیان له نیودان، به په واه و بگره جاری واهیه به فەپزیشی ده زانن، وه ک له برکه ی چواره م دا پوونی ده که یینه وه.

^{۴۰۱} پروانه: (فقه الزکاة) ج ۲ ص ۱۰۹۲، وه ص ۱۰۹۶.

^{۴۰۲} هه مان سهرچاوه و به رگ، ص ۱۰۹۸.

^{۴۰۳} پروانه: (سنن الترمذی) ج ۲ ص ۳۹۹، کتاب الزکاة، (باب: ما جاء ليس على المسلمين جزية).

^{۴۰۴} به لئی وشه ی باج (ضریبه) گشتییه، به لام (گومرگ) تاییه ته به باجی مالی بازرگانییه وه به تاییه ت له کاتی هینان و بردن و له ریکاو بان دا.

چوارم: بیروپای زاناو شهر عزانان له باره ی په وایی وهرگرتنی باج و گومرگه وه:
هرچه نده هر مهسه له یه که به به لگه شهرعی و عه قلی یه کان یان به یه کیکیان نیسپات
بوو، په کی له سر نه وه نه که توه که زاناو پینشه وایانی پینشوو قسه یان له باره وه کردبی،
چونکه بنگومان نه وان به گویره ی پینداویستی یه کانی پوژگاری خو یان قسه یان کردوه و
هه ولی هه لهنجانای حوکم و یاسا شهرعی یه کان یان داوه له قورپان و سوننه ت دا! پاشان
شتیکی ناشکراشه که قورپان و سوننه ت بو تینکرای مرو قایه تی هاتوون به دریزایی زه مان و
به پانایی زه مین، وه تینگه یشتنیشیان له سر هیچ وه چه (جیل) و توینژ (شریحه) یکی
نوممه تی نیسلام تاپو نه کراوه.

نه و قسه یه ش که ده لی پنیویسته له بهر روشنایی تینگه یشتنی پینشینای چاکمان دا
له نیسلام حالای بین: (يجب فهم الاسلام على ضوء منهم سلفنا الصالح) نه گهر هه روا
به موتله قی بگوتری، جینگای چهند تی بیینی یه کی گهره یه، چونکه نه وجوره بیرکردنه وه یه
ده بیته مایه ی ته سک و گچکه کردنه وه ی نیسلام و سنووردار (محدود) کردنی قورپان و
سوننه تی فراوان و موتله قو، قالب به ستوو کردنیان به قالبی بیرو هوش و دیدی کومه له
مسولمانیک که هرچه نده پینشه وای به رزو بلیمه ت بن، سهره نجام هر نینسان و ناتوان
هه موو راستی یه کان (حقائق) ی قورپان و سوننه ت له خو یان دا جی بکه نه وه و به جمین!!
نیستاش دوا ی خستنه پووی نه و راستی یه گهره و گرنگه ی که هرچه نده له هه ندیک
بیرو هوشان دا جی نایبته وه، به لام ته رازووی پاریزران له گه لیک بیرو بوجوونی هه نه و
کوشنده یه، با سهرنجیکی قسه و بیروپای هه ندیک له زانایانی پینشینمان بده یین له باره ی
باج وهرگرتنه وه.^{۴۵۵}

۱- له فیهی حه نه فی یه کان دا:

له کتیبی: (رَدُّ الْمُخْتَارِ عَلَى الدَّرِّ الْمُخْتَارِ، شَرْحُ تَنْوِيرِ الْأَبْصَارِ) دا هاتوه:^{۴۵۶}
(قوله: (وَتَصِحَّ الْكِفَالَةُ بِهَا) أَيُ بِالنَّائِبَةِ سِوَاءِ كَانَتْ بِحَقِّ كَكْرِي النَّهْرِ الْمُشْتَرَكِ لِلْعَامَّةِ
وَأَجْرَةُ الْحَارِسِ لِلْمَحَلَّةِ الْمُسَمَّى بِدِيَارِ مَضَرَ الْخَقْمِيرِ وَمَا وَظَّفَ لِلْإِمَامِ لِيَجْهَزَ بِهِ الْجِيُوشَ،
وَفِدَاءِ الْأَسَارِ بِأَنْ أَحْتَاجَ إِلَى ذَلِكَ وَلَمْ يَكُنْ فِي بَيْتِ الْمَالِ شَيْءٌ... أَوْ كَانَتْ بِغَيْرِ حَقِّ
كِبَابِيَاتٍ زَمَانًا فَإِنَّهَا فِي الْطَالِبَةِ كَالْدْيُونِ بَلْ فَوْقَهَا...)

^{۴۵۵} پروانه: ج ۳ ص ۲۵۲، چاپی (دار احیاء التراث العربی)، که به (حاشیه ابن عابدین) ناسراوه.

^{۴۵۶} هه مان سهرچاره ی پینشو.

واته: نهو قسه‌یه‌ی که ده‌لن: (وه دورسته ببيته که فیلی) یانی که فاله‌تی باج بکات، جا چ به‌شيوه‌یه‌کی هه‌ق بیت، وه‌ک: لیدانی جوگه‌یه‌کی گشتی هاوبه‌ش، وه‌کرئی ئیشکچی که‌په‌ک که له‌ولاتی میصر (خه‌فه‌ر) ی پی‌ده‌لن، وه‌ نه‌وه‌ی که‌بو حوکمران ته‌رخان ده‌کرئی وه‌سه‌ر خه‌لکی داده‌نری بۆ‌نه‌وه‌ی له‌شکرو سوپای پی‌سازو ته‌یار بکات، وه‌ بو‌کرینه‌وه‌ی دیلان، له‌کاتیک دا که نه‌نجام دانی ئه‌م کارانه پی‌ویست بیت و هیچیش له‌خه‌زینه‌دا نه‌بیت، وه‌ چ به‌شيوه‌یه‌کی ناهه‌ق بیت وه‌ک باج وه‌رگرتنه‌کانی پۆزگاری ئیمه، نه‌وه‌ نه‌وجۆره‌ مال و سامانه له‌داواکردن دا وه‌ک قه‌رزه‌کان و بگه‌ره له‌پیشتریش.

(وقال ابو جعفر البلخي: ما يضرُّهُ السُّلْطَانُ عَلَى الرِّعْيَةِ مَصْلَحَةٌ لَهُمْ يَصِيرُ دِينًا وَاجِبًا وَحَقًّا مُسْتَحَقًّا كَالْخَرَجِ... حَتَّى أُجْرَةُ الْحَرَّاسِينَ لِحِفْظِ الطَّرِيقِ وَاللُّصُوصِ... وَهَذَا يُعْرَفُ وَلَا يُعْرَفُ خَوْفُ الْفِتْنَةِ...)

واته: (ابو جعفر البلخي)، گوتوویه‌تی: نه‌وه‌ی که حوکمران له‌سه‌ر خه‌لکی پی‌ویست ده‌کات و ده‌یکاته باج بو به‌رزه‌وه‌ندی خویان ده‌بیته قه‌رزیک پی‌ویست و مافیکی په‌وا وه‌ک خه‌راج.. ته‌نانه‌ت کرئی پاسه‌وانان بو پاراستنی پی و بان له‌دزان.. به‌لام ئه‌م حوکمه ته‌نیا ده‌بی بزانی و بلاونه‌کریته‌وه له‌به‌ر نه‌نجامی خراپه‌و شووم.^{٤٥٧}

٢- له‌فیه‌ی مالیکیه‌کان دا:

(الشيخ المالقي) له‌وباره‌وه گوتوویه‌تی:^{٤٥٨} (توظيف الخراج على المسلمين من المصالح المرسلة ولا شك عندنا في جوازه. وظهور مصلحته في بلاد الأندلس في زماننا لكثرة الحاجة، لما يأخذه العدو من المسلمين سوى ما يحتاج اليه الناس وضعف بيت المال عنه، فهذا يقطع بجوازه الآن في الأندلس، وإنما النظر في المقدار المحتاج اليه من ذلك وذلك موكل الى الامام)

واته: دانانی باج له‌سه‌ر مسولمانان له‌جۆری به‌رزه‌وه‌ندی په‌هایه‌کان (المصالح المرسلة) ه و له‌لای ئیمه گومان له‌په‌وابوونی دا نیه، وه‌ بۆیه‌ش له‌م پۆزگاره‌مان دا سوود و که‌لکی له‌ولاتی نه‌نده‌لوس (اسپانیا) دا چاکتر ده‌رکه‌وتوه چونکه ئاتاجی زۆره،

^{٤٥٧} مه‌به‌ستی نه‌وه‌یه که نه‌گه‌ر بلاوبیته‌وه که نه‌و باج وه‌رگرتنه په‌وايه، په‌نگه کاربه‌ده‌سته‌کان باری شانی خه‌لکی به‌جۆره‌کانی باجی به‌ناهه‌ق قورس بکه‌ن، بۆیه په‌سه‌ندوايه به‌س زانایان بیزان!!

^{٤٥٨} به‌وانه: (فقه الزكاة) ج ٢، ١١٠١، ١١٠٢، که له (تهذيب الفروق والقواعد السنية) وه‌ری‌گرتوه و نه‌میش له‌سه‌ر په‌راوێزی کتیبی: (الفروق) ی قراهي ج ١، ص ١٤١، چاپ کراوه.

له سوڼگه یی نه وه وه که دوژمن بهر د ه و ام له ولاتی مسولمانان زهوت دهکات، وپرای نه وه ی که خه لکی ناتاجن و خه زینه ش توانای نیه، نه م هو یانه په و ابوونی (باج) له نیستای نه دند ل و وس دا مسوگر دهکن، نه وه دنده هیه ده بی سهرنج بدریته نه دندزه ی پیویست بوو له و باره وه نه وه ش بو حوکمران ده گه پښته وه.^{۱۵۹} هـ روه ها (الشاطبی) له و باره وه گوتوویه تی:^{۱۶۰}

(إِذَا قَدَرْنَا إِمَامًا مُطَاعًا مُفْتَقِرًا إِلَى تَكْثِيرِ الْجُنُودِ لِسَدِّ حَاجَةِ الثُّغُورِ وَحِمَايَةِ الْمُلْكِ الْمُتَسِعِ الْأَقْطَارِ وَخَلَا بَيْتَ الْمَالِ وَارْتَفَعَتْ حَاجَةُ الْجُنْدِ إِلَى مَالٍ يَكْفِيهِمْ، فَلِلْإِمَامِ إِذَا كَانَ عَدْلًا أَنْ يُوظَّفَ عَلَى الْأَغْنِيَاءِ مَا يَرَاهُ كَافِيًا لَهُمْ فِي الْحَالِ، إِلَى أَنْ يَظْهَرَ مَالٌ فِي بَيْتِ الْمَالِ، ثُمَّ إِلَيْهِ^{۱۶۱} النَّظَرُ فِي تَوْظِيفِ ذَلِكَ عَلَى الْغَلَّاتِ وَالثَّمَارِ وَغَيْرِ ذَلِكَ... وَإِنَّمَا لَمْ يُنْقَلْ مِثْلُ هَذَا عَنْ الْأَوَّلِينَ لِاتِّسَاعِ بَيْتِ الْمَالِ فِي زَمَانِهِمْ بِخِلَافِ زَمَانِنَا، فَإِنَّهُ لَوْ لَمْ يَفْعَلِ الْإِمَامُ ذَلِكَ بَطَلَتْ شَوْكَةُ الْإِمَامِ، وَصَارَتْ دِيَارُنَا عُرْضَةً لَاسْتِيلَاءِ الْكُفَّارِ، وَإِنَّمَا نِظَامُ ذَلِكَ كُلِّهِ شَوْكَةُ الْإِمَامِ، فَالَّذِينَ يَفْرُونَ مِنَ الدَّوَاهِي لَوْ تَنَقَّطَ عَنْهُمْ الشَّوْكَةُ، لَحَقَّ لَهُمْ مِنَ الْأَضْرَارِ مَا يَسْتَحْقِرُونَ بِالْإِضَافَةِ إِلَيْهَا أَمْوَالَهُمْ كُلُّهَا فَضْلًا عَنِ الْيَسِيرِ مِنْهَا، فَإِذَا عُورِضَ هَذَا الضَّرَرُ الْعَظِيمُ بِالضَّرَرِ اللَّاحِقِ بِهِمْ بِأَخْذِ الْبَعْضِ مِنْ أَمْوَالِهِمْ، فَلَا يُتِمَّارَى فِي تَرْجِيحِ الثَّانِي عَلَى الْأَوَّلِ).

واته: نیمه نه گه گریمان پښه وایه کی قسه پویش توومان هه بی که پیویستی به زورکردنی سهربازان هه بی بو پاریزگاری له سنووره کانی ولات و پاراستنی دهوله تی فراوان، وه خه زینه ش هیچی تیدا نه بی و، سهربازه کانی ش زور پیویستی یان به مال و سامان هه بی، نه وه نه گه ر بیت و حوکمران دادگر بیت بو ی هیه هیڼده باج بخاته سر سامانداره کان که به شی نیستای سهربازه کان بکات، هه تا سامان له خه زینه دا په یدا ده بیت، پاشان بو دانانی نه دندزه ی باجه کان له سر دانه ویله و میوه و غیری نه وانی ش نیمام خو ی مافی هیه... نجا بویه ش نه وه (واته باج وهرگرتن)، له پښشووه کانه وه نه قل نه کراوه، چونکه خه زینه له پوژگاری وان دا زوری تیدا بووه و فراوان بووه به پیچه وانه ی پوژگاری نیمه وه، چونکه نه گه نیستا حوکمران باج وهرنه گری سام و دهسته لاتی نامینی، وه

^{۱۵۹} به لکو پیویسته کوی پ اوینژ بریاری له سر بدن وهک باسما ن کردوه.

^{۱۶۰} بهوانه: (الاعتصام) ج ۲ ص ۱۰۴، وه: (فقه الزکاة) ج ۲ ص ۱۰۷۶، ۱۰۷۷.

^{۱۶۱} وهک پیشت رگوتمان نه و جوړه بریارانه ته نیا له توانای کوی پ اوینژ (مجلس الشوری) دان، به لام نه و زانا به ریزانه مان زیاتر واقعی خو یانیا ن له بهرچا و گرتوه.

ولأتمان دهکه ویتته ژئیر پکیفی کافرانسه وه، چونکه دهسته لآت و هیژی حوکمران دهسته بهرکمری هه موو ئه و شتانه یه، جا ئه و که سانه ی که له چنگ باجه کان پاده کهن ئه گهر دهسته لآت و سیبهری حوکمرانیان به سهره وه نه مینن، تووشی زیان و مه ترسی ئه و توو دهن که نه که هه ندیک بگره سهرجه مالم و سامانی خویشیان له بهرانبهری دا زور به کهم دهزانن، جا ئه گهر ئه م زیانه مه زن و بیژره زایه بهرورد بکری به و زیانه ی که به هوی باج لی وهرگیرانیانه وه تووشیان ده بی، گومان نامینن له هه لبراردنی دووهم به سهر یه کهم دا.

۳- له فقهی شافعی یه کان دا:

(ابو حامد الغزالی) له کتیبی (المستصفی) دا له یاره وه گوته ویه تی: ^{۱۶۲}

(وَإِذَا خَلَّتِ الْأَيْدِي مِنَ الْأَمْوَالِ وَلَمْ يَكُنْ مِنْ مَالِ الْمَصَالِحِ مَا يَفِي بِخُرَاجَاتِ الْعَسْكَرِ، وَخِيفَ مِنْ ذَلِكَ دُخُولُ الْعَدُوِّ بِلَادِ الْإِسْلَامِ، أَوْ ثَوْرَانِ الْفِتْنَةِ مِنْ قِبَلِ أَهْلِ الشَّرِّ، جَازَ لِلْإِمَامِ أَنْ يُؤْطَفَ عَلَى الْأَغْنِيَاءِ مِقْدَارَ كِفَايَةِ الْجُنْدِ، لِأَنَّا نَعْلَمُ أَنَّهُ إِذَا تَعَارَضَ شَرٌّ أَوْ ضَرَرَانِ، قَصْدُ الشَّرِّ دَفْعُ أَشَدِّ الضَّرَرَيْنِ وَأَعْظَمِ الشَّرَّيْنِ، وَمَا يُؤَدِّيهِ كُلُّ وَاحِدٍ مِنْهُمَا قَلِيلٌ بِإِضَافَةٍ إِلَى مَا يَخَاطَرُ بِهِ مِنْ نَفْسِهِ وَمَالِهِ، لَوْ خَلَّتْ خِطَّةُ الْإِسْلَامِ مِنْ ذِي شَوْكَةٍ يَحْفَظُ نِظَامَ الْأُمُورِ وَيَقْطَعُ مَادَّةَ الشُّرُورِ)

واته: وه ئه گهر هات و مالم و سامان به دهست (دهولهت) وه نه ماو، مالم و سامانی ته رخان کراو بو بهرزه وه ندی یه گشتی یه کانیش هینده نه بوو که بهشی مووچه ی سوپا بکات، وه به هوی ئه وه بیم و ترسی ئه وه هه بوو که دوژمن بیته خاکی ئیسلامه وه، یان ئاژاوه ههرا له لایه ن خراپه کارانه وه سهره لبدات، ئه وه بو حوکمران هه یه که بایی پیناویستی سهر بازه کان له سهر دهوله مه نده کان باج دابنن، چونکه ئیمه دهزانن که ئه گهر دوو خراپه یان دوو زیان دژ وه ستان و تیک گیران، شهرع دهیه وی خراپه ترینی دوو زیانه کان و گهره ترینی دوو خراپه کان لابیات!

ئنجا ئه وهش که هه رکامیکیان (له دهوله مه نده کان) دهیدات، له چاو ئه و زیان و خراپه یه ی که له سهر و مالی گیروده ی ده بیته له حالیک دا که ولاتی ئیسلام حوکمرانیکی تیدا نه مینن که کاروباره کان پیک بخات و خراپه و خراپه کاری بنپ بکات، شتیکی زور که مه.

^{۱۶۲} بهوانه: ج ۱ ص ۳۰۳، وه: (فقه الزکاة) ج ۲ ص ۱۰۷۶.

٤- لهفقیقی جهنبهلییهکان دا:

(ابن تیمیة)ش لهوبارهوه گوتووویهتی: ^{١٦٣}

(.. فان هذه الكُلف التي أخذت منهم بسبب نفوسهم وأموالهم هي بمنزلة غيرها بالنسبة إليهم، وإنما يختلف حالها بالنسبة إلى الأخذ، فقد يكون أخذاً بحق وقد يكون أخذاً بباطل...)

واته: جا ئه باجانیه که بههوی خویانهوه (وهك سهرانه) یان بههوی مال و سامانهکانیانهوه لییان و مردهگیرین ئهوه بۆئهران وهك ههقه شهرعییهکانی دیکه وایه، بهلام بۆ مرگهکان حوکمهکهی جیاوازه، دهبینی بههق وهری دهگری و جاری واش ههیه بهناهق وهری دهگری..

پاشان گوتووویهتی: ^{١٦٤} (وَحَقُّهُنَّ فِهَؤْلَءِ الْمَشْتَرَكُونِ لَيْسَ لِبَغْضِهِمْ أَنْ يَفْعَلَ مَا بِهِ ظُلْمٌ غَيْرُهُ، بَلْ إِمَّا أَنْ يُؤْدِيَ قِسْطَهُ فَيَكُونَ عَادِلًا، وَإِمَّا أَنْ يُؤْدِيَ زَائِدًا عَلَى قِسْطِهِ فَيَعِينَ شُرَكَاءَ فِيمَا اخَذَ مِنْهُمْ فَيَكُونَ مُخْسِنًا..)

واته: جا لهو حاله دا ئه هاوبه شانه (له باج دان دا) هه ندیکیان بۆیان نیه شتی وا بکه که ببیته مایه ستهم بۆ ئهوانی دیکه، به لکو یان دهبنی بهشی خوی بدات که ببیته دادگر، یان زیادهش له بهشی خوی بدات و هاوکاری هاوبه شهکانی بکات له وه دا که لییان و مرگراوه و ببیته چاکه کار. ^{١٦٥}

روونکردنه وهیهکی پیویست:

وشه ی باج (ضريبة) که کۆیه کهی (ضرائب) ه وشهیهکی تازهیه و زاناو پیشه وایانی پیشوومان به کاریان نههیناوه، به لکو له جیاتی ئه و وشه ی: (نائبه) که کۆیه کهی (نواب) ه و له ئهسل دا به مانای به لاو کاره ساته، پاشان مال و سامانی که بۆ چاره سهری ئه و به لاو گرفتاری یانه داده نری به و ناوه وه ناو نراوه، ^{١٦٦} وه وشه ی: (وظیفه) که کۆیه کهی (وظائف) ه و له ئهسل ی زمان دا به ئهرك و کار دهگوتری و، پاشان بۆ ئه و باج و هاوکارییه

^{١٦٣} بهوانه: (مطالب اولی النهی) ج ٢ ص ٥٦٩، ٥٧٠، وه: (فقه الزکاة) ج ٢ ص ١١٠٤، ١١٠٥.

^{١٦٤} هه مان سهرچاوه ی پیشوو.

^{١٦٥} ههروه ها (ابن تیمیة) له چه ند شوینیکی (مجموع الفتاوی) کهی دا ئاماره ی به و مسه لهیه کردوه بهوانه:

(ج ٢٨ ص ١٥٥ و ١٥٨.)

^{١٦٦} بهوانه: (المعجم الوسيط) ص ٩٦١.

دارایی یانه کراوته ناو که له لایه ن دهوله ته وه بق سامانداره کان دانراون^{۱۶۷}، وه وشه ی: (کُلفه) که کویه که ی (کُلف) هو له نه سل دا به مانای په نچ و زهمه ته و پاشان کراوته ناو بق نه و باج و سامانه و هرگیراونه ی که دهوله ت پیویستی کردوون،^{۱۶۸} به کارهینراون به لام گرنگ نیوه پوک و مه به سته و هرکام له و وشانه ش (نواثب، وظائف، کلف، ضرائب) یه ک نیوه پوک و مه به ستیان هه یه، که بریتیه له: (دانراونی نه ندازه یه ک مال و سامان و پیویست کردنی له لایه ن دهوله ت و هوکمرانه وه له سر دهوله مه ندو سامانداره کان به تاییه تی و هاوولاتیان به گشتی، بق پرکردنه وه ی که لین و بوشایی خه زینه و جی به جی کردنی چه ند پیداویستی و به رژه وه ندی یه کی کومه لگا و دهوله ت).

له کۆتایی دا: نیستاش له کۆتایی نه م پره تووژینه وه یه دا که ده باره ی باج و هرگرتن کردمان، پیم وایه وه لامی پرسپاری: (نایا ویرای زه کات دروسته باجیش دابنری؟ زور پوون و ناشکرا بووه که:

به لن دروست و په وایه به لام به وشینوه یه و به و مهرجانه ی که زانایان خستوو یان نه پوو، که واته: هم نه وانه ی که به موتله قی باج و هرگرتن به ناپه و ده زانن و، هم نه وانه ش که به موتله قی به دروست و په وای ده زانن به هه له داچوون و دووچاری تیپه پانندن و به زایه دان (افراط و تفریط) بوون و هه قی و پینکان (إصابة) له نیوه ندی هه ردووک لای سه رکردن و کورت هینان دایه.

ننجا وه پیشتر گوتمان گومرگیش جوړیکه له جوړه کانی باج و هرچی له باره ی باج و هرگرتنه وه گوتمو مانه بیگومان گومرک کردنیش ده گرتنه وه، که واته نه وانه ش که به موتله قی گومرک و هرگرتن به په وایان ناپه و ده زانن هه مان هوکمی پیشوو یان هه یه و نه جوړه قسه کردن و فه توادانه موتله قانه به لگه و نیشانه ی سه رکینلی و حالی نه بوون و وردنه بوونه و، خوا به لوتفی خوی له و جوړه نه خوشی یانه به مانپاریزی.

ameer.maktab@yahoo.com

/AliBapir

/AliBapir

/MediaAmeerOffice

www.alibapir.net

^{۱۶۷} هه مان سه رچاره، ص ۱۰۴۲.

^{۱۶۸} هه مان سه رچاره، ص ۷۹۵.

۸- ئايا باج دان دەيڭتە جىدار (بدىل)ى زەكات؟!

زاناو شه‌رعزانی کۆن و هاوچه‌رخ له‌وباره‌وه که ئایا باجه‌کان (ضرائب) وه‌بری زه‌کات ده‌که‌ون یان نا؟ پایان جیاوازه‌و زۆربه‌ی هه‌ره زۆری نزیک به‌یه‌کده‌نگی پایان وایه که باج دان هه‌رچه‌نده زۆر بێت وه‌بری زه‌کات ناکه‌وێت، هه‌ندیکی‌کیشیان پایان وایه که ده‌گونجی باجه‌کان له‌جیاتى زه‌کات حیساب بکړن! هه‌رکام له (نووي) ^{٦٩} و (ابن تیمیة) ^{٧٠} له‌زانایانی پیشین و (الشیخ ابوزهرة) ^{٧١} له‌زانایانی هاوچه‌رخ پا‌بو‌و‌چوونی له‌وشیوه‌یان هه‌یه، به‌لام بێگومان پای زۆربه‌ی زانایان پاسته‌و ناگونجی باجه‌کان وه‌بری زه‌کات بخرن، چونکه:

زەكەت بەزەكەت شەرىعی دانانئ هەتا هەركام لەم سئ مەرجە تئدا نەینە دی:
یەك: نیازو مەبەستی تایبەتی نیو دڵ كە بەندایەتی بۆ خواکردن و لئ نيزيك
 بوونەو پەرستنیەتی بەهۆی فەرمانبەری بۆ کردنی یەو.
دوو: دانئ ئەو ئەندازە تایبەتی و دیاری كراوەی كە شەرع بۆ هەركام لەجۆرو
 ڕەگەزەكانی مال و سامان دیاری كرده، وەك: دەییەك (عُشْر) و بیست یەك (نصف العُشْر)
 و جل یەك (رُبع العُشْر).

سټی: سپاردن و ته سلیم کړدن و گه یانندنې نه و نه اندازه یه به یه کینک له و هشت که سو شوئنه ی که خوای دانگر دیاری کړوون.

دهجا شتيكي پوون و ناشكراشه كه هيچ كام له م سئ مهرجه له باج دان دا نايه نه دي،
جاري بۆيه كه ميان كه نيته هينانه ئه وه ناگونجى ئه نجام بدرئ چونكه ئه وهى كه خوا وهك
يه كيك له پينچ پايه و دروشمه كانى ئيسلام فهبرى كردوه به يه كيك له دوو خواپه رستى يه
مه زنه كانى ئيسلامى داناوه و دروويه تى به نيشانه و جياوازيى نتيوان مسولمان و نا
مسولمان زهكات ههك باج، نجا ناشكرئ له كاتى باج دان دا كه ئيفسانه كان ديارى دهكه ن
نه تى زهكاتك به نئري كه خوا فهبرى كردوه.

دوومیشیان دیسان نایه ته دی چونکه ئەندازەو شیوەو چۆنیەتی وەرگرتنی باجەکان وەک بێشتەر گوتمان لەم زەکات جیاوازه.

¹⁶⁹ بروانه: (المجموع) ج ٥ ص ٤٥٣، تحقيق الدكتور: محمود مطرجي.

^{١٧٠} برونه: (الفواكه العديدة في المسائل المفيدة) ج١ ص ١٥٤، (أحمد بن محمد المنقور، به لام له: (مجموع

(الفتاوى) ج ٢٥ ص ١٥٥ ، كوتوبويه تي : (ما يأخذه ولاية الامور بغير اسم الزكاة لا يعتد به من الزكاة) .

^{١٧١} بروانه: (تنظيم الاسلام للمجتمع) ص ١٦٥.

سټییه میشیان بهه مان شیوه، نه گهر گریمان هه ندیک له باجه کانیش بو به شیک لهه شت کهس و شوینه کانی زهکات خه رج بکړن، وه که هژارو نه دارو په کهه وته کان، نه وه له لایه کهوه بهوشیوه و چوینه تییه نیه کهه شخړه دیاری کردوه و شهر عزانان پوونیان کردوته وه، وه له لایه کی دیکه شه وه باقی کهس و شوینه کانی دیکه ی زهکات پی شیاو هه ده مینن!

(ابن حجر الهیثمی) که یه کیکه له زانایانی شافعی مه زه ب و خاوه نی کتیبی: (تُحْفَةُ الْمُحْتَاجِ) له و باره وه گوته و یه تی: ^{۱۷۲} (واعلم ان بعض فسقة التجار يظن ان ما يُؤخذ من المكس يُخسبُ عنه اذا نُوی به الزكاة، وهذا ظن باطل لا مُستند له في مذهب الشافعي، لان الامام لم يُنصِبِ المَكاسِيْنَ لِقَبْضِ الزكاةِ مِنْ تَجِبَ عَلَيْهِ دُونَ غَيْرِهِ، وَإِنَّمَا تُنصِبُهُمْ لِأَخْذِ عَشُورِ اِي مَالٍ وَجَدُوهُ، قَلَّ أَوْ كَثُرَ، وَجِبَ فِيهِ الزكاةُ ام لا، وَزَعَمُ أَنَّهُ إِنَّمَا أَمَرَ بِأَخْذِ ذَلِكَ لِيَصْرِفَهُ عَلَى الْجُنْدِ فِي مَصَالِحِ الْمُسْلِمِينَ، لَا يَفِيدُ فِيمَا نَحْنُ فِيهِ، لَأَنَّا لَوْ سَلَّمْنَا ان ذَلِكَ سَائِعٌ بِشَرْطِهِ - وهو ان لا يكون في بيت المال شيئاً واضطُرَّ الامام الى الأخذِ مِنْ مَالِ الْاَغْنِيَاءِ - لَكَانَ أَخْذُهُ غَيْرَ مُسْقِطٍ لِلزكاةِ اَيْضاً لانه لَمْ يَأْخُذْهُ بِاسْمِهَا...)

واته: وه بزانه که هه ندیک له بازرگانه لاری یه کان پی ی وایه که نه وه ی به ناوی باجه وه ^{۱۷۳} لئی وهر ده گری نه گهر نیه تی زهکاتی لئی بهینن بوی بهر ده که وئ! به لام نه وه بوچوونیکس پووجه و له مه زه بی شافعی دا پالپشتی نیه، چونکه هوکمران که باج وهر گره کان دیاری دهکات، بو وهر گرتنی زهکات داینه ناوون تاکو نه وه ی زهکاتی لئی که توه، لئی وهر بگرن جیا له خه لکی دیکه! به لکو بو نه وه ته رخانی کردوون که هه مال و سامانیک لیان هه لکه وت باجی ^{۱۷۴} لئی بستینن، جا زور بیت یان کهم، وه زهکاتی لئی که وتبی یان نا، ننجا نه و گومانه ش که ده لئی له سوڼگه ی نه وه وه هوکمران فرمانی به وهر گرتنی کردوه که له بهر بهر ژه وه ندی مسولمانان به سهر سهر یازه کانی دا ببه شیتته وه بو یان خه رج بکات، هیچ له و مه سه له یه ی نیمه ناگوړی، چونکه نه گهر بشسه لمینن که نه و باج وهر گرتنه به مهرجه کانی یه وه په وایه - نه ویش نه وه یه ^{۱۷۵} که خه زینه هیچی تیدا نه بی و هوکمران ناچار بیت له سامانی ده و له مه ندان وهر بگری - نه وه دیسان نه و باج وهر گرتنه زهکات لانا بات و وهر بی ناکه وئ، چونکه نه و باجه ی به ناوی زهکاته وه وهر نه گرتوه.

^{۱۷۲} بېوانه: (الزواجر عن اقتراف الكبائر) ج ۱ ص ۱۴۹.

^{۱۷۳} لیره دا ووشه ی (مکس) و (عشور) به مانای باجی په و بکارهاتوون، نه که هه رام و ناپه و.

^{۱۷۴} هه مان سهرچاوه ی پیشو.

^{۱۷۵} به لکو جگه له مهرجه نه وه ش به مهرج گپراوه که له سهر بنچینه ی پاوینژ دانرابی و نه ندازه یه کی ماقوول بی و به دادگهرانه وهر بگری و به دادگهرانه و له پیناو بهر ژه وه ندی گشتی دا به کار بهینن.

ههروهه (ابن عابدين) يش كه يه كيكه له زانا زهبر دهسته كاني مه زهبي حه نه في و خاوه ني كتیبي: (رَدُّ الْمُخْتَارِ عَلَى الدَّرِّ الْمُخْتَارِ) كه به (حاشية ابن عابدين) ناسراوه، هه مان پای هیناوه و په سندی کردوه و پالی داوه ته لای: (الامام السرخسي) كه به (شمسُ الأئمة) ناسراوه و گوته ویه تی: ^{۴۷۶}

(... فَعَلِمَ أَيْضاً أَنَّهُ لَا يُحْسَبُ مِنَ الزَّكَاةِ عِنْدَنَا، لِأَنَّهُ لَيْسَ هُوَ الْعَاشِرُ الَّذِي يُنْصَبُ الْإِمَامُ عَلَى الطَّرِيقِ لِأَخْذِ الصَّدَقَاتِ مِنَ الْمَارِّينَ... وَلِذَا قَالَ فِي (الْبَزَازِيَةِ): (إِذَا نَوَى أَنْ يَكُونَ الْمَكْسُ زَكَاةً فَالصَّحِيحُ أَنَّهُ لَا يَقَعُ عَنِ الزَّكَاةِ كَذَا قَالَ الْإِمَامُ السَّرْحِيُّ)).

ههروهه (الشيخ عليش) ^{۴۷۷} كه يه كيكه له موته يه كاني مه زهبي ماليكي، هه مان پای هه يه، هه كام له: (السيد رشيد رضا) ^{۴۷۸} و (الشيخ شلتوت) ^{۴۷۹} و (د. يوسف القرضاوي) ^{۴۸۰} يش له زانا يانی هاوچه رخمان هه مان پايان هه يه، وه پيشم وایه هه ركه سيك قوله شاره زایی يه كي دهر باره ی قورنات و سونهت و شرع هه بی هه مان پای ده بی...

دهر باره ی پایه كه ی (نووي) يش پاسته و خو له باره ی زهكات وه نيه، به لكو له باره ی خه راج (خراج) هه يه كه نايا باج له جياتی داده نری يان نا؟! (ابن تيمية) ش پای ديكي پیچه وانه ی نه وه ی گوته شمان لیه وه نه قل كراوه ^{۴۸۱}، هه رچونیش بی پای راست و دروست و بی گری و گول هه پای جه ماوه رو زوریه ی موته قی زانا يانه و، نه وه ش كه هه نديك له زانا يانی هاوچه رخ گوته و یانه: كه نه وه ی لیره دا زیانبار ده بی ته نیا مسولمانانی دیندارو پایه ندن به شرعه وه، چونكه خه لکی ديكه زهكات نادات و ته نیا باجه كان دودات! به لام مسولمانانی زهكات دهر هه مان باجه كان و هه مان زهكاتیش دهن، هه رچه نده راست و واقعی یه، به لام بیگومان نابیته پاساو و بیانوی نه نجام نه دانی یه كيك له پینج پایه و كوله كه گه و ره گرنگه كانی نیسلا مه تی و دروشم و نیشانه یه كي به رزو به رچاوی دینداری و مسولمانه تی نیسانانی مسولمان.

نجا له راستی دا فه تاو مؤلهت دان به خه لکی مسولمان كه باجه كان بخه نه بری زهكات سه رده كیشی بو نه هینشتن و لابردنی فه رزی زهكات و مراندنی و دنیا شم كه هیچ كه سینی بپوادار بی به خوی نادات قسه ی و اباكات و بریاری و ابدات.

ameer.maktab@yahoo.com

f /AliBapir

AliBapir

f /MediaAmeerOffice

www.alibapir.net

^{۴۷۶} بپروانه: (ج ۳) ص ۲۲۴، ۲۲۵.

^{۴۷۷} بپروانه: (فقه الزكاة) ج ۲ ص ۱۱۱۵ تا ۱۱۱۹.

^{۴۷۸} هه مان سه رچاوه ی پيشوو.

^{۴۷۹} هه مان سه رچاوه ی پيشوو.

^{۴۸۰} هه مان سه رچاوه ی پيشوو.

^{۴۸۱} بپروانه: (مجموع الفتاوى) ج ۲۵ ص ۵۵، كه تَوَزَنُكْ له مه و به ر ده كه كه يمان هینا.

www.alibapir.net

هه لبة ته پيويستيشه بهه موو لايهك لهييري شهو ده دا بين كه چوون چووني حوكم و
سيستمى ئيسلامى بگيرينه وه واقيعى ژيان و گوزهرانى كوومه لگاكه مان، بونه وهى زهكات
دان چى ديكه وهك چاكه و خيرو پياو هت يهك نه بى كه هر كه سيك كه يفى لى بوو بيدات و
شه كه سەش كه عه قلى نه يپرى پشت گويى بخات!! به لام باجه كان كه پهنگه گه ليك جار
سته و بيدادى له دانانان دا هه بى، هيچ كه س بوى نه بى سهرپيچى له دانانان دا بكات!
ئاخر چوون ده بى جى به جى كردنى فەرمانى خوا له نيو ميلله تيكي مسولمان دا مسولمانانى
تييدا سهرپشك بكرين، به لام به جى هينانى فەرمانى به نده كانى خوا مسولمانانى پيوه
پابه ند بكرين!! ئايا شه جوړه بيركردنه وه و پهفتاره بيركردنه وه و پهفتاريكى هاوبه ش بو
خوا دانهرانه نيه؟! كه خوى به رزو مەزن له باره يانه وه فەرموويه تى: (... فَقَالُوا هَذَا لِلَّهِ بِزَعْمِهِمْ
وَهَذَا لَشُرْكَائِهِمْ فَمَا كَانَ لِشُرْكَائِهِمْ فَلَا يَصِلُ إِلَى اللَّهِ وَمَا كَانَ لِلَّهِ فَهُوَ يَصِلُ إِلَى شُرْكَائِهِمْ سَاءَ مَا
يَحْكُمُونَ) الانعام: ۱۳۶.

واته: (... هاوبه ش بو خوا دانهره كان - گوتمان: شه به شى خوايه به گومانى خويان،
وه شه به شى هاوبه شه كانمانه - له پهرسترانى خوا دا -، جا شه وهى به شى
پهرستراوه كانيانه ناگاته خوا، به لام به شى خوا بو پهرستراوه كانيان ده چى! چ حوكم و
بريارىكى خراب ده دن!)

به لى خوينه رى به ريز! به راستى به راستى حوكم و بريارىكى بى جى و ناماقووله كه
خوى به رزو مەزن و بى هاوهل بهينرته ريزى دروستكراوه كانيشيه وه چ جاى نزم ترش
بكرته وه!! وه به راستى شه و جوړه دابه ش كردنه دابه ش كردنىكى سته مكارانه و
نادادگه رانه يه، وهك خوى بى وينه و دادگه ر دهر باره ي شه و موشرىكانه ي كه خويان
به په يدا بوونى كچان زور قه لس ده بوون و بهكوپ نه بى رازى نه ده بوون، كه چى ده يانگوت:
فريشته كان كچى خوان! فەرموويه تى: (أَفَرَأَيْتُمُ اللَّاتَ وَالْعُزَّىٰ، وَمَنَاةَ الثَّالِثَةَ الْأُخْرَىٰ، أَلَكُمُ الذَّكَرُ
وَلَهُ الْأُنثَىٰ، تِلْكَ إِذَا قَسَمَ ضَبْرَى) النجم: ۱۹-۲۲.

جا خوايه به كه په مى خوت له وه بمانپاريزى كه له هيچ شتيك دا وهك موشرىكه كان
بچين، چ جارى له تايبه تمه ندى ترين خه سلته تيان دا، وه هيدايه تمان بده ي كه بهه موو
جوړو شيوه كانى په رستن جگه له تو هيچ كه س و هيچ شتيك چاو ترووكاندنيكيش
نه په رستن.

ليره ش دا كو تايبى بهم به ندى سنيه مه دينين و ده چينه سهر به ندى چواره م و كو تايبى.
كه بريته له: (به ره م و شوينه واره كانى مال به خشين له ژيان و گوزهرانى تاك و كو مه ل دا).

به ندى چوارهم
به رههم و شوينه واره كاني مال به خشين
له ژيان و گوزهراني تاك و كومه ل دا

---

ameer.maktab@yahoo.com

/AliBapir

/AliBapir

/MediaAmeerOffice

www.alibapir.net

www.alibapir.net

رى خۇشكردن

خوينەرى سەنگىن! خىۋاي زاناۋ كاربەجى ھىچ شىتېكى لەسەر بەندەكانى پىۋىست نەكردۈە كە خىرو قازانجى دنياۋ دۈاپۇژ ۋ تاك ۋ كۆمەل ۋ گيان ۋ جەستەيانى تىدا نەبى، ۋەك چۆن ھەر شىتېكى لى قەدەغە كىردىن لەبەر زەرەرۈ زىان ۋ شۆينەۋارە شوۋمەكانىيەتى لە ھەموو بۈارەكانى ژيان ۋ گۈزەرانى تاكى ۋ كۆمەلەيەتىيان دا.

جا بىگومان مال ۋ سامان بەخشىنىش - بەفەپزۈ سۈننەتىيەۋە - كە درۈوشمۈ نىشانەيەكى ھەرە گەۋرەۋ گىرنگى خواپەرستى ۋ بەندايەتى كىردنە بۇ خوا، پىر پىرە لەحىكەت ۋ سوود ۋ بەرژەۋەندى ھەمەجۇر، بۇ تاك ۋ كۆمەلى مسۇلمان.

جا پىشت بەخۋا ئىمە لەم بەندى چۈارەمەدا لەدوۋ خالان دا سوودۈ بەرھەمەكانى مال بەخشىن دەخەينەپوۋ، لەخالى يەكەم دا بەرھەم ۋ شۆينەۋارە چاك ۋ پەسەندەكانى مال ۋ سامان بەخشىن لەژيانى تاك دا دەخەينەپوۋ، كە ئەمىش كراۋەتە دوۋ بىرگە، لەبىرگەي يەكەم دا سوودۈ كەلكەكانى مال بەخشىن بۇ بەخشەر (مُنْفِق) خراۋنەپوۋ، ۋە لەبىرگەي دوۋەمىش دا خىرو بىرەكانى مال بەخشىن بۇ ۋەرگىر (أَخَذَ) پوۋن كراۋنەۋە.

خالى دوۋەمىش تەرخان كراۋە بۇ تۈيۈنەۋەۋە پوۋنكىردنەۋەي بەرھەمە چاك ۋ پەسەندۈ شۆينەۋارە بەرژۈ پىرۈزەكانى مال ۋ سامان بەخشىن لەژيان ۋ گۈزەرانى كۆمەل ۋ كۆمەلگاي مسۇلمان دا.

پىۋىستە ئەۋەش بگوتىرى كە ئەۋ بەرھەم ۋ سوودۈ كەلكانە ھەرچەندە ھى مال ۋ سامان بەخشىن بەگشتى، بەلام بەزۈرى ھى مال ۋ سامان بەخشىنى فەپزىن كە بىگومان زەكات كاكل ۋ جەۋھەرۈ بىرپىرەي پىشتىيەتى ھەرچەندە ۋەك لەبەندى يەكەم دا پوۋنمان كىردەۋەۋ سەلماندىشمان، مال بەخشىنى فەپز لەزەكات دان دا كورت نەبۇتەۋەۋە لەۋ فراۋاتىرە.

جا لەسۈنگەي ئەۋەۋە كە ئەۋ سوودۈ بەرھەمانەي كە لەم بەندەدا دەيانخەينەپوۋ بەزۈرى پەيۋەستىن بە زەكاتەۋە - كە ۋەك گوتمان بىرپىرەي پىشتى مال بەخشىنى فەپزە - بۇيە بەپەسەنەم زانى بەر لەخستىنەپوۋم، سەۋدە بەرھەمەكانە مال بەخشىن لەچەن، خالىكى كورت ۋ خىرادا ئىمتيازۈ تايىبەتمەندىيەكانى زەكات بەخەينەپوۋ، چونكە زۇر كەسى لەئىسلام ناحالى ۋ بەشەرە دا قوۋل نەبۈۋەۋە پىنى وايە كە زەكات تەنبا خىرو سەدەقەۋ چاكەيەكى شەخسىيەۋ پەيۋەستە بەدەرۈۋن ۋ وىژدانى باباي بەخشەرەۋەۋ ھىچىترا!

١٨٢ ئېمىتيازو تاييه تمه ندى يه كانى زهكاتى ئىسلامى

دەتوانىن - لەبەر رۆشنایى ئەو باسانەدا كە لەبارەى زهكاتەو پابردن - تاييه تمه ندى يه كانى زهكاتى ئىسلامى لەم چەند خالەدا كورت و پوخت بكهينهوه:

١- زهكاتى ئىسلامى تەنیا خێركردن و كردهوه يەكى چاك و ڤه وشتىكى شەخسى پەسەندو جوان نیه كە باباى زهكات دەر خۆى پى پرازينتەوه، بەلكو وەك پىشتەر ڤوون كرايهوه يەكێكه لە پايه گرنهكانى ئىسلام و دووه مین درووشم و نیشانهى خواپەرستى و دیندارى و مسوڵمانەتى يەو هەر كەسێك نكوونى لە فەپزبونى بكات حوكمى كوفرى بەسەردا دەدرئ و هەر كەسێكیش لاملئ و سەرپىچى لە دانى بكات مۆرى (فسق) و تاوانبارى بەنىو چاوانهوه دەنرئ و وێپراى ئەوهش باسكى بادهدرئ و بەتۆبزی لئى دەستينرئ و سزاش دەدرئ.

٢- زهكات لە ڤوانگهى ئىسلامهوه مافى هەژارو نەدارانە لە مال و سامانى دەوله مەندان دا كە خاوهنى راستەقینهى مال و سامان دیارى كرده كە خواى پەروەردگارە، وە باباى خاوهن مال و سامان زیاتر بە پاسهوان و خەزینەدار (امین الصندوق) حیساب كراوه بۆیه هیچ جۆره مەنت و خێر پى كردنێك لە زهكات دان دا نیه، ئایا باباى خەزینەدار (خازن) لە كاتێكدا بەرپرسەكهى فەرمانى پى دهكات ئەندازەیهك مال بدات بە كەسێك هیچ مانایهكى خێر پى كردن و چاكه و پیاوهتى لەو ڤهفتارهى دا هیه؟! خواى كاربهجئ فەرموویهتى: (آمِنُوا بِاللّٰهِ وَرَّسُوْلِهِ وَانْفِقُوا مِمَّا جَعَلَكُمْ مُسْتَخْلَفِيْنَ فِيْهِ) الحديد: ٧، واتە: بپروا بەخواو پیغه مبه رهكهى بینن، وە لەوهدا كە ئێوهى تیدا گیراوه بەجینشین بپه خشن.

٣- زهكات بەزاراوى قورشان مافیكى دیارى كراوو زانراو (حَقُّ مَعْلُومٌ) ه و شرع هەم سنوورى زهكات لێكهوتن (نصاب) ی مال و هەم ئەندازەى زهكاتەكه و هەم مەرجهكانى و هەم شیوهى درانى و دابهش كرانى دیارى كرده، بۆئەوهى ئینسانى مسوڵمان بەرچاوى ڤوون بئى لە بارهیهوه و دووچارى هەلەو پەلە نەبئ، خواى كاربهجئ فەرموویهتى: (وَالَّذِيْنَ فِيْ اَمْوَالِهِمْ حَقٌّ مَّعْلُومٌ لِلْسَّائِلِ وَالْمَغْرُوْمِ) ،

واتە: وە ئەو كەسانهى كە لەمال و سامانهكانیان دا مافیكى زانراو هیه، بۆ سوالكهرو بپهش.

١٨٢ بۆ نووسینی ئەم باسه به تۆزێك دستكارى یهوه سووڤم لە (فقه الزكاة) ج (١ ص ٨٦ تا ٨٨)، وەرگرتوه.

٤- نهو مافه زانراوو دیاری کراوهش حواله ی دهر وون و ویرژدانی دهوله مه نده کان نه کراوه که به خیرا خو یان بیده ن یان نه یده ن، به لکو مافیکی فه پزکراوو داکوکی له سه ر کراوه و هر گرتن و دابه ش کردنی نه رکیکه و به کومه لگا و دهوله تی ئیسلامی سپیراوه که به هوی کار به دهستان (العاملین) هوه و هر ده گیری و پاشان به وپی یه ی که شهر ع بریاری داوه دابه ش ده کری، هر بویه ش له قورپان دا ته عبیری: (خُذْ مِنْ أَمْوَالِهِمْ) و له سوننه تیش دا: (تُؤَخِّدْ مِنْ أَعْيَانِهِمْ) ی بۆ به کار هینراوه!!

پیشتریش پوونمان کرده وه که پای به میزترو به لگه دارتر نه وه یه که زه کات به شیوه ی مهرکه زی و هر بگیری و دابه ش بکری.

٥- هر بویه ش نه رک و مافی دهوله تی ئیسلامی یه که هر که سیک زه کات نه دات به و شیوه یه ی که به شیاوو پیویستی ده زانی ته مبی ی بکات و سزای بدا، که جاری و اه یه نه دازه ی نهو ته مبی کردن و سزادانه ده گاته ده ست به سه ردا گرتن (مُصَادَرَة) ی نیوه ی ماله که ی! وه ک پیغه مبه ر ﷺ فه رموویه تی: (فَأَنَّا أَخَذْنَاهَا وَشَطَرْنَا إِلَيْهِ) رواه احمد و ابوداود و النسائی.

٦- به لام نه گهر زه کات نه دهره کان کومه لیکی خاوه ن هیزو دهسته لات بوون، نه وه نه رکی سه رشانی دهوله تی ئیسلامی یه که جه نگیان له دژ به رپا بکات و فشاریان بۆ بی نی و هه تا ملیان پی که چ ده کات و دینه وه ژیر پکیفی شهر ع و مافی هه ژارو نه داران ده دن، وه ک له فه رموده راست و راشکا و (صحيح و صريح) هکانی پیغه مبه ری خواد ﷺ هاتوه و به هوی هه نویستی (أبو بكر الصديق) ده وش یه کده نگی هاوه لان (إجماع الصحابة) ی له سه ر دامه زراوه.

٧- له هه ل و مه رجیک دا که ئیسلام کیان و دهسته لات ی نامینی که زه کات له خه لکی و هر بگیری له سه ر بابای مسولمانی دهوله مه ند پیویسته که بۆ خوی زه کاتی مال و سامانه که ی دهر بکات و خوی ماله که شی خاوی ن بکاته وه له هه ق و مافی زه کات و هر گران، چونکه زه کاتیش وه ک نویژ و باقی نه رک و پایه کانی ئیسلام هه رچون بی تاکی مسولمان هر له سه ری فه رزه جی به جی ی بکات و نه گهر خه لیفه و سولتانیش لئی داوا نه کات ئیمان و قورپان فه رمانی پی ده که ن و نابی په کی بخری.

۸- بهرهمی زهکات و چۆنیهتی دابهش کردن و بهجینگای شایستهی خۆی گه یاندنی بۆ ههواو ئارهزوی حوکمرانانی^{۱۸۳} دنیایی و پیاوانی^{۱۸۴} ئایینی بهجینههیلراوه و وێل نهکراوه، که بهکهیفی خۆیان و بۆ بهرژهوهندی خۆیان بهکاری بینن، بهلکو خوای کار بهجی و دادگەر خۆی دیاری کردوه که بهکێ و کێ بدری، وهک له ئایهتی: (إِنَّمَا الصَّدَقَاتُ لِلْفُقَرَاءِ وَالْمَسْكِينِ وَالْعَامِلِينَ عَلَيْهَا...) النساء: ۶۰، دا دردهکهوی، وه سوننهتی بهپیزی پیغه مبهری بهرین^{۱۸۵} جوان جوان بوونی کردۆتهوه، که پوختهکهی ئهوهیه: زهکاتی ههر شوینیک له دهوله مهندانی ئه و شوینه وهردهگیری و بهسهه نه دارو ئاتاجهکانی دا دابهش دهکری، (تَوَخَّذْ مِنْ أَغْنِيائِهِمْ فَبَرِّدْ عَلَىٰ فُقَرَائِهِمْ).

۹- وه به پیچهوانه ی حالی بوونی زۆر که سهوه، زهکات هاوکاری یهکی کاتی و دهستبار بۆ گرتنیکێ خیراو که م و کورت نیه، که بابای زهکات پێ دراو بۆ هاوکهیهکی کهم چهند ژه مینکی خواردن بدریتێ و پاشان دووباره لهگه ل برسیهتی و نه داری و ئاتاجی دا دهسته و یه خه ببیته وه! بهلکو وهک پێشتر باسمان کرد بار پاست کردنه وه یهکی تهواوو پێشه کیشی کردنیک یه کجاره کی ئاتاجی و نه داری یه، بهجۆرێک که بابای زهکات وهرگر هینده ی بدریتێ و بهشیوه یهک هاوکاری بکری که جارنیک دیکه پهکی نه کهوی و دهست پان نه کاته وه بهلکو له سهه پێی خۆی بوهستی و -دوای خوا - پشت به خۆی بهستی، وشه ی (قَوَامًا مِنْ عِيشٍ) یش که له فهرمووده ی پیغه مبهری خوادا^{۱۸۶} هاتوه - وهک پێشتر پوونمان کرده وه - ههر ئه وه دهگه یه نی.

۱۰- زهکاتی ئیسلامی - وهک له م بهنده دا بوونی ده که یه وه - کۆمه لیک ئامانج و مه بهستی گرنگی تاک و کۆمه لایه تی له هه موو بوارهکانی پووحی و ئه خلاق و فرههنگی و کۆمه لایه تی و نابووری و جیهادی و سیاسی دا دینیته دی، که له جوغزی تهسکی شه خسی و ئه خلاق ده چیته ده ری و ده چیته نیو باز نه ی فراوانی بهرژهوهندی یه مه زنهکانی کۆمه لگا و ئاستی بهرزی حوکمرانی و هه لسه و پاندنی کۆمه لگا وه.

^{۱۸۳} ئهم دوو زاراوه یه ه ی ئایینه شیونراو تیکدراوهکانی جووایه تی و دیا نایه تی (اليهودية والنصرانية)، چونکه له ئیسلام دین و دنیا له یه ک جیا و پێکه ره نات ه با نین و هه موو پیاوانی مسولمانیش پیاوی ئایینه که یان و زانایانیش پابه رو سه ره مشق و حوکمرانیان.

^{۱۸۴} هه مان سه رچاوه ی پێشوو.

خالی یه کهم: ۸۰

بهره‌م و شوینه‌واره‌کانی مال به‌خشین له‌ژیانی تاک دا

خوینه‌ری به‌پژا بیگومان مال به‌خشین کۆمه‌لێک بهره‌م و سوودو که‌لکی هه‌ن له‌ژیانی تاک دا چ به‌خشهر بێ چ وهرگر، بۆیه به‌په‌سه‌ندم زانی باسی ئه‌و بهره‌م و شوینه‌واره‌ن بکه‌م بۆ هه‌رکام له به‌خشهر و وهرگر له‌دوو برگه‌ی جیا جیادا:

برگه‌ی یه‌که‌م: به‌خشهر (المنفق)

۱- پاکبونه‌وه له‌پژدی و چرووکی:

خوای کار به‌جێ بۆئه‌وه‌ی ئینسان بتوانی سهر زه‌وی ئاوه‌دان بکاته‌وه‌و درێژه به‌ژیان و گوزهرانی خوێ بدات له‌سهر چه‌ند خه‌سه‌له‌تیکی بنچینه‌یی وه‌ک: خو خوشویستنی و خوشویستنی شت هه‌بوون (حُبُّ التَّمَلُّک) و خوشویستنی مانه‌وه (حُبُّ البَقَاء) سروشتی ئینسانی پێکخستوه‌و سروشتاندوه، جا ئه‌و خه‌سه‌له‌تانه ئه‌گه‌ر به‌هۆی ئیمان به‌خواو به‌پژدی دوا یه‌وه نه‌بێ ده‌بنه‌ مایه‌ی په‌یدا بوونی چه‌ند خه‌سه‌له‌تیکی دیکه‌ی به‌دو خراپ که یه‌کێکیان پژدی (بُخْل) و چرووکی (شَحْ)، یه، که خوای په‌روه‌رگار له‌بار ده‌یه‌وه فەرموویه‌تی: (وَالَّذِينَ تَبَوَّءُوا الدَّارَ وَالْإِيمَانَ مِنْ قَبْلِهِمْ يُجْزَوْنَ مِنْ هَاجِرٍ إِلَيْهِمْ وَلَا يَجِدُونَ فِي صُدُورِهِمْ حَاجَةً مِمَّا أُوتُوا وَيُؤْثِرُونَ عَلَىٰ أَنفُسِهِمْ وَلَوْ كَانَ بِهِمْ خَصَاصَةٌ وَمَنْ يُوقِ شَحْنًا لِّنَفْسِهِ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ) الحشر: ۹.

واته: (... وهه‌ر که‌سێک له‌چه‌نگ چرووکی ده‌روونی پارێزرا بێ ئا ئه‌وانه‌ن سهر فزازان). پێغه‌مبه‌ریشمان ﷺ فەرموویه‌تی: (أَيَاكُمْ وَالشَّحْ، فَإِنَّمَا هَلَكَ مَنْ كَانَ قَبْلَكُمْ بِالشَّحْ، أَمْرُهُمْ بِالْبُخْلِ فَبَخِلُوا، وَأَمْرُهُمْ بِالْقَطِيعَةِ فَقَطَّعُوا، وَأَمْرُهُمْ بِالْفَجْرِ فَفَجَرُوا) رواه أبو داود والنسائي، واته: خۆتان له‌چرووکی بپارێزن چونکه ئه‌وانه‌ی پێش ئێوه به‌چرووکی فه‌وتان، وای لێ کردن که‌پژدی بکه‌ن و پژدی یان کرد، وه‌ وای لێ کردن که په‌یوه‌ندی خزمایه‌تی بپچرێن و پچراندیان، وه‌ وای لێ کردن که خراپه‌کاری بکه‌ن و خراپه‌کاری یان کرد.

جا بیگومان به‌هۆی مال و سامان به‌خشینه‌وه‌ دل و ده‌روونی ئینسانی به‌خشهر له‌چلک و چه‌په‌ری پژدی و چرووکی پاک ده‌بێته‌وه‌ له‌گه‌رماوی سه‌خاوه‌ت و که‌په‌م دا جوان جوان ده‌شوێن و خاوین ده‌بێته‌وه‌.

^{۸۰} بۆ نویسنی ئه‌م خاله سوودیکی زۆرم له (فقه الزکاة) ج ۲ ص ۸۵۷ تا ۸۷۸، وه‌رگرتوه‌.

۲- قوتار کردنی ئینسان و رزگار کردنی له کۆیلایه تی بۆ مال و سامان په‌رستی:

خوا به‌یه‌گرتن (توحید) بریتیه له‌ساغ و یه‌کلابوونه‌وه بۆ خوا له‌به‌ندایه‌تی و په‌رستی دا! به‌شیوه‌یه‌ک که ئینسان بێجگه له‌خوا و به‌خشش و پاداشتی خوا دل به‌هیچ شتیکی دیکه نه‌به‌ستی و هیچ شتیکی نه‌توانی بیخاته ژێر پکیفی خۆیه‌وه و دل و ده‌روونی داگیر و فیکرو هۆشی یه‌خسیر بکات! جا یه‌کیک له‌و شتانه‌ی که به‌دریژایی میژوو له‌لایه‌ن خه‌لکیکی سه‌رلێ تیکچوو و پێلێ بزد بووه وه‌ کران به‌بت و سه‌نه‌م و وێرایی خوا یان له‌جیاتیی خوا په‌رستراون مال و سامان بووه، وه‌ک پینگه‌مه‌ری خوا ﷺ فرموویه‌تی: (تَعَسَ عَبْدُ الدِّينَارِ تَعَسَ عَبْدُ الدَّرْهَمِ تَعَسَ عَبْدُ الْقَطِيفَةِ تَعَسَ وَاتَّكَسَ وَادَّا شَيْكًا فَلَا آتَقَشَ) رواه البخاري، واته: بفه‌وتنی کۆیله‌ی زێر، بفه‌وتنی کۆیله‌ی زیو، بفه‌وتنی کۆیله‌ی به‌رگ و پۆشاک، وه‌سه‌ره‌نگری بێ، وه‌ هه‌رکات دپکیکی تێپراچوو لێی نه‌یه‌ته‌وه ده‌ری.

دیاره ده‌گونجی مه‌به‌ست له‌ وشه‌ی (تَعَسَ) لێره‌دا دووعا نه‌بی و هه‌والدان بێ که ئه‌وکاته ماناکه‌ی ئاوا لێ دێ: کۆیله‌ی زێر و زیو پۆشاک فه‌وتاوو سه‌ره‌نگری بووه!

ئنجا ئاشکراشه‌ که باشتترین چاره‌سه‌ر بۆ ده‌ردی پوول و پاره په‌رستی و دل پێ نه‌به‌ستنی و پشت پێ نه‌به‌ستنی، برتییه له‌به‌خشین و خه‌رج کردنی به‌شیکی له‌پێی خوا و له‌پێناوی وه‌ده‌ست هێنایی په‌زنامه‌ندی و پاداشت و به‌خششی دا.

۳- راهێنان و بارهێنایی ئینسان له‌سه‌ر به‌خشین:

به‌خشین (عطاء) و سود و که‌لک به‌خه‌لک گه‌یاندن یه‌کیکه له‌ خه‌سه‌له‌ته بنجینه‌یی یه‌کانی ئینسانی مسوولمان، وه‌ک خوای زاناو په‌نه‌ان بێن له‌ چه‌ندان ئایه‌تی قورئان دا فرموویه‌تی: بۆ وینه: ﴿وَاللَّيْلِ إِذَا يَغْشَىٰ (۱) وَالنَّهَارِ إِذَا تَجَلَّىٰ (۲) وَمَا خَلَقَ الذَّكَرَ وَالْأُنثَىٰ (۳) إِنَّ سَعْيَكُمْ لَشَتَّىٰ (۴) فَأَمَّا مَنْ أُعْطِيَ وَاتَّقَىٰ (۵) وَصَدَّقَ بِالْحُسْنَىٰ (۶) فَسَنُيَسِّرُهُ لِلْيُسْرَىٰ (۷)﴾ الليل.

واته: سویند به‌شه‌وگار که داده‌پۆشی، وه‌سویند به‌پۆژگار که‌پوون ده‌بیته‌وه، وه‌ سویند به‌و زاته‌ی که نێرو مێی خولقاندوون. کۆشش و په‌نجتان جو‌زاو جو‌ره، جا که‌سێک ببه‌خشێ و پارێز بکات. وه‌ به‌روا به‌چاکترین وشه‌ که (لا اله الا الله) یه‌ به‌هێن. ئه‌وه به‌ره‌و پێی ئاسان -ی شه‌ریعه‌ت- وه‌ری ده‌چه‌رخێن.

وه‌ک ده‌بینن خوای کاربه‌جێ به‌خشین (عطاء) ی کردوه به‌یه‌که‌مین خه‌سه‌له‌تی ئینسانی به‌رواداری سه‌رفراز! وه‌ به‌پنجه‌وانه‌شه‌وه پێدی و نه‌به‌خشینی به‌یه‌که‌مین خه‌سه‌له‌تی پیس و به‌دی تاوانبارانی به‌ده‌نجام داناوه وه‌ک له‌ئایه‌ته‌کانی دوا‌یی دا هاتوه.

وهجئى سهرنج و پامانه كه بهخشين هم له سووپهته مهككى يهكان و هم له سووپهته مهدينه يي كاندا بهخهسله تيكي بنه پهتي و مهزنى ئينسان و كومهلى مسولمان و برودار دانراوه، نمونهى سووپهته مهككى يهكان بيجگه لهو ئايه تانهى سووپهتي (الليل):

(فَمَا أَرْيَاكُمْ مِنْ شَيْءٍ فَمَتَّاعُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَمَا عِنْدَ اللَّهِ خَيْرٌ وَأَبْقَى لِلَّذِينَ آمَنُوا وَعَلَىٰ رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ، وَالَّذِينَ يَجْتَنِبُونَ كَبَائِرَ الْإِثْمِ وَالْفَوَاحِشَ وَإِذَا مَا غَضِبُوا هُمْ يَغْفِرُونَ، وَالَّذِينَ اسْتَجَابُوا لِرَبِّهِمْ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَأَمْرُهُمْ شُورَىٰ بَيْنَهُمْ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنفِقُونَ) الشورى: ٣٦-٣٨،

نمونهى سووپهته مهدينه يي يهكانيش: (الم، ذَلِكَ الْكِتَابُ لَا رَيْبَ فِيهِ هُدًى لِّلْمُتَّقِينَ، الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِالْغَيْبِ وَيُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنفِقُونَ) البقرة: ١-٣.

جا بىگومان مال و سامان بهخشين بههر دوك جوړى فهپزو سوننه تي يهوه، باشتري هوكارى راهيتنان و بارهيتنانى تاك و كومهلى مسولمانه له سهر خهسله تي بهرزى بهخشين و سودو كهك بهخهك گه يانندن له هه موو بوو ولايه نه كانى ژيان و گوزهران دا.

٤- سوپاسگوزارى چاكه و نيعمه ته كانى خواى بهخشهر:

نه گهر ستايش و مهدح و شهناى خوا بهدل و زمانه، سوپاسگوزارى بو خوا بهدل و زمان و نه دمه كانيشه، وهك زانايان گوتوو يانه ^{٤٨٦}، جا ههروهك چوڻ ستايش (حمد) و مهدح و شهناى خوا له بهرانبهر ناوه هه ره چاكه كانى و سيفه ته هه ره بهرزو په سه نه دمه كانى دا پيويسته، سوپاسگوزارى (شكر) يش له بهرانبهر چاكه و نيعمه ته له ژماره نه هاتوه كانى دا فهپزه، سوپاسگوزار يش بو خوا بهوه ده بى كه ئينسانى برودار چاكه و نيعمه ته كانى خواى بهخشهر له په زامه ندى وى دا بهكار بينى بو وینه: كه سينك كه خوا له نيعمه تي عه قل بههره مهندي كرده نه و نيعمه ته بهرزو په سه نه دمه بهكار بينى بو نه نجام دان و نه خشه بو كيشانى نه و كارو چالاكى يانهى كه خوا لىيان پازى يه و په سه ندى كردون.

جا دياره نه مهش كاريكى ئاسان نيه و له وزه ي هه موو كهس دا نيه، بويه خواى په نهان بين فهرموويه تي: (وَقَلِيلٌ مِّنْ عِبَادِيَ الشَّكُورُ...) سبا: ١٣، واته: وه ته نيا كه ميك له به نه دمه كانم سوپاسگوزارن، بهلئ بهراستى كاريكى ئاسان نيه كه ئينسان دهرو دهروونى و دل و زمانى و نه دمه كانى بهره و په زامه ندى خوا بهكار بينى و به ته واوى خوى ته سليمي خوا بكات و خوى بو ساغو يه كلا بكاته وه و بهشى هيچ كهس و هيچ شتيك به خويه وه نه هيلئ.

^{٤٨٦} بېوانه: (معجم مفردات ألفاظ القرآن) راغب الأصفهاني، وشهى (شكر)، كه بهوردى باسى په گو و پيشه ي وشهى (شكر) و مانا و چه مكه كانى كرده، ههروهها بېوانه: (المعجم الوسيط) ص ٤٩٠، وشهى (شكر).

جا بڻگومان باباي خاوهن مال و سامان بههوي بهخشيني مال و سامانه كه يه وه
له پيناوي خوادا سوپاسگوزاري بو خوا نه نجام ددات له سهر نيعمه تي مال و سامان و هه تا
زياتر خه سله تي سه خاوه ت و كه پهم بكا ته پيشه سوپاسگوزاري چاكترو زياتر بو خوا
نه نجام ددات و هه چا كه و نيعمه تي كيش سوپاسگوزاري خواي له سهر بگري بهر كه ت و
پيزي تي ده زياد ده كات: (لَنْ شَكَرْتُمْ لَأَزِيدَنَّكُمْ) ابراهيم: ۷، به لام به پيچه وانه وه سپله يي و
پي نه زاني و بي نه مه كي ماك و مي كرؤ بي فه وتان و نه ماني چا كه و نيعمه ته كانه: (وَلَنْ كَفِّرُنَّ
إِنْ عَذَابِي لَشَدِيدٌ) ابراهيم: ۷.

ه- رزگار كردني دل و دهر وون له په يوه ست بوون به ژياني دنيا وه

رووپي كردنه ژياني دواړو ژي:

بڻگومان دنيا شويني تي دا تاقي كړانه وه يه و نازو نيعمه ته كاني ژياني دنياش وه سيله ي
به پي كردن و گوزهراندني نه و ژيانه و گرنه گرتين مادده ي نه و تاقي كردنه وه يه شن، كه واته
له لايه كه وه ئينساني مسولمان هيچ چاري نيه كه به نه ندازه ي پيوست له و نازو نيعمه تانه
به هر مه ندبي، چونكه به بي وان ژيان و گوزهراني ناكري و ناسووپي، وه له لايه كي
ديكه شه وه ده بي زور وريا و بيداري كه زياد له نه ندازه ي پيوست دليان پي نه به ستي و
كردو كو شيان بو نه كات، چونكه دل به ستن به ژياني دنيا و پيوه سهر گهرم بووني يه كي كه
له درووشم و نيشانه كاني ئينساني بي پروا و دوور له خوا، وه خواي كار به جي
فرمويه تي: (...وَوَيْلٌ لِلْكَافِرِينَ مِنْ عَذَابٍ شَدِيدٍ، الَّذِينَ يَسْتَعْجِلُونَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا عَلَى الْآخِرَةِ)
ابراهيم: ۲-۳، واته: ... وه سزاي سه خت بو كافرين له نازاري كي توند. نه وانه ي كه ژياني
دنيايان له هي دواړو خوشتر ده وي و به سهر ي دا هه لي ده برن...

ننجا ژياني دنيا زور خوشويستن و دل پي به ستني جگه له گونا هباري قيامت، مايه ي
بي هيزو پيزي كومه لي مسولمانيشه له بهر انبه ر دوژمن و ناحه زانيان دا، وه پيغه مبهري
خوا ﷺ له وه لامي كه سيك دا كه ده رياره ي هو كاري بي هيزي (وَهْنٌ) ي مسولمانان له ناقار
دوژمنانيان دا پرسيا ري لي كرد بوو، فرموي: (حُبُّ الدُّنْيَا وَكَرَاهِيَةُ الْمَوْتِ) رواه احمد و ابوداود،
واته: خوشويستني دنيا و بوغزاندي مردن.

ده جا شتي كي بوون و بي چه ندو چوونيشه كه مال و سامان بهخشين به ئوميدي
پاداشتي خواو سهر به رزي و پووسوري دواړو شمشيري كي تيرو برنده يه كه ملي
خوشويستني دنيا و دل به پارو و سامان به ستنه وه ده په پيئي و پووي ئينسان به ره و خواو

ژیانی پاسته‌قینه‌ی دواپوژ و هرده‌چهرخینن: (وَمَا هَذِهِ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا إِلَّا لَهْوٌ وَلَعِبٌ وَإِنَّ الدَّارَ الْآخِرَةَ لَهِیَ الْحَيَوَانُ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ) العنکبوت: ۶۴، واته: وه - پابواردنی - نهم ژیانی دنیایه بهس کات کووشتن و یاری‌یه، وه - پابواردنی - مه‌نزلگای دواپوژ هر شه‌وه ژیانی پاسته‌قینه‌یه نه‌گه زانیایان.

۶- مال و سامان له‌پری خوادا به‌خشین مایه‌ی دل چه‌سپان و دامه‌زرانی ئیمان:

به‌ئى هه‌روه‌ك چۆن به‌بى هه‌بوونی ئیمان به‌خواو پاداشتی دواپوژ ئینسان هاندرو پالنه‌ری به‌خشینی نابى، له‌نه‌نجامی مال و سامان به‌خشینیش دا ئیمان پته‌وتر ده‌بى و زیاتر په‌گ داكو‌تاو و دامه‌زراو ده‌بى له‌دل و ده‌روونی ئینسان دا، چونكه كرده‌وه چاكه‌كان - كه مال به‌خشین یه‌كێكه له‌هه‌ره گرنگه‌كانیان - بۆ دره‌ختی ئیمان و عه‌قیده وه‌ك تیشكى خۆرو ئاودان و خزمه‌تیك وان كه ده‌بنه مایه‌ی گه‌شه‌کردن و پڕبه‌رت‌بوونی، خواى كاربه‌جیش له‌وباره‌وه فرمویه‌تی: (وَمَثَلُ الَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ ابْتِغَاءَ مَرْضَاةِ اللَّهِ وَتَحِيُّا مِنْ أَنْفُسِهِمْ كَمَثَلِ جَنَّةٍ بِرَبْوَةٍ أَصَابَهَا وَابِلٌ فَآتَتْ أُكُلَهَا ضِعْفَيْنِ فَإِنْ لَمْ يُصِبْهَا وَابِلٌ فَطُلُ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ) البقرة: ۲۶۵، واته: وه وینه‌ی شه‌و كه‌سانه كه مال و سامانه‌كانیان بۆ وه‌ده‌ست هینانی په‌زامه‌ندى خواو باشتر چه‌سپاندنی دل و ده‌روونیان - له‌سه‌ر ئیمان و ئیسلام - ده‌به‌خشن، وه‌ك باغیك وایه كه له‌سه‌ر به‌رزایی‌یه‌كه‌و بارانیكى دلۆپه زى به‌خورزه‌مى لى‌ببارى و دووقات به‌رو میوه‌ بدات، وه‌هه‌گه‌ر بارانى دلۆپه زى به‌خورزه‌میش نه‌یگرته‌وه به‌رشینه‌یه‌ك مه‌دارى سازبیت، وه‌ خوا به‌وه‌ی كه‌ده‌یه‌ك نه‌ بینایه.

۷- گه‌شه‌کردنی كه‌سایه‌تى ئینسان و زیاتر پاكو و چاك بوونی:

خواى كاربه‌جى فرمویه‌تی: (خُذْ مِنْ أَمْوَالِهِمْ صَدَقَةً تُطَهِّرُهُمْ وَتُزَكِّيهِمْ بِهَا) التوبة: ۱۰۳، واته: (له‌مال و سامانه‌كانیان دا زه‌كاتیك وه‌ربگره كه‌به‌هۆیه‌وه پاکیان بكه‌یه‌وه‌و گه‌شه‌یان پى‌بده‌ی...).

به‌ئى له‌پاستی دا مال به‌خشین به‌هه‌موو جوړو شیوه‌كانی‌یه‌وه مایه‌ی پاكبوونه‌وه‌ی ئینسانه له‌خوو و خده پیس و نزمه‌كان كه پږدی و چرووكی به‌رچاوترینیانه، وه‌ك پيشتر باسمان كرد، وه مایه‌ی گه‌شه‌کردن و كامل بوونی ئینسان و زیاتر گه‌یشتن و پوخته‌بوونی كه‌سایه‌تى‌یه‌تى، چونكه زالبوونی ئینسان به‌سه‌ر خۆویستی (افانیة) ى خۆی دا به‌هۆی مال و سامان به‌خشین له‌پری خوادا به‌لگه‌ی هه‌راش بوونی كه‌سایه‌تى‌یه‌تى و به‌رزبوونه‌وه‌یه‌تى به‌ره‌و دوندی له‌خه‌م خه‌لكی دا بوون و هاوكارى كردنی كۆمه‌لگاو ده‌روبه‌ر و ده‌ستبار بۆ گرتن و مشور لى‌خواردنیان.

۸- په یدابوونی پړزو خوښه ویستی له نیوان به خښه رو کومه لگادا:

پښتینان گوتو ویلنه: (جَبَلْتُ الْقُلُوبَ عَلَى حُبِّ مَنْ أَحْسَنَ إِلَيْهَا وَبُغْضِ مَنْ أَسَاءَ إِلَيْهَا) واته: دلنه کان له سهره وه سروشتینراون که نهو که سیهان خوش بوئ که چاکه یان له گڼ دهکات و، نهو که سهره شیبو غزینن که خراپه یان له گڼ دهکات.

جا بڼگومان بابای پاره دارو دوله مهند به به خشیني مال و سامانه که ی له پړی خوا را له سهریکه وه نیسپاتی نهو دهکات که کومه ل و کومه لگا و دوروبه ره که ی خوی خوش دهوینت و به تنگیانه ویه و نه میهت و بایه خیال پی ددهات، وه له سهریکي دیکه شه به به خشین و چاکه کاری به که ی ده بیته مایه ی خوشویستران و پړزو حورمهت لی گیرانی زیاتری له لایمن دوریه ری به وه، خوی دادگریش فرمویه تی: (هَلْ جَزَاءُ الْإِحْسَانِ إِلَّا الْإِحْسَانُ) الرحمن: ۶۰، واته: نایا پاداشتی چاکه کاری هر چاکه له گڼ کردنه وه نیه؟!

پښتیش له باسی نه دهب و په وشته کانی مال و سامان به خشین دا پوونمان کرده وه که پیوسته بابای وهرگر پړزو سوپاس و دووعای خیر پیشکه شی بابای به خشر بکات چونکه بڼگومان نه م رفقاره ی بابای وهرگر وپړای نهو ی که له ذاتی خوی دا په وشتیکی به رزو جوانه، هانده ریکیشه بو چاکترو زیاتر به خشیني بابای به خشر.

۹- پاک کرده ی مال و سامان و پاریزگاری لی کردنی:

به خشیني مال و سامان و هق و مافی خه لک لی دهرکردنی وه چو ن مایه ی پاکبونه وه ی دل و دموونی نینسانه و هوکاری گه شه کردن و کامل بوونیه تی، به هه مان شپوه ش مایه ی پاک کرده ی خودی مال و سامانه که و گه شه پیدان و زنده بوونیشیه تی، چونکه بڼگومان خه لکی ناتاج و نه دار چاو دهرنه مال و سامانی خوا پیدوان و ناخی بڼ هه لده کشین، جا نه گهر بیت و بابای دوله مهند هق و مافی خه لکی ناتاج له مال و سامانه که ی دهرنه کات، نهو نهو خه لکه هه ست به ستم لیکراوی و هق لی زه و تکرای دهن و به لای که موه به شیک له مال و سامانی کابرای پیسکه و چرووک به هی خویان دهرانن و به مهر شپوه ییک بویان بره خسن هه ولی زهر لیدان و توله لی نه ستاندنی دهرن، شوړش و راپه رینه سوورو خویناوی یه کانی هه ژارو نه دارانیش له درزی دوله مهندو سهرمایه دارانی چنگ قو و چاو به درنرایی میژو و چاکترین به لگه یه له و پوه وه، نه م له لایه که وه له لایه کی دیکه شه وه سوننه تی خوا وایه که به ره که ت و پړز ناخاته مال و سامانی که وه که هق و مافی خواو خه لکی لی نادری، نه م ش چهند ده قیک له و باره وه:

پیغه مبر ﷺ فرمویه تی: (إِذَا أَذَيْتَ زَكَاةَ مَالِكَ فَقَدْ أَذَيْتَ عَنكَ شَرَّهُ) رواه ابن خزيمة والحاكم عن جابر رضي الله عنه، واته: هرکات زه کاتی مال و سامانه که ت دا نهو خراپه و زیانیت تیدا لبرده.

هروه ما فرموييه تي: (ما خالطت الصدقة - أو قال الزكاة - مالا إلا أهلكته)^{٤٨٧} رواه البزار والبيهقي ورواه الشافعي والبخاري في تاريخه، واته: صهدهقه - يان گوتی زهکات - تیکه لی هیج مالیک نه بووه مه گهر فهوتاندوويه تی.

ديسان فرموييه تي: (.. وَلَمْ يَمْنَعُوا زَكَاةَ أَمْوَالِهِمْ أَلَا مَنَعُوا الْقَطْرَ مِنَ السَّمَاءِ، وَلَوْلَا الْبَهَائِمُ لَمْ يُمَطَّرُوا)^{٤٨٨} رواه ابن ماجه والبزار والبيهقي واللفظ له عن ابن عمر، ورواه الحاكم وصححه ووافقه الذهبي.

واته: ... وه هيچ گه ليک نه بووه که زهکاتى مال و سامانه کانيان نه دهن مه گهر بارانيان له ناسمانى وه لى گيراووته وه، وه نه گهر له بهر نازهل و گيانداران نه بووايه هر هيچ بارانيان بو نه دبارى.

١- به خشين بهر که ت و پيزی ماددى و معنه وى ده خاته مال و سامانه وه:

خوای پروهردگار و دادگهر له چه ندان ده قى قورئان دا نهو راستى يهى خستوته پروو که مال و سامان به هوى زهکات ليدهر کران و لى به خشرانى يه وه زياد دهکات و هيزو پيزی تى دهکوى، بو وينه فرموييه تي: (وَمَا أَنْفَقْتُمْ مِنْ شَيْءٍ فَهُوَ يُخْلِفُهُ وَهُوَ خَيْرُ الرَّازِقِينَ) سبا: ٣٩، واته (.... وه هر شتيک به خشن خوا جينگای پر دهکاته وه وه نهو چاکترين پوزى دهره).

هروه ما فرموييه تي: (وَمَا آتَيْتُمْ مِنْ زَكَاةٍ تُرِيدُونَ وَجْهَ اللَّهِ فَأُولَئِكَ هُمُ الْمُضْغَفُونَ) الروم: ٣٩، واته: ... وه هر زهکاتیک به مه به ستى پرو و پر زامه ندى خوا بیدهن، نه وه نه وانه - که نهو زهکاته ددهن - خاوه نى پاداشتي چه ن دقاتن.

ديسان فرموييه تي: (يَمْحَقُ اللَّهُ الرُّبَا وَيُرْبِي الصَّدَقَاتِ وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ كُلَّ كَفَّارٍ أَثِيمٍ) البقرة: ٢٧٦، واته: خوا مالیک سود (ربا) ی تیدابن له به ينى دهبات، وه خير و صهدهقه کان گه شه پى ددهات و زياد دهکات ....).

به لى به خشينى مال و سامان مایه ی پیت و پيز تیکه وتن و گه شه کردن و زياد بوونيه تي له پروى ماددى و معنه وى يه وه له دنيا و دواړوژدا، هر بويه ش خوای دادگهر و به خشر مالی خه پام و پيس به خير و صهدهقه و درناگرى، وهک پيغه مبه رى خوا ﷺ فرموييه تي: (إِنَّ اللَّهَ طَيِّبٌ لَا يَقْبَلُ إِلَّا طَيِّبًا) متفق عليه، چونکه شتيک له خودى خوای دا پيس بيت نه قهت پاک ده بيته وه نه هيچيشى بو خاوين ده کرته وه!

ليزهش دا کوتايى به برگه ی يه که مى خالى يه که م دينين و ده چينه سر برگه ی دووه مى.

^{٤٨٧} بپروانه: (نيل الاوطار) ج ٤ ص ٢١١، ٢١٢.

^{٤٨٨} بپروانه: (سلسلة الاحاديث الصحيحة) للالباني ج ١ ص ٢١٩، ٢٢٠، الحديث رقم: ١٠٧.

برگه‌ی دووهم: وەرگر (الآخذ)

مال و سامان به‌خشین چ فەرز بئ چ سوننەت تەنیا بۆ بابای به‌خشەر به‌ره‌م و سوودو که‌لکی نیه، به‌لکو وەرگریش به‌لای که‌مه‌وه له‌دوو لاوه له‌ومال و سامان به‌خشینه به‌هره‌مند ده‌بیست: یه‌که‌م: له‌پووی ماددی‌یه‌وه، دووهم: له‌پووی دهروونی و مه‌عنه‌وی‌یه‌وه، که له‌م چەند دێره‌ی خواری‌دا تیشکیان ده‌خه‌ینه‌سەر:

1- رزگار بوونی بابای پێ به‌خشر اوو هاوکاری کراو له‌ئانا جی و پێو بیستی:

به‌خته‌وه‌رکردنی خه‌لکی له‌م ژیا نه‌ دنیا یی‌یه‌یان دا یه‌کیکه له‌ ئامانجه سهره‌کی‌یه‌کانی ئایین و به‌رنامه‌ی خوای کار به‌جئ، ئاشکراشه که دابین کرانی پێداویستی‌یه‌ ماددی‌یه‌کان هۆکاریکی گرنگی به‌خته‌وه‌ری و خێرو خوشی‌یه، بۆیه‌ش خوای په‌روه‌رگار نیعمه‌ت و چاکه‌ی پۆزی‌یه پاک و چاکه‌کانی له‌ پرزی نه‌و نیعمه‌ته گه‌وره‌و به‌رزانده‌دا داناوه که شایسته‌ی سوپاسگوزاری له‌سه‌ر کران، وه‌ک فەرموویه‌تی: (وَاذْكُرُوا إِذْ أَنْتُمْ قَلِيلٌ مُسْتَضْعَفُونَ فِي الْأَرْضِ تَخَافُونَ أَنْ يَخَطِفَكُمْ النَّاسُ فَأَوَاكُمُ وَيَأْتِكُمْ بِنَصْرِهِ وَرَزَقَكُمْ مِنَ الطُّيَاتِ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ) الانفال: ۲۶، واته: وه - نه‌ی مسوئله‌مانینه - یادی نه‌و کاته به‌که‌نه‌وه که ئیوه که‌م بوون و چه‌وسینه‌راوه‌بوون له‌زه‌وی داو ده‌ترسان که خه‌لکی - کافر - بتانفرینن، جا خوا ئیوه‌ی حاوانده‌وه به‌یارمه‌تی خۆی پشستی گرتن و، له‌پۆزی‌یه پاک و چاکه‌کانی پێ به‌خشین، بۆنه‌وه‌ی سوپاسگوزاری - خوا - به‌کن.

وه‌پێغه‌مبه‌ری پێشه‌واشمان ﷺ نازو نیعمه‌ته‌ ماددی‌یه‌کانی به‌مایه‌ی به‌خته‌وه‌ری و ئاسووده‌یی ژیا نی دنیا حیساب کردوون، وه‌ک فەرموویه‌تی: (أَرْبَعٌ مِنَ السَّعَادَةِ الْمَرْأَةُ الصَّالِحَةُ، وَالْمَسْكِنُ الْوَاسِعُ، وَالْجَارُ الصَّالِحُ وَالْمَرْكَبُ الْهَنِيءُ) رواه ابن حبان فی صحیحه و رواه احمد والطبرانی وصححه الالبانی، واته: چوار شت مایه‌ی به‌خته‌وه‌ریین: ژنی چاک و خانووی فراوان و درووسی‌ی باش و وه‌سیله‌ی سواری‌بوونی ئاسان و خوش.

وه به‌پێچه‌وانه‌ی نه‌و شتانه‌ی به‌هۆکاری ژینتالی و شپه‌رزه‌ حالی داناوه: (وَأَرْبَعٌ مِنَ الشَّقَاءِ الْجَارُ السُّوءُ وَالْمَرْأَةُ السُّوءُ وَالْمَرْكَبُ السُّوءُ وَالْمَسْكِنُ الضَّيِّقُ) رواه ابن حبان فی صحیحه و صححه الالبانی.

به‌لام جیاوازی ئیسلام له‌رێچکه‌و ئایینه‌ ده‌ستکرده‌کان له‌و بواره‌دا نه‌وه‌یه که ئیسلام پێداویستی‌یه‌کانی ژیا ن و گوزه‌رانی ئینسان تەنیا له‌تێرکردنی گه‌ده‌و گیرفان و داوین دا کورت هه‌لناهیئێ، به‌لکو دابین کردنی پێداووستی‌یه‌ ماددی‌یه‌کان به‌وه‌سیله‌و هۆکاری ژیا ن و گوزه‌رانیکی ئینسانانه‌ ده‌زانن و، ده‌یه‌وئ هه‌موو ئینسانه‌کان تێرو پۆشته‌و

پهرداخ و خاوهن جئ و پئ بن، تاكو دهست كراوه و ناماده بن بؤ بهندايه تي كردن بؤ خواو، بهدواي نان و ناودا گهران و ايان لئ نهكات كه نه يان پهريژته سهر هيچي ديكه: هر بويه ش دهبين خواي وردين يه كيځ لهو نيعمه تانه ي كه دهيكاته مايه ي منهت له سهر پيغه مبهري خوي ﷺ بريتي يه له قوتار كردني له نه داري و دهست كورتي، وهك فهرموويه تي: (اَلَمْ يَجِدْكَ يَتِيْمًا فَاَوَىٰ، وَوَجَدَكَ ضَالًّا فَهَدَىٰ، وَوَجَدَكَ عَائِلًا فَأَغْنَىٰ) الضحى: ۶-۸، واته: نايا خوا تو ي بهه تيوي نه دي و حاواندي يه وه، وه به سهر گهر داني نه يدي و پئي پيشان داي، وه به دهست كورتي نه يدي و بي نيازي كردي؟!

وه يه كيځ لهو دوعايانه ي كه پيغه مبهري ﷺ پنيان له خوا ده پارايه وه نه مه بوو: (اللهم اني اسالك الهدى والتقى والعفاف والغنى) رواه مسلم والترمذي وابن ماجة عن ابن مسعود.

واته: نه ي خوايه من پيروني و پاريزكاري و پاكي و بي نيازيت لئ داوا ده كم. جا بينگومان به هوي مال و سامان به خشينه وه به تايبهت هي فهر كه زهكات بربرهي پشتيه تي تويزه ناتاج و نه دارو په ككه وتوو و بي دهره تانه كاني نيو كومه لگا وهك: هه ژار (فقير) و نه دار (مسكين) و رښوار و قهر زدارو كويلو و موجهيدو دلراگيروان له بن باري قورسي ژينتالي و شپره حالي دينه دهرئ و دهر ويان لئ ده كړي ته وه.

جا ليړه دا به په سهندی د زمانم چهند قسه يه كي زور به هاداري زاناو تويزه ره وه ي هه لكه وتووي قورښان و ئيسلام شهيد سهد قوطب له و باره وه نه قل بكه كه گوتوويه تي: (ئيسلام حه ز ناكات خه لكی گيروده ي هه ژاري و ناتاجي بين، چونكه ده يه وي به هوي بؤ دا بين كراني پيداويستي يه كاني ژيان و گوزهران بؤ كارو نهركي مه زتر دهست به تال بن، كارو نهركي كه شايسته ي مروف و نهو پايه و پله يه كه خوا تايبه تي كرده به ناده ميزاده وه وهك فهرموويه تي: (وَلَقَدْ كَرَّمْنَا بَنِي آدَمَ وَحَمَلْنَاهُمْ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ وَرَزَقْنَاهُمْ مِنَ الطُّيَّاتِ وَفُطْنَاهُمْ عَلَىٰ كَثِيرٍ مِّمَّنْ خَلَقْنَا تَفْضِيلًا) الاسراء: ۷۰، ئنجا له پاستي دا نهو عه قل و سوزو هه ست و نه ست و ئيشتياقه پووح يانه ي كه شتي بهر زترو سهر ووتر له داخوازي يه كاني جهسته داوا ده كه بن بوونه ته مايه ي ئيمتيازو پيزو حورمه تي ئينسان، جا نه گهر ئينسانه كان هينده يان له پيداويستي يه ماددي يه كاني ژيان و گوزهران به ئاساني بؤ مه يسه نه كړئ، دهره تي نهو يان ناميني كه كات و كوشش تهرخان بكه بؤ نهو هه ست و نه ست و داخوازي يه مه عنه وي يانه و له حالنكي واش دا نهو پيزو پله و پايه يان لئ دهستينريته وهو ده گيرپرينه وه بؤ پيزي گيانداران! به لكو خراپ تريش له گيانداران چونكه گيانداران خوراكيان چنگ ده كه وي و جاري وا هه يه هه نديكيان پاكه پاكو بازيازين و كه يفيش ده كه بن، وه هه نديك جوړه په پهر ورو بالنده پاش تير خواردن و خواردنه وه ده خوينن و جريوه جريو ده كه بن و خوشي و شادي به ژيانيان دهره بربن.

که واته به پراستی نه و که سه نه ئینسانه و نه به پزیشنه له لای خوا که له بهر ناچاری خواردن و خواردنه وه نایه پهرژیته سهر نه و شتانه ی که نارژهل و بالندهش هه یانه، چ جای نه و نه رکانهش که خوا بو مرقینکی پز لینگیراوی دیاری کردون!

جا نه گهر بابایه کی وا هه موو هه ول و ته قه لای خوی بخاته کارو ئیستا بهشی نه وه نه کات که پنداویستی یه کانی دابین بکات، نه وه نه وکاته نه و به لایه یه خه ی گرتوه که به چه ندان پله ده یخاته ژیر نه و ئاسته به رزه وه که خوا بو دیاری کردوه، وه نه و کومه لگایهش که بابایه کی وای تیدا ده ژی، موری نه وه ی به نیوچاوانه وه ده نری که کومه لگایه کی په ست و نزمه و شیاوی پز لینگرتنی خوا نیه، چونکه سه ریچی له بهرنامه ی خوا کردوه.

بینگومان ئینسان جینشین^{۸۹} خواجه له زهوی دا، بۆیهش له ویدا کردوویه ته جیگری خوی تا کو ژیان و گوزهرانی تیدا گه شه پی بدات و به ره و پیشه وه ی به ری و پاشان پازاوه گهش و جوانی بکات، دوا ییش تام و چیژ له جوانی و په ونه قی وهریگری، وه سه ره نجام سوپاسگوزاری بو خوا بکات له بهرانه بهر چاکه و نیعمه ته کانی دا که پی داو، وه بینگومان ئینسان هیچ شتی که له و ئامانجه به رزانه وه ده ست ناهینن له کاتیک دا که هه موو ژیان ته مه نی له پینا و وه ده ست هینانی پارووه نانیک دا به ری بکات، که پی بژیته و بهشی بکات، چ جای که هه موو ته مه نه کهشی له و پیه دا به ری بکات و ده ستیشی له بژیویکی وا گیر نه بی که کیفایه تی بکات!!^{۹۰}

۲- پاکبونه وه ی دل و دهروونی و هر گر له چلک و ژهنگی هه سه دو بوغزو کینه:

گومانی تیدا نیه که که سینک هه ژاری و نه داری تهنگی پی هه لچنی بی و که لبه ی برسیه تی له هه ناوی گیر بو بی و به ناگری بی جیگا و پنگایی و بی نوینی و بی بهرگ و پۆشاک یه وه چزابی و مارو دوو پیشکی پووت و په جانی و بی دهره تانی پییه وه دابی، وه له دهرو بهری خوشی دا خه لکی خوشگوزهران و تیرو پپرو پۆشته و په رداخ ببینن، که هیچ گوئی ناده نی و ئاو ری لئ ناده نه وه، مه گهر چۆن ده نا دلی پرده بی له بوغزو کینه و غهرزو پاشان ئیره یی و هه سه د، بهرانه بهر به و خه لکه که مه تر خه م و بی باکه!

^{۸۹} له بابیه تی یه که می (خواپهرستی به گشتی) دا که له بهشی (دووه م) بهرگی یه که می (مسولمانی کامل) دایه لاپه ره (۴۲) چۆنیته تی و چه مکی خه لیفه ی خوا بوونی ئینسانمان پوون کردو ته وه و بهر په رچی نه وانه شمان داوه ته وه که له و باره وه په خه نیان هیه له و که سانه ی که وشه ی (خه لیفه ی خوا) بو ئینسان به کار دینن و پینان وایه هه لیه.

^{۹۰} بهرانه: (العدالة الاجتماعية في الاسلام) ص ۱۳۲، ۱۳۳، ط ۵.

جاشتیکی پوونه که مال بهخشینی فہزو سوننہ تی دولہ مہندہکان بہو تویرہ ناتاج و کہنفت و شیرزہ حالانہ ویرای ئوہی کہ دروشم و نیشانہی دینداری و مسولمانہ تییان و شہرک و پیویستی سہرشانیانہ چاکترین مہلحہم و ہہ توانی برین و زامہکانی دہرو دہروونیشیانہ، باشتترین پاریزہرو پاککەرہوہیانہ لہژہنگ و ژارو چلک و چہ پہ پی ئوہ دہردو نہخوشی یہ دہروونی و جہستہیی یہ تاکی و کۆمہ لایہ تی یانہی کہ لہ بارودوخی پپر ستم و بن ویردانانہی نابووری و ژیان و گوزہرانی پپر قہری و پہری یہوہ سہرہ لہدہدن و تہشہنہ دہکەن.

وہ لہ راستی دا ہر کۆمہ لگایہک گیرۆدہی حەسەدو بوغزو کینہ بووبی بہ کۆمہ لگایہکی نہخوش و دہردہ دارو ناتہواو دادہنری، چونکہ سہرہ پای ئوہ کہ حەسەدو بوغزو غہرہز تاکہکان جگہ لہ نہخوشی یہ دہروونی یہکان تووشی چہندان نہخوشی جہستہیی وەک: برینی گەدہ (قُرْحَةُ الْمَعِدَةِ) و فشاری خوین (ضَغْطُ الدَّم) دہکەن، کۆمہ لگاش بہگشتی دووچاری گەندەلی و پووجەلی و پەرتەوازەیی و شیرازہ پچران دہکەن، بۆیہ پیغہ مہبری خوا ﷺ ئۆمەتەکە ی لہ دہردو نہخوشی یہ سامناک و بیژہ زایانہ ناگادار کردو تہوہ فرمویہ تی: (دَبَّ إِلَيْكُمْ دَاءُ الْأَمَمِ مِنْ قَبْلِكُمْ: الْخَسَدُ وَالْبَغْضَاءُ، وَالْبَغْضَاءُ هِيَ الْحَالِقَةُ، أَمَّا إِنِّي لَا أَقُولُ تَخْلُقُ الشَّعْرَ وَلَكِنْ تَخْلُقُ الدِّينَ) رواہ البراز باسناد جید والبیہقی وغیرہما.

واتہ: دہردی ئۆمەتانی پینشووتان دزہی کردو تہ نیوتان: حەسودی و بوغزو کینہ، وہ بوغزو کینہ ہەلتاشەرہ، ناگادار بن نالیم مووان دہتاشی، بہ لکو ئایین دہتاشی، دیارہ ئیسلامیش بہ ناموزگاری پووت ہەولی چارہ سہری ئوہ نہخوش و دہردانہ و پئی لئی گرتنیانی نہداوہ، بہ لکو وەک عادہتی خوی ویرای ئوہ شیوازہ چارہ سہری کردہ ییشی بۆ داناوہ، ہەم بۆ پاریز (وقایہ) لہ سہرہدانی، چونکہ وەک گوتراوہ: (درهم وقایہ خیر من قنطار علاج)، وەہەم بۆ ریشہ کیش کردن و نہہیشتنی پاش پەیدا بوونی.

ناشکراشہ کہ بہ بن ئوہ بہخشین و بہتەنگ یەکترہوہ بوون و بہدەم یەکدی یہوہ چوون و ناگا لہ یەکتر بوونہی کۆمہ لگا، ہیچ لہو فەرمان و ئاراستہ (توجیہ) انہی کہ بہ مہبەستی تۆکمہ و توندو تۆل کردنی تویرہکانی کۆمہ لگا و پیکہوہ جۆشدانیان ہاتوون لہ مہیدانی واقع دا نایہنہدی، بۆ وینہ:

(وَتَعَاوَلُوا عَلَى الْبِرِّ وَالْثَقْوَى) المائدة: ۲، واتہ: وہ بۆ چاکہ کاری و پاریزکاری و ہاوکاری یەکتر بکەن.

(كونوا عباد الله إخواناً) رواه مسلم عن أبي هريرة رضي الله عنه، واته: بهندهكانى خوا! برا بن.
(المسلم أخو المسلم لا يظلمه ولا يسلّمه، ومن كان في حاجة أخيه كان الله في حاجته، ومن فرّج
عن مؤمن كربة فرّج الله عنه كربة من كروب يوم القيامة) متفق عليه.

واته: مسولمان براى مسولمانه نه ستمى لى دهكات و نه به دهسته يوهى دهكات
(بيگومان برسپهتى و پووت و پهجاليش وهك دوژمنى بابيه كوشتيه)، وه هر كه سيك
پنويستى برايهكى جى به جى بكات، خواش پنويستى وى جى به جى دهكات،
هر كه سيكيش گرفتيك له پرواداريك لابهري، خوا گرفتيك له گرفتهكانى پوژى
قيامهتى بۇ لادهبات.

(لا يؤمن أحدكم حتى يحب لأخيه ما يحب لنفسه) متفق عليه، واته: يهكيكتان بپروا ناهينى -
بهوجورهى كه پنويسته - ههتاچى بۇ خوى پى خوشه بۇ برا - و خوشكى - يشى
پىى خوش نه بى.

لهكوڤايش دا دهليم: نهگهر لهسيسته مى سهرمايه دارى دا كۆمهال بهقوربانى تاك
دهكرى، تاك به كهيفى خوى ههلس و كهوت دهكات بۇ داين كردنى بهرژه وهندى يهكانى بى
گوڤدانه بهرژه وهندى يهكانى كۆمهال، وه نهگهر لهسيسته مى سؤسياليزمى دا كۆمهال - كه
لهچينى پروليتاريادا خوى دهنوينى - تاك دهكرى ته به لاگيرى و لهژير پىى
بهرژه وهندى يهكانى دا دهپليشينيته وه لهسهر بنه ماي فلهسفهى دژايتى و ناكوكى
چينهكان (صراع الطبقات) چين و تويزهكانى كۆمهالكا بهرده درينه گيانى يهكتر!!
لهسيسته مى سياسى و ئابوورى و كۆمهال يهتى ئيسلام دا تاك و كۆمهال لهسهر بناغى
برايهتى و يهكتر خوشويستن و بهپىى ترازوييهكى دادگهرانه دهستيان پى دهكرى ته
ملى يهكتر و تويزهكانى كۆمهالگاش لهجياتى له يهكتر بهردران و له يهكتر هاركرانيان بۇ
هاوكارى و دهستبار بۇ يهكترگرتن هان دهرين و بهشيكى زورى ئه و هاوكارى و براييهتى و
دهستبار بۇ يهكترگرتنه شيان وهك ئهركيك لهسهر پنويست دهكرى و لهسهر كه متهرخه مى
تيند كردنى دووچارى لىپرسينه وه سزاو تۆلەش دهن.

ameer.maktab@yahoo.com

/AliBapir

/AliBapir

/MediaAmeerOffice

www.alibapir.net

۲۳۷
www.alibapir.net

خالی دووهم: ^{۹۱}

بهره‌م و شوینه‌واره‌کانی مال به‌خشین له‌ژیانی کۆمه‌لگادا

خوینهری به‌پێژ! خوا پشتیوان بێ له‌م خاڵه‌دا هه‌ول ده‌ده‌ین تیشک به‌خینه‌ سه‌ر سوود و بهره‌م و په‌ریزو شوینه‌واره‌کانی مال به‌خشین - به‌تایبه‌ت مال به‌خشیانی فه‌رز - له‌ژیان و گوزهرانی کۆمه‌لگادا.

۱- مال به‌خشیانی فه‌رز یه‌کیکه‌ له‌ بنه‌ماکانی به‌خه‌م یه‌کدی یه‌وه‌بوونی

کۆمه‌لگا (الضمان الاجتماعي):

هیچ کاتێک کۆمه‌لگا له‌ که‌سانێکی هه‌ژارو نه‌دارو ئاتاج و په‌که‌وته‌ خالی نابێ، بۆئوه‌ش که‌باری لارو که‌وتووی ئه‌و جوړه‌ که‌سانه‌ راست بکریته‌وه‌ پێویسته‌ میکانیزم (آلیات) یکی کرده‌یی و واقیعی دابنرێ، جا مال به‌خشیانی فه‌رز له‌ئیسلام دا - به‌تایبه‌ت زه‌کات - چاکترین و کرده‌یی‌ترین میکانیزمی تێدا یه‌ بۆ ئه‌و مه‌به‌سته‌، به‌لام به‌مه‌رجێک وه‌ک شەرع دیاری کردوه‌ ئاوا وه‌رگیری و، دابه‌ش بکری و به‌ شوینه‌ شایسته‌ و دیاری کراوه‌کانی خۆی بگه‌یه‌نرێ چونکه‌ وه‌ک له‌ باسه‌کانی رابردوودا ده‌رکه‌وت (زه‌کات) که‌ جه‌وه‌رو به‌شی هه‌ره‌ گرنگ و بنه‌رته‌ی مال به‌خشیانی فه‌رزه‌ ئه‌ندازه‌یه‌کی دیاری کراوه‌ له‌ هه‌موو جوړه‌کانی مال و سامان که‌ ده‌سته‌لاتی شەرعی ولات وه‌ری ده‌گری به‌شیوه‌یه‌کی ده‌وری سالانه‌ی پێک و پێک (منتظم) به‌سه‌ر ئه‌و که‌سو شوینانه‌دا دابه‌شی ده‌کات که‌ خوای په‌روه‌رگار دیاری کردوون، نه‌ک وه‌ک خه‌لکیکی ساده‌و سه‌رکێل و ناحالی گومان ده‌بن، خێرو سه‌ده‌قه‌و چاکه‌یه‌کی شه‌خسی بیته‌ بیدات یان نه‌یدات!!

جا لێره‌دا بۆ پوونکردنه‌وه‌ی پۆلی زه‌کات له‌ پڕکردنه‌وه‌ی ئه‌و بۆشایی یانه‌و گرتنی ئه‌و که‌لینانه‌ی که‌ به‌هه‌ر هۆیه‌که‌وه‌ بێ له‌ ژیان و گوزهرانی هه‌ندیک له‌ توێژه‌کانی کۆمه‌لگادا په‌یدا ده‌بن، به‌په‌سه‌ندی ده‌زانم ده‌قی ئه‌و نامه‌یه‌ی که‌ (الزه‌ری) بۆ (عمر بن عبدالعزیز) ناردوه‌ ده‌رباره‌ی ئه‌و که‌سو شوینانه‌ی به‌ زه‌کات باریان راست ده‌کریته‌وه‌و به‌سه‌ر ده‌کریته‌وه‌ به‌وه‌رگێرپاوی بنووسم، نووسیویه‌تی:

^{۹۱} بۆ نووسیانی ئه‌م خالی دووه‌مه‌ش پشتم به‌ (فقه‌ الزکاة) ج ۲ ص ۸۸ تا ۹۱۳، به‌ستوه‌، له‌گه‌ل چه‌ند ورده‌ ده‌ستکاری یه‌کی خۆم و زیادکردنی چه‌ند شتیکی دا.

(يېڭومان لە مالى كۆكرادى زەكات دا بەشى: بەسالداجوو و پەككەوتەكان ھەيە،
 ۋەبەشى ھەر نەدارىك كە لەبەر دەردو نەخۆشىيەك تواناي كاسبى و گەران و سوورانى نىە
 بۇ بىژنو پەيداكردن، ۋەبەشى ئەو نەدارانەي كە سوال دەكەن و داواي خۇراك لە خەلكى
 دەكەن، (بەجۆرىك كە جارىكى دى ئاتاجى ناچارى سوالكرديان نەكات)، ۋە بەشى ئەو
 كەسانە كە لە ئەھلى ئىسلام لە خەپس خانەكان دان و ھىچ كەسيان نىە، ۋەبەشى ئەو
 نەدارانە كە ھاموشۇي مزگەوتان دەكەن و ھىچ مووچەو بەشىكيان نىە، ۋەداواش لەخەلكى
 ناكەن، ۋەبەشى كەسنىك گىرۆدەي ھەژارى بوەو كەوتۆتە بن بارى قەرزو قۆلەو ۋە بەھۇي
 گوناح و خراپەكارىشەو نەبوەلە دىندارى يان قەرزدارىيەكەي دا جىڭاي تۆمەت نىە،
 ۋەبەشى ھەر رېبوارىك كە شوئىنى حاوانەو ۋەي نىەو كەسى نىە سەريان پىيىنى، ئەو
 پىيوستە خۇراكى پىيىدري و لاخەكەي بۇ ئالىك بدري و ھاوكارى بكرى، ھەتا جىڭاي
 رىڭاي دەست دەكەي يان ئىش و كارى تەواو دەيى.^{۱۹۲})

ئىنجا شايانى باسيشە كە ئەو بەخەمەو بوون و دەستبار بۇ گرتنە تايبەت نەبوە
 بەمسولمانانەو بەلكو ھەموو ھاوولائىيان و دانىشتووانى ژىر سايەي دەولەتى ئىسلامى
 گرتۆتەو، بۇ وىنە: عومەرى كوپى خەتتاب خوا لىي پازى بى كاتىك جوولەكەيەكى
 ھەژارى سوالكەرى بىنى دەستى گرت و بردىە لاي خەزىنەدارى (بيت المال) و پىيى گوت:
 كە ئەمەو ھاووينەكانى ناوئوس بكات و لە (بيت المال) مووچەيان بۇ بېرىتەو ۋە سەرانە
 (جزية) شيان لەسەر ھەلگىرى.^{۱۹۳}

ھەروەھا كاتىك كە دەچوو بۇ شام لە رىڭاي دا كۆمەلىك نەصرانى گول (گەپى بىنى،
 ئەويش لە (بيت المال) مووچەي بۇ بېرىتەو.^{۱۹۴}

پىيوستە ئەو ەش بگوتىرى كە بەخەم يەكدىيەو بوونى كۆمەلگا^{۱۹۵} (الضمان
 الاجتماعى) لە ئىسلام دا بەس لە بوارى ماددى ژيان و گوزەرانى كۆمەلگا كورت
 ھەلنەھاتو بەلكو ھەموو بواردەكانى: مەعنەوى و ئەخلاقى و فەپھەنگى و سياسى و
 ەسكەرى و.. ەتد دەگرتەو، بەلام لە سىستەمى پرىئمە پوژئاوايىيەكان دا كە لەژىر

^{۱۹۲} بېوانە: (الأموال) لابي عبید، ص ۶۷۸، ۵۸۰، ۵۸۱، ۵۸۲. ۋە (فقه الزكاة) ج ۲ ص ۸۸۱، ۸۸۲.

^{۱۹۳} بېوانە: (الأموال) ص ۴۶، ھەروەھا بېوانە: (الخراج) لابي يوسف ص ۱۲۶.

^{۱۹۴} بېوانە: (فتوح البلدان) البلاذري، ص ۱۷۷، ۋە بېوانە: (نظرية الدولة وأدائها في الإسلام) موضوع:
 (التضامن الاجتماعي مع المحتاج) ص ۱۴۵ تا ۱۴۹.

^{۱۹۵} ماناي دەقاودەقى (ئۇبالدارى كۆمەلەيتى)يە، بەلام ئەو ۋەي نووسىومە پىر بەپىست ترە.

فشارى شۆرش و كودەتا خويناوى يەكان و شەپۇل و تەوژمە توندو پامالەرە شىوعى و چەپى يەكان دا بەناچارى پەنايان بۇ شتىكى وابدو، يەكەمىن بەردى بناغەى بەشىوہ يەكى رەسمى لەسالى (١٩٤١) ى زايىنى داو، لەپەيمانى ئەطلە نطى كە لە نيوان ولاتە يەكگرتووہ كانى ئەمەريكاو ئىنگلتەپا دا مۆركرا، دانرا، تەنيا ژيان و گوزەرانى ماددى دەگرىتەوہو بەس لەولايەنەدا كورت ھەلاتوہ.^{١٩٦}

٢- مال بەخشىن بەتايبەت جوړى فەرزى، دىنەمۆى جوولاندن و بەگەر خستنى

مال و سامانە:

ئاشكرايە كە ھەر كۆمەلگايەك مال و سامانەكان تىيدا دەستاودەست بكن و لە ھالەتى جموجوئل و گەپان دا بن، ئەوہ لە پووى ئابوورى يەوہ بە كۆمەلگايەكى چالاك و زىندوو دادەنرئ و بە پىچەوانەوہ شەوہ ە دەستاو و مردوو.

جا مال بەخشىنى فەرز بە تايبەت زەكات ھۆكارىكى يەكجار كاريگەرە بۇ جوولاندن و بە گەر خستنى مال و سامان، چونكە بەھوكمى ئەوہ كە ئەندازەى (٢,٥٪) ى تىدا پىويست كراوہ - ديارە لىرەدا مەست مالى نەغدىنە و بازىرگاني يە - ئەگەر بىت و خاوەنەكەى نەيخاتە كارەوہ و ردە و ردە زەكات لە بنى دىنى و سەرەنجام دەستى خاوەنەكەى لە بنى ھەمبانەى بەتالەوہ دەردىنى!

ھەربۆيەش پىغەمبەرى خوا ﷺ لە بارەى مال و سامانى ھەتيوانەوہ فەرموويەتى: (اتَجَرُوا فِي أَمْوَالِ الْيَتَامَى لَا تَأْكُلْهَا الزُّكَاةُ) رواه الطبراني عن انس بن مالك رضي الله عنه.

واتە: مامەلە و بازىرگاني بەمال و سامانى ھەتيوان بكن، با زەكات لە بنى نەھىنى. ھەروەھا (عمر بن الخطاب) خوا لىي پازى بن لە ويارەوہ گوتوويەتى: (إِتَّقُوا فِي أَمْوَالِ الْيَتَامَى لَا تَأْكُلْهَا الصَّدَقَةُ) رواه البيهقي عن سعيد بن المسيب عن عمر، وقال البيهقي اسناده صحيح.

٣- پارىزگارى كردن لەبنەما مەعنەوى يەكان:

ھەر گەل و كۆمەلگايەك بنەما مەعنەوى يەكانى وەك عەقيدە و ئازادى و كەرامەت و حورمەت و رىزى تىدا نەپارىزىن و بۇ ھەموو تاكەكانى دەستەبەر (تضمين) نەكرىن، بە كۆمەلگايەكى نەخۆش و لەرزوك و گەندەل دادەنرئ، جا مال بەخشىن بەتايبەت زەكات دەبىتە مايەى پاراستن و دەستەبەر كردنى بنەما مەعنەوى يە بنەپەتى يەكانى كۆمەلگا، چونكە:

^{١٩٦} بىوانە: (فقه الزكاة) ج ٢ ص ٨٨٢.

كۆمەلگايەك ھەشتىيەك (۸/۱) ى بودجەى سالانەى زەكاتى مال و سامانى خۇى بۇ
پزگارکردنى كۆيلان و نازادکردنن لىكۆت و بەندى كۆيلايەتى تەرخان بکات:

(. وفي الرقاب)!

و ھەشتىيەكى بودجەى زەكات بۇ پارىزگارى لەئيمان و ەقىدە تەرخان بکات:

(وفي سبيل الله)!

و ھەشتىيەكى بودجەى زەكات بۇ پزگارکردنى قەرزداران لەبنەبارى قەرز تەرخان

بکات: (والغارمين)!

و ھەشتىيەكى بودجەى زەكات بۇ ھاندان و دلپاگرتن و سەرنج پاكىشانى خەلکىك بەرەو

ئيمان و ئىسلام تەرخان بکات: (والمؤلفة قلوبهم)!

بەلنى كۆمەلگايەكى ئاوا كە تىيدا ھىندە بەچاوى بايەخ و گرنكى پىدانەو تەماشاي ئەو
بنەما پووحى و بەھا بەرزانە بکرى بىگومان بەكۆمەلگايەكى ساغ و سەلامەت و تۆكمەو
دامەزراو دادەنرى، چونكە بەراستى بنەما مەعنەوى و بەھا بەرزەكان بناغەو بنچىنەى
كۆمەلگان، ھەتا پۇچووترو مەككەم تەربىن، كۆمەلگاش دامەزراوترو نەلەخشاوتر دەبى.

ع-لەيەك نىزىك خستنهوى توپژەكانى كۆمەلگا:

ھەرچەندە ئىسلام دان بەو ەدا دىنى كە لەپووى ژيان و گوزەرانەو بەرزى و نزمى
(تفاضل) لەنىوان ئىنسانەكان دا ھەبى، وەك لەچەند دەقىكى قورئان دا ئاماژەى بۇ كراو،
بۇ وىنە: (وَاللَّهُ فَضَّلَ بَعْضُكُمْ عَلَى بَعْضٍ فِي الرِّزْقِ) النحل: ۷۱،

واتە: (و ە خوا ھەندىكتان لەپۇزى دا بەسەر ھەندىكتان دا بەرز كردۆتەو...) كە ديارە
حىكمەتى ئەو بەرزى و نزمى يەش دابەش بوونى كارو چالاكى يەكان و سوورپانى چەرخ و
دۆلابى ژيان و گوزەرانە، وەك خواى كاربەجى فەرموويەتى: (...لَخْنُ قَسَمْنَا بَيْنَهُمْ مَعِيشَتَهُمْ فِي
الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَرَفَعْنَا بَعْضَهُمْ فَوْقَ بَعْضٍ دَرَجَاتٍ لِّيَخْلَجَ بَعْضُهُمْ بَعْضًا سُخْرِيًّا) الزخرف: ۳۲،

واتە: ئىمە لەژيانى دنيا دا گوزەرانىانمان لەنىوانيان دا دابەش كردو، و ھەندىكىانمان
بەچەند پلە بەسەر ھەندىكىان دا بەرز كردۆتەو بۆئەو ەى ھەندىكىان ھەندىكىان
لەئىش و كاردا بەكاربەئىن...

بەلام لەگەل ئەو ەش دا ئىسلام پى ئىو ەى نەداو ە كۆمەلگا چەند چىغىكى بەرزو
نزمى تىدا پەيدا بىن لە شىو ەى چەوسىنەرو چەوسىنراو ەدا، وەك خواى پەروەردگارو

دادگهر فهرموویه تی: (مَا أَقَاءَ اللَّهُ عَلَى رَسُولِهِ مِنْ أَهْلِ الْقُرَى فَلِلَّهِ وَلِلرَّسُولِ وَلِذِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسَاكِينِ وَابْنِ السَّبِيلِ كَيْ لَا يَكُونَ دُولَةً بَيْنَ الْأَغْنِيَاءِ مِنْكُمْ) الحشر: ۷،

واته: ئه - مال و سامان - هی که خوا له خه لکی ئاوه دانسیه کانه وه بۆ لای پیغه مبه ره که ی - به بی کوشتار - ده یگیرته وه، ئه وه هی خواو هی پیغه مبه رو هی خزمان - ی پیغه مبه ر - و هه تیوان و نه داران و رنبواره، - بویه ش خوا ئاوا دابه شی کردوه - تاکو ئه و مال و سامانه له دهستی دهوله مهنده کانتان دا کورت هه لئه یه ت..

جا بئگومان مال به خشیانی فهرزو سوننه ت، به تایبه ت زه کات ده ورئکی زۆر کاریگه ری هه یه له بواری پرکردنه وه ی ئه و که لێن و بۆشاییه زلانه ی نیوان تویرتی ده وله مهنده و تویرته هه ژارو نه دارو قه زدارو په ککه وته و ئاتاجه کانی کۆمه لگادا، چونکه وه ک پیشتر پروومان کرده وه راست ترین و چاکترین شیوه ی دابه ش کردنی زه کات ئه وه یه که هه رکام له و هه شت جوړه تویرته زه کات پئشیاوانه ی کۆمه لگا، هینده یان مال و سامان بدریتتی که باری که وتووین راست بکاته وه و، بابای زه کات وه رگر خاوه نی هه ر پیشه و کارو کاسپی یه ک بئ، پئداویستی یه کانی ئه و کارو پیشه یه ی پئدابین بکات، ئه گه رنا بارته قای مه سرفه ی هه موو ته مه نی خۆی و ئه وانه ی به ئه سته یه وه ن، یان به لای که مه وه بایی مه سرفه ی ساله وه ختیکی بدریتتی^{۹۷}، ئنجا ئاشکراشه که له حالئکی وادا زۆر به زوویی چین و تویرته هه ژارو نه دارو په ککه وتوووه کان نامینن و، سه رجه م کۆمه لگا ده چیته قوئاغی ئاتاجی یه وه و، تاکه کانیشی ئاستی ژیان و گوژه رانیان زۆر له یه ک نیریک ده که ویتته وه و حاله تی قبری و پری و چینایه تی نامینن.

ه-چاره سه ری دیارده ی سوال کردن:

یه کی دیکه له به ره مه و شوینه واره گرنگه کانی مال به خشین بریتیه له نه هیشتن و بنپرکردنی دیارده ی سوال کردن و ده ست پان کردنه وه بۆ خه لکی. به لئ خۆینه ری به ریز! دیارده ی دزیوی سوال کردن (التسؤل)، ئیسلام پینچ بنه مای گرنگی بۆ چاره سه رو بن پرکردنی داناوه که یه کیکیان مال به خشیانی فهرزه به تایبه ت زه کات، جا با سه رنج بده یان داخوا ئیسلام چۆن چاره سه ری ئه و دیارده یه ده کات:

^{۹۷} به وانه: (المجموع) ج ۶ ص ۱۸۰ تا ۱۸۲.

یهک: پاهینان له سهر داوانه کردنی هیچ شتیک له خه لکی:
 بُو وینه له وباره وه پیغه مبهَر ۞ (مَنْ يَتَكْفَلُ لِي أَنْ لَا يَسْأَلَ النَّاسَ شَيْئًا
 وَأَتَكْفَلُ لَهُ بِالْجَنَّةِ؟ قَالَ ثوبان: أُنَا يَا رَسُولَ اللَّهِ، فَقَالَ: لَا تَسْأَلِ النَّاسَ شَيْئًا، فَكَانَ لَا يَسْأَلُ أَحَدًا
 شَيْئًا) رواه ابوداود والبيهقي.

واته: کئ به لئیم پی ددها هیچ شتیک له خه لکی داوا نه کات منیش به لئینی چوونه
 بهه شتی پی بدهم؟ (ثوبان) گوتی: من نهی پیغه مبهری خوا، فرمووی: هیچ شتیک له هیچ
 کهس داوا مه که! جا (ثوبان) هیچ شتیکی له هیچ کهس داوا نه ده کرد.

دوو: کارکردن و پهنج دان بناغه ی پیداکردنی برئوی حه لاله:
 پیغه مبهَر ۞ له وباره وه فرموویته: (لَنْ يَأْخُذَ أَحَدُكُمْ حَبْلَهُ عَلَى ظَهْرِهِ فَيَأْتِيَ بِحُزْمَةٍ مِنَ
 الْحَطَبِ قَبِيلَهُ، فَيَكْفِ اللَّهُ بِهَا وَجْهَهُ خَيْرٌ مِنْ أَنْ يَسْأَلَ النَّاسَ أَعْطَوْهُ أَوْ مَنَعُوهُ) رواه البخاري عن الزبير
 رضي الله عنه.

واته: نه گهر یه کیکتان گوریسه که ی بخاته سه ریشتی و کوله داریک بینئ و بیفروشئ و
 خوا به وه ئا پرووی بیاریزی، چاکتره له وهی که داوا له خه لکی بکات، نازانی هیچی دده نئ
 یان نا!

سئ: سوال کردن چه راهمه مه گهر له کاتی زور تیگی راوی دا:
 له وباره شه وه پیغه مبهَر ۞ چهند شتیکی فرمووه، بُو وینه: (لَا تَزَالُ الْمَسْأَلَةُ بِأَحَدِكُمْ
 حَتَّى يُلْقِيَ اللَّهُ وَلَيْسَ فِي وَجْهِهِ مَوْعَةٌ لَخِمٍ) رواه الشيخان والنسائي عن ابن عمر.
 واته: یه کیکتان هینده داوا له خه لکی ده کات هه تا کاتیکی - له پوژی دواپی دا - ده گاته
 دیداری خوا توزه گوشتیکی به پرووه نه ماوه!

وه فرموویته: (مَنْ سَأَلَ وَعِنْدَهُ مَا يُغْنِيهِ فَإِنَّمَا يَسْتَكْثِرُ مِنَ النَّارِ - أَوْ مِنْ جَمْرِ جَهَنَّمَ - فَقَالَ
 يَا رَسُولَ اللَّهِ وَمَا يُغْنِيهِ؟ قَالَ: قَدَّرَ مَا يُغْدِيهِ وَيُعْشِيهِ) رواه ابوداود.
 واته: هه که سینک سوال بکات و هینده شی هه بی که بی نیازی بکات، نه وه ئاگر - یان
 پشکوئی دوزه خ - بُو خوئی زور ده کات! گوتیان نهی پیغه مبهری خوا نه وهی بی نیازی
 ده کات چهنده؟! فرمووی: بایی نه وه خواردنی به یانی و ئیواره ی دابین بکات.

چوار: ئیش و کار دوزینه وه بُو بابای تواناداری بی کار و کاسبی:
 له وباره شه وه (اصحاب السنن) ئه م فرمووده یه له (انس بن مالک) وه خوا لئی پازی بی
 ده گپرنه وه، که به مه بهستی کورت کردنه وه یه کس ته رجعه مه کوردی یه که ی ده نووسم:

(پیاویک له پشتیوانه کان (الانصار) هاته لای پیغمبهر ﷺ و داوای لى کرد، نهویش
 فهرموى: ئایا هیچ شتىك له مالتان دا نیه؟ گوتى: با، بهره (جلس) یه کمان هیه که
 هه ندیکى به خومان دا ده دهین و هه ندیکیش راده خهین. وه قاپیک (قعب) که ناوی تیدا
 ده خوینه وه، فهرموى: هه ردووکیانم بۆ بینه، نهویش هیئنانى، پیغمبهرى خوا ﷺ
 به ده سته وه گرتن و فهرموى: کى ئەم دووانه ده کپى؟ پیاویک گوتى: من به دره مىک
 ده مهوین، فهرموى: کى له دره مىک زیاتر ده دات؟! دوو جار یان سى جار، پیاویک گوتى:
 من به دوو دره ده مهوین، جا هه ردووکیانى پى داو دوو دره مه کهى وهرگرت دانى
 به پشتیوانه کهو فهرموى: به یه کىکیان خوراکیک بکپه و بیبه وه بۆ خیزانت، بهوى
 دیکه شیان بیور (تهو) یک بکپه و بۆم بینه، ئنجا پیغمبهرى خوا ﷺ به ده سته خوى کلکى
 تى بپى، وه پى ی فهرموو: برى دار بینه و بیفرۆشه و هتا پازده رۆژان نه تبینه وه، جا کابرا
 رۆیشت دارى ده کردن و ده یفرۆشت، پاشان هاته وه ده دره مى پەیدا کردبوون،
 به هه ندیکى جل و بهرگ و به هه ندیکیشى خوراکی کپى بوو، پیغمبهرى خوا ﷺ فهرموى:
 ئەمە بۆت چاکتره له وهى که پۆژى داویى بى و سوال کردن په له یه که بى به پروته وه، چونکه
 سوال کردن ته نیا بۆ سى <سان ده شى: خاوهن هه ژارى یه که بى ده رتە تان، یان که سىک
 قەرزىکى بپه زای له سه ربى، یان که سىک خوینىکى که نه فت کهرى که وتبیته سه ر)

پینچ: دابین کردنى ژيان و گوزهرانى نه وانه که ده سته پاچه ن و خویانیان پى نازیه نرى:
 که سانیک که ده سته پاچه ن و خویانیان پى به پروه ناچى، جا چ له بهر نه خوشى و
 په که که وته یى و بى توانایى جه سته یى بى، وه چ له بهر نه وه بى که ده رگای که سه به تیان
 به پرودا داخرابى و کاریان ده سته گیر نه بوو بى، نه وه له سه ر کۆمه لگا و کیانى ئیسلامى
 پنیوسته ژيان و گوزهرانىان دابین بکات، که بىگومان زه کات بناغه ی نه وه مه سه له یه، به لام
 وه پىشتىرش پوونمان کردوته وه ئیسه پاتیشمان کردوه، نه گهر زه کاتیش به شى نه کرد،
 وه (بیت المال) یش یان تیدا نه بوو یان هه نه بوو، نه وه له سه ر ده وله مه نده کانى
 مسولمانان فه رزه که نه وجۆره که سانه برژه ئى و گوزهرانىان دابین بکه ن. چونکه جگه له
 زه کات هه ق و مافى دیکه ش له مال و سامان دا هیه.

جا هه رچه نده ئەم خالى پینجه مه بۆ چاره سه رى دیارده ی سوال کردن له خاله کانى
 دیکه کاریگه رتره و هه ر نه میش زیاتر په یوه سته به مال و سامان به خشینه وه، به
 بىگومان چوار خاله کانى دیکه ش کاریگه رن و بۆ چاره سه رى دیارده ی گۆزین هه رکام له و
 پینچ چاره سه رى رابردن پنیوستن.

٦- چاره سهرکردنی كيشه و ئازاوه كان له كۆمه لگادا:

بىگومان هېچ كاتىك كۆمه لگا بى كيشه و گىروگرفت و ئازاوه نابى، ههريويهش ئىسلام گرنكى و بايه خىكى يه كجار گه وهرى به صولخ و ناشت كردنه وهى لايه نه ناكۆكه كان و نه هيشتنى ئازاوهى نىوانيان داوه خواى كار به جى له چه ندان ده قى قورشان دا فه رمانى پى كردوه و مسولمانانى بۆ هانداوه، بۆ وىنه، فه رمويه تى:

(وَإِنْ طَائِفَتَانِ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ اقْتَتَلُوا فَأَصْلَحُوا بَيْنَهُمَا ...) الحجرات: ٩، واته: (وه نه گه ر دوو كۆمه ل له بېواداران به شه ر هاتن نىوانيان چاك بكه نه وه و ناشتيان بكه نه وه...).

هه روه ها فه رمويه تى: (لَا خَيْرَ فِي كَثِيرٍ مِنْ نَجْوَاهُمْ إِلَّا مَنْ أَمَرَ بِصَدَقَةٍ أَوْ مَعْرُوفٍ أَوْ إِصْلَاحٍ بَيْنَ النَّاسِ وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ ابْتِغَاءَ مَرْضَاةِ اللَّهِ فَسَوْفَ نُؤْتِيهِ أَجْرًا عَظِيمًا) النساء: ١١٤.

واته: زۆر له چپه (سركه سرك) يان كه لكى نيه، مه گه ر چپه ي كه سىك كه فه رمان به خىرو سه ده قه و چاكه كارى و ناشته وايى نىوان خه لكى بكات، شه وه بىگومان هه ركه سىك به مه به ستنى ره زامه ندى خوا شه وانه بكات له مه ودا و پادا شتىكى گه وهرى ده ده ينه وه.

پىغه مبه رى خو شه وىستيشمان فه رمويه تى: (أَلَا أَدْلِكُمْ عَلَىٰ أَفْضَلٍ مِنْ دَرَجَةِ الصَّلَاةِ وَالصَّيَامِ وَالصَّدَقَةِ؟ إِصْلَاحُ ذَاتِ الْبَيْنِ، فَإِنَّ فسادَ ذَاتِ الْبَيْنِ هِيَ الْحَالِقَةُ) رواه ابوداود والترمذي وصححه.

واته: ئايا كرده وه يه كتان پىشان بده م كه پله و پايه ي له هى نوێژ و پۆژوگرتن و مال به خشين به رزتر بى؟ چاك كردنه وهى نىوان خه لكى، چونكه تىكچوونى نىوان - و خراب بوونى په يوه ندى يه كان - هه لتاشه ره (واته هه لتاشه رى دىندارى يه).

جا بىگومان گه لىك جار ناشته وايى كردن و چاره سه رى كيشه و ئازاوه كان په كى له سه ر مال و سامان ده كه وى، لايه نه به شه ر هاتوو و ناكۆكه كانيش له سه ر شه وه پىك نايه ن! بۆيه كه ئىسلام شه ندازه يه كه له هه شتىه ك (٨/١) قه رزداران (الفارمىن) بۆ شه و ئامانجه به رزه ته رخان كرده، كه چاره سه رىكى كرده يى (علاج عملي) بۆ لا بردنى شه و گرفت و ئاسته نگه له پى صولخ و ناشته وايى دا، داناوه.

به سه رهاتى (قُبَيْصَةُ ابْنِ مَخَارِقِ الْهَلَالِي) يش كه صولخىكى كردبوو وه شه ندازه يه كى قه رزى كه وتبوو سه ر له و پىناوه داو پاشان چوو خزمه ت پىغه مبه ر ﷺ و داواى هاوكارى لى كرد - چونكه داوا كردن يان بۆ شه و جوړه مه سه لانه پى نه نگ نه بوو -، پىغه مبه ريش ﷺ پىى فه رموو: (أَقِمْ حَتَّى تَأْتِيَا الصَّدَقَةَ فَنَأْمُرَ لَكَ بِهَا، ثُمَّ ذَكَرَ لَهُ أَنَّ أَيَّ رَجُلٍ تَحْمِلُ حِمْلًا فَقَدْ حَلَّتْ لَهُ الْمَسْأَلَةُ حَتَّى يُصِيبَهَا ثُمَّ يُفْسِكَ) رواه احمد ومسلم، واته: جارى هه لسه و چاوه پى بكه هه تا زه كاتمان بۆ دى، جا شه و كاته فه رمان ده كه ين كه له و زه كاته بتدريتنى، پاشان - پىغه مبه ر ﷺ - بۆ باس كرد كه هه ر پىاوێك قه رزىك بگريته شه ستۆ شه وه داوا كردنى مال و سامانى بۆ خه لال ده بى هه تا وه ده ستنى دىنى، پاشان واژ دىنى.

شایانی باسپیشه که نهو که سانهی بهو کاره جوامیرانهیه هه لدهستن مه رج نیه که حه تمه ن لهو سوئنگه یه وه که وتبته ژیر باری قهرزه وه نهو جار نهو مافه یان هه بی که له پشکی قهرزداران (سهم الغارمین) وهریگرن، به لکو نه گهر دهوله مه ندیش بن و له مال و سامانی خو یان نهو خوینه یان نهو پاره یان دابی و نهو کی شه و ناژه وه یان پی حه ل کرد بی، هه ر بویان په وایه که به نه ندازه ی نهو ماله که داویانه وهریگرنه وه.^{۹۸}

هه روه ها شه رعزانا نمان گوتوو یانه: که نهو صولح و ناشت کردنه وانه نه گهر له نیوان کافرانی هاوپه یمان (اهل الذمة) ی وه ک جوو و دیانه کاندیش دا بن، هه ر دروست و په وایه که له مالی زه کات و پشکی قهرزداران بویان صه رف بکریته وه.^{۹۹}

۷- هاوکاری کردن و دهستبار بو گرتنی که سانی به لا لیذر اوو لیقه و ماو:

نیسلام که بهرنامه ی خوی په روه ردگارو په نهان بیننه واقع بینانه ته ماشای ژیان و گوزهرانی کو مه لگا ده کات و هه موو حاله ته جوړاو جوړو ناسایی و نا ناسایی یه کانی په چاو کردوه، جا له سوئنگه ی نه وه وه که هه ندیک که س به هو ی به لاو کاره ساتیکی چاوه پروان نه کراوه وه لییان دهقه ومی و گرفتار ده بن، شه ریعه تی هه کیمانه ی خوی به خشنده و کار به جی بو هه ستانده وه ی نهو جوړه که سه کوست که وتوانه چاره سه ری داناهو چه ندان دهقی سوخته ت له و باره وه هه ن بو وینه:

۱- پیایو یک هاته لای پیغه مبه ری خوا ﷺ که به لایه کی به سه ره اتبوو، هیچی نه مابوو پیغه مبه ریش ﷺ به هاوه له کانی خوالیان پازی بی فرموو (تَصَدَّقُوا عَلَیْهِ) نُنجا خه لکیش هاوکاری یان کردو خیریان پی کرد، وه ک (مسلم واصحاب السنن)، گپراویانه ته وه.

۲- به سه ره اته که ی (قُبَيْصَةُ بِنُ فِخَارِقِ الْهَلَالِي)، که پیشتی باسما ن کرد، که پیغه مبه ری خوا ﷺ پاش به لین پیدان و بریار دانی هاوکاری کردنی له مالی زه کات، پی ی فرموو: (لَا تَحِلُّ الْمَسَالَةُ إِلَّا لِأَحَدٍ ثَلَاثَةٍ: رَجُلٌ تَحِلُّ حِمَالَةٌ فَحَلَّتْ لَهُ الْمَسَالَةُ حَتَّى يُصِيبَهَا ثُمَّ يُمَسِّكُ، وَرَجُلٌ أَصَابَتْهُ جَائِحَةٌ إِنْجَاحَتْ مَالَهُ، فَحَلَّتْ لَهُ الْمَسَالَةُ حَتَّى يُصِيبَ قَوْمًا مِنْ عَيْشٍ - أَوْ قَالَ سِدَادًا مِنْ عَيْشٍ - وَرَجُلٌ أَصَابَتْهُ فَاقَةٌ حَتَّى يَقُومَ ثَلَاثَةٌ مِنْ ذَوِي الْحِجَا مِنْ قَوْمِهِ: لَقَدْ أَصَابَتْ فُلَانًا فَاقَةٌ، فَحَلَّتْ لَهُ الْمَسَالَةُ حَتَّى يُصِيبَ قَوْمًا مِنْ عَيْشٍ - أَوْ قَالَ سِدَادًا مِنْ عَيْشٍ - ، فَمَا سِوَاهُنَّ مِنَ الْمَسَالَةِ يَا قُبَيْصَةُ سَخَتْ يَأْكُلُهَا صَاحِبُهَا سَخْتًا) رواه مسلم واحمد.^{۱۰۰}

^{۹۸} بروانه: (فقه الزكاة) ج ۲ ص ۹۰۵، که له (مطالب اولی النهی) ج ۲ ص ۱۴۳، ۱۴۴، وهری گرتوه.

^{۹۹} هه مان سه رچاوه ی پشور.

^{۱۰۰} بروانه: (المجموع) ج ۶ ص ۱۸۰، ۱۸۱.

واته: داواکردن ته نیا بؤ سئ جوړه که سان چه لاله: پیاوړیک - به هوی صولحیکه وه - مالیکي وه نه ستوگرتوه، نه وه بوی په وایه داوا بکات تا چنگی ده که وی پاشان وازبیتن، وه پیاوړیک به لایه کی به سهر هاتوه مال و سامانه که ی پامالیوه، نه میش داواکردنی بؤ هیه هه تا هینده ی دست ده که وی که باری ژیان و گوزهرانی راست ده کاته وه، وه پیاوړیک که هژاری یه کی که مهرشکینی به مل دا هاتوه به جوړیک که سئ که سی خاوه ن عه قل و ویردان له کومه له که ی بتوان بلین: به راستی فلانه که س دوو چاری هژاری بووه، نه میش بوی په وایه داوا - ی هاوکاری - بکات هه تا باری ژیان و گوزهرانی راست ده بیته وه، به لام نه ی (قوبه یصه) جگه له مانه، هر داواکردنیکي دیکه چه پامه و خاوه نه که ی چه رام ده خوات.

ننجا نایا نه و نه اندازه یی که پیویسته بدری به جوړه که سانه که به لاو گرفتاری یه کانی پوژگار یه خه یان پی ده گری و ته نگیان پی ه لده چنن، چونه و چه نده؟! زانایان قسه یان زور له سهر کرده و لییان توژیوه ته وه، به لام نه وه ی که پیم وایه له هه موویان راست ترو به هیزترو له گه ل پووحی گشتی شهریه ت دا گونجاوتره، نه و پایه یه که (نووی) له (المجموع) دا هیناویه تی، که له بهر زنده گرنگی و بایه خ دار بوونی به په سندی دوزانم وه که خوی - پاش وهرگیرانی - بینووسم:

له ژیر سهریاسی: (المسألة الثانية: في قَدْرِ المَصْرُوفِ الى الفقير والمسكين) دا

نووسیویه تی:

(هاوه له غیراقی یه کانه مان و زور له خو پراسانی یه کان گوتوویانه: هینده یان ددریتن - واته به هژارو نه دار - که له حاله تی ناتاجی دهریان بهینن و بیانخاته حاله تی ده و له مهندي، نه ویش بریتیه له و نه اندازه که به بهرده وامی ته مهنیان به شی ژیان و گوزهرانیان بکات، وه نه وه ده قی قسه ی شافیعی یه خوا لئی خوش بی، وه هاوه لان - واته شافیعی یه کان - نه و فرموده یی (قَبِيصَةُ بنِ المَخَارِق) یان به به لگه له سهر نه و پایه یان هیناوه ته وه، ...، هاوه لانمان گوتوویانه: پیغه مبهری خوا ﷺ داواکردنی به په و داناه هه تا بابای داوا که هینده ی دیته دست که که لینی ژیانی پر ده کاته وه، که واته پایه که مان راسته، گوتوویانه، وه بویه ش سئ که سی بؤ شایه دی دان باس کردون، بؤ زنده دلنیایی نه که بؤ به مهرج گرتن، هاوه لانمان گوتوویانه: جا نه گهر بابای ناتاج پیشه یه کی هه بوو نه وه هینده ی ددریتن که پیشه که ی یان نامپازه کانی نه و پیشه یی پی بکری جا نرخه که یان زور بی یان که م، وه ده بی نه اندازه ی نه و ماله که ددریتن هینده بی، که به قازانچ و بهرهمه که ی بریه ت و به شی بکات، جا دیاره نه و هه ش به پی ی جیاوازی پیشه کان و ولتان و پوژگارو که سه کان ده گوی، وه هه ندیک له هاوه لانمان وینه یان هیناوه ته وه و گوتوویانه: که سی که پاقله بفروشی پینج درهم ده درهمی ددریتن، به لام که سی که پیشه که ی که وهر

۸- چاره سهر کردنی گیر و گرفتنی زن هینان و مال پیکه وه نانی گهنجانی بئ مال و حال:

دروست کردنی مال و خیزان و زن هینان یه کیکه له سوننه ته کانی پیغه مبهری
پیشه و امان ﷺ وه که فرمویه تی: (إِنَّمَا أَنَا رَسُولُ اللَّهِ وَخَشَاكُمُ لَهُ وَلَكُنِّي أَقُومُ وَأَنَامُ وَأَصُومُ
وَأُفْطِرُ، وَأَتَزَوَّجُ النِّسَاءَ، فَمَنْ رَغِبَ عَنِّي فَلَيْسَ مِنِّي) رواد البخاری.

واته: بیگومان من له هه مووتان به خوا زانان و له هه مووشتان پتر لئی دهرسیم،
به لام شه و نویش ده که مو و ده شخه مو، وه پوژوو - ی سوننه - یش ده گرم و جاری واش
هیه ناشگرم، وه ژنانیش دینم، هه که سینکیش له ریبازی من لایدات له من نیه.

هه روه ها فرمویه تی: (ثَلَاثَةٌ حَقٌّ عَلَى اللَّهِ عَوْنُهُمُ: النَّاكِحُ الَّذِي يُرِيدُ الْعَفَافَ، وَالْمَكَاتِبُ الَّذِي
يُرِيدُ الْأَدَاءَ، وَالْغَازِي فِي سَبِيلِ اللَّهِ) رواد احمد و اصحاب السنن الا ابي داود.

واته: سنی جوړه که س خوا له سهر خوی پیویست کرده که هاوکاری یان بکات: زن
هینره ښک که مبهستی به داوین پاکی مانه ویه، وه کویله یه که ده یه وئ خوی
له خاوه نه که ی بکریته وه هه که ی بداتن و نازاد بیت، وه جهنگاوه ښک که له ږنگا و
پیناوی خوا دا ده جهنگی.

جا یه کی که له بهر هه مه کانی مال به خشینی فېر له ژیان و گوزهرانی کومه لگادا نه ویه
که به پای زوریک له زانایان زن هینان (زواج) یش هه له جوغزی کیفایه ت و دابین کردنی
نه و پیدایستی یه بنه پرتی یانه ی ژیان و گوزهرانی زه کات پئ شیاوان دایه و پیویسته
له کاتی زه کات پئ درانیان دا و پرای په چا و کردنی مه سهر فی خواردن و خوار دنه وه و بهرگو
پوشاک و جیگا و ږنگای تیدا هه وانه وه، مه سهر فی زن هینان و مال و حال دروست کردن و
خیزان پیکه وه نانیش په چا و بکری،^{۰۰۶} ته نانه ت هه ندیک له زانایان گوتوویانه: که سینک
ژنیک به شی نه کات پیویسته دوو ژنی بو بهینرین^{۰۰۶}.

هه بویه ش عمری کوری عبدالعزیز خوا لئی خوش بیت - وه (ابن کثیر)
ده گپرتنه وه: (كَانَ مُنَادِيَهُ فِي كُلِّ يَوْمٍ يُنَادِي: أَيْنَ الْغَارِمُونَ؟ أَيْنَ النَّاِكِحُونَ؟ أَيْنَ الْمَسَاكِينُ؟
أَيْنَ الْيَتَامَى؟ حَتَّى أَغْنَى كُلًّا مِنْ هَؤُلَاءِ).^{۰۰۷}

^{۰۰۶} بېوانه: (المفصل) ج ۱ ص ۴۲۰، که له (حاشية الدسوقي على الشرح الكبير) هم قسه یه نه قل کرده: (ان اتسع
العمال - اي مال الزكاة - زيد العبد ومهر الزوجة) ج ۱ ص ۴۹۴. واته: نه گهر مالی زه کات به شی کرد دېن - بو بابای
زه کات پیدراو - کویله یه که ماره یی ژنیکیش زیاد بکری، (دياره کویله که بو خزمه ت کردن بووه). هه روه ها بېوانه:
(فقه الزكاة) ج ۱ ص ۵۶۸، که له (حاشية الروض المربع) ج ۱ ص ۴۰۰ و (مطالب أولي النهى) ج ۲ ص ۱۴۷، هم
قسه یه هیناوه: (ان من تمام الكفاية ما يأخذه الفقير ليتزوج به إذا لم تكن له زوجة واحتاج للنكاح).

^{۰۰۶} بېوانه: (فقه الزكاة) ج ۱ ص ۵۶۹، که له (النيل وشفاء العليل) ج ۲ ص ۱۲۵، وهری گرتوه.

^{۰۰۷} بېوانه: (البدایة والنهاية) لابن کثیر ج ۹ ص ۲۰۰.

واته: عاده تی وابوو هه موو پوژنیک جارچی یه که ی بانگی ده کرد: کوان قهرزداره کان؟ ژن هینره کان له کوین؟ کوان نه داره کان؟ هه تیوه کان له کوین؟! هه تا هه موو نهو - جوړه کهس - انه ی بئ نیاز کردن.

دیاره نه سلێ ئه م مه سه له یه ش بئجگه له ئاراسته گشتی یه کانێ قورئان و سونهت له م دهقه وه هاتوه: (عن أبي هريرة رضي الله عنه أن النبي ﷺ جاءه رجل فقال: إني تزوجت امرأة من الأنصار... فقال: على كم تزوجتها!! قال: على أربع أواق، فقال النبي ﷺ على أربع أواق! كأنما تَنَحُّونَ الْفِضَّةَ مِنْ عَرْضِ هَذَا الْجَبَلِ! مَا عِنْدَنَا حَقٌّ نُعْطِيكَ، وَلَكِنْ عَسَى أَنْ تَبْعَثَ فِي بَعْثٍ تُصِيبُ فِيهِ...) رواه مسلم^{٥٠٨}.

واته: پیاوێک هاته خزمهت پئغه مبه ر ﷺ و گوئی: ژنیکم له پشستیوانه کان هیناوه، فهرمووی: له سه ر چه ند ماره ت کردوه؟ گوئی له سه ر چوار ئووقیه^{٥٠٩}، پئغه مبه ر ﷺ فهرمووی: له سه ر چوار ئووقیه! هه ر ده لێ زیو له لاپالێ ئه م چیا یه داده تاشن! ئیستا هیچمان له لا نیه بتده یئێ، به لام به لکو له گه ل کو مه لێک دا - بۆ جهنگ - ره وانه ت بکه ین و شتیکت ده ستگیربێ. (واته له ده ست که وت (غنیمة) ی جهنگ شتیکت پئ بپری). دیاره ئه م فهرمووده یه به لگه یه له سه ر نه وه ی که هاوکاری کردنی پئغه مبه ری خوا ﷺ بۆ ئه و که سانه ی که ژنیا ن هیناوه شتیکی زانراو بووه، بۆیه پیاوه که داوای لێ کردوه و ئه ویش ﷺ عوزری بۆ هیناوه ته وه که ئیستا به ده ستمان وه نیه و پئروونیشی کردوه که له پئیه کی دیکه وه نه و گرفته ی چاره سه ر بکات.

٩- چاره سه ری گیروگرفتی که سانی بئجگا و رێگا وه ک رێبوار و مندالی دۆزراوه:

بئگومان جئگا و شوینی تیدا هه وانه وه و نیشه جئ بوون یه کیکه له پئداوستی یه به نه رته ی یه کانێ هه ر ئینسانیک، که واته هه رکه سین بئجگا و رێگابئ ئه وه به ئاتاج (محتاج) داده نرئ و زه کاتی پئ ده درئ به تایبه ت پشکی (ابن السبیل) که تایبه ته به و جوړه که سانه وه که بئ مال و حال و بئ جئگا و رێگان، جا چ رێبوار بن چ هه رکه سینکی دیکه ی وه ک رێبوار له بئ جئگا و شوینی دا، به لگه ی ئه وه ش که گوتمان ئه وه یه که زانا و پئشه وایانمان جئگا و رێگای تیدا نیشه جئ بوون و هه وانه وه یان له پرزی خواردن و خواردنه وه و به رگ و پۆشاک دا حیساب کردوه!

^{٥٠٨} بهوانه: (نیل الاوطار) ج ٦ ص ٣١٢.

^{٥٠٩} (لوقیه) یه (٤٠) درمه، که واته چوار ئووقیه (٤٠×٤-١٦٠) درمه ی زیوه.

ئەوھتا (ابن حزم) دەربارەى ئەو پىداۋىستىيە بىنەپەتىيەنى كە ھەر كەسىك نەبىن بەھەرئارو نەدارو شاىستەى زەكات وەرگرتن دادەنرى نووسىۋىيەتى:

(وَقَرَضَ عَلَى الْأَغْنِيَاءِ مِنْ أَهْلِ كُلِّ بَلَدٍ أَنْ يَقُومُوا بِفَقَرَاءِهِمْ وَيَجْبُرَهُمُ السُّلْطَانُ عَلَى ذَلِكَ، إِنْ لَمْ تَقُمْ الزُّكُوتُ بِهِمْ وَلَا فِي سَائِرِ أَمْوَالِ الْمُسْلِمِينَ بِهِمْ، فَيُقَامُ لَهُمْ بِمَا يَأْكُلُونَ مِنَ الْقُوتِ الَّذِي لَا بُدَّ مِنْهُ، وَمِنْ اللَّبَاسِ لِلشِّتَاءِ وَالصَّيْفِ بِمِثْلِ ذَلِكَ، وَيَمْسُكُنْ يُكْنُهُمْ مِنَ الْمَطَرِ وَالصَّيْفِ وَالشَّمْسِ وَعَيُونَ الْمَارَةِ...)^{۹۰}

واتە: ۋە لەسەر دەولەمەندانى ھەر شوئىنىك پىۋىستە كە پىداۋىستىيەكانى ھەرئەرەكانىيان دابىن بىكەن ۋە ھوكمپان لەسەر ئەو ناچارىيان دەكات، مادام زەكاتەكانى مسولمانان و مال و سامانەكانى دىكەيان بەشيان نەكات، پىۋىستە بىزئۆيك كە بەبى ۋى ناژىن بۆيان دابىن بىكرى، ۋە لەبەرگو پۆشاكى زستانەو ھاۋىنە بەھەمان شىۋە، ۋە خانوۋىيەك كە لەباران و گەرماى ھاۋىن و تىشكى خۆرو چاۋى پىبوار دەيانپارىزى ۋە دىيانشارىتەو.

(نووي)يش لەوبارەو نووسىۋىيەتى: (قال اصحابنا: والمُعْتَبَرُ فِي قَوْلِنَا: يَقَعُ مَوْقِعاً مِنْ كِفَايَتِهِ: المَطْعَمُ وَالْمَلْبَسُ وَالْمَسْكَنُ وَسَائِرُ مَا لَا بُدَّ لَهُ مِنْهُ عَلَى مَا يَلِيقُ بِحَالِهِ بِغَيْرِ إِسْرَافٍ وَلَا إِقْتَارٍ لِنَفْسِ الشَّخْصِ وَلِمَنْ هُوَ فِي نَفَقَتِهِ)^{۹۱}

واتە: ھاۋەلانمان گوتوۋىانە: مەبەست لەو قسەيەمان كە دەلى: (دەبى - ئەو ئەندازەيەى كە دەدرى بە باباى ھەرئارو نەدار - ھىندە بىن كەبەشى بىكات) دابىن كردنى خۆراك و پۆشاك و خانو و بەرەيەو ھەر شتىكى دىكەيە كە پىۋىست بى، بەۋپىيەى كەلى دەۋەشىتەو، بەبى زىادەپۆيى و چرووكى ھەم بۆ خودى خۆى ۋە ھەم بۆ ئەوانەش كە بەئەستۋىيەو.

كەواتە: ھەموو ئەوانەى كە لەبەر ھەر ھۆيك بى بى جىگاۋ شوئىن و خانو و جىگايەكيان نىە كە تىيدا بچەۋىنەو نىشتەجى بن ئەو نەك ھەر لەپشكى (ابن السبيل) كە بۆ ئەوجۆرە كەسانە تەرخان كراۋ، بەلكو لەپشكى (الفقراء والمساكين)يش دا ھەق و مافى ئەو ھەيان ھەيە كە خانو و بەرەيەكى گونجاۋ و شىاۋ بۆ ھالەت و پاىەى كۆمەلايەتىيان بۆ دابىن و مسۆگەر بىكرى، بۆئەۋى لەئاۋارەيى و بى جىگاۋ شوئىنى پىزگارىيان بى ۋە لەدەردى كوشندەى مال بەكۆلەو بوون و بى ئۆقرەيى قوتارىيان بى.

^{۹۰} بېوانە: (المحلى شرح المجلى) ج ۶ ص ۱۰۵، ۱۰۶، مسالە: ۷۲۵.

^{۹۱} بېوانە: (المجموع) ج ۶ ص ۱۷۸.

شایانی باسیشه کهه ندىك له زاناو شهر عزانانی هاوچه رخ پایان وایه که مندالی دۆزراوه (لقیط) یش حوکمی (ابن السبیل) ی هیهو، پیم وایه بۆچوونه کهشیان دور نیه، چونکه له سهر پینگا (سبیل) دۆزراوه ته وهو (پینگا) بۆی بۆته باب و دایک و خزم و کهس! نجا بینگومان مندالی دۆزراوه نه گهر نه شکه ویته نیو جوغزی پنبوارو بی جیگا و شوینانی دیکه وه به ته نکید ده که ویته خانه ی هه ژارو نه دارو لیقه و ماوانه وهو هه رچۆن بی هه ر خاوه نی هه ق و مافه له زه کات و له مال و سامانی دیکه ی مسولمانانیش دا، مادام زه کات به ش نه کات و (بیست المال) یش یان هه رنه بی یان هینده ی تیدا نه بی که کیفایه تی نه و جوړه که سانه بکات.

۱- دابین کردنی پیداو یستی یه کانی قوتابی یان و لیکۆلهره وانی

زانباری یه پیویسته کان:

یه کی دیکه له به ره هم و شوینه واره به رزو به پیژه کانی مال به خشین - به تایبه ت مال به خشین فهرز - نه وه یه که جم و جۆلی زانستی له کۆمه لگا دا گه شه پی ده دات و به ره و پینش ده بات، نه ویش به هۆی نه وه وه که ژیان و گوزهران و پیداو یستی یه زانستی یه کانی قوتابی یان و مامۆستا و لیکۆلهره وانی زانباری یه پیویسته کان (العلوم الواجبة) دابین ده کات!

واته هه م نه و قوتابی یانه ی که هه ولی فیربوون و وه ده ست هینانی نه و جوړه زانباری یانه ده دن که دینداری و دنیا داری یان دین و ژینی کۆمه لگا پینیان ئاتاجه، وه هه م نه و مامۆستا و زانایانه ش که سه رگه رمی فیرکردن و شاره زا کردن یان زیاتر توژیینه وهو قوول بوونه وهو پسپۆری (تخصص) په یدا کردن له و جوړه زانباری یه پیویسته نه دا، هه رچه نه ده توانای کار کردن و کاسبی یان هه بی، به لام مادام له بهر زانست و زانباری ده رفه تی بژیو په یدا کردن نه بی، له سه ر کۆمه لگا پیویسته که ژیان و گوزهران و پیویستی یه کانی نه و نه رکه مه زنه یان بۆ دابین و مسۆگه ر بکات وه ک کتیب و^{۹۲} سه رچاوه و تاقیگا (مختبر) و نه خشه و هه ر ئامیرو ئامپازینکی دیکه ی پیویست.

جا بینگومان زه کات له و بواره دا پۆلینکی زۆر گرنگ ده گێرئ، چونکه زاناو شهر عزانان پایان گه یاندوه، که نه هلی زانست پشکیان له زه کات دا هیه، مادام له سۆنگه ی

^{۹۲} به وانه: (المجموع) ج ۶ ص ۱۷۹، ۱۸۰، وه به وانه: (الانصاف) ج ۳ ص ۱۶۵، ۲۱۸، که (فقه الزکاة)

ج ۲ ص ۵۷۰، لینی نه قیل کردوه.

خۇيەكلاكردنه وەيانەوہ بۇ وەرگرتنى يان فيركردنى دەرڧەتى كارو كاسىبى يان نەبى،^{۱۳}
 بەپىچەوانەى ئەوانەوہ كە بۇ خواپەرستى (عبادە) خۇيان يەكلادەكەنەوہو (تفرغ)ى
 بۇدەكەن،^{۱۴} ئەو جياوازىيەش لەنئوان (خۇيەكلاكرەوان بۇ زانىارى) و
 (خۇيەكلاكرەوان بۇ خواپەرستى) دا^{۱۵} دوو ھۆى ھەن:

۱- خۇيەكلاكرەوان بۇ زانىارى پىئويست - كە وەك گوتمان ھەرچۇرە زانىارىيەك
 دەگرتەوہ كەدىن و ژىنى كۆمەلگا پىئويستى يان پىئى ھەبى - سەرگەرمى جى بەجى كىردنى
 ئەرك و كارىكن كە لەسەر كۆمەلگا پىئويستەو ڧەزى كىڧايەيە، بەلام خۇيەكلاكرەوان بۇ
 خواپەرستى (المتفرغون للعبادة) سەرگەرمى كارىكى شەخسى و تايبەتى خۇيانن و بەس
 بۇ خۇيان لىنى بەھرەمەند دەبن.

ب- زۆر جاران وەرگرتن و فيرپوونى زانىارى و ھەمىشە پىنداقوول بوونەوہو تىدا
 پسپۇرپوونى پەكى لەسەر خۇ بۇ يەكلاكردنه وەكەوتەو، بەلام خواپەرستى (عبادە) كىردن
 نەك ھەر پەكى لەسەر ئەوہ نەكەوتەو، بگرە ئەوچۇرە دىندارى كىردنە پىچەوانەى پىباز
 (سنة)ى پىڧەمبەرىشە ﷺ.

لەكۇتايى دا: لەكۇتاي ئەم بەندى چوارەمەش دا كە بەتەواو بوونى لەتوئىزىنەوہى
 سىيەمىن پايەى ئىسلامەتى و دوو مەين درووشمى خواپەرستى دەبىنەوہ، پىئويستە ئەو
 راستىيە مەزەمان ھەردەم لە بىر بى كە (مال بەخشىن) ھەرچەندە پلەو پايەيەكى بەرزو
 گرنگ و كارىگەرىيەكى گەرەى ھەيە لەئىسلامدا، لەژيان و گوزەرانى كۆمەلگاي
 مسولمان دا، بەلام بىگومان ھەر بەشكەو پايەيەكە لە ئىسلام و درووشم و نىشانەيەكە لە
 درووشم و نىشانەكانى خواپەرستى و مسولمانەتى و بەبى بەش و لايەنەكانى دىكەى
 ئايىن و بەرنامەى خوائ كار بەجى كارىكى ئەوتۇى لەدەست نايەت و ئەنجام و بەرھەمى
 شاىستەو پىئويستى بەدوادا نايەت، چونكە، يەكەم: وەك گوتمان مال و سامان بەخشىن
 بەزەكاتىشەوہ پايەيەكە لەپىنجان و درووشمىكە لەچەند درووشمان و بووارو لايەنىكە
 لەچەندان بووارو لايەنى ئىسلامەتى و ھەر بەئەندازەى خۇى دەور دەبىننى و كەلنىنى پايەو

^{۱۳} بېوانە: (المجموع) ج ۶ ص ۱۷۷، ۱۷۸، وە (ابو عبید) لەكتىبى: (الاموال) دا ھىناوئەتى كە عومەر خوا
 لىنى پازى بىن پاداشت و خەلاتى پىشكەشى ئەوانە دەكرد كەقورئانى بەرئىزان لەبەر دەكرد، بېوانە: (الاسلام
 و المشكلات السياسية المعاصرة) ص ۲۲، تالیف الدكتور جمال الدين محمود محمد.

^{۱۴} ھەمان سەرچاوەى پىشور.

^{۱۵} ديارە لىرەدا مەبەست لەخواپەرستى (عبادە) چەمك و واتاى تايبەتى و تەسكىيەتى، كەجى بەجى كىردنى
 درووشمەكانىيەتى و بەخواپەرستىيە پووتەكان (العبادات المحضة) ناسراون.

درووشم و لایه نەکانی دیکەى ئیسلام پێ ناکاتەو، دووهم: وەك چۆن ئەندامىكى جەستە هەرچەندە زۆر گرنگ و کاریگەر بێ، بەلام بەبێ ھاوکاری و تەبایی ئەندامەکانی دیکەى جەستە وەك پێویست دەوری خۆی بۆ نابینرێ، مائ بەخشینیش بەهەمان شیوە بەبێ پیاوەکران و کاریپێکرانی سەرچەم پێساو یاساكانی ئیسلام و ھاوکاری پێکەووە کردن و دەستبار بۆ یەکتەرگرتنی تێکرای لایەنەکانی، هەر خودی خویشی وەك شەرع فەرمانی پێ کردووە و پێ و شوینی بۆ داناووە جێ بەجێ ناکرێ، ئایا کۆکردنەووە دابەش کردنی زەكات کە گەورەترین و گرنگترین جۆر و شیوەی مائ بەخشینە بەشیوەیەکی مەرکەزی، بەبێ هەبوونی قەوارەییەکی شەرعی و سیاسى بۆ ئیسلام و مسوولمانان مەیسەر دەبێ؟! وە ئایا ئەو هەموو بەرھەم و شوینەوارە گەورە و گرنگانەى مائ بەخشین بەتایبەت لە ژیان و گوزەرانی کۆمەڵگادا بەبێ هەبوونی دەستەلاتیکى شەرعی و چەندان دام و دەزگای پسپۆڕو کارامە لەبوارە جیا جیاکانی ژیان و گوزەران دا، دینەدی؟!

وە ئایا ئەگەر گریمان بئشگونجێ پشکی هەركام لە: هەژاران (الفقراء) و نەداران (والمساكين) و قەرەزداران (والمغارمین) جێ بەجێ بکری، پشکەکانی دیکەى زەكات، بەتایبەت کار بە دەستانى کۆکردنەووەى (العاملین علیها) و دلپراگیراوان (المؤلفه قلوبهم) و پێى خوا (فی سبیل الله)^{٥١٦} و پێبوار (ابن السبیل) بەبێ هەبوونی سیستەمى سیاسى، بەجێى خۆیان دەگەیه نرێن؟!

بێگومان نەخێر، کەوابێ با هەموو لایە کمان دلتیایین کە ئسلام ئایین و بەرنامەییە کە بۆ بەرپێوەبران و پیاوەکرانی پەکی لەسەر پێکەینانی قەوارە دەستەلاتیکى شەرعى کەوتوووە بەبێ ھوکمرانی کردن نەك هەموو پێساو یاساكانی بگرە تەنانەت دروشمى وەك مائ بەخشین و پایەییەکی وەك زەكاتیشی وەك پێویست جێ بەجێ ناکرێ!! لێرەش دا کۆتایی بەتوێژینەووەمان لەبارەى دروشمى دووهمى خواپەرستىیەو دەین و دەچینە سەر باسو لیکۆلینەووەى دروشمى سێیەم کە پۆژوو گرتە.

^{٥١٦} وەك پێشتریش لێمانى یەكەم دا: لێرەگەى (زەكات بەكێ و بەكێ دەدرێ؟!) دا باسەمان کردو، وشەى (فی سبیل الله) هەرچەندە بەپەلەى یەكەم جەنگاوهران (المقاتلین، الغزاة) دەگرتەو، بەلام پای راست تر ئەوێە کە لەسەر ئەوان كورت مەلنەهاتوو و وێرای بەرژووەندى یەكشتى یەكان، هەموو ئەو كەسانەش دەگرتەو کە بەرگری (دفاع) لەئىسلام دەكەن، چ بەدەست چ بەسامان چ بەقەلەم و زمان چونكە پێغەمبەرى خوا ﷺ فەرموویەتى: (جاهدوا المشركين باموالكم وانفسكم وانسبتكم) رواه احمد وابوداود والنسائي والحاكم وابن حبان، واتە: بەمال و سامان و بەگیان و بەزمانتان درى ھاویەش بۆ خوا دانەركان بجەنگن، بڕوانە: (المفصل في احكام المرأة والبيت المسلم في الشريعة الاسلامية) ج ١ ص ٣٦ تا ٤٤٢.

سیہ مین دروشمی خواپہ رستی
رؤژوو گرتن ((الصیام))

ameer.maktab@yahoo.com

/AliBapir

/AliBapir

/MediaAmeerOffice

www.alibapir.net

www.alibapir.net

رى خۆشكردن

خوينەرى بەرپىز:

پۇژووگرتن بەگشتى سىن يەمىن درووشم و نىشانەى خواپەرستى ئىنسانى
مسولمان و پۇژووى مانگى پەمەزانىش چوارەمىن پاىەو كۆلەكەى ئىسلامەتىيە، وەك چۆن
هەركام لە نويزكردن و زەكات كە دووپاىەو بنەپەتى هەرەگەورەى ئىسلام و ديارترىن و
كارىگەرتىن درووشمى خواپەرستى مرقۇسى مسولمانن، خاوەنى چەند ئىمتياز و
تايبەتمەندىيەك بوون كە لە باسەكانى پابردودا پوونمان كردنەو، پۇژووگرتنىش چەند
تايبەتمەندىيەكى خۆى هەيەكە وايان ئى كردووه. بچىتە رىزى شاىەتمان و نويزو
زەكاتەو و يەككە لە پاىەو كۆلەكەو نىشانە سەرەكىيەكانى دىندارى و مسولمانەتى
پىك بىنى.

جا ئىمە خوا پشتىوان بى ئەو درووشمە گەرەو گرنگەى خواپەرستى لە شەش بەندان
دا دە تويزىنەو، بەم شىئەى خوارى:

بەندى يەكەم: (پۇژووگرتن بەگشتى) كە لە حەوت خالان پىك دى و هەركام لە:
پىناسەى پۇژووگرتن، پلەو پاىەو پاداشتى، پاىەو فەرزەكانى، جۆرەكانى پۇژووگرتن،
ئاداب و رەوشتەكانى، موباحەكانى پۇژووگرتن، وە هەلوەشىنەرەوكان (مبطلاتى)،
هەركام لە خالىكى سەرەخۇدا تويزراونەو.

بەندى دووهم: (پۇژووى مانگى پەمەزان) كە ئەمىش لە دە (۱۰) خالان پىكهاوتە،
كە ئەمانەن:

پىناسەى پۇژووى پەمەزان و كاتى فەرز بوونى، چاكى و گەرەبى مانگى پەمەزان و
پۇژووگرتن تىيدا، حوكمى گرتنى پۇژووى پەمەزان، چۆنىەتى ئىسپات كردنى هاتنى
پەمەزان، خواپەرستى و طاعتى پەمەزان، ئەوانەى مۆلەتياى هەيەكە لەكاتى خۆىدا
پۇژووى پەمەزان نەگرن، گىرپانەو پۇژووى پەمەزان، كەسىك بمرى و پۇژووى پەمەزان
قەرزدار بى، چۆنىەتى پۇژووگرتنى پەمەزان لە و لاتانەدا كە پۇژيان تىدا كورت و شەويان
درىژەيان بە پىچەوانەو، شەوى قەدر (ليلة القدر).

بەندى سىيەم: (پۇژوۋە سۈننەتەكان) كە ھەموو ئەو جۇرە پۇژوۋە سۈننەتەكانى كە بە دەقىكى راست (صحيح)ى سۈننەتى پىغەمبەر ﷺ ئىسپات بوون باس كراون.

بەندى چوارەم: (ئەو پۇژانەى كە پۇژوۋ گرتنيان تىدا قەدەغە كراو)، خراونە پوو.

بەندى پىنجەم: (ئىعتكاف) كە لەچەند خالىك دا ھەم پىناسەى و ھەم شەرى بوونى و ھەم كاتەكەى و ھەم مەرجهكانى و ھەم پاىەكانى و ھەم ئەو شتانه كە بۇى رەوان و، ھەم ئەو شتانهى كە (اعتكاف)يان پى ھەلدەوشىتەو، ھەم گىرانەو، ئىعتكاف و، ھەم لەخوگرتن (نذر)ى ئىعتكاف لە مزگەوتىكى دىارى كراودا و ھەم بەرھەمى ئىعتكاف توئىزانەو.

بەندى شەشەم: (بەرھەم و سودەكانى پۇژوۋگرتن و چوونە ئىعتكافەو) كە لەچەند خالىك دا بەرھەم و كەلكەكانى مەغنىو و ماددى و تاكى و كۆمەلايەتى ھەركام لە پۇژوۋگرتن و چوونە ئىعتكاف پوون كراونەو.

ھىوادارىشم كە بتوانىن بەسەرجم ئەو كورتە باسانەى كە لەو شەشە بەندانەدا خراونە پوو كە لە دەورى شەست (۶۰) خال دان، پووى گەش و درەوشاۋەى پۇژوۋ و ئىعتكاف وەك حەقىقەتى شەرىيانەى خۇيان پىشان بەدىن و، بە توئىزانەو، ئەم دروشمە گەرەو گىرگەى خواپەرستى (عبادة)يش زياترو چاكتر مسولمانانى بەپىزو خوشەويست بەرەو دىندارى و مسولمانەتى و كامل بوون ھان بەدىن.

ameer.maktab@yahoo.com

/AliBapir

/AliBapir

/MediaAmeerOffice

www.alibapir.net

www.alibapir.net

بەندى يەكەم: پۇژووگرتن بەگشتى

۱- پۇژووگرتن (صيام) يانى چى؟

ووشەي (صَوْم) لە ئەسلى زمان دا ھەك (راغب الاصفهاني) گوتتويەتى: (الامساكُ عن الفعل، مَطْعَمًا كان أو كَلَامًا أو مَشْيًا) خۇگرتنەوہیە لە كردن، جا خواردن بى يان قسە كردن بى يان پۇيشتن. بەلى (صوم) واتە نەكردن بە مۆتلەقى.

بەلام لە زاراوى شەرع دا ئەو سەرچەم زانايان ئاوا پىناسەيان كردو: (امساك المكلف بالنَّيَّةِ مِنَ الْخَيْطِ الْاَبْيَضِ اِلَى الْخَيْطِ الْاَسْوَدِ عَنْ تَنَاوُلِ الْاَطْيَبِيْنِ وَالْاَسْتِمْنَاءِ وَالْاَسْتِقْاِ) خۇگرتنەوہى ئىنسان بە نيازو مەبەستەو لە خواردن و خواردنەو سەرچى و ئاوى خۇ ھىنانەو خۇپشانەو لە سپىدەى بەرەبەيانەو ھەتا بوللى ئىوارى.

ھەندىكىشىيان^۱ بە مەبەستى كورت كردنەو پىناسەكە گوتتويانە: (الصوم في الشرع: إمساك مخصوص في زمن مخصوص عن شيء مخصوص بشرائط مخصوصة) واتە: پۇژووگرتن لە شەرع دا: خۇگرتنەوہى كە تايبەتە لە كاتىكى تايبەت دا لە شتىكى تايبەت. بە چەند مەرجىكى تايبەتەو.

ئەو گوتمان پىناسەى پۇژووگرتن بوو لە ئەسلى زمانى عەرەبى و لە ئىسلام دا، بەلام بەپى ئايەتى ژمارە (۲۶) سورتى (مریم) دەردەكەو كە لەبەرنامەكانى پىش ئىسلام دا قسەنەكردن (سكوت) یش جۆرىك بوو لە پۇژووگرتن يان بەشىكى پۇژووگرتن بوو. ھەك فەرموویەتى: (إِنِّي لَذَرْتُ لِلرَّحْنِ صَوْمًا فَلَنْ أَكْلِمَ الْيَوْمَ إِلْسِيًا) ، واتە: من پۇژووم بۇ خواى بەبەزەى لە خۆم گرتوو ئەمرو ھىچ كەسنىك نادوینم.

۲- پلەو پایەو پاداشتى پۇژووگرتن:

خواى پەرەردگار فەرموویەتى: (يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُتِبَ عَلَيْكُمُ الصِّيَامُ كَمَا كُتِبَ عَلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ) البقره: ۱۸۳، واتە ئەى ئەوانەى بىرقاتان ھىناو پۇژووگرتنن لەسەر پىنويست كراو ھەك چۆن لەسەر ئەوانەى پىش ئىو نووسراو، بۇ ئەو پاریزكارى بكن. كەواتە: پۇژووگرتن يەككە لە ھۆكارەكانى پەيداوون و زىدە بوونى پاریزكارى.

^۱ بىروانە: (معجم مفردات الفاظ القرآن) من ص ۲۹۰، ۲۹۱.

^۲ بىروانە: (معجم مفردات الفاظ القرآن) من ص ۲۹۰، ۲۹۱.

^۳ بىروانە: (فتح البارى) ج ۴ ص ۵۹۲، ۵: (شرح صحيح مسلم) ج ۵ ص ۲۹۴۲ ط ۱ سنة ۱۹۶۶.

پیغه مبه‌ریش * له فرموده‌یه‌کی قودسی دا فرمودیه‌تی (قال الله عز وجل: كُلُّ عَمَلٍ ابْنِ آدَمَ لَهُ إِلَّا الصَّيَامَ فَإِنَّهُ لِي وَأَنَا أَجْزِي بِهِ، وَالصَّيَامُ جَنَّةٌ فَإِذَا كَانَ يَوْمُ صَوْمِ أَحَدِكُمْ فَلَا يَرْفُثْ وَلَا يَسْخَبْ وَلَا يَجْهَلْ، فَإِنْ شَاءَهُ أَحَدٌ أَوْ قَاتَلَهُ فَلْيَقُلْ أَنِّي صَائِمٌ مَرَّتَيْنِ، وَالَّذِي نَفْسُ مُحَمَّدٍ بِيَدِهِ لَخُلُوفُ فَمِ الصَّائِمِ أَطْيَبُ عِنْدَ اللَّهِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ مِنْ رِيحِ الْمَسْكِ، وَلِلصَّائِمِ فَرْحَتَانِ يَفْرَحُهُمَا، إِذَا أَفْطَرَ فَرِحَ بِفِطْرِهِ، وَإِذَا لَقِيَ رَبَّهُ فَرِحَ بِصَوْمِهِ) متفق عليه عن أبي هريرة * . واته: خوای بالا دست و خاوه‌ن شکو فرمودیه‌تی: هه‌موو کرده‌وه‌کانی ئاده‌میزاد بو خویه‌تی بئجگه له پۆژووگرتن، نه‌وه ته‌نیا بۆمنه و خوشم پاداشتی له‌سه‌ر دده‌مه‌وه، وه پۆژووگرتن قه‌لغان و پارێزهره له گونا‌هو هه‌له. جا نه‌گهر پۆژی به‌پۆژوو بوونی یه‌کیکتان بوو با قسه‌ی ناشرین و قهره گاله و نه‌فایمی نه‌کات، وه نه‌گهر که‌سیکیش قسه‌ی پی گوت یان شه‌پی پی فروشت بابلی: من به‌پۆژووم با دووکه‌په‌تان و ابلی، سویند به‌و زاته‌ی که گیانی موچه‌گه‌دی به‌ده‌سته بوونی گۆپاوی زاری پۆژوووه‌وان له‌لای خوا له پۆژی قیامه‌تدا له‌بوونی میسک خوشتره، پۆژوگر دووچار خوشحال ده‌بی کاتیک پۆژوی شکاند به‌پۆژوو شکاندنه‌که‌ی خوشحال ده‌بی، وه کاتیکیش به‌دیداری په‌روه‌ردگاری شاد بوو به‌پۆژووکه‌ی خوشحال ده‌بی.

شایانی باسیشه که زانایان ده‌رباره‌ی رسته‌ی: (كُلُّ عَمَلٍ ابْنِ آدَمَ لَهُ إِلَّا الصَّيَامَ فَإِنَّهُ لِي وَأَنَا أَجْزِي بِهِ) زۆر شتیان گوتوه، خاوه‌نی (فتح الباری) ده‌پای زانایانی نه‌قل کردوون، که وا پی ده‌چن یه‌که‌میان که خویشی په‌سه‌ندی کردوه، له هه‌موویان به‌هیزتر بیست، نه‌ویش نه‌وه‌یه که مه‌به‌ست له‌وه که پۆژووگرتن تایبه‌ته به‌خواوه‌و هه‌ر بو‌خویشی پاداشتی ده‌داته‌وه، نه‌وه‌یه که هه‌موو کرده‌وه چاکه‌کانی دیکه ده‌گونجی ریا‌باریمان تیکه‌ل بئ جگه له پۆژوو، چونکه نه‌گهر ئینسان بو خوای نه‌بی ده‌توانی به‌دزی خه‌لک خواردن و خواردنه‌وه بخوات و واش پێشان بدات که به‌پۆژوو، که واته پۆژوو که گیرا هه‌ر بو خوایه و مه‌گهر چۆن ده‌نا که لینی پرای تیدانیه.

هه‌روه‌ها پیغه‌مبه‌ر * فرمودیه‌تی: (إِنَّ فِي الْجَنَّةِ بَابًا يُقَالُ لَهُ الرِّيَّانُ، يَدْخُلُ مِنْهُ الصَّائِمُونَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ لَا يَدْخُلُ مِنْهُ أَحَدٌ غَيْرُهُمْ، يُقَالُ أَيْنَ الصَّائِمُونَ؟! فَيَقُومُونَ لَا يَدْخُلُ مِنْهُ أَحَدٌ غَيْرُهُمْ، فَإِذَا دَخَلُوا أُغْلِقَ فَلَمْ يَدْخُلْ مِنْهُ أَحَدٌ) متفق عليه عن سهل بن سعد.

واته: به‌هه‌شت ده‌رگایه‌کی هه‌یه پی ده‌گوتری (په‌بیان) پۆژی قیامه‌تی پۆژووگران لێیه‌وه ده‌چنه ژووری و بئجگه له‌وان که‌سی دیکه پێیدا ناچیته ژووری، ده‌گوتری: کوان پۆژووگران؟ جا نه‌وان هه‌لده‌ستن و جگه له‌وان که‌سی دیکه لێیه‌وه ناچیته ژووری، جا کاتیک نه‌وان چوونه ژووری دانه‌خری و هه‌یج که‌سی دیکه لێیه‌وه ناچیته ژوور.

¹ بره‌وانه (فتح الباری) ج 4 ص 598 تا 602.

۳- پایه و فەرزەکانی پۆژوو:

پۆژووگرتن دووپایەى هەن کە لێیان پێک دێ:

یەكەم: خوگرتنەوه لەو شتانەى كە پۆژوویان پى دەشكى لە دەرکەوتنى سپیدەى بەرەبەیانەوه هەتا ئاوابوونى خۆر، وەك خواى زانا فەرموویەتى: (أَجِلْ لَكُمْ لَيْلَةَ الصَّيَامِ الرَّفْتُ إِلَى نَسَائِكُمْ هُنَّ لِبَاسٌ لَكُمْ وَأَنْتُمْ لِبَاسٌ لَهُنَّ عَلِمَ اللَّهُ أَنَّكُمْ كُنْتُمْ تَخْتَلَوْنَ أَنْفُسَكُمْ فَتَابَ عَلَيْكُمْ وَعَفَا عَنْكُمْ فَالآنَ بَاشِرُوهُنَّ وَابْتَغُوا مَا كَتَبَ اللَّهُ لَكُمْ وَكُلُوا وَاشْرَبُوا حَتَّى يَتَبَيَّنَ لَكُمُ الْخَيْطُ الْأَبْيَضُ مِنَ الْخَيْطِ الْأَسْوَدِ مِنَ الْفَجْرِ ثُمَّ أَتُمُوا الصَّيَامَ إِلَى اللَّيْلِ... ﴿البقرة: ۱۸۷﴾

واتە: جا ئیستا بچنە لای ژنەکانتان و مەبەست تان ئەوەبێ کە خوا بۆى نووسیویون- لە منداڵى صالح و داوین پاک راگرتنى خۆتان و هاوسەرانتان- وە بخۆن و بخۆنەوه هەتا دەزوى سپى بەرەبەیانتان لە دەزوى پەش بۆ جیا دەبێتە، پاشان هەتا شەوگار دێ پۆژووگرتنەكەتان تەواو بكەن.

دیارە مەبەستیش لە دەزوى سپى و دەزوى رەش سپیەتى پۆژگارو پەشیەتى شەوگارە، وەك پیغەمبەرى خوا ﷺ لە کاتێک دا (عَدِي بن حاتم الطائي) لەو مەسەلەيەدا بە هەڵدا چوو بوو و بۆى پاست کردەوهو پى فەرموو: (إِنَّمَا ذَلِكَ سَوَادُ اللَّيْلِ وَبَيَاضُ النَّهَارِ) رواه البخاري ومسلم.

دووهم: نیازو مەبەست (نية) هەبوون، چونکە خواى کاربەجى فەرموویەتى: (وَمَا أَمَرُوا إِلَّا ليعْبُدُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ حُنَفَاءً وَيُقِيمُوا الصَّلَاةَ وَيُؤْتُوا الزَّكَاةَ وَذَلِكَ دِينُ الْقِيَمَةِ) البيئە: ه، پیغەمبەرى خواش ﷺ فەرموویەتى: (إِنَّمَا الْأَعْمَالُ بِالنِّيَّاتِ وَإِنَّمَا لِكُلِّ أَمْرٍ مَا نَوَى...) متفق عليه.

ناشکرایە کە نیتیش بەدلەو هیچ پەيوەندى بەزمانەوه نیه وەك لە باسى نیت هێنانى نوێژدا پوونمان کردۆتەوه، بەلام خەتمەن دەبێ ئەو نیازو مەبەست بەدل دا هاتنە لە بەشیکى شەوگار دابن، چونکە پیغەمبەر ﷺ فەرموویەتى: (مَنْ لَمْ يَجْمَعْ الصَّيَامَ قَبْلَ الْفَجْرِ فَلَا صِيَامَ لَهُ) رواه احمد و اصحاب السنن و صحفه ابن خزيمة وابن حبان.

واتە: هەرکەسێک پێش بەرەبەیان دلى لەسەر پۆژووگرتن ساغ نەکردبێتەوه پۆژووگرتنەكەى دروست نیه.

جا بۆ پۆژووى فەرز - کە پەمەزانە - ئەوه زۆربەى هەرە زۆرى نزیک بەیەكدهنگى زانایان رایان وایە کە پێویستە نیتەكەى لەشەودا بێ. بەلام بۆ پۆژووى سوننەت زۆربەیان رایان وایە کە نیتەكەى مەرج نیه لەشەودا بێ و بەپۆژیش دروستە ئەوەندە

* بپروانە: (فتح الباري) ج ۴ ص ۶۰۴، ۶۴۱.

ھەيە بەشېككىيان كە (ابو حنیفە و شافعی) يان لە نىودان دەلەن دەبى پىش نىوېرۇ بى، بەلام ھەندىككىيان كە (احمد) يەككىيانە، دەلەن پىش نىوېرۇ بى يان دواى نىوېرۇ يەكسانە و ھەر دروستە، ھەندىككىشيان وەك (مالك و ليث و ابن ابى ذئب) دەلەن: پۇژووى سوننەتەش وەك فەرز وایە و دەبى لەشەوئىدا نىيازى گرتنى لەدل گىرابى^۶، بەلام بىگومان پاى زۆربەى زانايان راسترە و فەرموودەكەى پىشوش مەبەستى پى پۇژووى پەمەزانە، چونكە عائشە خواى لى پازى بى ئەم دەقەى لى گىبراوئەتەو و گوتوویەتى:

(دَخَلَ عَلَيَّ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ ذَاتَ يَوْمٍ، فَقَالَ: هَلْ عِنْدَكَ شَيْءٌ؟ قُلْنَا: لَا، قَالَ: فَإِنِّي إِذَا صَائِمٌ

رواه مسلم واصحاب السنن عن عائشة بن طاحه .

واتە: پۇژىككىيان پىغەمبەرى خوا ﷺ لىم وەرور كەوت، فەرمووى: ئاىا شتىكتان خواردن لەلايە؟ گوتمان نە، فەرمووى: دە كەواتە بەرپۇژووم.

۴- جۆرەكانى پۇژووگرتن:

پۇژووگرتن بەگشتى دوو جۆرە:

يەكەم: پۇژووگرتنى فەرز.

دووەم: پۇژووگرتنى سوننەت.

ئىنجا پۇژووى فەرزەش سى جۆرە:

ا- پۇژووى مانگى پەمەزان. كە لەبەندىكى سەربەخۇدا باس دەكەين.

ب- پۇژووى كەفارەت (صوم الكفارة)، وەك كەفارەتى كوشتنى ھەلە (القتل الخطا) و سوئند شكاندن (حَنْتُ اليمين) و شكاندن پۇژووى پەمەزان بە جىماع (إفطار رمضان بالجماع) و ظىھار كردن لە ژن (الظهار من الزوجة).^۷

ج- پۇژووى لەخو گرتن (صوم النذر)، ئەویش ئەوھە كە يەكك پۇژىك يان زىاتر پۇژووگرتن لە خوى بگرى بۇ خوا، ئەگەر فلانە كارەى سەرى گرت يان فلانە بەلايەى لە كۆل بۆھ.

پۇژووى سوننەتەش جۆرى زۆرن و خواياربى ئەمىش لە بەندىكى سەربەخۇدا دەتوئزىنەو.

ameer.maktab@yahoo.com

f /AliBapir

AliBapir

f /MediaAmeerOffice

www.alibapir.net

^۶ سەرچاوەى پىنو ھەمان بەرگ و لاپەرە.

^۷ پاوى يەكە (انس بن مالك) خوا لى پازى بى.

www.alibapir.net

۵- ئاداب و رەۋشەتەكانى پۇرۇۋگرتن:

بۇ باباى پۇرۇۋەوان چەند شىتېك سۈننەت و پەسەندىن و بەئەدەب و رەۋشەتەكانى بەرزى ئىسلامى دادەنرەن پۇرۇۋەكە چ فەزىبى چ سۈننەت:

يەك: پارشيوكردن (السَّحُور) كە ئۆممەت لەسەر سۈننەت بوونى يەكەدەنگە، چونكە چەندەن فەرموودەى پىغەمبەر ﷺ لەوبارەۋە ھەن، بۇ وىنە: (تَسَحَّرُوا فَإِنَّ فِي السَّحُورِ بَرَكَهً) رۋاە البخارى ومسلم عن انس ﷺ.

ۋاتە: پارشيو بگەن چونكە پارشيوكردن پىت و پىزى تىدايە.

دىارە پارشيو كرىنىش بە خواردن و خواردنەۋەى كەم يان زۇر دىتە دى، ئەگەر قومە ئاۋىكىش بى، چونكە پىغەمبەر ﷺ فەرموۋىتە: (السَّحُورُ بَرَكَهٌ، فَلَا تَدْعُوهُ وَلَوْ أَنَّ يُجَرَّعَ أَحَدُكُمْ جُرْعَةً مَاءٍ...) رۋاە احمد عن سعيد الخدرى ﷺ.

ۋاتە: پارشيو كرىن بەرەكەتەۋە ۋازى ئى مەھىنن، ئەگەر بەس ئەۋەندەش بى كە يەكىكتان قومە ئاۋىك بنۇشنى.

كاتى پارشيوكردىنىش لە نىۋەشەۋەۋەىە تاكو بەرەبەيان چونكە: (زيد بن ثابت) خۋالى پازى بى گىپراۋىەتەۋە: (تَسَحَّرْنَا مَعَ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ ثُمَّ قُمْنَا إِلَى الصَّلَاةِ، قُلْتُ: كَيْفَ كَانَ قَدْرُ بَيْنِهِمَا؟ قَالَ خَسِين آيَةً) متفق عليه، ۋاتە: لەگەل پىغەمبەرى خۋادا پارشيوكران كرى پاشان ھەستايىن بۇ نوئىز، -پاۋى دەلى- گوتە: ئەندازەى نىۋانى پارشيو نوئىزەكە چەند بوو؟! گوتى: ھىندەى -خوئندى- پەنجا ئايەت بوو.

ۋاش پەسەندە كە پارشيو كرىن دۋاخىرى بۇ كۇتايى شەۋ، چونكە (عمرو بن ميمون) گوتوۋىتە: (كَانَ أَصْحَابُ مُحَمَّدٍ ﷺ أَغْجَلَ النَّاسِ إِفْطَارًا وَأَبْطَأَهُمْ سَحُورًا) رۋاە البيهقي بسند صحيح، ۋاتە: ھاۋەلاتى موخەمەد ﷺ -خۋا لىيان پازى بى- لەھەموو كەس خىراتر پۇرۇۋىيان دەشكاندو درەنگتر پارشيوكران دەكرد.

ئىنجا ھەرچەندە ئىحتىياط كرىن بۇ ئەۋە كە پارشيوكەى نەكەۋىتە دۋاى بەرەبەيان پىۋىستە بەلام ھەتا لە بەرەبەيانىش دۇنيا دەبىن پى خۋاردن و خواردنەۋەى ھەر ھەيە^۸.
دۋو: پەلەكردن لەبەربانگ كرىنەۋەدا:

پىغەمبەرى خۋا ﷺ لەۋەبارەۋە فەرموۋىتە: (لَا يَزَالُ النَّاسُ بِخَيْرٍ مَا عَجَّلُوا الْفِطْرَ) رۋاە البخارى ومسلم عن سهل بن سعد ﷺ، ۋاتە: خەلكى مسولمان ھەتا بەربانگ بەزۋىى بگەنەۋە ھالىيان ھەر باشە.

^۸ ئەمە پراى نۇرەى زانايانە، بېۋانە (فقه السنة) ج ۱ ص ۶۰۰ / ۵: (شرح صحيح مسلم) ج ۵ ص ۲۹۲۷.

(نوبی) له پاقه ی ئه م فرموده یه دا گوتوویه تی: (فیه الحث علی تعجیله بعد تحقق غروب الشمس، ومعناه: لا يزال أمر الأمة منتظماً وهم بخير ماداموا محافظين على هذه السنة، وإذا أخروه كان ذلك علامة على فساد يقعون فيه)

واته: هاندانی تیدایه بۆ زوو بهربانگ کردنه وه پاش دلتیا بوون له ئاوا بوونی خۆر وه مه بهستی ئه وه یه که کاروباری ئۆمهت هه ر پێک و پێکه و حالیان خێرداره هه تا له سه ر نه و سوننه ته ده وام بکه ن، جا هه رکات بهربانگیان دواخست ئه وه نیشانه ی حاله تیکی خراپه که تی ی که وتوون.

واش په سه نده که ئینسان به چه ند ده نکه خورمایه ک بهربانگ بکاته وه، نه گه ر نه بوو به ئاوا پۆژووه که ی بشکینی، (انس) خوالی پازی بی له باره وه گوتوویه تی: (کان رسول الله ﷺ يَفْطِرُ عَلَى رُطَبَاتٍ قَبْلَ أَنْ يُصَلِّيَ، فَإِنْ لَمْ تَكُنْ فَعَلَى شَرَاتٍ فَإِنْ لَمْ تَكُنْ حَسَا حُنُوتٍ مِنْ مَاءٍ) رواه ابو داود و الحاكم وصححه والترمذي وحسنه. واته: پێغه مبه ری خوا ﷺ عاده تی وا بوو به چه ند ده نکه فه ریکه خورمایه ک بهربانگی ده کرده وه به رله وه ی نوێژی شیوانی کردبایه، نه گه ر نا به چه ند ده نکه خورمایه ک، نه گه ر نه بووایه چه ند قومیک ئاوی نۆش ده کرد.

به لام نه گه ر خواردنی ئیواره سازکرا بوو ئه وه چاکتر وایه خواردنه که ی بخوات ئه و جار نوێژه که ی بکات، چونکه پێغه مبه ر ﷺ فرمودیه تی: (إِذَا قُدِمَ الْعِشَاءُ فَأَبْدُوا بِهِ قَبْلَ صَلَاةِ الْمَغْرِبِ وَلَا تَعْجَلُوا عَنْ عِشَائِكُمْ) رواه الشيخان عن انس. واته: نه گه ر خواردنی ئیواره دانرا به رله وه ی نوێژی شیوان بکه ن بیخۆن، وه په له مه که ن هه تا نانی ئیواره تان ده خۆن.

سێ: پارانه وه دووعا کردن له کاتی بهربانگ کردنه وه دا:

پێغه مبه ر ﷺ له باره وه فرمودیه تی: (لِلصَّائِمِ عِنْدَ فِطْرِهِ دَعْوَةٌ لَا تُرَدُّ) رواه ابن ماجه عن عبدالله بن عمرو بن العاص، واته: پۆژووه وان له ده می بهربانگ دا پارانه وه یه کی هه یه ره ت نا کرێته وه.

وه (عبدالله بن عمر) خوا لییان پازی بی گێراویه ته وه که پێغه مبه ر ﷺ له ده می بهربانگ کردنه وه دا ده یفه رموو: (ذَهَبَ الظَّمْأُ وَأَبْتَلَتِ الْعُرُوقُ وَبَتَّ الْأَجْرُ إِنْ شَاءَ اللَّهُ) رواه ابو داود وحسنه الالباني، واته: تینویتی نه ماو په گ و ده ماره کان ته پ بوون و نه گه ر خواش چه ز بکات پاداشته که ش مسوگه ر بووه؛ وه به گوێره ی فرموده ی: (ثَلَاثَةٌ لَا تُرَدُّ دَعْوَتُهُمْ، الصَّائِمُ حَتَّى يَفْطِرَ وَالْأَمْسَامُ الْعَادِلُ وَالْمَظْلُومُ) رواه الترمذي بسند حسن. واته: سێ جوژه که س پارانه وه یان گێرایه: پۆژووه وان تا بهربانگ ده کاته وه، وه پێشه وای دادگه ر، وه بابای سته م لیکراو.

به ئی به پێی ئه م فرموده یه بابای پۆژووگر له میانه ی پۆژووه که ش دا هه رپارانه وه ی گێرایه نه ک ته نیا له ده می بهربانگ دا.

^١ بڕوانه: (شرح صحيح مسلم) ج ٥ ص ٢٩٨٢.

چوار: خوږاراستن له هر خولیاو قسه و په فتاریک که خیری پوښو که کم ده کاته وه:

پیغمبر ﷺ له یو باره وه فرموده دی زورن بڼ وینه:

* (عن أبي هريرة ؓ أن النبی ﷺ قال: مَنْ لَمْ يَدَعْ قَوْلَ الزُّورِ وَالْعَمَلَ بِهِ فَلَيْسَ لِلَّهِ حَاجَةٌ فِي أَنْ يَدَعَ طَعَامَهُ وَشَرَابَهُ) رواه البخاري واصحاب السنن.

واته: هر که سیک قسه و په فتاری درو و هله ویل نه کات خوا پیویستی به نه خواردن و نه خوار د نه وه که ی نیه.

* (رَبُّ صَائِمٍ لَيْسَ لَهُ مِنْ صِيَامِهِ إِلَّا الْجُوعُ، وَرَبُّ قَائِمٍ لَيْسَ لَهُ مِنْ قِيَامِهِ إِلَّا السَّهَرُ) رواه النسائي وابن ماجه والحاكم وقال: صحيح على شرط البخاري.

واته: زور پوښو وگر له پوښو وگرته که ی به س برسیه تی پی ده پری و، زور شه و نوږ کهریش له شه و نوږ کړنه که ی ته نیا شه و نخوونی بڼ ده میننه وه.

پینچ: سیواک کردن:

سیواک کردن یه کیکه له سوننه ته داکوکی له سه رکراوه کانی پیغمبر څو ﷺ، له یو باره وه فرموده تی: (لَوْ لَا أَنْ أَشُقَّ عَلَى أُمَّتِي لَأَمَرْتُهُمْ بِالسَّوَاكِ عِنْدَ كُلِّ وُضُوٍّ) رواه مالك والشافعي والبيهقي والحاكم، واته: که هر له بهرته وه نه یوایه که نوممه ته کم سه غله ت بکم له ده می هه موو ده ستونو ږگرته نیک فرمانم پی ده کردن سیواک بکن.

جا هر چه نده هندی که له زانایان پایان وایه که بڼ بابای پوښو وه وان دواي نیوه پویان سیواک کردن نه سوننه ت نیه به لکو ناپه سهند (مکروه) یشه! به لام پای زور به راست تره که به موته تی به سوننه تی ده زانن و نه فرموده یه ش به به لکه دیننه وه:

* (عن عبدالله بن عامر بن ربيعة عن أبيه قال: رَأَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ مَالِمَ أَحْصَى تَسْوُكُ وَهُوَ صَائِمٌ) رواه الترمذي واحمد وابوداود. واته: نه وه نده جاران که بوم نار میړرین پیغمبر څو ﷺ بینیه که به پوښو و بووه و سیواکی کړده. نه مه ش پای هر کام له (ثوري واوزاعي و ابوحنيفة و شافعي) یه^{۱۱}

ameer.maktab@yahoo.com

/AliBapir

/AliBapir

/MediaAmeerOffice

www.alibapir.net

^{۱۰} وشه ی (زور) به مانای درو (کذب) و ناهق (باطل) دی چ قسه ی چ کړده وه، بپوانه (المعجم الوسيط) وشه ی (زور).

^{۱۱} بپوانه: (المفصل) ج ۲ ص ۸۹، ۹۰، وه بپوانه: (الفقه الاسلامي ..) ج ۳ ص ۱۶۹، ط ۴.

www.alibapir.net

٦- ئەو شتانەى بۇ پۇژووھوان موباح و پەوان:

يەك: خوشۆردن بۇ خۇفنىك كىردنەو ەيان خۇپاككىردنەو، چونكە (عائشة) خوا لىنى پازى بىن گىپراوئەتەو: (أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ كَانَ يُصْبِحُ جُنْبًا وَهُوَ صَائِمٌ ثُمَّ يَفْتَسِلُ) متفق عليه. واتە: پىنغەمبەر ﷺ جارى وا بوو كەپۇژى لى بۇتەو بەپۇژوش بوو لەش پىس بوو پاشان خۇى شۆردو.

هەروەھا (ابوبكر بن عبدالرحمن) لەھەندىك لەھاوھەلانى پىنغەمبەرى ﷺ بىستەو كە گوتوئەتە: (لَقَدْ رَأَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَصُبُّ عَلَى رَأْسِهِ الْمَاءَ وَهُوَ صَائِمٌ مِنَ الْعَطَشِ أَوْ مِنَ الْحَرِّ) رواه احمد ومالك وابوداود باسناد صحيح؛ واتە: پىنغەمبەرى خوام ﷺ دى كە بەپۇژوو بوو لەبەر تىنۆتەى يان گەرما ئاوى بەسەر خۇى دا دەكرد.

دوو: چاوپشتەن يان دلۆپە (قطرة) ى دەرمان لەچاوكىردن ئەگەر تام و چىژىشى بچىتە زارى يەو چونكە چاوپەيوەندى بەگەدەو نى، ئەمەش پاي شافىعى يەكانەو (ابن المنذر) ىش لە (عطاء و حسن نخعي و اوزاعي و ابو حنيفة و ابو ثور) گىپراوئەتەو، وە مەزەبى (داود الظاهري) ىشەو (ترمذى) ىش گوتوئەتە:

لەبارەو ەھىچ شتىكى راست (صحيح) لەپىنغەمبەرەو ﷺ نەھاتە^{١٢}.

سى: ماچ كىردنى ھاوسەر بەمەرچىك خۇى كۆنترۆل بكات و لەخۇى دلنابى، ئەگەرنا دروست نى، بەلگەى دروست بوونىشى بەمەرچى لەخۇ دلنابوون ئەو دەقەيە كە (عائشة) خوا لىنى پازى بىن ھىناوئەتە: (كَانَ النَّبِيُّ ﷺ يُقَبِّلُ وَيُبَاشِرُ وَهُوَ صَائِمٌ وَكَانَ أَمْلَكُكُمْ لِأَزْهِ) متفق عليه، واتە پىنغەمبەر ﷺ ھاوسەرى خۇى ماچ دەكردو دەستى لەدەستى دەداو^{١٣} بەپۇژوو بوو، وە لەھەمووتان زياتر ئارەزووى خۇى مەزەم دەكرد.

چوار: كەلەشاخ لەخۇگرتن و دەرزی لەخۇدان و خوین تىكران و خوین دان، چونكە (بخاري) لە (ابن عباس) ەو ەخوا لىيان پازى بىن گىپراوئەتەو كە گوتوئەتە: (إِخْتَجَمَ النَّبِيُّ ﷺ وَهُوَ صَائِمٌ) واتە: پىنغەمبەر بەپۇژوو بوو و كەلەشاخىشى لەخۇگرت.

هەروەھا (ثابت البناني) لە (انس بن مالك) ى خوا لىنى پازى بىن پرسىو: (أَكُنْتُمْ تَكْرَهُونَ الْحِجَامَةَ لِلصَّائِمِ؟ قَالَ: لَا إِلَّا مِنْ أَجْلِ الضُّعْفِ) رواه البخاري، واتە: ئاىا كەلەشاختان بۇ پۇژووھوان پى خراپ بوو؟ گوتى: نە مەگەر لەبەر بىن ھىزى^{١٤}.

^{١٢} بېروانە: (فقه السنة) ج ١ ص ٦٠٤.

^{١٣} (مباشرة) واتە: پىك كەوتنى پىست (بشرة) ى يەكك بەھى يەككى دىكە.

^{١٤} بېروانە: (فتح الباري) ج ٤ ص ٦٨٢، وە بېروانە: (المجموع) ج ٦ ص ٢٢٢.

پېنچ: ئاۋ لەزارو لووت وەردان (المُضْمَضَةُ وَالْأَسْتِنْشَاقُ) ، چونكە پېنغەمبەر ﷺ فەرموویەتی: (وَبَالِغٌ فِي الْأَسْتِنْشَاقِ إِلَّا أَنْ تَكُونَ صَائِمًا) رواه أصحاب السنن، واتە: ۱۰ - لەكاتی دەست نوێزگرتن دا - باش ئاۋ لەلووت وەربەدە مەگەر بەپۆژوویی.

۱۰ وە ئەگەر لەكاتی ئاۋ لەدەم و لووت وەركردن دا بێئەوێ بیهوێ ئاۋ لەگەرۋوێ چووێ خوارئ ئەو بەپای (اوزاعيء إسحاق) و (شافعي واحمد) یش یەکی لەقسە یەکیان دا پۆژووێكە زیانی پێ ناگات، بەلام (ابو حنیفە و مالک) رایان وایە كە پۆژووێكە دەشكێ، بەلگەشیان ئەو یەكە پېنغەمبەر ﷺ زیادەپۆویی (مبالغة) كردنی لەئاۋ لەلووت و زار وەردان دا قەدەغە كردووە^{۱۰}، بەلام وایێ دەچێ پای یەكەم راست تر بێت، چونكە بەدەست خۆی نەبووێ مەرجیش نیە (نهی)ەكە پېنغەمبەر ﷺ بۆ حەرام كردن (تحریم) بێت بەلكو نیزیكتر ئەو یەكە بۆ ناپەسەندی (كراهية) بێت.

شەش: پۆژكردنەو بەلەش پیسی، وەك پێشتر لە (عائشة) وە هینامان كە جاری وا بوو پېنغەمبەر ﷺ خوشۆردنی لەش پیسی (غسل الجنابة) ی لەسەر بووێ پۆژی لێ بۆتەو ئەوجار خۆی شۆردو، (بخاري و مسلم) گێڕاویانەتەو.

حەوت: ئافەرەتی زەیسانداری حەیزدار (النفساء والحائض) ئەگەر لەشەوێ دا پاكبوونەو دروستە خوشۆردنەكەیان دواخەن تا پۆژ دەبێتەو بەپۆژووش بن، پاشان بۆ نوێز خویان بشۆن^{۱۱}.

هەشت: هەروەها قووت دانی ئەو شتانە ی كە بابای پۆژووێ وان بۆی ئالوێ خۆی لێیان بپاریزێ موباج و پەوا یە وەك: تۆزو خۆلی پێوبان، تۆزی ئارد، مێش و مێشوو، تف و بەلغەم و وینە ی ئەمانە^{۱۲}.

بەلام بنیشت (عَلَيْكَ) جوون ئەگەر هیچ تامی نەبێ و پارچە ی لێ جیانەبنەو ئەو زۆربە ی زانیان كە حەنەفی یەكان و شافعی یەكان و حەنبەلی یەكانیان لەنیودان، بەناپەسەندی دەزانن و، هەشیانە بەموباجی دەزانن^{۱۳}. بەلام هەموویان لەسەر ئەو رێك كەوتوون كە ئەگەر تام و چێژی یان پارچە ی لێ جیا بێتەو بەجێتە گەدەو پۆژو بەتال دەكاتەو^{۱۴}.

^{۱۰} بېوانە: (المغني والشرح الكبير) ج ۳ ص ۴۴، ۴۵.

^{۱۱} بېوانە: (الفقه الاسلامي) ج ۳ ص ۱۸۸۶، ۱۸۸۷، ط ۴.

^{۱۲} بېوانە: (المجموع) ج ۶ ص ۳۲۶ تا ۳۲۹، هەروەها بېوانە: (فتح الباري) ج ۴ ص ۶۵۸.

^{۱۳} بېوانە (المجموع) ج ۶ ص ۳۶۹، وە (المغني والشرح الكبير) ج ۳ ص ۴۵، ۴۶، وە: (فقه السنة) ج ۱ ص ۶۱۰.

^{۱۴} بېوانە: (فقه السنة) ج ۱ ص ۶۰۶، وە (الفقه الاسلامي) ج ۳ ص ۱۷۰ تا ۱۷۳، ط ۴.

نۆ: تاماندن (تامکردن) لەخواردن بۆ كابان، يان بۆ كېياري خواردنيك، زۆربەي زانايان بەدروست (جائزي دەزانن^{۲۰}، بەلكو شافيعي يەكان بەرەواي دەزانن كە باب يان دايك خواردن بۆ مندالەكەيان بجوون و پاشان بیدەنن، دیارە بەمەرجنك هیچی لەگەروی ئەودیو نەبیت^{۲۱}.

دە: دەربارەي خو بۆنخۆش كردن و بۆنکردنی بۆنی خوشیش، هەرچەندە زۆر لەشەر عزانان بەناپەسەند (مکروه)ی دەزانن، بەلام ئەوەندەي گەرپام و سەنجم دا هیچ بەلگەيەكم نەدی کەبايی ئیسپات کردنی ئەو دەعوايە بکات، بۆیە پێم وایە ئەو رایە راست و تەواوە کە بۆنکردنیش بەموباح دەزانن^{۲۲}، چونکی حوکمی شەرعی بە بەلگە نەبێ ناچەسپن.

۷- هەلۆه شینەرەو هەکان (مبطلات) ی پۆژوو:

یەكو دوو: خواردن و خواردنەو بەئانقەست (الاکل والشرب عمداً) بەلام ئەگەر بەهۆی لەبەرچوونەو (نسیان) يان زۆر لیکران (إكراه) هەبوو، ئەو بۆ لەبەرچوونەو زانايان یەك دەنگن لەسەر بەتال نەبوونەو پۆژوو کەي و، بۆ زۆر لیکرانیش رایان جیاوازەو زۆربەيان کە (ابو حنیفة ومالك واحمد) يان لەنیودان دەلێن بەتال دەبیتەو، بەلام (شافيعي يەکان) دەلێن: مەدام تۆبزی^{۲۳} لێکراي پۆژوو کەي بەتال نابیتەو، رایەکی دیکەي سینیەمیش هەيە کە (ابو ثور وابن المنذر) و (ابن عقيل) ی حەنبەلی پەسەندیان کردو، ئەویش ئەو یە کە تۆبزی لێکردن (إكراه) دوو جۆرە:

۱- بەهەرپەشەو ترساندن ب- بەکردەو، وەك ئەو ی بەدەست خواردن و خواردنەو ی بەگەردوودا بکری، جا دەلێن: ئەگەر جۆری یەكەم بێ ئەو پۆژوو کەي بەتال دەبیتەو چونکە ئەوکاتە بابای پۆژوو وەك ئەو کەسە دەبێ کە لەبەر عوزریك وەك نەخۆشی، يان سەفەر پۆژوو کەي دەشکێنن بەلام ئەگەر تۆبزی لێکرانە کە جۆری دوو بێ ئەو پۆژوو کەي زیانی پێناگات، چونکە بابای پۆژوو وەك هیچ ئیرادەو ویستی لەدەست خۆی دا نەماوە!

^{۲۰} بېوانه: (المجموع)، ج ۶ ص ۳۶۹، وە: (المغني) ج ۳ ص ۴۶، وە بېوانه: (المفصل) ج ۲ ص ۹۱.

^{۲۱} بېوانه: (المجموع) ج ۶ ص ۳۶۹، ۳۷۰.

^{۲۲} بېوانه: (مجموع الفتاوى) لابن تيمية، ج ۲ ص ۱۲۰، وە: (الوجيز في فقه السنة والكتاب العزيز) ص ۱۹۹.

^{۲۳} زۆر لەزانايان بېوايان وایە کە ئاو هینرانەو و پەچەتکرانیش بەتۆبزی هەمان حوکمی خواردن و خواردنەو ی هەيە، بېوانه. (المجموع) ج ۶ ص ۳۳۴، ۳۳۵.

جا بهندهش ئەم رایەى سینیەم و کۆتایی یەم پێ لەرایەکانی دیکە راست تەرەو دواى ئەمیش پای (شافیعی یەکان)^{٢١} م پێ بەلگەدارترە چونکە بەفەرموودەى پیغمبەر ﷺ پشت ئەستوورە.

ئەو فەرموودانەش کە زانایان بۆ ئیساپاتی ئەو کە بابای لەبیرچوو (ناسی) و زۆر لیکراو (مُکَرَّر) پۆژوووەکانیان بەتال نابیتەو، پشتیان پێ بەستوون، ئەمانەن:

* (مَنْ أَكَلَ نَاسِيًا وَهُوَ صَائِمٌ فَلَيْتَمَّ صُومَهُ فَإِنَّمَا أَطْعَمَهُ اللَّهُ وَسَقَاهُ) رواه البخاري ومسلم والترمذي وأبو داود وأحمد وغيرهم عن أبي هريرة رضي الله عنه.

واتە: هەر کەسێک بەپۆژوو بوو و لەبیری چوو شتیکی خوارد با پۆژوووەکەى تەواو بکات، چونکە بێگومان خوا خواردن و خواردنەوێ داوەت.

* (مَنْ أَفْطَرَ فِي شَهْرِ رَمَضَانَ نَاسِيًا فَلَا قِضَاءَ عَلَيْهِ وَلَا كَفَّارَةَ) رواه الدارقطني والبيهقي والحاكم وقال: صحيح على شرط مسلم وقال الحافظ ابن حجر: إسناده صحيح^{٢٢}

واتە: هەر کەسێک لەبیری چوو و لەمانگی رەمەزان دا پۆژووێ شکاند ئەو نەگیرانەوێ لەسەرە نە کەفارەت.

* (إِنَّ اللَّهَ وَضَعَ عَن أُمَّتِي الْخَطَأَ وَالنَّيَانَ وَمَا أُسْتُكِرَ هُوَ عَلَيْهِ) رواه ابن ماجه والطبراني والحاكم،

واتە: خوا - گوناهى - هەڵەو لەبیرچوونەوێ و تۆبزی لێ کرانی لەسەر ئۆممەتەکەم لا بردووە.

و هەشایانی باسە کە لەگەر وێ ئەو دیوکردن و قووتدانی هەرشتیکیانە شخوری وەک گۆل، بەرد، خوێ... هتد، لەلای سەرچەم زانایان پۆژووێ هەر پێ دەشکێ^{٢٣}.

سێ: پشانەوێ بەئانقەست (الْقِيَّ عَمْدًا)، بەلام ئەگەر بەدەست خوێ نەبوو پشانەوێ هات، ئەو پۆژوووەکەى ناشکێ و گیرانەوێ کە فارەتیشی ناوێ، چونکە پیغمبەر ﷺ فەرموویەتی: (مَنْ ذَرَعَهُ الْقِيَّ فَلَيْسَ عَلَيْهِ قِضَاءٌ، وَمَنْ اسْتَقَاءَ عَمْدًا فَلْيَقْضِ) رواه أحمد والترمذي وأبو داود وابن ماجه وابن حبان والدارقطني والحاكم وصححه. واتە: هەرکەسێک - ی پۆژووگر - بەدەست خوێ نەبوو پشانەوێ هات، ئەو پۆژوو گیرانەوێ لەسەر نیە، بەلام کەسێک بەئانقەست پشایەوێ با بێگیرنەوێ.

^{٢١} هەرچەندە شافعی یەکان پای دیکەشیان هەیه. بەلام (نووی) ئەم رایەى بەراست تر داناو، (المجموع) ج ٦ ص ٣٢٧.

^{٢٢} بروانە: (فتح الباري) ج ٤ ص ٦٦١.

^{٢٣} بروانە: (فقه السنة) و: (المجموع) ج ٦ ص ٣٢٣.

چوار: چوونه لای هاوسەر (جماع) و ناوی خۆهینانهوه بههەر شیوهیهك بئ، تهنانهت
 نهگەر بههوی ماچ کردن و بهخووهگوشینی هاوسهریشییهوه بیت، دهبیته هوی بهتال
 بوونهوهی پۆژوو^{۲۷}، بهلام نهگەر بههوی روانین (نظر)هوه بئ ههرچهنده گوناخبار دهبی،
 بهلام پۆژوووهکهی بهتال نابیتتهوه^{۲۸}، بهپای زۆربهو ههندیکیش رایان جیایه^{۲۹}
 نهگەر جیماع یان ناوهینراوهکەش بهتۆبزی بوو، یان بههوی لهبیرچوونهوهوه، نهوه بو
 تۆبزی لئ کران (اکراه) وهک پیشتریش ناماژهمان پئ کرد زۆربهی زانایان رایان وایه
 کهپۆژووی پئ ناشکئ بهلام بهمهرجنک تۆبزی لئ کرانئیکی جیددی کردیهی بیت. بو
 لهبیرچوونهوهش زۆربهی زانایان که (اوزاعي و لیث و مالک و احمد)یان لهنیودا ههـ و
 رایهکی شافیعییهکانیشه^{۳۰} دهلئین: پۆژووی پئ بهتال دهبیتهوه. بهلام پای بههیزتری
 شافیعییهکان و راسته مهزهبیان وهک (نووي) گوتوویهتی: ^{۳۱} نهوهیه که حوکمی
 لهبیرچوونی جیماع کردن و ناوهاتنهوهش ههروهک حوکمی خواردن و خواردنهوه وایه
 پۆژووی پئ ناشکئ؛ بهلگهی نهوهش که بهجیماع و ناوی خۆهینانهوه (استفناء) پۆژوو
 دهشکئ نهو فرمودهیهیه که (بخاري ومسلم واصحاب السنن) له (ابي هريرة)
 خوالئی پازی بئ گئراویانهتهوه که پیاویک هاتوته لای پیغهمبهر ﷺ و پئی گوتوه: نهی
 پیغهمبهری خوا فهوتاو! نهویش فرموویهتی: چی فهوتاندوویتی؟! گوتوویهتی:
 لهپههزانی دا چوومهته لای ژنهکه... هتد، که لهبهندی دووه دا دهیهینین^{۳۲}.

^{۲۷} بهوانه: (المجموع) ج ۶ ص ۲۷۲، بهلام (ابن حزم)، رای وایه بهس بهجیماع بهتال دهبیتهوهو جگه له جیماع
 کهدهتی لهسهر بههیچ جۆره ناوهاتنهوهو ناوی خۆهینانهوهیهکی دیکه پۆژوو ناشکئ چ هاوسهری ماچ بکات و
 بهخۆیهوه بگوشئ، چ بهدهست یان بههەر شیوهیهکی دیکه رهحەت بیت و ناوی بیتتهوه!! بهوانه: (المحلی)
 ج ۶ ص ۱۴۱ تا ۱۴۸، المسألة: ۷۵۳. بهلام لهراستی دا رایهکهی زۆر بئ هیژو پیژوه نهوهی که نهو کهلهزانیهش
 تووشی نهوجۆره بیروبۆچوونه سهیرو ریزیهپ (شاذ) انه دهکات، نهوهیه که بهروای به (قیاس) نیهو پاشان زۆر
 زندهبوئی لهپابهندی وشک بهدهقهکانهوه دهکات و چاپۆشی لهرووحی شرع و مههستهکان (مقاصد)ی شریعت دهکات.
^{۲۸} بهوانه: (المغنی) ج ۳ ص ۴۹، که گوتوویهتی: (ثوري وابوحنيفة وشافعي وابن المنذر) دهلئین: پئی بهتال
 نابیتتهوه، بهلام (احمد) پای وایه بهتالی دهکاتهوه. ههرچهنده (ابن قدامة)ش پای زۆربهی پهسندکردوه، به بهلگهی
 نهوه که نهدهق (نص) لهوبارهوه ههیه نه ئیجماع.

^{۲۹} ههمان سهرحاوهی پیشوو.

^{۳۰} بهوانه: (فتح الباري) ج ۴ ص ۶۶۰.

^{۳۱} بهوانه: (المجموع) ج ۶ ص ۲۳۴، وه (نووي) گوتوویهتی: نهه رایه ئی (ابو حنيفة و اسحاق و ابو ثور و داود وابن
 المنذر)یشه، کهوابئ نهمان زۆربه!

^{۳۲} بهوانه: (فتح الباري) ج ۴ ص ۶۶۸، ۶۶۹.

پېنج و شەش: كەوتنە ھەيزو زەيستانى يەو، كە ئەمىش جگە لەچەندان دەقى سوننەت تىكراي زانايانىش لەسەرى يەكدەنگن،^{۳۲} ھەرچەندە ئەو كەوتنە ھەيز (حيض) و زەيستانى (نفاس) يەش لەدوايىن دەمى پېش خۆرئاوا بوون دا بى.

ھەوت: نىەت ھىنانى شكاندى پۆژووەكەى، ئەمىش دەبىتە ھۆى بەتال بوونەوھى پۆژووەكەى، مەگەر دوايى لەو نيازەى پەشيمان ببىتەو، چونكە وەك پېشتەر باسماں كرد نيازو مەبەست (نية) يەكىكە لەدوو پاىەكانى پۆژووەگرتن، كەواتە بەنەمانى ھەركام لەو دوو پاىە پۆژووەكە ھەرس دىنى، ئەمە پاى زۆربەى زانايانە^{۳۴}.

ھەشت: خواردن و خواردنەوھو جىماع كردن بەگومانى ئەو كەجارى ھەر شەوھو نەبۆتە پۆژ، يان خۆر ئاوا بووھو شەو داھاتو، پاشان دەرېكەوئى كە بەپېچەوانەوھى، ئەمەش بەپاى زۆربەى ھەر زۆرى زانايان كە (ابوحنيفة و مالك و شافعى و احمد) يشيان لەنىودا ھەن، دەبىتە ھۆى ھەلوھشانەوھى پۆژو، وە پىويستە دوايى بىگىرېتەو، ھەندىكىشيان وەك (اسحاق و داود و ابن حزم) پىيان وايە پۆژووەكەى دروستەو گىزەنەوھى ناوئى، جا ھەرچەندە ھەردووك لاىان چەند ھەرموودەو شوينەوار (اثر) يك بە بەلگە دىننەو، بەلام بەلگەكانى زۆربەو جەماوھرى زانايان بەھىزترن، كە يەكىكيان ئەمەيە:

* (عن علي بن حنظلة عن أبيه وكان أبوه صديقاً لعمر قال: كنتُ عندَ عمرَ ﷺ في رمضان فافطرَ وأفطرَ الناسُ، فصعدَ المؤذنُ ليؤذنَ فقال: أيُّها الناسُ هذه الشمسُ لمْ تغربْ! فقال عمر ﷺ مَنْ كانَ أفطرَ فليصُمْ يوماً مكانَهُ، (وفي الرواية الأخرى) فقال عمر ﷺ لا نبالي واللهِ تقضي يوماً مكانَهُ) رواه البيهقي^{۳۵}.

واتە: لە پەمەزانى دا لاى عومەر بووم خوا لىي پازى بى پۆژووى شكاندو خەلكيش پۆژوويان شكاند. پاشان بانگبىژ سەركەوت كەبانگ بدات، گوتى: ئەى خەلكينە! ئەمە خۆرە ئاوانەبوو! عومەرىش خوا لىي پازى بى گوتى: ھەركەسىك پۆژووى

^{۳۲} بىوانە: (فقه السنة) ج ۱ ص ۶۱۰،

^{۳۴} بەلام پاى دىكەش ھەيە بىوانە: (المجموع) ج ۶ ص ۳۰۲.

^{۳۵} بىوانە: (المجموع) ج ۶ ص ۳۱۸.

شکاندوه با پوڙيکي له جياتي بگړيته وه (له پړوايه ته که ی دیکه دا عومهر گوټی: ۳۶
خه ممان نيه به خوا پوڙيکي له جياتي ده گرينه وه).

جا هرچه نده هر له وباره وه ده قنکي دیکه ی پيچه وانه له عومهر وه خوا لني پازي بن
گنډپراوه ته وه، که گوټوويه تي: (وَاللّٰهُ مَا تَقْضِيْهِ وَمَا يُجَانِفْنَا الْاِثْمُ) رواه البيهقي، به لام زانايان بو
وينه (بيهقي) رايان وایه ر پړوايه ته کانی پيشوو راست ترن ۳۶.

شاياني باسپيشه که لايه نگرانی پای دوهم فرموده ی: (إِنَّ اللَّهَ تَعَالَى تَجَاوَزِي عَنْ أُمَّتِي
الْخَطَا وَالنِّسْيَانِ وَمَا أَسْتَكْرِهُوا عَلَيْهِ) رواه ابن حبان على شرط الشيخين وابن ماجه والبيهقي والدارقطني
والحاكم على شرط الشيخين ووافقه الذمبي، به به لگه ی پایه که یان دينه وه، به لام (نووي) وه لام يکي
باشيان ده داته وه، که گوټوويه تي:

(انه هُنا محمولٌ على رَفْعِ الْاِثْمِ فَأَنَّهُ عَامٌ خُصَّ مِنْهُ غَرَامَاتُ الْمُثَلَّفَاتِ، وَأَنْتَقَاضُ الْوَضُوءِ
بِمَجْرَدِ الْحَدَثِ سَهْوًا، وَالصَّلَاةُ بِالْحَدَثِ نَاسِيًا وَأَشْبَاهُ ذَلِكَ، فَيُخَصُّ هُنا بِمَا ذَكَرْنَا) ۳۷ واته:
نهم فرموده یه ليره دا مه به ستي لاچووني گوناچه، جا نهم فرموده یه گشتي يه وچه ند
شتيکي لني هه لاویرراوه، وه: بژاردنی شتي فوټينراو - که به هر شيوه يه که فوټينراو بن
ده بن بېژيرين - وه ده ست نويزشکان به بالي بونه وه ی هه له، وه نويز که به هه له به بن
ده ست نويزی کرابي - ده بن بگړيته وه وينه ی هه مانه، جا ليره داش دا نه وه ی باسمان کرد
لني هه لاویرري و جيا ده کړيته وه، که واته نابيته به لگه.

ameer.maktab@yahoo.com

/AliBapir

/AliBapir

/MediaAmeerOffice

www.alibapir.net

۳۶ هه مان سرچاوه ی پيشوو

۳۷ بېوانه: (المجموع) ج ۶ ص ۳۱۸. بې به لگه وه لامی نه ملي پای دوهم بېوانه: (المحلی) ج ۶ ص ۱۴۱،
مسألة، ۷۵۳.

بەندى دوووم : پۇژووى مانگى رەمەزان

۱- پېناسەى پۇژووى رەمەزان و كاتى فەپزىبونى :

گرتنى پۇژووى مانگى رەمەزان لە مانگى شەعبانى سالى دووومى كۇچى داو سال و نيونىك پاش كۇچكردىنى پېغەمبەر ﷺ ھاوولانى بەپىزى خوا لىيان پازى بى بۇ شارى (يىشرب) كە دواتر ناوى گۇپپا بە (مدينە)، فەپزكراو زانايان لەسەر ئەمە يەكەدەنگن، وە پېغەمبەر ﷺ نۇ (۹) مانگى رەمەزانى گرتوون لەنۇ سالان دا^{۲۸}.

۲- چاكى و گەورەى مانگى رەمەزان و پۇژووگرتن تىيدا :

وەك لەدەقەكانى قورپان و سوننەت دا دەردەكەوئ، وەك چوون پۇژى جومە گەورەو سەرورەرى پۇژەكانى ھەفتەىە، مانگى رەمەزانىش سەرورەو سەرقاقلەى مانگەكانى سالە، چونكە :

ا- تىدا بەپۇژوو بوونى پۇژەكانى فەپزەو پېنجه مېن پاىەى ئىسلامەتىە.

ب- قورپانى بەپىز لەو مانگەدا ھاتۇتە خواري.

ج- شەوئىك لەو مانگە : ' ھەيە كە بەدەقى قورپان لەھەزار مانگ گەورەترە، كە برىتيە لەشەوى پىز، يان ئەندازەگىرى (ليلة القدر)

د- ئەو مانگە مانگى طاعت و تەزكىو بەخشىن و دەوركردەوئى قورپان و... ھتەدە. ئەمەش چەند دەقىك لەوبارەو :

* (شَهْرُ رَمَضَانَ الَّذِي أُنْزِلَ فِيهِ الْقُرْآنُ هُدًى لِّلنَّاسِ وَبَيِّنَاتٍ مِّنَ الْهُدَى وَالْفُرْقَانِ) البقرة: ۱۸۵، واتە: ئەو مانگى رەمەزانەى كە قورپانى تىدا نىرراوئە خواري، كە پىروونىيە بۇ خەلكى و بەلگە گەلە لەپى پىشاندان و لەيەك جياكردەوئە - ى ھەق و ناھەق - .

* (إِذَا جَاءَ رَمَضَانُ فَتَحَتْ أَبْوَابُ الْجَنَّةِ، وَغُلِّقَتْ أَبْوَابُ النَّارِ، وَصُفِّدَتِ الشَّيَاطِينُ) رواه البخاري ومسلم عن أبي هريرة رضي الله عنه.

واتە: ھەركات رەمەزان ھات دەركاكانى بەھەشت ئاوەلا دەكرىنەوئە دەروازەكانى ئاگرى دۆزەخ گالە دەدرىن و شەيتانەكان زنجىر پىچ دەكرىن.

(الصَّلَاةُ الْخَمْسُ وَالْجُمُعَةُ إِلَى الْجُمُعَةِ وَرَمَضَانُ إِلَى رَمَضَانَ مَكْفَرَاتٌ لِّمَا يَنْهَنُ إِذَا اجْتَنِبَتْهُ الْكَبَائِرُ) رواه مسلم عن أبي هريرة رضي الله عنه.

^{۲۸} بېروانە: (الفقه الاسلامي وادلته) ج ۲ ص ۱۶۲۹، وە: (فقه السنة) ج ۱ ص ۵۷۵.

واټه: پينځ نويزه - فېرزه - كان و جومعه بۇ جومعه و پهمهزان بۇ پهمهزانيكى ديكه سېررهدى ټه و گوناخانهن كه له نيوانيان دا دهكرين بهمهريچك دورره پهريزى له گوناخه زله كان كرابى.

* (مَنْ قَامَ رَمَضَانَ إِيمَانًا وَاحْتِسَابًا غُفِرَ لَهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِهِ) رواه البخاري ومسلم عن أبي هريرة رضي الله عنه، واته: ههركه سينك شهوانى پهمهزان به ئيمان و ئيخلاسه وه شه و نويز بكات، ههريچى گوناخى پابردوى ههيه ده پوشرى.

* (مَنْ صَامَ رَمَضَانَ إِيمَانًا وَاحْتِسَابًا غُفِرَ اللَّهُ لَهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِهِ) رواه احمد واصحاب السنن. واته: ههركه سينك پوژووى پهمهزان به ئيمان و خوا پى مه بهست بوونى ساغوه بگرى، خوا له گوناخى پابردوى خوش ده بىت.

۳- حوكمى گرتنى پوژووى پهمهزان:

ويپراى به لگه قوپشان و سوننهت كه دوايى ئاماژه يان پى دهكه ين ئوممه تيش تيكره له سهره وه يه كدهنگن كه گرتنى پوژووى مانگى پهمهزان فېرزي تايبه تى (فرض العين) يه له سهر هه موو مسولمانيكى عاقل و بالغ و ساغ و نيشته جى و بى عوزر.

خواي پهره رديگار فهرموويه تى: (شَهْرُ رَمَضَانَ الَّذِي أُنْزِلَ فِيهِ الْقُرْآنُ هُدًى لِّلنَّاسِ وَبَيِّنَاتٍ مِّنَ الْهُدَى وَالْفُرْقَانِ فَمَنْ شَهِدَ مِنْكُمُ الشَّهْرَ فَلْيَصُمْهُ وَمَنْ كَانَ مَرِيضًا أَوْ عَلَى سَفَرٍ فَعِدَّةٌ مِّنْ أَيَّامٍ أُخَرَ يُرِيدُ اللَّهُ بِكُمُ الْيُسْرَ وَلَا يُرِيدُ بِكُمُ الْعُسْرَ وَلِتُكْمِلُوا الْعِدَّةَ وَلِتُكَبِّرُوا اللَّهَ عَلَى مَا هَذَاكُمْ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ) البقرة: ۱۸۵، ماناى (فَمَنْ شَهِدَ مِنْكُمُ الشَّهْرَ فَلْيَصُمْهُ) يانى: جا ههركه ميكتان له و مانگه دا ئاماده بوو - واته رېبوار نه بوو به لكو نيشته جى بوو - با بيگرى.

پيغه مبهري خواش ﷺ فهرموويه تى: (بُنِيَ الْإِسْلَامُ عَلَى خَمْسٍ: شَهَادَةِ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَأَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ، وَإِقَامَ الصَّلَاةِ وَإِيتَاءَ الزَّكَاةِ وَصِيَامَ رَمَضَانَ وَحُجَّ الْبَيْتِ مَنْ آسَظَاعَ إِلَيْهِ سَبِيلًا) رواه البخاري ومسلم عن ابن عمر رضي الله عنهما، واته: ئيسلام له سهر پينج - پايه - ان بنيات نراوه: شايه تى دان به وه كه جگه له خوا هيچ پهرستراو نين وه كه موحه ممه د په وانه كراوى خوايه، وه بهرپاكردى نويز، وه زهكات دان، وه پوژووگرتنى پهمهزان، وه حه جى مالى خوا بۇ كه سينك كه بتوانى بيگاتى.

۴- چوڼيه تى ئيسپات كردنى هاتنى مانگى پهمهزان:

به شيوه يه كى گشتى هاتنى مانگى پهمهزان به يه كيك له م دوو پى يه ئيسپات ده بى:

۱- ديتنى مانگ به يه ك شه وه يى و له شه ودا.

ب- مانگى شه عبان ببيتته سى (۳۰) پر.

چونکه پیغه مبهری خوا ﷺ فرمویه تی: (صُومُوا لِرُؤُوتِهِ وَأَفْطِرُوا لِرُؤُوتِهِ فَإِنْ غُمَّ عَلَيْكُمْ فَأَكْمِلُوا عِدَّةَ شَعْبَانَ ثَلَاثِينَ) رواه البخاري ومسلم عن أبي هريرة رضي الله عنه، واته: که مانگتان دی به پوژووین و - که لهو سه ریشه وه دووباره - بینیتان کوتایی به پوژووگرتن بینن، وه نه گهر هات و مانگتان لئ په نهان بوو و نه تان دی نه وه ژماره ی پوژوه کانی شهعبان سی (۳۰) تهواو بکه ن - نهوجار دهست به گرتنی په مهزان بکه ن -

وه به پای به شیک له زانایان شایه تی دانی یه ک شاهید به سه بو ئیسپاتی دیترا نی مانگ، به لام به مه رجیک بابایه کی دادگرو جی متمانه بیت، نه م فرمووده یه ش به به لگه ی رایه کیهان دیننه وه:

* (عن ابن عمر رضي الله عنهما قال: تَرَأَى النَّاسُ الْهِلَالَ فَأَخْبَرْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ أَنِّي رَأَيْتُهُ، فَمَامَ وَأَمَرَ النَّاسَ بِصِيَامِهِ) رواه (ابوداود والحاكم وابن حبان وصحاحه.

واته: خه لکی له دیتنی مانگی یه ک شه وه دهخه فتان، جا من هه والم دا به پیغه مبهری خوا ﷺ که دیتوومه، نه ویش خوی دهستی به پوژووگرتن کرد وه فرمانیشی به خه لک کرد که بیگرن.

مهروه ها نه م فرمووده یه ش به به لگه دیننه وه:

* (عن ابن عباس ؓ جاء أعرابي إلى النبي ﷺ فقال: إني رأيت الهلال يعني رمضان - فقال: أَتَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ؟ قال: نعم، قال: أَتَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ؟ قال: نعم، قال: يَا بِلَالُ أَذِنَ فِي النَّاسِ فَلْيُصُومُوا غَدًا) رواه (ابوداود والترمذي والنسائي وابن ماجة والحاكم وصححه، که ماناکه ی پوون و ناشکرایه.

به لام زوربه ی زانایان رایان وایه که هه تا دوو که سی دادگهر شایه دی نه دهن ناکرتنه به لگه له سه ر دیترا نی مانگو هاتنی په مهزان، که (عمر بن العزیز و مالک و أوزاعي ليث و اسحاق ماجشون و داود و ثوري) یان له نیودان^{۲۹} به لگه شیان نه م فرمووده یه یه:

* (عن حسين بن حريث الجدلي قال: خطبنا أمير مكة الحارث بن حاطب فقال: أمرونا رسول الله ﷺ أَنْ نُسَكِّ لِرُؤُوتِهِ، فَإِنْ لَمْ نَرَهُ فَشَهِدْ شَاهِدَانِ عَدْلَانِ نَسَكُنَا بِشَادَتِهِمَا) رواه (ابوداود والدارقطني والبيهقي وغيرهم وصححه كل من الدارقطني والبيهقي والنووي^{۳۰}

واته: فرمانده ی مه ککه (حارث بن حاطب) وتاری بو داین و گوتی: پیغه مبهری خوا ﷺ فرمانی پی کردوین که نه گهر مانگمان دی به پوژووین، وه نه گهر نه مانبینی به لام دوو شایه دی دادگهر شایه دی یان دا نه وه دیسان له سه ر بناغه ی شایه دی یه کی نه وان به پوژوو بین.

^{۲۹} پخوانه: (المجموع شرح المذهب) ج ۶ ص ۲۸۴.

^{۳۰} هه مان سه رچاوه، ج ۶ ص ۲۷۸.

بن چ نافرهت - بهسه بۆ شایه‌دی‌دان و ئیسیپاتی دیترا نی هه‌موو مانگه‌کانی سال به‌بن جیاوازی، هه‌روه‌ها (شوکانی) یش پشتگیری هه‌مان پای کردوه^{۴۶}، منیش پیم وایه وه‌لامی هه‌موو به‌لگه‌کانی (ابن حزم) زۆر زه‌حمه‌ته‌و هه‌رچه‌نده پای جه‌ماوه‌ر دووربینی زیاتری تیدایه، به‌لام رایه‌که‌ی (ابو‌ثورو ابن حزم) یش به‌دوور نازانم^{۴۷}.

جیاوازی شوینه‌کانی هه‌لهاتنی مانگ (إختلاف المطالع):

هه‌روه‌ها زانایان له‌باره‌ی نه‌وه‌وه که ئایا دیترا نی مانگ له‌شوینیک یان ولاتیک دا ده‌بیته به‌لگه‌ی شهرعی بۆ پنیویست بوونی ده‌ست پنی‌کردنی پۆژووی په‌مه‌زان یان ته‌واو‌بوونی په‌مه‌زان و هاتنی جه‌ژن له‌سه‌ر مسوولمانانی شوینه‌کانی دیکه یان نا!^{۴۸} دیسان رایان جیاوازه:

جاری پنیویسته نه‌وه بزانی که زانایان تیکرا له‌سه‌ر نه‌وه یه‌کده‌نگن که نه‌و شوینانه‌ی مانگ لیئانه‌وه هه‌لدی که به‌عه‌ره‌بی (مطالع) ی پنی‌ده‌لین و کوی (مطلع) ه، جیا جیان^{۴۹}، به‌لام نوخته‌ی جینگای را جیایی (اختلاف) یان نه‌وه‌یه که ئایا نه‌و جیا جیایی‌یه‌ی (مطلع) ده‌کانی مانگ له‌کاتیک دا مانگ له‌شوینیک ده‌بینی، ده‌بیته پاساو (مجر) ی پنیویست نه‌بوونی ده‌ست پنی‌کردنی گرتنی پۆژووی مانگی په‌مه‌زان له‌سه‌ر مسوولمانانی شوین و ولاتانی دیکه، یان هه‌رکاتیک له‌هه‌ر جی‌یه‌کی جیهانی ئیسلامی دا مانگ بینرا له‌سه‌ر سه‌رجه‌م مسوولمانان فه‌ر ده‌بی که به‌پۆژوو بن!^{۵۰}

جا هه‌رچی زۆربه‌و جه‌ماوه‌ری زانایان رایان وایه که جیاوازی (مطالع) نابنی بکریته پاساوی به‌پۆژوو نه‌بوونی مسوولمانانی شوین و ولاتانی دیکه و هه‌رکاتیک له‌هه‌ر شوینیکی جیهانی ئیسلامی مانگی یه‌ک شه‌وه‌ی په‌مه‌زان دیترا، نه‌وه له‌سه‌ر تیکرای مسوولمانان پنیویست ده‌بی ده‌ست به‌گرتنی پۆژووی په‌مه‌زان بکه‌ن، به‌لگه‌شیان نه‌و فه‌رمووده‌یه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوایه ﷺ که تیدایا فه‌رموویه‌تی: (صوموا لرؤیته وأفطروا لرؤیته) متفق علیه.

چونکه هه‌رکام له‌فه‌رمانی (صوموا) و (أفطروا) پوویان له‌سه‌رجه‌م و تیکرای مسوولمانانه له‌هه‌ر شوین و ولاتیک بن، نه‌مه‌ش وه‌ک گوتمان پای زۆربه‌ی زانایانه که به‌پنی قسه‌ی (ابن المنذر) که (نوی) لیئنه‌قل کردوه، هه‌رکام له

^{۴۶} بېوانه: (نیل الأوطار) ج ۶ ص ۲۶۰.

^{۴۷} هه‌ندیک له‌شافیعی یه‌کانیش رایان وایه، بېوانه: (المجموع) ج ۶ ص ۲۸۳.

^{۴۸} بېوانه: (المفصل في احكام المرأة والأسرة في الشريعة الإسلامية) ج ۲ ص ۲۸.

(ابوحنيفة و مالك و شافعي احمد وليث) يان له نيودا هه^{٤٩}، هه نديكيشيان پايان وايه كه ديتراڼي مانگ له ههر شوين و ولاتيك به س خه لكي شه شوينه پابه ند (مَلْزَم) دهكات به گرتني په مه زانه وهو بو شوينه كاني ديكه كاريگه ري نيه^{٥٠}.

پايه كي ديكه ي سنيه ميش^{٥١} هه يه كه من واي بو ده چم له هه موويان چاكترو پاست تر ده بيت، شه ويش شه وه يه كه نه گهر شوينه كان له يه ك نزيك بوون، بو وينه ته نيا چهند سه عاتيك ي كه م جياوازي له نيوان كات و شوينه كاني هه لهاتني مانگ (مطالع القمر) دا هه بوو، شه پنيويسته جياوازي (مطلع) هكان كارنه كاته سر پاش وپيشي په مه زان و له ههر جي يه ك و له ههر شوينيك ديتراڼي مانگ ئيسپات بوو، سه رجه م مسولمانان بگريته وهو پنيه وه پاپه ند بن، به لام نه گهر هات و شوينه كان زور له يه ك دوورو (مطلع) هكان زور له يه ك جياواز بوون، بو وينه: وهك ئوستراليا و پورته لاتي نيوه پاست، يان ئاسيا و نه مريكا، كه له يه كنيكيان پورثو له وي ديكه يان شهو ده يني، شهو پنيويسته ديتراڼي مانگ له هه ركام لهو شوينانه تاييه ت بني به خه لكه كه يه وهو خه لكي لايه كه ي ديكه نه گريته وه، ئنجا له راستي دا شه م پايه ي سنيه م وپراي كوكردنه وه ي هه ردوك پاي يه كه م و دووهم، هه م له گه ل پووحى شريعت دا كه هه ميشه له گه ل يه كبوون و يه كده نكي و يه كره نكي مسولمانان دايه و، هه م له گه ل واقعي جوگرافيايي جيهانپيش دا زور گونجاو و ته باو پيكه^{٥٢}.

ئاشكرشه كه له يه كتر دووري يه ك كاريگه ري له سه ر جياوازي كات و شويني هه لهاتنه كاني مانگ (مطالع القمر) هه يه كه له پورته لاته وه به ره و لاي پورثاوا بيت، به زاواوه ي جوگرافيايي هاوچه رخ له ئاستي هيله كاني پاني (خطوط العرض) بيت و هيله كاني دريژي (خطوط الطول) بپري، چونكه جوولان و سووپانه وه ي مانگ له پورته لاته وه به ره و پورثاوايه و سه ري و خوارئ (شمال و جنوب) كارنا كاته سه ر جياواز بووني شويني هه لهاتن (مطلع) هكاني.

پنيويسته شه وش بگوتري كه زوربه ي جيهاني ئيسلامي شويني هه لهاتن (مطلع) هكاني مانگيان تيډا له يه ك نزيكه و شه وپه ري چهند سه عاتيك ي^{٥٣} كه ميان نيوانه، بويه ده گونجي هه موو ولاتاني جيهاني ئيسلامي يان به لاي كه مه وه زوربه يان پنيكه وه به پورثووبز و پنيكه وش بيكه نه جه زن، كه بنگومان شه م يه كبووني ئومه تي ئيسلامي چاكترو زياتر درده خات.

^{٤٩} بېروانه: (المجموع) ج ٦ ص ٢٧٦، وه بېروانه: (المعني) ج ٣ ص ٧، وه بېروانه: (مجموع الفتاوى) ج ٢٥ ص ٦٧٦ تا ٦٧٧

^{٥٠} شه م پاي (إسحاق) ه بېروانه: (المجموع) ج ٦ ص ٢٧٦

^{٥١} بېروانه: (المجموع) ج ٦ ص ٢٧٤، ٢٧٥، وه بېروانه: (المعني) ج ٣ ص ٧

^{٥٢} بېروانه: (المفصل) ج ٢ ص ٢٨٠ تا ٢٨١، وه بېروانه: (الفقه الاسلامي وادلته) ج ٣ ص ١٦٥١ تا ١٦٦٢، وه بېروانه: (فقه السنة)،

ج ١ ص ٥٧٨، ٥٧٩.

^{٥٣} له يه ك دوورتريډ دوو ولاتي ئيسلامي نو (٩) سه عاتيان به ينه، بېروانه: (الفقه الاسلامي) ج ٣ ص ١٦٦٢، ط ٤

۵- خواپهرستی و طاعه‌تی مانگی په‌مه‌زان:

وهك پښتريش باسماں كړد مانگی په‌مه‌زان مانگی به‌خوداچوونه‌وهو له‌خوا نزيك بوونه‌ويه هر بویه ده‌بينين كه له مانگی په‌مه‌زان دا پيغه‌مبه‌ری خوا ﷺ هم بۇ خوی زیاترو چاکتر کوششی کړدوهو خوی ماندووکړدوه له طاعه‌تو خواپهرستی و چاکه‌کاری دا، وه هم فهرمانیشی به نومه‌ته‌ک‌ی کړدوهو هانی‌داون که هرچی زیاترو چاکتر له‌و مانگه‌دا کړدو کوش بکه‌ن، جا نیغه له‌بهر تیشکی چه‌ند ده‌قنک دا جوړو چونیته‌ی نه‌و خواپهرستی و طاعه‌ته‌ی مانگی په‌مه‌زان ده‌خینه‌پوو:

* (خوای په‌روگردگار فهرموویه‌تی: (أَحِلَّ لَكُمْ لَيْلَةَ الصَّيَامِ الرَّفَثُ إِلَى نِسَائِكُمْ هُنَّ لَكُمْ وَالْتُمْ لِبَاسٌ لَّهُنَّ عَلِمَ اللَّهُ أَنَّكُمْ كُنتُمْ تَخْتَلَوْنَ أَنْفُسَكُمْ فَجَابَ عَلَيْكُمْ وَعَقًا عَنْكُمْ فَالآنَ بَاشِرُوهُنَّ وَابْتَغُوا مَا كَتَبَ اللَّهُ لَكُمْ) البقرة: ۱۸۷.

واټه: له‌شه‌وی پوژووگرتن دا چوونه لای هاوسره‌کانتان بۇ حه‌لّ کړا، نه‌وان پوژاکن بۇ نیوهو نیوه‌ش پوژاکن بویان، خوا زانی که -خوتان پاناگرن و به‌هوی چوونه‌لایانه‌وه له‌حالیک دا که‌لیتان قه‌ده‌غه‌کړاوهو - سهره‌نجام نیوه خیانه‌ت به‌خوتان ده‌که‌ن، جا نه‌وه په‌شیماں بوونه‌وه‌تانی وهرگرت و لیتان خوش بوو، ده‌جا نیستا بچه‌لایان و ه‌ول‌ی وده‌ست هیئانی نه‌وه بدن که خوا بوی نووسیون - له‌مندالی چاک و یه‌کتر پاراستن و له‌گوناح و ه‌له‌-.

له‌م نایه‌ته‌وه ده‌زانی که له‌سهره‌تای فهرپوونی پوژووی مانگی په‌مه‌زانه‌وه له‌سهر مسولمانان شه‌وانه‌ش چوونه لای ژنه‌کانیانیان لی‌قه‌ده‌غه بووه، به‌لام دوا‌ی‌ی خوا‌ی به به‌زه‌یی بوی حه‌لّ کړدوون، (بخاري) له (جامع الصحیح) ده‌ک‌ی خوی دا له‌وباره‌وه نه‌ه ده‌قه‌مان له (براء) وه بۇ ده‌گیریت‌وه^۱:

(كان أصحاب محمد ﷺ إذا كان الرجل صائماً فحضر الأَفطار فنام قبل أن يفطر لم ياكل ليلته ولا يومه حتى يُمسي، وإن قيس بن صرمة الأنصاري كان صائماً فلما حضر الأَفطار أتى امرأته فقال لها: أعنديك طعام؟ قالت لا، ولكن أنطلق فأطلب لك، وكان يومه يعمل فغلبته عيناه، فجاءته امرأته، فلما رآته قالت: خيبة لك! فلما اتتصف النهار غشي عليه، فذكر ذلك للنبي ﷺ فترت هذه الآية: ﴿أَحِلَّ لَكُمْ لَيْلَةَ الصَّيَامِ الرَّفَثُ إِلَى نِسَائِكُمْ﴾ ففرحوا بها فرحاً شديداً، ونزلت: ﴿وَكُلُوا واشربوا حتى يتبين لكم الخيط الأبيض من الخيط الأسود﴾.)

^۱ به‌وانه: (فتح الباري) ج ۴ ص ۶۲۶.

* (عن ابن عباس رضي الله عنهما قال: كان النبي ﷺ أجود الناس بالخير وكان أجود ما يكون في رمضان حين يلقاه جبريل، وكان جبريل عليه السلام يلقاه كل ليلة في رمضان حتى ينسلخ، يعرض عليه النبي ﷺ القرآن، فإذا لقيه جبريل عليه السلام كان أجود بالخير من الريح المرسلة) رواه البخاري.

واته: پیغمبر ﷺ له مال به خشیندا له هموو کس به خشرتر بوو. وه له په مەزنان دا کاتیک به جوپرائیل دهگه یشت له هموو کاتیک به خشرتر ده بوو، وه جوپرائیل هموو شهوونکی په مەزان پی ی دهگه یشت و ههتا په مەزان ده پوی، پیغمبر ﷺ قورئانی له سه راده نواند - و دهووری دهکره وه -، جا کاتیک جوپرائیل پی ی دهگه یشت له (با) ی خیرا به خشرتر بوو بۆ مال و سامان.

لهم ده قەش دا ده بینین که پیغمبر ی پێشه و امان ﷺ له په مەزنان دا له هموو کاتیک زیاتر جه ختی له سه ر مال و سامان به خشین و پێداچوونه وه و تیوه پامان و ده ورکردنه وه ی قورئان کردوه! به ئی په مەزان ته نیا مانگی پوژووگرتن نیه، به لکو مانگی به خشین و سه خاوه تیشه و، مانگی زیاتر ورد بوونه وه و سه رنج دانی قورئانیشه!

* ههروهها په مەزان مانگی شه و نوێژو شه و بیداری و شه و نخوونیشه، وه که لهم ده قانه دا ده بینری، که (بخاري) له (الجامع الصحيح) ده کی خوی دا له ژیر ناوونیشانی: (کتاب التراویح) دا هیناونی: ^{٥٨}

١- (عن أبي هريرة ؓ أن رسول الله ﷺ قال: مَنْ قَامَ رَمَضَانَ إِيمَانًا وَاجْتِسَابًا غُفِرَ لَهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِهِ) رواه مسلم وغيره.

واته: هه رکه سینک به ئیمان و ئیخلاسه وه له - شه وانی - په مەزان دا شه و نوێژ بکات هه رچی گوناخی پێشوویه تی ده بووری.

(الحافظ ابن حجر) له پاقه ی ئەم فەرمووده یه دا نووسیویه تی ^{٥٩}: (که فەرموویه تی: (غُفِرَ لَهُ) به پواله ته که ی گوناچه گچکه و گه ورده کان ده گرێته وه و (ابن المنذر) یش داکوکی له سه ر نه وه کردوه، به لām (نوي) گوتوویه تی: نه وه ی باوه تایبه ته به گوناچه گچکه کانه وه، وه (امام الحومين) یش داکوکی له سه ر ئەم رایه کردوه و پالێشی داوه ته لای (اهل السنة)، هه ندیکیشیان گوتوویه یانه: ده گونجی نه گه ر گوناخی گچکه ی لێ هه له نه که ون گه ورده کان سووک بکات).

ameer.maktab@yahoo.com

f /AliBapir

AliBapir

f /MediaAmeerOffice

www.alibapir.net

^{٥٨} بڕوانه: (فتح الباري) ج ٤ ص ٧٧٨، ٧٧٩.

^{٥٩} بڕوانه: (فتح الباري) ج ٤ ص ٧٨٠.

www.alibapir.net

ب- (عن عبد الرحمن بن عبد القاري انه قال: خرجت مع عمر بن الخطاب ؓ ليلة في رمضان الى المسجد فاذا الناس اوزاع متفرقون يصلي الرجل لنفسه، ويصلي الرجل فيصلي بصلاته الرجل، فقال عمر: اني ارى لو جمعت هؤلاء على قارئ واحد لكان أمثل، ثم عزم فجمعهم على أبي بن كعب..) رواه البخاري.

واته: شهويکی په مه زان له گه ل عومهری کوږی خه طاب دا چوومه مزگه وتی، دیاربوو خه لک به جیا جیاو پرږو بلاوی نویژیان ده کرد، پیاوی واهه بوو بو خوی نویژی ده کرد، وه پیاوی واش هه بوو کومه لیک له گه ل نویژه که ی دا نویژیان ده کرد، عومهر کوتی: من ښم وایه نه گهر نه خه لکه له سهر قورشان خونینک کوبکه مه وه باشر ده بی پاشان بریاری داو له سهر (ابی بن کعب) کوی کردنه وه - که پښ نویژی یان بو بکات -

ج- (عن عروة أن عائشة رضي الله عنهما أخبرته أن رسول الله ﷺ خرج ليلة من جوف الليل فصلى في المسجد وصلى رجال بصلاته، فأصبح الناس فتحدثوا، فأجمع أكثر منهم، فصلوا معه، فأصبح الناس فتحدثوا فكثر أهل المسجد من الليلة الثالثة، فخرج رسول الله ﷺ فصلى فصلوا بصلاته، فلما كانت الليلة الرابعة عجز المسجد عن أهله حتى خرج لصلاة الصبح، فلما قضى الفجر أقبل على الناس فتشهد ثم قال: أما بعد فإنه لم يخف علي مكانكم ولكني خشيت أن تفرض عليكم فتعجزوا عنها، فتوفي رسول الله ﷺ والأمر على ذلك). رواه البخاري.

واته: عائشه خوا لیبی پازی بی هه والی به (عروة بن الزبير) داوه که شهويکیان پیغه مبه ر ؓ له نیوه شه ودا چوده ری و له مزگه وتی نویژی کردو، چهند پیاویکیش له گه ل نویژه که ی دا نویژیان کرد، جا به یانی خه لکی باسی نه و مه سه له یان کرد، وه - بو شه وی دووهم - خه لکی پتر کوبونه وه نویژیان له گه ل کرد، دیسان به یانی یه که ی خه لک باسیان کرد، وه له شه وی سییه م دا خه لکی مزگه وت زوربوون، جا پیغه مبه ر ؓ چووه دهر نویژی کردو نه وانیش نویژیان له گه ل کرد، جا شه وی چوارهم - هینده قه له بالغ بوو بوو - مزگه وت جنی خه لکه که ی تیدا نه ده بوو، - ئیدی پیغه مبه ر ؓ بو شه ونویژ نه چووه مزگه وت - تا بو نویژی به یانی چوو. جا کاتیک نویژی به یانی ته واو کرد. پووی کرده خه لکه که و شایه تمانی هیناو پاشان فهرمووی: ((أما بعد)): ښگومان لیږه بوونی نیوهم ده زانی و په نهان نه بوو، به لام له وه ترسام - که به هو ی به رده وام بوونمانه وه - له سهرتان پنیو یست بکری و پاشان بۇتان نه کری، جا چونیته نویژی ته راویح هه ر به و جوړه بوو که پیغه مبه ری خوا ؓ کوچی دوا یی کرد.

د- دهر باره ی پکاته کانی نویژی ته پراو یحیش هر چه نده زوږ به ی^{۶۰} هره زوږی زانایان که (حه نه فی یه کان و شافیعی یه کان و حه نه لی یه کان و ثوری و ابن المبارک و داود) یان له نیودان پایان وایه که بیست (۲۰) پکات بن بیجگه له وهر تر، به لام نه وه ی که له پیغه مبه ره وه ۞ هاتوه نه وه یه که شه وانه به نویژی وه تره وه له پره مه زان و غه یری پره مه زانیش دا هره یازده (۱۱) پکاتی کردوون، وهک (عائشة) خوالینی پازی بن گوتوویه تی: (ماکان یزید فی رمضان ولا فی غیره علی إحدى عشرة رکعة) رواه البخاری و مسلم و غیرهما، واته: پیغه مبه ره ۞ له پره مه زان و غه یری پره مه زانیش دا - شه و نویژی له یازده پکات زیاتر

^{۶۰} به لام (مالک) پای وایه که (۳۶) پکات بن بیجگه له وهر تر، واته: به وهره وه که سن پکاته سی و نو (۳۹) پکات، وه له (اسود بن مزید) گنډ پراو هته وه که چل (۴۰) پکاتی کردوه له گهل حوت (۷) پکاتی وهر که ده کاته چل و جهوت (۴۷) پکات، جا وهک (نووی) گوتوویه تی: (مالک) کردوه ی خه لکی مه دینه (عمل اهل المدينة) ی کردو ته به لنگه ی پایه که ی خوی، نه وانه ش که ده لین ده بن ته پراو یح بیست پکات بیت - واته به وهره وه بیست و سن (۲۲) پکات - ، نه ده قانه به به لنگه دینه وه:

ا- (عن السائب بن یزید رضي الله عنه قال: كانوا يقومون على عهد عمر بن الخطاب رضي الله عنه في شهر رمضان بعشرين ركعة، وكانوا يقومون بالمائتين، وكانوا يتكفون على عيكلهم في عهد عثمان رضي الله عنه - من شدة القيام) رواه البيهقي وغيره بأسناد الصحيح لما يقول (النووي).

ب- (عن یزید بن رومان قال: كان الناس يقومون في عهد عمر بن الخطاب ۞ بثلاث وعشرين ركعة) رواه مالك في الموطأ والبيهقي لكنه مرسل كما يقول النووي.

ج- (عن علي رضي الله عنه أنه قال: قيام رمضان بعشرين ركعة) رواه البيهقي.

به لام نه ده قانه - وهک (ناصرالدين الألباني) ساغی کردو ته وه که دواتر قسه کانی لیوه نه قل ده که یان - بن میز (ضعیف) با یی نه وه نا که ن ئیسیاتی نه و یان پین بکری که بیست پکات سوننه ت بیت.

به لام پیو یسته لیوه دا چهنه شتیک بزانی که تیک پای زانایان له سهر یان یه کده ننگن: یه که م: به کومهل کردنی نویژی ته پراو یح سوننه ته و خیرتره له وه ی که به ته نیا بکری، دوو م: سوننه ته زوږ قورشان له پکاته کانی ته پراو یح دا بخویندنی و که م قورشان تیدا خویندرا و به په پل کرانیان بیده ته و پیچه وانه ی سوننه ته.

سن ییم: نویژی ته پراو یح له شیوه ی کردنی داو له خویندنی (دعاء الاستفتاح) و (استعادة) زیکره کانی پکوع و سه جده دوو عایه کانی ته حییات و هه موو سوننه ت و شیوه په سه نده کانی دیکه ی نویژدا کت و مت وهک نویژده فیه زه کان - که به دروژی با سمان کردوون - وایه هیچ جیا وازی یان نه، که واته:

با هه موو نهو که سانه ی که له نه نجامی نه زانی و بن ناگایی له ده قه کانی سوننه ت و کتیبه شهرعی یه کانیش وا حالی بوون یان وا حالی کراون که هه تا نویژده کانی ته پراو یح به په له پرووژه ترو خیرا خیرا تر بکرین چاکتره! بزانی که به هه له دا چوون و هیچ کام له زانایان شتی وایان نه گوتوه سه رجه میان له سه ره نه وه ږیک که و توون که ده بن قورشان ی زوږ له پکاته کانی ته پراو یح دا بخویندنی، بۆ وینه: (نووی) له (المجموع) دا له ژیر سه ریاسی: (فرع فیما کان السلف یقرؤن فی التراویح) دا، چهنه ده قیک له و باره وه نه قل ده کات که نه مه یه کیکیانه: (کان القسارئ یقوم بسورة البقرة فی ثمان رکعات) رواه مالك في الموطأ عن داود بن الحصين عند عبد الرحمن الأعرج، واته: عاده ت و ابوو بابای قورشان خوین - مه بیست شیعاه - سوو ره تی، (البقرة) ی له هه شت پکاتان دا ده خویند، به وانه: (المجموع) ج ۴ ص ۳۹.

بۆ زانایاری زیاتریش دهر باره ی نویژی ته پراو یح به وانه نه م سه رچا وانه:

۱- (المجموع) ج ۴ ص ۳۶ تا ۴۰، ۲- (المفني والشرح الكبير) ج ۲ ص ۷۹۸ تا ۸۰۲، ۳- (فتح الباري) ج ۴ ص ۷۷۸ تا ۷۸۳، ۴- (فقه السنة) ج ۱ ص ۲۴۴ تا ۲۲۶.

جا بیگومان مەبەستى (عائشة) خوا لىي پازى بى شەونوئىژو وەترە بەيەكەمە،^{۶۱}

وەك لە فەرموودەكانى دىكەدا

بەپەسەندى دىزانم كە لىرەدا پوختەى نامىلكەى (صلاة التراويح) ى زانائى ئاودارى فەرموودەناس (محدث) ى ئەم پۇزگارە: (شيخ ناصرالدين الألباني)، خوا لىي خۇشەبى بۇ بەرچاوپوونى زىياترى خۇشەمە بەرئەزەكان لەبارەى نوئىژى (تەراويح) مەو، بىنەمەو، ئىنجا شايانى باسەشە كە ئەم پوختەيەى دەشى نووسىن ھەر خۇى كەردوويەتى لەكۇتايى نامىلكەكەدا كە بەرپاستى لىكۆلەنەوئەكى وردو زانستىيانەى لەبارەى تەراويحەو، بەتايبەت ژمارەى پكاتەكانى، جا مەن بۇ ئاسانكەردنى تىگەيشتنى ئەوئەى نووسىويەتى كە چەند بەرگەيەكە لە ھەر بەرگەيەك ژمارەيەك دادەنم پاش لىكۆلەنەوئەكى تىرو تەسەل نووسىويەتى:

پوختەى مەبەست:

۱- بەكۆمەل كەردنى نوئىژى تەراويح سوننەتەو بىدعەت نە، چونكە پىنغەمبەر ﷺ چەند شەوئەك كەردوويەتى، بەلام دوايى وازى لى-ھىئا - واتە وازىلە بەكۆمەل كەردنى ھىئا - لەترسى ئەو ئەوئەك يەكەك لەئۆمەت بەفەزى بزانن ئەگەر لەسەرى بەردەوام بى، جا ئەو مەترسىيە بەكۆچى دوايى ئەو ﷺ كە شەرىعەت تەواپووە، ئەماو.

۲- پىنغەمبەر ﷺ بەيازە پكات كەردوويەتى، ئەو فەرموودەيەى كە دەلى بەبىست پكات كەردوويەتى زۆر بى-ھىز (ضعيف).
۳- وە دروست نەى لەيازە پكات زىاتر بىكەى، چونكە زىاتكەردنى دەبىتە مايەى ھەلەو شاندەئەوئەى كەردەوئەى ئەو ﷺ و كەرىنەكەردنى فەرموودەى: (صلوا كما رأيتموني أصلي) ھەر بۆيەشە كە دروست نەى سوننەتەى پىش نوئىژى بەياني و غەيرى دىش لىيان زىاد بىكەى.

۴- وە ئىمە كەسانىك كە نوئىژى تەراويح بەزىاتر لەو - يازە پكات - دەكەن بىدعەچى و گومرا دانانن، مادام پىبازى پىنغەمبەريان بۇ پوون ئەبووبىتەوئەو لەسۆنگەى ئەوئەو شەوئەى ئەكەوتن.

۵- ئەگەر گرىمان بىشگوتەى: دروستە لەو ژمارەى زىاد بىكەى ئەو بىگومان ھەر چاكتر وایە بەس ئەو ئەندازەىە بىكەى چونكە پىنغەمبەر ﷺ فەرموئەتى: (خير الهدي هدي محمد) باشتەى پىباز پىبازى موحەممەد ﷺ.

۶- وە عومەر خوا لىي پازى بى ھىچ شەتەى لەنوئىژى تەراويح دا دانەھىئاو، بەلكو بەس سوننەتەى بەكۆمەل كەردنى زىندو كەردتەوئەو پارىزگارەشە لەسەر ژمارە سوننەتەىەكەى كەردەو، وە ئەو كە گوايە لىي زىاد كەردەو ھەتا كەردوويەتىە بىست پكات، ھىچ كام لە پىيەكان - واتە زنجىرەى پاوىيەكان - ى پاست نىن، وە ئەو پىيانە لەوچەزە نىن كە ھەندىكىان ھەندىكىان بەھىز بىكات، وە ھەركام لەشافىعى و ترمذى ئامارەيان كەردەو بۇ بى-ھىزى ئەو پىيانە، وە (نووي) و (زىعلى) و غەيرى ئەوانىش ھەندىكىان بەھىز دانەو.

۷- ئەگەر گرىمان ئەو زىادكەردنە بىشەلمەنن، ئەو ئىستا پىوئىست نەى كارى پى-بىكەى، چونكە لەبەر ھەيەك بوو كە ئىستا ئەماو، وە زۆرچار سووربوون لەسەر كەردنى بىست پكات وا لەخاوەنەكانيان دەكات كە نوئەكانيان بەپەلە پەل بىكەن و گەردن كەچى (خشوع) يان تىدا ئەمىن، بگرە ھەندىك جار ھەر بەرىش ئەكەون**.

۸- وە پەفتار ئەكەردنى ئىمە بەو قەسەو پاىەى عومەر كە لەنوئىژى تەراويح زىاد بىكەىن و { بىكەينە بىست پكات }، پاست وەك پەفتار ئەكەردنى دادگا شەرىيەكان (المحاكم الشرعية) بەو پاىەى عومەر كە تەلاقى سى-بەسىن بەسىن دابنن {إقاع الطلاق الثلاث ثلاثاً} وە ھىچ جىاوازىيان نەى بەلكو تەنانتە لەلاى شوئەكەوتوان (مقلدين) ى مەزەبەكانىش ئەوئەى ئىمە لەپىشتەرە***!

۹- وە لەھىچ كام لەماو ئەوئەو بەرىيەكى پاست ئىسپات ئەبوو كە تەراويحيان بە بىست پكات كەردن، بەلكو (ترمذى) ئامارەى كەردەو كەئەوئەى لەبارەو لە (على) خوا لىي پازى بى ھاتو بى-ھىز (ضعيف).

۱۰- وە { بەپىچەوانەوئەى ئەوئەو كە ھەندىك گوتوويانە } "يەكەنگى - زانايان - لەسەر ئەو ژمارەى { واتە ژمارەى بىست } دانەمەزراو.

۱۱- وە پىوئىستە بەو ژمارەىەو باپەندىن كە سوننەتە، چونكە ھەر ئەو لەپىنغەمبەرەو ﷺ ئىسپات بوو، وە لەعومەرىشەو، ديارە فەرمانىشەمان پىكراو كە شوئەن پىبازى ئەو ﷺ و پىبازى جنىشەنە سەر پاستەكانى - خوا لىيان پازى بى - بىكەين.

پرون کراونه ته وه، ناشکراشه که شوین که وتنی رښبازی پیغه مېر ښه پښوېسته هر قسه و
 بیروپایه کی دیکه ی به قوربان بکړی نه گهر خه لکی دنیا ش سهرجه م له سهری کڅو بووېن، وهک
 بڅ خوی فرمووېه تی:

(وَحَيْرَ الْهَذِي هَذِي مُحَمَّدٌ ﷺ) رواه مسلم.

* نجا بېگومان مانگی په مه زان هه مووی هر خپرو بهر که ته، به لام ده شه وی کڅتایی
 ټیمتیا زو پله و پایه یه کی تایبه تی یان هیه له سونگه ی نه وه وه که شه وی (قدر) یان تڼدایه،
 پیغه مېر ښه له و باره وه فرمووېه تی: (تَحْرُوا لَيْلَةَ الْقَدْرِ فِي الْعَشْرِ الْاَوَاخِرِ مِنْ رَمَضَانَ) رواه
 البخاري عن عائشة رضي الله عنها، واته: له ده یه کانی کڅتایی په مه زان دا بڅ شه وی قدر بگه پښ.
 جا هر بویه ش پیغه مېرې خوا ښه گرنگی و پایه خنکی تایبه تی به خوا په رستی کردن له و
 ده شه وه دا وه، وهک (عائشة) خوا لڼی پازی بڼی گڼراو یه ته وه: (كَانَ النَّبِيُّ ﷺ إِذَا دَخَلَ الْعَشْرُ
 شَدَّ مِزْرَهُ، وَاحْبَا لَيْلَهُ. وَأَيَّقُظُ أَهْلَهُ) رواه البخاري، واته: پیغه مېر ښه عاده تی و ابو و که ده یه کان -
 ی کڅتایی په مه زان - ده هاتن خوی گورچ و گول ده کرد (یان دووری له خیزانه کانی

۱۲- وه زنده کردن له و ژماره یه {مه به سستی یازده پکاته} * هر کام له (مالك وابن العربي) و زانایانی دیکه ش
 به مه له یان دانا وه.

۱۳- وه په خنه گرتنیش له و زیاد کردنه مانای په خنه گرتن نیه له و پښه ووا موجه ته هیدانه ی که نه و پایه یان
 مه لږ ژر دوه، هر وده ما پیچ وانه ی نه و ان پسر کردنه وه و رفتار کردنیش تاسه لږدان له زانایانی یان به چاکتر
 دانانی پیچ وانه رفتار کریان له زانایانی و تڼگه یشتن دا، ناگه یه نن.

۱۴- وه هر چه نده دروست نیه له یازده پکات زیاتر بکړی، به لام به لای که مکړنه وه دا هه تا یهک پکاتیش دروسته،
 چونکه نه وه له سونته دا ټیسیپاته، وه پښتن - سلف - یش وایان کرد وه.

۱۵- وه هه موو نه و شیوانه ی که پیغه مېرې خوا ښه نویژی و هتری پښ کردون دروستن. به لام چاکترینیان زور
 ترینیان و سلام دانه و یه له دوا ی هر دوو پکاتیک ****.

* نویش نه وه یه که له سونگه ی نه وه وه له پوژگاری عومر دا خوا لڼی پازی بڼی مسولمانان زوریان قوربان له نویژی
 ته پراویح دا ده خویند ته نانه ت هه تا ته و او ده بوون له بهر به یانی نژیک ده بوون وه، گوايه عومر خوا لڼی پازی بڼی
 ویستو و یه تی به مه به سستی له سهر سووک کردنیان پکاته کانیان بڅ زیاد پکات، بڅ نه وه ی به موی زور پاره ستانه وه
 ماندو و شل نه بن، جا نوو سهر (شیخ ناصر) ده لڼی: مادام ټیستا مسولمانان نویژی ته پراویحیان زور کورت
 کردونه وه که میان قوربان تڼدا ده خویندن، نه وه پاسا و (میر) ی ناوبرا و نه ما وه بڅ زور کردن پکاته کانی ته پراویح..
 ** به موی نارام نه گرتن له پکو و و سجده کان د لور یانه که وتنی خویندن فاتیحه و ته حییات به راست و پوهانی و
 له پښ هه موو شتیکی شه و نه بوونی بیر لڼی کردنه وه و گهر دن که چی (خشوع) که پو و و کاکله ی نویزه!

*** چونکه نه گهر سهر پڼچی کردن ی پای عومر خوا لڼی پازی بڼی گوناح بیت، بېگومان له مه سه له ی ته لاق د
 گوناخ ترو مه ترسی دار ترو شوینه واری خرابی زیاترن له نویژی ته پراویح که شتیکی شه خسی یه.

**** بڅ وانه نامیلکه ی ناوبرا و (صلاة التراويح) ص ۱۰۶ تا ۱۰۸، که به نده وهک خوی و بڼی هچ ده ستکاری یه که
 وهر م گڼرا و ته سهر کوردی، چاپی دوو مه ی سالی ۱۹۸۵/۱۴۵.

* نه مه ی نیوان که وانه کانی ناوا: { } خوم زیاد م کرد وه.

دهگرت ونه دهچووه لايان^{۶۱}، وه شهوگاري زيندوو دهكردهوه - بهخوابهرستي و نهدهنووست يان كه ميك دهنووست -، وه خيزاني بيدار دهكردهوه.

۶- ئهوانه ي كه مؤلعتيان ههيه لهكاتي خو ي دا پوژووي

مانگي په مەزان نه گرن:

وهك پيشتر باسمان كرد گرتني پوژووي په مەزان فەپزي تايبه تي (فرض العين) ه له سەر هه موو مسولماننيكي عاقل و بالغ، به لام خوي په روڊگار و به خشنده له چەند حاله تيك دا مؤلعتي داوه كه باباي مسولمان پوژووي په مەزان نه گري، بوئه وه ي دوو چاري سه غلته تي و زحمەت نه بن، چونكه خوا حەز ناكات به ندهكاني سه غلته و تهنگه تاو بكات وهك فرمويه تي: ﴿وَمَا جَعَلَ عَلَيْكُمْ فِي الدِّينِ مِنْ حَرَجٍ...﴾ (الحج: ۷۸)، واته: وه -خوا - ناساني بو ئيوه دهوي و نايهوي له سەرتان قورس بكات.

هه رووها فرمويه تي: ﴿يُرِيدُ اللَّهُ بِكُمْ الْيُسْرَ وَلَا يُرِيدُ بِكُمْ الْعُسْرَ﴾ (البقرة: ۱۸۵)،

واته: خوا ناساني بو ئيوه دهوي و نايهوي له سەرتان قورس بكات.

جا ئه و كه سانه ي كه بو يان ههيه، بگره جاري وايه له سەريشيان پيوسته، كه پوژووي په مەزان لهكاتي خو ي دا نه گرن، به گشتي سئ جوړه كه سن:

جوړي په كهه: مؤلعتيان پي دراوه نه يگرن به لام ده بن فديه (فدية) بدهن:

ئه مانيش چەند به شيكن:

يهك: پيره ميږدو پيره ژني به سالد اچووي كه نه فت كه تواناو برستي پوژوو گرتنيان نيه

له هيج كام له كهش (فصل) هكاني سال دا، چونكه خوي به به زه يي فرمويه تي:

﴿وَعَلَى الَّذِينَ يُطِيقُونَهُ فِدْيَةٌ طَعَامُ مِسْكِينٍ﴾ (البقرة: ۱۸۴)، واته: وه ئهوانه ي به به كارهي ناني

هه موو^{۶۲} وزه يانه وه ئه و جار ده توانن بيگرن، با فديه بدهن كه خواردني نه داريكه

-بو هه ر پوژيك-^{۶۴}

ameer.maktab@yahoo.com

/AliBapir

/AliBapir

/MediaAmeerOffice

www.alibapir.net

^{۶۲} بهوانه: (فتح الباري) ج ۴ ص ۸۰۳..

^{۶۳} چونكه (طاق) ئه و مانايه ش ههيه، بهوانه: (المعجم الوسيط) ص ۲۵۷۱ وه بهوانه: (الفقه الاسلامي...) ج ۳ ص ۱۷۴۲ كه له ته فسيري، (وعلى الذين يطيقونه) دا نووسيويه تي: (اي على الذين يتحملون الصوم بمشقة شديدة، الفدية)، ياني وه ئهوانه ي كه به زور زحمەت و نارحمەتي پوژويان بو ده گري، با فديه بدهن.

^{۶۴} ئه م نايه ته ته فسيري ديكه ش ههيه بهوانه: (فتح الباري) ج ۴، ۲۵.

وه نهوه که پياوو ټافره تی پړو که نهفت پوژوو یان له سهر نیه و ده بی فیدیه بدن، بو پوژوو له سهر نه بوونیان - مادام له توانایان دا نه بی مه گر به زحمهت و نارحه تی یه کی نور، که بیگومان مه ترسی تیداچوون هه بوونیشی تیدا به مه رج نه گیراوه -، زانایان یه کدهنگن، به لام فیدیه دانیان نهوه پای زوربه ی زانایانه که (ابو حنیفه و شافعی و احمد و ثوري اوزاعي)^{۶۵} یان له نیودا هه، هه ندیکیشیان که (مالک و مکحول و ربیعہ ابو ثور و ابن المنذر)^{۶۶} یان له نیودان ده لین: فیدیه یان له سهر نیه.

به لام واپی ده چی پای زوربه و جه ماوه راست تر بیت، چونکه (ابن عباس) خوانینان بازیمن له تهفسیری پرسته ی: (وعلى الذين يطيقونه فدية طعام مسكين) دا گوتوویه تی^{۶۷}: (للشيخ الكبير والمرأة الكبيرة، لا یستطیعان أن یصوما فیطعمان مکان کلّ یوم مسکیناً) رواه البخاري عن عطاء.

واته: نهه نایه ته ده رباره ی پیاوی پړو ټافره تی پیره که ناتوانن به پوژووین، جا له جیاتی هر پوژیک خواردنی نه داریک ده دن.

دیاره هه ندیک له زانایانیش پایان وایه که پرسته ی: (وعلى الذين يطيقونه فدية طعام مسكين) به پرسته ی: (فَمَنْ شَهِدَ مِنْكُمُ الشَّهْرَ فَلْيَصُمْهُ) که له نایه تی دواپی دا هاتوه نه سخ کراوه ته وه و له سهره تاوه مسولمانان بویان هه بووه به پوژووین، یان به پوژوو نه بن و فیدیه بدن و پاشان نهو حوکمه بو که سانیک که توانای پوژووگرتنیان هه یه نه سخ کراوه ته وه و بو که سانیکیش که له وزه و توانایان دا نیه، هر له شوینی خویه تی^{۶۸}.

به لام به هه رحال نه وه ی گرنگه نه وه یه که سهرجه م زانایان له سهر نه وه یه کدهنگن که پیاوو ټافره تی پیری بی توانا پوژووگرتنیان له سهر نیه و ده بی - به پای زوربه یان - فیدیه بدن، به لام نه گر فیدیه شیان له توانا دا نه بوو و نه یان بوو نه وه نه ویشیان له سهر لاده چی^{۶۹} چونکه: (لَا يَكُلِفُ اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا...) البقرة: ۲۸۶.

ameer.maktab@yahoo.com

f /AliBapir

AliBapir

f /MediaAmeerOffice

www.alibapir.net

^{۶۵} (المجموع) ج ۶ ص ۲۵۸.

^{۶۶} سرچاوه ی پیشوو هه مان به رگو و لاپره.

^{۶۷} بروانه: (نیل الاوطان) ج ۴۳۱۴.

^{۶۸} بروانه: (جامع البيان) للطبري ج ۲ ص ۱۸۵ تا ۱۹۱، وه بروانه: (الجامع لاحكام القرآن) للقرطبي ج ۱ ص ۲۲۱ تا ۲۲۹ وه بروانه: (فتح الباري) ج ۴ ص ۶۹۸ تا ۷۰۰.

^{۶۹} بروانه: (المفصل) ج ۲ ص ۳۷، وه بروانه: (المغني) ج ۳ ص ۱۶، وه: (المجموع) ج ۶ ص ۲۵۷.

ئىنجا لەبارەى ئەندازەى ئەو فېدىيەشەوہ كە خۇاى كاربەجى بۇ خۇى بە خواردىنى نەدارىك (طعام مسكين) تەفسىرى كىردو، زاناىان چەند قسەيەكىان ھەيە كە لەيەكتەرەوہ نىزىكن:

ھەرچى (شافىعى طاوس و سعید بن جبیر و ثوري اوزاعي) ^{۷۰} ین دەلین: مست (مُد) يەكە لەبژووى زۆرىەى خەلكى ئەو شوینە، (احمد) یش پای وایە كە ئەگەر (گەنم) بىت ئەوہ مستىكە بەلام ئەگەر (خورماو جو) بوون دەبىن دوو مست بى ^{۷۱}، (ابو حنیفة) ش پای وایە لەگەنم نیو صاع و ئەگەر خورماش بوو صاعىك ^{۷۲}، دیارە (صاع) یش چوار مستە ^{۷۳}.
دو: نەخوشىك كە ھیواى چاكبوونەوہى لىناكرى و (مريض لايرجى برؤه) ئەمیش ھەم لەنگرتنى پۆژوو داو ھەم لەفدىە دان دا كتومت وەك پیرەمیردو پیرەژنى كە نەفت وایە ^{۷۴}، بەلام ئەگەر ئومىدى چاكبوونەوہى ھەبى ئەوہ جۆرىكى دىكەيەو حوكمەكەشى جىايە، وەك دواىى باسى دەكەين.

ئىنجا شایانى باسیشە كە ھەركام لەبابای پیرو نەخوش ئەگەر ھات و دلنیابوون كە لەئەنجامى پۆژووگرتن دا حالیان زیاتر شپرز دەبى و بەرەو مەرگ دەچن، ئەوہ لەسەریان ھەرام دەبى بەپۆژووبن و ئایەتى (وَلَا تُلْقُوا بِأَيْدِيكُمْ إِلَى التَّهْلُكَةِ ..) البقرة: ۱۹۵، وە ئایەتى: (وَلَا تَقْتُلُوا أَنْفُسَكُمْ إِنَّ اللَّهَ كَانَ بِكُمْ رَحِيمًا) النساء: ۲۹، دەیانگرنەوہ.

سى وچوار: ئافرەتى ئاوس (سك پى) و ژنى شیردەر (الحامل والمرضع)، بەلگەى مۆلەت پىدرانى ئەم دووانەش ئەم فەرموودەيە پىغەمبەرە: (إِنَّ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ وَضَعَ عَنِ الْمَسَافِرِ الصَّوْمَ وَشَطْرَ الصَّلَاةِ، وَعَنِ الْخُبْلَى وَالْمَرْضَعِ الصَّوْمَ) رواه احمد واصحاب السنن، عن انس بن مالك الكعبى.
واتە: بىگومان خۇاى زال و خاوەن شكۆ پۆژوو و نیوہى نوژنى لەسەر پىبوار لابردوہ وە پۆژووى لەسەر ژنى ئاوس و ژنى شیردەر لابردوہ.

بەلام بىگومان مەرجى مۆلەت پىدرانى ئەم دوو جۆرە ژنە ئەوہيە كە ئەگەر بەپۆژوو بن مەترسىيان لەخۇيان يان لەخۇيان و كۆرپە شیرەخۆرەكەيان، يان تەنیا لەكۆرپە شیرە خۆرەكەيان ھەبى.

ameer.maktab@yahoo.com

f /AliBapir

AliBapir

f /MediaAmeerOffice

www.alibapir.net

^{۷۰} بېوانە: (المجموع) ج ۶ ص ۲۵۸.

^{۷۱} ھەمان سەرچاوەى پيشوو

^{۷۲} ھەمان سەرچاوەى پيشوو

^{۷۳} لەباسى زەكات دا پىئاسەى (صاع) مان كىردوہ.

^{۷۴} بېوانە: (المغني) ج ۳ ص ۱۶، وە: (المجموع) ج ۶ ص ۲۵۷، وە: (الفقه الاسلامي) ج ۲ ص ۱۷۰، ط ۴.

www.alibapir.net

جا ئەگەر بەھۇي پۇژووگرتنەو مەترسىيان لەخۇيان يان لەخۇيان و مندالەكانيان ھەبوو، ئەو زۆربەي زانايان دەلێن: بەپۇژوو نابن بەلام دەبێ دوایي پۇژووكانيان بگێرنەو^{۷۶}، بەلام ئەگەر مەترسىيان تەنیا لەمندالەكانيان ھەبوو، ئەو ديسان زۆربەيان كە (عطاء و حسن و ضحاک و نخعي و زھري و ربیعة و اوزاعي و ابوحنيفة و ثوري و ابوعبید و ابوثور و اصحاب الراي) يان لەنیودان، دەلێن: بەپۇژوونابن و پاشان پۇژووكانيان دەگێرنەو و فیدیە نادەن، (شافعي و احمد) یش دەلێن: دەبێ وێرایی گێرانەو و پۇژووكان فیدیەش بدەن، (مالك) یش دەلێن: شافری ئاوس بەس پۇژووكانی دەگێرنەو، بەلام شیردەر (مرضع) وێرایی گێرانەو دەبێ فیدیەش بدات^{۷۷}.

بەلام (ابن عمر و ابن عباس و سعید بن جبیر) خوا لێیان پازیبێ، دەلێن: ژنی ئاوس و ژنی شیردەر لەھەموو حالان دا واتە مەترسىيان تەنیا لەخۇيان ھەبێ بەھۇي پۇژووگرتنەو، يان تەنیا لەمندالەكانيان يان لەخۇيان و مندالەكانيان، ئەو بەپۇژوو نابن و دواییش نایگێرنەو بەئكو بەس فیدیە دەدەن^{۷۸}.

واش پێدەچێ كەپای زۆربە بەھێزتر بێ، چونكە مادام دەق نەبێ لەسەر فیدیە دانیان، دەگونجێ بەعقل تەماشای مەسەلەكە بكەین و، كاتیكیش بەعقل پادەمیئین، دەتوانین بڵێن:

ھەركام لە ژنی ئاوس و شیردەر مادام لەكاتی خۆی دا شەرع پێی داوێ بەپۇژوو نەبێ، جا چ لەبەر خۇيان وە چ لەبەر خۇيان و مندالەكانيان يان ھەر لەبەر كۆرپەو مندالەكەيان بێ، كەواتە تەنیا پۇژوو قەرزدارن و شەرعیش ئەو قەرزەي پێداوێ و ئەو پێیەي داوێ! دەجا باشە بۆچی لەكاتی وەرگیرانەو قەرزەكەدا سوود (ربا)ی فیدیەي دەچیتە سەری؟!^{۷۸}

^{۷۶} بگرە ئەگەر لەبەر (ابن عمر و ابن عباس و ابن جیر) نەبوایە دەمانگوت: تێكپرای زانايان، وە بپروانە: (المجموع) ج ۶ ص ۲۶۹.

^{۷۷} بپروانە: (المجموع) ج ۶ ص ۲۶۹، وە (الفقه الاسلامي) ج ۳ ص ۱۷۰.

^{۷۸} بپروانە: (المجموع) ج ۶ ص ۲۶۹، وە: (المغني) ج ۳ ص ۲۱، وە: (فقه السنة) ج ۱ ص ۵۸۳.

^{۷۸} ئەوێ سەری وەلامی (شافعي و احمد و مالك) ه، كە شافعي و ئەحمەد بۆ ھەركام لەئاوس (حامل) و شیردەر (مرضع) مالیكیش بۆ شیردەر وێرایی گێرانەو (قضاء) فیدیەشیان بەقەرز زانیو، جا دیارە بێ ناگاش نێم لەوێ كە ئەو بە بەلگە دیننەو كە ئاوس و شیردەریش دەچنە نیو جوغزی مانای گشتی (وعلى الذين يطبقونه فدية) ! بەلام لەپاستیدا ئەو پایە پاست نیە چونكە پیاوو شافری پێو كەنەفت و نەخۆشی بێ ئومێد لەچاكبوونەو ھەرسێكان عوززێكى ھەمیشەیی و بەردەوامیان ھەبێ بۆ نەگرتن پۇژوو، بەلام ژنی ئاوس و ژنی شیردەر تەنیا بەشێوەیەكی كاتی (موقت) خاوەن عوزز (معدور) ن بۆ نەگرتن پۇژووكانيان و پاش تێپەڕینی ئەوكات و ھەل و مەرجە كاتی، دەتوانن پۇژووكانيان بگێرنەو، كەواتە (ئاوس و شیردەر) لەپێو نەخۆشی نا ئومێد جیان و نایەتەكە نایانگرتنەو، وە ئاوس و

دیاره وهك پښتر گوتم نه گهر دهقی شهرعی هه بی ملمان که چهو پئی نه وجوره
هه لسه نگاندنه عه قلی یه مان نیه، به لام مادام دهق نه بی و هه به قیاس و عه قل و پابوچوون
دانرابی، نیمه ش پئی هه لسه نگاندنی عاقلانه مان هه یه.

پنویسته نه وهش بگوتری که زانیان له سهر نه وه یه کده نگن که ئافره تی شیردر
یه کسانه دایکی منداله شیر خوره که بیت یان نا^{۷۹}.

وه بۆ دیاری کردنی سنووری هه بوون و نه بوونی مه ترسی (خوف) که گوتمان هه رچی
مۆله ت (رخصة) پئی درانی پۆژوونه گرتنی ژنی ئاوس و ژنی شیردره، زانیان گوتوویانه
یان ده بی له سهر بناغه ی گومانیکی زال (ظن راجح) بیت که له نه زموون و شاره زایی
پښتره وه په دابووه، یان پزیشکیکی مسولمانی شاره زاو دادگهر بریار بدات^{۸۰}.

جۆری دووم: مۆله تیان پئی دراوه که نه یگرن به لام ده بی دوا یی بیگێرنه وه:

نه مانیش چه ند به شیکن:

یه ک و دوو: نه خوش و پښوار، خوی پهره ر دگار له باره یانه وه فهرموویه تی:

(شَهْرُ رَمَضَانَ الَّذِي أُنْزِلَ فِيهِ الْقُرْآنُ هُدًى لِلنَّاسِ وَبَيِّنَاتٍ مِنَ الْهُدَى وَالْفُرْقَانِ فَمَنْ شَهِدَ مِنْكُمُ
الشَّهْرَ فَلْيَصُمْهُ وَمَنْ كَانَ مَرِيضًا أَوْ عَلَى سَفَرٍ فَعِدَّةٌ مِنْ أَيَّامٍ أُخَرَ يُرِيدُ اللَّهُ بِكُمُ الْيُسْرَ وَلَا يُرِيدُ بِكُمُ
الْعُسْرَ وَلِتُكْمِلُوا الْعِدَّةَ...) البقرة: ۱۸۵. واته: نه مانگی په مه زانه ی که قورثانی تیدا نیراوه ته
خوار پښروونی یه بۆ خه لك و به لگه گه لیکه له پښروونی و جیا کردنه وه ی هه ق و ناهه ق، جا
هه کامیکتان له و مانگه دا ئاماده و نیشته جی بوو با بیگری، وه هه که سیکیش نه خوش
بوو یان له سه فهر بوو با چه ند پۆژیک - به نه ندازه ی پۆژوه فه وتا وه کانی - له پۆژانی دیکه
بگریته وه، خوا ئاسانی بۆتان ده وئ و نایه وئ له سهرتان قورس بکات، وه بۆنه وه ی ژماره ی
پۆژوه کان - ی په مه زان - ته واوبکه ن..

شیردر کت و مت وهك نه خوش و پښوار (المريض والمسافر) وانه، که له کاتی خوی دا پۆژوو ناگرن، به لام
پاشان ده یگێرنه وه، بن نه وه ی فیدی به دن، وهك دوا یی باسیان ده که ی.

بۆ وه لامی رایه که ی (ابن عمر وابن عباس و ابن جبر) یش ده لئین: مادام پیغه مبه ر ﷺ فهرموویه تی: (ان
الله عز وجل وضع عن المسافر الصوم وشطر الصلاة، وعن الحلي والمرضع الصوم) که واته وهك چۆن پښوار
پۆژوو کانی یه س ده گێرنه وه فیدی به نادات ده بی (ئاوس و شیردر) یش هه روا بن، چونکه پیغه مبه ر ﷺ
پنکه وه باس کردوون و دیاره حوکمیان یه که، وه له راستی دا نه م فهرمووده یه به لگه شه له سهر (شافعی
واحمد و مالک) یش، وه نه و شتانه ش که (ابن عمر) و نه وان به به لگه یان دیننه وه توانای خۆپاگری یان نیه
له نا قار نه م ده قدا که هینا مانه وه چونکه به لگه کانی نه وان زیاتر قیاس و هه لپنجان (استنباط) ن بیگومان
هه خواش زاناته ره.

^{۷۹} بپوانه: (المجموع) ج ۶ ص ۲۶۸، وه (الفقه الاسلامي) ج ۳ ص ۱۷۰.

^{۸۰} بپوانه: (الفقه الاسلامي) ج ۳ ص ۱۷۰، ط ۴.

جا زانايان دهر باره ی مەرجه کانی ئەو سەفەر و نەخۆشی یە ی که دەبنه پاساو (مەبەر) ی پۆژوونە گرتن لە پەمەزان دا زۆریان شت گوتو، بەلام پوختە ی قسان ئەو یە:

أ- بۆ بابای نەخۆش هەرچە نەدە خۆی پەرەردگار بە مۆتلەقی و بەبێ بەند و مەرج (قید و شرط) فەرموویەتی، بەلام شتیکی ئاشکراو پوونە که پەنجە بریندار بوونیکی و دان ئێشە یە ک و ژانە سەریک نابنە هۆی سەغەتکردن و ناپەحەت بوونی بابای پۆژوگر، کەواتە نەخۆشی یە ک پاساوی بە پۆژوونە بوونە که حال و باالی ئینسان شپەرز بکات، یان پۆژوونە گرتنە کە ببیتە مایە ی سەخت تر بوونی و چاک نەبوونە وە یان درەنگ چاکبوونە وە^{۸۱}.

هەرچە نەدە هەندیک لە زانایانی پێشین (علماء السلف) وە ک (ابن قدامة) گوتوویەتی^{۸۲} مۆتلەقی نەخۆشی و نەساغی یان کردو بە بیانووی پۆژوونە گرتن تەنەت ئەگەر ئازاری پەنجە و دان ئێشە یە کیش بێت، که ئەمە پای (بخاري وعطاء) و ظاهیری یە کانیشە^{۸۳}، بەلام بینگومان پای زۆری و جە ماوهری نزیک بە یە کدەنگی ئۆنایان چاکتر و بە هیژترە کە دەلێن: دەبێ نەخۆشی یە کی وایی که ئەو سیفەتانی تێدان کە پێشتر باسمان کردن.

ب- بۆ رێبواریش کاتیکی مۆلەتی پۆژوونە گرتنی مانگی پەمەزانی پێ دەدری که سەفەرە کە ی لە و جۆرە بێ که کورت کردنە وە (قصر) ی نوێژە چوار رکاتی یە کانی تێدا دروست بێ، که لە باسی نوێژدا بەوردی باسمان کردو قسە و بیرو پای زانایان و بە لگە کانیانمان خستۆتە پوو، هەر وە ها ئەو ماوهری یە کە بابای رێبوار لە سەفەرە کە ی داو لە کاتی مانە وەو نیشته جێ بوونی دا بۆی هە یە پۆژووی تێدا نەگرێ، ئەو ماوهری یە کە بۆی هە یە نوێژە کانی تێدا کورت بکاتە وە. که دیسان ئەم مەسە لە یە شمان لە باسی (کورت کردنە وەو کۆکردنە وە ی نوێژەکان) دا چاک پوون کردۆتە وە.

ئنجایان^{۸۴} دوا ی ئەو ی لە سەر ئەو کۆکن که ئەگەر هات و هەر کام لە بابای نەخۆش و رێبوار بە پۆژوون و مۆلەتە کە یان وەرنە گرت، پۆژوونە کە یان دروستە^{۸۵}، مەگەر لە حالیک دا که لە سۆنگە ی بە پۆژوون وەو گیرۆدە ی نەخۆشی زیاتر و ناپەحەتی و زیانیکی

ameer.maktab@yahoo.com

/AliBapir

/AliBapir

/MediaAmeerOffice

www.alibapir.net

^{۸۱} بڕوانە: (المجموع) ج ۶ ص ۲۵۷.

^{۸۲} بڕوانە: (المغني) ج ۳ ص ۱۶.

^{۸۳} بڕوانە: (فقه السنة) ج ۵ ص ۵۸۵.

^{۸۴} بینگە لە ظاهیری یە کان.

^{۸۵} بڕوانە: (المجموع) ج ۶ ص ۲۵۶، ۲۵۷، وە بڕوانە: (مجموعة الفتاوى) ج ۲۵ ص ۱۱۴، وە بڕوانە: (المغني) ج ۲ ص ۱۶، که گوتوویەتی: (والمریض اذا خاف الضرر والمسافر استحب لهما الفطر، فان صاماً اجزاهما). وە بڕوانە: (بداية المجتهد) ج ۱ ص ۳۰۴، که گوتوویەتی: (والمفطرون في الشرع على ثلاثة اقسام: صنف يجوز له الفطر والصوم باجماع... اما الذين يجوز لهم الامران: فالمریض باتفاق والمسافر باختلاف).

زۆر بىن يان بەرەو مەرگ بچن، كە بىگومان ئەوكاتە بەپۇژوو نەبوونەكەيان فەپزۇ پۇژوو گرتنەكەيان حەپام دەبى^{۸۶}، بەلى دواى يەكدەنگ بوونيان لەسەر ئەو كە پابرد، لەوبارەو كە ئايا ئەگەر ھەركام لەباباى نەخۇش و پىنوار لەخۇيان پابىيىن و دلىابن كە بىزىان دەبن، كام لاىان بۇ چاكتەر: پۇژووگرتن يان نەگرتن، يان وەك يەكن و يەكسانن؟! ئەو پايان جىاوازە:

جارى بۇ نەخۇش ئەو زۆربەيان كە (حەنەفىيەكان و مالىكىيەكان و شافىيىيەكان) يان لەنىودان دەلىن: ھەردووك لا (بەپۇژوو بوون و نەبوون) وەك يەكن^{۸۷} - ديارە بەو مەرجهى كە پىشتەر باسما كىرد -، (أحمد) یش پاى وایە كە بەپۇژوو نەبوون سوننەت و پۇژووگرتنى ئاپەسەند (مكروه)^{۸۸}، ھەندىكىشىان - وەك ظاهىرىيەكان - پۇژووگرتن بۇ باباى نەخۇش بەحەپام دەزانن^{۸۹}، مەگەر نەخۇشەك كەھىچ ئاپەحتى بۇ پۇژوگر پەيدا نەكات.

بەلام لەبارەى بەپۇژوو بوونى باباى رىبوارەو، زاناىان پىنج پاىان ھەن:

۱- زۆربەيان كە جگە لەژمارەيەك لەھاوەلان و شوین كەوتووان (الأصحاب والتابعين)، وەك: (حذيفة بن اليمان و انس بن مالك و عثمان بن العاص) خوالىيان پازى بى و (عروة بن الزبير و الأسود بن يزيد و أبوبكر بن عبد الرحمن بن الحارث و سعيد بن الجبير و النخعي و فضيل بن عياض) ھەركام لە: (أبو حنيفة و مالك و شافعي و عبدالله بن المبارك، و أبو ثور و ثوري) یش لەنىويان دا ھەن، دەلىن، بەپۇژوو بوونى چاكتەر^{۹۰}.

۲- بەشىكىشىان كە جگە لە (ابن عمر و ابن عباس) خوالىيان پازى بى لەھاوەلان و (ابن المسيب و شعبي) لەشوین كەوتووان، ھەركام لە: (أوزاعي و أحمد اسحاق و عبد الملك بن الماجشون) يان لەنىودان، دەلىن: بە پۇژوو نەبوونى پەسەندترە^{۹۱}.

۳- ھەندىكىشىان پاىان وایە كە ھەردووك لا - گرتن و نەگرتن - يەكسانن^{۹۲}.

۴- ھەندىكىشىان كە (مجاهد و قتادة و عمر بن عبدالعزيز) يان لەنىودان، دەلىن، كام لایەى بۇ ئاسانتر بىت ئەو يان چاكتەر، (ابن المنذر) یش ئەم پاىەى پەسەند كىردو^{۹۳}.

^{۸۶} بىروانە (الفقه الاسلامي) ج ۳ ص ۱۶۹۸، ط ۴، كە گوتوويەتى: (وان غلب على الظن الهلاك بسبب الصوم أو الضرر الشديد كتعطيل حاسة من الحواس وجب الفطر).

^{۸۷} بىروانە: (الفقه الاسلامي) ج ۲ ص ۱۶۹۹، ۱۷۰۰، ط ۴.

^{۸۸} ھەمان سەرچاوەى پىشوو.

^{۸۹} بىروانە: (المحلى) ج ۶ ص ۱۶۸.

^{۹۰} بىروانە: (المجموع) ج ۶ ص ۲۶۶.

^{۹۱} بىروانە: (المجموع) ج ۶ ص ۲۶۶، وە بىروانە: (مجموعة الفتاوى) ج ۲ ص ۱۱۴.

^{۹۲} ھەمان سەرچاوەى پىشوو.

۵- شیعەکان و هەندیک لە ظاهری یەکانیش پایان وایە کە پۆژووی بابای پێبوار بەرناکەوئ و دەبن بیگی پێتەو^{۹۱}.

(شوکانی) یش لەو بارەو پایەکی جوانی هەیه کە لەپای زۆریە و جەماوەری زانایانەو نزیکە، دەلن: هەرکاتیک بابای پێبوار پۆژوگرتنی بۆ زەحمەت و بەزیان بوو، یان لەخۆی دەترسا کە بەهۆی پۆژوگرتنەو تووشی پیاکاری بێت، یان لەو جۆرە کەسانە بوو کە مۆلەت وەرگرتنی پێپەوا نەبوو، ئەو بەپۆژوو نەبوونی خێرتەرە، بەلام ئەگەر ئەم هۆیانە ی تێدا نەبوون بەپۆژووبوونی چاکترە^{۹۲}.

ئەجا بەرلەو هێ پای خۆم دەربارە ی ئەو پایانە ی زاناو پێشە وایانمان بلیم، بەپێویستی دەزانم سەرئێجیکی ئەو دەقانە بەدەین کە لەو بارەو هاتوون و زانایانیش بۆ پابوچوونەکانی خۆیان پشتیان پێ بەستوون:

* (عن عائشة رضي الله عنه قالت: سألَ حَمْرَةَ بنَ عَمْرٍ وَ الْأَسْلَمِيَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ عَنِ الصِّيَامِ فِي السَّفَرِ؟ فَقَالَ: إِنْ شِئْتَ فَصُمْ، وَإِنْ شِئْتَ فَأَفْطِرْ) رواه مسلم.

وێک دەبینین پێغه مبه‌ری خوا ﷺ (حمزة بن عمر والأسلمي) سەرپشک کردووە لەنیوان پۆژوگرتن و نەگرتنی دا لەسەفەری.

* (عن أبي الدرداء ﷺ قال: خرجنا مع رسول ﷺ في شهر رمضان في حرٍّ شديدٍ، حتى أن كان أحدهما ليضع يده على رأسه من شدة الحرِّ، وما فينا صائم إلا رسول الله ﷺ وعبد الله بن رواحة) متفق عليه. لەم فەرمودە یەش دا دەر دەر کەوئ کە پێغه مبه‌ری خوا ﷺ لەپەمەزان داو لەکاتی سەفەردا - کەزۆر نزیکە جەنگ و غەزاش بووبێ - لەحالی ک دا کە لە گەرمان هاوێلان خوا لێیان پازی بێ دەستیان خستۆتە سەر سەریان بەپۆژوو بوو!

* (عن جابر ﷺ كان رسول الله في سفرٍ فرأى رجلاً قد ظلَّ عليه، فقال: ما هذا؟! قالوا: صائمٌ، فقال: ليسَ البرُّ الصومَ في السفرِ) متفق عليه.

واتە: پێغه مبه‌ری خوا ﷺ لەسەفەری ک بوو پیاویکی دی کە سییبه‌ری لێ کرابوو فەرمووی: ئەو چێ یه؟! گوتیان: بەپۆژوویه، فەرمووی: چاکەکاری بریتی نیە لە پۆژووی سەفەری.

^{۹۲} هەمان سەرچاوە ی پێشوو.

^{۹۱} بېروانە: (مجموعۃ الفتاوى) ج ۲۵/۱، وە بېروانە: (الفقه على المذاهب الخمسة) ص ۱۵۱، کە گوتوویەتی: (وقال الامامية: اذا تمت للمسافر شروط قصر الصلاة لا يقبل منه الصوم. ولو صام قضى دون ان يكفر)، وە بېروانە: (بداية المجتهد) ج ۱ ص ۳۰۵، کە گوتوویەتی: (وذهب اهل الظاهر الى انه لا يجزيه وان فرضه هو ايام اخر).

^{۹۳} بېروانە: (نيل الاوطار) ج ۴ ص ۳۰۹.

* (عن أبي سعيد الخدري وجابر رضي الله عنهما قالا: سافَرْنَا مع رسول الله ﷺ فيصومُ الصائمُ ويُفطرُ المفطرُ ولا يَغيبُ بعضهم على بعضٍ) متفق عليه.

واته: له گهڼ پیڅه مېری خوادا سه فرمان ده کړد، جا هه یو به پوڅوو ده یو، هه شبو پي نه ده یو، وه هیچ کامیان په خنهیان له وی دیکه نه ده گرت.

* (جابر) خوالنی بازی بن گنپراویه ته وه که پیڅه مېری خوا ﷺ سالی فته تح له پرمه زان دا به وه مه که در چوو، هه تا گه یشته (کراع الغمیم) به پوڅوو یو، خه لکیش پی یو، پاشان قاپه ناویکی داواکړدو به رزی کړده وه هه تا خه لکی ته ماشایان کړد ننجا خوار دیه وه، دوی نه وه گوترا، هه ندیک که س به پوڅوون، فرمووی: (أولئك الحصة أولئك الحصة) روا مسلم. واته: نه وانه سه ریڅی کړن، نه وانه سه ریڅی کړن.

جا دیاره جگه له مانه فرموده وی دیکه ش هه، که وهک ده بینین سه رجه می فرموده کان پشتگیری پای زوړ به و جه ماوهری زانایان ده کړن و، نه وه فرمودانه ش که وایان لی ده فامرنه وه پوڅوو گرتنی سه فرهی ناپه سه ند بیت له ده ق و سیاقی خو یان دا ده بینری که نه وه پوڅوو گرتنه له هه ل و مخرجیکی نه گونجاو دا یو وه، وهک حاله تی نه خوشی و بی توانایی پوڅوو گرو سه غله ت بوونی، وه حاله تی جهنگ و به رهنکار بوونه وه وی دوژمن، که وهک دواتر باسی ده که ین حاله تی جهنگ و به رهنکاری دوژمن به ته نیا و به بی سه فره ش عوزرو پاساوی به پوڅوو نه بوون بگره جاری وا هیه په پزبوونی به پوڅوو نه بوونیشه! ننجا وهک زانای ناودارو پاریزکارو هوشیار (نوی) گوتویه تی: (ولابد من هذا التأویل لیجمع بین الأحادیث)^{۹۶} بۇ پیکه وه کۆکردنه وه وی فرموده کان نه جوره لیکدانه وه یه پیویسته.

سنن و چوارو پیڅ: جهنگاوه ر (مقاتل) و، تینوو برسی فرزه لی پراو، خاوه ن کاری زوړ قورس و زهحه تی ناچار، نه مانیش، بۇ یه که م و دوهمیان تی کپراو بۇ سییه میان زوړیک له زانایان پایان وایه که مؤله تیان هیه له کاتی خو ی دا پوڅوو پرمه زان نه گړن دواپی بی گنپنه وه.

جا با نیستا یه که بیان توژینه وه له بهر تیشکی دهقه کانی قوپشان و سوننه ت و بیرو پای زاناو شهر عزانان دا:

أ- بابای جهنگاوه ر (مقاتل، غازی)

(عن أبي سعيد الخدري: سافَرْنَا مع رسول الله ﷺ الى مكة ونحن صيام، قال: فَنَزَّلْنَا مَنْزِلًا، فقال رسول الله ﷺ: (إنكم قد دنوتم من عدوكم والفطر أقوى لكم)، فكانت رخصة، فمنا من صام ومنا من أفطر، ثم نزلنا منزلاً آخر، فقال: (إنكم مضوا عدوكم والفطر أقوى لكم فأفطروا)، وكانت عزيمة فأفطروا.. رواه مسلم وأبو داود.

^{۹۶} بېوانه: (المجموع) ج ۶ ص ۲۶۶.

واتە: لەگەڵ پێغەمبەری خوادا ﷺ بەرەو مەككە سەفەرمان كردو بەپۆژووبووین، گوتی: جا لەمەنزلێك دابەزین پێغەمبەری خوا ﷺ فەرمووی: (ئێو لەدوژمنتان نزیک بوونەتەووە ئەگەر بەپۆژووش نەبن هیزو پیزتان زیاتر دەبن)، جا ئەو مۆلەتێك بوو هەمانبوو بەپۆژوو بوو هەمانبوو بەپۆژوو نەبوو، پاشان لەمەنزلگایەکی دیکە دابەزین، فەرمووی: (بێگومان ئێو بەیانێ بەپەنگاری دوژمنتان دەبن، جا ئەگەر بەپۆژوونەبن تین و وزەتان زیاتر دەبن، بۆیە پۆژوو مەگرن)، وە ئەمجارەیان فەرمان بوو بۆیە بەپۆژوو نەبووین.

جا خوێنەری بەرپێزا! هەرچەندە فەرمانیشتەکانی پێغەمبەر ﷺ خودی ئایین و وەك قەسە زانیان و شەرعزانان نین كە بە بەلگە نەهینرنەووە بەلگەیان بۆ بهینرنەتەو^{٩٧} وە لەهەر بابەتێك دا ئەگەر دەقیکی قورئان نەبوو فەرمودەییەکی پێغەمبەر ﷺ مادام لەوە دُنیایین كە راست (صحیح)ەو ئەو زاتە فەرمووییەتی بەسە، بەلام بۆ زێدە دُنیاویی و ئاشنابوونیش بەچۆنیەتی تیگەیشتنی زانیان لەو فەرمايشتانه بۆیە زۆرجار قەسو بیروپاو بۆچوونی زانیانیشت دەخەینەپوو.

جا ئێستا كە زانیمان پێغەمبەری خوا ﷺ مۆلەتی داوە بابای جەنگاوەر پۆژووی پەمەزان نەگرتی، با بزانیان زاناو شەرعزانانیشت لەوبارەو چۆیان گوتەو:

١- حەنەفییەكان گوتووینە^{٩٨}: (إِنَّ الْمُحَارِبَ الَّذِي يَخَافُ الضُّعْفَ عَنِ الْقِتَالِ وَلَيْسَ مَسَافِرًا لَهُ الْفِطْرُ قَبْلَ الْحَرْبِ) واتە: ئەو جەنگاوەرە كە مەترسی هەیە -بەهۆی پۆژووگرتنەو- لەكاتی كوشتاردا لاواز بێت و پێبواریش نەبن، بۆی هەیە بەر لەجەنگ بەپۆژوونەبن.

٢- حەنەبەلییەكانیش گوتووینە: ^{٩٩} (وَمَنْ قَاتَلَ عَدُوًّا أَوْ احْصَا الْعَدُوَّ بِلَدِهِ وَالصُّومُ يُضْعِفُهُ عَنِ الْقِتَالِ سَاعَ لَه الْفِطْرُ بِدُونِ سَفَرٍ لِلْحَاجَةِ إِلَيْهِ) واتە: وە هەر كەسێك دژی دوژمنێك لەجەنگ دابوو یان دوژمن ئابلووقەیی و لاتەكەیی دابوو، وە پۆژووش بێهیزی دەكرد لەجەنگ كردن، ئەو بێئەوێ لەسەفەردابێ بۆی هەیە بەپۆژوونەبن لەبەر پێویستی.

^{٩٧} گوتراو: (أَقْوَالُ الْعُلَمَاءِ يَسْتَدِلُّ لَهَا وَلَا يَسْتَدِلُّ بِهَا).

^{٩٨} بېوانە: (الفقه الإسلامي وأدلته)، ج ٣، ٦٩٩، ط ٤.

^{٩٩} بېوانە: (كشف القناع) ج ١، ١٥٠٨، له: (المفصل) ج ٢، ص ٤١.

۳- هەندىك لە شافىيى يەكان فەتوايان داوھ كە (ئەگەر باباى پۇژووەوان لە پەمەزانى دا كەسنىك بېيىنى كە خەرىكى خنكان و شىوھى ئەوھىو بەبى پۇژو شكاندنیش نەيدەتوانى قوتارى بكات ئەو دروستە بگرە فەپزە پۇژووەكەى بشكىنى و دواىى بىگىرەتەو).^{۱۰۰}

۴- وە (ابن تيمية) فەتواى داوھ كە ئەگەر پۇژو بوو بە ماىھى بى ھىزكردنى باباى موحاھىدو جەنگاوەر ئەو ناپەسەند (مكروه) بەپۇژووبى، بەلكو مادام بەبى شكاندنى ئەو فەپزەى بۇ ئەنجام نەدرى پىويستە پىشگىرى لى بگرى لەپۇژووەكەى، وەكاتىك تەتەرو مەغۇلەكان لەمانگى پەمەزان دا بەرەو دىمەشق چوون (ابن تيمية) فەتواى دا بۇ جەنگاوەران كە بەپۇژو نەبن بۇئەوھى بۇ جەنگ و جىھاد بەھىزىن، وە گوتى: (الفطر فى هذه الحال أولى من الفطر في السفر) واتە: بەپۇژو نەبوون لەم حالەتەدا پىويست ترە وەك لەسەفەردا.^{۱۰۱}

ب- باباى تىنو و برسى و فزە لىبراو بەھۆى پۇژووە:
ئەمىش سەرچەم زاناىان لەسەر ئەوھ يەكدەنگن كە مادام بەھۆى پۇژووەكەىوھ مەترسى مەرگ يان نەخۆش كەوتن و پەيدا بوونى ناتەواوى (نقص) يەكى لەجەستەى دا ھەبى، ئەوھ نەك بۆى ھەيە بگرە لەسەرىشى فەپزە كەپۇژووەكەى بشكىنى، بەلگەشيان چەند دەقىكە بۇ نموونە.

(...وَلَا تَقْتُلُوا أَنْفُسَكُمْ إِنَّ اللَّهَ كَانَ بِكُمْ رَحِيمًا) النساء: ۲۹،

وہ: (وَلَا تُلْقُوا بِأَيْدِيكُمْ إِلَى التَّهْلُكَةِ) البقرة: ۱۹۵.

(نووي) لەوبارەوھ گوتوويەتى^{۱۰۲}: (قال أصحابنا وغيرهم مَنْ غَلَبَهُ الْجُوعُ وَالْعَطَشُ وَخَافَ الْهَلَاكَ لَزِمَهُ الْفِطْرُ وَإِنْ كَانَ صَحِيحاً مَقِيماً) واتە: ھاوھ لائمان و ھى دىكەش گوتوويانە ھەركەسنىك برسەيتى و تىنوئىتى تىنيان بۇ ھىناو مەترسى فەوتانى ھەبوو لەسەرى پىويستە كە پۇژووەكەى بشكىنى ھەرچەندە ساغ و نىشتەجىش بى.

^{۱۰۰} بېروانە: (المجموع) ج ۶ ص، ھەرۇھا ئەمە پاي حەنبەلى يەكانىشە، بېروانە: (الفقه الاسلامي) ج ۳ ص ۱۷۰، كە لە (غاية المنتهى) ج ۱ ص ۳۲۳ وەرى گرتوھ، جا ديارە ئەگەر قوتار كردنى ئىنسانىك لەمەترسى مەرگ پۇژو شكاندنى بۇ پەوا بىت، جىھاد و جەنگ كە پزگارى و سەرفرازى گەلىك و بگرە ئۆمەتلىكى پىوھ بەندە ھەوجار ھەوجار بۆى پەوايە.

^{۱۰۱} بېروانە (الاختيارات الفقهية من فتاوى شيخ الاسلام ابن تيمية) ص ۱۰۷.

^{۱۰۲} بېروانە: (المجموع) ج ۶ ص ۲۵۷، وە بېروانە: (الفقه الاسلامي) ج ۳ ص ۱۷۰، وە بېروانە: (المفصل) ج ۲۲۷، وە بېروانە: (المحلى) ج ۶ ص ۱۵۹.

ج- كەسك لىبەر ژيان و گوزەرانى خۇيۋەنەنەى بەنەستۆيەن ناچارى جۆرە كاروكاسىيەك
بىت كە زۆر قورس و زەھمەت بىت و پۇژۇرى بۆنەگىرى:

ئەمىش نۇرەي زانايان زانايان وايە كە مۇلەتى ھەيە پۇژۇرەكانى لەكاتى خۇيۋە
نەگىرى و پاشان بىيان گىرەتەو، بەلام ئەوئى تىدا بەمەرج گىراو كە باباى ئىشكەر ھىچ
ئىش و كارىكى دىكەى وى چىنگ نەكەوئى كەبايى دابىن كىردى ژيان و گوزەرانى بىكات^{۱۰۳}.

جۇرى سىيەم: ئەوانەى كە لەسەريان فەپزە بەپۇژۇر نەبىن و پاشانىش گىرەنەوئى
پۇژۇرەكانىيان لەسەر فەپزە، ئەمانىش تەنيا ژنانى زەيستان و ئافرەتەنى ھەيزدارن و
تىكپراى زانايان لەسەر ئەوئى يەكەنگىن كە ئافرەتى ھەيزدار (حائض) و ژنى زەيستان
(النفساء) لەسەريان فەپزە كە ھەتا لەماوئى ھەيزو زەيستانى دابىن بەپۇژۇر نەبىن و،
لەكاتەدا پۇژۇر گىرتىيان لىقەدەغەكراوئى ئەگەر گىرمان بەپۇژۇر بىوون
پۇژۇرەكانىيان بەرناكەوئى و بەتالەن و سەربارە گوناھبارىش^{۱۰۴}.

بەلام لەسەريان فەپزە كەپاش پاكبىوونەوئى چاكبىوونەوئىيان پۇژۇرەكانىيان بگىرەنەو، جا
ھەرچەندە وىپراى پۇژۇر گىرتىن نوپۇز كىردىشيان ھەر لىقەدەغەيە، بەلام تەنيا گىرەنەوئى
پۇژۇرەكانىيان لەسەر فەپزە، (عائشة) خوا لىيى پازى بى لەوبارەوئى گوتوويەتى: (كُنَّا نَحِيضُ
عَلَى عَهْدِ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ فَنُؤْمِرُ بِقِضَاءِ الصَّوْمِ، وَلَانُؤْمِرُ بِقِضَاءِ الصَّلَاةِ) متفق عليه.

واتە: ئىمە لەسەردەمى پىغەمبەرى خوادا ﷺ دەكەوتىنە ھەيزەو جا فەرمانمان
پىدەكرا كە پۇژۇر بگىرەنەو، بەلام فەرمانمان پىدەكرا كە نوپۇز بگىرەنەو.

ئىچا شايانى باسىشە كە ھەر كاتىك ئافرەتى زەيستان و ھەيزدار پاك بىوونەوئى ئەگەر
تاو (لحظة) يىكىش بەر لە سىيىدەى بەيانى (طلوع الفجر) بەپۇژۇر بىوونى ئەو پۇژۇرەكانىيان
دەكەوئىتە سەرو درەنگ خوشۇردىش زىيانى بەپۇژۇرەكانىيان ناگەيەنى، بەلام نابى بھىلەن
نوپۇزى بەيانىيان بچىت.

ameer.maktab@yahoo.com

/AliBapir

/AliBapir

/MediaAmeerOffice

www.alibapir.net

^{۱۰۳} بىوانە: (الفقه الاسلامي) ج ۳ ص ۱۷۰۲، و (فقه السنة) ج ۱ ص ۵۸۲، و (المفصل) ج ۲ ص ۳۷، ۳۸.

^{۱۰۴} بىوانە: (المجموع) ج ۶ ص ۲۵۴، (نوي) گوتوويەتى: (لايصح صوم الحائض والنفساء ولايجب عليهما
ويحرم عليهما ويجب قضاء، وهذا كله مجمع عليه).

۷- گېرانه وەي پۇژووی بەئانقەست چوینراوی مانگی پەمەزان:

پۇژووی پەمەزان كە دەچوینری لەدوو حالان بەدەر نیە یان لەبەر عوزریكەو بابای پۇژووگر مۆلەتی پى دراوہ كە نەىگرى، یان بەئانقەست (عمد) ه ، جا ئیمە سوپاس بۇ خوا لەخالى پىشوو دا (ئەوانەى كە مۆلەتیاں پى دراوہ كە لەكاتى خۇى دا پۇژووی مانگی پەمەزان نەگرن) بەدریژی باسى حالەتی یەكەممان كردو لەیازدە (۱۱) بېگە دا باسى ھەموو ئەو كەسانەمان كرد كە لەبەر عوزریكى پەوا مۆلەتیاں پى دراوہ كە لەكاتى خۇى دا پۇژووی مانگی پەمەزان نەگرن، جا چ دوايە ھەر فیدیە بدن و نەىگىرەنەو، وە چ بىگىرەنەو و فیدیە نەدن، وە چ - بەپای ھەندىك لەزاناياں - ھەم فیدیەش بدن و ھەم بىشىگىرەنەو.

ئىجا ئەو لەم خالى ھەوتەمەش دا باسى ھوكمى ئەو كەسانە دەكەین كە بەئانقەست پۇژووی پەمەزان دەچوینن یان دەيشكىنن، دیارە ئەو كەسانەش لەدوو حالان بەدەرنین:

ا- یان بەھۆى جىماع و ئاوى خۆھىنانەو - بەھەر شىوہیەك بى - پۇژووہەكەیان دەشكىنن و دەىچویننە

ب- یان بەھۆى یەكك لە بەتالکەرەوہەكانى دىكەى پۇژوو جگە لەجىماع و ئاوى خۆھىنانەو پۇژووہەكەیان دەشكىنن.

جا لەبەرئەوہى ئیمە سوپاس بۇ خوا پىشتەر لەخالى ھەوتەمى بەندى یەكەم لە ھەشت (۸) باسى بەتالکەرەوہەكانى پۇژوومان كرد كە بریتین لە: (خواردن و خواردنەوہ و پشانەوہى بەئانقەست جىماع و ئاوى خۆھىنانەوہ و كەوتنە ھەيزو زەيستانى و نیەتی شكاندن و خواردن و خواردنەوہ و جىماع و ئاوى خۆھىنانەوہ بەگومانى ئەوہ كە ھەر شەوہ نەبۆتە پۇژ، یان شەو داھاتوہ و پۇژووہەكە تەواو بووہ، پاشان دەربكەوى كە وانەبووہ).

ھەرەھا باسى ھوكمى ھەركام لە حالەتەكانى: لەبەرچوونەوہ (نسیان) و بەھەلەداچوون (خطا) زۆرلىكران (اكراہ) مان كرد، ئىستا ھەر بەكورتى و پوختى دەلین:

أ- پۇژوووشكاندن بەئانقەست بەھۆى یەكك یان زیاتر لەھەلەوہشەنەرەوہەكانى پۇژوو جگە لەجىماع و ئاوى خۆھىنانەوہ:

ھوكمى ئەم حالەتە بەپای زۆریەى ھەرە زۆرى زاناياں كە (ابوحنيفة و مالك و شافعى و احمد) یان لەنیودان ئەوہیە كە بابای پۇژوووشكىن زۆر گوناھبارەو دەبى دواى

ئەو پۇرۇش بېگىر تەوھو لەدوای شكاندن پۇرۇش كەشى يەو لەبەر پۇرۇش حورمەتى
پەمەزان خۇي لەهەر شتىكى پۇرۇشكىن بپارىزى هەتا ئىوارە^{۱۰۰}.

بەلام هەندىكىان كە (زەهرى و ثورى و اوزاعى و اسحاق) يان لەنىودان دەلین: بەهەر
شتىك پۇرۇش پەمەزان بشكى دەبى و ئىپراى گىپرانەو كەفارتى گەورە (الكفارة
العظمى) ش بدات كە لە بېگەى (ب) دا باسى دەكەين^{۱۰۱}.

دىارە لە هەركام لە (ابو حنیفة و مالك) پاي تریش گىپرانەو لەوبارەو^{۱۰۲}.
واش پى دەچى پاي يەكەم كە (نووي)^{۱۰۸} گوتوویەتى: هى زۆربەى هەرەزۆرى زانايانە،
پاست تر بگرە پاست بى، چونكە وەك (ابن رشد)^{۱۰۹} پوونى كردۆتەو خاوەنى پاي دووهم
هیچ دەقیكىان بەدەستەو نیه و پشتيان بەقیاس بەستەو، كە قیاسى پۇرۇش شكىنەرى
بەغەیری جیماعیان كردۆتەسەر پۇرۇشكىنى بەهۆى جیماعهو، ئاشكراشە كە پەنابردنە
بەر قیاس و عەقل لەم جۆرە مەسلانەدا پایەكى بى هیزە^{۱۱۰}.

ب- پۇرۇشكاندن بەنانقەست و بەهۆى جیماع يان ئاوى خۆهتانهو:

حوكمى ئەم حالەتەش^{۱۱۱} بەپاي زۆربەى هەرەزۆرى نزیك بەیەكدەنگى زانايان كە وەك
(نووي) گوتوویەتى^{۱۱۲}: هەركام لە: (مالك و ابوحنیفة و شافعی و أحمد و داود الظاهري و
كافة العلماء) يان لەنىودان، ئەو یە كە و ئىپراى گوناخبارى و گىپرانەو پۇرۇشكەى
پنیوستە كەفارتیش بدات، هەندىكىشیان وەك^{۱۱۳}: (شعبی و سعید بن جبیر و نخعی و
قتادة) پایان وایە كە تەنیا گىپرانەو لەسەرەو كەفارتى ناكەوینتە سەر.

^{۱۰۰} بېوانە: (المجموع) ج ۶ ص ۳۴۰، ۳۴۱.

^{۱۰۱} هەمان سەرچاوەى پێشوو.

^{۱۰۲} بېوانە: (بداية المجتهد) ج ۱ ص ۳۱۳، كە گوتوویەتى: (ابو حنیفة و مالك) یش دەلین كەفارتى لەسەرە.

^{۱۰۸} بېوانە: (المجموع) ج ۶ ص ۶۳۴.

^{۱۰۹} بېوانە: (بداية المجتهد) ج ۱ ص ۳۱۳.

^{۱۱۰} لەبەرئەو لەخالى حەوتەمى بەندى يەكەم دا ئەو دەقانهان هیناونهو كە زانايان كردوویانن بە
بەلگەى گىپرانەو ئەو پۇرۇشوانەى بەو شتانه دەشكىنرین، بۆیە لێردەدا باسیان ناكەین.

^{۱۱۱} ديارە بۆ (جیماع) ئەو پايانە، بەلام بۆ ئاوهاتنەو بەشتى دیکە، (ابو حنیفة و شافعی) پایان و نیهو
دەلین: كەفارتى نیه، جگە لە پشتهوئى ژن يان پیاو كە زۆربەى هەرە زۆر وەك جیماعیان داناهو،
(المجموع) ج ۶ ص ۳۵۵، ۶۳۴.

^{۱۱۲} بېوانە: (المجموع) ج ۶ ص ۳۵۷، وە بېوانە: (بداية المجتهد) ج ۱ ص ۳۱۲، ۳۱۱.

^{۱۱۳} هەمان سەرچاوەى پێشوو.

به لام بنگومان پای یه کهم که هی زۆربهی نزیک به یه کدهنگی تیکرپای زانایانه، راسته، چونکه فرموده ی پیغه مبهری خویان ﷺ به دهسته وه یه که نه مه ده که یه تی:

* (عن أبي هريرة   قال: جاء رجلٌ الى النبي   فقال: هلكتُ يا رسول الله! قال: وما أهلكك؟! قال: وقفتُ على إمرأتي في رمضان! قال: هل تجدُ ما تُغْتَفَرُ رَقَبَةً؟ قال: لا، قال: فهل تستطيعُ أن تصومَ شهرينِ متتابعين؟! قال: لا، قال: فهل تجدُ ما تُطْعَمُ سِتِّينِ مِسْكِيناً؟ قال: لا، قال: ثم جَلَسَ، فَأَتَى النَّبِيَّ   بِعَرَقٍ فيه تمرٌ، فقال: تَصَدَّقْ بهذا! قال على أَفْقَرِ مِنَّا! فما بينَ لَابِتْهَا أَهْلُ بَيْتٍ أَخْرَجَ إِلَيْهِ مِنَّا، فَضَحِكَ النَّبِيُّ   حَتَّى بَدَتْ أُنْيَابُهُ، ثم قال: إِذْهَبْ فَاطْعِمَهُ أَهْلَكَ) رواه البخاري ومسلم وأصحاب السنن^{١١٤}.

واته: پیاویک هاته لای پیغه مبهری ﷺ و گوتی: نه ی پیغه مبهری خوا فه وتاوم! فرمووی: به چ شتیک فه وتاوی؟ گوتی: له په مه زانی دا چوومه لای ژنه کهم! فرمووی: هیئده ت مال هیه که کوپله یه که نازاد بکه ی؟ گوتی: نه، فرمووی: نه دی ده توانی دوو مانگان به دوا ی یه کدا - بی پسانه وه - به پۆژووی؟ گوتی: نه، فرمووی: نه دی هیئده ت هیه که خواردنی شهست نه دار بده ی؟ گوتی نه، ده لئ: - ننجا دانیشته، وه زه مبیله یه کیان بو پیغه مبهری ﷺ هیئا که خورمای تیدا بو، جا - پیغه مبهری - فرمووی نه وه بکه به خیر! گوتی، جا بیدم به له خۆم هه ژارتر؟ بنگومان له نیو دوو لایه کان - ی شاری مه دینه - یدا هیچ خیزانیکی تیدا نیه که له نیمه بو ی ئاتاج تر بیته، جا پیغه مبهری ﷺ پیکه نی هه تا ددانه کانی ده رکه وتن، پاشان فرمووی: به پۆ ده رخواردی مال و خیزانه که تی بده.

ننجا کوتایی نه م خالهش به م چه ند ورده تی بیینی یه دینین:

١- زۆربه ی هه ره زۆری زانایان پایان وایه که په چا وکردنی ریز (ترتیب) له سنی جوړه که فاره ته کان دا (نازاد کردنی کوپله، دوو مانگ پۆژووی بی پسانه وه، خواردنی شهست نه دار)، پیویسته (نووی) گوتوویه تی: نه مه پای (ابو حنیفه و ثوری و اوزاعی و شافعی و احمد) ه.

(مالک) یش پای وایه که بابای که فاره ت ده ر سهرپشکه له نیوان هه رسیکیان دا^{١١٥}.

٢- زۆربه ی هه ره زۆری زانایان به دوا یه که دا هاتن و نه پسانه وه (تتابع) ی دوو مانگه پۆژووه کان به فه پز ده زانن، هه شیانه ده لئ مه رج نیو ته نیا سوننه ته^{١١٦}.

^{١١٤} بېوانه: (شرح صحيح مسلم) ج ٥ ص ٣٠٨، وه: (فتح الباري) ج ٤ ص ٦٦٨، ٦٦٩.

^{١١٥} بېوانه: (المجموع) ج ٦ ص ٣٥٧، ٣٥٨، وه (نيل الاوطار) ج ٤ ص ٢٩٥.

^{١١٦} بېوانه: (المجموع) ج ٦ ص ٣٥٨، وه (شرح صحيح مسلم) ج ٥ ص ٣٠١٥، وه: (المحلى) ج ٦ ص ١٣٨.

۳- به شیک له زانایان که (بغوي) به زوربه ی داناون و (ابوحنيفة و مالك و ابو ثورو ابن المنذر) یان له نیودان و قسه یه کی (احمد) یشه، ده لین: ژنیش - مادام تو یزی لئ کراو و خاوه ن عوزر نه بی - پیویسته که فاپرت بدات وهک میړده که ی، هه ندیکیشیان که (داود و شافعی و اوزاعي) یان له نیودان ده لین: ژن که فاپرتی له سر نیه ^{۱۱۷}.

۴- زانایان له سر نه وه یه کده نګن که بابای پوژووشکین به جیماع نه گهر له یه ک پوژدا چهن جارتیکش جیماعه که ی دووباره بکاته وه هریه ک که فاپرتی له سره، به لام نه گهر له پوژنک زیاتر بی، نه وه بۆ ههر پوژنک که به هو ی جیماع کړنه وه چواندوویه تی که فاپرتی کی له سره ^{۱۱۸}، به لام (ابو حنيفة و شوین که وتوانی توژنک پایان جیایه) ^{۱۱۹}.

۵- بابای پوژو و گپړه وه ی په مه زان بیجګه له په مه زانی سالی دووهم و نه و پوژانه که پو و گرتنیان تیدا قه ده غه کراوه، له سر له بهری سالی دا بوی هیه پوژو و کانی بګرئ، نه مه پای زوربه ی هره زوری زانایانه، به لام له (علي بن ابي طالب) خوا لئی پازی بی و (الحسن البصري والزهری) یه وه هاتوه که پوژو و گپړانه وه یان له مانگی (ذوالحجة) دا پی په سهند نه بووه ^{۱۲۰}.

۶- زوربه ی هره زوری زانایان که جګه له: (علي بن ابي طالب و معاذ و ابن عباس و انس و ابوهريرة) خوا لئیان پازی بی (اوزاعي و ثوري و ابوحنيفة و مالك و احمد و اسحاق و ابو ثور) یشیان له نیودان خوا له هه موویان پازی بی پایان وایه که په سهند نه وه یه پوژو و چوینراوه کانی په مه زان به دوا ی یه ک داو بی پسانه وه بګپړنه وه، نه گهرنا به جیا جیاش ههر دروسته، به لام (ابن عمر و عائشة والحسن البصري و عروة بن الزیرو النخعي و داود الظاهري) گو توویانه: فه رزه به دوا ی یه ک دا بیانګپړته وه ^{۱۲۱}.

^{۱۱۷} بېوانه: (شرح صحيح مسلم) ج ۵ ص ۳۰۱۶، وه (نیل الاوطار) ج ۴ ص ۲۹۵، ۲۹۶. وه بېوانه: (بداية المجتهد) ج ۱ ص ۲۱۵.

^{۱۱۸} بېوانه: (بداية المجتهد) ج ۱ ص ۳۱۶، وه بېوانه: (الفقه الاسلامي) ج ۳ ص ۱۷۴۲، ط ۴.

^{۱۱۹} نه ویش نه وه یه که نه گهر که سیک له په مه زان دا جیماعی کړد، پاشان بهر له وه ی که فاپرت بدات پوژنکی دیکه جیماعی کړده وه، نه وه بهس یه ک که فاپرتی ده وئ. بېوانه: (الفقه الاسلامي) ج ۳ ص ۷۴۲.

^{۱۲۰} بېوانه: (المجموع) ج ۶ ص ۲۸۸، وه بېوانه: (المفصل) ج ۲ ص ۷۷.

^{۱۲۱} بېوانه: (المجموع) ج ۶ ص ۲۸۷، وه بېوانه: (المفصل) ج ۲ ص ۷۸، ۷۹.

۷- زۆربەى زانايان كە جگە لە (ابو هريرة وابن عباس و عطاء بن رباح و قاسم بن محمد و زهري) خوا لىيان پازى بى (اوزاعي و مالك و ثوري و شافعي و احمد و اسحاق) يشيان لەنيودان دەلن: ھەركەسىك پۆژووی پەمەزانىك قەرزدار بوو، ۋە بەبى عوزر گىرپانەۋەكەى دواخست تا پەمەزانى دىكە ھات ئەۋە پىۋىستە وىپراى گىرپانەۋە بۆ ھەر پۆژوۋىيەكيش فیدیە (خواردنى نەدارىك) يەك بدات، بەلام ئەگەر دواخستەكەى لەبەر ھۆيەكى پەوا و شەرى بوو، ئەۋە ھەر گىرپانەۋەى لەسەرەو فیدیەى ناۋى، بەلام (ابو حنیفە و مزني و داود) دەلن: ھەرچۇن بىت ھەر گىرپانەۋەى لەسەرەو فیدیەى ناۋى، (ابن عباس و ابن عمر و سعید بن جبیر و قتادة) ش دەلن: مادام پەمەزانىكى دىكەى بەسەرداھات گىرپانەۋەى ناۋى ۋەبى لەجیاتى ھەر پۆژىك فیدیەك بدات^{۱۲۲}.

ۋە (نووي) گوتوۋىەتى: پاى پاست تر لەمەزەبى شافىعى دا ئەۋەيە كە ئەگەر چەند پەمەزانىك بەبى ھۆو عوزرى شەرى پۆژوۋە قەرزەكانى دواخست ئەۋە بە ژمارەى پەمەزانە تىپەرپوۋەكان بۆ ھەر پۆژوۋىەك فیدیەى دەكەونە سەر^{۱۲۳}.

۸- ئەگەر پۆژوۋىگىرىك لەپۆژىكى پەمەزان دا چوۋە لای ھاۋسەرەكەى (جىماعى كرد) ۋە گوتى: نەمەزانىۋە كە ھەپامە! تەماشە دەكەين ئەگەر لەو جۆرە كەسانە بوو كە بەھۆى تازە مسولمان بوونى يان دوورى لەزانايان ۋە ئەھلى ئىسلامەۋە ئەۋجۆرە زانىارىيانەى لىپەنھان بن، ئەۋە كەفارەتى^{۱۲۴} ناكەۋىتە سەر، ئەگەرنا دەكەۋىتە سەرى، ھەرچۇنىش بى پۆژوۋەكەى بەتالە^{۱۲۵}.

ameer.maktab@yahoo.com

/AliBapir

/AliBapir

/MediaAmeerOffice

www.alibapir.net

^{۱۲۲} بېوانە: (المجموع) ج ۶ ص ۲۸۷، ۋە بېوانە: (المفصل) ج ۲ ص ۷۷، ۷۸.

^{۱۲۳} بېوانە: (المجموع) ج ۶ ص ۲۸۵، ۲۸۶.

^{۱۲۴} وشەى (كفارة) يانى: سېرەرەۋەو خاۋىن كەرەۋەو ئەسلى وشەكەش (كفر) ە كە بەماناى (ستر)ە.

^{۱۲۵} بېوانە: (المجموع) ج ۶ ص ۳۵۷.

۸- کەسەيک بمرئ و پۆژووی پەمەزان قەرزاربئ حوکمی چىیه؟!

ئەو کەسەي کە دەمرئ و پۆژووی پەمەزان قەرزدارە لەدوو حالان بەولاه نیه:

ا- کە ھۆبەکی شەری ھەبووبئ کە نەیتوانیو پۆژووکان بگێریتەو، ئەو ھۆبەش بەردەوام بووبئ تا کاتی مەرگی، ئەو تیکرای^{۱۲۶} زانایان بەلای کەمەو زۆربەي ھەر زۆریان دەلئ: ھیچی لەسەر نیەو میراتگرو خزمەکانی نەپۆژووگرتن نەفیدیەیان لەسەر پیویست نیه، چونکە ھەر لەئەسل دا قەرزدار نیە لەسۆنگەي ئەووە کە ھەتا مردوہ لەتوانای دا نەبووہ ئەو فەپزە جئ بەجئ بکات، خواش فەرموویەتی: (لَا يَكْلِفُ اللَّهُ نَفْسًا الْاُسْغَهَا) البقرة: ۲۸۶، وە فەرموویەتی: (فَاتَّقُوا اللَّهَ مَا اسْتَطَعْتُمْ....) التغابن: ۱۶، پیغەمبەريش ﷺ فەرموویەتی: (وَإِذَا أَمَرْتُمْ بِأَمْرٍ فَأَتُوا مِنْهُ مَا اسْتَطَعْتُمْ) رواه البخاري ومسلم عن أبي هريرة رضي الله عنه.

ب- کە توانیبیستی و دەرفەتی ھەبووبئ پۆژوو چوینراوہکانی بگێریتەو، بەلام ھەر بەئانقەست کەمتەرخەمی کردبئ و گوی نەدایبئ تا مردوہ، جا ئەم جۆرەیان بئگومان قەرزدارو زانایانیش لەوبارەو کە ئایا خزم و نزیکەکانی چى بۆ بکەن و چۆن ئەو قەرزەي بۆ بدەنەو بەگشتی سئ پايان ھەن:

یەكەم: بەشیکیان کە (طاوس الحسن البصري والزهري وقتادة و ابو ثور و داود الظاهري^{۱۲۷} وابن حزم^{۱۲۸} والشيعة الامامية^{۱۲۹}) یان لەنیودان و (نوي) یش بە یەكێک لەدوو پایەکانی شافیعی داناوہو گوتووشیەتی^{۱۳۰}: (اصحهما في الدليل) لەپووی بەلگەوہ پاسترینیانە، وە زۆربەي ھەرەزۆری زانایانی فەرموودەناس (محدث) یش پەسەندیان کردوہ^{۱۳۱} وەك (بخاري^{۱۳۲} و ابوالطيب^{۱۳۳} الطبري ونوي و ابن حجر العسقلاني^{۱۳۴} وشوکاني^{۱۳۵} قنوجي^{۱۳۶}) دەلئ: سوننەتە خزم و کەس و کاری پۆژووہکانی بۆ بگرنەوہ.

^{۱۲۶} بڕوانە: (المجموع) ج ۶ ص ۳۹۵، وە (المفصل) ج ۲ ص ۹۳.

^{۱۲۷} بڕوانە (المجموع) ج ۶ ص ۳۹۵.

^{۱۲۸} بڕوانە: (المحلى) ج ۶ ص ۱۹۱، مسألة: ۷۷۵.

^{۱۲۹} بڕوانە: (الفقه على المذاهب الخمسة) ص ۱۵۸، ديث الصحيحة الصريحة).

^{۱۳۰} بڕوانە: (المجموع) ج ۶ ص ۳۹۵، وە لە: (شرح صحيح مسلم) ج ۵ ص ۳۰۷۴ دا گوتوویەتی: (وهذا القول هو الصحيح المختار الذي نعتقده وهو الذي صححه محققوا اصحابنا الجامعون بين الفقه والحديث لهذه

الاحاديث الصحيحة الصريحة).

^{۱۳۱} بڕوانە: (نيل الاوطار) ج ۴ ص ۳۲۰.

^{۱۳۲} بڕوانە: (فتح الباري) ج ۴ ص ۷۰۶، ۷۰۷.

^{۱۳۳} ھەمان سەرچاوەي پيشوو.

^{۱۳۴} ھەمان سەرچاوەي پيشوو.

^{۱۳۵} بڕوانە: (نيل الاوطار) ج ۴ ص ۳۲۱.

بگره (ابن حزم) به فقه پزیشی ده زانی له سهریان^{۱۳۶}! جا ژور له م زانایانهش ده لاین که س و کاری مردوو که سهرپشکن له نیوان پۆژوو و گرتن و فیدیه دان و هه رکامیکیان بن هه ده بن^{۱۳۷}.

دووهم: هه ندیکیشان وهک: (لیث و احمد و اسحاق و ابو عبید) ده لاین: دروسته پۆژووی له خوگیراو (نذر)ی بۆ بگێرێته وه، به لām هی دیکه چ هی په مه زان و چ هی غهیری په مه زان دروست نیه بۆ مردوو بگێرێته وه،

سێیهم: (ابو حنیفه و مالک) یش ده لاین: ههچ جوړه پۆژوویهک بۆ مردوو ناگێرێته وه، به لکو ده بن فیدیه ی بۆ له جیاتنی پۆژوو هکانی بدری، وه (قاضي عیاض) گوتهویه تی، ئەمه پای جه ماوه ری زانایانه^{۱۳۸}.

به لām له راستی دا وهک پشتریش له زمانی زانایانه وه باس مان کرد مادام فهرمووده ی راست و راشکاو (صحيح و صحيح) ی پینغه مبه ر ﷺ له و باره وه هه بن، ئەگه ر نهک جه ماوه رو ژۆرینه بگره سه رجهم زانایانیش له سه ر پاو بۆ چوونیک کۆبن که له به رانه ری دا فهرمایشتی ئەو زاته هه بن که م و ژۆری ئەو زانایانه له گه ل پۆژو حورمه تی ته و او مان دا بۆیان هه چ له مه سه له که ناگۆڕی، ئنجا هه ر بۆیه شه که زانیه کی پایه به رزی وهک (نووی) له گه ل ئەوه ش دا که خو ی به شوین که وتوو و په یره یی شافیعی ده زانی، به لām چونکه ده زانی پینغه مبه ر ﷺ له و باره وه فهرمووده و به ریاری هه یه به بن سەل کردن و سەل مینه وه هه م له کتیبی: (المجموع) و هه م له (شرح صحيح مسلم) هکه ی دا فهرمووده که ی کردۆته پیشه و او چرای پنگاو پۆیشته وه و گوتهویه تی: (وهذا القول هو الصحيح المختار الذي نقتد به).

که واته: مردوو مادام قه رزدار ی پۆژووی مانگی په مه زان بن بۆ خزمان و که س و کاری سوننه ته هه ندیکیش به فقه پزی ده زانن که رۆژوو قه رزه کانی بۆ بگرنه وه، ئەگه ر نا به لای که مه وه له میراتی خو ی ئەگه ر هه یبوو ده نا له ما و سامانی خو یان به ئەندازه ی رۆژوو هکانی فیدیه ی بۆ بده ن.

ئەو فهرموودانه ش که زانایان کردوویانن به به لگه ی پۆژوو بۆ گێرانه وه ی مردوو له لایه ن که س و کاری یه وه ژۆرن، بۆ وینه:

^{۱۳۶} بهروانه: (الروضة الندية) ج ۱ ص ۳۴۰.

^{۱۳۷} بهروانه: (المحلى) ج ۶ ص ۱۹۱.

^{۱۳۷} بهروانه: (فتح الباري) ج ۴ ص ۷۰۶، ۷۰۷. که گوتهویه تی: (... وانما قالوا يتخير الولي بين الصيام والأطعام)، وه بهروانه: (المفصل) ج ۲ ص ۹۷، وه بهروانه (شرح صحيح مسلم) ج ۵ ص ۳۰۷۴، که گوتهویه تی: (... فان من يقول بالصيام يجوز عنده الأ طعام، فثبت ان الصواب المتعين تجويز الصيام وتجويز الأ طعام والولي مخير بينهما).

^{۱۳۸} بهروانه (شرح صحيح مسلم) ج ۵ ص ۳۰۷۴.

* (عن عائشة رضي الله عنهما أن رسول الله ﷺ قال: مَنْ مَاتَ وَعَلَيْهِ صِيَامٌ، صَامَ عَنْهُ وَلَبَّاهُ) متفق عليه، واته: هرکه سينک مردوو پوژووگرتنی له سهر بوو، با نزیکه که ی بوی بگریته وه.
 * (عن ابن عباس رضي الله عنهما أن رسول الله ﷺ فقالت: إن أُمِّي مَاتَتْ وَعَلَيْهَا صَوْمُ شَهْرٍ، فقال: أَرَأَيْتَ لَوْ كَانَ عَلَيْهَا دَيْنٌ أَكُنْتُ تَقْضِيهِ؟! قالت: نَعَمْ، قال: فَذَيْنُ الله أَحَقُّ بِالْقَضَاءِ) رواه البخاري ومسلم وأصحاب السنن.

واته: ئافره تیک هاته لای پیغه مبهری خوا ﷺ گوتی: دایکم مردوو پوژوو مانگیکیش قهرزداره! فهرمووی: ئایا نه گهر دایکت قهرزی خه لکی له سهر بووایه بو ت ده دایه وه؟ گوتی: به لئ، فهرمووی: ده جا قهرزی خوا شایسته تره بدریته وه.
 ئنجا زانایان دهریاره ی نه وه که ئایا کئ و کئ له خزم و نزیکانی مردوو بویان هیه پوژوو قهرزکانی بو بگرته وه و بگریته وه؟ زورشتیان گوتوه، به لام پوخته که ی نه وه یه که مه به ست له وشه ی: (ولی) که له فهرمووده که دا هاتوه، وه که هرکام له (نووی) و (الحافظ ابن حجر العسقلانی) گوتوو یانه: ^{۱۴۰} (والمعاد بالولی القریب، سواء كان عَصْبَةً^{۱۴۱} أو وارثاً أو غیرهما، وقيل المراد الوارث. وقيل العَصْبَةُ، والصحيح الأول) واته: وه مه به ست له دوس ت (ولی) نزیک و خزمه، جا ئایا هی پشتی بئ یان هر میراتگریک بیت یان غه یری نه وان، وه گوتراوه مه به ست میراتگره، وه گوتراوه خزمی پشتی یه، به لام قسه ی راست هر یه که میانه - که خزم و نزیکه جاهر پله یه کی هه بی -.

ههروه ها زانایان له سهر نه وه ش مش ت و مریان بووه که ئایا نه گهر بابایه کی بیگانه و دور بو بابای مردوو به پوژوو بئ و بوی بگریته وه بوی به رده که وئ؟! هه ندیکیشیان بو وینه: (نووی) ^{۱۴۲} و (شوکانی) ^{۱۴۳} پایان وایه که به بی ئیزن و مؤله تی خزم و نزیکه کانی به رناکه وئ، به لام (بخاری و ابوالطیب الطبری و ابن حجر العسقلانی) ^{۱۴۴} پایان وایه که هرچون بئ به رده که وئ، وه که چون نه گهر بابایه کی بیگانه ش قهرزی مردوو بداته وه له سهری لاده چئ: واش پئ ده چئ پای (بخاری) و هاوه له کانی پیکاییه تی پیم وایه نه وه ش له لوتف و که رده می بئ سنووری خوا نزیک تره و هر خواش زاناته ر.

^{۱۴۰} بهوانه: (شرح صحيح مسلم) ج ۵ ص ۳۰۷۴.

^{۱۴۱} وشه ی (عصبه) له ئه سلی زمان دا نه وه یه که نووسیومانه (خزمی پشتی) به لام له زانیاری فرائض دا به و که سانه ده گوتری که به شیک دیا ری کرا و (مفروض) یان له میرات دا بو دانه تراوه و هرچی یه که له بهر خاوه ن به شه کان (ذو الفروض) مایه وه ده یی بن، (المعجم الوسيط) ص ۶۰۴.

^{۱۴۲} بهوانه: (شرح صحيح مسلم) ج ۵ ص ۳۰۷۴.

^{۱۴۳} بهوانه: (نیل الاوطار) ج ۴ ص ۳۲۱.

^{۱۴۴} بهوانه: (فتح الباری) ج ۴ ص ۷۰۷.

۹- چۆنچە تى گىرتى پۇرۇشى پەمەزان بۇ باباى دىل و بۇ كەسانىك
كە لەولاتىكن پۇرۇشى تىدا كورت و شەوى تىدا درىژە يان بەپىچە وانەو:

لەبارەى چۆنچە تى بەپۇرۇو بوونى باباىەكى دىل (اسير) يان دوورخراو (نفي) يەك گە
لەشونىكى دوورو پەرىدەو دوور لەخەك، يان لەنىو خەلكىكى كافردا گىراون و ئاگايان
لەمانگەكانى سال يان تەنانەت لەشەو پۇرۇش نىە بۇ وىنە ئەگەر لەخەپسخانەىەكى
تارىك و تەلەم دابن، ئەو زۆرىەى ھەر زۆرى ^{۱۱۵} زاناىان پايان بەم شىوہىە:

پىويستە ھەول بىدات و كۇشش (اجتھاد) بىكات كە بزانى داخوا پەمەزان ھاتوہ يان ئە
جا ئەوكاتە بەپىى زانايارى و مەزەننەىەك كە بۇى پەيدا بووہ بەپۇرۇو دەبى، جا ئەگەر
پۇرۇوگرتنەكەى پىك لەكاتى پەمەزان دا بوو، يان لەدواى پەمەزان ئەوہ پۇرۇوہكانى بى
وہەر دەكەون، بەلام ئەگەر كەوتبوونە پىش پەمەزان بۇى حىساب ناكىرن و دەبى دواى
بىانگىرنتەوہ، بەلام (الحسن بن صالح) پاي وايە كە ھەرچونىكى بى ھەر بۇى بەرناكەون و
دەبى بىانگىرنتەوہ؛ ھەرەھا زۆرىەى ھەر زۆرى زاناىان پايان وايە كە ئەگەر ھەندىك
لەپۇرۇوہكانى كەوتبوونە پەمەزانەوہ ھەندىكىشيان پىش پەمەزان بوون، ئەوہ ئەوانەى
كەوتوونە نىو پەمەزانەوہ بەردەكەون و ئەوانى دىكەش ھىچ و دەبى بىانگىرنتەوہ ^{۱۱۶}

دەبارەى كەسانىكىش كەلەولاتىكن كە پۇرۇشكانى تىدا درىژترن لەشەوان يان
بەپىچە وانەوہ، ئەو زاناىان دوو پايان ھەن:

۱- بەشىكىان دەلن: دەبى ئەندازەگىرى پۇرۇشى پۇرۇو تىداگىران بەگوىرەى ئەو ولات و
شونىنانەن بكىرى كەشەو پۇرۇشان تىدا ميانە (معتدل)ن، وەك شارەكانى مەككەو مەدىنە
كەشەرع دانان (تشرىع)ىش ھەر لەوان دا بووہ ^{۱۱۷}.

ب- بەشىكىشيان پايان وايە كە ئەندازەگىرى (تقدىر) يەكە دەبى بەپىى ئەندازەى
شەو پۇرۇ نىزىكىترن ولاتى ميانە (معتدل) بىت، لىيانەوہ ^{۱۱۸}.

ئاشكراشە كە لەم پۇرۇگارەدا كە بەھوى پەرەستاندن و بەرەو پىش چوونى دامو
دەزگاكانى راگەياندى ھەمەجۇرەوہ دنيا وەك شارىكى لى ھاتوہ، چارەسەرى ئەو
مەسەلەىە شتىكى زۆر سىناىە، جا بەھەر بارىكىان دا بى گرفتى تىدا نىەو ھەردو
پايەكەش لەنىوہپوك دا ئەگەر يەكىش نەبن زۆر لەيەكەوہ نىزىكن.

^{۱۱۵} كە ھەركام لە (ابوحنيفة و مالك و شافعي و ابوثير و احمد) لەنىودان، بېوانە: (المجموع) ج ۶ ص ۳۹۱،
وہ بېوانە: (المغني والشرح الكبير) ج ۳ ص ۱۱، ۱۲.

^{۱۱۶} بېوانە: سەرچاوەى پىشوو: (شرح صحيح مسلم) و (فتح الباري) ھەمان بەرگ و لاپەرە.

^{۱۱۷} بېوانە: (فقه السنة) ج ۱ ص ۶۱۶.

^{۱۱۸} ھەمان سەرچاوەى پىشوو.

۱۰- شهوی قه‌در (لیلة القدر):

خوا پشتیوان بی له‌چوار بر‌گه‌دا باسی شه‌وی قه‌در ده‌که‌ین:

یه‌ک: پیناسه‌ی شه‌وی قه‌در^{۱۱}:

شه‌وی قه‌در گه‌وره‌ترین و چاک‌ترین شه‌وه له شه‌وه‌کانی سال، چونکه خ‌وای زاناو په‌نهان بین فهرموویه‌تی: (لَيْلَةُ الْقَدْرِ خَيْرٌ مِنْ أَلْفِ شَهْرِ) القدر: ۳، واته: شه‌وی قه‌در له‌هزار مانگ چاک‌تره، که دیاره مه‌به‌ست له‌چاک‌تر بوونی شه‌وه چاک‌تر بوونی خواپه‌رستی و دینداری‌یه له شه‌وه‌دا، له‌پرووی خ‌یرو پاداشته‌وه.

وشه‌ی (قَدْر) یش یان مه‌به‌ست پی‌ی قه‌درو حورمه‌ت و ریزو شه‌په‌فه، یان مه‌به‌ست نه‌ندازه‌گیری‌یه، جا نه‌گه‌ر مه‌به‌ست حورمه‌ت و ریزو که‌پامه‌ت بی شه‌وه دیارو پوونه، چونکه بینگومان شه‌وی ناوبراو شه‌ویکی خاوه‌ن ریزو شه‌په‌فو که‌پامه‌ته.

وه‌نه‌گه‌ر نه‌ندازه‌گیری (تقدیر) بی‌ت، شه‌وه ه‌وی ناو‌نرانی به‌و ناوه‌و وه‌سف کردنی به‌و سیفه‌ته شه‌ویه که له شه‌وه‌دا ه‌رچی کاروبارو بریاری شه‌و س‌اله‌یه له‌لایه‌ن فریشته‌کانه‌وه ده‌نووسری و تو‌مارده‌کری، وه‌ک خ‌وای کاربه‌جی فهرموویه‌تی: (تَنْزِلُ الْمَلَائِكَةِ وَالرُّوحِ فِيهَا بِإِذْنِ رَبِّهِمْ مِنْ كُلِّ أَمْرٍ) القدر: ۴، واته: فریشته‌کان و جو‌پرائیل به‌فرمانی په‌روه‌دگاریان تییدا دینه خوار بو ه‌ر کاروباریک - که نه‌ندازه‌گیری بکه‌ن -.

دوو: پله‌و پایه‌ی شه‌وی قه‌درو گه‌روه‌یی و پاداشتی خواپه‌رستی و طاعت تییدا‌کردن:

خ‌وای په‌روه‌دگار فهرموویه‌تی: (بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ: إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةِ الْقَدْرِ، وَمَا أَذْرَاكَ مَا لَيْلَةُ الْقَدْرِ، لَيْلَةُ الْقَدْرِ خَيْرٌ مِنْ أَلْفِ شَهْرٍ، تَنْزِيلُ الْمَلَائِكَةِ وَالرُّوحِ فِيهَا بِإِذْنِ رَبِّهِمْ مِنْ كُلِّ أَمْرٍ، سَلَامٌ هِيَ حَتَّى مَطْلَعِ الْفَجْرِ) القدر.

واته: به‌ناوی خ‌وای به‌به‌زه‌یی به‌خشنده. ئیمه نار‌دو‌مانه‌ته خوار - واته قورپان - له‌شه‌وی ریز - یان نه‌ندازه‌گیری - دا. وه تو‌چووزانی شه‌وی ریز چی‌یه؟ شه‌وی ریز - خواپه‌رستی و طاعت تییدا‌کردنی - له‌هزار مانگ باشته‌ره. فریشته‌کان و جو‌پرائیل به‌فرمانی په‌روه‌دگاریان بو‌بریار و نه‌نجام دانی ه‌ر کاریک تییدا دینه خ‌واری وه شه‌وه شه‌وه ه‌ر خ‌یرو خ‌وشی و ناشتی‌یه هه‌تا شه‌به‌قی به‌یانی.

پینغه‌مبه‌ری خواش ❦ له‌وباره‌وه فهرموویه‌تی: (.. وَمَنْ قَامَ لَيْلَةَ الْقَدْرِ إِيمَانًا وَاجْتِسَابًا غُفِرَ لَهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِهِ) رواه البخاري ومسلم.

واته: وه ه‌ر که‌سینک له‌شه‌وی قه‌دردا به‌ئیمان و ئیخلاصه‌وه هه‌ستی - بو خواپه‌رستی - ه‌رچی گونا‌حی ر‌اب‌ردوویه‌تی ده‌بو‌ری.

^{۱۱} بروانه: (فتح الباري) ج ۴ ص ۷۸۴، ۷۸۵، وه بروانه: (شرح صحيح مسلم) ج ۵ ص ۳۱۲۷، ۳۱۲۸.

سى: شەۋى قەدر كەنگىيە؟!

زانايان دەربارەى ئەۋە كە شەۋى قەدر كەنگىيە چ شەۋىكە ۋەك (الحافظ ابن حجر) هېناۋىيەتى زىاتر لەچل (٤٠) قسەى لەسەرە^{١٥٠}! بەلام ئەۋى زىاتر دەقەكانى سوننەت دەيگەيەنن و تاراددەيەكى زۆر جىگەى دۇنيايىيە ئەۋىيە كە لەشەۋە تاقەكانى دەشەۋى كۇتايى پەمەزانە، لەۋبارەۋە چەندان فەرموودە ھەن، بۇ ۋىنە:

* (عن عائشة رضي الله عنها أن رسول الله ﷺ قال: تَحْرُؤُا لَيْلَةَ الْقَدْرِ فِي الْوَتْرِ مِنَ الْعَشْرِ الْأَوَاخِرِ مِنْ رَمَضَانَ) متفق عليه.

ۋاتە: لە تاقەكانى دەشەۋى كۇتايى پەمەزان دا بۇ شەۋى قەدر بخەفتىن.

ھەرۋەھا فەرموويەتى:

* (إِلْتَمِسُوهَا فِي الْعَشْرِ الْأَوَاخِرِ مِنْ رَمَضَانَ...) متفق عليه.

ۋاتە: - بۇ شەۋى قەدر - لە دە شەۋەكانى كۇتايى پەمەزان بۆى بگەپىن.

جا لەسۇنگەى ئەۋەۋە كە مانگى پەمەزان ۋەك مانگەكانى دىكەى عارەبى بىست و نۆيىيان ھەيەۋ سى (٣٠) پەريان ھەيە، ئەگەر مسۇلمان بىەۋى بەمسۇگەرى بىيىكى دەبن دەشەۋەكانى كۇتايى ھەموويان بەطاعت و خواپەرستى زىاتر چاكتىر زىندوۋ بكاۋە، چونكە ئەگەر ۋا بكاۋ جەبى نادات و ھەر دەيىكى.

ئىنجا لەبەرئەۋەى لەچەند فەرموودەيەكيش دا ھاۋە كە لەۋ ھەۋت شەۋانەى كۇتايى دايە كەۋاتە ئامانجەكە نزيك كەۋتۆتەۋە، بۇ ۋىنە: پىغەمبەر ﷺ فەرموويەتى:

* (أَرَأَيْتُمْ لَوْ أَنَّ تَوَاطُأَ فِي السَّبْعِ الْأَوَاخِرِ فَمَنْ كَانَ مُتَحَرِّبًا فَلْيَتَحَرَّهَا فِي السَّبْعِ الْأَوَاخِرِ)

رواه البخاري ومسلم عن ابن عمر رضي الله عنهما.

ۋاتە: دەبىنم خەۋنەكانقان لەسەر ھەۋت شەۋى كۇتايى يەكيان گرتۆتەۋە، جا ھەر كەسەك بۆى دەگەپى با لەۋ ھەۋت شەۋى كۇتايى دا بۆى بخەفتىن.

چۈار: لەشەۋى قەدر دا چ جۆرە خواپەرستىيەك باشتەرە؟!

بىگومان خواپەرستى لەھەموو كات و شۆيىنك دا ھەر شتىكى پىۋىست و پەسەندو چاكە، بەلام لەۋكات و شۆيىنانەدا كە خۋاى كاربەجى و پەنھان بىن پىزو حورمەتى زىاترى لىناۋە پىۋىست ترو پەسەندترەۋ خىرو پاداشتى زىاتر چاكتىر ھەيە.

^{١٥٠} بېۋانە: (فتح الباري) ج ٤ ص ٧٩١.

جا يه كيک لهو کاتانه بگره گرنګرین و مه زنتړینیان شهوی قه دره، به لام ئایا ج جوړه خواپه رستۍ یه لهو شه ودا گه وره تره و پاداشتی زیاتره؟ وه لامه که ی له بهر تیشکی نه م دوو فرموده ی پیغه مبهری خوادا ﷺ ددهینه وه، که فرموویه تی:

* (مَنْ قَامَ لَيْلَةَ الْقَدْرِ اِيْمَانًا وَاحْتِسَابًا غُفِرَ لَهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِهِ) رواه البخاري و مسلم عن ابي هريرة. واته: هرکه سيک به نيمان و خوا پی مه به ست بوونه وه شهوی قه در شه و نويز بکات نه وه هرچی گوناخی پيشوویه تی ده بووردری.

* (عن عائشة رضي الله عنها قالت: قلت يا رسول الله! أُرأيت إن عَلِمْتُ أَيَّ لَيْلَةٍ لَيْلَةُ الْقَدْرِ، مَا أَقُولُ فِيهَا؟! قال: قولي: أَللَّهُمَّ اُنْكَ عَفُوٌّ تُحِبُّ الْعَفْوَ فَاعْفُ عَنِّي) رواه احمد وابن ماجه والترمذي وصححه. واته: عائشه خوا لتي پازي بن گوتوویه تی: گوتم نه ی پیغه مبهری خوا، ده بیینی نه گهر زانیم چ شه ويک شهوی قه دره، ئایا چی تیدا بلیم؟! فرمووی: بلئی نه ی خوايه بينگومان تو ليبورده ی و حز له ليبوردين ده که ی ده جا ليم ببوره.

به لئی شهوی قه در شهوی هه موو جوړه کانی خواپه رستۍ یه، به تايبه ت نويزکردن - که له قورځان خویندن و پکووع و سه جده و زیکری خواو ته حیيات پیک دی - و له خوا پارانه وه و داوای ليبوردين کردن لئی.

ameer.maktab@yahoo.com

/AliBapir

/AliBapir

/MediaAmeerOffice

www.alibapir.net

www.alibapir.net

بەندى سىيەم : پۇژوو سۈننەتەكان

پۇژوو سۈننەتەكان بەگىشى دە جۇرن:

يەك: شەش پۇژ لە مانگى شەووال؛ پىغەمبەر ﷺ لەوبارەوۋە فەرموويەتى: (مَنْ صَامَ رَمَضَانَ ثُمَّ أَتْبَعَهُ سِتًّا مِنْ شَوَالٍ كَانَ كَصِيَامِ الدَّهْرِ) رواه مسلم و ابوداود و الترمذي و ابن ماجه و احمد عن ابى ايوب الانصاري رضي الله عنه.

واتە: ھەر كەسىك پەمەزان بگىرى پاشان شەشيش لەشەووال بەدوای دا بگىرى ئەو ۋەك ئەو ۋايە ھەموو سال بەپۇژو بووبى.^{۱۵۱}

جا ھەرچى (ابو حنيفة و شافعي و داود)ن رايان وايە كە يەكسەر لەدوای جەژنەوۋە بى پسانەوۋە بەدوای يەكدا بگىرىن چاكتەر، ئەگەرنا مادام بگەونە نىو شەووالەوۋە ھەر دروستەو ئەسلى سۈننەتەكە دىتەدى، بەلام (احمد) پاى وايە كە خىرو پاداشتەكەى ھەرچۇن بى يەكسانەو جياوازى نى.^{۱۵۲}

(مالك)يش پاى وايە كە شەشى شەووال سۈننەت نىن بگىرىن^{۱۵۳} ! بەلام ۋەك (نوي)^{۱۵۴} بەرپەرچى داوۋەتەوۋە پايەكەى بى ھىزەو، نەك پاى ۋى پاى ھەر كەسىكى دىكەش كە لەگەن فەرمایشتى پىغەمبەردا ﷺ تىك بگىرى ھەر بى ھىزەو پەت كراوۋە.

دوو: پۇژى عەرەفە، واتە ئەو پۇژەى كە حاجى يەكان لەدەشت و كىوى عەرەفات پادەوۋەستىن: كە دەبىتە ھۆى سېرناوۋەى گوناھەكانى سالى پابردوو و داھاتوو، ۋەك لەم فەرموۋدەيەدا دەرەكەوۋى: (عن أبي قتادة رضي الله عنه قال: سئل رسول الله ﷺ عن صوم يوم عرفة فقال: يُكْفَرُ السَّنَةَ الْمَاضِيَةَ وَالْبَاقِيَةَ) رواه مسلم و الترمذي و ابوداود و ابن ماجه و احمد و غيرهم.

بەلام زۆربەى ھەرە زۆرى زانايان رايان وايە كە بۇ كەسانىك كە لەعەرەفات بن - واتە لەحەج بن - سۈننەت نىە بگرە ناپەسەند (مكروه) يشە چونكە دەبىتە ھۆى بى ھىزبوونى و چاك دووعا و پارانەوۋە پىنەكرانى كە گەرەترىن عىبادەتى ئەو پۇژو شوۋنەيە، ھەندىكىش دەلىن مادام لەخۆى پىبىنى و نەبىتە ھۆى بى ھىزى و شىپزەبوونى ھەر سۈننەتە بىگىرى^{۱۵۵} : ديارە پاى زۆربەش بەھىزترە بەلگەدارترە.

^{۱۵۱} چونكە چاكە يەك بەدەيەو سالىش دەورى (۳۶۰) پۇژە، كەواتە: (۳۶۰ - ۱۰ × ۳۶).

^{۱۵۲} بېروانە: (المجموع) ج ۶ ص ۴۰۱.

^{۱۵۳} بېروانە: (الموطا) ج ۲ ص ۲۶.

^{۱۵۴} بېروانە: (شرح صحيح مسلم) ج ۵ ص ۳۱۲۸.

^{۱۵۵} بېروانە: (المجموع) ج ۶ ص ۴۰۳.

سئ: پۆژی دهیه می مانگی موحه پرهم (عاشوراء) : که نه میس وهك
(ابو قتادة) گنپاویه ته وه خوالینی پازی بن، پیغه مبه ر ﷺ که له باره یه وه پرسیارى لى کراوه
فهرموویه تی: (يُكْفَرُ السَّنَةُ الْمَاضِيَةُ) روه مسلم والترمذي وابوداود وابن ماجه واحمد.

واته: گوناچه کانی سالی پابردوو دهسپرتته وه.

ئنجا وهك (نووي) و زانایانی دیکهش گوتوویانه: مه به سست له گوناح سپرانه وه وورده
گوناحه کائن، نهك گوناحه زله کان، که سیکیش هر گوناحی گه وره ی هه بن ئومید وایه
بیته هوی سووک کرانیان و بۆ بابای بن گوناحیش مایه ی بهر زکرانه وه ی پله و پایه ن^{۱۵۶}.

شایه نی باسیشه که ویرای تیدا به پۆژوو بوونی دهیه می مانگی موحه پرهم، گرتنی
پۆژی نویه میشی هر سوننه ته چونکه پیغه مبه ر ﷺ له سالی تیدا وه فوات کردنی دا
فهرموویه تی: (... فاذا كان العام المقبل إن شاء الله صُمنا اليوم التاسع) روه مسلم وابوداود والبيهقي
واحمد عن ابن عباس رضي الله عنهما.

واته: نه گهر سالی ئاینده هات نه گهر خوا بیه وی پۆژی نویه میس به پۆژوو ده بین.

چوار: نۆ پۆژه کانی سه ره تای مانگی (ذی الحجة): که پیغه مبه ری خوا ﷺ
له باره یانه وه فهرموویه تی: (ما مِنْ أَيَّامٍ الْعَمَلُ الصَّالِحُ فِيهَا أَفْضَلُ مِنْهُ فِي هَذِهِ الْأَيَّامِ) روه البخاري.
واته: هیچ پۆژانیک کرده وه ی چاکیان تیدا چاکتر و خیرتر نیه له م پۆژانه - که مه به سستی
ده پۆژه کانی سه ره تای مانگی (ذی الحجة) یه.

به لگه ی سوننه ت بوونی تیدا به پۆژوو بوونی نۆ پۆژه کانی سه ره تای مانگی ناوبراو که
گهره ترینیان پۆژی نویه مه وهك پیشتتر باسما ن کرد - نه م فهرمووده یه یه:

(عن هُنَيْدَةَ بْنِ خَالِدٍ عَنْ أَمْرَأَتِهِ عَنْ بَعْضِ أَزْوَاجِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَتْ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ يَصُومُ تِسْعَ
ذِي الْحِجَّةِ..) روه ابوداود ومذا لفظه واحمد والنسائي.

پینج: زۆربه ی رۆژه کانی مانگی موحه پرهم: چونکه پیغه مبه ری خوا ﷺ
فهرموویه تی: (أَفْضَلُ الصَّوْمِ بَعْدَ شَهْرِ رَمَضَانَ شَهْرُ الْمُحَرَّمِ، وَأَفْضَلُ الصَّلَاةِ بَعْدَ الْفَرِيضَةِ صَلَاةُ اللَّيْلِ)
روه مسلم واصحاب السنن واحمد والبيهقي.

واته: په سه ندترین پۆژوو دوا ی مانگی په مه زان پۆژوی مانگی موحه پرهم، وه چاکترین
نوێژیش دوا ی فه رزه کان شه ونوێژه.

^{۱۵۶} بهوانه: (شرح صحيح مسلم) ج ۵ ص ۳۱۱۹.

شه ش: زۆربهی پۆژهکانی مانگی شهعبان: بەلگهی ئەمیش ئەم دەقیه:
(عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ: مَا رَأَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ أَتَمَّ لِمَا شَهْرَ قَطُّ إِلَّا شَهْرَ رَمَضَانَ،
وَمَا رَأَيْتُهُ فِي شَهْرٍ أَكْثَرَ مِنْهُ صِيَامًا فِي شَعْبَانَ) متفق عليه.

واته: پێغه مبهری خوام ﷺ نه دیوه بێجگه له مانگی رهمهزان هه رگیز پۆژووگرتنی هیچ
مانگیکی تهواوکردبێ، وه نه مادیوه له هیچ مانگیک دا هیندهی شهعبان به پۆژوو بووبێ.

حهوت: مانگه حهرا مهکان (الاشهر الحرم) که بریتین له: (ذوالقعدة
وذوالحجة والمحرم ورجب): وهك لهم فهرموودهیه دا هاتوه که پێغه مبهر ﷺ به
پیایوکی (باهلی) فهرمووه: (صُمُّ مِنَ الْحُرْمِ وَأَتْرَكَ. صُمُّ مِنَ الْحُرْمِ وَأَتْرَكَ، صُمُّ مِنَ الْحُرْمِ
وَأَتْرَكَ) رواه احمد وابوداود وابن ماجه والبيهقي بسند جيد.

ههشت: پۆژانی دوو شه ممه و پینج شه ممه له ههفته دا: که لهو باره شه وه
چه ندان فهرمووده هه بۆ وینه:

(عن عائشة رضي الله عنها قالت: كان رسول الله ﷺ يَحْتَرِي يَوْمَ الْاِثْنَيْنِ وَالْخَمِيسِ)
رواه النسائي والترمذي وحسنه.

واته: پێغه مبهری خوا ﷺ له پۆژانی دوو شه ممه و پینج شه ممه دهخه فتا - بۆ پۆژووگرتن - .
ئنجای حیکمه تی تایبهت کردنی ئەو دوو پۆژهش به پۆژوووه ئەوهیه - وهك
پێغه مبهر ﷺ خۆی فهرموویه تی: -

(تَغْرَضُ أَعْمَالُ النَّاسِ فِي كُلِّ جُمُعَةٍ مَرَّتَيْنِ: يَوْمَ الْاِثْنَيْنِ وَيَوْمَ الْخَمِيسِ) رواه مسلم عن أبي هريرة
رضي الله عنه، واته: کرده وهکانی خه لکی هه موو ههفتهیهك دوو جار پاده نوینرین^{١٥٧}: پۆژی
دوو شه ممه و پۆژی پینج شه ممه.

ههروهها پێغه مبهر ﷺ که له باره ی پۆژی دوو شه ممه وه پرسسیاری لێ کراوه
فهرموویه تی:

(ذَلِكَ يَوْمٌ وَلِدْتُ فِيهِ وَيَوْمٌ بُعِثْتُ أَوْ أُنْزِلَ عَلَيَّ فِيهِ) رواه مسلم عن أبي قتادة رضي الله عنه، واته: ئەو
پۆژه پۆژی که تییدا له دایک بوو وم، وه پۆژی که تییدا پهوانه کراوم، یان تییدا قورشانم
بۆ نیرراوه ته خوار.

^{١٥٧} واته له سههر خوای پهروه دگاری پاده نوینرین وهك لهو فهرموودهیه دا هاتوه که (ابوداود و نسائی) له
(اسامة) ی دهگێرنهوه، بهوانه: (المجموع) ج ٦ ص ٤١١.

نۆ: سى پۇرۇز لەھەر مانگىك: لەوبارەشەو چەندان فەرموودە ھەن، بۇ وىنە:
(عن أبي هريرة رضي الله عنه قال: أوصاني خليلي بثلاث: صيام ثلاثة أيام من كل شهر وركعتي الضحى وأن أوقِرَ قبل أن أنام) رواد البخاري.

واتە: خۇشەويستەكەم پاى سپاردووم كە سى شتان بكەم: بەپۇرۇزبوونى سى پۇرۇز
لەھەر مانگىك دا، وە دوو پكاتى چىشتەنگا، وە كە نەخەوم ھەتا نوپۇزى وەتر نەكەم.
جا ھەرچەندە وەك زانايان گوتوويانە ھەرچۇن بى مادام لەھەر مانگىك دا سى پۇرۇز
بەپۇرۇزبوونى سوننەتە كە دىتەدى، ^{۱۵۸} بەلام پەسەندتر واىە كە ئەو سى پۇرۇزە بن كە پۇرۇزە
سپىيەكان (أَيَّامُ الْبَيْضِ) يان پىدەگوتى، جا ئەمانىش ھەرچەندە زانايان لەسەر
دىارى كوردن يان پاىان جىاوازەو (الحافظ ابن حجر) دە (۱۰) پاى زانايانى لەوبارەو
ھىناون ^{۱۵۹}، بەلام وەك (نوي) ^{۱۶۰} گوتوويەتى: ئەو كە زۇربەى ھەرە زۇرى زانايانى
لەسەرن ئەو ھەيە كە مەبەست پىيان ئەو پۇرۇزانەن كە شەوكانيان بەھوى مانگەو زۇر
سپى و پۇشنىن كە سىزەدەو چواردەو پازدەن، چونكە چەند فەرموودەيەك لەوبارەو ھەن بۇ
وینە: (عن جريرة بن عبدالله رضي الله عنه عن النبي ﷺ قال: (صِيَامُ ثَلَاثَةِ أَيَّامٍ مِنْ كُلِّ شَهْرٍ
صِيَامُ الدَّهْرِ، أَيَّامُ الْبَيْضِ: ثَلَاثَ عَشْرَةٍ وَأَرْبَعَ عَشْرَةٍ وَخَمْسَ عَشْرَةٍ) رواد النسائي بسند حسن.
واتە: بەپۇرۇزبوونى سى پۇرۇز لەھەر مانگىك بە بەپۇرۇزبوونى تىكپاى سال ھەيە.
ئەوانىش پۇرۇزە سپىيەكان، سىزەدەو چواردەو پازدە.

دە: پۇرۇزىك نا پۇرۇزىك: كە پىغەمبەر ﷺ فەرموويەتى: ئەو شىوہى پۇرۇزوگرتنى
(داود) ه عليه السلام، وەك لەو فەرموودەيەدا دەبىنرى كە (عبدالله بن عمرو بن العاص)
گىراويەتەو كە پىغەمبەر ﷺ فەرموويەتى:
(لا صوم فوق صوم داود، شَطْرُ الدَّهْرِ، صِيَامُ يَوْمٍ وَإِفْطَارُ يَوْمٍ) متفق عليه.
واتە: ھىچ پۇرۇزويەك لەسەرووى پۇرۇزوى داوودەو نىە، نىوہى سال، بەپۇرۇزبوونى
پۇرۇزىك و پىنەبوونى پۇرۇزىك.

ameer.maktab@yahoo.com

f /AliBapir

AliBapir

f /MediaAmeerOffice

www.alibapir.net

^{۱۵۸} بېوانە: (المجموع) ج ۶ ص ۴۰۹.

^{۱۵۹} بېوانە: (فتح الباري) ج ۴ ص ۷۴۹.

^{۱۶۰} بېوانە: (المجموع) ج ۶ ص ۴۱۰.

www.alibapir.net

جا خوینەری بەرپز! هەرچەندە ئەو پۆژوووانە هەموویان سوننەتن، بەلام وەك
لەدەقەکانی سوننەتیش دا دەرکەوت هەیانە خێرو پاداشتی زیاترەو، ئەگەر بشکونجی
وا پەسەندە ئینسان هەموو ئەو دە جۆرە پۆژوانە بگرێ، بەلام بێگومان لەیەک کات دا نا،
چونکە ئەو گونجاو نیە و هەندیکیان پێکەو تێک دەگیرێن، بەتایبەت پێنج شەممەو
دوو شەممە لەهەفتەداو پۆژیک نا پۆژیک و سێ پۆژ لەمانگی دا، بەلام دەتوانی هەر
ماوەیە یەکیک لەوجۆرانە بگرێ، بۆئەوێ رەفتار بەسەرچەم دەقەکان و سوننەتەکانی
پێغەمبەری خوا ﷺ بکات، کە بێگومان وەك کاتی خۆی لەبابەتی دووهم (بەنجینە
گرنگەکانی هەلس وکەوتی شەرییانەو ژیرانە لەگەل وردە بابەتە خێلافیەکان دا) دا
پوونمان کردەو، ئەو چاکتر و خێردار ترەو لەپێبازو سوننەتی پێغەمبەر ﷺ نزیک
ترە، نەك دەق گرتن و خوو پێوەگرتنی جوړو شیوەیەك لەجوړو شیوەکانی
خواپەرستیەکان و لێلانەدان و واز لێنەهێنانی، کە بێگومان ئەوجۆرە رەفتارە
سەرەپای پشت گوی خستنی بەشیکی سوننەت مایە پەیدا بوونی دەمارگیری و تەسك
بینی و لایەك لەهەق بینینیشە!

لەکۆتایی ئەم بەندی سییەمەش دا کە بۆ پۆژووو سوننەتەکانمان تەرخان کردبوو
بەپێویستی دەزانم ئاماژەییەکی کورت بەمەسەلەییەکی گرنگ بکەین کە بریتیە لە
تەواوکردن و نەکردنی پۆژویی سوننەت^{١٦١}:

زۆریە هەرە زۆری زانایان کە جگە لە: (عمر و علي و ابن مسعود وابن عمر و
ابن عباس و جابر بن عبدالله) خوا لێیان پازی بێ، هەرکام لە: (سفیان الثوري و
شافعي و احمد و إسحاق) یشيان لەنیودان، دەلێن: وا پەسەندە بگەیهێرتە سەر، بەلام
ئەگەر شکێنراش بەعوزریان بێ عوزر نەحەرپامەو نەگێرانهو شە دەوێ، (ابوحنيفة) ش
پای وایە کە تەواوکردنی فەپزە بەلام ئەگەر بەعوزرێکەو شکاندی هەر گێرانهو
لەسەرەو گوناچار نیە، بەلام بەبێ عوزر گوناچارەو دەبێ بيشیگێرتەو، (مالك و
ابوثور) یش پایان وایە تەواوکردنی فەپزە، بەلام ئەگەر بەعوزرێک شکاندی گێرانهو
لەسەر نیە، ئەگەر نا لەسەریتە^{١٦٢}.

^{١٦١} نوێژی سوننەتیش هەمان حوکمی هەیه، بپوانە: (المجموع) ج ٦ ص ٤٢١.

^{١٦٢} بپوانە: (المجموع) ج ٦ ص ٤٢١.

بەندى چوارەم

ئەو پۇژانەى كە پۇژووگرتىيان تىدا قەدەغەيە

پىغەمبەرى خوا ﷺ پۇژووگرتىنى لەچەند پۇژىك دا بەقەدەغە يان ناپەسەند
(مكروه) داناوہ كە ئەمانەن:

يەك و دوو: پۇژى جەژنى پەمەزان و پۇژى قوربان (يوم الفطر ويوم النحر):
(نووي)^{۱۶۲} گوتويەتى: زانايان لەسەر ئەو يەكەدەنگن كە پۇژووگرتن لەو دوو پۇژانەدا
حەرپامە، واتە وىپراى بەرنەكەوتنى پۇژووہ كە خاوەنەكەيان گوناخبارىش دەبى.
لەوبارەشەوہ فەرمودە زۆرن بۇ وىنە:

* (عن أبي سعيد الخدري رضي الله عنه أن رسول الله ﷺ نهي عن صيام يومين: يوم الفطر
ويوم النحر) متفق عليه.

واتە: پىغەمبەرى خوا ﷺ تىدا بەپۇژوو بوونى دوو پۇژانى قەدەغەكردوہ: پۇژى
جەژنى پەمەزان و پۇژى قوربانى سەرپەرىن -ى حاجىيان -.

سنى: پۇژەكانى پاش پۇژى قوربانى سەرپەرىن: كە بە (ايام التشريق)
ناسراون و لەسەر پاى زۆربەى نيزىك^{۱۶۴} بەيەكەدەنگى زانايانىش سنى پۇژن، وە زۆربەى
ھەرەزورى زانايان دەلىن پۇژوتىداگرتىيان حەرپامە^{۱۶۵}، بەلام زۆربەيان دەلىن بۇ باباى
حاجى كە حەجەكەى بەجۇرى (تمتع) بىت، مۇلەت ھەيە تىيان دا بەپۇژوو بىت مادام
قوربانى چنگ نەكەوتىن سەرى بىرى^{۱۶۶} - واتە تواناى كېرىنى نەبووبى - ھەندىكىشىيان
دەلىن: بەھىچ جۇرىك تىدا بەپۇژوو بوونيان دروست نىە.

چ بۇ باباى (تمتع)^{۱۶۷} چ بۇ غەيرى وى^{۱۶۸}، كەمىكىش لەزانايان دەلىن، بۇ ھەموو
كەس دروستە تىيان دا بەپۇژوو بىت^{۱۶۹}.

^{۱۶۲} بېوانە: (المجموع) ج ۶ ص ۴۵۲.

^{۱۶۴} بېوانە: (فتح الباري) ج ۴ ص ۷۷۰، وە بېوانە: (المجموع) ج ۶ ص ۴۵۴.

^{۱۶۵} بېوانە: (المجموع) ج ۶ ص ۴۵۴، ۴۵۵.

^{۱۶۶} ھەركام لە: (مالك و اوزاعي و اسحاق و شافعي و احمد) بايان وايە، بېوانە: (المجموع) ج ۶ ص ۴۵۵.

^{۱۶۷} (تمتع) واتە كەسنىك كە حەجى بەجۇرى (تمتع) كردىن كە لەباسى حەج دا پوونى دەكەينەوہ.

^{۱۶۸} بېوانە: (المجموع) ج ۶ ص ۴۵۴، وە (فتح الباري) ج ۴ ص ۷۶۸.

به لَام واپس دهچي ټه و پاڼه ي که دهلي: پوژووگرتنيان تيډا دروست نيه، مه گهر بؤ حاجي يه کي (متمتع) که تواناي قورباني سهربريني نيه، که وهک گوتمان پای زوربه ي زانايانه، له پاڼه کاني ديکه راست تر بيت، چونکه ټه فهرموودانه پشتگيري دهکن:

* (عن نبیة رضي الله عنه قال: قال رسول الله ﷺ: أَيَّامُ التَّشْرِيقِ ١٧٠ أَيَّامٌ أَكَلٌ وَشُرْبٌ وَذِكْرُ اللَّهِ تَعَالَى) رواه مسلم والنسائي وأبو داود وأحمد والبيهقي.

واته: پوژوه کاني ته شريق پوژاني خواردن و خواردنه وهو زيکري خوي به رزن.

* (عن عائشة وابن عمر رضي الله عنهما قالا: لَمْ يُرَخَّصْ فِي أَيَّامِ التَّشْرِيقِ أَنْ يُصَنَّ إِلَّا لِمَنْ لَمْ يَجِدِ الْهَدْيَ) رواه البخاري.

واته: مؤلت نه دراوه که له پوژاني ته شريق دا پوژوو بگيري مه گهر بؤ که سينک که قورباني نه بي سهر ي بري.

چوار: پوژي جومعه به تهنيا: ټه ميش زوربه ي زانايان تيډا به پوژو بوني به تهنيا و جيا، به ناپه سند (مکره) ده زانن، که (زهري و ابويوسف و شافعي و احمد و اسحاق و ابن المنذر) يان له نيودان، به لَام (ابو حنيفة و مالک و محمد بن الحسن) ده لين دروسته ١٧١.

دياره پای جه ماوهر يش پاسته و په سنده چونکه پيغه مبر ﷺ فهرموويه تي: (لَا يُصُومَنَّ أَحَدُكُمْ يَوْمَ الْجُمُعَةِ إِلَّا يَوْمًا قَبْلَهُ أَوْ بَعْدَهُ) متفق عليه عن أبي هريرة.

واته: هيچ کامتان پوژي جومعه - به تهنيا - به پوژوو مه بن، مه گهر پوژنيک له پيشيه وه يان له دوايه وه بگرن.

وه له باره ي حیکمه تي ټه و به تهنيا تيډا به پوژوو نه بوونه وه زانايان شهش حوت خاليان باس کردوون، به لَام وهک (ابن حجر العسقلاني) گوتوويه تي ١٧٢ ټه و يان که دهلي:

هو ي به جيا تيډا به پوژوونه بووني ټه و يه که جه رني هه فته يي مسولمانانه، له هه موويان به هيزتره، وهک پيغه مبر ﷺ فهرموويه تي: (يَوْمَ الْجُمُعَةِ يَوْمَ عِيدٍ، فَلَا تَجْعَلُوا يَوْمَ عِيدِكُمْ يَوْمَ صِيَامِكُمْ، إِلَّا أَنْ تَصُومُوا قَبْلَهُ أَوْ بَعْدَهُ) رواه الحاكم وغيره. كما قال ابن حجر - عن أبي هريرة رضي الله عنه مرفوعاً.

١٦٩ هه مان سهرچاوه ي پيشوو.

١٧٠ دهر ياره ي هو ي ناو نرائي ټه و سني پوژه به (ايام التشریق) زانايان چمند پاڼه کيان هه ن به لَام و نچووترنيان ټه و يه که له بر ټه و ي له پوژانه دا قورباني يه کان سهرده بريڼ و گوشته کانيان له بر خور هه لده خري بؤ وشک بوونه وه (که دياره کاتي خوي عاده تيان وا بووه) بويه به و ناوه وه ناو نراون، وهک (نووي) گوتوويه تي: (وسميت ايام التشریق، لان الحجاج يشرقون فيها لحوم الأضاحي والهدايا أي ينشرونها ويقدمونها) بهوانه: (المجموع) ج ٦ ص ٤٥٤، وه (فتح الباري) ج ٤ ص ٧٦٨.

١٧١ بهوانه: (فتح الباري) ج ٤ ص ٧٥٨، وه، (المجموع) ج ٦ ص ٤٥٠، ٤٥١.

١٧٢ بهوانه: (فتح الباري) ج ٤ ص ٧٥٨، ٧٥٩.

واته: پۇڭى جومعه پۇڭى جەڭنە، جا پۇڭى جەڭنتان مەكەنە پۇڭى پۇڭوگرتنتان مەگەر لەپىشىيەو يان لەدوايەو بەپۇڭووبن.

پىيويستە ئەو بەگوتىڭى كە پەسند نەبوونى بەتەنيا تىدا بەپۇڭووبوونى جومعه ئەو تىدا بەمەرج گىراو كە ئەو پۇڭى نەكەوئىتە ئەو پۇڭانەى كە تىدا بەپۇڭووبوونى سۈنەتە، وەك: پۇڭى عەرەفەو دەيەمى موخەپرەم و شەشى شەووال و پۇڭى تىدا بەپۇڭووبوونى باباى پۇڭا پۇڭا گرو... ھتد^{۱۷۳}.

پىنچ: پۇڭى شەممە بەتەنيا: ئەمىش زۆربەى زانايان كە (خەنەفىيەكان و شافىيەىيەكان و خەنبەلىيەكان) يان لەنىودان بەناپەسەندى دەزانن^{۱۷۴}، بەلام (مالك) پاى وايە كە دروستەو ناپەسند نىە^{۱۷۵}، پاى جەماوهرى زانايانىش بەھىزترە، چونكە چەندان فەرمودەيان بەدەستەو ھەن، بۇ وئە:

* (لَتَصُومُوا يَوْمَ السَّبْتِ إِلَّا فِيمَا أَفْتَرَضَ عَلَيْكُمْ...) رواد اصحاب السنن والحاكم والبيهقي وحسنه الترمذي عن عبدالله بن مسعود عن اخيه الصماء رضي الله عنهما.

واته: پۇڭى شەممە بەپۇڭووبوونى مەبن مەگەر لەو كاتەدا بى كە لەسەرتان فەزكراو.
* (عن ام سلمة رضي الله عنها قالت: إن رسول الله ﷺ أَكْثَرَ مَا كَانَ يَصُومُ مِنَ الْأَيَّامِ يَوْمَ السَّبْتِ وَيَوْمَ الْأَحَدِ، وَكَانَ يَقُولُ: إِنَّهُمَا يَوْمَا عِيدٍ لِلْمُشْرِكِينَ وَأَنَا أُرِيدُ أَنْ أَخَالِفَهُمْ) رواد النسائي والبيهقي والحاكم وغيرهم.

واته: پىغەمبەرى خوا ﷺ بەزۆرى پۇڭانى شەممەو يەك شەممە بەپۇڭووبوونى دەبوو، وە دەيفەرموو: ئەم دوو پۇڭانە پۇڭى جەڭنى ھاوبەش دانەرەكانن و منىش دەمەوئى پىنچەوانەيان پەفتار بكم. (كەواته: ئەگەر بەتەنيا ئەبى حەرام يان ناپەسند نىە، ئەگەرنا دروست نىە بەتەنيا بگىرى).

شەش: نىوھى دووھى مانگى شەعبان: مەگەر بۇ كەسنىك كە عادەتى بى، يان پۇڭووبى فەز قەرزداربى و بىگىرىتەو. چونكە پىغەمبەر ﷺ فەرموويەتى: (إِذَا أَتَصَّفَ الشَّعْبَانُ فَلَا تَصُومُوا) رواد ابوداود والترمذي والنسائي وابن ماجه^{۱۷۶}، واته: ھەركات شەعبان گەيشتە نىوھى بەپۇڭووبوونى مەبن.

^{۱۷۳} بېوانە: (المجموع) ج ۶ ص ۴۴۹.

^{۱۷۴} بېوانە: (المجموع) ج ۶ ص ۴۵۱، ۴۵۲، وە، (فقه السنة) ج ۱ ص ۵۹۰.

^{۱۷۵} بېوانە: (المجموع) ج ۶ ص ۴۵۱، ۴۵۲.

^{۱۷۶} بېوانە: (المجموع) ج ۶ ص ۴۲۶، و رووہ بلفظ: (إِذَا أَتَصَّفَ شَعْبَانُ فَلَا صِيَامَ).

حهوت: پوژى گومان ليکراو (يوم الشك): نه مېش زوربهى هره زورى زانايان
 تيدا به پوژوو بوونى به مېهېستى په مېزان به حېرام ده زانن، دياره مېهېستېش له پوژى
 گومان ليکراو پوژى پېش هاتنى مانگى په مېزان و کوټايى مانگى شه عبانه.
 به لگه زوربهى زانايانېش که (ابوحنيفة و مالک و اوزاعي و شافعي و اسحاق و
 سفيان الثوري و احمد) يان له نيودان^{۱۷۷}، نه م ده قيه:

* (عن عمار بن ياسر رضي الله عنهما قال: مَنْ صَامَ الْيَوْمَ الَّذِي يَشْكُ فِيهِ فَقَدْ عَصَى
 ابا القاسم) رواه الترمذي وقال: حسن صحيح ورواه النسائي والدارمي والدارقطني والبيهقي وابن خزيمة
 والحاكم على شرط الشيخين ووافقه الذهبي^{۱۷۸}.

واته: هرکه سيک نهو پوژو به پوژوو بېت که تيدا له گومان دايه - نايه په مېزان يان نا -
 نهو سهرېنچى له بابى قاسم ﷺ كړدوه.

به لام هه نديک له زانايان نه که به دورست (جائن) بگره به پيوستى ده زانن که پوژى
 ناوبراو به مېهېستى په مېزان بگرن و چوند شتيکېش به به لگه ديننهو يه کيکيان نه م
 قسه يه (ابوهريرة) يه خوالنې پازى بې:

(لأن أصوم اليوم الذي يشك فيه من شعبان أحب إلى من أن أفطر يوماً من رمضان) رواه البيهقي،
 واته: نه گهر نهو پوژو بگرم که گوماني تيدا يه له شه عبان بېت پيم خوشتره که پوژيک
 له په مېزان بخوم.

به لام (نووي) زور چاک پشستگري له پاي جه ماوه كړدوه و سهرى خستوه و كارنكى
 به پاي به رانېه رى كړدوه که نه توانى راست بېتهوه^{۱۷۹}.

ننجا خوښه رى به پيژ جگه له م پوژو ديارى كراوانه چوند حاله تيكي ديكه ش هه ن
 كه پوژوو گرتنيان تيدا قه دهغه يان لاني كه م ناپه سنده، که له خاله كاني ديكه دا
 باسيان ده كين.

هه شت: پوژوو گرتن بې پسانهوه و بې بواردن (صيام الدهر): نه مېش زانايان
 دواى نهو دى که له سهر نهو يه كدهنگ بوو ون که نه گهر هات و نهو پوژانه ي پوژوو گرتنيان
 تيدا قه دهغه كراوه نه ي بواردن، نهو دروست نيه، له سهر نهو که نايه نه گهر پوژو

^{۱۷۷} بهوانه: (المجموع) ج ۶ ص ۴۲۸، وه (فقه السنة) ج ۱ ص ۵۹۱.

^{۱۷۸} بهوانه: (المجموع) ج ۶ ص ۴۲۶.

^{۱۷۹} بهوانه: (المجموع) ج ۶ ص ۴۲۸ تا ۴۴۸.

قدهغه کراوه کانی یواردن دروسته یان نا؟! رایان جیوازه، به شیکیان^{۱۸۰} به موباح و دروست بگره په سهندی دهرانن، مادام له پو لاوازی و نهرک و کاری گرنگترو گه وره تر چواندنی به دواډا نه یهت، به شیکیشیان هرچون بئ هر به ناپه سهندی دهرانن.

جا به سهرنج دانی دهغه کانی سوننهت که لهو باره وه هاتوون دهرده که وئ که پای دووهم به میز ترو به لنگه دارتره، با بزاین چوون؟!*

*(عبدالله بن عمرو) گپړاوییه ته وه: هوال به پیغه مبهری خوا ۞ دراوه که من گوتمو مه: سویند به خوا هه تا بژیم هه میسه پوژئ به پوژوو دهمو شه ویش هه لده ستمه وه - پو شه نو یژ -، منیش پیم گوت: له جئ ی بابمو دایکم وام گوتمو، فهرمووی:

(فانک لاتستطیع ذلک، فصم وأفطر، وقم ونم، وصم من الشهر ثلاثة أيام فان الحسنة بعشر أمثالها وذلك مثل صيام الدهر) واته: بیگومان نه وهت پو ناکرئ، به لام پوژوو بگره و یواریشی بدهیه، وه شه وئ هه سته وه و بشخوه، وه له مانگئ سئ پوژان به پوژوو به چونکه چاکه یه که به دهیه، وه نه وه وک پوژوو گرتنی تیگرای سالییه)

منیش گوتم: له وه چاکترم له توانادایه، فهرمووی: (فصم يوماً وأفطر يومين) (دهجا روژیک بگره دووان ببویره) گوتم: له وه ش چاکترم له توانادایه، فهرمووی: (فصم يوماً وأفطر يوماً، فذلک مثل صیام داود علیه السلام وهو أفضل الصیام)، (دهجا روژیک نا پوژیک به پوژوو به وه نه وه وک پوژوو گرتنی داووده علیه السلام وه نه وه چاکترین پوژوو گرتنه)، گوتم: له وه تی چاکترم پی ده کرئ، فهرمووی: (لا أفضل من ذلک)، (له وه چاکتر نیه). (بخاری ومسلم) گپړاویانه ته وه^{۱۸۱}.

* هه روه ها پیغه مبهری ۞ فهرمووییه تی: (لا صام من صام الأبد، لا صام من صام الأبد) رواه البخاری ومسلم عن عبدالله بن عمرو بن العاص رضي الله عنهما.

واته: هه رکه سینک هه میسه به پوژوو بئ پوژوو نه گرتوه، (زانیان گوتمو یانه مه به ست نه وه یه که پاداشتی پوژوو گرتنی نیه، یان هر پوژوو که ی دروست نیه و، پو ی به رنه که وتوه، یان مه به ست دوو عا لی کردنیه تی)^{۱۸۲}.

که واته: به پی ی نه دو فهرمووده ی پیغه مبهری ۞ (لا أفضل من ذلک) وه (لا صام من صام الدهر)، نه وه هیچ که پوژوو گرتنی تیگرای سالو پوژگار شتیکی په سهندو سوننهت

^{۱۸۰} که (نوی) به (عامه العلماء) وه (الجمهور) یان داهنن، بر وانه: (المجموع) ج ۶ ص ۴۱۶.

^{۱۸۱} بهروانه: (فتح الباری) ج ۴ ص ۷۴۰، رقم الحدیث: ۱۹۷۶.

^{۱۸۲} بهروانه: (فتح الباری) ج ۴ ص ۷۴۳، که له ((ابن العربی المالکی)) نه نقلی کردوه.

نیه، بگره دروست و پەواش نیه، جا هەرچه‌نده (ابن حجر)^{۱۸۲} پای (ابن حزم) ی به پیرزەپ (شان) داناوه که گوتوویه‌تی، ئەوجۆره پۆژووگرتنه هەپامه^{۱۸۴}، بەلام من پیم وایه رایەکه‌ی به‌هیزو پیزه چونکه پشتگیری کراو به‌سوننه‌تی پیغه‌مبەری به‌پیزه ۞
بەلام پیم وایه ناشگونجی به‌گشتی پۆژووی ناوبراو به‌هەپام دابنێن چونکه، چەند فەرمووده‌یه‌کی‌ش هەن که‌لییان دەفامریتەوه پۆژوو نه‌پساندنه‌وه‌ش دروست و پەوابی، بۆ وینه: (عن عائشة أن حمزة بن عمرو الأسلمي رضي الله عنه قال: يا رسول الله اني رجل أسرد الصوم، أفصوم في السفر! فقال: صم إن شئت وأفطر إن شئت) روم مسلم واصحاب السنن
الا ابن ماجه.

واته: (حمزة بن عمرو الأسلمي) خوا لێی‌پازی‌بی پرسیارى له‌پیغه‌مبەر ۞ کرد گوتی: ئەى پیغه‌مبەری خوا من پیاوینکم پۆژوو پیز دەکه‌م - واته زۆر پۆژووان ده‌گرم و نایپسینمه‌وه - جا ئایا له‌سه‌فه‌ریش به‌پۆژوویم؟ فەرمووی: ئەگەر حەزت کرد به‌پۆژووبه‌و ئەگەر حەزبشت کرد مه‌گره‌.

که‌واته: وای‌ده‌چن پای راست ئەوه‌بی که ئەگەر بابای پۆژووگر دووچارى زیان بوو یان هەق و مافیکی فه‌وتاند، به‌هۆی ئەوجۆره پۆژووگرتنه‌وه ئەوه وهک (ابن حزم) گوتوویه‌تی هەپامه، ئەگەرنا موباح و پەوايه، هەرچه‌نده مادام پیغه‌مبەری خوا ۞ به‌پۆژووی پۆژناپۆژنکی فەرمووه (أَفْضَلُ الصَّيَامِ)، دیاره ئەو جۆره - بۆکه‌سێک بیه‌وی پۆژووی زۆر بگرێ - چاکترین جۆره پۆژووگرتنه‌.

نۆ: دروست نیه یان لانی که‌م ناپه‌سندە که ژن به‌بی مۆله‌ت و ئاگاداری و پەزامه‌ندی می‌ردی پۆژووی سوننه‌ت بگرێ: وه ئەگەر به‌بی پێ‌پێ‌دانی می‌رده‌که‌ی به‌پۆژوو بوو می‌رده‌که‌ی بۆی هیه به‌هۆی چوونه‌ لایه‌وه پۆژوو‌ه‌که‌ی لێ‌تێک بدات، چونکه هەق و مافی جینسی می‌رده‌که‌ی فه‌پزه‌و له‌کاتی تێک گیرانیش دا سوننه‌ت به‌قوربانی فه‌پز ده‌کری، له‌وباره‌شه‌وه چەندان فەرمووده هەن بۆ وینه:
* (عن أبي هريرة رضي الله عنه قال قال رسول الله ۞: لَا يَحِلُّ لِلْمَرْأَةِ أَنْ تَصُومَ وَزَوْجُهَا شَاهِدٌ إِلَّا بِإِذْنِهِ) رواه البخاري ومسلم واحمد واصحاب السنن سوى النسائي، وهذا لفظ البخاري.

^{۱۸۲} هەمان سەرچاوه‌و بەرگ ص ۷۴۲.

^{۱۸۴} بڕوانه: (المحلى شرح المجلى) ج ۶ ص ۱۹۸، مساله: ۷۹۰.

واته: ژن بوی پهوا نیه مادام میړدهکې له مال بې بهی پېښ دانی وی به پوڅوو بیت. ناشکراشه که مهبهست لیږدهدا پوڅووی سوننه ته چونکه پوڅووی فېز جا چ له کاتی خویدا بیت چ گیرانه وه یان له خوگرتن وکفارت بیت ئیزنی ناوی.

دیاره هه ندیک له زانایانیش پایان وایه که نه و جوړه پوڅووگرتنه ته نیا ناپه سېنده و حېرام نیه، به لām پای یه که م پاست تره، هه رچه نده شافره تیځ له حاله تی وادا پوڅووېگری، نه گهر پوڅوووه کي برده سهری، هه ر برده که وی، به لām له سهر مۆلت وهر نه گرتنه کي گونا حېاره.

هه روه ها نه گهر ژن میړدهکې له سهر یان نه خوشی سهر جیگابوو، بوی هیه بهی مۆلت وهر گرتن به پوڅوو بیت^{۱۸۵}.

ده: پیکه وه لکاندنې دوو پوڅوو یان زیاتر (الوصال): نه میښ وهک زانایان گوتوویانه: بریتیه له وه که بابای پوڅووگر دوو پوڅو یان زیاتر به پوڅوو بیت بې نه وهی به ربانگ و پارشیو - له شه وی دا - هیچ خواردن و خواردنه وهیه کی بجیت هه ناوه وه، به لām نه گهر هیچی خواردن و خواردنه وه هه رچه نده که میښ بیت به (وصال): دانانری، هه روه ها دواخستنې خواردن و خواردنه وهی به ربانگ بۇ پارشیو دروسته و به (وصال) دانانری^{۱۸۶}. جا زۆربه ی هه ر زوری نریک بهیه کدهنگی (اجماع) زانایان (وصال) به نا په سهندو نادروست بگره به قه دهغه کراو (حرام) ی ده زانن، که میځیشیان به موباح و په وای داده نین، ژمارهیه کیښ له زانایان وهک: (احمد و إسحاق و ابن المنذر و ابن خزيمة) و هه ندیک له مالیکي یه کان (وصال) هه تا پارشیو (سخر) به دروست ده زانن، وه زۆربه ی شافیعی یه کانیش ده لین به ربانگ نه کردنه وه و دواخستنې بۇ پارشیو به (وصال) دانانری، چونکه (وصال) نه وهیه که له هیچ به شیکي شه وی دا هیچ نه خوات و پوڅوووه کان پیکه وه بلکینن و پیکه وه په یوه ست بکات و هیچ خواردن و خواردنه وه یان نه که ویته نیوان^{۱۸۷}.

^{۱۸۵} لهو باره وه سهرنجی نه م سرچاوانه بده: (المجموع) ج ۶ ص ۴۱۹، وه: (المحلی) ج ۶ ص ۲۱۲، مسأله ۸۰۴، وه (فقه السنة) ج ۱ ص ۵۹۲.

^{۱۸۶} بروانه: (المجموع) ج ۶ ص ۳۷۴، وه (شرح صحیح مسلم) ج ۵ ص ۲۹۹۰.

^{۱۸۷} بروانه: (فتح الباری) ج ۴ ص ۷۲۰.

نیستاش با سرنجی چند فرموده‌یه کی پیغمبر ﷺ بدین دهریاری (وصال):
 * (عن ابن عمر رضي الله عنهما قال: نهى رسول الله ﷺ عن الوصال، قالوا: انك تواصل! قال: اني لست مثلكم اني اطعم وأسقي) متفق عليه.

واته: پیغمبری خوا ﷺ (وصال)ی قدهغه کرده، گوتیان: نهی بوجی تو (وصال) دهکی؟ فرموی: من وهك ثيوه نيم، من خواردن و خواردنه وهم ددریتي.

* (عن أبي سعيد الخدري رضي الله عنه أنه سمع النبي ﷺ يقول: لا تواصلوا فأيكم أراد أن يواصل فليواصل إلى السحر) رواه البخاري وأبو داود وأحمد والبيهقي.

واته: (أبو سعيد الخدري) خوا لی پازی بی له پیغمبری بیستوه فرموده‌یه تی:
 (وصال) مه‌کن، هر کامیکتان ویستی (وصال) بکات با هتا پیش به‌ره‌بیان بیکات.

زانایان دهریاری فرمایشتی پیغمبر ﷺ (إني أطعم وأسقي) زور قسه‌یان کرده به‌لام واپی دهچی نه و پایه‌یان که ده‌لی:

مه‌به‌ست نه‌ویه که هیزو پیزی خواردن و خواردنه‌ویه پی‌ده‌ری (أعطي قوة الطاعم والشارب) له‌ه‌موویان راست ترو ماقولتر بیت، وهك (نوي) گوتویه‌تی^{۱۸۸}، وه بینگومان نه‌م پایه له‌گه‌ل نه‌ویه که (ابن حجر العسقلاني) له (ابن القيم الجوزية) وه نه‌قلی کرده که ده‌لی: واته به‌یر لی کرده‌وه و تیوه‌پامانی به‌ری و مه‌زنی خویه‌وه سهرقالم ده‌کات و وام لی ده‌کات که له‌به‌ر پوچوون و نقووم بوون دهریاری ناسینی و خوشویستنی و به‌گه‌وره گرتنی دا نه‌م په‌رژیتته سهر هه‌ست کردن به‌ برسیه‌تی و تینویتتی، تیک ناگیرین، چونکه نه‌ویه (ابن القيم) گوتویه‌تی ته‌فسیرو پوونکرده‌ویه پای ناوبراو و هه‌لیژیراوه^{۱۸۹}.

ameer.maktab@yahoo.com

/AliBapir

/AliBapir

/MediaAmeerOffice

www.alibapir.net

^{۱۸۸} به‌وانه: (شرح صحیح مسلم) ج ۵ ص ۲۹۹.

^{۱۸۹} به‌وانه: (فتح الباری) ج ۴ ص ۷۲۵.

به ندى پيښه: ئيعتيكاف (الاعتكاف):

خوا پشتيوان بڼ له چهند خالك دا به كورتى باسى ئيعتيكاف ده كين:

۱- ئيعتيكاف چي يه و چونه؟!

وشه (اعتكاف) له نه سلې زمان دا بريتيه له مانه وه په يوه ست بوون به شونيكه وه، يان به شتيكه وه (لزم شيء او مكان وحبس النفس عليه)^{۱۹۰}، له زاروى شهرعشدا بريتيه له مانه وه كه سيكي تايبه ت به شيويه كي تايبه ت له مزگه وت دا (المقام في المسجد من شخص مخصوص على صفة مخصوصة)^{۱۹۱}.

خوای پهروردگار فرمويي تي: (...وَلَا تُبَايِرُوهُنَّ وَأَنْتُمْ عَاكِفُونَ فِي الْمَسَاجِدِ) البقرة: ۱۸۷، واته: وه له كاتيك دا كه له مزگه وت ه كان دا له ئيعتيكاف دان مه چنه لايان واته له گه ل ژنه كانتان جووت مهن -.

۲- حوكمه كه ي:

وه زانايان له سهر نه وه يه كده نكن كه چوونه ئيعتيكاف سوننه ته و فېرزيه،^{۱۹۲} وه ئيعتيكاف (جوار) يش پي ده گوتري و هم له قورناني به پيزداو هم له سوننه تي پيغه مبهري پايه به رزو به ريزيش دا باسى كراوه، خوای پهروردگار فرمويي تي: (وَلَا تُبَايِرُوهُنَّ وَأَنْتُمْ عَاكِفُونَ فِي الْمَسَاجِدِ) البقرة: ۱۸۷.

له سوننه تيش دا به هردووك وشه (جوار) و (اعتكاف) هاتوه:

* (عن عائشة رضي الله عنها قالت: كان رسول الله ﷺ يَتَكَبَّفُ الْعَشْرَ الْأَوَّلَ مِنْ رَمَضَانَ) روم مسلم.
* (عن عائشة رضي الله عنها قالت: كان النبي ﷺ يُصْغِي إِلَيَّ رَأْسَهُ وَهُوَ مُجَاوِرٌ فِي الْمَسْجِدِ فَأَرْجُلُهُ وَأَنَا حَائِضٌ) رواد البخاري.

واته: پيغه مبهري سهرى خوى ليم نزيك ده خسته وه له حاليك دا كه له مزگه وت له ئيعتيكاف دا بوو منيش هر چنده له حه يزدا بووم سهرم شانه ده كرد.

^{۱۹۰} بهوانه: (المجموع) ج ۶ ص ۴۶۸، وه (فتح الباري) ج ۴ ص ۸۰۵.

^{۱۹۱} هه مان سهرچاوه ي پيشوو.

^{۱۹۲} بهوانه: (شرح صحيح مسلم) ج ۵ ص ۳۱۴۷، وه بهوانه: (فتح الباري) ج ۴ ص ۸۰۷.

۳- كاتەكەي:

زانايان دەريارەي تېدا چوونە ئىعتىكافەو بەگشتى دوو پايان ھەن: ھەرچى شافىعى و احمدو داودو الظاهري و پايەكەي (ابوحنيفة) يەن دەلّين: لەھەموو كاتەكانى شەوو پۇژدا دروستە چ كەم بى چ نۇر.

بەلام مالىك و پاى باوى (ابوحنيفة) دەلّين: دەبى بەلاى كەمەو رۇژىكى تەواو (يوم بكامله) ببى، چونكە ئەوان پايان وايە كە بەرۇژوو بوونىش مەرجە بۇچوونە ئىعتىكافەو^{۱۹۳}.

بەلام وەك (نوي) گوتوويەتى^{۱۹۴} پاى يەكەم بەھىزترە چونكە ئىعتىكاف لەئەسلى زمان دا بەمانەو دىت و، شەرعىش تايبەتى كىردو بەمانەو لەمىزگەوت دا بەمەبەستى خواپەستى، بەلام ھىچ سنوورى بۇ ديارى نەكردو، كەواتە پىويستە لەسەر ئەسلى ماناكەي خۇي بەيلرنتەو، لەخالى چوارەمىش دا باسى رۇژوو لەگەل گرتنى دەكەين.

۴- مەرجەكانى:

ئەو مەرجانەي كە زانايان لەسەريان رىك كەوتوون بۇ كەسنىك كە دەچىتە ئىعتىكافەو (الشخص المعتكف) ئەمانەن:

۱- مسولمان بوون.

۲- عاقل بوون.

۳- پاك بوون بۇ پياو لە لەش پىسى (جنابة) بۇ ئافرەت لە لەش پىسى و لەبى نوژىش^{۱۹۵}.

۴- لەمىزگەوت دابوون^{۱۹۶}.

لەسەر ئەم دوو مەرجەش پايان جىاوازە:

۵- لىرۇژىك كەمىر نەبى - واتە لەسپىتەدى بەيان ھەتا خۇرناو ابوون -.

۶- وىراي پۇژوگرتن بىت.

^{۱۹۳} بېوانە: (المجموع) ج ۶ ص ۴۸۰، ۴۸۱.

^{۱۹۴} ھەمان سەرچاۋەي پىشوو.

^{۱۹۵} بېوانە: (المجموع) ج ۶ ص ۴۶۹.

^{۱۹۶} بېوانە: (فتح الباري) ج ۴ ص ۸۰۶، بەلام (ابوحنيفة) پاى وايە كە بۇ ئافرەت مۇلەت ھەيە كە لەو ژوورەي دا كە نوژى تېدا دەكات لەمالى بچىتە ئىعتىكافەو.

جا پيشتر ئامازىيە كمان بە مەرجى پىنچەم كىردى ۋە پايەمان پەسەند كىردى دەلى: بە مەرج گىرتى كەمىر نەبوونى ماۋەى ئىعتىكاف لە پۇرۇشك، پايەكى بىن ھىزە. بۇ مەرجى شەشەمىش كە زۆربەى زانايانە ۋەك: (الزھري و مالك و اوزاعي و ثوري و ابوحنيفة و احمد* واسحاق*)، بە مەرجيان گىرتە ۋە ھەندىكىشيان ۋەك (شافعي و ابو ثورو داود الظاهري و احمد) لە پاستىر پىۋايەتە دا، گوتتويانە: مەرج نىيە ^{۱۹۷}، ھەر بەگورتى دەلىن:

ا- ھىچ كام لە دەقانى كە بە ناۋى فەرمودەى پىغەمبەرە ۋە ﷺ لە بارەى بە مەرج گىرتى پۇرۇ ۋە پۇچوونە ئىعتىكاف گىپراۋنە ۋە پاست نىن ۋە لە مەھكەكى زانايانى فەرمودەناس (العلماء المحدثون) دەرئەچو ۋە ھەموويان لاواز (ضعيف)ن.

ب- بە لام چەند فەرمودەى كە پاست ۋە پاشكاو (صحيح و صحيح) ھەن بۇ ئىسپاتى ئەۋە كە ئىعتىكاف بە بى پۇرۇ ۋە گىرتىش دروستە، ھەرچەندە سوننەت ۋە پەسەند ۋايە پۇرۇگىرتى لەگەل بىت، بە لام مەرج نىيە، بۇ ۋىنە:

* (عن عائشة أن النبي ﷺ اعتكف العشر الأول من شوال) رواه مسلم بهذا اللفظ والبخاري بلفظ آخر، واتە: پىغەمبەر ﷺ دە پۇرۇ كەنى سەرەتەى شەۋال چوۋە ئىعتىكافە ۋە. جا ئاشكرايە كە يەكەمىن پۇرۇ مانگى شەۋال پۇرۇ جەرنى پەمەزەنە پۇرۇگىرتى تىدا قەدەغەيە! * (عن عمر رضي الله عنه انه نذر أن يعتكف ليلة فقال له النبي ﷺ : أوفِ بِنَذْرِكَ) متفق عليه، واتە: عومەر خوا لى پازى بى شەۋىك ئىعتىكافى لە خۇى گىرتىۋ، پىغەمبەر ﷺ پىنى فەرمودە: ئەۋەى لە خۇت گىرتە ئەنجامى بدە.

* (عن ابن عباس رضي الله عنه أن النبي ﷺ قال: ليس على المُتَكِفِ صِيَامٌ إِلَّا أَنْ يَجْعَلَهُ عَلَى نَفْسِهِ) رواه الحاكم في المستدرک وقال هو على شرط الشيخين، ورواه الدارقطني.

واتە: باباى چوۋە ئىعتىكاف پۇرۇگىرتى لەسەر نىيە، مەگەر بۇ خۇى لەسەر خۇى پىۋىستى كىردى ^{۱۹۸}.

ameer.maktab@yahoo.com

/AliBapir

/AliBapir

/MediaAmeerOffice

www.alibapir.net

^{۱۹۷} بېۋانە: (المجموع) ج ۶ ص ۴۷۷.

* ۋ * ئەمان پاي دىكەشيان ھەيە.

^{۱۹۸} بېۋانە: (المجموع) ج ۶ ص ۴۷۸، ۴۷۹، ۴۸۰، ۴۸۱، ۴۸۲، ۴۸۳، ۴۸۴، ۴۸۵، ۴۸۶، ۴۸۷، ۴۸۸، ۴۸۹، ۴۹۰، ۴۹۱، ۴۹۲، ۴۹۳، ۴۹۴، ۴۹۵، ۴۹۶، ۴۹۷، ۴۹۸، ۴۹۹، ۵۰۰، ۵۰۱، ۵۰۲، ۵۰۳، ۵۰۴، ۵۰۵، ۵۰۶، ۵۰۷، ۵۰۸، ۵۰۹، ۵۱۰، ۵۱۱، ۵۱۲، ۵۱۳، ۵۱۴، ۵۱۵، ۵۱۶، ۵۱۷، ۵۱۸، ۵۱۹، ۵۲۰، ۵۲۱، ۵۲۲، ۵۲۳، ۵۲۴، ۵۲۵، ۵۲۶، ۵۲۷، ۵۲۸، ۵۲۹، ۵۳۰، ۵۳۱، ۵۳۲، ۵۳۳، ۵۳۴، ۵۳۵، ۵۳۶، ۵۳۷، ۵۳۸، ۵۳۹، ۵۴۰، ۵۴۱، ۵۴۲، ۵۴۳، ۵۴۴، ۵۴۵، ۵۴۶، ۵۴۷، ۵۴۸، ۵۴۹، ۵۵۰، ۵۵۱، ۵۵۲، ۵۵۳، ۵۵۴، ۵۵۵، ۵۵۶، ۵۵۷، ۵۵۸، ۵۵۹، ۵۶۰، ۵۶۱، ۵۶۲، ۵۶۳، ۵۶۴، ۵۶۵، ۵۶۶، ۵۶۷، ۵۶۸، ۵۶۹، ۵۷۰، ۵۷۱، ۵۷۲، ۵۷۳، ۵۷۴، ۵۷۵، ۵۷۶، ۵۷۷، ۵۷۸، ۵۷۹، ۵۸۰، ۵۸۱، ۵۸۲، ۵۸۳، ۵۸۴، ۵۸۵، ۵۸۶، ۵۸۷، ۵۸۸، ۵۸۹، ۵۹۰، ۵۹۱، ۵۹۲، ۵۹۳، ۵۹۴، ۵۹۵، ۵۹۶، ۵۹۷، ۵۹۸، ۵۹۹، ۶۰۰، ۶۰۱، ۶۰۲، ۶۰۳، ۶۰۴، ۶۰۵، ۶۰۶، ۶۰۷، ۶۰۸، ۶۰۹، ۶۱۰، ۶۱۱، ۶۱۲، ۶۱۳، ۶۱۴، ۶۱۵، ۶۱۶، ۶۱۷، ۶۱۸، ۶۱۹، ۶۲۰، ۶۲۱، ۶۲۲، ۶۲۳، ۶۲۴، ۶۲۵، ۶۲۶، ۶۲۷، ۶۲۸، ۶۲۹، ۶۳۰، ۶۳۱، ۶۳۲، ۶۳۳، ۶۳۴، ۶۳۵، ۶۳۶، ۶۳۷، ۶۳۸، ۶۳۹، ۶۴۰، ۶۴۱، ۶۴۲، ۶۴۳، ۶۴۴، ۶۴۵، ۶۴۶، ۶۴۷، ۶۴۸، ۶۴۹، ۶۵۰، ۶۵۱، ۶۵۲، ۶۵۳، ۶۵۴، ۶۵۵، ۶۵۶، ۶۵۷، ۶۵۸، ۶۵۹، ۶۶۰، ۶۶۱، ۶۶۲، ۶۶۳، ۶۶۴، ۶۶۵، ۶۶۶، ۶۶۷، ۶۶۸، ۶۶۹، ۶۷۰، ۶۷۱، ۶۷۲، ۶۷۳، ۶۷۴، ۶۷۵، ۶۷۶، ۶۷۷، ۶۷۸، ۶۷۹، ۶۸۰، ۶۸۱، ۶۸۲، ۶۸۳، ۶۸۴، ۶۸۵، ۶۸۶، ۶۸۷، ۶۸۸، ۶۸۹، ۶۹۰، ۶۹۱، ۶۹۲، ۶۹۳، ۶۹۴، ۶۹۵، ۶۹۶، ۶۹۷، ۶۹۸، ۶۹۹، ۷۰۰، ۷۰۱، ۷۰۲، ۷۰۳، ۷۰۴، ۷۰۵، ۷۰۶، ۷۰۷، ۷۰۸، ۷۰۹، ۷۱۰، ۷۱۱، ۷۱۲، ۷۱۳، ۷۱۴، ۷۱۵، ۷۱۶، ۷۱۷، ۷۱۸، ۷۱۹، ۷۲۰، ۷۲۱، ۷۲۲، ۷۲۳، ۷۲۴، ۷۲۵، ۷۲۶، ۷۲۷، ۷۲۸، ۷۲۹، ۷۳۰، ۷۳۱، ۷۳۲، ۷۳۳، ۷۳۴، ۷۳۵، ۷۳۶، ۷۳۷، ۷۳۸، ۷۳۹، ۷۴۰، ۷۴۱، ۷۴۲، ۷۴۳، ۷۴۴، ۷۴۵، ۷۴۶، ۷۴۷، ۷۴۸، ۷۴۹، ۷۵۰، ۷۵۱، ۷۵۲، ۷۵۳، ۷۵۴، ۷۵۵، ۷۵۶، ۷۵۷، ۷۵۸، ۷۵۹، ۷۶۰، ۷۶۱، ۷۶۲، ۷۶۳، ۷۶۴، ۷۶۵، ۷۶۶، ۷۶۷، ۷۶۸، ۷۶۹، ۷۷۰، ۷۷۱، ۷۷۲، ۷۷۳، ۷۷۴، ۷۷۵، ۷۷۶، ۷۷۷، ۷۷۸، ۷۷۹، ۷۸۰، ۷۸۱، ۷۸۲، ۷۸۳، ۷۸۴، ۷۸۵، ۷۸۶، ۷۸۷، ۷۸۸، ۷۸۹، ۷۹۰، ۷۹۱، ۷۹۲، ۷۹۳، ۷۹۴، ۷۹۵، ۷۹۶، ۷۹۷، ۷۹۸، ۷۹۹، ۸۰۰، ۸۰۱، ۸۰۲، ۸۰۳، ۸۰۴، ۸۰۵، ۸۰۶، ۸۰۷، ۸۰۸، ۸۰۹، ۸۱۰، ۸۱۱، ۸۱۲، ۸۱۳، ۸۱۴، ۸۱۵، ۸۱۶، ۸۱۷، ۸۱۸، ۸۱۹، ۸۲۰، ۸۲۱، ۸۲۲، ۸۲۳، ۸۲۴، ۸۲۵، ۸۲۶، ۸۲۷، ۸۲۸، ۸۲۹، ۸۳۰، ۸۳۱، ۸۳۲، ۸۳۳، ۸۳۴، ۸۳۵، ۸۳۶، ۸۳۷، ۸۳۸، ۸۳۹، ۸۴۰، ۸۴۱، ۸۴۲، ۸۴۳، ۸۴۴، ۸۴۵، ۸۴۶، ۸۴۷، ۸۴۸، ۸۴۹، ۸۵۰، ۸۵۱، ۸۵۲، ۸۵۳، ۸۵۴، ۸۵۵، ۸۵۶، ۸۵۷، ۸۵۸، ۸۵۹، ۸۶۰، ۸۶۱، ۸۶۲، ۸۶۳، ۸۶۴، ۸۶۵، ۸۶۶، ۸۶۷، ۸۶۸، ۸۶۹، ۸۷۰، ۸۷۱، ۸۷۲، ۸۷۳، ۸۷۴، ۸۷۵، ۸۷۶، ۸۷۷، ۸۷۸، ۸۷۹، ۸۸۰، ۸۸۱، ۸۸۲، ۸۸۳، ۸۸۴، ۸۸۵، ۸۸۶، ۸۸۷، ۸۸۸، ۸۸۹، ۸۹۰، ۸۹۱، ۸۹۲، ۸۹۳، ۸۹۴، ۸۹۵، ۸۹۶، ۸۹۷، ۸۹۸، ۸۹۹، ۹۰۰، ۹۰۱، ۹۰۲، ۹۰۳، ۹۰۴، ۹۰۵، ۹۰۶، ۹۰۷، ۹۰۸، ۹۰۹، ۹۱۰، ۹۱۱، ۹۱۲، ۹۱۳، ۹۱۴، ۹۱۵، ۹۱۶، ۹۱۷، ۹۱۸، ۹۱۹، ۹۲۰، ۹۲۱، ۹۲۲، ۹۲۳، ۹۲۴، ۹۲۵، ۹۲۶، ۹۲۷، ۹۲۸، ۹۲۹، ۹۳۰، ۹۳۱، ۹۳۲، ۹۳۳، ۹۳۴، ۹۳۵، ۹۳۶، ۹۳۷، ۹۳۸، ۹۳۹، ۹۴۰، ۹۴۱، ۹۴۲، ۹۴۳، ۹۴۴، ۹۴۵، ۹۴۶، ۹۴۷، ۹۴۸، ۹۴۹، ۹۵۰، ۹۵۱، ۹۵۲، ۹۵۳، ۹۵۴، ۹۵۵، ۹۵۶، ۹۵۷، ۹۵۸، ۹۵۹، ۹۶۰، ۹۶۱، ۹۶۲، ۹۶۳، ۹۶۴، ۹۶۵، ۹۶۶، ۹۶۷، ۹۶۸، ۹۶۹، ۹۷۰، ۹۷۱، ۹۷۲، ۹۷۳، ۹۷۴، ۹۷۵، ۹۷۶، ۹۷۷، ۹۷۸، ۹۷۹، ۹۸۰، ۹۸۱، ۹۸۲، ۹۸۳، ۹۸۴، ۹۸۵، ۹۸۶، ۹۸۷، ۹۸۸، ۹۸۹، ۹۹۰، ۹۹۱، ۹۹۲، ۹۹۳، ۹۹۴، ۹۹۵، ۹۹۶، ۹۹۷، ۹۹۸، ۹۹۹، ۱۰۰۰، ۱۰۰۱، ۱۰۰۲، ۱۰۰۳، ۱۰۰۴، ۱۰۰۵، ۱۰۰۶، ۱۰۰۷، ۱۰۰۸، ۱۰۰۹، ۱۰۱۰، ۱۰۱۱، ۱۰۱۲، ۱۰۱۳، ۱۰۱۴، ۱۰۱۵، ۱۰۱۶، ۱۰۱۷، ۱۰۱۸، ۱۰۱۹، ۱۰۲۰، ۱۰۲۱، ۱۰۲۲، ۱۰۲۳، ۱۰۲۴، ۱۰۲۵، ۱۰۲۶، ۱۰۲۷، ۱۰۲۸، ۱۰۲۹، ۱۰۳۰، ۱۰۳۱، ۱۰۳۲، ۱۰۳۳، ۱۰۳۴، ۱۰۳۵، ۱۰۳۶، ۱۰۳۷، ۱۰۳۸، ۱۰۳۹، ۱۰۴۰، ۱۰۴۱، ۱۰۴۲، ۱۰۴۳، ۱۰۴۴، ۱۰۴۵، ۱۰۴۶، ۱۰۴۷، ۱۰۴۸، ۱۰۴۹، ۱۰۵۰، ۱۰۵۱، ۱۰۵۲، ۱۰۵۳، ۱۰۵۴، ۱۰۵۵، ۱۰۵۶، ۱۰۵۷، ۱۰۵۸، ۱۰۵۹، ۱۰۶۰، ۱۰۶۱، ۱۰۶۲، ۱۰۶۳، ۱۰۶۴، ۱۰۶۵، ۱۰۶۶، ۱۰۶۷، ۱۰۶۸، ۱۰۶۹، ۱۰۷۰، ۱۰۷۱، ۱۰۷۲، ۱۰۷۳، ۱۰۷۴، ۱۰۷۵، ۱۰۷۶، ۱۰۷۷، ۱۰۷۸، ۱۰۷۹، ۱۰۸۰، ۱۰۸۱، ۱۰۸۲، ۱۰۸۳، ۱۰۸۴، ۱۰۸۵، ۱۰۸۶، ۱۰۸۷، ۱۰۸۸، ۱۰۸۹، ۱۰۹۰، ۱۰۹۱، ۱۰۹۲، ۱۰۹۳، ۱۰۹۴، ۱۰۹۵، ۱۰۹۶، ۱۰۹۷، ۱۰۹۸، ۱۰۹۹، ۱۱۰۰، ۱۱۰۱، ۱۱۰۲، ۱۱۰۳، ۱۱۰۴، ۱۱۰۵، ۱۱۰۶، ۱۱۰۷، ۱۱۰۸، ۱۱۰۹، ۱۱۱۰، ۱۱۱۱، ۱۱۱۲، ۱۱۱۳، ۱۱۱۴، ۱۱۱۵، ۱۱۱۶، ۱۱۱۷، ۱۱۱۸، ۱۱۱۹، ۱۱۲۰، ۱۱۲۱، ۱۱۲۲، ۱۱۲۳، ۱۱۲۴، ۱۱۲۵، ۱۱۲۶، ۱۱۲۷، ۱۱۲۸، ۱۱۲۹، ۱۱۳۰، ۱۱۳۱، ۱۱۳۲، ۱۱۳۳، ۱۱۳۴، ۱۱۳۵، ۱۱۳۶، ۱۱۳۷، ۱۱۳۸، ۱۱۳۹، ۱۱۴۰، ۱۱۴۱، ۱۱۴۲، ۱۱۴۳، ۱۱۴۴، ۱۱۴۵، ۱۱۴۶، ۱۱۴۷، ۱۱۴۸، ۱۱۴۹، ۱۱۵۰، ۱۱۵۱، ۱۱۵۲، ۱۱۵۳، ۱۱۵۴، ۱۱۵۵، ۱۱۵۶، ۱۱۵۷، ۱۱۵۸، ۱۱۵۹، ۱۱۶۰، ۱۱۶۱، ۱۱۶۲، ۱۱۶۳، ۱۱۶۴، ۱۱۶۵، ۱۱۶۶، ۱۱۶۷، ۱۱۶۸، ۱۱۶۹، ۱۱۷۰، ۱۱۷۱، ۱۱۷۲، ۱۱۷۳، ۱۱۷۴، ۱۱۷۵، ۱۱۷۶، ۱۱۷۷، ۱۱۷۸، ۱۱۷۹، ۱۱۸۰، ۱۱۸۱، ۱۱۸۲، ۱۱۸۳، ۱۱۸۴، ۱۱۸۵، ۱۱۸۶، ۱۱۸۷، ۱۱۸۸، ۱۱۸۹، ۱۱۹۰، ۱۱۹۱، ۱۱۹۲، ۱۱۹۳، ۱۱۹۴، ۱۱۹۵، ۱۱۹۶، ۱۱۹۷، ۱۱۹۸، ۱۱۹۹، ۱۲۰۰، ۱۲۰۱، ۱۲۰۲، ۱۲۰۳، ۱۲۰۴، ۱۲۰۵، ۱۲۰۶، ۱۲۰۷، ۱۲۰۸، ۱۲۰۹، ۱۲۱۰، ۱۲۱۱، ۱۲۱۲، ۱۲۱۳، ۱۲۱۴، ۱۲۱۵، ۱۲۱۶، ۱۲۱۷، ۱۲۱۸، ۱۲۱۹، ۱۲۲۰، ۱۲۲۱، ۱۲۲۲، ۱۲۲۳، ۱۲۲۴، ۱۲۲۵، ۱۲۲۶، ۱۲۲۷، ۱۲۲۸، ۱۲۲۹، ۱۲۳۰، ۱۲۳۱، ۱۲۳۲، ۱۲۳۳، ۱۲۳۴، ۱۲۳۵، ۱۲۳۶، ۱۲۳۷، ۱۲۳۸، ۱۲۳۹، ۱۲۴۰، ۱۲۴۱، ۱۲۴۲، ۱۲۴۳، ۱۲۴۴، ۱۲۴۵، ۱۲۴۶، ۱۲۴۷، ۱۲۴۸، ۱۲۴۹، ۱۲۵۰، ۱۲۵۱، ۱۲۵۲، ۱۲۵۳، ۱۲۵۴، ۱۲۵۵، ۱۲۵۶، ۱۲۵۷، ۱۲۵۸، ۱۲۵۹، ۱۲۶۰، ۱۲۶۱، ۱۲۶۲، ۱۲۶۳، ۱۲۶۴، ۱۲۶۵، ۱۲۶۶، ۱۲۶۷، ۱۲۶۸، ۱۲۶۹، ۱۲۷۰، ۱۲۷۱، ۱۲۷۲، ۱۲۷۳، ۱۲۷۴، ۱۲۷۵، ۱۲۷۶، ۱۲۷۷، ۱۲۷۸، ۱۲۷۹، ۱۲۸۰، ۱۲۸۱، ۱۲۸۲، ۱۲۸۳، ۱۲۸۴، ۱۲۸۵، ۱۲۸۶، ۱۲۸۷، ۱۲۸۸، ۱۲۸۹، ۱۲۹۰، ۱۲۹۱، ۱۲۹۲، ۱۲۹۳، ۱۲۹۴، ۱۲۹۵، ۱۲۹۶، ۱۲۹۷، ۱۲۹۸، ۱۲۹۹، ۱۳۰۰، ۱۳۰۱، ۱۳۰۲، ۱۳۰۳، ۱۳۰۴، ۱۳۰۵، ۱۳۰۶، ۱۳۰۷، ۱۳۰۸، ۱۳۰۹، ۱۳۱۰، ۱۳۱۱، ۱۳۱۲، ۱۳۱۳، ۱۳۱۴، ۱۳۱۵، ۱۳۱۶، ۱۳۱۷، ۱۳۱۸، ۱۳۱۹، ۱۳۲۰، ۱۳۲۱، ۱۳۲۲، ۱۳۲۳، ۱۳۲۴، ۱۳۲۵، ۱۳۲۶، ۱۳۲۷، ۱۳۲۸، ۱۳۲۹، ۱۳۳۰، ۱۳۳۱، ۱۳۳۲، ۱۳۳۳، ۱۳۳۴، ۱۳۳۵، ۱۳۳۶، ۱۳۳۷، ۱۳۳۸، ۱۳۳۹، ۱۳۴۰، ۱۳۴۱، ۱۳۴۲، ۱۳۴۳، ۱۳۴۴، ۱۳۴۵، ۱۳۴۶، ۱۳۴۷، ۱۳۴۸، ۱۳۴۹، ۱۳۵۰، ۱۳۵۱، ۱۳۵۲، ۱۳۵۳، ۱۳۵۴، ۱۳۵۵، ۱۳۵۶، ۱۳۵۷، ۱۳۵۸، ۱۳۵۹، ۱۳۶۰، ۱۳۶۱، ۱۳۶۲، ۱۳۶۳، ۱۳۶۴، ۱۳۶۵، ۱۳۶۶، ۱۳۶۷، ۱۳۶۸، ۱۳۶۹، ۱۳۷۰، ۱۳۷۱، ۱۳۷۲، ۱۳۷۳، ۱۳۷۴، ۱۳۷۵، ۱۳۷۶، ۱۳۷۷، ۱۳۷۸، ۱۳۷۹، ۱۳۸۰، ۱۳۸۱، ۱۳۸۲، ۱۳۸۳، ۱۳۸۴، ۱۳۸۵، ۱۳۸۶، ۱۳۸۷، ۱۳۸۸، ۱۳۸۹، ۱۳۹۰، ۱۳۹۱، ۱۳۹۲، ۱۳۹۳، ۱۳۹۴، ۱۳۹۵، ۱۳۹۶، ۱۳۹۷، ۱۳۹۸، ۱۳۹۹، ۱۴۰۰، ۱۴۰۱، ۱۴۰۲، ۱۴۰۳، ۱۴۰۴، ۱۴۰۵، ۱۴۰۶، ۱۴۰۷، ۱۴۰۸، ۱۴۰۹، ۱۴۱۰، ۱۴۱۱، ۱۴۱۲، ۱۴۱۳، ۱۴۱۴، ۱۴۱۵، ۱۴۱۶، ۱۴۱۷، ۱۴۱۸، ۱۴۱۹، ۱۴۲۰، ۱۴۲۱، ۱۴۲۲، ۱۴۲۳، ۱۴۲۴، ۱۴۲۵، ۱۴۲۶، ۱۴۲۷، ۱۴۲۸، ۱۴۲۹، ۱۴۳۰، ۱۴۳۱، ۱۴۳۲، ۱۴۳۳، ۱۴۳۴، ۱۴۳۵، ۱۴۳۶، ۱۴۳۷، ۱۴۳۸، ۱۴۳۹، ۱۴۴۰، ۱۴۴۱، ۱۴۴۲، ۱۴۴۳، ۱۴۴۴، ۱۴۴۵، ۱۴۴۶، ۱۴۴۷، ۱۴۴۸، ۱۴۴۹، ۱۴۵۰، ۱۴۵۱، ۱۴۵۲، ۱۴۵۳، ۱۴۵۴، ۱۴۵۵، ۱۴۵۶، ۱۴۵۷، ۱۴۵۸، ۱۴۵۹، ۱۴۶۰، ۱۴۶۱، ۱۴۶۲، ۱۴۶۳، ۱۴۶۴، ۱۴۶۵، ۱۴۶۶، ۱۴۶۷، ۱۴۶۸، ۱۴۶۹، ۱۴۷۰، ۱۴۷۱، ۱۴۷۲، ۱۴۷۳، ۱۴۷۴، ۱۴۷۵، ۱۴۷۶، ۱۴۷۷، ۱۴۷۸، ۱۴۷۹، ۱۴۸۰، ۱۴۸۱، ۱۴۸۲، ۱۴۸۳، ۱۴۸۴، ۱۴۸۵، ۱۴۸۶، ۱۴۸۷، ۱۴۸۸، ۱۴۸۹، ۱۴۹۰، ۱۴۹۱، ۱۴۹۲، ۱۴۹۳، ۱۴۹۴، ۱۴۹۵، ۱۴۹۶، ۱۴۹۷، ۱۴۹۸، ۱۴۹۹، ۱۵۰۰، ۱۵۰۱، ۱۵۰۲، ۱۵۰۳، ۱۵۰۴، ۱۵۰۵، ۱۵۰۶، ۱۵۰۷، ۱۵۰۸، ۱۵۰۹، ۱۵۱۰، ۱۵۱۱، ۱۵۱۲، ۱۵۱۳، ۱۵۱۴، ۱۵۱۵، ۱۵۱۶، ۱۵۱۷، ۱۵۱۸، ۱۵۱۹، ۱۵۲۰، ۱۵۲۱، ۱۵۲۲، ۱۵۲۳، ۱۵۲۴، ۱۵۲۵، ۱۵۲۶، ۱۵۲۷، ۱۵۲۸، ۱۵۲۹، ۱۵۳۰، ۱۵۳۱، ۱۵۳۲، ۱۵۳۳، ۱۵۳۴، ۱۵۳۵، ۱۵۳۶، ۱۵۳۷، ۱۵۳۸، ۱۵۳۹، ۱۵۴۰، ۱۵۴۱، ۱۵۴۲، ۱۵۴۳، ۱۵۴۴، ۱۵۴۵، ۱۵۴۶، ۱۵۴۷، ۱۵۴۸، ۱۵۴۹، ۱۵۵۰، ۱۵۵۱، ۱۵۵۲، ۱۵۵۳، ۱۵۵۴، ۱۵۵۵، ۱۵۵۶، ۱۵۵۷، ۱۵۵۸، ۱۵۵۹، ۱۵۶۰، ۱۵۶۱، ۱۵۶۲، ۱۵۶۳، ۱۵۶۴، ۱۵۶۵، ۱۵۶۶، ۱۵۶۷، ۱۵۶۸، ۱۵۶۹، ۱۵۷۰، ۱۵۷۱، ۱۵۷۲، ۱۵۷۳، ۱۵۷۴، ۱۵۷۵، ۱۵۷۶، ۱۵۷۷، ۱۵۷۸، ۱۵۷۹، ۱۵۸۰، ۱۵۸۱، ۱۵۸۲، ۱۵۸۳، ۱۵۸۴، ۱۵۸۵، ۱۵۸۶، ۱۵۸۷، ۱۵۸۸، ۱۵۸۹، ۱۵۹۰، ۱۵۹۱، ۱۵۹۲، ۱۵۹۳، ۱۵۹۴، ۱۵۹۵، ۱۵۹۶، ۱۵۹۷، ۱۵۹۸، ۱۵۹۹، ۱۶۰۰، ۱۶۰۱، ۱۶۰۲، ۱۶۰۳، ۱۶۰۴، ۱۶۰۵، ۱۶۰۶، ۱۶۰۷، ۱۶۰۸، ۱۶۰۹، ۱۶۱۰، ۱۶۱۱، ۱۶۱۲، ۱۶۱۳، ۱۶۱۴، ۱۶۱۵، ۱۶۱۶، ۱۶۱۷، ۱۶۱۸، ۱۶۱۹، ۱۶۲۰، ۱۶۲۱، ۱۶۲۲، ۱۶۲۳، ۱۶۲۴، ۱۶۲۵، ۱۶۲۶، ۱۶۲۷، ۱۶۲۸، ۱۶۲۹، ۱۶۳۰، ۱۶۳۱، ۱۶۳۲، ۱۶۳۳، ۱۶۳۴، ۱۶۳۵، ۱۶۳۶، ۱۶۳۷، ۱۶۳۸، ۱۶۳۹، ۱۶۴۰، ۱۶۴۱، ۱۶۴۲، ۱۶۴۳، ۱۶۴۴، ۱۶۴۵، ۱۶۴۶، ۱۶۴۷، ۱۶۴۸، ۱۶۴۹، ۱۶۵۰، ۱۶۵۱، ۱۶۵۲، ۱۶۵۳، ۱۶۵۴، ۱۶۵۵، ۱۶۵۶، ۱

۵- فه پزو پایه کانی:

ئیعتیکاف له دوو پایه و فه پزی بڼه پرتی پیک دیت^{۱۹۹}:

یہ کم: مانوه له مزگوت به مبهستی طاعت و خواپرستی.

دوهم: نیازو مبهستی (النية والقصد) لهدل دا هېوون لسه رتای دست به کار کردنوه تا کوتایی.

شایانی باسیشه که زانایان پاش یه کدهنگ بوونیان له سهر شهوه که ده بی ئیعتیکاف له مزگوت دا بیت و له شوونی دیکه ی غه پری مزگوت دا بهرناکه وئ، له باره ی مزگوتیک که بوچوونه ئیعتیکافه وه بشی پایان جیاوازه، هه یانه پیی وایه که ته نیا له مزگوتی پیغه مبهردا ښ له مه دینه دروسته!^{۲۰۰} هه شیان په پای وایه که ده بی له یه کیک له سستی مزگوته کان (مزگوتی حرام، مزگوتی پیغه مبهردا ښ، مزگوتی شه قصا) دا بی^{۲۰۱}، هه ندیکیشیان گوتوویانه له هر مزگوتیک جومعه تیدا کراو (جامع) دا دروسته^{۲۰۲}.

(ابوحنیفة و اسحاق و احمد و ابو ثور) یش گوتوویانه: هر مزگوتیک پینج نویژه فه پزه کانی به کومل تیدا بکرین ئیعتیکافی تیدا دروسته^{۲۰۳}.

واش پی ده چی پای (مالك و شافعي و داود الظاهري) که (شوکانی) یش به لای دا شکاوه ته وه له هه موو پایه کانی دیکه راست تر بیت، که ده لئ: ئیعتیکاف له هه موو مزگوتیک دا ده بی، چونکه - وهك (نووي) گوتوویه تی: - خوی په روه ردار به گشتی فرموویه تی: (وانتم عاکفون في المساجد)، وه هیچ به لگه یه کی شه وتوش - له سوننه ت دا - نیه که چه مکی فراوان و گشتی: (المساجد) تایبه ت بکات به هه ندیک جوړه مزگوته وه^{۲۰۴}.

۶- چ شتیك بو بابای چووه ئیعتیکافه وه سوننه ته؟!

دیاره شه که سه ی که ده چیته ئیعتیکافه وه به مبهستی طاعت و به ندایه تی بو خوا کردن و بیر کردنه وه پامان و به خوداچوونه وه له خوا نریک بوونه وه شه وکاره ده کات،

^{۱۹۹} بېوانه: (فقه السنة) ج ۱ ص ۶۲۰، وه: (المجموع) ج ۶ ص ۴۷۱ وه ۴۸۶، ۴۸۷.

^{۲۰۰} شه پایه له (سعید بن المسیب) گنېراوه ته وه، به لام (نووي) گومانئ له باره یه وه هیه، بېوانه: (المجموع) ج ۶ ص ۴۷۴.

^{۲۰۱} شه میش له (حذیفة بن الیمان) خوا لئ پی پزی بڼ گنېراوه ته وه، بېوانه سهرچاوه ی پئشو هه مان بهرگ و لاپه ر.

^{۲۰۲} شه میش پای (الزهري والحکم وحماد)، هه مان سهرچاوه بهرگ و لاپه ر ی پئشو.

^{۲۰۳} بېوانه سهرچاوه ی پئشو هه مان بهرگ و لاپه ر، وه: (فقه السنة) ج ۱ ص ۶۲۰، ۶۲۱. وه بېوانه: (نیل

الاطار) ج ۴ ص ۳۶۰، ۳۶۱.

^{۲۰۴} هه مان سهرچاوه ی پئشو.

کهواته سوننه ته هه میشته سه رگرمی نهو شتانه بیته که نهو نامانجهی بو مسوگر دهکن و خوی له هر قسه و رهفتاریکی دیکه بیاریزی، نه گهرنا هر ته نیا به مانه وهی له مزگهوت و به نیازو مه بهستی طاعت و خواپهرستی یوه، ئیعتیکافه کهی دیتهدی^{۲۰۵}.

۷- نهو شتانهی بو بابای چوو ئیعتیکافه وه رهوان، چین؟

زانایان له سه ره نهو ریک کهوتوون که بابای (معتکف) بوی هیه بو تارهت گرتن و دهست نویژ گرتن له مزگهوت بچینه دهی^{۲۰۶}. ههروه ها نه گهر مزگهوت که جومعهی لئ نهکرا له سه ری پنیوسته بو نویژی جومعهش بچینه دهی^{۲۰۷}.

ههروه ها زۆربهی زۆری نزیک به یه کدهنگی یان رایان وایه که بو بابای چوو ئیعتیکافه سوننه ته که له نیو مزگهوت دا سهردانی نه خوش بکات و نویژ له سه ره جه نازه بکات، به لام نه گهر بو نه وجۆره شتانه بچینه دهروهی مزگهوت نهو ئیعتیکافه کهی مه لدهو شینه وه، مه گهر بو دهست نویژو پنیوستی (حاجة) بچینه وه مال و به سه ر پنگاوه له نه خوشه که بپرسی نه مه یان زۆربهی زانایان به دروستی ده زانن^{۲۰۸}.

به لام نه گهر به تویزی (اکراه) برایه دهی یان له بیرى چوو، نهو زانایان یه کدهنگن له سه ره زیان نه گه یشتن به (ئیعتیکاف) ه کهی^{۲۰۹}، چونکه پیغه مبه ر ﴿فَرَمُوْهُ تَی: (رُفِعَ عَنْ اُمَّتِی الْخَطَا وَالْاِیْمَانِ وَمَا اسْتَکْرَهَوا عَلَیْهِ) وَهَکَی پِیْشْتَر با سمان کرد وه.

نه مه ش چه ند ده قیکى سوننه ت له و باره وه:

* (عن عائشة رضي الله عنها قالت: وان كان رسول الله ﷺ لَيَدْخُلُ عَلَيَّ رَأْسَهُ وَهُوَ فِي الْمَسْجِدِ فَأَرْجُلُهُ، وَكَانَ لَا يَدْخُلُ الْبَيْتَ إِلَّا لِحَاجَةٍ إِذَا كَانَ مُعْتَكِفًا) متفق عليه.

واته: وه پیغه مبه ری خوا ﷺ سه ری خوی بو دهینامه ژووری و بوم شانه ده کرد وه جهستهی له نیو مزگهوتی دا ده بوو، وه کاتیک که له ئیعتیکاف دا بو وایه مه گهر بو پنیوستی (تارهت گرتن) نه گهرنا نه ده هاته وه مال.

* (عن عائشة رضي الله عنه قالت: ان كنت لأَدْخُلُ الْبَيْتَ لِلْحَاجَةِ وَالْمَرِيضِ فِيهِ فَمَا أَسْأَلُ عَنْهُ إِلَّا وَأَنَا عَارَّةٌ) رواه مسلم.

واته: من جاری وابوو ده چوو مه وه مال بو پنیوستی^{۲۱۰} و نه خوشیش له وی بووه. به لام به سه ر پیوه نه بی لیم نه پرسیه وه.

^{۲۰۵} چونکه نه وجۆره مانه وهی له مزگهوت دا خوی له خوی دا خواپهرستی یه، به وانه: (شرح صحیح مسلم) ج ۵ ص ۲۱۴.

^{۲۰۶} به وانه: (فتح الباری) ج ۴ ص ۸۰۸، وه: (المجموع) ج ۶ ص ۴۸۸، ۴۸۹.

^{۲۰۷} به وانه: (المجموع) ج ۶ ص ۵۰۱.

^{۲۰۸} به وانه: (فتح الباری) ج ۴ ص ۸۰۸.

^{۲۰۹} به وانه: (المجموع) ج ۶ ص ۵۰۸.

دیاره هندیکیش له زانایان سەردانی نهخۆش و شوین کەوتنی جەنازیان بۆ بابای چوووە ئیعتیکافەو بەرەوا زانیوە، بەلام قسەکیان بێهێزەو پای زۆربەو جەماوەری زانایان پاست تره^{٢١١}.

٨- ئیعتیکاف بەچی هەڵدەوێت؟

ئیعتیکاف بەنەمانی یەکیک لەو شتانەی کە بۆ خودی بابای (معتکف) بەمەرج گیراون (کە مسوولمانەتی و عاقل بون و پاکێی لەلەش پیسی و بێنویژی)ین، وە بەنەمانی یەکیک لەدوو فەرزو پایەکانی ئیعتیکافە کە (نیەت و لەمزگەوت دا مانەو)ن، هەڵدەوێت، کەواتە: مەزکاتیک بابای (معتکف) کافر بوو، یان شیت بوو، یان لەش پیس و بێنویژ بوو، یان نیەتی ئیعتیکافی گۆپی، یان بەبێ عوزری پێپێ دراو لەمزگەوتی چوو دەرئ، ئەو ئیعتیکافەکی هەلوەشاوەتەو.

دوو تێبینی:

١- چونە دەر بۆ چەند کاریکی دیکە وەک: خواردن و خواردنەو، شایەدی دانیک کە پەکی لەسەر وی کەوتبێ، کە لەشاخ لەخوگرتن، چارەسەری خو لەنەخۆشی. زانایان رایان جیاجیایە بۆ هەلوەشانەو و هەلنەوێشانەو ئیعتیکاف و هەندیکیان دەلێن بەموتەقی پێیان هەڵدەوێت، هەندیکیان کە (ثوری و شافعی و اسحاق و احمد) لەپروایەتیکی دا، لەنیویان دان دەلێن: ئەگەر لەسەرەتای چوونە ئیعتیکافی یەو بەمەرجی گرتن زیانیان نیە ئەگەرنا پێیان هەڵدەوێت، بەلام هەرکام لەو شتانه لەلای شافعی یەکان پاجیایی (اختلاف) یان تێدایە^{٢١٢}.

٢- بەلام زانایان لەسەر ئەو یەکدەنگن کە بابای چوووە ئیعتیکافەو بۆ هەر ئیش و کاریکی دیکە موباح بۆی هەیه هەتا دەرگای مزگەوت بجێ، چونکە وەک لە (صحیح البخاری) دا هاتووە لەژێر ناوونیشانێ: (باب: هل يخرج المعتكف لِحوائجه الى باب المسجد؟! دا، پیغمبەر ﷺ کاتیک (صفیة)ی هاوسەری خوالیی پازی بێ لەمزگەوتی سەردانی کردو ئەویش - واتە پیغمبەر ﷺ - لە ئیعتیکاف دا بوو، پاش هەستانی (صفیة) پیغمبەر ﷺ هەتا دەرگای مزگەوت بەپێی کردو لەگەڵی چوو^{٢١٣}.

٢١٠- ٤- مەبەست لەپێویستی (حاجة) تارەت گرتنە.

٢١١- بېروانە: (المجموع) ج ٦ ص ٥٠٠.

٢١٢- بېروانە: (فتح الباري) ج ٤ ص ٨٠٨، وە (المجموع) ج ٦ ص ٤٩٣، ٤٩٤.

٢١٣- بېروانە: (فتح الباري) ج ٤ ص ٨١٣، ٨١٤.

۹- گېرانه‌وهی ئىعتىكاف (قضاء الاعتكاف):

زانايان سەرجه‌م له‌سەرئەوه يەكده‌نگن كه ئەگەر ئىعتىكافه‌كه له‌خۆگيراو (منذور) بوو ئەوه پىويسته بگيرىتەوه،^{۲۱۴} بەلام ئەگەر سوننەت (تطوع) بوو، ئەوه مەگەر خاوەنه‌كه‌ى وهك سوننەت جى‌به‌جى‌کردنىك حەزىكات ئەگەرنا له‌سەرى فەپز نيه، بەلام (مالك) هەرچۆنىك بى گېرانه‌وه‌ى به‌پىويست دەزانى^{۲۱۵}، دياره‌ ڤاى زۆربه‌ى زانايانىش ويچووتره، به‌ه‌لگه‌ى ئەوه كه وهك (بخاري) له (عائشة)ى گېراوه‌ته‌وه: كاتىك پىغه‌مبەر ﷺ وهك عاده‌تى خۆى له‌ده‌ ڤۆژى كۆتايى ڤه‌مه‌زان دا چووه ئىعتىكافه‌وه‌و ژماره‌يه‌ك له‌خيزانه‌كانىشى خوا لىيان ڤازى بى سەرو چادى گچكه‌يان له‌مزگه‌وت دا هەلدار چوونه ئىعتىكافه‌وه‌و پىغه‌مبەريش ﷺ له‌كاردانه‌وه‌ى ئەوه‌دا ئىعتىكافه‌كه‌ى خۆى شكاندو فەرمانى كرد چادره‌كانيان پىچانه‌وه، پاشان پىغه‌مبەر ﷺ ده‌ ڤۆژه ئىعتىكافه‌كه‌ى خۆى له‌مانگى شه‌ووال دا گېرانه‌وه، بەلام به‌هاوسه‌ره‌كانى نه‌گوت كه ئىوه‌ش ده‌بى بىانگىرنه‌وه، جا دياره‌ فەپز بووايه فەرمانى پى‌ده‌کردن به‌گېرانه‌وه‌ى^{۲۱۶}.

۱۰- له‌خۆگرتنى ئىعتىكاف له‌مزگه‌وتىكى ديارى‌كراودا:

هەر كه‌سێك چوونه ئىعتىكافه‌وه‌ى له‌ مزگه‌وتىكى ديارى‌كراودا له‌خۆى گرت. ئەوه ده‌بى جى‌به‌جى‌ى بكات، چونكه يەكێك له‌سيفه‌ته به‌ره‌كانى به‌نده چاكه‌كانى خوا وه‌فاكردنiane به (نذر)، وهك فەرموويه‌تى: (يوفون بالنذر ويخافون يوماً كان شره مستطيراً) (المر: ۷، واته: ئەوه له‌خۆيانى ده‌گرن جى‌به‌جى‌ى ده‌كەن، وه له‌پۆژىك بيميان هه‌يه كه‌مه‌ترسى يەكى به‌ربلاوى هه‌يه.

هه‌روه‌ها به‌لگه‌ى تايبه‌تى جى‌به‌جى‌کردنى له‌خۆگرتن (نذر)ى ئىعتىكاف ئەم فەرمووده‌يه‌يه كه (بخاري) له ابن عمر) وه‌و خوا لىيان ڤازى بى گېراويه‌ته‌وه له‌ژىر ناوونيشانى:

(بابُ إِذَا نَذَرَ فِي الْجَاهِلِيَةِ أَنْ يَتَكَبَّرَ ثُمَّ اسْلَمَ) دا هيناوويه‌تى و، ئەوه‌ى خواره‌وه ده‌قه‌كه‌يه‌تى:^{۲۱۷}

^{۲۱۴} بېروانه: (المجموع) ج ۶ ص ۵۲۰، ۵۲۱، وه: (فقه السنة) ج ۱ ص ۶۲۸.

^{۲۱۵} بېروانه: (فتح الباري) ج ۴ ص ۸۱۲.

^{۲۱۶} بېروانه: (فتح الباري) ج ۴ ص ۸۱۲، ۸۱۳.

^{۲۱۷} بېروانه: (فتح الباري) ج ۴ ص ۸۲۱.

* (عن ابن عمر أن عمر رضي الله عنه نذر في الجاهلية أن يَتَكَبَّرَ في المَسْجِدِ الحَرَامِ - قال: أَرَاهُ قال: لَيْلَةً - قال لَهُ رسول الله ﷺ: أَوْفِ بِنَذْرِكَ)

واته: عومەر خوا لیلی پازی بئی له سهرده می نه فامیتی دا له خوی گرتبوو که له مزگهوتی
 حه پام دا بجیتته ئیعتیکافه وه - گوتی: پیئم وایه گوتی: شهوئک بوو - جا پیغه مبهری
 خوا ﷺ پئی فهرموو: نه ذره کهت جئی به جئی بکه.

پیشم وایه نه مه سهرجهم زانایان له سهری یه کده ننگن و تئیدا جیاواز نین، نه وهنده هیه
 زانایان گوتوو یانه بیجگه له سئ مزگهوته کان و مزگهوتی حه پام و مزگهوتی پیغه مبهری ﷺ و
 مزگهوتی نه قصا له قودس)، بابای له خوگر (ناذر) له سهری پیویست نیه که له خودی نه و
 مزگهوته دا که ئیعتیکافه که ی تئیدا له خوی گرتوه، بجیتته ئیعتیکافه وه، چونکه بیجگه له و
 سئ مزگهوته که دهقی سوننهت هیه له سهر پله و پایه یان و ئیمتیازی خواپهرستی
 تییان دا، مزگهوته کانی دیکه وه که یه کنو، نه گهر له خوگرتن (نذر) هکه ی به موتلهقی بووبی
 له ههر مزگهوتیک دا بیکات بوی بهرده که وی^{۲۱۸}.

لیزه شدا کۆتایی بهم بهندی پیئجه مهش دینین و خویار بئی دهچینه سهر بهندی
 شه شه و کۆتایی لهم دروشمی سییه مه.

ameer.maktab@yahoo.com

/AliBapir

/AliBapir

/MediaAmeerOffice

www.alibapir.net

بەندى شەشەم

بەرھەم و سوودەكانى پۇژووگرتن و چوونە ئىعتىكافەو

خوینەرى بەپۇزا ھەرچەندە باباى مسولمان كە خواپەرستى يە جۇراو جۇرەكان جى بەجى دەكات دەپى تەنیاو تەنیا مەبەستى پازى كرنى خواو و دەستە ھىنانى پاداشت و بەھەشتەكەى بىت.

بەلام لەسۇنگەى ئەو وە كە ھەموو ئەو ئەركانەى كە خواى كار بەجى بە بەندەكانى سپاردوون پېرپن لەھىكمەت و بەرھەم و سوود بۇ جەستەو عەقل و پووح و تاك و خىزان و كۆمەلگا لەدنیاو دواپۇژدا، شتىكى پەسەندو باشە كە ھەول بەدات پەى بەھىكمەت و بەرھەم و كەلكەكانى ھەركام لەخواپەرستى يەكان بەرى، بۇئەو ھەم دنگەرمانەتر خواپەرستى خۇى بكات و ئەركەكانى سەرشانى جى بەجى بكات و، ھەم بەرچا و پوونانەتر بەندايەتى بكات و ھاتنەدى بەشيك لەبەرھەم و سوودەكانى ئەو ئەرك و خواپەرستى يانە بكاتە سەنگى مەھكە و تەرازووى ئەندازەى چاك يان خراپ ئەنجام دانى ئەو ئەرك و خواپەرستى يانە. جا ئەو ئىمە لىرەش لەكۇتايى توئىنەو ھەى پۇژووگرتن و ئىعتىكافەو، ھەول دەدەين بەكورتى نامازە بە بەرھەم و كەلكەكانى ھەركامىكىان بكەين:

۱- بەرھەم و سوودەكانى پۇژووگرتن:

يەك: پاداشتىك كە بەس خواى پەرورەدگار ئەندازەو چۆنەتى يەكەى دەزانى، چونكە خواى بەرزو مەزن لەفەرموودەى قودسى دا فەرموويەتى: (كُلْ عَمَلٍ ابْنِ آدَمَ لَهُ إِلَّا الصَّيَامُ فَإِنَّهُ لِي وَأَنَا أَجْزَى بِهِ...) رواه مسلم وأحمد والنسائي، وەك پىشتەر لەبەندى يەكەم دا پوونمان كردهو. دوو: شادبوون بەبەھەشتى رازاو و نەبزاو ھەى خواى بەخشەر، چونكە (أَبُو إِمَامَةَ) خوا لىى پازى بى گوتوويەتى: چوومە لای پىغەمبەرى خوا ﷺ و پىم گوت: كردهو يەكەم پى بلى كەپى بچمە بەھەشت! ئەویش فەرمووى: (عَلَيْكَ بِالصَّوْمِ فَإِنَّهُ لَا عَذْلَ لَهُ) واتە: پۇژوو بگرە چونكە ھىچ شتىك ھاوتای نىە، پاشان بۇ جارى دووم چوومەو لای ھەر فەرمووى (عَلَيْكَ بِالصَّيَامِ) رواه أحمد والنسائي والحاكم وصححه، واتە: خەرىكى پۇژووگرتن بە.

سى: دووركەوتنەو و چەپالەدران لەناگرى دۆزەخ، چونكە پىغەمبەرى خوا ﷺ فەرموويەتى: (مَا مِنْ عَبْدٍ يَصُومُ يَوْمًا فِي سَبِيلِ اللَّهِ إِلَّا بَاعَدَ اللَّهُ بِذَلِكَ الْيَوْمَ وَجْهَهُ عَنِ النَّارِ سَبْعِينَ خَرِيفًا) رواه البخاري ومسلم وأصحاب السنن إلا أبا داود.^{۳۱۹}

^{۳۱۹} بېوانە: (شرح صحيح مسلم) ج ۵ ص ۳۰۸۷.

واته: هر بۀنده يهك يهك پۆژ له پئی خوادا - يان لهكاتی جهنگو جيهاددا - به پۆژووبی خوا بهو پۆژه حهفتا سال پئی پووی لهئاگر - ی دۆزهخ - دوورده خاتهوه.

چوار: پاکبوونهوهو داشۆردن له چلک و چهپهری گوناح، چونکه پیغه مبهەر ﴿فهرموویهتی: (الصلوات الخمس والجمعة الى الجمعة ورمضان الى رمضان مکفّرَاتٌ لِمَا یَنْهَنُ إِذَا اجْتَنَبَ الْکِبَائِرُ) رواه مسلم، که پیشتر له بهندی دووهم دا تهرجه مه مان کردوه.

پینچ: پارێزگاری (تقوی) به رهه می پۆژووگرتنه، وهك خوای پهروهردگار فهرموویهتی: (يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُتِبَ عَلَيْكُمُ الصِّيَامُ كَمَا كُتِبَ عَلَى الَّذِينَ مِن قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ) البقرة: ۱۸۳، واته: ئه ی ئهوانه ی بپرواتان هیناوه پۆژووگرتنتان له سههر نووسراوه وهك چۆن له سههر ئهوانه ی پیش ئیوه پیویست کرابوو بۆئهوه ی پارێزکاری بکهن.

شهش: پۆژووگرتن قوتا بخانه ی تیدا فیروبوون و راهینران له سههر پهوشته بهرزو جوانه کانه، وهك: لیبوردن و رقی خو قوتدانهوهو ئارام گرتن (صبر) و، جلوه ی نهفس توندکردن و خۆمه رزم کردن له ئاقار ئارهزووهکان دا، هر بۆیهش خوای په نهان بین و کار به جی پۆژووگرتنی به قه لغان سوپهر پیناسه کردوهو فهرموویهتی: (والصيامُ جنةٌ فاذا كان يومُ صومِ أحدکم فلا یرفث ولا یضحک ولا یجھل فان شاکم أحدٌ أو قاتله فلیقل: انی صائمٌ موتین) رواه مسلم واحمد والنسائي، وهك پیشتر له بهندی یهکهم دا پوونمان کردوتهوه.

کهواته: ئه و کهسانه ی که به به هانه ی به پۆژووبوونهوه خو یان توو په و تۆسن و مۆن مرچ دهکهن و له گه ل سیبه ری خو یان به شه پدین، با ئاگادار بن که پۆژووه که یان بهس خۆتینوو و برسی کردنه و ئه و پۆژووه نیه که شه رع داوای کردوه.

ههوت: په یدابوون و به هیز بوونی خه سه لته ی بهرزو په سه ندی ئه مینداری (الامانة) و هه ست کردن به چاودیری خوای په نهان بین، چونکه بابای پۆژووه وان ئه گهر ته نیا له بهر خوا نه بیته و هه ست به ئاگاداری و چاودیری وی نه کات کاتی که خه لکی لی دیار نه بی ده توانی پۆژووه که ی بشکینی بی ئه وه ی هیه کس پی ی بزانی، پیشتریش پوونمان کردوه که مه به سه ت له پسته ی: (الصيامُ لي وأنا أجزي به)، رواه البخاري وابوداود، که له فهرمووده ی قودسی خوای بی وینه دا هاتوه هر ئه وه یه که گوتمان.

ههشت: په یدابوون و به هیز بوونی ئیراده و عه زیمه ت له سه ر دینداری و خوا په رسته ی، چونکه وهك چۆن ئه ندامه کانی جهسته به جوولاندن و کاری پی کردن و وه رزش به هیز ده بن و پته و ده بن، ویست (ارادة) ی ئینسانیش به هه مان شیوه. جا که سیک له به یانی یه وه هه تا ئیواره خۆی له هه موو ئه و شتانه بگریته وه که پۆژوویان پی ده شکن، وهك: خواردن و

خواردنه وه و خوږشانندنه وه و تۆو (مني) هاتنه وه، يان پوژوو يان پئ سووک ده بئ ^{٢٢٠} وهك: درؤو غه بيهت و جنيوو قسه ي ناشيرين و پوانيني حه پام و قسه و پهفتاري پووج (لغو) و زياد له پئويست خه وتن و قسه كردن و... هتد، هه ر بويه ش خواي كار به جي فهرموويه تي: (فاذا كان يوم صوم أحدكم فلا يرفث ولا يصخب ولا يجهل)، به لي بنگومان بابايه كي وا ورده ده بيهت خاوه ني ئيراده و عه زميكي پته و دامه زرا و له سه ر طاعهت و چا كه كاري و له به رانبه ر گونا ح و خراپه كاري دا.

نۆ: پوون و صاف بووني بيرو زهين و به هيژبووني عه قل و هو ش له سه ر جي به جي كردني ئهرك و چالاكي به كانيان، چونكه شتيكي ناشكرا و جه پينراوه كه كه م خوري و خالي بووني گه ده (معهده) كاريگه ري به كي زوري هه يه بو ئازاد بووني عه قل و ده ست ئاوه لا بووني بو بير كردنه وه و پامان و ورد بوونه وه و هه له ينجان و شت له به ركردن و... هتد، هه ر بويه ش له (لقمان الحكيم) خوا لي ئي پازي بن گيژراوه ته وه كه به كوڤه كه ي خوي گوتوه ^{٢٢١}: (يا بُنِي إِذَا أَمْتَلْتَ الْمَعْدَةَ نَامَتِ الْفِكْرَةُ، وَخَرَسَتِ الْحِكْمَةُ وَقَعَدَتِ الْأَعْضَاءُ عَنِ الْعِبَادَةِ)

واته: ئه ي كوڤه شيرينه كه م! هه ركات گه ده پرپوو عه قل ده نوئ و هو ش لال ده بئ و ئه ندامه كانيش له خوا په رستم، سست ده بن.

ده: پو ش بوونه وه ي دل و ده روون، ئه ميش راستي به كي پوونه بو هه ر كه سيك كه وهك شه ر گوتوويه تي به پوژوو بو بئ (ابو حامد الغزالي) خوا لي ئي پازي بئ له و باره وه گوتوويه تي ^{٢٢٢}: (والانسان رُتِبَتْهُ فَوْقَ رُتْبَةِ الْبَهَائِمِ لِقُدْرَتِهِ بِنُورِ الْعَقْلِ عَلَى كَسْرِ شَهْوَتِهِ وَدُونَ رُتْبَةِ الْمَلَائِكَةِ لِاسْتِيلَاءِ الشَّهَوَاتِ عَلَيْهِ وَكَوْنِهِ مُبْتَلًى بِمُجَاهَدَتِهَا، فَكُلَّمَا أَتَاهُمْ فِي الشَّهَوَاتِ انْحَطَّ إِلَى اسْفَلِ سَافِلِينَ وَالتَّحَقُّ بِغَمَارِ الْبَهَائِمِ. وَكُلَّمَا قَمَعَ الشَّهَوَاتِ ارْتَفَعَ إِلَى أَعْلَى عَلِيَّيْنِ وَالتَّحَقُّ بِأَفْقِ الْمَلَائِكَةِ، وَالْمَلَائِكَةُ مُقَرَّبُونَ مِنَ اللَّهِ عِزَّ وَجَلَّ، وَالَّذِي يَقْتَدِي بِهِمْ وَيَتَشَبَّهُ بِأَخْلَاقِهِمْ يَقْرُبُ مِنَ اللَّهِ كَقُرْبِهِمْ.)

واته: وه ئينسان پله و پايه ي له سه رووي ئاژه لانه وه يه چونكه به پووناكي عه قل ده تواني جله وي ئاره زووي خوي بگري، وه له خوار پله ي فريشتانه وه يه چونكه ئاره زووه كان به سه ري دا زالن و به سه ر شكاندنه وه و جله و توند كردنيان تاقي كراوه ته وه، جا ئينسان هه تا

^{٢٢٠} (ابن حزم) پاي وايه كه هه مو ئه و گوناخانه ي قه ده غه كراون ده بنه هي پوژوو شكاندن! به روانه: (المحلى) ج ٦ ص ١٢١، مساله: ٧٣٤ (وَيُبْطَلُ الصَّوْمُ إِذَا تَعَمَّدَ كُلَّ مَعْصِيَةٍ أَوْ مَعْصِيَةٍ كَانَتْ).

^{٢٢١} به روانه: (الفقه الاسلامي وادلته) ج ٣ ص ١٦١٨.

^{٢٢٢} به روانه: (احياء علوم الدين) ج ١ ص ٢٣٦.

زیاتر سەرگەرمی ئارەزووكانى بىت پتر بەرەو نزمى دەچى و دەچىتە پىزى مالا تەو، وە
هەتا چاكتر ئارەزووكانى كپ بكات و كۆنترۆل بكات باشتر بەرەو بەرزى دەچى و دەگاتە
ئاسوى بلىدى فرىشتەكان، جا بىگومان فرىشتەكانىش لەخوای زال و پاىە بەرز نىزىك
خراوەن، كەواتە ھەر كەسىكىش چاويان لى بكات و خوى وەك وان لى بكات لەپەشت و
خەسلەتەكان دا ئەو وەك ئەوان لەخوا نىزىك دەبىتەو.

ياز دە: بەرھەمىكى دىكەى پۆژووگرتن پاهىنانى ئىنسانە لەسەر پىك و پىكى (نظام) و
خو پىوگرتنى چونكە لەكاتىكى دىارى كراو وە چەند شتىكى دىارى كراوى لى قەدەغە
دەكرى و هەتا كاتىكى دىارى كراو نابى توخنيان بكەوى، ئەمەش چاكتىن مەشق و
پاهىنانە لەسەر ئەسلى پابەندى (التزام) بەرپىك و پىكى يەو لەھەموو بواردەكانى دىكەى
زىيان و گوزەران دا.

دواز دە: بەھىز كرتنى ھەست و نەستى براىەتى و يەكپەنگى و يەكپىزى لەنىوان
مسولمانان دا لەسەرتاسەرى جىھان و سەرجم نۆمەت دا، چونكە ھەموويان تىكراو
و يىكرا بەپۆژوو دەبن و پاشان كۆتايى بەپۆژووگرتنيان دىن و جەژن دەكەن.

سىز دە: گەشەپىدان و پتەوكردنى سۆزو بەزەيى و پەرۆشى سەبارەت بەھەژارو نەدارو
برسىيان، چونكە وەك ئاشكرایە پۆژوو مانگى پەمەزان برسى و تىنو و بوونىكى
گشتى و ناچارى يەو دەولەمەندو نەدار ھەتەن دەبى برسى و تىنووبىن، جا ئەگەر بۆ
ئاتاج و نەدارو برسپەكان ھالەتتىكى ئاسايى يە چونكە پىيەو پاهاتوون! ئەو بىگومان
بۆ دەولەمەندو دەست پۆيشتوو تىرو پەركان ھالەتتىكى رىزپەرو ئاناسايى يەو بەو
ھالەتە ئاناسايى يە كاتى يەى خويان لەھالەتتى ئاسايى و بەردەوامى (!) ھەژارو
نەدارەكانىش ئاگادار دەبن، وە سەرەنجام ئەگەر وىژدانىيان پىشتەر خەوتووش بووبى بىدار
دەبىتەو و وادارىيان دەكات كە ھەولنىكيان بۆ بدەن و كارىكيان بۆ بكەن و، بەمەش
پەيوەندى يە كۆمەلە يەتى يەكانى نىوان كۆمەلگا پتەو توندو تۆل دەبن و تۆكمە دەبىت.

چواردە: وە بەرھەم و سوودىكى دىكەى پۆژووگرتن برىتە لەپەخسانى دەرفەت و
بواريكى باش بۆ فېربوونى زانست، بەتايبەت شارەزابوونى قورشان كە خویندن و بىر
لى كرتنەو و تىگەيشتنى يەكىكە لەگەورەترىن جۆرەكانى خواپەرسى و كارىگەرترىن
ھۆيەكانى تەزكىيەى نەفس و لەخوا نىزىك بوونەو.

پازدە: وہ لەکۆتایی دا:

یەکی دیکە لەبەرھەم و شوێنەوارە چاک و پاک و شەریفەکانی پۆژووگرتن ئەوەیە
کەدەبیته هۆی تەندروستی (الصحة) و لەش ساغی بەهۆی:

ا- پشوو دان و ئاسودە بوونی گەدەو کۆئەندامی ھەرس و باقی کۆئەندامەکانی
دیکە ی نێو جەستە.

ب- نۆی بوونەو هۆی خانە و شانەکان (الخلايا والأنسجة) ی جەستەو قوتاربون لەو خانەو
شانانە ی کە پیربوون و لەکار کەوتوون.

ج- پزگاریبوونی جەستە لەپاشماو هۆی خۆراکە ھەرس نەکراوەکان و ماددە پەزمەندە بوو
و زیادەکان، بەکورتی: خۆ بژارکردن و خۆ تەتەلەو لەبێژنگ دانێ جەستە.

د- پێ ئاسان بوون بۆ ژال بوون بەسەر ئەوجۆرە نەخۆشی یانەدا کە پارێز نەکردن
لەخواردن و خواردنەو بەگشتی یان ھەندیک جۆرە خواردن و خواردنەو ھۆکاری مانەو و
پەرەستاندنیا، بۆ وێنە: پارێزکردن لە شیرینەمەنی بۆ نەخۆشی شەکرە..... ھتد.

دیارە ھەر بۆیەشە کە پیغەمبەری خوا ﷺ فەرموویەتی:

(صُومُوا تَصِحُّوا) رواه ابو نعيم وابن السني عن ابي هريرة رضي الله عنه وهو حديث حسن.

واتە: بەپۆژووبن لەش ساغ دەبن، یان لەشتان ساغ دەبیتهو^{٢٢٢}.

بەئێ خۆینەری سەنگین:

ئەمانەن بەرھەم و سوودەکانی پۆژووگرتن ھەر بۆیەشە کە خوای کاربەجێ گرتنی
پۆژووی مانگی پەمەزانی کردووە بەیەکیک لەپێنج پایەو بنەپەتەکانی ئیسلامەتی و
مسوولمانەتی مرۆقی مسوولمان، وە ھەر بۆیەش وەک چۆن پێویستە دایک و باب
سەرپەرشتکاری منداڵ، منداڵەکیان لەحەوت سالی یەوە لەسەر نوێژکردن رابھێنن،
بەھەمان شیوەش زۆربە ی زانایان بەپێویست یان لانی کەم بەسوونەتیان زانیو، کە منداڵ
لەسەر پۆژووگرتنی پەمەزانیش رابھێنرێ ھەرچەندە ھەتا بالغ نەبێ لەسەری فەرز نابێ،
وەک (ابن حجر العسقلاني) لە (فتح الباري) یەکی دا ھیناویەتی^{٢٢٣}.

^{٢٢٢} بۆ نووسینی ئەم باسە (بەرھەم و سوودەکانی پۆژووگرتن) سوودێکی باشم لەکتێبی (الفقه الاسلامي
وادلته) د. وهبة الزحيلي ج ٣ ص ١٦١٧ تا ١٦١٩، ط ٤ وەرگرتووە.

^{٢٢٣} بڕوانە: (فتح الباري) ج ٤ ص ٧١٥، (باب : صوم الصبيان)

۲- بهرهم و کهلکی چوونه ئیعتیکافهوه

خوینهری بهرپزو خوشهویست!

دهتوانین بهرهم و سوودهکانی چونه ئیعتیکافیش لهچهند خالیك دا بنووسین بهلام لهسۆنگهی نهوهوه که حیکمهت و بهرهمی بهرزی ئیعتیکاف ههرچهنده زۆربن بهلام سهرجه لهیهک جوغزدا کۆدهبنهوه که بریتیه له (بهخۆداچوونهوه لهخوا نزیك بوونهوه) بهپهسهندم زانی که خال خالی نهکه و یهکبینه و بهسهریهکهوه بیخههه پوو:

ههموو ئینسانیک پنیوستی بهوه هیه که نیوه نیوه خۆی لهگرمه و زرمه ی ژیان و گوزهران و قهلهبالفی و جهنجالی نیو کۆمهلگا بدزیتهوه و لهگهڵ خۆی دا خهریک بیت و لهگهڵ خۆی پهوهردگارو بئوینهی دا سهرگهرمی پازو نیازو پارانهوه و بیرکردنهوه و پامان بیت و:

۱- ئاوړیک له پابردووی خۆی بداتهوه داخوا ههر لهکاتی بالغ بوونی بهوه چی کردوه چی نهکردوه لهچاکه و خراپه، چی کردوه لهچاکه و طاعت تاکو سوپاسی خۆی لهسهر بکات و لئی زیاد بکات. وهچی کردوه لهخراپه و گوناح تاکو لئی پهشیمان بیتهوه و بهرپزی خۆی لئیاک بکاتهوه.

ب- سهرنجیکی ئیستای و واقعی ژیان و گوزهرانی خهلك و دهووبهرو کۆمهلگاکه ی بدات داخوا دووری و نزیکی لهئایین و بهرنامه ی خواوه چۆنه و ئهویش ئهرکی سهرشانی چی به و پنیوسته چی بکات بۆ چاککردن و بهرهو خواو ئیسلام هینانی و پاکسازی و چاکسازی کردنی!

ج- تهماشایهکی ئاینده ی خۆی بکات و بهرهو ههوارو مهزلگای کاتی گۆپو بهرزهخو یهکجاری و هه میشهیی دواپۆژ بهروانی و وردبیتهوه و پابمینی و دابمینی! داخوا چی بۆ نهو سهفهرو کۆچ و کۆچبارو مهزلگا و ههوارگانه ئاماده کردوه!

به لئی: مادام پیغمبهری ههلبژاردوه ههره پایه بهرزی خوا ۞ پنیوستی بهوه بووبی که بهلای کهمهوه سالی ده پۆژ - ده پۆژی کۆتایی پهههزان - بجیته نیو ئیعتیکافهوه و بهتهنیا سهرگهرمی زیکرو فیکرو تهقواو طاعت و بیرکردنهوه و پامان بیت، ئایا ئیمه ی نقووم بوو - ئهگهر نه لیم خنکاوا! - لهدهریای بئناگایی و ههله و پهله و گوناح و دنیا دۆستی دا ههوجار ههوجار پنیوستی مان پئی نیه و پهکمان لهسهری نهکهوتوه؟!

بىگومان با، بەلام لىرەدا بە پىيوستى دەزانم وەلامى دوو ئىشكال بدەمەوە كە لەسەر مەسەلەى (ئىعتىكاف) ھەلدەست:

بەك: ئايا لەكاتىك دا دەبىن بارودۇخى مسولمانان ھىندە شىرەو شىواو ماقوولەو دەگونجى واز لەخەلك و كۆمەلگا بەيىن و لە كونجى مزگەوتىك دا سەرگەرمى ئىعتىكاف بىن؟!

جا لەوەلامى ئەم پرسىارو ئىشكالەدا دەلىن: مادام پىغەمبەرى خوا ﷺ سەرەپاى ئەو ھەموو ئەرك و كارە گەرەو مەزنانەى پىغەمبەرايەتى كە بەئەستۆوئەو بوون و ن كە بىگومان بىگومان لە ئەرك و كارى ھەركەسىك قورسترو مەزىتر بوون و ن بەپىيوستى زانىبى كە بەلاى كەمەو سالى دە پۇژ بچىتە ئىعتىكافەو، ديارە ئەو چوونە ئىعتىكافەو شتىكى ھىندە گرنگو پىيوستە كە ئەوئەندە دىنى ئەو كاتەى بۇ تەرخان بكى و ئەويش ئەرك و كارىكە لە پىزى ئەرك و كارە گرنگەكانى دىكەو پىيوستە ھەقى خوى بدريتى، ھەر بۆيەش زۆربەى ھەرە زۆرى زانايانى پۇچوو و لىكۆلەرەو، چوونە ئىعتىكافىيان نەك ھەر بەسوننەت بگرە بەسوننەتەكى داكۆكى لەسەر كراو (سنة مؤكدة) داناو^{۲۲۰}.

ئىنجا لەپاستىدا ئەو كەسەى كە خوى پىنەگۆرى چاكتە خەلكىشى پىناگۆرى و، ئەو كەسەى ئاگاشى لەخوى بېرى وەك تىغى كول ھىچ نابىرى، وە كەسىكىش لەماوەى سالىكى رەبەقدا دە پۇژيان كەمتر يان زياتر بەتەنيا دانىشتن و پامان و خواپەرستەن بەخوى رەوانەبىن، لەئاقار خوى دا زۆر كەمتەرخەمە، بەتايبەت ئەگەر لەوجۆرە كەسانە بىت كە كارو چالاكى نىو خەلك و كۆمەلگەى ھەبى.

ggg: رەنگە زۆر كەس كەباسى ئىعتىكاف دەكرى يەكسەر خەلوەكىشانى ھەندىك لەئەھلى تەرىقەتى بىتە بەرچاوى زەين و خەيال!

بەلام بىگومان خەلوەكىشان و چەكىشانى ھەندىك لەئەھلى تەرىقەت زۆر لەچوونە ئىعتىكافەو دەورەو ھىندەى ئاسمان و پىسمان لەيەك جيان، جا ھەرچەندە رەنگە لەسەرەتاوە وشەى خەلوەكىشان كە كورد بەكارىيان ھىناو ھەم لە زەين و ھەم لەواقىع دا كتومت ئىعتىكافى گەياندبى، بەلام بىگومان ئىستا زۆر لەيەك دەورن و بگرە ھەندىك جار دژو پىچەوانەشن، چونكە ئەسلى ئىعتىكاف برىتە لەمزگەوت دا مانەو بەمەبەستى

^{۲۲۰} بېوانە: (فتح الباري) ج ۴ ص ۸۰۷.

خوابپرستی^{۲۲۶}، وه دهبن بابای (معتكف) له میانهی ئیعتیکافه که ی دا سرگهرمی زیکرو
فیکر بیئت به تایبتهت قورئان خویندن و تیوه پامانی^{۲۲۷}، وه تهنیا نامانجیشی دهروون
پاکبوونه وه و چاک بوون و له خوا نزیک بوونه وه بیئت، وه سووننه ته بابای چووه
ئیعتیکافه وه به پۆژوبیئت و پاشان زوو به ربانگ بکاته وه و درهنگیش پارشیو بکات!

به لام ئهوانه ی که له م پۆژگارده دا دهچنه خه لوه کیشانه وه، که متر وایه سنورو
ئادابه کانی شهرع ره چاوبکه ن، هه م له شوینی تیدا چوونه خه لوه وه، که به زوری
له شهکوت و شوینی په ریده و چه په ک و تاریک دا ئه نجام ده درئ، نه ک له مزگوت دا! وه
هه م له ماوه که ی دا که به زوری چل (٤٠) شهویان پێ ده چئ، وه هه م له چۆنیه تی یه که ی دا
که که متر وایه قورئان خویندن تیدا بئ و به ده گمه نیش نه بئ خواردن و خواردنه وه یان
نابئ و شه و پۆژ به پۆژون! وه هه م له نامانجی دا که زیاتر بابای خه لوه کیش مه بهستی
کهشف و کهرامهت و دیتنی شتی عه جایب و نا ناساییه!

جا دیاره هه ر بۆیه شه که ده بینن له سوئگه ی چوونه ئیعتیکافه وه ئینسان ئه و
به ره مه و سوئانه ی چنگ ده که ون که شهرع په سه ندی کردوون، وه ک زیاده بوون و
گه شه کردنی ئیمان و ته قوا و ئیخلاص و ته زکیه بوونی دهروون و دنیا له لا گچکه
بوونه وه و به که مگرتن و به هه شت له لا شیرینتر بون و زیاده بوونی ئاره زوو و ئیشتیاقی
دیداری خوا ی پهروه ردگارو... هتد.

به لام به هوی خه لوه کیشانه وه - مه گه ر ئهوانه ی سنورو ئادابه شهرعی یه کانی تیدا
ره چاوبکه ن که ئه و کاته ش خه لوه کیشان و ئیعتیکاف کردن ده بنه دوو وشه ی ها و واتا
(مترادف) - به زوری ئینسان تووشی ئه نجام و به ره مه ی شووم و بئ خیری وه ک:
له خۆبایی بوون و خۆپێ چاکبوون و خۆلێ گۆران، قسه بزپکاندن و وپێنه ی سه یرو
سه مه ره کردن که له زارای (تصوف) دا (شَطْحَات) ی پێ ده لێن، وه ته نانهت جاری و
هیه به هوی هیچ نه خواردن و نه خواردنه وه - یان زۆر که م - و نه خه وتن و
خۆنه شه که نه دان و ته نیایی و تاریکی و ترسان و فیل و ته له که ی جند و شه یطانه کانه وه

^{۲۲۶} بهوانه: (شرح صحیح مسلم) ج ۵ ص ۳۱۴۷.

^{۲۲۷} بهوانه: (المجموع) ج ۶ ص ۵۱۵، ۵۱۶.

تووشى شىتتى و تىكچونىش دەبن، يان بەلای كەمەوہ گۆپانىكىيان بەسەردا دى كە دەبنە
ئىنسانى ناناسايى و نامۆو نەگونجاو!

خوای زاناو كار بەجىش فەرموویەتى:

(وَالْبَلَدُ الطَّيِّبُ يَخْرِجُ نَبَاتَهُ بِإِذْنِ رَبِّهِ وَالَّذِي خَبَثَ لَآ يَخْرُجُ إِلَّا كَيْدًا...) الاعراف: ۵۸،

واتە: وە خاكى بەپىت بەفەرمانى پەرورەدگارى پووەكى بەرەھەمدارى - لى دەپوئ،
بەلام ئەوہى پىس و بى پىت بىت شتى نەگبەت و بى خىر نەبى سەوز ناكات.

سا خوايە بەلوتف و كەپەمى خۆت ھىدايەتمان بەدە كە موو بەموو پابەندى
شەرىعەتەكەت بىن و ھەنگاو بەھەنگاو پىبازى پىغەمبەرەكەت ﷺ بگرىن و لەسايەى
پابەندى بە بەرنامەكەت و فەرمانبەرىمان بۆ پىغەمبەرەكەتەوہ ھەمىشە بەرچا و پوون بىن و
لەخەم و گرفت و گرفتارى يەكانى دنيا و دواپۆژ برەخسىن.

ئەلىزەش دا پاش سوپاس و ستايشى خوای بەخشندەو بەخشەر، كۆتايى
بەتوژىنەوہى ئەم سى يەمىن درووشمى خواپەرستى يە دىنن و، بەپشتىوانى خوا دەچىنە
سۆراغى درووشمى چوارەم كە حەج و عومرەيە.

ameer.maktab@yahoo.com

f /AliBapir

yt /AliBapir

f /MediaAmeerOffice

www.alibapir.net

www.alibapir.net

چوارهمین درووشمی خواپه‌رستی
حه‌ج و عومره‌کردن
(الحج والعمرة)

- * پیناسه و پله و پایه و حوکی حه‌ج و عومره.
- * جوړه‌کانی حه‌ج و عومره و مهرجه‌کانیان.
- * میقاته‌کانی و شوینه‌کان (المواقیت الزمانیة والمکانیة) ی حه‌ج و عومره.
- * پایه و فهرزو سوننه‌ته‌کانی حه‌ج و عومره.
- * نهو شتانه‌ی که له‌ماوه‌ی ئیحرام دا حه‌رامن.
- * نهو شتانه‌ی که له‌ماوه‌ی ئیحرام دا موباح و په‌وان.
- * چۆنیه‌تی ئیحرام شکاندن و ته‌واو‌کردنی حه‌ج و عومره.
- * چۆنیه‌تی حه‌ج و عومره‌کردن.
- نهم بنده‌ش له‌دوو خال پیک هاتوه:
- یه‌ک: حه‌جی مائناوایی (حجة الوداع) ی پیغه‌مبهری خوا ﷺ.
- دوو: چۆن حه‌ج و عومره‌ده‌که‌ی؟! *
- * چهند ورده باب‌تیک‌ی دیکه له‌باره‌ی حه‌ج و عومره‌وه، که حوت ورده باب‌ته‌ی
- گرنگی گرتوونه نیوخو.
- * به‌رهم و سووده‌کانی حه‌ج و عومره.

رى خوشكردن

خوينه‌رى به‌ريزو خوشه‌ويستم!

حه‌ج و عومره‌كردن چواره‌مين درووشمى دینداری و خواپه‌رستى ئینسانى مسولمانن و هه‌جیش پینجه‌مين كۆله‌كه‌و پایه‌ی ئیسلامه‌تىیه! وه له‌پاستى دا مه‌گه‌ر له‌نوێژدا نه‌گه‌رنا له‌هیچ جۆره خواپه‌رستى‌یه‌كى دیکه‌دا هینده‌ی هه‌ج و عومره به‌ندایه‌تى و گه‌ردن كه‌چى ئینسان بۆ خواى پاك و بى وینه‌و تاك ده‌رناكه‌وى و ناده‌ره‌وشینه‌وه.

به‌ئێ به‌پاستى به‌پاستى هه‌ج و عومره جۆره خواپه‌رستى‌یه‌كى یه‌كجار تايبه‌تى و ناوازه‌و سه‌رسووهرینه‌رن و حیکمه‌ت و نه‌ینى گه‌وره‌ گه‌وره‌ی جۆراوجۆریان تیدان و، هه‌تا بئێى تیوه‌پامان و سه‌رنج دانى وردو قوول هه‌لده‌گرن.

جا هه‌رچه‌نده زاناو پیشه‌وايانمان خوا پاداشتى هه‌ره چاکیان بداته‌وه‌و هه‌رچى زیاتر پله‌و پایه‌یان به‌رز بکاته‌وه زۆر ورده‌کارى‌یان له‌توێژینه‌وه‌ی هه‌ج و عومره‌دا کردوه‌و پووبه‌ریكى فراوانیان له‌ کتێبه‌کانیاندا بۆ باسو خواسى هه‌ج و عومره ته‌رخان کردوه،^١ به‌لام ئێمه وه‌ك عاده‌تى خۆمان له‌م کتێبه‌دا زۆر ناچینه‌ نیو ورده‌کارى‌یه‌کانى هه‌موو مه‌سه‌له‌و باب‌ه‌ته‌كانه‌وه‌و، خوا یاریی هه‌ول ده‌ده‌ین كه هه‌رچى پێویسته له‌باره‌ی هه‌ج و عومره‌وه بزانرێ له‌م ده (١٠) به‌نده‌دا بخه‌ینه‌پوو:

^١ بۆ وینه سه‌رنجى ئەم سه‌رچاوانه بده كه بۆ نووسینی ئەم لیكۆلینه‌وه‌یه پشتم پێیان به‌ستوه:

- (١) (كتاب الموطأ) للإمام مالك، كتاب الحج ص ٢٧٣ تا ٣٦٠ (٢) (المغني والشرح الكبير) ج ٢ ص ١٥٩ تا ٥٩١.
- (٣) (المجموع شرح المذهب) ج ٧ هه‌مووی و ج ٨ تا ٣١٨. (٤) (شرح صحيح مسلم) ج ٥ و ج ٦ ص ٣١٥٥ تا ٣٧٢٥.
- (٥) (احكام القرآن) لأبن العربي ج ١ ص ١٦٧ تا ٢٠٢. (٦) (الجامع لأحكام القرآن) للقرطبي، ج ١ ص ٦٦٠ تا ٧١٥.
- وه ج ٢ ص ١٤. (٧) (مجموع الفتاوى) لأبن تيمية ج ٢٦ هه‌مووی. (٨) (زاد المعاد في هدي خير العباد) ج ١ ص ١٧١ تا ٢٤٧. (٩) (المحلى شرح المجلى) لأبن حزم، ج ٧ ص ٢٠٩. (١٠) (بداية المجتهد) ج ١ ص ٢٣٠ تا ٣٩٦. (١١) (فتح الباري) ج ٤ ص ١٥٢ تا ٥٩١. (١٢) (سبل السلام شرح بلوغ المرام) ج ٢ ص ٩١٩ تا ١٠١٢.
- (١٣) (العدة على إحكام الأحكام شرح العمدة) ج ٢ ص ٢٧٥ تا ٤٢٧. (١٤) (الروضة الندية شرح الدرر البهية) ج ١ ص ٣٥٦ تا ٤٠٨. (١٥) (الأدلة الرضوية) ص ١٤٠ تا ١٦٢. (١٦) (الفقه على المذاهب الخمسة) محمد جواد مغنیه، ص ٢٨٨. (١٧) (فقه السنة) للسيد سابق، ج ١ ص ٦٣٣ تا ٧٨١. (١٨) (المفصل في أحكام المرأة والبيت المسلم) د. عبدالكريم زيدان، ج ٢ ص ٤٧ تا ٤٦٠. (١٩) (الفقه الاسلامي وادلته) د. وهبة الزحيلي ج ٣ ص ٦١ تا ٢٤٦. (٢٠) (الوجيز في فقه السنة والكتاب العزيز) تأليف عبدالعظيم بن بدوي ص ٢٢٩ تا ٢٧٦.
- (٢١) (فتاوى مهمة تتعلق بالحج والعمرة) الشيخ عبدالعزيز بن عبدالله بن باز.

به نلدى يه گهم: پيتاسه و پله و پايه و حوكمى حه ج و عومره.
به نلدى دووهم: جوړه كانى حه ج و عومره و مەرجه كانيان.
به نلدى سئ يه م: ميقاته كان و شوينه كان (المواقيت الزمانية والمكانية) ي
 حه ج و عومره.

به نلدى چوارهم: پايه و فېرزو سوننه ته كانى حه ج و عومره.
به نلدى پينجه م: نه و شتانه ي كه له ماوه ي ئي حرام دا حه پامن.
به نلدى شه شه م: نه و شتانه ي كه له ماوه ي ئي حرام دا موباح و پره وان.
به نلدى جه و ته م: چوڼيه تى ئي حرام شكندن و ته واو كړدى حه ج و عومره.
به نلدى هه شته م: چوڼيه تى حه ج و عومره كړدن.
 نه م به ندهش له دوو خال پيك هاتوه:
 يه ك: حه جى مالئاوايى (حجة الوداع) ي پينغه مېرى خوا ﷺ.
 دوو: چوڼ حه ج و عومره ده كه ي؟!
به نلدى نوليه م: چهند ورده بابيه تيكى ديكه له باره ي حه ج و عومره وه، كه حه و ت ورده
 بابيه تى گرنگى گرتوونه نيوخو.

به نلدى ده يه م: بهرهم و سوو ده كانى حه ج و عومره.
 له خواى پېرومردگارو به خشرېش داواكارم كه هيدايه تم بدات بتوانم له دوو توئى نه م
 ده به نده دا پړوى گه شو و جوانى نه و دوو جوړه خواپه رستى يه بهرزو مېزنه وهك خوځيان
 پيشان بده م، كه بهرپاستى ئينسان هه تا زياتر تيانه وه پابمينئ - به تايبه تى نه گهر
 به قيسمه تى بن نه نجاميان بدات - چا كتر زانايى و كار به جئ يى خواى دادگرو كار به جئ ي
 بو ئاشكرا ده بيت و تئ ده گات كه بوچى خواى پېرومردگار حه جى كړدوه به پينجه مين
 پايه ي ئيسلامه تى و، يه كيك له درووشم و نيشانه هره گه وړه و گرنگه كانى ديندارى و
 خواپه رستى ئينسانى مسولمان و خلك و كو مېلگاي مسولمان!
 وه بوچى - به پينجه وانه وه - به جئ نه هئنانى حه جى به سيم او نيشانه ي نه هلى كوفر
 داناوه! وهك فېرموويه تى: (...وَلِلّٰهِ عَلَى النَّاسِ حِجُّ الْبَيْتِ مَنِ اسْتَطَاعَ اِلَيْهِ سَبِيْلًا وَمَنْ كَفَرَ فَاِنَّ اللّٰهَ
 غَنِيٌّ عَنِ الْعَالَمِيْنَ) آل عمران: ۹۷، واته: وه هه قى خوايه له سهر خلكى كه هه كه سيك بوئى لوا
 و پئى بو ئاچو و بوو حه جى ماله كه ي بكات، هه كه سيكيش كافربوو، نه وه بئگومان
 خوا بن نياز هه تيكراي جيهانى يان.

شاره زوور/ هه نه بجه

۱۲ى رمضان ۱۴۲۰ / ۲۰-۱۲-۱۹۹۹

على بابير

ameer.maktab@yahoo.com

f /AliBapir

yt /AliBapir

f /MediaAmeerOffice

www.alibapir.net

www.alibapir.net

به ندى يه كه م

پيناسه و پله و پايه و حوكمى چه ج و عومره

خوا پشتيوان بى له م به نده دا هه ركام له (پيناسه) ي چه ج و عومره و (پله و پايه) و (حوكم) يان له خالتيكى سهر به خو دا ده خه ينه پروو:

۱- پيناسه ي چه ج و عومره:

تيكر اى زانايانى زمان له سهر نه وه پينكها تيون كه وشه ي (چه ج) كه به (حج) و (حج) ده بيزي^۲ - له نه سلى زمانى عاره بى دا به ماناي: جي ي مه به ست (قصند)^۳ دى، هه نديكي شيان - بى وينه (خليل بن احمد الفراهيدي) - وشه ي چه ج له زار اوى زماناندا به (كثرة القصد الى معظم)^۴ واته: (زور بووتن كردن و سهر دان كردن به مزن گيراوئك) مانا ده كه ن. وشه ي عومره (عمره) ش له نه سلى زمان دا به ماناي سهر دان (زيارة) دى^۵. له زار اوى شهر عيش دا وشه ي چه ج به چه ند جورئك پيناسه كراوه كه له نيوه پروك دا يه كن، بى وينه: (القصد الى البيت الحرام باعمال مخصوصة)^۶ واته: چوون بى مالى خوا (كابه) به چه ند كرده وه يه كى تايبه ته وه.

يان: (الحج: قصد موضع مخصوص وهو البيت بصفة مخصوصة في وقت مخصوص بشرائط مخصوصة)^۷ واته: چه ج كردن بريتيه له چوون بى شويئيكي تايبه ت - كه مالى خوايه - به شيويه يه كى تايبه ت، له كاتيكي ديارى كراودا، به چه ند مهر جيكي تايبه ته وه. عومره ش له زار اوى شهر دا ناوا پيناسه كراوه: سهر داني مالى خوايه به ئي حرام به ستر و سووپانه وه به ده وري كابه داو هاتن و چوون له نيوان صه فاو مه پروه داو تاشيني سهر يان كورت كردنه وه^۸.

^۲ بپروانه: (شرح صحيح مسلم) ج ۵ ص ۳۱۵۵، وه: (المعجم الوسيط) ج ۱ ص ۱۵۶، (نوي) گوتويه تي: (حج) به سهرى (ح) چاوگ (مصدر) وه به سهر و ژير (حج) يشى ناو (اسم) ه، وه بپروانه: (احكام القرآن) لابن العربي، ج ۱ ص ۱۶۹، وه بپروانه: (فتح الباري) ج ۴ ص ۱۵۲.

^۳ هه مان سهر چاوه ي پيشوو.

^۴ هه مان سهر چاوه ي پيشوو.

^۵ بپروانه: (شرح صحيح مسلم) ج ۵ ص ۳۱۵۵، وه: (احكام القرآن) ج ۱ ص ۱۶۹.

^۶ بپروانه: (فتح الباري) ج ۴ ص ۱۵۱، وه: (شرح صحيح مسلم) ج ۵ ص ۳۱۵۵ (له پيراويزدا).

^۷ هه مان سهر چاوه ي پيشوو.

^۸ بپروانه: (المفصل) ج ۲ ص ۱۴۷، وه: (فقه السنة) ج ۱ ص ۷۶۳.

به کورتی: هرکام له حج و عومره له زارای شهر دا بریتین له سهردانی مالی خوا -
 که کابه یه - (بیت الله الحرام)^۱ وه هرکامیکیان له چند پایه و فهرزو سوننه تیک پیک دین.
 نه ونده هیه حج چند نیمتیا زکی به سهر عومره دا هه، که گرنه گرتینیان پاوه ستانه
 له عه پرفت، که پایه و کوله که ی سهر کی حج هه، وه پینگه مبه ﷺ فهرمووی هتی:
 (الحج عرفة) رواه اصحاب السنن، واته: حج کردن پاوه ستانه له عه پرفت.

۲- پله و پایه ی حج و عومره:

همم خوی بڼه و هاوه ل و همم پینگه مبه ی سهر و ریشمان ﷺ له زور ده قی قورن و
 سوننه باسی حج و عومره و پایه و فهرزو سوننه ته کانیان کردوه و به رزی پله و پایه یان
 گوره یی خیر و پاداشتی نه نجام ده رانیان خستو ته پرو. که نیمه چند ده قیک له هر
 کامیکیان به نمونه دینینه وه:

یه: له قورن وانی دا:

(وَأَتِمُّوا الْحَجَّ وَالْعُمْرَةَ) البقره: ۱۹۶، واته: وه حج و عومره بق خوا ته او بکن.
 * (وَلِلَّهِ عَلَى النَّاسِ حِجُّ الْبَيْتِ مَنِ اسْتَطَاعَ إِلَيْهِ سَبِيلًا وَمَنْ كَفَرَ فَإِنَّ اللَّهَ غَنِيٌّ عَنِ الْعَالَمِينَ) ال عمران: ۹۷
 ((پیشتر ترجمه مه کرا)).

* (وَأَذِّنْ فِي النَّاسِ بِالْحَجِّ يَأْتُوكَ رِجَالًا وَعَلَى كُلِّ ضَامِرٍ يَأْتِينَ مِنْ كُلِّ فَجٍّ عَمِيقٍ) الحج: ۲۷،
 واته: وه به نڼو خه لکی دا جاپ بده بڼ بڼ بق حج، به پڼ یان و به سواری هر و لاخنیکی
 له پولواز - به موی پڼی دور پرینه وه - که له هه موو پڼی یه کی دور وه دین.

دو: له سوننه تدا:

* (عن ابي هريرة رضي الله عنه قال: سئل رسول الله ﷺ أَيُّ الْأَعْمَالِ أَفْضَلُ!! قال: إيمان بالله
 ورسوله، قيل: ثم ماذا؟ قال: حجٌّ مبرورٌ) متفق عليه.

واته: پرسیار له پینگه مبه ی خوا ﷺ کرا: چ کرده ویه ک چاکتره؟ فهرمووی: پروا -
 یه کی پته و - به خوا و به پینگه مبه ره که ی، گوترا: نه دی دوا ی نه وه؟ فهرمووی: حه جیکی
 تیرو ته او.^{۱۰}

^۱ بویه کابه (کعبه) به (بیت الله الحرام) ناو نراوه، چونکه زنده حورمهت و ریزی هیه به سهر شوینه کانی
 دیکه داو چند شتیکی تیدا حرام کراون که له شوینه کانی دیکه دا موباح و په وان.
^{۱۰} بویه وشه ی (مبرور) م به (تیرو ته او) لیکدایه وه، چونکه زانیان به (مقبول) وه (الذي لا تخالطه
 المعصية) وه (الذي وفيت احكامه ووقع موقعا لما طلب من المكلف على الوجه الاكمل) ته فسیریان
 کردوه، پروانه: (المجموع) ج ۷ ص ۴، وه: (فتح الباری) ج ۴ ص ۱۵۷.

* (عن أبي هريرة رضي الله عنه قال: سمعت رسول الله ﷺ يقول: مَنْ حَجَّ فَلَمْ يَرْفُثْ وَلَمْ يَفْسُقْ رَجَعَ كَيَوْمٍ وَلَدَتْهُ أُمُّهُ) متفق عليه، واته: هر كه سينك حج بکات و هيچ قسهو^{۱۱} پهفتارنكي ناشيريني نه بوو، وه گوناخي نه کرد، نه وه وهك نهو پوژهي كه تنييدا له دايك بووه دهگه پريته وه - مال - .

(واته: وهك چون مندالي تازه له دايك بوو هيچ گوناخنكي نيه و پاك و بيگهرده نه و يش به هوئى حه جه كه يه وه ناوا پاك ده بيتته وه).

* (عن أبي هريرة رضي الله عنه قال: قال رسول الله ﷺ: الْعُمْرَةُ إِلَى الْعُمْرَةِ كَفَّارَةٌ لِمَا بَيْنَهُمَا، وَالْحَجُّ الْمَبْرُورُ لَيْسَ لَهُ جَزَاءٌ إِلَّا الْجَنَّةُ) متفق عليه، واته: عومره هه تا عومره يه كي ديكه نيوان خوړان - له گوناخ - ده سپړنه وه، وه حه جي تيرو ته و او جگه به هه شت پاداشتيكي ديكي نيه.

* (عن عائشة رضي الله عنها قالت: قلت يا رسول الله نرى الجهاد أفضل العمل أفلا نجاهد؟ قال: لَكُنَّ أَفْضَلَ مِنَ الْجِهَادِ حَجٌّ مَبْرُورٌ) رواه البخاري والنسائي وابن ماجه واحمد والبيهقي.

واته: عائشه خوا لني پازي بن ده لن: گوتم: نه ي پيغه مبهري خوا ﷺ ده بينين جيهاد چاكترين كرده وه يه، جا نايا جيهاد نه كه ين؟! فهرمووي: به لام - بو ئيوه ي نافرت - حه جي تيرو ته و او له جيهاد چاكتره.^{۱۲}

* (عن ابن عباس رضي الله عنهما أن النبي ﷺ قال: عُمْرَةٌ فِي رَمَضَانَ تَعْدِلُ حَجَّةً أَوْ حَجَّةً مَعِي) متفق عليه، واته: عومره كردنيك له پره مه زان دا بارته قاي حه جيكه - يان حه جيكي گه ل منه - .

* (عن عائشة رضي الله عنها أن رسول الله ﷺ قال: مَا مِنْ يَوْمٍ أَكْثَرُ مِنْهُ أَنْ يَغْتِقَ اللَّهُ فِيهِ عَبْدًا مِنَ النَّارِ مِنْ يَوْمِ عَرَفَةَ) رواه مسلم، واته: له هيچ پوژنيك دا خوا هينده ي پوژي عه پره به بنده كان له - سزاي - ناگر نازاد ناكات. هه لبه ته ده قى ديكه ش هه ن به لام نه وانه ي هينرانه وه به سن بو ئيسپاتي به رزي پله و پايه و پاداشتي حه ج و عومره.

^{۱۱} وشه ي (رفث) به ماناي جيعام و پيشه كي يه كانى و قسه ي جينسي يانه له گه ل ژنان و هر قسه و پهفتارنكي دزيو ناشيرين هاتوه، پړوانه: (فتح الباري) ج ۴ ص ۱۵۸، وه پړوانه: (الجامع لاحكام القرآن) للقرطبي، ج ۱ ص ۲۱۴، ۳۱۵.

^{۱۲} نهو فهرمووده يه بهو شيويه له (المجموع) م نه قل كرده، ج ۷ ص ۴، به لام (فتح الباري) ناواي هيناوه: (لكنَّ أَفْضَلَ الْجِهَادِ) پړوانه: (ج ۴ ص ۱۵۷)، دياره ده بن همدو و كيشيان هاتن.

۳- حوکمی حەج و عومرە:

حەج یەکیکە لەپینج پایەکانی ئیسلام و زانیان لەسەر ئەوە یەکدەنگن^{۱۳} کە لەسەر هەر مسوڵمانیکی عاقل و بالغ و ئازاد و خاوەن توانا (مستطیع) فەزێ عەینە، چونکە دەقەکانی قورئان و سوننەت لەوبارەو زۆر پوون و پاشکاو (واضح و صریح)ن، هەرەها زانیان لەسەر ئەوەش یەکدەنگن کە ئافرەت و پیاو تێیدا یەکسانن^{۱۴}، لەتەمەنیش دا تەنیا جارێک فەزە^{۱۵}.

ئەمەش چەند دەقیکی قورئان و سوننەت کە زانیان کردوویاننە بەلگەی فەزەوونی حەج و بناغەی یەکدەنگی یان لەوبارەو:

* (وَلِلَّهِ عَلَى النَّاسِ حِجُّ الْبَيْتِ مَنِ اسْتَطَاعَ إِلَيْهِ سَبِيلًا) آل عمران: ۹۷.

* (وَأَتُوا الْحَجَّ وَالْعُمْرَةَ لِلَّهِ...) البقرة: ۱۹۶.

* (عن ابن عمر رضي الله عنهما قال: قال رسول الله ﷺ: بُني الإسلامُ على خمسٍ: شهادة أن لا إله إلا الله و أن محمداً رسولُ الله، وإقام الصلاة وإيتاء الزكاة وحج البيت وصيام رمضان) متفق عليه.

واتە: ئیسلام لەسەر پینج - پایە - ان بنیات نراوە: شایەتمان هێنان بەوە کە جگە لەخوا هیچ پەرستراو نین وە کە موخەمەد پەوانەکراوی خوا، وەنویژ بەرپاکردن و، وە زەکات دان، وەحەجی مال - ی خوا -، وە پۆژووگرتنی پەمەزان.

* (عن أبي هريرة رضي الله عنه قال: حَظَبْنَا رسول الله ﷺ فقال: أَيُّهَا النَّاسُ ان الله فُذ قَرْضَ عَلَيْكُمُ الْحَجُّ فَحَجُّوا، فقال رجلٌ: أَكُلُ عامٍ يا رسول الله! فَسَكَتَ حَتَّى قَالَهَا ثَلَاثًا، ثُمَّ قَالَ: ﷺ: لَوْ قُلْتُ نَعَمْ لَوَجِبَتْ وَلَمَّا اسْتَطَعْتُمْ...) رواه مسلم والنسائي.

واتە: پێغەمبەری خوا ﷺ وتاری بۆ داین و فەرمووی: ئەو خەلینە! بێگومان خوا حەجی لەسەر پێویست کردوون جا حەج بکەن! پیاویک گوتی: ئەو پێغەمبەری خوا ئایا هەموو سالیکی؟! جا بێدەنگ بوو هەتا سێ جار ان گوتیەو، ئەوجار فەرمووی: ئەگەر گوتبام بەلێ ئەوە -هەموو سالیکی- لەسەرتان پێویست دەبوو وەنەشتان دەتوانی... ئەمە دەربارەی حوکمی حەج کردن.

^{۱۳} ئەو فەرموودەیە بەوشێوەیە (المجموع)م نەقل کردووە، دەبین هەردووکیشیان هاتین.

^{۱۴} بێوانە: (فتح الباري) ج ۴ ص ۱۵۲، وە: (احکام القرآن) ج ۱ ص ۱۶۹.

^{۱۵} هەمان سەرچاوەی پێشوو.

دهرباره‌ی عومرپه‌ش زانایان پایان جی‌اوازه هرچی (شافعی و ثوری و احمد و اسحاق و داود الظاهری و ابن عبید) ن به‌فهریزان زانیوه^{۱۶}، هه‌روه‌ها هه‌رکام له (بخاری^{۱۷} و ابن حزم^{۱۸} و شوکانی^{۱۹}) یش هه‌مان پایان هه‌یه، به‌لام (ابوحنیفة و مالک و ابو‌ثور و نخعی) به‌سوننه‌تیا ناناوه^{۲۰}، وه هه‌رکام له (ابن تیمیة^{۲۱} و صنعانی^{۲۲} و ابن العربی^{۲۳}) یش پشتگیری نه‌م رایه‌یان کردوه.

واش دیته به‌رچاو که‌پای نه‌وانه راستر بی‌ت که عومرپه به‌فهریز نازانن، چونکه وه‌ک گوتوو یانه^{۲۴}: هیچ به‌لگه‌یه‌ک له‌وباره‌وه نیه و پسته‌ی: (وَأْتَمُوا الْحَجَّ وَالْعَمْرَةَ لِلَّهِ) ش نابیته به‌لگه چونکه پای به‌هیزتری توێژه‌ره‌وانی قورئان له‌باریه‌وه نه‌وه‌یه که خوای په‌روه‌ردگار فه‌رمانی کردوه به‌ته‌واو‌کردن و به‌ته‌واوی به‌جی‌هینانی حه‌ج و عومرپه پاش ده‌ست پیکردنیا ن، دیاره نه‌مه‌ش به‌لگه نیه له‌سه‌ر فه‌رزیوون له‌سه‌ره‌تاوه^{۲۵}.

هه‌روه‌ها له‌وباره‌وه که ئایا حه‌ج کردن - وه‌له‌سه‌ر پای نه‌وانه که عومرپه‌ش به‌فهریز ده‌زانن عومرپه کردنیش - پی‌ویسته ده‌سته‌جی (فوراً) بکرتن، یان به‌کاوه‌خۆ (تراخی) ش هه‌ر دروسته؟ دیسان پایان جی‌اوازه، هرچی (ابوحنیفة و مالک و احمد و ابو‌یوسف و بعض اصحاب الشافعی) ی (ابان وایه که پی‌ویسته ده‌سته‌جی بی‌ت^{۲۶}، به‌لام (شافعی ثوری و او‌زاعی و محمد بن الحسن) پایان وایه که به‌کاوه‌خۆش بی‌ت هه‌ر ده‌بی و مادام پی‌ش مردن نه‌نجامی بدات گونا‌حبار نابی^{۲۷}.

واش پی‌ده‌چی پای یه‌که‌م به‌هیزتر و چاکتر بی‌ت چونکه وێ‌پای هه‌بوونی چه‌ند ده‌قیکی سوننه‌ت دووربینی (احتیاط) یشی تێ‌دا‌یه و هیچ که‌س نازانن هه‌تا سبه‌ینی چی لێ به‌سه‌ردی!

^{۱۶} بېوانه: (المجموع) ج ۷ ص ۸۵۷.

^{۱۷} بېوانه: (فتح الباري) ج ۴ ص ۴۳۱.

^{۱۸} بېوانه: (المحلی شرح المجلی) ج ۷ ص ۵، مسألة: ۸۱۱.

^{۱۹} بېوانه: (الروضة الندية) ج ۱ ص ۳۶۰.

^{۲۰} بېوانه: (المجموع) ج ۷ ص ۸، وه: (احکام القرآن) ج ۱ ص ۱۶۹.

^{۲۱} بېوانه: (مجموع الفتاوى) ج ۲۶ ص ۸.

^{۲۲} بېوانه: (سبل السلام شرح بلوغ المرام) ج ۲ ص ۹۲۲.

^{۲۳} بېوانه: (احکام القرآن) ج ۱ ص ۱۶۹.

^{۲۴} بېوانه: (الجامع لاحکام القرآن)، ج ۲ ص ۲۸۲، وه بېوانه: (مجموع الفتاوى) ج ۲۶ ص ۸.

^{۲۵} هه‌مان سه‌رچاوه‌ی پيشوو.

^{۲۶} بېوانه: (فقه السنة) ج ۱ ص ۶۲۷.

^{۲۷} هه‌مان سه‌رچاوه‌ی به‌رگ ص ۶۲۶.

ئەو دەقانهش كە ئەنجام دانى حەج دەستە بەجى (فوراً) دەگەيەنن، بۇ وئىنە:
 * (عن ابن عباس رضي الله عنهما أن رسول الله ﷺ قال: مَنْ أَرَادَ الْحَجَّ فَلْيُعَجِّلْ فَإِنَّهُ قَدْ يَمْرُضُ الْمَرِيضُ وَتَضِلُّ الرَّاحِلَةُ وَتَكُونُ الْحَاجَةُ) رواه احمد وابن ماجه والبيهقي والطحاوي.
 واتە: ھەركەسىڭ ويستى حەجى بىكەت با پەلە بىكەت، چونكە ئىنسان نەخۆش دەبى و،
 وئاخ - ھەسەلەى سواریى - بىز دەبى و، ئىش وکاری دىكە دىتە پىش.
 * (عن ابن عباس رضي الله عنهما أن رسول الله ﷺ قال: تَعَجَّلُوا إِلَى الْحَجِّ فَإِنَّ أَحَدَكُمْ لَا يَدْرِي مَا يُعْرِضُ لَهُ) رواه احمد والبيهقي.

واتە: بەپەلەو خىرا بچن بۇ حەجى، چونكە يەككىكتان نازانى چى دىتە پىش.
 دىسان زانايان دەربارەى سالى فەزكرانى حەج پايان جياوازە، زۆربەيان پايان وايە
 كە سالى شەشەمى كۆچى فەزكرارە، ھەندىكىشىيان پايان وايە كە سالى نۆيەم يان
 دەيەمى كۆچى فەزكرارەو ھەركام لە (ابن تيمية و ابن القيم) يىش ئەم پايەيان
 پەسەند كەردە. ۲۸

ديارە ئەم مەسەلەيەش شىتىكى مېژوويىيەو بەھەر بارىنكيان دابى بۇ ئىمە
 جياوازي يەكى ئەوتۆي نىە، بەلام بەنیشانى ئەو كە ئايەتى: (.. والله على الناس حج البيت
 مَنْ أَسْتَطَاعَ إِلَيْهِ سَبِيلاً..) (آل عمران) پاش (وَأَتِمُّوا الْحَجَّ وَالْعُمْرَةَ) (البقرة) ھاتۆتەخوارو
 ئايەتەكەى (آل عمران) يىش پوون و پاشكاوانەتر فەزبوونى حەج دەگەيەنن لە ئايەتەكەى
 (البقرة) كە مشت و مېرى لەسەرە لەوبارەو، بەئى بەنیشانى ئەو و پىن دەچى پاي
 دووم بەھىزتر بىت.

ameer.maktab@yahoo.com

/AliBapir

/AliBapir

/MediaAmeerOffice

www.alibapir.net

۲۸ بېوانە: (مجموعة الفتاوى) ج ۲۶ ص ۹ تا ۷، و بېوانە: (زاد المعاد في هدي خير العباد) ج ۱ ص ۱۷۵، و
 بېوانە: (فتح الباري) ج ۴ ص ۱۵۲، ۱۵۳، و بېوانە: (الفقه الإسلامي وأدلته) ج ۳ ص ۲۰۶، و: (فقه السنة)
 ج ۱ ص ۶۳۳.

www.alibapir.net

بهندی دووهم

جوړه کانی چه ج و عومره و مهرجه کانیان

خوینهری بهرېز:

پاش نه وهی له بهندی یه کهم دا زانیان چه ج و عومره چین و چوونو، نه نجام دهرانیان
چ خیرو پاداشتیکیان هه یه و، حوکمی هه رکامیکیان چی یه! خوا یارمه تی دهر بیت له
بهنده دا له دوو خال هه جوړه کانیان و هه مهرجه کانی نه نجام دانیشیان پوون ده کهینه وه:

۱- جوړه کانی چه ج و عومره:

تیکرای^{۲۹} زانیان له سهر نه وه یه کدهنگ که جوړه کانی چه جکردن سئ (۳)ن و
هه رسیکیان دروستن، که نه مانه ن:^{۳۰}

أ- إفراذ که بریتیه له وهی له پیش دا ئیحرام به چه ج ببه سترئ و، کاره کانی چه ج
ته و او بکرئین، پاشان عومره بکرئ.

ب- تَمَتُّع که بریتیه له وهی که له مانگه کانی چه ج دا عومره بکرئ، پاشان ئیحرام
بشکینرئ و دواپی دوباره ئیحرام به چه ج ببه سترئ و چه ج که ش نه نجام بدرئ.

ج- قران که بریتیه له وهی له یه کات دا ویکرا ئیحرام به چه ج و عومره ببه سترئ و
پیکه وه نه نجام بدرئین.

ننجا زانیان پاش یه کدهنگ بوونیان له سهر دروست (جائنی و په وایی هه رکام له
جوړه چه ج و عومره کردنانه، له وباره وه که ئایا کامیان چاکتره و خیرو پاداشتی زیاتره؟
رایان جیا وازه و قسه و باسی زوریان کردوه، هه ندیکیان که (شافعی یه کان و
مالیکی یه کان) یان له نیودان رایان وایه که تاق کردنه وهی چه ج (افراد) چاکتره،^{۳۱}
هه ندیکیشیان که (چه نه فی یه کان) یان له نیودان جوو تکردنی چه ج و عومره (قران)
به چاکتر ده زانن،^{۳۲}

^{۲۹} بېروانه (المجموع) ج ۷ ص ۱۲۰، ۱۲۱، وه: (فقه السنة) ج ۱ ص ۶۶۶، وه (المغنی) ج ۲ ص ۲۳۲.

^{۳۰} چونکه هاره لآن خوا لییان پازی بن له چه جی مالئا وایی دا هه رسیک جوړیان کردوون وهک (عائشة) گنراویه ته وه:
(خَرَجْنَا مَعَ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ مَوَافِينَ لَهَلَالِ ذِي الْحِجَّةِ، مَنَا مِنْ أَهْلِ بَغْدَادَ، وَمَنَا مِنْ أَهْلِ بَجْجَةَ وَعُسْرَةَ، وَمَنَا مِنْ أَهْلِ بَحْجَةَ،
فَكُنْتُ فِيْهِمْ مِنْ أَهْلِ بَعْرَةَ...) رواه مسلم، (المجموع) ج ۷ ص ۱۱۸.

^{۳۱} بېروانه: (فقه السنة) ج ۱ ص ۶۶۸، وه بېروانه: (المجموع) ج ۷ ص ۱۲۱.

^{۳۲} هه مان سهرچاوهی پیشوو.

هەندىكىشىيان كە (خەنبەلىيەكان) يان لەنىودان جۆرى (تمتع) لەهەموويان بەچاكتەر دادەنن،^{٣٢} شيعەى (إمامية) ش پايان وايە كە ھەركەسىك چل و ھەشت (٤٨) ميل لە مەككەو دەورىيىت مەگەر زۆر ناچار بىت ئەگەر ئايىنگە لەجۆرى (تمتع) ھىچ جۆرىكى دىكەى بۇ نىيە، وەك چۆن خەلكى مەككەو دەورىبەرىشى بەنىزىكى كەمتر لە (٤٨) ميل بەس جۆرى (إفراد) و (قران) يان بۇ ھەيەو مەگەر زۆر تىگىراو و ناچار بن ئەگەرنا بۆيان نىيە بە (تمتع) بىكەن.^{٣٤} بەلام بەلگەى شيعەكان بۇ ئىسپاتى دەوايەكەيان شتىكى ئەوتۇ نىيە.

واش پى دەچى كە ئەم سى جۆرە يەكسان بن و^{٣٥} بۆيەش حەج و عومرەكرىن بەسى جۆر دائىراو تاكو بۇ مسولمانان ئاسان بن و بەگۆيرەى حالەتە جىاجىاكانيان كام جۆرەيان بۇ ئاسانتىبوو ئەويان ھەلبىزىرن، بۆيەش ئەم پايەم ھەلبىزارد چونكە پەسەندكرانى ھەركام لەو سى جۆرانە بەلگەيان بەدەستەو ھەن و ئەوئەندى سەرنجم دان ھىچ كاميانم بۇ ھەلنەبىزىرا بەسەر ئەوانى دىكەدا.^{٣٦}

بەلام ھەركام لەجۆرى (تمتع) و (قران)، لەسەر خاوەنەكانيان پىويستە خوئىن بەدەن كە سەربىرىنى مەپ - يان بىزن - يەكە يان حەوت يەك (٧/١) حوشترىك يان مانگايەك، وە ئەگەر نەيبوو پىويستە دە (١٠) پۆژان بەپۆژوو بىت سى يان لەكاتى حەجەكەى داو حەوتىشيان پاش گەپانەو، وەك خەوى پەرەردگار لەو بارەو فەرەمويەتى: (...فَمَنْ تَمَتَّعَ بِالْعُمْرَةِ إِلَى الْحَجِّ فَمَا اسْتَيْسَرَ مِنَ الْهَدْيِ فَمَنْ لَمْ يَجِدْ فَصِيَامُ ثَلَاثَةِ أَيَّامٍ فِي الْحَجِّ وَسَبْعَةٍ إِذَا رَجَعْتَ تِلْكَ عَشْرَةٌ كَامِلَةٌ..) البقرة: ١٩٦، (واتە: .. جا ھەركەسىك - بەھوى ئىحرام شكاندەو - لەدەوى عومرەو لەزەتەى وەرگرت (لەو شتانەى كە بەھوى ئىحرام بەستەو لىى قەدەغە كرابوون) ھەتا ھاتنى كاتى ئىحرام بەستن بەحەج، ئەو دەبى ئەوئە ئاسانە لەقورىانى - كە يەك سەر مەپ يان بىزنە - سەربىرى، بەلام كەسىك نەيبوو ئەو پۆژووگرتنى سى پۆژان لەحەجى و حەوتىش كە گەپايەو قەرزدارە، كە دەكاتە دە - پۆژوو - ى تەواو.

ameer.maktab@yahoo.com

/AliBapir

/AliBapir

/MediaAmeerOffice

www.alibapir.net

^{٣٢} ھەمان سەرچاوە بەرگ و لاپەرە.

^{٣٤} بېوانە: (الفقه على المذاهب الخمسة) محمد جواد مغنیه، ص ٢٠٦، ٢٠٧.

^{٣٥} (نووي) يش پايەكى وای لە (قاضي عياض) و ئەويش لە (بعض العلماء) دەو ھىناو، (المجموع) ج ٧ ص ١٢١.

^{٣٦} بېوانە: (المغني والشرح الكبير) ج ٣ ص ٢٣٢ تا ٢٣٨، وە (المجموع) ج ٧ ص ١١٩ تا ١٤٠.

دیسان پیویسته شه و شه بزانری که به پای زوربه و جه ماوهری زانایان له جوړی جووتکردن و ویکړاکردنی حه ج و عومره (قران) دا ته نیا یه ک جار سووپانه و هی ده وری که عبه (طواف) و یه ک جار هاتن و چوونی نیوان صفا و مه پوه (سعی) و یه ک جار سهرتاشین یان کورت کردن و هه لپاچین هیه، واته: جیاوازی جوړی (قران) و (افراد) ته نیا له وده دایه که جوړی (قران) له کاتی نیه ت هینان و ئی حرام به ستنه که ی دا هرکام له حه ج و عومره ناماده دهن و نیه تیان لی ده هینری و ئی حرامیان پی ده به ستری.^{۲۷}

به لام (ابو حنیفه) پای وایه که دهن دوو طه و اف و دوو (سعی) هر هه بن،^{۲۸} دیاره پای جه ماوهریش به هیزتره که نه دم ده قانه یان به ده سته و هه ن:

* (عن جابر رضي الله عنه قال: قَرَنَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ الْحَجَّ وَالْعُمْرَةَ طَوَافَ لَهْمَا طَوَافًا وَاحِدًا) رواه الترمذي وحسنه، واته: پیغه مبهری خوا حه ج و عومره ی ویکړاکردن و ته نیا یه طه و افی بو کردن.

* (عن ابن عمر رضي الله عنهما ان رسول الله ﷺ قال: مَنْ أَهَلَ بِالْحَجِّ وَالْعُمْرَةِ أَجْزَاهُ طَوَافٌ وَاحِدٌ وَسَعْيٌ وَاحِدٌ) رواه الترمذي وقال حسن صحيح غريب واخرجه الدارقطني وزاد، (وَلَا يَحِلُّ مِنْهُمَا حَتَّى يَحِلَّ مِنْهُمَا جَمِيعًا).

* وه پیغه مبهر ﷺ له حه جی مالنا وایسی دا به عایشه ی فهرموو: (طوافك بالبيت وبين الصفا والمروة يكفيك لحجك وعمرتك) رواه مسلم، واته: سووپانه و هت به ده وری کابه داو به نیوان صفا و مه پوه دا و هبری حه جه که ت و عومره که شت ده که و ی.

که واته: پوخته ی مه به ست نه و هیه که زانایان هه موویان له سهر نه و هیه که دهن گن و ریک که و توون که حه ج و عومره به سنی جوړ ده کرین و هه رسیکی شیان په وان، نه و هنده هیه له سهر نه و هیه که کامیان چاکترو خیتره رایان جیاوازه و، هرکام له و سنی جوړه که (افراد و قران و تمتع)، به شیک له زانایان به چاکتریان داناوه، به لگه ی دروست (جائن) بوونی نه و سنی جوړه ش چهنده قنیکه که یه کیکیان نه مه یه:

* (عن عائشة رضي الله عنها أنها قالت: خَرَجْنَا مَعَ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ عَامَ حَجَّةِ الْوُدَاعِ فَمِنَّا مَنْ أَهَلَ بِالْعُمْرَةِ، وَمِنَّا مَنْ أَهَلَ بِحَجَّةٍ وَعُمْرَةٍ، وَمِنَّا مَنْ أَهَلَ بِالْحَجِّ وَأَهَلَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ بِالْحَجِّ، فَمَا مِنْ أَهْلٍ بِالْحَجِّ أَوْ جَمَعَ الْحَجَّ وَالْعُمْرَةَ، لَمْ يَحُلُوا حَتَّى كَانَ يَوْمَ النَّحْرِ) رواه البخاري.^{۲۹}

^{۲۷} بهوانه: (المجموع) ج ۷ ص ۱۴۵، وه بهوانه: (فقه السنة) ج ۱ ص ۶۷۰.

^{۲۸} بهوانه: (فقه السنة) ج ۱ ص ۶۷۱.

^{۲۹} بهوانه: (فتح الباري) ج ۴ ص ۲۰۷.

واته: له سالی چه جی مالئاوایی دا له گهال پیغه مبهری خوا ﷺ - بۆ چه ج و عومره کردن - چووینه دهر، جا هه مان بوو ئیحرامی به عومره به ستبوو، وه هه مان بوو ئیحرامی به چه ج و عومره به ستبوو، هه شمان بوو ئیحرامی به چه ج به ستبوو، وه پیغه مبهری خوا ﷺ ئیحرامی به چه ج به ستبوو، جا نه وانیهی نیهتی چه جیان هیئا بوو یان چه ج و عومره یان کۆکردبوونه وه، نه وه هه تا پۆژی قوربانی سه ربهرین ئیحرامیان نه شکاند.

نیستاش بهرله وهی ئه م باسه به جی بهیئین چه ند ورده پروونکردنه وه یه کی دیکه ش به په سه ند ده زانم:

یه: زانا یان له سه ر نه وه یه کده نگن^{۴۰} که نه گهر که سیك به موتله قی و به گشتی نیهت بهیئنی و ئیحرام به ستن بئ نه وهی جوړی چه جه کی دیاری بکات، نه وه ئیحرام به ستنه کی دروسته و دامه زاده و پاشانیش سه رپشک (مختار) ه داخوا کام جوړه یان هه لده بژیری. هه روه ها نه گهر له کاتی نیهت هیئان و ئیحرام به ستنه کی دا گوته: وه ک فلانه که س - که سیک دیاری کراو - چه ج و عومره ده کم بئ نه وهی بزانی نه وه که سه چ جوړیکی هه ئیژاردوه دیسان دروسته، به لگه ش ئه م ده قه یه:^{۴۱}

* (عن أبي موسى الأشعري رضي الله عنه قال: قَدِمْتُ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ ﷺ وَهُوَ مُنِخٌ بِالْبَحَاءِ، فَقَالَ لِي: بِمَا أَهْلُكْتَ؟ قُلْتُ: لِيْكَ بِأَهْلَالِ كَاهِلِ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ، قَالَ: أَحْسَنْتَ، فَأَمَرَنِي فَطَفْتُ بِالْبَيْتِ وَبِالْمِصْفَا وَالْمَرُوءَةِ ثُمَّ قَالَ: حُلْ) متفق عليه. واته: له سه فر گه پامه وه بۆ لای پیغه مبهری خوا ﷺ که له به طحاء بارگه ی خستبوو پی ئی فهرموم: به جی ئیحرامت به ستوه؟ گوتم: گوتم وه (لِيْكَ) به ئیحرام به ستن وه ئیحرامی پیغه مبهری خوا ﷺ، فهرمووی: چاکت کردوه، ئنجا فهرمانی پی کردم به ده وری کابه دا سووپامه وه به نیوان سه فاو مه پوه دا هاتم و چووم، پاشان فهرمووی: ئیحرام بشکینه.

دو: نه وه که سه ی که به هوی جوړی چه جی (تَمَنَعُ)^{۴۲} وه خوینی ده که ویته سه ر که سیکه که خه لکی ده ره وهی مه که وه سنووری چه ره و ده ره وهی چه ره میشه به نه ندازه ی ماهه (مسافة) ی نویرژ تیدا کورت کردنه وه (مسافة القصر)، که له زارای شهرع دا پی ئی ده گوته! (أَفَاقِي)، چونکه خه لکی مه که وه ده ورو بهری میقاتی ئیحرام به ستنیان به چه ج

^{۴۰} بهوانه: (المغني والشرح الكبير) ج ۲ ص ۲۵۰، ۲۵۱، وه: (المجموع) ج ۷ ص ۱۱۹، ۱۲۰.

^{۴۱} بهوانه: (المغني والشرح الكبير) ج ۲ ص ۲۵۱.

^{۴۲} بۆیه وشه ی (تَمَنَعُ) که به مانای پابواردن و له زهت لئ وه رگرتنی شتیک دئ، بۆ نه و جوړه چه ج کردنه به کارهاتوه، چونکه بابلی حاجی به هوی ئیحرام شکاندنی یه وه نوای عومره کردن بۆی مه یه هه موو نه و شتانه ی که به هوی ئیحرام به ستنه وه لئ قه ده غه کرابوون که لکیان لئ وه رگرتی و بیگومان به سترانه وهی ئینسانیش به ئیحرامو پیویستی یه کانی یه وه سه غله تی زۆری تیندایه.

هەر ماله كانى خوڤان و ئەمەش زانایان^{۴۲} لەسەرى یەكدهنگن، چونكه خواى پەرورەدگار فەرموویەتى: (فَمَنْ تَمَتَّعَ بِالْعُمْرَةِ إِلَى الْحَجِّ فَمَا اسْتَيْسَرَ مِنَ الْهَدْيِ فَمَنْ لَمْ يَجِدْ فَصِيَامُ ثَلَاثَةِ أَيَّامٍ فِي الْحَجِّ وَسَبْعَةٍ إِذَا رَجَعْتُمْ تِلْكَ عَشْرَةٌ كَامِلَةٌ ذَلِكَ لِمَنْ لَمْ يَكُنْ أَهْلُهُ حَاضِرِي الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ) البقرة: ۱۹۷، واتە: .... ئەو - واتە ئەو قوربانى دان یان پۆژووگرتنە - بۆكەسیكە كە مالى لەنیزىك مزگەوتى حەپامەو نەبێ.

سێ: هەركاتێك بابای (مُتَمَتَّع) پاش عومرەكردن و ئیحرام شكاندن بۆ ئیحرامى حەج گەراپەو بۆ مێقات، ئەو قوربانى یان بریتی (بدل) یەكەى كە پۆژووگرتنە، ناكەوێتە سەر، ئەمە پای زۆربەى زانایانەو (ابو حنیفە)ش پای وایە كە هەر لەسەرى دەبێ. بەلام پای زۆربە پاست ترە چونكه بێگومان بابای (متمتع) لەبەر نەچوونەو بۆ مێقات بۆ ئیحرام بەستن كەفەرەتى خوێن یان پۆژووى دەكەوێتە سەر، كەچووە وە بۆ مێقات پاساو (مبڕى) ئەو كەفەرەتە نامینى^{۴۳}.

چوار: زانایان یەكدهنگن لەسەر ئەو كە ئەگەر كەسیك لەمانگەكانى حەج كردن دا ئیحرامى بەعومرەو بەست، مادام طەوافى نەكردبێ بۆى هەیه حەجیشى بخاتە گەل و بێتە (قارن) بەلام ئەگەر طەوافى كردبێ پایان جیاوازه، هەرەها لەو بارەشەو پایان جیاوازه كە ئەگەر ئیحرامى بەحەج بەستبێ، ئایا دروستە عومرەشى پەگەل بخات یان نا؟!^{۴۴}

پنج: هەرەها زانایان پاش ئەو لەسەر ئەو یەكدهنگ بوو و ن كە بابای (متمتع) هەم بۆى هەیه پۆژى شەشەمى مانگی (ذوالحجة) ئیحرام بەحەج ببەستى بۆئەو پێش چوونە عەرەفات فریای پۆژووگرتنى سێ پۆژوكانى حەج بكەوێ - ئەگەر قوربانى نەبوو - ، وەبۆشى هەیه پۆژى هەشتەم كە (يوم التروية)^{۴۵} ی پێدەلێن ئیحرام بەحەج ببەستى، وە بۆشى هەیه كە لەسەرەتای مانگی (ذوالحجة) وە ئیحرام ببەستى، لەسەر ئەو كە كام لەم سێ حالەتانه چاكترە، پایان جیاوازه.^{۴۶}

^{۴۲} بڕوانه: (المغني والشرح الكبير) ج ۳ ص ۲۴۲.

^{۴۳} بڕوانه: (المغني...) ج ۳ ص ۲۴۱، وە: (المجموع) ج ۷ ص ۱۵۱.

^{۴۴} بڕوانه: (المجموع) ج ۷ ص ۱۵۶.

^{۴۵} بۆیه بەو ناو ناوناووە چونكه لەو پۆژەدا حوشرەكانیان تێراوکردوون و ناویشان هەلەنجارە،

بڕوانه: (فتح الباري) ج ۴ ص ۳۱۷.

^{۴۶} بڕوانه: (المجموع) ج ۷ ص ۱۵۵.

شەش: زانايان لەسەر ئەو یەكدهنگن كه بابای (متمتع) مادام قوربانی (هَدْي) پێنه بێ هەركات كارەكانی عومرەى تەواوکردن ئیحرام دەشکێنێ و هەموو شتیکی بۆ حەلال دەبێ، بەلام ئەگەر قوربانی پێبوو ئەو (مالك و شافعی) بۆ ئەمیش هەر پای پیشوویان هەیه، بەلام (ابوحنيفة و احمد) دەلێن: مادام قوربانی پێ بێ دروست نیە ئیحرام بشکێنێ هەتا دووبارە ئیحرام بەحەج دەبەستێتەو، هەركام لەو دوو رایانەش بەلگەیان هەیه، بەلام وەك (نوو) ساغی کردۆتەو پای (مالك و شافعی) بەهێزترە.^{٤٨}

٢- مەرجهکانی حەج و عومرە:

مەرجهکانی حەج و عومرە بەپای تێکرای زانایان پێنجن:

١- **مسولمان بوون (الاسلام).**

ب- **عاقڵ بوون (والعقل).**

ج- **بالغ بوون (و البلوغ).**

د- **ئازادبوون (والحرية).**

ه- **بۆلوان و بۆگونجان (والاستطاعة).**

جا ئەم پێنج مەرجهش دەبنە سێ بەش:

یەك: كه مەرجی فەزبۆون و دروست (جائز) بوون، كه (مسولمان بوون) و (عاقڵ بوون)، چونكه حەج لەسەر بابای كافرو بابای شیت نە فەز دەبێ و نە ئەگەر ئەنجامیشی بدن دروستە.

دوو: كه مەرجی فەزبۆون و بۆ وەبەرکەوتن (إجزاء)، كه (بالغ بوون) و (ئازاد بوون)، بەلام مەرجی دروست (جائز، صحيح) بوون نین، چونكه منداڵ و كۆیلەش حەجەكەیان دروستە، بەلام بۆیان وەبری حەجی فەز ناكەوێ و هەركات مندالی نەبالغی حەج كردوو بالغ بوو، وە بابای كۆیلەى حەجكردوو ئازاد بوو، وە توانایان هەبوو پێویستە حەج بكەن. **سێ:** كه مەرجی فەزبۆون (وجوب)، ئەویش توانا هەبوون و بۆلوان (استطاعة) ه، چونكه كەسێك كه توانای نیه و بۆی نالوێ حەج بكات، ئەگەر خۆی ماندووکردو هەرچۆن بوو حەجی كرد، ئەو حەجەكەى دروستە و بۆیشی بەردەكەوێ و حەجی لەسەر لادەچێ، كەواتە توانا هەبوون (استطاعة) تەنیا مەرجه بۆئەوێ حەجی لەسەر فەز بێت، بەلام مەرجی دروست بوون و وەبەرکەوتنی نیه.

^{٤٨} بڕوانە: (المجموع) ج ٧ ص ١٥٤.

به لگه ی ئەم مەرجانەش چەند دەقیکی قوڕئان و سوننەت، بۆ وینە:

۱- ئیسلامەتی: خوای پەرەردگار فەرموویەتی: (أُولَئِكَ لَمْ يُمْنُوا فَأَحَبَّ اللَّهُ أَعْمَالَهُمْ) الأحزاب: ۱۹، واتە: ئەوانە چونکە بڕوایان نەهیناوە خوا کردووە کانیانی پووچەل کردووە و هەڵی وەشاندووە - .

بەلێ ئینسانی نا مسوڵمان شایستە ی ئەک پێ سپێرانی نیە و هەرچی بیشی کات بێ سوودە و پووچە.

۳۲- عاقڵ بوون و بالغ بوون: پێغەمبەر ﷺ فەرموویەتی: (وَفِعَ الْقَلَمُ عَنْ ثَلَاثَةٍ: عَنِ النَّائِمِ حَتَّى يَسْتَيْقِظَ، وَعَنِ الْمُبِيِّ حَتَّى يَشُبَّ، وَعَنِ الْمَعْتُوهِ حَتَّى يَعْقِلَ) رواه ابوداود وابن ماجه والترمذي وقال: حديث حسن، واتە: قەلەمی گوناح نووسین لەسەر سێ جۆرە کەسان هەلگیراوە: لەسەر نووستوو تا بیداردەبێتەوه، لەسەر منداڵ هەتا دەبێتە گەنج - و بالغ دەبێ - ، و لەسەر شیت هەتا عەقڵی دێتەوه سەر.

۴- ئازادبوون: ئەمیش چەندان دەق هەن لەسەر ئەوە کە بەبێ پێ دانی خاوەن و گەورە (سید) هەکی بۆی نیە بەملاولادا بڕوات و سەفەری دوور بکات.^{۱۹}

۵- توانا هەبوون (إستطاعة): خوای پەرەردگار فەرموویەتی:

* (لَا يَكْلِفُ اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا) البقرة: ۲۸۶،

* (وَلِلَّهِ عَلَى النَّاسِ حِجُّ الْبَيْتِ مَنِ اسْتَطَاعَ إِلَيْهِ سَبِيلًا) آل عمران: ۹۷،

جا ئەوەی کە لەم مەرجانە زاناو شەرەزنان زۆریان توێژینهوه لەسەر کردووە ئەم مەرجی پێنجەمەیه، واتە: توانا هەبوون و بۆلوان (إستطاعة).

جا زانیان هەرچەندە هەموویان لەسەر بەمەرج گیرانی ئەم مەرجە یەكدهنگن بەلام لەبارە ی ماھیت و لق و پۆپەکانی یەوہ رایان جیا جیاہ.

بەلام هەموویان یان بەلای کەمەوہ زۆربە ی هەرە زۆریان لەسەر ئەم پێنج بڕگە یە بۆ تەفسیری توانا هەبوون (إستطاعة) پێکھاتوون:

یەك: لەش ساغ بوون، جا ئەگەر لەبەر پیری یان نەخۆشی یەك کە ئومیدی چاکبوونەوہ ی نەبێ نەیتوانی، وە مال و داراییشی هەبوو، ئەوہ پێویستە یەکی دیکە لەجێ ی خۆی بنێری، وەك دواتر ئەوجۆرە حەج کردنە پوون دەکەینەوہ.

^{۱۹} بێگومان حەج و عومرە کردنیش سەفەری دوورو پارەو مەصرە فیان دەوێ و بەبێ ئەوانە نالوێ بکرین، کەواتە مەرجی توانا هەبوون (إستطاعة) بیش ئەم هەر دەگرتەوہ.

دو: هينمى و سەلامەتى پى و بان، بەجۇرىڭ كە لەمال و گيانى خۇي دۇنيايى، بەلام ئەگەر دۇنيا نەبوو، ئەو ھەتا بارودۇخ دەگۈپ ئۆي لەسەرى پىويست نىە بچى.

سى: نەبوونى پەرىچ پىگىرىڭ وەك ھەپس كران، يان ترسو بىم ھەبوون لە دەستەلاتداریكى ستەمكار، يان ھەر پى پى نەدران بەھەرشیوہیەك بى.

چوار: دابىن كردنى بژىوو پىنداويستىيە بىنەپەتىيەكان (الحاجات الأصلية) ى خۇي و ئەوانەى بە ئەستۆيەوہن بۇ كاتى چوون و گەپانەوہ.

(شیرازی) لەوبارەوہ گوتوویەتى:

(وان وَجَدَ مَايَشْتَرِي بِهِ الزَادَ وَالرَّاحِلَةَ وَهُوَ مُحْتَاجٌ إِلَيْهِ لَدَيْنَ عَلَيْهِ لَمْ يَلْزَمُهُ حَالًا كَانَ الدِّينُ أَوْ مُجَلًّا.. وان كان محتاجاً إليه لنفقة مَنْ تَلَزَمُهُ نَفَقَتُهُ لَمْ يَلْزَمُهُ الْحَجَّ.. وان احتاج إليه لِمَسْكَنٍ لَابُدَّ لَهُ مِنْ مِثْلِهِ، او خادمٍ يحتاجُ إلى خِدْمَتِهِ لَمْ يَلْزَمُهُ... وان احتاجَ إلى النكاح وهو يخافُ العَنَتَ قَدَّمَ النكاحُ..)

واتە: وە ئەگەر كەسێك كە دەپەوێ ھەجێ بكات ھێندەى پارەو مال ھەبوو كە تویشووی پێگا و لاخی سواری پێ بكێێ بەلام بۇ دانەوہى قەرزێك پىويستى پى ى ھەبوو ھەجى لەسەر نىە، جا قەرزەكە چ كاتى درانەوہى ھاتبێ چ نەھاتبێ.. ھەرودھا ئەگەر پىويستى بە پارەو مالە بوو بۇ مەسەرەفى ئەوانەى كە بە ئەستۆيەوہن ديسان ھەجى لەسەر نىە.. ديسان ئەگەر بۇ خانوويەك كە باباى وەك وى بۇ ئەوجۆرە خانووە ئاتاج بى، يان بۇ گرتنى خزمەتچىيەك كە پىويستى بە خزمەت كردنەكەى ھەبى پۇى ئاتاج بى، ھەجى ناكەوێتە سەر، وە ئەگەر پىويستى بە ژن ھىنان بوو وە مەترسى گوناح و نارەھەتى زۆرى ھەبوو – بەھۆى بىژنىيەوہ ئەو دەبى ژن ھىنانەكە پىش بخێ.

پىنچ: ھەبوونى ھۆكارى گەيشتن (وسيلة الوصول) كە شەرەزانان بە (راحلة) ناويان بردوہ وە لەم پۆژگارەدا كرى (أجرة) ى گرتنى سەييارە يان كەشتى يان فەوكە جىگای دەگرتەوہ، چونكە ئىستاتەم ھۆكارانە بەكاردين بۇ گەيشتنە مەككە و شوينى ھەج لى كردن.

^{**} (شیرازی) خاوەنى (المہذب) لەفقی مەزەبى شافعی دا كە (نووي) شەرح و لىكدانەوہى ناوازی (المجموع) ى لەسەر كردوہ، پەوانە: (المجموع) ج ٧ ص ٤٧٤ تا ٤٧٥. ھەرودھا پەوانە: (المغني والشرح الكبير) ج ٣ ص ١٧٤ تا ١٧٤، كە پەتەبیری جیا ھەمان مەبەستى (شیرازی) ھىناوہ، ھەرودھا شیعەى (إمامية) ش ھەمان پايان ھەيە، پەوانە: (الفقه على المذاهب الخمسة) محمد جواد مغنیه. ص ١٩٠، ١٩١، وە ١٩٤.

پنویسته شهوش بگوتري که هرچه نده چهند دهقيک له پيغه مبهري خواوه ۛ
 گيراونه وه وشه توانا هه بوون (استطاعة) يان به تويشوو و ولاخ (الزاد والراحلة) ته تفسير
 کردوه، به لام تيکپاي زانايان له سهر شهوش يه کده گن که دهبن شه تويشوو و ولاخه
 له داين کردني پيداويستى يه بنه پرتى يه کاني خوئ و نهوانه ي به نه ستويه وهن هه تا
 دهچئ و دهگه پيته وه، زياد بن، خاوه ني (المغني والشرح الكبير) له باره وه نووسيو يه تي: ^{۵۱}
 (الشرط الخامس: استطاعة وهي أن يملك زاداً وراحلةً صالحةً لمثلِهِ بِأَلْتِهَا الصَّالِحَةُ
 لمثلِهِ أو ما يقدر به على تحصيل ذلك، فاضلاً عما يحتاج اليه من مسكنٍ وخادمٍ وقضاء
 دينهِ ومؤنة عياله على الدوام) واته: مهرجى پينجهم: توانا هه بوون، شه ميش شه وه يه که
 تويشوو و ولاخيکى وای هه بن که بو که سايه تي وهک وي بشئ، ويپاي کهل و په ليک بو
 ولاخه که ي که شايسته ي وي بيت، يان هينده ي مال هه بن که بتوانئ پئي وه دهست
 بهيئن، وه دهبن له پيداويستى يه کاني زياد بيت له خانوو و بهرو خزمه تچي و قهرز دانه وه و
 مه سرفي مال و خي زاني به بهرده وامي - تا دهگه پيته وه -.

شه مش چهند دهقيک لهوانه ي که ته فسيري (استطاعة) به (الزاد والراحلة) دهکن،
 هرچه نده زانايان تي بيني يان له سهر (سند) هکاني شيان هه يه:

* (عن جابر وعبدالله بن عمر وعبدالله بن عمرو وأنس وعائشة رضي الله عنهم أجمعين أن النبي
 ۛ سئل ما السبيل ؟ قال: الزاد والراحلة) رواه الدارقطني، واته: پرسيار له پيغه مبهري کرا ۛ
 ده باره ي ماناي وشه ي ^{۵۲} (سبيلاً)؟ فهرمووي: تويشوو و ولاخه.

* (عن ابن عمر رضي الله عنهما أن رجلاً جاء إلى النبي ۛ فقال: يا رسول الله ما يوجب الحج؟
 قال: الزاد والراحلة) رواه الترمذي وقال: حديث حسن.

واته: پياويک هاته لاي پيغه مبهري ۛ گوتى: شه ي پيغه مبهري خوا - هه بووني - چ
 شتيک هه چئ فهرز دهکات؟ فهرمووي: تويشوو و ولاخ.

شاياني باسيشه که به مهرج گيراني هه بووني هوکاري گه يشتن (وسيلة الوصول)
 تا يبه ته بهو که سانه وه که خه لکی شاري مهککه و دهووبهري نزیکي نين، شه گه رنا بو شه مان
 به مهرج نه گيراوه. ^{۵۳}

ameer.maktab@yahoo.com

/AliBapir

/AliBapir

/MediaAmeerOffice

www.alibapir.net

^{۵۱} بروه: (المغني والشرح الكبير) ج ۳ ص ۱۶۹.

^{۵۲} مه بهست وشه ي (سبيلاً) که له نايه تي (ولله على الناس حج البيت من استطاع اليه سبيلاً) دا هاتوه.

^{۵۳} بروه: (المغني) ج ۳ ص ۱۷۰، ۱۷۱.

حه جکردنی ئافرهت

دەربارەى حەج و عومرەکردنى ئافرهتیش جگە لەو مەرجانەى پابردن زۆربەى ھەرە زۆرى زانایان لەسەر بەمەرج گرتنى و مەرجىكى دیکەش یەكدهنگن، كە بریتىيە لەوێ ئەگەر مێردى لەگەلى نەبوو - لەسۆنگەى ئەوێوە كە مێردى نەکردبوو، یان مردبوو، یان لەگەلى نەهاتبوو پێویستە خزمىكى مەحەرەى یان كۆمەلە ئافرهتێكى متمانە پێكراوى لەگەل بن، ئەگەرنا حەجەكەى لەسەر پێویست نابێ، چونكە دروست نیە بەبێ لەگەل بوونى مێرد یان مەحەرەمێك یان كۆمەلە ئافرهتێكى متمانە پێكراو سەفەر بكات نە بۆ حەج و نە بۆ غەیری حەجیش، مادام سەفەرەكە دوور بێت.^{٥٤}

هەندىكیش لەزانایان وەك: (داود الظاهري^{٥٥} و ابن حزم^{٥٦}) و هەندىك^{٥٧} لەشافیعی یەكان و شیعی^{٥٨} (إمامية)ش پاریان وایە كە ئافرهت ھەركات حەجى لەسەر فەرزبوو، مێردیشى نەبوو یان ھەیبوو بەلام لەگەلى نەچوو وەكەسى مەحەرەمیشى چنگ نەكەوت لەگەلى بچێ، ئەوێ نەك بۆى ھەيە حەجەكەى بكات، بگرە لەسەرى فەرزە بچێ و ئەنجامى بدات، مادام پێ سەلامەت بێ.

بەلام بەسەرئنج دانى بەلگەكانى ھەردوو ك لایان زۆر بەپوونى دەردەكەوئ كەپای زۆربەو جەماوەرى زانایان بەھێزترەو بەلگەدارترە، چونكە بەلگەكانى ئەمان دەق (نص)ن لەو بابەتەدا كە قسەى لێدەكرئ - كە سەفەرکردنى ئافرهتە بەبێ مەحەرەم -، بەلام بەلگەكانى ئەوانى دیکە دەقى گشتى (نصوص عامة)ن و تايبەت نین بەو بابەت (موضوع) ھو، ئنجا وەك زانایانى (اصول الفقه)یش بپریویانەتەو و بپاریان داو، ھەركاتێك بابەت و مەسەلەيەك دووجۆرە دەقى گشتى و تايبەتى لەسەر ھەبوون، ئەو پێویستە دەقە تايبەتى یەكان پێش بخزێن و چەمك و واتای دەقە گشتى یەكانیان پێ تايبەت (تخصيص) بكرئ.^{٥٩}

^{٥٤} پڕوانە: (المجموع) ج ٨ ص ٢٤٣، ٢٤٤، وە: (المغنى) ج ٣ ص ١٩٠ تا ١٩٥، وە: (فتح الباري) ج ٤ ص ٥٥٢ تا ٥٦٠.

^{٥٥} پڕوانە: (المجموع) ج ٨ ص ٢٤٣.

^{٥٦} پڕوانە: (المحلى) ج ٧ ص ١٤ تا ١٧، مسأله: ٨١٣.

^{٥٧} پڕوانە: (المجموع) ج ٨ ص ٢٤٣.

^{٥٨} پڕوانە: (الفقه على المذاهب الخمسة) ص ١٩٣، ١٩٤.

^{٥٩} پڕوانە: (المفصل) ج ٢ ص ١٦٧ تا ١٧٢، كە زۆر جوان پای جەماوەرى سەرخستو.

نه‌مه‌ش چهند ده‌قیك كه زۆربه‌و جه‌ماوه‌ری زانایان كردوو یاننه به‌لگه‌ی رایه‌كه‌یان:
 * (عن ابن عباس رضي الله عنهما قال: قال النبي ﷺ: لَا تُسَافِرُ الْمَرْأَةُ إِلَّا مَعَ ذِي مَحْرَمٍ
 وَلَا يَدْخُلُ رَجُلٌ إِلَّا وَمَعَهَا مَحْرَمٌ، فَقَالَ رَجُلٌ، يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنِّي أُرِيدُ أَنْ أَخْرُجَ فِي جَيْشٍ كَذَا وَكَذَا،
 وَأَمْرَاتِي تُرِيدُ الْحَجَّ، فَقَالَ: أَخْرِجْ مَعَهَا) متفق عليه.

واته: ئافره‌ت له‌گه‌ل مه‌چه‌رمی‌دا نه‌بی س‌ه‌فه‌ر ناکات، وه‌ هیچ پیاویك ل‌سی وه‌ژور
 ناکه‌وی، مه‌گه‌ر مه‌چه‌رمی‌کی له‌لابیت، پیاویك گوتی: ئه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا من ده‌مه‌وی
 له‌گه‌ل سوپایه‌کی ئاواو ئاوا‌دا ده‌ر‌ب‌چ‌م - بو‌غه‌زا - ژنه‌که‌شم ده‌یه‌وی حه‌جی بکات!
 فه‌رمووی: له‌گه‌لی ب‌چ‌و - بو‌حه‌ج -.

* (لَا تُسَافِرُ امْرَأَةٌ مَسِيرَةَ يَوْمٍ لَيْسَ مَعَهَا زَوْجُهَا أَوْ زَوْ مَحْرَمٍ) رواه البخاري ومسلم عن ابي سعيد
 الخدري مرفوعاً.

واته: ناب‌ی هیچ ئافره‌تیك دوو پۆژه‌ پ‌ی به‌سه‌فه‌ر ب‌چ‌ی، مادام می‌ردی یان خ‌زم‌ی‌کی
 مه‌چه‌رمی له‌گه‌ل نه‌بی.

* (عن أبي هريرة عن النبي ﷺ قال: لَا يَحِلُّ لِمَرْأَةٍ تُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ أَنْ تُسَافِرَ مَسِيرَةَ يَوْمٍ
 وَلَيْلَةٍ لَيْسَ مَعَهَا حُرْمَةٌ) متفق عليه، واته: ه‌ه‌ر ئافره‌تیك به‌روای به‌خواو به‌پۆژی دوای‌ی ه‌ه‌بی
 بو‌ی نیه‌ بو‌ ماوه‌ی شه‌وو پۆژیك به‌سه‌فه‌ر‌ب‌چ‌ی مادام خ‌زم‌ی‌کی مه‌چه‌رمی له‌گه‌ل نه‌بی.
 ئه‌و فه‌رموودانه‌ی پ‌ا‌بر‌دن به‌لگه‌ی ئه‌وه‌ بوون كه‌ ئافره‌ت بو‌ی نیه‌ به‌بی می‌ردی یان
 خ‌زم‌ی‌کی مه‌چه‌رمی س‌ه‌فه‌ر بکات، به‌لگه‌ی ئه‌وه‌ش كه‌ ئه‌گه‌ر می‌ردو مه‌چه‌رم^{٦٠} نه‌بوون،
 به‌لام كۆمه‌له‌ ئافره‌تیکی متمانه‌پ‌ئ‌ك‌راو ه‌ه‌بوون له‌گه‌لی ب‌چ‌ن بو‌ی ه‌یه‌و له‌سه‌ری فه‌پ‌ژه
 كه‌ حه‌جی فه‌پ‌ژ بکات ئه‌م ده‌قه‌یه:^{٦١}

(أَذِنَ عُمَرُ رضي الله عنه لأَزْوَاجِ النَّبِيِّ ﷺ فِي آخِرِ حَجَّةٍ حَجَّهَا ، فَبَعَثَ مَعَهُنَّ عُثْمَانَ بْنَ عَفَّانٍ وَ
 عَبْدِالرَّحْمَنِ بْنَ عَوْفٍ) رواه البخاري عن ابراهيم عن ابيه عن جده.

واته: عومه‌ر خوا ل‌نی پ‌ازی‌بی له‌دوای‌ین حه‌جی‌دا كه‌ كردی مۆله‌تی‌دا كه‌ هاوسه‌ره‌كانی
 پیغه‌مبه‌ر ﷺ - خوا ل‌نیان پ‌ازی‌بی - حه‌جی ب‌كه‌ن، جا (عثمان بن عفان) و (عبدالرحمن بن
 عوف) ی له‌گه‌ل ناردن - خوا ل‌نیان پ‌ازی‌بی -.

^{٦٠} (الحافظ ابن حنبل له‌پ‌ئ‌ناسه‌ی م‌ح‌رم) دا گوتوو‌یه‌تی: (وضابطُ المَحْرَم عند العلماء من حَرَمٍ عَلَيْهِ نِكَاحُهَا عَلَى
 التَّائِيدِ بِسَبَبٍ مَبَاحٍ لِحَرَمَتِهَا) (فتح الباري) ج ٤ ص ٥٥٨، واته: وه‌ پ‌ئ‌ناسه‌ی مه‌چه‌رم له‌لای زانایان ه‌ه‌ر‌كه‌س‌ینه‌كه‌
 به‌مه‌میشه‌ی نیکاحی ئه‌و ئافره‌ته‌ی ل‌ئ‌ح‌رام‌ بی د‌یاره‌ ئه‌و كه‌سانه‌ش كه‌ به‌مه‌میشه‌ی له‌ئ‌افره‌ت حه‌رام‌ن، یان
 به‌مۆی نه‌سه‌به‌وه‌یه‌ وه‌ك باب‌ی، یان به‌مۆی شیر خواردن (رضاع) وه‌یه، وه‌ك پ‌رای شیر، یان به‌مۆی ژن و ژن
 خوازی‌یه‌وه‌یه‌ وه‌ك باب‌ی می‌ردی و کو‌پی می‌ردی، به‌وانه: (المغنی) ج ٢ ص ١٩٢.

^{٦١} به‌وانه: (فتح الباري) ج ٤ ص ٥٥٢.

ههروهه (ابن سعد) یش له (طبقات) دا هه مان مه بهستی له (ام معبد الخزاعية) گنپاوه تهوه به (سند) يکي پاست.^{٦٢}

دياره مه بهستيش له نيراني (عثمان و عبدالرحمن) خواليان پازي بن، خويان و ئافره ته كانيانه، چونكه خويان مه حرم نه بوو و نو، له گه ل بوونی ئافره ته كانيان چ ژن چ کچ... هتد قهره بووی نهو بن مه حرم می یو یان کردو تهوه.

ئنجا نهو مه سه له يهش كه عومهری خليفه ی سهر پاست خوالی پازي بن به ئاگاداری سهرجه م هاوه لان پئی هه ستاوه، به يه كدهنگی (إجماع) داده نری، وهك زانایان گوتوو یانه.^{٦٣}

له كوتایی باسی هه جی ئافره ت دا پئویسته ئاماژهش بهوه بکهین که تیکرایی زانایان مه گه^{٦٤} - به ده گمه ن - له سه ره نهوه كۆکن که ئافره ت بۆ هه جی فه پز له سه ری پئویست نیه مۆله ت له میردی و هه رگری، به لکو سوننه ته پرسى پئبكات، وه میردیشی بۆی نیه که ژنه که ی له سه فه ری هه جی فه پز بگنپه ته وه، به لام بۆ سه فه ری هه جی سوننه ت و بۆ عومهر هه م ژن پرس کردن و مۆله ت و هه رگرتنى له سه ر فه پزهو، هه م میردیشی بۆی هه یه نه هیلئى بچئ.^{٦٥}

ههروهه زۆربه ی^{٦٦} زانایان ده لئین له (عده) دا نه بوونی ئافره ت، جا چ (عده) ی جیا بوونه وه (طلاق) بئت چى هى (میرد مردن) مه رجیکى دیکه ی هه ج له سه ر فه پز بوونیه تی، چونكه خوای کاربه جئ فه رموویه تی: (وَاحْضُوا الْعِدَّةَ وَاتَّقُوا اللَّهَ رَبَّكُمْ لَا تُخْرِجُوهُنَّ مِنْ بُيُوتِهِنَّ وَلَا يَخْرُجْنَ) الطلاق: ١، واته: وه عیدده بژمیرن و پاریز له په ره ر دگارتان بکه ن ئه وه ئافره تانه له ژووره كانیانه وه دهرمه نئین و باخوشیانه نه چنه ده ری - تا عیدده یان به سه رده چئ -.

ameer.maktab@yahoo.com

/AliBapir

/AliBapir

/MediaAmeerOffice

www.alibapir.net

^{٦٢} هه مان سه رچاوه و بهرگ، ص ٥٥٤.

^{٦٣} بهوانه: (المفصل في احكام المرأة والاسرة) ج ٢ ص ١٧١، وه بهوانه: (فتح الباري) ج ٤ ص ٥٥٧.

^{٦٤} بهوانه: (المجموع) ج ٨ ص ٢٣٩، ٢٤٠، به لام پای دیکهشیان هه یه وهك پای زۆربه ی زانایان.

^{٦٥} بهوانه: (المفني) ج ٣ ص ١٩٤، كه گوتوو یه تی: (وليس للرجل منع امراته من حجة الإسلام وبهذا قال: النخعي واسحاق وابو ثور واصحاب الرأي وهو الصحيح من قول الشافعي وله قول آخر: له منعها).

^{٦٦} بهوانه: (المفصل) ج ٢ ص ١٨٠، ١٨١، وه: (المجموع) ج ٨ ص ٢٤٠، ٢٤١.

به ندى سييه م

ميقاته کاتي و شويني يه کاني حه ج و عومره

خوينه ري به پيرزا!

بو ئيحرام به ستن به هر کام له حه ج و عومره چهند کات و شوينيك به مهرج گيراون که له دوو خال دا باسيان ده که ين:

۱- کاته کاني ئيحرام به ستن به حه ج و عومره:

خوای په روه ردگار فهرموويه تي: (يَسْأَلُونَكَ عَنِ الْأَهْلِ قُلْ هِيَ مَوَاقِيتُ لِلنَّاسِ وَالْحَجِّ) البقرة: ۱۸۹، واته: دهر باره ي مانگه کان ليت ده پرسن؟ بلن: نه وانه -مايه ي - کاتي ديارى کراون بو - کاروبارى - خه لک و بو حه ج.

هروه ها فهرموويه تي: (الْحَجُّ أَشْهُرٌ مَّعْلُومَاتٌ) البقرة: ۱۹۷، واته: کاتي حه ج تيدا کردن چهند مانگيکي زانراون.

زوربه ي هره زوري زانايان پاين وايه که مانگه کاني حه ج تيدا کردن (شوال) و (ذوالقعدة) و ده (۱۰) پوژى سهره تاي (ذوالحجة)ن، که هر کام له (ابوحنيفة و شافعي و احمد و نخعي و ثوري و ابو ثور و داود)يان له نيودا هه ن، نه وهنده هيه (شافعي و نخعي و ثوري و ابو ثور و ابويوسف و داود) پاين وايه که پوژى ده يه م که پوژى قوربانى سهر برين (يوم النحر) و جه رنه - کاتي حه ج نيه به س شه وه که ي هه وه، به لام نه واني ديکه ده لين: هه م پوژه که ي و هه م شه وه که شي کاتي حه ج.

(مالك)يش پاى وايه که ويپراي: (شوال) و (ذوالقعدة) سهرجه م مانگي (ذوالحجة) ش کاتي حه ج تيدا کردن.^{۶۷}

نجا زانايان پاش نه وه ي له سهر نه وه يه کده نگ بوو ون که دروست نيه هيچ کام له کرده وه کاني حه ج (اعمال الحج) له غه يري مانگه کاني حه ج دا بکرين^{۶۸}، له سهر نه وه که نايا دروسته له پيش مانگه کاني حه ج دا ئيحرام به حه ج بيه سترى يان نا؟ پاين جيا وازه، هرچي (ابوحنيفة و نخعي و ثوري و مالك و احمد)ن ده لين: دروسته به لام په سند نيه، به لام (شافعي و ابو ثور) ده لين: نه گهر ئيحرامى به حه ج به ست دانا مه زرى به لکو به (عومره)

^{۶۷} بېوانه: (المجموع) ج ۷ ص ۱۱۲، وه: (الفقه الاسلامي) ج ۳ ص ۲۱۲ تا ۲۱۳.

^{۶۸} بېوانه: (المجموع) ج ۷ ص ۱۱۰، وه: (الفقه الاسلامي) ج ۳ ص ۲۱۲ تا ۲۱۳.

بوی حیساب دهکړئ و دهتوانئ بهو ئیحرامه ی عومړه بکات به لām حه ج نا، (داود) یش پای وایه که ئیحرامه که ی هر دانامه زړئ نه به حه ج نه به عومړه.

واش پئ ده چئ پای نه وانه به هیتر بیت که ده لئین له غیری مانگه کانی حه ج دا ئیحرام به حه ج دانامه زړئ چونکه (بخاري)^{۶۹} له (ابن عباس) هوه هیناویه تی که گوتوویه تی: (مِنْ السَّنَةِ أَنْ لَا يُحْرَمَ بِالْحَجِّ إِلَّا فِي أَشْهُرِ الْحَجِّ) هه روه ها له (ابن عمر) هوه هیناویه تی که گوتوویه تی: (أَشْهُرُ الْحَجِّ شَوَالٌ وَذُو الْقَعْدَةِ وَعَشْرٌ مِنْ ذِي الْحِجَّةِ).

نه وه ی رابرد ده ربار ه ی کاته کانی ئیحرام به ستن بوو به حه ج. به لām بو عومړه نه وه زانایان له سهر نه وه یه کده ننگن که هه موو مانگه کانی سال کاتن بو عومړه تیدا کړدن به بی جیاوازی.^{۷۰}

۲- شوینه کانی ئیحرام تیدا به ستن به حه ج و عومړه:

زانایان له سهر نه م پینج شوینه که (میقات)^{۷۱} ی ئیحرام تیدا به ستنی بابای (حاج) و (معتمر) له هر پینج لای کابه (بیت الحرام) هوه یه کده ننگن: یه ک: میقاتی خه لکی مه دینه که (ذو الْحِلْفَةِ) یان (آبار علی) یشی پئ ده لئین و شه ش میل له مه دینه وه دووره و چوار سه دو شه ت (۴۶۰) کلم له مه ککه وه دووره، وه دوورترین (میقات) ه له مه ککه وه.

دوو: میقاتی خه لکی شام و میصرو مه غریب که (جُحْفَةُ) یه و (رايغ) یشی پئ ده لئین وه دوو سه دو چوار (۲۰۴) کلم له مه ککه وه دووره.

سئ: میقاتی خه لکی عیراق و غیری نه ویش له ولاتانی پوژمه لاتی مه ککه که (ذات عرق) ه وه سه دو نه وه دو چوار (۱۹۴) کلم له مه ککه وه دووره.

چوار: میقاتی خه لکی نه جدو کوهیت و ئیمارات و طائف که (قَرْنُ الْمَنَازِل) هوه (قرن الثعالب) یشی پئ ده لئین و له نيزيك شوینیکه که ئیستا (سیل) ی پئ ده لئین و، نه وه دو چوار (۹۴) کلم له مه ککه وه دووره.

پینج: میقاتی خه لکی یه مه ن و تیهامه و هیند که (يَلْمَلَمُ) ی پئ ده لئین.^{۷۲}

^{۶۹} بېوانه: (فتح الباري) ج ۴ ص ۲۰۴، وه: (فقه السنة) ج ۱ ص ۶۶۱، ۶۶۲.

^{۷۰} بېوانه: (المجموع) ج ۷ ص ۱۱۳ تا ۱۱۶.

^{۷۱} وشه ی (میقات) له نسلئ زمان دا به مانای سنووری شتیک (خُدْ شِه) ده گوتړئ و له زاروی شه رعیش دا یانی کات یان شوین (وَقْتُتْ لَوْ مَوْضِعُ) یکي دیاری کړاو بو خوا پهرستی یه کی تایبته. بېوانه: ((الفقه الاسلامي)) ج ۳ ص ۲۱۲.

^{۷۲} بېوانه: (المجموع) ج ۷ ص ۱۷۶ تا ۱۷۳، وه: (فقه السنة) ج ۱ ص ۶۶۲، ۶۶۳.

شایانی باسیشه هرکه سیک له پئی یه که وه بروت - چ وشکانی چ ده ریایی چ هه وایی - که بکه ویتته نیوان دوو میقاته وه نه وه پیویسته هه رکاتیک گه یشته ئاقار (ناست) یه کیک له میقاته کان ئیحرام ببه ستی، به لام پیویسته بو دوربینی (احتیاط) بهرله وهی بگاته ناستی ئیحرام ببه ستی، چونکه بهر له گه یشتن به میقات ئیحرام به ستن دروسته، به لام که تنیه ربوو تازه ئیحرام به ستنه که ی دروست نابو و نه گهر نه گه پیتته وه بو میقات خوینی ده که ویتته سهر.

دیاره گه یشتنه ناست هه رکام له میقاته کانیش له پئی هه وایی یه وه هه مان حوکمی حاله تی پیشووی هه یه.^{۷۳}

وه زانایان له سهر نه وه یه کده نگن که نه میقاتانه ی باس کران بو هه موو نه وه که سانه یه که له شوینانه وه دین که ناویان هینراوه، با خه لکی خودی نه شوینانه ش نه بن وه که له وه فرمایشتانه دا در ده که وئی که له وبار وه هاتوون.^{۷۴}

ههروه ها زانایان له سهر نه وه ش پیک که وتوون، که ئیحرام به ستن به حه ج و عومره له شوینانه دا که به (المواقیت المکانیة) ناو ده برین بو که سانیکه که به (آفاقی) ناسراون و خه لکی ده ره وهی مه که وه ده ره وهی سنووری میقاته کانن^{۷۵}، نه گهر نا خه لکی شاری مه که وه خه لکی نیوان میقاته کان و شاری مه که هه له ماله کانی خوینانه وه ئیحرام به حه ج ده به ستن، به لام بو ئیحرامی عومره پیویسته بچه ده ره وهی سنووری حه پره، جا زانایان ده رباره ی چاکترین شوین (میقات) بو ئیحرام تیدا به ستن بو عومره پایان جیاوازه:

هه رچی حه نه فی یه کان و حه نه بی یه کانن ده لین (تنعیم) باشتین شوینه، چونکه (بخاری و مسلم) گیراویانه ته وه که پیغه مبه ر ﷺ فره مانی به (عبدالرحمن بن ابی بکر) خوا لییان پازی بی که عومره به (عائشة) بکات له (تنعیم)، چونکه نیزیکترین شوینی ده ره وهی حه پره مه له مه که وه، پاشان (جعراثة) نه و جار (حدیبیة) له هه موو شوینه کان باشتین^{۷۶}.

به لام شافیعی یه کان پایان وایه که چاکترین شوین (جعراثة) یه چونکه وه که (بخاری و مسلم) گیراویانه ته وه پیغه مبه ری خوا ﷺ له ویدا ئیحرامی به عومره به ستوه، پاشان (تنعیم) چونکه فره مانی به (عائشة) کردوه که له وئی ئیحرام به عومره ببه ستی، پاشان (حدیبیة) له هه موو شوینه کانی دیکه چاکتره.^{۷۷}

^{۷۳} بروه: (الفقه الاسلامی) ج ۳ ص ۲۱۲۹، ۲۱۳۰.

^{۷۴} بروه: (المجموع) ج ۷ ص ۱۷۳.

^{۷۵} بروه: (فتح الباری) ج ۴ ص ۱۶۰ تا ۱۶۴، وه: (المجموع) ج ۷ ص ۱۷۱ تا ۱۷۳.

^{۷۶} بروه: (المجموع) ج ۷ ص ۱۷۹ تا ۱۸۱، وه: (الفقه الاسلامی) ج ۳ ص ۲۱۲۶، ۲۱۲۷.

^{۷۷} بروه: سهرچاوه ی پیشو هه مان بهرگو لاپه ره، وه: (فقه السنة) ج ۱ ص ۶۶۳.

نُیستاش با چهند فهرموده یه ک دهر یار دی میقاته کانی چه ج و عومره بینینه وه:
 * (عن ابن عباس رضي الله عنهما أن النبي ﷺ وَقَّتْ لِأَهْلِ الْمَدِينَةِ ذَا الْحُلَيْفَةِ، وَلِأَهْلِ الشَّامِ الْجُحْفَةَ، وَلِأَهْلِ نَجْدٍ قَرْنَ الْمَنَازِلِ، وَلِأَهْلِ الْيَمَنِ يَلَمْلَمَ، وَقَالَ: هُنَّ لَهْنٌ وَلَكُلٌّ مِنْ أَتَى عَلَيْهِنَّ مِنْ غَيْرِهِنَّ مِمَّنْ أَرَادَ الْحَجَّ وَالْعُمْرَةَ وَمَنْ كَانَ دُونَ ذَلِكَ فَمِنْ حَيْثُ أَنْشَأَ حَتَّى أَهْلُ مَكَّةَ مِنْ مَكَّةَ، (وفي رواية لهما) : فَمَنْ كَانَ دُونَهُنَّ فَمَهْلُهُ مِنْ أَهْلِهِ) رواه البخاري ومسلم.

واته: پیغه مبه ر ﷺ (ذالحلیفه) ی کرده میقاتی خه لکی مه دینه و، (جحفه) بؤ خه لکی شام و، (قرن المنازل) بؤ خه لکی نه جدو، (یلملم) بؤ خه لکی یه مه ن، وه فهرموی: نه مانه میقاتی خه لکی نه و شوینانه و هرکه سیکی دیکه شه که به مه بهستی چه ج و عومره کردن پییان دا دی، که سیکیش که له ملاو یه - واته که له میقاته کان له مه ککه وه نیزیکتره - نه وه میقاته که ی شوینی خویه تی، ته نانه ت خه لکی مه ککه له مه ککه - ئیحرام ده بهستن - ، (له ریوایه تیکی دیکه یان دا) : وه هرکه سیکی له و میقاتانه به ره و لای مه ککه نیزیکتر بوو نه وه ماله که ی شوینی ئیحرام به ستنیه تی.

* (عن عائشة رضي الله عنهما أن النبي ﷺ وَقَّتْ لِأَهْلِ الْعِرَاقِ ذَاتَ عِرْقٍ) واته: پیغه مبه ر ﷺ (ذات عرق) ی به میقاتی خه لکی عیراق دانا وه.
 * (عن أبي الزبير أنه سَمِعَ جَابِرًا يُسَالُ عَنْ الْمَهْلِ فَقَالَ: سَمِعْتُ أَحْسَبَهُ رَفَعَ إِلَى النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: وَمَهْلُ أَهْلِ الْعِرَاقِ مِنْ ذَاتِ عِرْقٍ) رواه مسلم.
 * (عن عطاء عن النبي ﷺ أَنَّهُ وَقَّتْ لِأَهْلِ الْمَشْرِقِ ذَاتَ عِرْقٍ) رواه الشافعي والبيهقي بإسناد حسن مُرْسَلًا.

واته: پیغه مبه ر ﷺ (ذات عرق) ی کردوه به میقاتی خه لکی پورژه لات وه پیشتریش گوتمان نه م پینج میقاتانه زانایان له سهریان یه کدهنگن، وه ک (نووی) له (ابن المنذر) وه هیناویه تی.^{۷۸}

ameer.maktab@yahoo.com

/AliBapir

/AliBapir

/MediaAmeerOffice

www.alibapir.net

^{۷۸} بروه: (المجموع) ج ۷ ص ۱۷۱، وه: (الفرقه الاسلامی) ج ۳ ص ۲۱۲ تا ۲۱۳.

www.alibapir.net

بەندى چوارەم

پايە و فەرزو سوننەتەكانى حەج و عومرە

خوينەرى خوشەويست! ئەم بەندى چوارەمە بۇ تويژىنەوئى كىردەوئەكانى حەج و عومرە (اعمال الحج والعمرة) تەرخان كراو، كە ھەركامىكىيان لەخالىكى سەربەخۇدا دەتويژىنەوئە؛ بەلام بە پەسەندى دەزانم بەرلەوئە باسى ھەركام لەپايە و فەرزو سوننەتەكانى حەج و عومرە بگەين، سەرەتا بۇ بەرچاوپوونى كىردەوئەكانى ھەركام لەحەج و عومرە بەرپز بنووسين جا ھەر جۆرىك بن - واتە چ پايە بن چ فەرز چ سوننەت -

۱- كىردەوئەكانى حەج:

۱- ئىحرام بەستن: كە برىتيە لەنيەت ھىنان بەنەنجام دانى حەج يان عومرە يان ھەردووكيان.

۲- چوونە نىو شارى مەككە لەلاى سەروويەو پاشان مزگەوتى حەرام و دوايى طەوافى چوونە مەككە (طواف القدوم).

۳- شەو مانەو (المبيت) لە مينا كە شەوى نۆيەمى (ذوالحجة) يە.

۴- پاراوەستان لە عەرەفات (الوقوف بعرفات) كە لە پۆژى نۆيەم دا يە.

۵- شەومانەو لەموزدەليغە (المبيت بمزولة).

۶- بەرد تىفريدانى سى جەمەكان (رمي الجمرات الثلاث) كە لەپۆژى دەيەمى (ذوالحجة) وە دەخايەننى ھەتا سىزدەيەمى و ژمارەيان حەفتا (۷۰) بەردۆچكەيە.

۷- قوربانى سەربەرين پاش بەرد تىفريدانى جەمەدى عەقەبە، كەپيشى دەگوتري، جەمەدى گەرە (الجمرة الكبرى)، لەپۆژى دەيەمى (ذوالحجة) دا.

۸- سەرى خوتاشين يان كورت كىردنەوئە پاش سەربەرينى قوربانى، ھەر لەپۆژى دەيەم دا.

۹- طەوافى دەورى كابە (الطواف حول الكعبة)، كە بەطەوافى پايە (طواف الركن) يان (طواف الأفاضة) ناودەبرى.

۱۰- ھاتن و چوون (سعي) نىوان صەفا و مەرەو.

۱۱- طەوافى خروافىز (طواف الوداع).

ب- كىردەوئەكانى عومرە:

۱- ئىحرام بەستن. ۲- طەواف كىردن. ۳- ھاتن و چوون لەنىوان صەفا و مەرەو دا.

۴- سەرى خوتاشين يان كورت كىردنەوئە.

ئاشكراشە كە ھەركام لەم كىردەوانە پوونكىردنەوئە زۆريان دەوئە، كە دواتر باسيان دەكەين، بەلام ريز (ترتيب) ي جى بەجى كىردن يان بەجۆرەيە كە نووسيو مانن.

يەكەم: پايدە و فەرزو سۈننەتەكانى ھەج:

خوينەرى بەرپزا!

زانايان دەربارەى زۆر لەكرەدەوكانى ھەج لەپروى پايدەبوون يان فەرزبوونيان، وە فەرز يان سۈننەت بوونيانەو پاجىيائى (اختلاف)ى زۆريان ھەيە، جا ئىمە خوا ياربى بەپىي ئەو پايانە كە زۆربەى زانايان لەسەريان پىكھاتوون يان پىمان وايە بەلگەكانيان بەھىزترن ئەو لەخوارەو لەسنى خالان دا ھەركام لەپايدە و فەرزو سۈننەتەكانى ھەج دەنوسىن و وەك عادەتى خوشمان ئامازە بەيىروپايدەكانى دىكەى زانايانىش دەكەين:

يەك: پايدەكانى ھەج:

١- ئىحرام بەستن:

كە بىرىتتە لەنيەت ھىنان بەئەنجام دانى ھەج بەپاى زۆربەى ھەرزۆرى زانايان پايدەيەو ھەنەفىيەكانىش بەمەرج (شرط) ى دادەنن، جىياوازى نىوان پاى زۆربەو جەماوەرى زانايان و ھەنەفىيەكانىش ھەرزۆرەيە كە ئەمان ئىحرام لەدەرەو ھەج دادەنن، بەلام زۆربەو جەماوەرى زانايان دەلن لەنىو ھەج دايە، ئەگەرنا وەك چۆن ھىچ خواپەرستىيەك بەبى ھەموو پايدە (ركن) ەكانى دانامەزى، بەبى مەرجاكانىشى بەھەمان شىوہ دروست نابى و بەرناكەوى.^{٧٩}

جا ھەرچەندە ئىمە دواتر باسى فەرزو سۈننەتەكانى ئىحرام بەستن دەكەين و چۆنيەتىيەكەى پوون دەكەينەو، بەلام پىويستە لىرەدا ئەو ھەربگوترى كە تىكپاى زانايان پايان وايە كەبەلاى كەمەو سۈننەتە لەكاتى ئىحرام بەستن و نيەت ھىنانى ھەج دا - بەپىچەوانەى نيەت ھىنانى ھەموو خواپەرستىيەكانى دىكەو - دەنگ بەنيەتەكە بەرزبكرىتەو، دەنگىش بە (تلبية) بەرزبكرىتەو، بەشيكيشيان دەنگ بەرزكرىتەو بە ئىحرام بەستن و نيەت ھىنان بەفەرز دەزانن، جا ھەندىكيان كە مالىكىيەكانن دەلن: ھەرچەندە فەرز بەلام ئىحرام و نيەتەكە ئەگەر بەبى كىردەو قسەيەكى پەيوەست بەحەجەو بوو، ئەو دادەمەزى بەلام دەبى قورىانىيەك سەرىپى، ھەنەفىيەكانىش پىيان وايە كە ئەوجۆرە ئىحرام و نيەتە ھەرزۆرە نىو دانەمەزراو.^{٨٠}

^{٧٩} پروانە: (الفقه الاسلامي وادلته) ج٣ ص٢١٨٠ ٢١٨٣.

^{٨٠} ھەمان سەرچاوەو بەرگ و لاپەرە، وە: (المفصل) ٣٧٤، ٣٧٥.

چۆنییه تی ئیحرام و نیه ته که ش ئه وه یه که به دهنگی بهرز بلی: (لَبَّيْكَ اللَّهُمَّ بِحَجَّةٍ) یان (لَبَّيْكَ اللَّهُمَّ بِحَجَّةٍ وَعُمْرَةٍ) یان (نَوَيْتُ الْحَجَّ لِلَّهِ تَعَالَى) یان هەر شیوه یه کی دیکه که هه مان مه بهست بگه یه نن، دیاره مهرجیش نیه به زمانی عاره بی بیئت و به هەر زمانیک بیئت هەر دروست و په وایه، چونکه ئه سل ئه وه یه که له دل دایه.^{۸۱}

ئه مه ش چهند ده قنک له باره ی ئیحرام به ستن و نیه ت هینان و (تلبیه) کردنه وه:
* (عن عمر رضي الله عنه قال سمعت رسول الله ﷺ يقول: إنما الأعمال بالنيات وإنما لكل امرئ ما نوى) متفق عليه، (ناشکراشه که مه بهست له (الأعمال) کرده وه په سه ندو باشه کانن به تایبته خوا په رستی یه کان).

* (عن أنس رضي الله عنه قال: سمعت رسول الله ﷺ يقول: لَبَّيْكَ بِحَجَّةٍ وَعُمْرَةٍ) رواه مسلم.
(دیاره بیستنی (انس) یش به لگه یه له سه ر دهنگ پی بهرز کردنه وه ی پیغه مبه ر ﷺ).
* (عن سالم بن عبد الله بن عمر رضي الله عنهما عن أبيه قال: سمعت رسول الله ﷺ يقول: يَهْلُ مُلَبِّدًا)^{۸۲} رواه البخاري، واته: گویم له پیغه مبه ری خوا ﷺ بووکه له کاتیک دا قژی سه ری کو کرد بووه سه ری که دهنگی به نیه ت و ئیحرام بهرز کرده وه.
* (عن سالم بن عبد الله بن أبيه رضي الله عنهما أنه سمعه يقول: ((ما أَهَلَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ إِلَّا مِنْ عِنْدِ الْمَسْجِدِ)) يعني: مسجد ذي الحليفة).

دیاره میقاتی خه لکی مه دینه (ذوالحلیفه) یه و پیغه مبه ریش ﷺ له مه دینه وه هاتوه بوو حه ج بویه له و یوه ئیحرامی به ستوه و نیه تی هیناوه.

ئه مانه ده رباره ی نیه ت هینانه وه، ده رباره ی چۆنییه تی (تلبیه)^{۸۳} ش:
(عن نافع عن عبد الله بن عمر رضي الله عنهما أن تلبية رسول الله: لَبَّيْكَ اللَّهُمَّ لَبَّيْكَ لَبَّيْكَ لا شريك لك لَبَّيْكَ، إن الحمد والنعمة لك والملك، لا شريك لك) رواه البخاري، واته: (تلبیه) ی پیغه مبه ری خوا ﷺ ئاوابوو: ئه ی خوا یه به ده م فرمانته وه هاتو له خزمه ت دام، له خزمه ت دام هیچ هاو به شت نین له خزمه ت دام، بیگومان ستایشی و چاکه و موک هەر هی تویه و به س، هیچ هاو به شت نین.

^{۸۱} سه رچاوه کانی پێشوو، وه، (فتح الباري) ج ۴ ص ۱۶۱، وه ص (۱۸۰).

^{۸۲} وشه ی (ملبدا) بویه وا وه رگیراوه چونکه چه مک و واتاکه ی وایه و (لباد) ی کوردیش دیاره هەر له وه وه هاتوه که خوری یه که ده شیرته سه ری که و پیکه وه ده چه سپین.

^{۸۳} وشه ی (تلبیه) جگه له (استجابة) به ده نگه وه هاتن و له خزمه ت دا بوون به چه ند واتایه کی دیکه ش ته فسیر کراوه، به لām وه ک خاوه نی: (فتح الباري) ج ۴ ص ۱۹۱، گو توویه تی: بی هیزن.

* وایه ده چن حیکمه ت و هزی به شیوه ی کۆ (جمع) باس کرانی ئه ر شقانه ئه وه ی که هه موو جوړه کانیان بگرێته وه.

هه ئېه ته بهر له نيهت هينان و ئيحرام به ستن و دهست به (تلبية) كردن پيويسته باباي ئيحرام به ستوو (مُحَرَّم) هه رچي جل و بهرگو و پوشاكي پوانه تي و ژيره و هي هه يه ته نانهت كلاوو پيلاوو گوژه و يش داينا بن و خوي ته نيا به دوو پارچه قوماش - كه باشتروايه سبي بن - پوشته كردبي، نه مهش زانايان له سهرى يه كدهنگن، چونكه چه ندان ده قى راست و پاشكاوي سوننه تي له سهرن بو وينه نه ده قه:

(عن ابن عمر رضي الله عنهما أَنَّ رَجُلًا قَالَ يَا رَسُولَ اللَّهِ مَا يَلْبَسُ الْمُحَرَّمُ مِنَ الثِّيَابِ؟ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: لَا يَلْبَسُ الْقَمِيصَ وَلَا الْعِمَامَةَ وَلَا السَّرَاوِيلَ وَلَا الْبُرْنَسَ وَلَا الْخِفَافَ، إِلَّا أَعَدَّ لَا يَجِدُ ثَغْلَيْنِ فَلْيَلْبَسْ خُفَيْنِ لِيَقْطَعَهُمَا أَسْفَلَ مِنَ الْكَفَيْنِ، وَلَا تَلْبَسُوا مِنَ الثِّيَابِ شَيْئًا مَسَّهُ الزُّغْفَرَانُ وَالْوَرَسُ) رواه البخاري، واته: پياويك گوتى: نهى پيغه مبهري خوا باباي ئيحرام گرتوو چ جوژه جل و بهرگيك ده پوشي؟ پيغه مبهري خواش ﷺ فهرمووي: نابي نه كراسان ده بهر بكات نه ميژه ران له سهر بكات نه شه پوانان ده پي بكات نه كلاوان^{٨٤} له سهرني نه خوف و^{٨٥} پيلاوان ده پي بكات و، مه گهر كه سيك نه على نه بن نه وه بادو خوف - پيلاو - ان ده پي بكات و له خوار گويزينگانه وه (قولايه) بيان بري، هه روه ها هيچ بهرگيك - مه بهست قوماشه - ده بهر مه كه ن كه زه عفهران^{٨٦} يان وهرسي^{٨٧} پي كه وتبي.

(نووي) گوتوويه تي^{٨٨} - وهك (ابن حجر العسقلاني) لنيه وه نه قل كردوه - كه زانايان گوتوويانه: هه رچه نده پيغه مبهري ﷺ له باره ي نه و جوژه بهرگانه وه پرسياي لى كراوه كه دروسته له كاتي ئيحرام دا بپوشرين، به لام نه و جوړانه ي دياي كردوون كه دروست نيه باباي ئيحرام گرتوو به كاريان بيني، جا بينگومان نه وهش وه لاميكى حه كيما نيه چونكه نه و جوژه بهرگو و پوشاكانه ي دروست نيه ده بهر بكرين دياي كراو (محصور) ن، به لام نه وانه ي دروست نيه بپوشرين سهر ژمير ناكرين و دياي نه كراو (غير محصور) ن! به لى راسته چونكه پيغه مبهري ليزان ﷺ له فهرمووده يه ي دا پووني كردوته وه كه: ١- دروست نيه باباي ئيحرام گرتوو هيچ شتيك له سهرني و سهرى به هيچ شتيك دا بپوشني بويه هه م باسي ميژه ر (عمامة) ي كردوه هه م باسي كلاو (برنس).

* واپن ده چن حيكمت و هوي به شيويه كز (جمع) باس كراني نهو شتانه نه وه بن كه هه موو جوژه كانيان بگريته وه.

^{٨٤} (برانس) كوي (برنس) ه كه هه م جوژه كانى كلاو كليته و ته پله و شه بقه و، هه م هه ر بهرگيك ده گريته وه

كه سهر كلاوه كه ي پييه وه لكابن، به وانه: (المعجم الوسيط) وشه ي (برنس).

^{٨٥} هه رچه نده به پي عورف (خف) گوژه و ي چه رمه، به لام وا دياره پيلاويش ده گريته وه له نه سل دا.

^{٨٦} (زعفران ورس) دوو جوژه گياو گولي بوخوشن، به وانه: (المعجم الوسيط) ص ٣٩٤ وه ص ١٠٢٥.

^{٨٧} هه مان سهر چاوه ي پيشوو.

^{٨٨} به وانه: (فتح الباري) ج ٤ ص ١٨٢، ١٨٣.

ب- وہ دروست نيه هيچ شتيكى به ته قەل و دروومان له پشتين بهرەو ژووری دەبەر بکات، بۆيه باسی کراس (قميص) ی کردو.

ج- وہ دروست نيه له پشتين بهرەو ژیری هيچ شتيك كه ته قەل و دروومانی هەبێ دەپێ بکات بۆيه باسی شەپۆال (سروال) ی کردو.

د- وہ دروست نيه هيچ شتيك بکاته پێی كه گويزينگی بگرێ چ پیناڤو چ خوفف چ گۆرهوی، بۆيه باسی خوفف (خُف) ی کردو.

ه- وہ دروست نيه كه هيچ جۆره بەرگو پۆشاکێک بپۆشێ و بکاته بەرگی ئیحرام کەبۆنی^{۸۹} خوشی لێ درابێت، دیارە بۆنی خوش لەخۆدانیش^{۹۰} بەهەمان شیوە قەدەغەیه، بەلام بۆنی خوش (طیب) لەجەستەدان لەکاتی پۆشینی بەرگی ئیحرام دا دروستە، چونکە (بخاري) له (عائشة) ی گێڕاوەتەو کە گوتویەتی: (كنت أطيّب رسول الله ﷺ لأخراجه حين يُخرّم ولحله قبل أن يطوف بالبيت)، واتە: من پیغەمبەری خواﷺ بۆنخۆش دەکرد کاتی کە ئیحرامی دەبەست، وە کاتی کە ئیحرامی دەشکاند بەرلەوێ طوافی کابە بکات.

بەلام پیویستە بزانی ئێکە زانیان تێکرا^{۹۱} لەسەر ئەو یەکدەنگن کە دروست نەبوونی پۆشینی ئەو جۆره بەرگو کەل و پەلە تەبەتە بەپیاوانەو بۆ ئافرەتان هەرجۆره بەرگو پۆشاکێک بپۆشن دروستە و تەنیا سێ شت بۆ ئافرەت دروست نین و لێیان قەدەغەکراون:

ا- بۆنی خوش لەبەرگو پۆشاک دان

ب- پەرچە (نقاب) کردن و پوو داپۆشین مەگەر لەکاتی مەترسی گوناح و تەماشاکران دا.

ج- دەستکێش (قفاز) لەدەست کردن.

لەبارەی بەرگو پۆشاکێ کاتی ئیحرامی ئافرەتانیش دەقی سوننەت زۆرن، بۆ وێنە:

(عن ابن عمر رضي الله عنهما نهى النبي ﷺ النساء في إحرامهن عن القفازين والنقاب، وماسئ الورس والغفران من الثياب، وتلبس بعد ذلك ما أحب من ألوان الثياب، من معصفر أو حر أو حلي أو سراويل أو قميص أو خف) رواه أبو داود والبيهقي والحاكم ورجال الصحيح.

واتە: پیغەمبەر ﷺ ئافرەتانی لەکاتی ئیحرامیان دا لەپۆشینی دەستکێش و پەرچە و هەر بەرگی کە وەرس و زەغەرانی لێدرابێ قەدەغە کردو، بەلام غەیری ئەو بە هەرجۆره بەرگیکی حەزیان لێیەتی بپۆشن: لە پەنگ کراو بەرپەنگی سوور، یان ئاوریشم، یان خشل، یان دەری، یان کراس، یان پیناڤو.

^{۸۹} واتە بەرلەوێ خۆی پێ بپۆشێ بۆنی خوشی لێ درابێت.

^{۹۰} واتە دواي ئەوێ دەبەرکراو پۆشراو بۆنی خوشی لێ بدرێ.

^{۹۱} بپوانە: (فتح الباري) ج ۴ ص ۱۸۳، وە بپوانە: (المغني والشرح الكبير) ج ۳ ص ۳۰۷، ۳۰۸.

به لگه‌ی شه‌وش که ئافره‌تان له‌کاتی ئیحرام دا بۆیان هه‌یه له‌کاتی مه‌ترسی گوناح ته‌ماشاکران دهم و چاویان داپۆشن ئهم ده‌قه‌یه:

* (عن عائشة رضي الله عنها قالت: كان الرُّكبان يَمُرُّونَ بِنَا وَنَحْنُ مَعَ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ مُحْرِمَاتٌ، فَإِذَا حَازُوا بِنَا سَدَلَتْ إِحْدَانَا جِلْبَابَهَا عَلَى وَجْهِهَا، فَإِذَا جَاوَزْنَا كَشَفْنَاهُ) رواه أبو داود وابن ماجه.

واته: له‌کاتی که ئیمه له‌گه‌ل پیغه‌مبه‌ری خوا دا ﷺ بووین و له‌ئیحرام دا بووین سواره‌کان به‌لامان دا په‌ت ده‌بوون، جا کاتی که ده‌گه‌یشتنه ئاقارمان هه‌ر یه‌کی‌کمان چارشینو^{۹۲} (جلباب) هه‌کی به‌سه‌ر پووی دا شوپرده‌کرده‌وه، وه‌کاتی که لیمان تیده‌په‌رین پووی خۆمانمان ده‌رده‌خسته‌وه.

دیاره ئه‌مه‌ش پای زۆربه‌ی^{۹۳} زانایانه وه‌ک: مالک و ثوری و شافعی و احمد و إسحاق و (شوکانی) یش په‌سه‌ندی کردوه.

هه‌ندی‌کیشیان پایان وایه که دروست نیه ئافره‌تی ئیحرام گرتوو دهم و چاوی داپۆشن له‌هیچ حالیک دا، هه‌ندی که له‌وانه‌ش که به‌دروستیان داناوه ئافره‌ت له‌کاتی مه‌ترسی گوناح (خوف الفتنة) دا پووی خۆی داپۆشن شه‌وه‌یان به‌مه‌رج گرتوه که نابێ ئه‌و پۆشاک و په‌چه‌یه‌ی پووی خۆی پێ ده‌پۆشن به‌ر پێستی دهم و چاوی بکه‌وێ و ده‌بێ لێی دووربێ به‌لام پای راست تر شه‌وه‌یه که ئه‌و مه‌رجه پێویست نیه و هیچ به‌لگه‌یه‌کی له‌سه‌ر نیه که شایانی باس بێت^{۹۴}.

۲- پاره‌ستان له‌عه‌ره‌فات (الوقوف بعرفة):

زانایان تیکرا^{۹۵} له‌سه‌ر شه‌وه‌یه‌که‌نگن که پاره‌ستان له‌عه‌ره‌فات پایه‌ی بنه‌په‌تی و هه‌ره مه‌زنێ حه‌جه، چونکه پیغه‌مبه‌ر ﷺ فه‌رموویه‌تی: (الْحَجُّ عَرَفَةَ) رواه اصحاب السنن واحمد.

شوینی لێ پاره‌ستان:

زانایان له‌سه‌ر شه‌وش یه‌که‌نگن^{۹۶} که له‌هه‌ر به‌شیکی عه‌ره‌فات بوه‌ستی دروسته، به‌لام چاکتر وایه له‌نیزیک و دامین (جَبَل الرَّحْمَةِ) وه‌ بێت له‌لای تاشه به‌رده زله‌کان و پوو به‌کابه پاره‌وستی.

^{۹۲} (جلباب) پۆشاکێکه که هه‌موو جهسته‌ی ئافره‌ت بگریته‌وه وه‌ک عه‌با، یان به‌سه‌ر سه‌روشان و ملدا

بدری وه‌ک چارشینو کۆلوانه، به‌وانه: (المعجم الوسيط) ص ۱۲۸.

^{۹۳} به‌وانه: (المغني والشرح الكبير) ج ۳ ص ۳۲۲، ۳۲۴، وه: (فقه السنة) ج ۱ ص ۶۸۵.

^{۹۴} به‌وانه: (نیل الاوطار) ج ۵ ص ۶.

^{۹۵} به‌وانه: (المغني والشرح الكبير) ج ۳ ص ۳۲۴، وه به‌وانه: (المفصل) ج ۲ ص ۳۰۶.

^{۹۶} به‌وانه: (المجموع) ج ۸ ص ۹۷ تا ۱۱۳.

^{۹۷} هه‌مان سه‌رچاوه به‌رگ ص ۱۰۴.

به لگه‌ی نه‌و‌ش که ده‌شتی عه‌په‌فات هه‌مووی دروسته لئی بوه‌ستی ئه‌م
 فهرمووده‌یه: (قَدْ وَقَفْتُ هُنَا وَعَرَفْتُ كُلَّهَا مَوْقِفًا) رواه ابوداود وابن ماجه، واته: ئه‌وه من
 (قه‌سه‌که‌ر پیغه‌مبه‌ری خوایه ﷺ) لی‌ره وه‌ستاوم، به‌لام بزانه‌ن که عه‌په‌فات هه‌مووی شوینی
 لئی پاره‌ستانه.

وه به‌لگه‌ی په‌سه‌ندو سوننه‌ت بوونی دامین (جبل الرحمة) ئه‌و ده‌قیه‌ که له‌و
 فهرمووده‌یه‌دا هاته‌وه که (مسلم) له (جابر) خوا لئی‌پازی‌بین گێ‌پراویه‌ته‌وه:
 (ثم ركب رسول الله ﷺ حتى أتى الموقف فجعل بطن ناقته القصواء الى الصخرات وجعل جبل
 المشاة بين يديه واستقبل القبلة) واته: پاشان پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ سواری‌بوو هه‌تا هاته
 شوینی وه‌ستان، جا که له‌که‌ی حوشره تو‌زیک له‌گوئی قرتاوه‌که‌ی کرده گابه‌رده‌کان و
 ئاپو‌رای پی‌پو‌یانی خسته پیش خو‌ی و پو‌وی کرده قیبله.

وه زانایان له‌سه‌ر ئه‌وه‌ش یه‌کده‌نگن^{۹۸} که هه‌ر که‌سیک له‌عه‌په‌فات نه‌وه‌ستی حه‌جه‌که‌ی
 به‌تاله‌و دانه‌مه‌زراوه.

کاتی پاره‌ستان:

زۆریه‌ی هه‌ره‌زۆری^{۹۹} زانایان پایان وایه که کاتی پاره‌ستان له‌عه‌په‌فات له‌وکاته‌وه ده‌ست
 پێ‌ده‌کات که خو‌ر له‌نیوه‌پاستی ئاسمان به‌ره‌و لای پو‌ژئاوا لاده‌دات له‌پو‌ژی نۆیه‌می (ذي
 الحجة) وه‌هه‌تا سپێ‌ده‌ی به‌ره‌به‌یانی پو‌ژی ده‌یه‌م ده‌خایه‌نئ، به‌لام حه‌نبه‌لی‌یه‌کان ده‌لێ‌ن
 له‌به‌ره‌به‌یانی پو‌ژی نۆیه‌مه‌وه‌یه، به‌لام زانایان له‌سه‌ر ئه‌وه یه‌کده‌نگن^{۱۰۰} که ئه‌گه‌ر که‌سیک
 پیش نیوه‌پو‌ی پو‌ژی نۆیه‌م پابه‌وستی به‌ر له‌لادان (زوال) ی خو‌ر عه‌په‌فات به‌جێ‌به‌یئێ‌ن
 ئه‌وه پاره‌ستانه‌که‌ی به‌رناکه‌وئ.

هه‌روه‌ها زۆریه‌ی زانایان که (حنه‌فی‌یه‌کان و مالیکی‌یه‌کان و حه‌نبه‌لی‌یه‌کان) یان
 له‌نیودان، ده‌لێ‌ن فه‌پزه هه‌تا دوا‌ی خو‌رئاوا بوون بوه‌ستی بو‌ئه‌وه‌ی شه‌وو پو‌ژان پیکه‌وه
 کو‌بکاته‌وه له‌پاره‌ستانه‌که‌ی‌دا، به‌لام (شافیعیه‌کان) به‌س به‌سوننه‌تی ده‌زانن و پای
 جه‌ماوه‌ریش به‌لگه‌دارتره^{۱۰۱}.

^{۹۸} بې‌وانه: (الفقه الاسلامي) ج ۳ ص ۲۲۳، ط ۴، وه: (المجموع) ج ۸ ص ۹۷.

^{۹۹} بې‌وانه: (المجموع) ج ۸ ص ۱۱۲.

^{۱۰۰} بې‌وانه: (الفقه الاسلامي) ج ۲ ص ۲۲۴.

^{۱۰۱} چونکه پیغه‌مبه‌ر ﷺ وه‌ک (مسلم) هیناویه‌تی هه‌تا خو‌رئاوا نه‌بوو عه‌په‌فاتێ‌ جێ‌نه‌هیشته‌، به‌لام
 به‌پێ‌ی پای زۆریه‌ش حه‌جه‌که‌ی هه‌ر دروسته، ئه‌وه‌نده هه‌یه خو‌ینی ده‌که‌وێ‌ته سه‌ر.

ئەندازەى راۋەستان:

زانايان لەسەر ئەوێش يەك دەنگن^{۱۰۲} كە ئەو دندە بەسە بۆ راۋەستان (وقوف) لەسەر عەرپەفات كە ماوێهەكى كەم لەدوای لادانى خۆر (زوال الشمس) دوە هەتا بەرەبەيان بىننیتەو، هەر وەها لەسەر ئەوێش يەك دەنگن كە پاكى و دەستنوێژ هەبوون و خۆداپۆشین و پووكردنە قىبلە - هېچ كاميان مەرج نىن بۆ راۋەستان لەسەر عەرپەفات.^{۱۰۳} لەوبارەشەو كە ئايا چاكتر وایە راۋەستان لەعەرپەفات بەسواری بىت يان پىادە زانايان پايان جىاوازەو، هەندىكيان پايان وایە كە وەك يەكن و بەشكىشيان سواری و بەشكىشيان پىادەبوون بە پەسەندتر دەزانن.^{۱۰۴}

حوكمى رانەوستان لەعەرپەفات:

وەك پىشتىريش گوتمان راۋەستان لەعەرپەفات پایەى بنەپەتى و هەرە مەزنى حەجەو هەر كەسێك لەدەستى بچى ئەو حەجەكەى بەرنەكەوتەو ئەمەش زانايان لەسەرى يەك دەنگن.^{۱۰۵}

۳- طواف (حەوت جار سوورپانەو بەدەورى كابدەا):

طەوافەكانى حەج سى جۆرن:

- ۱- طەوافى هاتنە نێو مەككەو (طواف القدوم)، كە زۆریەى زانايان بەسوونەتى دەزانن.^{۱۰۶}
  - ب- طەوافى هاتنە خوار لەعەرپەفات (طواف الأفاضة) كە بەیەك دەنگى زانايان پایەى.^{۱۰۷}
  - ج- طەوافى بەجى هیشتنى مەككەو مەزگەوتى حەرام (طواف الوداع)، كە زۆریە بەفەپزى دەزانن.^{۱۰۸}
- جا سەرچەم زانايان لەسەر ئەوێش يەك دەنگن كە طەوافى دواى گەپانەو لەعەرپەفات كە (طواف الأفاضة) و (طواف الركن) و (طواف الزيارة) شى پى دەلێن، يەكێكە لەپایە گەرنەكانى حەج و بەبى وى حەج دروست نابن.^{۱۰۹}

^{۱۰۲} بېوانە: (المجموع) ج ۸ ص ۱۰۳.

^{۱۰۳} بېوانە: (المجموع) ج ۸ ص ۱۰۶، وە بېوانە: (الفقه الاسلامي) ج ۳ ص ۲۲۴، ط ۴.

^{۱۰۴} بېوانە: (المجموع) ج ۸ ص ۱۰۶، ۱۰۷.

^{۱۰۵} بېوانە: (المجموع) ج ۸ ص ۹۷، وە (الفقه الاسلامي) ج ۳ ص ۲۲۲، ط ۴.

^{۱۰۶} بېوانە: (الفقه الاسلامي...) ج ۳ ص ۲۱۷، وە ۲۱۷، ط ۴.

^{۱۰۷} هەمان سەرچاوەى پيشوو.

^{۱۰۸} هەمان سەرچاوەى پيشوو.

خوای پەروەردگار دەربارەى طەوافى پاىە فرمويەتى: (كُم لِيَقْضُوا تَفَتُّهُمْ وَلْيُؤْفُوا لِدَوْرَهُمْ وَلْيَطُوفُوا بِالْبَيْتِ الْعَتِيقِ) الحج: ٢٩، واتە: ئنجا - كە لەعەرەفات و مژدەليفە گەرانەو - با چلک و چەپەريان لا بەرن و قوربانى يەکانيان سەر بېرن، وە با بە دەورى مالى لەمیزنه - ی خوا - دا بسوورپنهو.

زۆریەى هەرەزوری زانایانیش لەسەر ئەو ڕێک کەوتون کە پیویستە طەواف بە پۆشتەیی بەجەستەو بەرگو و پۆشاکى خاوین و بە دەست نوێژ و نیەتەو بیست، ئەمانە مەرجن بۆ دروست بوونی طەواف، بە لām (ابوحنیفە) خاوینى (النظافة) ی جەستەو پۆشاک بە سوننەت و پۆشتەیی و لەش پاکى (طهارة) یش بە فەرز دەزانى، وە نیەت بە مەرج دەزانى بە لām (مالك) نیەت بە فەرزو (شافعی و احمد) یش بە سوننەت دەزانن، ^{١٠٩} پێشم وایە کە لەبە مەرج گرتنى پۆشتەیی و ^{١١٠} خاوینى (نظافة) و پاکى (طهارة) دا زۆرەو جەماوەر پایەکەیان بە میزترە، بە لām لە نیەت دا پای (ابوحنیفە) بە میزترە کە بە مەرجى گرتو.

ئەمەش چەند دەقیكى سوننەت کە زانایان کردوویان بە بەلگەى پاکیان:

(عن عائشة أن النبي ﷺ أَوَّلَ شَيْءٍ بَدَأَ بِهِ حِينَ قَدِمَ مَكَّةَ أَنْ تَوَضَّأَ ثُمَّ طَافَ بِالْبَيْتِ) متفق عليه، واتە: پێغەمبەر ﷺ کاتێک چوو مەکە یەکەمین شت کە دەستی پیکرد ئەو بوو کە دەست نوێژی گرت، پاشان بە دەورى مال - ی خوا دا سوور پایەو.

* (عن عائشة رضي الله عنها أن النبي ﷺ قَالَ لَهَا حِينَ حَاضَتْ وَهِيَ مُخْرِمَةٌ: إِصْنَعِي مَا يَصْنَعُ الْحَاجُّ غَيْرَ أَنْ لَا تَطُوفِي بِالْبَيْتِ حَتَّى تَغْتَسِلِي) متفق عليه.

واتە: پێغەمبەر ﷺ بە عایشەى فرموو کاتێک کەوتە حەیزەو کە لە ئیحرām دا بوو: هەرچی حاجى دەیکات تۆش بیکە بە لām هەتا خۆت نەشۆرى طەوافى کابە مەکە.

* (عن ابن عباس رضي الله عنهما أن النبي ﷺ قَالَ: الطَّوْفُ بِالْبَيْتِ صَلَاةٌ إِلَّا أَنَّهُ أَذِنَ فِيهِ بِالْمَنْطِقِ، فَمَنْ اسْتَطَاعَ أَنْ لَا يَنْطِقَ إِلَّا بِخَيْرٍ فَلْيَفْعَلْ) أخرجه البيهقي.

واتە: طەوافى مالى خواش هەر نوێژە، بە لām مۆلەتى داو قسەى تێدا بکړى، جا هەرکە سێک کە بۆى لوا با قسەى خێر نەبێ نەکات.

* پێغەمبەر ی خوا ﷺ لە حەجى پێش حەجى مالىاوايى دا (ابوبکر الصديق) ی خوا لێى پازى بێ کردە ئەمىرو لە گەل کۆمەلێک ناردى کە بە نێو خەلکى دا جار بەدات لە پۆژى قوربانى سەر بېرن دا: (أَنْ لَا يَخُجَّ بَعْدَ الْعَامِ مَشْرُكٌ وَلَا يَطُوفَ بِالْبَيْتِ عُرْيَانٌ) متفق عليه.

^{١٠٩} خاوەنى (المغنى) ج ٣ ص ٤٦٥، گوتويەتى: (..) وهو ركن للحج لا يتم إلا به لانعلم فيه خلافاً.

^{١١٠} بېوانە: (المجموع) ج ٨ ص ١٨، ١٩، وە: (الفقه الاسلامي) ج ٣ ص ٢٢١٩، ٢٢٢٠.

^{١١١} مەبەست لە پۆشتەیی داپۆشینی عەرەتە (ستر العورة).

واٽه: ٻا لھم سال بهدواوھ هيچ ھاوبھش بڻ خوا دانھريڪ حج نہڪات، وھ هيچ کھس
بھروٽي طھوافي مالي خوا نہڪات.

ھروھ ھاناياں لھسر ٺھوش پڻڪ ڪھوتوون ڪھ دھڻ ٺمارھي سووڀانھوھڪاني دھوري
ڪابھ ڪھوت (۷) ٻن وھموو جاريڪيش لھبھردھ پھشي (الحجر الاسود) ھوھ بڻ بھردھپھش
بيٽ، وھدھڻ سووڀانھوھڪھش لھنيو مزگھوتي ڪھڀام دا بڻ، وھ بھريز (ترتيب) يش بيٽ،
واٽھ لھبھردھپھش (الحجر الاسود) ھوھ دھست پڻ بڪات و لھلاي ڪھپي ھوھ بسووڀرٽھوھ،
۱۱۲ وھ زوربھيان دھڻين مھرجھ بھپڻيان بڻ نہڪ بھسواري مھگر ناچاربي ۱۱۳. بھلام لھسر
چھند مھسھلھيھڪ پايان جياوازھ:

۱- بھدواي يھڪدا ھاتن (الموالاة) ي سووڀانھوھڪان، ڪھ ڪھنھفي يھڪان و شافيھي يھڪان
تھنيا بھفھڙن، بھلام ماليڪي يھڪان و ڪھنھلي يھڪان بھمھرجيشي دھزانن. ۱۱۴

ب- ڪاتي طھوافي پايھ، ڪھ شافيھي يھڪان و ڪھنھلي يھڪان پايان وايھ لھدواي
نيوھشھوي جھڙني قوريانھوھ دروستھ، بھلام ڪھنھفي يھڪان و ماليڪي يھڪان پايان وايھ ڪھ
لھپاش بھربھياني پوڙي جھڙنھوھ دروستھ و پيشتر دروست نيھ. ۱۱۵

ج- دوو پڪاتي طھواف ڪھشافيھي و ڪھنھلي يھڪان بھسوونھت و ڪھنھفي و
ماليڪي يھڪانيشتر ۱۱۶ بھفھڙي دھزانن.

۴- ھاتن و چوون (سغي) ي نيوان صفاو مھروھ:

ٺھميش لھسر پاي زوربھي ھرھزوري ۱۱۷ زانايان پايھيھو پٽويستھ لھدواي
طھوافيشھوھڻ وھ لھسر ٺھوش يھڪدھنگن ڪھ دھڻ ڪھوت ڪھڀت بيٽ و، لھصفاوھ دھست
پڻ بڪري و لھمھروھ ڪوٽايي بيٽ، وھ لھسر ٺھوش يھڪدھنگن ڪھ ھر چوونڪ لھصفاوھ بڻ
مھروھ ڪھڀرٽيڪھو ھر گھڀانھوھيھڪيش لھمھروھوھ بڻ صفا ڪھڀرٽيڪي ديڪھيھ. ۱۱۸
ھروھ ھاناياں لھسر ٺھوش يھڪدھنگن ڪھ ھاتن و چووني نيوان
صفاوھ مھروھ لھش پاڪي (طھارۃ) و دھست نوڙ ھيھووني تيڊا بھمھرج نہگيراوھ. ۱۱۹

۱۱۲ ٻھوانھ: (المجموع) ج ۸ ص ۱۴، وھ: (الفقه الاسلامي) ج ۳ ص ۲۲۲، ط ۴.

۱۱۳ ٻھوانھ: (المفصل) ج ۲ ص ۲۰۷.

۱۱۴ ٻھوانھ: (الفقه الاسلامي) ج ۳ ص ۲۲۲، ط ۴.

۱۱۵ ٻھوانھ: (الفقه الاسلامي) ج ۳ ص ۲۲۲، ط ۴.

۱۱۶ ھمان سھرچاوھو بھرگ، ص ۲۱۷۷، وھ ٻھوانھ: (فقه السنۃ) ج ۱ ص ۷۱۶.

۱۱۷ ٻھوانھ: (المجموع) ج ۸ ص ۸۱، بھلام (ابوحنيفۃ) وھ (احمد) لھريوايھ تيڪي دا بھفھڙي دھزانن.

۱۱۸ ھمان سھرچاوھو بھرگ ص ۷۹۷۴، وھ ٻھوانھ: (فقه السنۃ) ج ۱ ص ۷۲۸ تا ۷۲۵.

۱۱۹ ھمان سھرچاوھو بھرگ، ص ۸۲، وھ ٻھوانھ: (فقه السنۃ) ج ۱ ص ۷۲۷.

ئەمەش چەند دەقئىك دەربارەى ھاتن وچوونى نىوان صفاف مەپوھ:
 * (إِنَّ الصَّافَا وَالْمَرْوَةَ مِنَ شَعَائِرِ اللَّهِ فَمَنْ حَجَّ الْبَيْتَ أَوْ اعْتَمَرَ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِ أَنْ يَطُوفَ بِهِمَا)
 البقرة: ۱۵۸، واتە: بىنگومان صفاف مەپوھ لەدرووشمەکانى - ئايىنى - خوان، جا ھەرکەسىک
 ھەجى مالى خواى کرد يان عومرەى کرد ئەو گوناھى ناگاتى کە لەبەينيان دا بسووپى.
 ديارە ھوى ئەم جوړە تەعبىرەش وەك (عائشة) خوالى پازى بى بۆ (عروة بن الزبير) ى
 خوشکەزاي پوونى کردۆتەو،^{۱۲۰} ئەوھى کە لەسەردەمى نەقامى دا بتيک بەناوى (مناة) لەسەر
 ھەركام لەصفاف مەپوھ يان يەکنىيان ھەبوو (انصار) پيش مسولمان بوونيان لەکاتى
 ھاتن وچوون (سعي) يان لەنىوانياندا ناوى ئەو بتيان ھىناوھ جا پاش ھاتنى ئىسلام
 ھەستيان بەسەغلەتى کردوھ کە لەبەينيان بىن و بچن بۆيە خواى پەرورەدگار ئاواى فەرمووھ.
 * (يا أَيُّهَا النَّاسُ اسْعَوْا فَإِنَّ السَّاعَةَ قَدْ كُتِبَ عَلَيْكُمْ) رواه الدارقطني والبيهقي بإسناد حسن.

واتە: ئەى خەلکىنە! - لەنىوان صفاف مەپوھدا - بىن و بچن چونکە بىنگومان
 ھاتن وچوونتان لەسەر پىويست کراوھ.

* وھ لەو فەرموودەىدا کە (مسلم) لە (جابر بن عبدالله) ى گىراوھتەوھ کە دەربارەى
 ھەجى پىغەمبەرى خوايە ﷺ لەسانى دەيەمى کۆچى دا، ھاتوھ کە دواى ئەوھى طەوافى
 کردوھ، لە نىوان صفاف مەپوھدا ھاتوھ وچووھ. (دواتر ئەو فەرموودەى بەتەواوى دىنين).
 خوینەرى خوڤەويست! ئەو چوار کردوھ گرنگو گەورەيەى کە پابردن: (ئىحرام
 بەستن و پاوھستان لەعەرەفات و طەوافى مالى خوا و ھاتن وچوونى نىوان صفاف مەپوھ)
 بەپاى زۆربەى ھەرزۆرى زانايان ھەر چواريان کۆلەکو پایەى پىکھيتەرى ھەجن، ديارە
 ھەندىک لەزانايانىش چەند کردوھەيەكى دیکەى ھەج بەپايە دەزانن، بۆ وینە
 شافىعىيەکان زۆربەيان تاشىنى سەر يان کورت کردنەوھ (حلق الراس او التقصير) بەپايە
 دەزانن،^{۱۲۱} وھ ھەشيانە^{۱۲۲} شەومانەوھ لەموزدەليفە (المبيت بمزدلفة) ش بەپايە دەزانن،^{۱۲۳}
 بەلام زۆربەى زانايان ھەر ئەو چوارەى گوتمان بەپايە دەزانن و، کردوھەکانى دیکەى ھەج
 يان بەفەرز يان بەسوننەت دادەنن.

^{۱۲۰} (بخاري و مسلم) گىراويانەتەوھ، بېروانە: (المجموع) ج ۸ ص ۸۲.

^{۱۲۱} بېروانە: (المجموع) ج ۸ ص ۱۵۱، ۱۵۲، وھ بېروانە: (الفقه الاسلامي) ج ۳ ص ۲۱۷۹، ط ۴.

^{۱۲۲} ووشەى (ھەشيانە) دەگەریتەوھ بۆ (ھەندىک لەزانايانىش) ئەك بۆ شافىعىيەکان.

^{۱۲۳} بېروانە: (الوجيز في فقه السنة والكتاب العزيز) ص ۲۴۶، عبدالعزيز بن بدوي، بەلام لەھىچ سەرچاوەيەكى
 دیکەدا ئەم رايەم نەديووھ سەرچەم زانايان شەومانەوھ لەموزدەليفە بەس بەفەرز دەزانن، بەلام دوايى لە (المجموع)
 دا بىنيم کە پىنج لەزانايانى تابيعين کە (علقة والأسود والشعبي والنخعي والحسن البصري) ين، وھ ھەركام لە
 (ابن خزيمة) و (ابن بنت الشافعي) بەپايەيان زانيوھ، بېروانە: (المجموع) ج ۸ ص ۱۲۰.

دیاره جیاوازی نیوان پایه (رکن) و پیویست (فرض، واجب) و پهسه ند (سنة، مندوب) هره به کورتی نه وه یه که: هه بوونی پایه مهرجی دروست بوون و وه بهرکه وتنی نه و کرده وه یه و به نه بوونی کرده وه که په کی ده که وی و نایه ته دی و، هیچ شتیکیش قهره بوو (تعویض) ناکاته وه، به لام فه پز په کی نه سلی کاره که ناخات و به خوین (قوریانی سه ربړین) یش قهره بوو ده بیته وه، سوننه تیش به هه بوونی خیر و پاداشتی زیاتر ده بی و کاره که چاکترو تیرو ته ووتر ده بی، به لام نه بوونی زیانیکی نه وتو له کاره که نادات که پیویستی به قهره بوو کردنه وه بکات.^{۱۲۴}

جا نیمه خوا پشتیوان بن دوی نه وه ی به کورتی باسی پایه کانی حه جمان کرد نه و جار ده چینه سر فه پزه کانی حه ج و دواتریش سوننه ته کانی.

دوو: فه پزه کانی حه ج:

به پای زوره ی هره زوری زانایان فه پزه کانی حه ج نه مانه ی خواره وه ن:

۱- نیحرام به ستن له میقات:

زوره هره زوری^{۱۲۵} زانایان که شوینکه وتووانی هر چوار مه زه به کانیان له نیودان نیحرام به ستن له میقات دا به فه پز ده زانن، به لام شیعه ی دوازه نیمامی به پایه ی ده زانن.^{۱۲۶}

دیاره مه به ستیش له میقات هر کام له میقاتی کاتی (زمانی) و شوینی (مکانی) یه وه ک پیشتر بوونمان کرده وه، دیاره پیویست بوونی نیحرام به ستان له میقاتی شوینی دا تاییه ته به که سانیکه وه که له دهره وه ی شاری مه که و سنووری حه پرم و سنووری نیوان میقاته کان و شاری مه که دان، وه ک پیشتر له به ندی سییه م دا باسما ن کردو پیویست به دوو باره کردنه وه ناکات.

ameer.maktab@yahoo.com

/AliBapir

/AliBapir

/MediaAmeerOffice

www.alibapir.net

^{۱۲۴} پروانه: (المجموع الشرح المهدب) ج ۸ ص ۱۹۳.

^{۱۲۵} پروانه: (الفقه الاسلامي) ج ۳ ص ۲۱۷۷، ط ۴، وه: (المفصل) ج ۲ ص ۲۷۹ تا ۲۷۵.

^{۱۲۶} پروانه: (الفقه على المذاهب الخمسة) ص ۲۰۸، محمد جواد مغنیه.

۲- روستان یان شه ومانه وه له موزده لیفه: ^{۱۲۷}

سهرجه ^{۱۲۸} زانایان له سهر شه وه یه کدهنگن که وهستان له موزده لیفه له به شینکی شه وگارد ^{۱۲۹} پاش هاتنه خوار له عه پرفت له شه وی دهیه می (ذوالحجة) دا فه پزه، وه هه ندیکیان شه ومانه وه (المبیت) ی سهرجه شه وی ناو برایش به فه پزه ده زانن، واش پی ده چی شه رایه ی دوا یی که پای (عطاء و زهري و قتادة و ابو شور و إسحاق و احمد) و زهیدی یه کان و ^{۱۳۰} هه ندیک له شافیعی یه کانیشه، ^{۱۳۱} به هیتریت، چونکه:

۱- خوی پهره دگار نامارهی پی کردوه که فره موویه تی: (فَإِذَا أَفْضْتُمْ مِنْ عَرَفَاتٍ فَأَذْكُرُوا اللَّهَ عِنْدَ الْمَشْعَرِ الْحَرَامِ وَاذْكُرُوا كَمَا هَذَاكُمْ وَإِنْ كُنْتُمْ مِنْ قَبْلِهِ لَمَنِ الضَّالِّينَ) البقرة: ۱۹۸، واته: جا هه کاتیک له عه پفته وه به ره و خوار هاتن شه وه له لای (المشعر الحرام) یادی خوا بکه ن، وه یادی بکه نه وه که چون هیدایه تی دان که نیوه پیشت له پی لی ونبووان بوون.

ب- وه که له فره مووده یه دا هاتوه که (مسلم) له (جابر بن عبدالله) ی گیراوه ته وه پیغه مبه ^{۱۳۲} له حه جی مالناوایی دا شه و له موزده لیفه ماوه ته وه، وه فره مووشیه تی: (خُذُوا عَنِّي مَنَاسِكَكُمْ) واته: شه نجام دانی خوا په رستی و دروشمه کانی حه جم لی وه رېگرن!

۳- به ردو وچکه باران ^{۱۳۳} کردنی سی جه مپه کان ^{۱۳۴} (رَمِي الْجُمَرَاتِ الثَّلَاثِ):

شه میس به یه کدهنگی زانایان ^{۱۳۵} فه پزه، به دوو قوناغیش ته واو ده بی: قوناغی یه که م: به ردو وچکه باران کردنی جه مپه ی گه وه یان جه مپه ی عه قه به له پوژی جه ژن دا که دهیه می مانگی (ذوالحجة) یه و، پاش به جی هیشتنی موزده لیفه شه نجام ده ری و به یه کدهنگی

^{۱۲۷} موزده لیفه که (المشعر الحرام) و (جمع) یشی پی ده لنین شوینیکی دیاری کراوه له نیوان عه پرفت و مینادا، له به ر لی خپوونه وه ی خه که ناو نراوه (جمع) و بویه ش پی ی گوتراوه (مزدلفة) چونکه خه که تیندا له خوا نیزیک ده بته وه، یان له به ر شه وی له به شینکی شه ودا بوی ده چن، بویه ش به (المشعر الحرام) ناو نراوه چونکه یه کی که له دروشمه کانی حه ج و خوا په رستی و راووشکاری تیندا حه پام کراوه، (المفصل) ص ۲۲۷.

^{۱۲۸} بپروانه: (الفقه الاسلامی) ج ۳ ص ۲۱۷۸، وه: (المفصل) ج ۲ ص ۲۲۸، ۲۲۹.

^{۱۲۹} حه نه فی یه کان ده لنین ده بی دوا ی به ره به بیان (طلوع الفجر) بیت، بپروانه: (المفصل) ج ۲ ص ۲۲۹.

^{۱۳۰} بپروانه: (المجموع) ج ۸ ص ۱۲۲، ۱۲۳، وه ص ۱۳۰، وه: (المفصل) ج ۲ ص ۲۲۸.

^{۱۳۱} هه مان سهرچاوه ی پیشوو.

^{۱۳۲} وشه ی (رمی الجمار) واته: به ردو وچکه هاویشتن، چونکه (جمار) کوی (جفرة) یه که به به ردو وچکه ی گچکه ده گوتری. بپروانه: (الفقه الاسلامی وادلته) ج ۳ ص ۲۲۵، ۲۲۶، ط ۴.

^{۱۳۳} بویه پینان ده گوتری (جفرات) چونکه شوینی تیندا خپوونه وه که له که بوونی ورده به ردانن.

^{۱۳۴} بپروانه: (المجموع) ج ۸ ص ۱۴۱.

زانایانیش په سهندو سوننه وایه که له دهمی چیشته نگاوتایی^{۱۳۵}، به لām مالیکی یه کان و
 خه نه فی یه کان کاتی ناوبراو به فیه پزیش ده زانن، شافیعی یه کان و خه نه لی یه کانیش ده لئین
 هر سوننه و چاکتر وایه نه گهرنا له پاش بهر به یانه وه دروسته.^{۱۳۶}

وه زانایان له سهر نه وهش یه کده ننگ که پوژي جه ژن ته نیا جه مړه ی گه وره بهر دوو چکه
 باران ده کری و، ده بی حوت (۷) دانه بهر دوو چکه ی وه که بهر دی په لاپیتکه (خذف) بن،
 واته له دهنکه نوک زلترو هینددی دهنکه پاقله یه کی ناسایی، وه ده بی حوت
 بهر دوو چکه کانیش به حوت که پرتان فری بدات،^{۱۳۷} نه که هه مویان به یه که جار، چونکه نه گهر
 به یه که جار هه مویان بهاویژي هر به یه که بهر دوو چکه بوی حیسابه.^{۱۳۸}

قوناعی دووهم: بهر دوو چکه باران کردنی هرسینک جه مړه کان (جه مړه ی گچکه و
 جه مړه ی نیوه نجی و جه مړه ی گه وره) له هرسینک پوژه کانی (ایام التشریق) دا، که پوژانی
 یازده و دوازده و سیزده ی (ذوالحجة) ن و، ده بی له هر کام له وسن پوژه دا پاش لادانی
 خور^{۱۳۹} (زوال الشمس) بهر و پوژناوا هر کام له وسن جه مړه یه بهر دوو چکه باران بکات.
 واته هر پوژي (۲۱-۳×۷) بهر دوو چکه بهاویژي، که ده کاته: (۶۳-۲۱×۳) بهر دوو چکه و،
 له گهل حوت بهر دوو چکه که ی پوژي جه ژن ده کهنه: (۷۰-۶۳+۷) بهر دوو چکه.^{۱۴۰}

به لām نه گهر که سینک په له ی بیت بوی گه پانه وه ده توانی به س دوو پوژ له سن پوژه کانی
 (ایام التشریق) جه مړه کان بهر دوو چکه باران بکات و، دوی نیوه پوژي دووهم مینا
 به جی بهیلن واته ته نیا چل و نو (۴۹) بهر دوو چکه بهاویژي، وه که خوی میهره بان
 فهرموویه تی: (وَاذْكُرُوا اللَّهَ فِي أَيَّامٍ مَعْدُودَاتٍ فَمَنْ تَعَجَّلَ فِي يَوْمَيْنِ فَلَا إِثْمَ عَلَيْهِ...) البقرة: ۲۰۳،
 واته: وه له چهند پوژنکی دیاری کراودا یادی خوا بکهن. به لām که سینک له پوژي دووهم دا
 په له ی - گه پانه وه - ی کرد گوناخی ناگاتی...^{۱۴۱}

^{۱۳۵} بېروانه: (المجموع) ج ۸ ص ۱۴۱، ۱۴۲، وه بېروانه: (المفصل) ج ۲ ص ۲۴۱ تا ۲۳۶.

^{۱۳۶} هه مان سهرچاوه ی پيشوو.

^{۱۳۷} بېروانه: (المجموع) ج ۸ ص ۱۴۳، وه بېروانه: (المغني والشرح الكبير) ج ۳ ص ۴۵۱، وه بېروانه: (الفقه

الاسلامي) ج ۲ ص ۲۲۵۸، ط ۴.

^{۱۳۸} هه مان سهرچاوه ی پيشوو.

^{۱۳۹} بېروانه: (المجموع) ج ۸ ص ۱۶۹، وه بېروانه: (المغني والشرح الكبير) ج ۳ ص ۴۷۴، ۴۷۵.

^{۱۴۰} بېروانه: (المجموع) ج ۸ ص ۱۶۸.

^{۱۴۱} هه مان سهرچاوه ی بهرگ ص ۱۸۲ تا ۱۷۹.

نه ميش چهند ده قنك دهر باره ي بهردو وچكه باران كردنى سئ جه مږه كان:
 * (عن جابر رضي الله عنه قال: رَأَيْتُ النَّبِيَّ ﷺ يَزِمِي الْجُمُرَةَ عَلَى رَاحِلَتِهِ يَوْمَ النَّحْرِ، وَيَقُولُ: لَتَأْخُذُوا عَنِّي مَنَاسِكُكُمْ، فَاِنِي لَا أُدْرِي لَعَلِّي لَا أَحْجُ بَعْدَ حَجَّتِي هَذِهِ) رواه احمد ومسلم والنسائي.
 * واته: پيغه مېهرم ﷺ بينى كه جه مږه ي^{١٤٢} بهرد باران ده كرد به سسر ولاخه كه يه وه
 له پوژى قوربانى سهر برين دا، وه ده يغه رموو: بوئوه ي درووشم و خواپه رستى يه كانتانم
 لن فيربن، چونكه من نازانم پهنگه له پاش نهم حه جهم هيچ حه جى ديكه نه كه م.
 * (عن ابن عباس رضي الله عنه أن النبي ﷺ بَعَثَ بِضَعْفَةِ أَهْلِهِ فَأَمَرَهُمْ أَنْ لَا يَرْمُوا حَتَّى تَطْلُعَ الشَّمْسُ) رواه احمد واصحاب السنن وصحه الترمذي وقال: والعمل على هذا الحديث عند أهل العلم.

واته: پيغه مېهر ﷺ - شهوى ده يه مى (ذوالحجة) - نه وانه ي لاوازو بئ هيژ بوون له مال و
 خيزانى - بهرو مينا - په وانه ي كردن و فرمانى پئ كردن كه هه تا خوړ هه لنه يه ت -
 بهردو وچكه كان - نه هاويژن

* (عن عائشة رضي الله عنها أن النبي ﷺ أُرْسِلَ أُمُّ سَلَمَةَ رضي الله عنها يوم النَّحْرِ فَرَمَتْ قَبْلَ الْفَجْرِ ..) رواه ابوداود.

واته: پيغه مېهر ﷺ پوژى قوربانى سهر برين (أُمُّ سَلَمَةَ) ي خوالى پاڼى بن نارد
 - بهرو مينا -، نه ویش پيټس بهر به بيان بهردو وچكه كانى هاويشتن.
 * (عن جابر رضي الله عنه أن النبي ﷺ أَتَى الْجُمُرَةَ يَعْنِي يَوْمَ النَّحْرِ فَرَمَاهَا بِسَبْعِ حَصِيَّاتٍ يُكَبِّرُ
 مَعَ كُلِّ حَصَاةٍ مِنْهَا، مِثْلَ حَصَاةِ الْخَنْفِ ..) رواه مسلم. واته: پيغه مېهر ﷺ هاته لای جه مږه -
^{١٤٢} واته پوژى قوربانى سهر برين - وه حوت بهردو وچكه ي پئ دادان له گهل هر
 بهردو وچكه يه ك دا (الله اكبر) ي ده كرد، بهردو وچكه كان وهك بهردى په لاپيټكه هاويشتن بوون.
 * (عن جابر رضي الله عنه أن النبي ﷺ رَمَى الْجُمُرَةَ أَوَّلَ يَوْمٍ ضَحَّى ثُمَّ لَمْ يَزَمْ بَعْدَ ذَلِكَ حَتَّى
 زَالَتِ الشَّمْسُ) رواه مسلم، و رواه البخاري تعليقا.

واته: پيغه مېهر ﷺ پوژى يه كه م ده مى چيسته نكاو جه مږه ي^{١٤٤} بهردو وچكه باران كرد،
 پاشان دواى نه وه هه تا خوړ لای نه دا - به لای پوژنا وادا - بهردو وچكه كانى نه هاويشتن.
 * (عن ابن عمر رضي الله عنهما قال: كُنَّا نَتَحَنَّنُ فَإِذَا زَالَتِ الشَّمْسُ رَمَيْنَا) رواه البخاري،
 واته: ئيمه چاوه پيمان ده كرد، جا كاتيك خوړ لای ددا نه و جار - بهردو وچكه كانمان -
 ده هاويشت.

^{١٤٢} مېهست له جه مږه لم جن يانه دا جه مږه ي گه وره يه كه وهك پيشتو گوتم (جمرة العقبة) يشى پئ ده بيژن.

^{١٤٣} هه مان سهر چاوه ي پيشوو.

^{١٤٤} هه مان سهر چاوه ي پيشوو.

ئۇنجا لەكۆتايى دا پىئويستە ئامازە بەچوار مەسەلەى دىكە بىكەين كە ھەموو يان زۆربەيان زانايان لەسەريان پىنكھاتوون:

يەكەم: پىئويستە بەردو وچكە تى فرىدانى ھەرسىك جەمەكان لەپۆژەكانى تەشريق دا بەرپزى بىت، سەرەتا جەمەرى گچكە كە نيزىكتىرنيانە لەميناو و دوورتىرنيانە لەمەككەو، ئۇنجا جەمەرى نيوەنجى، وە لەكۆتايى جەمەرى گەورە يان عەقەبە كە دوورتىرنيانە لەميناو و نيزىكتىرنيانە لەمەككەو، ديارە ئەمە پاي زۆربەى ^{۱۴۵} زانايانەو دەلین ئەگەر پىزى جەمەكان پەچا و نەكات بۆى بەرناكەوئ، بەلام ھەندىك لەزانايان كە حەنفىيەكانيان لەنيودان دەلین پەچا و كەردنى پىز سوننەتە بەلام فەپزو مەرج نى، ^{۱۴۶} ديارە قەسەى زۆربەش بەھىزترە بەلگەدارترە چونكە پىغەمبەرى خوا ﷺ وای كەردو، وەك (ابن عمر) خوا لەخۆى و بابى پازى بىن گىراوئەتەو و (بخاري) لە (جامع الصحيح) ەكەى دا ھىناوئەتەى.

دووەم: كەسىك لەبەر نەخۆشى يان ھەر ھۆبەكى دىكەى شەرعى نەتوانى خۆى ئەو فەپزە - فەپزى بەردو وچكە ھاوئىشتن بۆ جەمەكان - جى بەجى بىكات، دروستە كەسىكى دىكە پاسپىرئى و لەجياتى ئەنجامى بدات، بەلام ھەندىك لەزانايان پايان وایە كە ھەركەسىك بۆ خۆى ئەو فەپزە ئەنجام نەدات و ەكىل بگرئ ئەو خويىنى دەكەوئتە سەر. ^{۱۴۷}

بەلام مەرجە باباى ەكىل بەردھاوئىشتنى خۆى ئەنجام دابئ، ئەو جار لەجياتى بەو ەكىل دانەر (مۆكۆل)ى بەاوئىرئى. ^{۱۴۸}

سەئىيەم: پىئويستە لەگەل ھاوئىشتنى يەكەم بەدرو وچكە دا واز لە (تلبىة) بەھىنئ، وە ئەگەر بەر لەوردە بەردھاوئىشتن (رمى الجمار) سەرى خۆى تاشى بوو يان كورت كەردبۆو، دەبئ پاش سەرتاشىن يان كورت كەردنەو ەى كۆتايى بە (تلبىة) بەھىنئ، چونكە (تلبىة) لەگەل ئىحرام بەستن دا دەستى پى دەكەرى و بەئىحرام شكاندن پاساو (مەبەرى) بەردەوام بوونى نامىنئ، ئەو ەى گوترا پاي : (ابوحنىفەو ثورى و ابوئورو شافعى و جماھىر العلماء من الصحابة والتابعين) ە وەك (نووي) نووسىوئەتەى، ^{۱۴۹} ھەندىك لەزانايانئش وەك (إسحاق وأحمد) پايان وایە كە ھەتا تەواو كەردنى بەردباران كەردنى جەمەرى گەورە ھەر بەردەوام دەبئ، (مالك) ىش پاي وایە كە دەبئ بەر لەو ەستان لەعەپەفات كۆتايى پى بەھىنئى. ^{۱۵۰}

^{۱۴۵} بېروانە: (المجموع) ج ۸ ص ۱۶۹، وە بېروانە: (المقني) ج ۳ ص ۴۷۷.

^{۱۴۶} ھەمان سەرچاوەى پىشوو.

^{۱۴۷} بېروانە: (المفصل) ج ۲ ص ۲۵۲، وە: (الفقه الاسلامي) ج ۲ ص ۲۲۵، وە بېروانە: (المجموع) ج ۸ ص ۱۷۲ تا ۱۷۶.

^{۱۴۸} ھەمان سەرچاوەى پىشوو.

^{۱۴۹} بېروانە: (المجموع) ج ۸ ص ۱۴۲.

^{۱۵۰} ھەمان سەرچاوەى پىشوو.

چوارهم: بهردوچكه هاويشتن بۆ جه مېرەكان وه ك پيشتر باس كرا فەپزەو ئەميش وهك
هەموو فەپزەكانى دىكهى حەج بەچوینرانی یان كەم وكووپى تیدا پەیدا بوونی فیدیە
لەسەر خاوەنى پێویست دەكات كەخوین (دم)ە یان جێدار (بَدَل) هكەیهتى كە گرتنى دە
پۆژوو، سى (۳) یان لەكاتى حەج و حەوت (۷) یشیان پاش گەپانەوه لەحەج.^{۱۵۱}

۴- سەرى خۆتاشین یان كورت كردنەوى (الْحُلُقُ أَوْ التَّقْصِيرُ):

ئەميش زانایان لەسەر پێویست بوونی یەكدهنگن و هەندىكیشیان - بۆ وینه زۆر
لەشافیعی یەكان - بەپایەشى دەزانن.

جا هەرچەندە زۆریەى زانایان^{۱۵۲} لەسەر ئەوه یەكدهنگن كە هەركام لەبەردوچكه
هاويشتن (رمي الجمار) و قوربانى سەرپرین و سەرى خۆتاشین یان كورت كردنەوه،
دروسته پاش و پيشیان پى بكړى، بەلام لەسەر ئەوهش رێك كەوتوون كە پەسەندو
سوننەت وایە بەردوچكه هاويشتن بخړیتە سەرەتاوه و ئنجا قوربانى سەرپرین و پاشان
سەرتاشین یان هەلپاچین بێن.

هەروەها لەسەر ئەوهش یەكدهنگن كە تاشین (حَلَقُ) لەكورت كردنەوه (تَقْصِيرُ) چاكتر و
خێرتەر و، تاشینیش تاییبەتە بەپیاوانەوه، بۆ ئافەرەتان تەنیا كورت كردنەوه هەیه.

ئەمەش چەند دەقیك لەبارەى ئەم چوارەمین فەپزەى حەجەوه:

* (لَقَدْ صَدَقَ اللَّهُ رَسُولَهُ الرُّؤْيَا بِالْحَقِّ لَتَدْخُلُنَّ الْمَسْجِدَ الْحَرَامَ إِنْ شَاءَ اللَّهُ آمِنِينَ مُحَلِّقِينَ
رُءُوسَكُمْ وَمُقَصِّرِينَ) الفتح: ۲۷، واتە: بێگومان خوا لەگەل خەونى پێغەمبەرەكهى دا پاستى كردو
هینایەدى، مسۆگەر ئێوه دەچنە نێو مزگەوتى حەرامەوه ئەگەر خوا بیهوى بەهیمنى و
ئاساییشەوه - هەندىكتان - سەرتان دەتاشن و - هەندىكتان - كورتى دەكەنەوه.

* (عن ابن عمر رضي الله عنهما قال: حَلَقَ النَّبِيُّ ﷺ وَحَلَقَ طَائِفَةٌ مِنْ أَصْحَابِهِ وَقَصَرَ بَعْضُهُمْ)
متفق عليه، واتە: پێغەمبەر ﷺ سەرى خۆى تاشى و كۆمەلیكیش لەهاوه لانی تاشىیان،
وه هەندىكیشیان كورتیان كردەوه.

* (عن أنس رضي الله عنه أن رسول الله ﷺ أتى عنى، فأتى الجُمُوعَ فَرَمَاهَا، ثُمَّ أَتَى مَنْزِلَهُ بِمَنْىَ
وَنَحَرَ، ثُمَّ قَالَ لِلْحَلَّاقِ: خُذْ وَأَشَارَ إِلَى جَانِبِهِ الْأَيْمَنِ ثُمَّ الْأَيْسَرِ، ثُمَّ جَعَلَ يُعْطِيهِ النَّاسَ) رواه احمد
ومسلم وابوداود.

^{۱۵۱} بېوانه: (الفقه الاسلامي) ج ۳ ص ۲۲۶ تا ۲۲۶.

^{۱۵۲} بېوانه: (المجموع) ج ۸ ص ۱۴۸، وه بېوانه: (المفصل) ج ۲ ص ۲۵۷، ۲۵۸.

واته: پیغه مبهری خوا ﷺ هاته مینا، پاشان چوه لای جه مپه - ی گه وره - و
 بهردووچکه بارانی کرد، دواپی هاته وه مه نزله که ی له مینا و قوربانی یه که ی سهری پری، پاشان
 به سهرتاشی فرموو: ده ست پی بکه وه ناماژهی بۆ لای راستی سهری کرد، پاشان لای
 چه پی، دواپی مووه کانی به سهر خه لکی دا به خشیه وه.

* (عن أبي هريرة رضي الله عنه قال: قال رسول الله ﷺ: اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِلْمُحَلَّقِينَ قَالُوا: يا رسول الله وللمقصرين؟ قال: اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِلْمُحَلَّقِينَ قَالُوا: يا رسول الله وللمقصرين!! قال: اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِلْمُحَلَّقِينَ، قَالُوا يا رسول الله وللمقصرين، قال: وللمقصرين) متفق عليه.

واته: پیغه مبهری خوا ﷺ فرمووی: ئە ی خوايه له سهری خوتاشه ران ببووره، گوتیان:
 ئە ی پیغه مبهری خوا وه له سهری خو کورتکهره وانیش؟ فرمووی: ئە ی خوايه له سهری
 خوتاشه ران ببووره، گوتیان: ئە ی پیغه مبهری خوا وه له سهری خو کورتکهره وانیش؟
 فرمووی: ئە ی خوايه له سهری خوتاشه ران ببووره، گوتیان: ئە ی پیغه مبهری خوا وه
 له سهری خو کورتکهره وانیش؟! فرمووی: وه له سهری خو کورت کهره وانیش - ببووره - .
 * (عن ابن عباس رضي الله عنه أن النبي ﷺ قال له في الذَّبْحِ وَالْحَلْقِ وَالرَّمْيِ وَالتَّقْدِيمِ
 وَالتَّخِيرِ، فَقَالَ: لَا حَرَجَ) متفق عليه.

واته: پیغه مبهری ﷺ له سهری پری و سهرتاشین و بهردووچکه هاویشتن دا، وه له
 پیشخستن و دواخستن دا فرموویه تی و پی ی فرمووه - واته به (ابن عباس)
 - قهیدی ناکات.

* (عن عبدالله بن عمر بن العاص رضي الله عنهما أنه شهد النبي ﷺ يوم النحر في حجة الوداع وهم يسألونه، فقال رجل: لم أشعر فحلقت قبل أن أذبح، فقال: إذبح ولا حرج، فجاء آخر فقال: لم أشعر فنحرت قبل أن أرمي، فقال: إرم ولا حرج، فما سئل يومئذ عن شيء قُدم ولا أخر إلا قال: أفعل ولا حرج) متفق عليه.

واته: پیغه مبهری ﷺ له روژ قوربانی سهری پری له حه جی مالنواپی دا بینیه که
 پرسیاریان لی کردوه، پیاویک وتی: مهستم نه کرد سهری خوهم تاشی بهرله وه ی قوربانی
 یه کهم سهری پری، فرمووی: سهری پره قهیناکات، یه کینکی دیکه هات و وتی: له بیرم نه بوو
 بهرله وه ی بهردووچکان بهاویژم قوربانیم سهری پری، فرمووی: بهاویژم قهیناکات، ئەو روژه
 له هیچ شتی که پرسیار لی نه کرا که پیش یان دواخرا پی مه گهر فرمووی: بیکه و قهیناکات.

۵- شه و مانه وه له مینا له شه وه کانی (ایام التشریق) دا:

زانایان دواى شه وى سه رجه م له سه ر شه وه ریکه وتوون^{۱۵۲} که شه و مانه وه له مینا له شه وى پوژى نۆیه می (ذوالحجة) واته شه وه که به یانی یه که ی به ره و عه په فات ده چن - سوننه ته، له سه ر شه وه که ئایا شه و مانه وه له مینا له شه وه کانی (ایام التشریق) دا که شه وه کانی یازده و دوازه و سیزده ن، فه رزه یان سوننه ته پایان جیا وازه، هه رچی زۆربه ن^{۱۵۴} که (مالیکی یه کان و شافعی یه کان و حه نبه لی یه کان) یان له نیودان به فه پزی ده زانن، مه گه ر بو که سیك که عوزرکی په وای هه بی، هه لبه ته فه رزبوونه که ته نیا شه وانی یازده و دوازه ده گرتنه وه چونکه وهك پیشتر باسما ن کرد شه وى کو تایی ده رفه تی نه مانه وه ی هه یه به ده قی قورئان.

دیاره پای زۆربه ش به هیزتره چونکه وهك (بخاری و مسلم) هیئاویانه (ابن عمر) خوا لینیان پازی بن گنپراویه ته وه که (عباس) خوا لینی پازی بن مؤله تی له پیغه مبه ر ۞ وه رگرتوه که شه وانه له مه که که بمینیتنه وه بو خاتری ئاودان به خه لکی، هه روه ها (ترمذی) له (ابی الدحداح بن عاصم عز: ۱ یه) گنپراویه ته وه به (حدیث حسن صحیح) یشی داناوه که پیغه مبه ر ۞ بو شوانان مؤله تی داوه،^{۱۵۵} جا ئه م فه رموودانه به لگه ن له سه ر شه وى که هه رکه سیك عوزرکی په وای نه بی شه و مانه وه ی له و شه وانه دا که له پوژه کانیاندا به ردووچکه بارانی جه مبه رکان ده کات، فه رزه.

۶- طوافی خوا حافیزی کردن (طواف الوداع):

شه میش زۆربه ی زانایان که (حه نه فی یه کان و شافعی یه کان و حه نبه لی یه کان) یان له نیودان به فه پزی ده زانن، به لام مالیکی یه کان به سوننه تی ده زانن،^{۱۵۶} واش پێ ده چی پای زۆربه پاست تر بیت چونکه ئه م ده قانه یان به ده سه ته وه هه ن:

^{۱۵۲} به روانه: (الفقه الاسلامي) ج ۳ ص ۲۲۶.

^{۱۵۴} به روانه: (المغني) ج ۳ ص ۴۸۰، ۴۸۱، وه: (المجموع) ج ۸ ص ۱۷۷، ۱۷۸.

^{۱۵۵} به روانه: (المغني) ج ۳ ص ۴۸۱، وه به روانه: (المجموع) ج ۸ ص ۱۷۷، که گو تویه تی: (امات حدیث عاصم بن عدي فرواه ابوداود والنسائي والترمذی وابن ماجة وغيرهم باسانيد صحيحة...).

^{۱۵۶} به روانه: (المغني والشرح الكبير) ج ۳ ص ۴۸۵، وه به روانه: (المجموع) ج ۸ ص ۱۸۵، وه: (الفقه الاسلامي) ج ۳ ص ۲۲۰.

* (عن ابن عباس رضي الله عنهما قال: أمر الناس أن يكون آخر عهدهم بالبيت إلا أنه خفف عن الحائض) متفق عليه.

واته: خه لکی فرمانیان پښکراوه که دوايين کار - بهر له گه پانه وهيان - بریتي بی له طه وافی مال - ی خوا - .

(عن ابن عباس رضي الله عنهما قال: كان الناس ينصرفون من كل وجه، فقال رسول الله ﷺ: لَا يَنْفِرَنَّ أَحَدٌ حَتَّى يَكُونَ آخِرَ عَهْدِهِ بِالْبَيْتِ) رواه مسلم.

واته: خه لکی - پاش ته واکړدنی ټهرکه کانی حه ج - عاده تیان و ابوو به هه موو لایان دا ده پویشتن. جا پیغه مبهري خوا ﷺ فرمووی: با هیچ کهس نه پوات - و چه پرم به جی نه هیلنی - هه تا دوايين شت مالی خوا ده بی.

* (عن عمر رضي الله عنه قال: مَنْ حَجَّ الْبَيْتَ فَلَيْكِنْ آخِرَ عَهْدِهِ بِالْبَيْتِ، إِلَّا الْحَيْضُ، وَرَحِمَ لَهْنُ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ) رواه النسائي والترمذي والحاكم والشافعي وقال الترمذي: حديث حسن صحيح.

واته: هرکه سینک حه جی مالی خوای کرد با دوايين شت که به جی ی ده هیلنی مالی خوا بیت، جگه له چه یزداران، ټه ویش پیغه مبهري خوا ﷺ مؤله تی داوون. که واته:

تیکړای حاجی یان پیو یسته طه وافی خوا حافیزی له مالی خوا بکن بهر له وهی مه که به جی بهیلن دواي ټه وهی کارو پیو یستی یه کانیان ته واکړوون، به لام ټا فره تی زه یستان یان چه یزدار، مادام پیشتر طه وافی پایه (طواف الرکن) ی کرد بی، طه وافی خوا حافیزی له سهر نیه و فیدیه شی ناکه ویته سهری،^{۱۰۷} به پیچه وانه ی پیا وانه وه که به هو ی چواندن ی ټه طه وافه وه فیدیه یان ده که ویته سهر، وه ک چواندن ی هر فره زیکی دیکه ی حه ج.

ameer.maktab@yahoo.com

/AliBapir

/AliBapir

/MediaAmeerOffice

www.alibapir.net

^{۱۰۷} هه مان سهر چاوه ی پښوو.

www.alibapir.net

س: سوننه ته کانی حج:

خوینهری بهر پز ۱ پینشتر باسماں کرد که جیاوازی نیوان پایه و فہرزه ویه که
هه بوونی سرجهم پایه کان مه رجه بو دروست بون و بهرکه وتن (اجزاء) ی حج، به لام
هه بوونی فہرزه کان مه رج نیه، نه وهنده هیه بو پرکردنه ویه که لینی هر فہرزه فیدیه
پیویسته.

جیاوازی نیوان فہرزه سوننه تیش نه ویه که چواندنی سوننه تہ نیا له دست دانی
خیرو پاداشتیکه زیاده ویه و پیویستی به فیدیه نیه بو قہرہ بوو کردنه ویه.
جا نه ویه نیمه له خوارہ و بهر پز (ترتیب) به سرژمیری سوننه ته کانی حج دا دین، که
سرجهم چلو نو (۴۹) سوننه تن و له نو (۹) برگه دا ده یا نخبه یه نو:

یه گهم: سوننه ته کانی ئیحرام بهستن:

۱- دانانی جل و بهرگی ئاسایی و خۆشۆردن:

چونکه پیغه مبهری خوا ﷺ وای کردوه، وهك ئەم دەقە دەلالەتی لەسەر دەکات:
* (عن زيد بن ثابت رضي الله عنه أنه رأى النبي ﷺ تجرداً لأهلاله وأغتسل) رواه الترمذي وصححه
الالباني.

۲- بۆنی خۆش له جهسته دان پیش پۆشینی بهرگی ئیحرام:

چونکه (عائشة) خوالی پازی بن گوتویه تی: (كنت أطيّب رسول الله ﷺ لأحرامه حين يُحرم،
ولجلّه قبل أن يطوف بالبيت) رواه الستة (اي البخاري ومسلم وأصحاب السنن)

۳- له خۆره پینچانی دوو پهشته مالتی سپی بۆ سهرو پشتیندو خوار پشتیند:

چونکه پیغه مبهری خوا ﷺ وای کردوه، وهك ئەم دوو فەرمووده یه دهیگه یه نن:
* (عن ابن عباس رضي الله عنهما قال: إنطلق النبي ﷺ من المدينة بعدما تَرَجَّلَ وَأَدَّهَنَ وَلَبَسَ
إِزَارَهُ وَرِدَاءَهُ هُوَ وَأَصْحَابُهُ) رواه البخاري.

واته: پیغه مبهر ﷺ پاش نه ویه قژی شان کردو چه ورکرد وه خۆی و هاوه لانی یه کی
به دوو پهشته مال - خۆیا نیان پۆشی له مه دینه وهری که وت و دهرچوو.

وه به لگه ی نه ویش که په سه ند وایه بهرگی ئیحرام سپی بیت ئەم فەرمووده یه یه:

* (إلبسوا من ثيابكم البياض، فإنها من خير ثيابكم وكفّوا فيها مواقمكم) رواه (ابوداود وابن ماجه
والترمذي وصححه الالباني).

واته: پۆشاکه سپی دهر بکه، چونکه باشترین جوړه پۆشاکتانه، وه
مردوه کانیشتانی پښ کفن بکه.

۴-دهنگ هه‌ئێنان به‌گوتنی (تلبیة):

چونکه پیغه‌مبەر ﷺ له‌حه‌جی مائناوایی دا فرموویه‌تی: (أَتَانِي جَبْرِيلُ فَأَمَرَنِي أَنْ أَمُرَ أَصْحَابِي أَنْ يَرْفَعُوا أَصْوَاتَهُمْ بِالْأَهْلَالِ أَوْ التَّلْبِيَةِ) رِوَاهُ أَصْحَابُ السُّنَنِ. عَنْ السَّائِبِ بْنِ خَلَدٍ، وَاتِهِ: جَوْبَرَايِيلُ هَاتِهِ لَامُ وَفەرمانی پێ‌کردم که فرمان به‌هاوه‌لانه‌م بکه‌م ده‌نگیان به‌ئیحرام به‌ستن یان به‌گوتنی: (لَبَّيْكَ اللَّهُمَّ لَبَّيْكَ لَبَّيْكَ لَا شَرِيكَ لَكَ لَبَّيْكَ إِنَّ الْحَمْدَ وَالنِّعْمَةَ لَكَ وَالْمُلْكَ لَا شَرِيكَ لَكَ) به‌رزیکه‌نه‌وه.

۵-گوتنی (سبحان الله) و (الحمد لله) و (الله أكبر) به‌ر له‌ده‌نگ به‌رزکردنه‌وه به‌ به‌ستنی ئیحرام: چونکه پیغه‌مبەر خوا ﷺ وای کردوه وه‌ک (أَنَسَ) خِوَالِی‌نِ پازێ‌بێ‌ن گێ‌راویه‌ته‌وه: * (صَلَّى رَسُولُ اللَّهِ ﷺ وَنَحْنُ بِالْمَدِينَةِ الظُّهْرُ أَرْبَعًا وَالْعَصْرُ بَنِي الْخَلِيفَةِ رَكَعَتَيْنِ، ثُمَّ بَاتَ بِهَا حَتَّى أَصْبَحَ، ثُمَّ رَكِبَ حَتَّى آتَتُونَهُ عَلَى الْبَيْتِ حَمْدًا لِلَّهِ وَسُبْحًا وَكَبْرًا، ثُمَّ أَهْلُ بَحْجٍ وَعُمَرَةُ) رِوَاهُ الْبَخَارِيُّ. واته: ئێمه‌ جارێ‌ هه‌ر له‌مه‌دینه‌دا بووین پیغه‌مبەر خوا ﷺ نوێ‌ژی نیوه‌پۆ‌ی به‌چوار پکات کرد وه‌ - نوێ‌ژی - ئیواره‌شی له‌ (ذوال‌حلیفه) به‌دوو پکات کرد وه‌ شه‌ویش له‌وێ‌ بوو هه‌تا به‌یانی، پاشان سوار - ی و‌لا‌خه‌که‌ی - بوو هه‌تا کاتێ‌ک که‌ گه‌یشته‌ ده‌شت (الحمد لله) و (سبحان الله) و (الله أكبر) ی کرد، پاشان به‌ده‌نگی به‌رز نیه‌تی هه‌ج و عومره‌ی هه‌نا.

۶-نیه‌ت هه‌ئێنان به‌ده‌نگی به‌رزو رووه‌ کابه‌ (که‌عه‌):

چونکه (نافع) له‌وباره‌وه‌ گێ‌راویه‌ته‌وه: (كَانَ ابْنُ عُمَرَ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا - إِذَا صَلَّى بِالْفَدَاةِ بَنِي الْخَلِيفَةِ أَمَرَ بِرَأْسِهِ أَنْ يَرْكَبَ، فَإِذَا آتَتُونَهُ بِهِ اسْتَقْبَلَ الْقِبْلَةَ قَائِمًا ثُمَّ يَلْبَسِي... وَزَعَمَ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ فَعَلَ ذَلِكَ) رِوَاهُ الْبَخَارِيُّ.

واته: عه‌بدوللای کوپی عومه‌ر - خِوَالِی‌نِ پازێ‌بێ‌ن - دوا‌ی ئه‌وه‌ی نوێ‌ژی به‌یانی له‌ (ذوال‌حلیفه) ده‌کرد، فرمانی ده‌کرد که‌ و‌لا‌خه‌که‌ی بۆ‌ جل بکه‌ن، جا جل ده‌کراو پاشان سوار ده‌بوو، وه‌کاتێ‌ک ده‌چوووه‌ سه‌ر پشتی پێ‌ک پوو به‌قیبله‌ ده‌وه‌ستا پاشان نیه‌تی ده‌هه‌ناو ده‌ستی به‌ (تلبیة) ده‌کرد... وه‌ ده‌یگوت که‌ پیغه‌مبەر خوا ﷺ ئاوا‌ی کردوه.

دووهم: سونه‌ته‌کانی چوونه‌ ئێ‌و شاری مه‌که‌که‌وه‌:

۱-خۆش‌وردن بۆ‌ چوونه‌ ئێ‌و مه‌که‌که‌وه‌ به‌پێ‌ژ: چوونه‌ ئێ‌وی:

چونکه پیغه‌مبەر خوا ﷺ به‌وشیوه‌یه‌ی کردوه، وه‌ک ئه‌م ده‌قه ده‌لاله‌تی له‌سه‌ر ده‌کات: (عَنِ نَافِعٍ قَالَ: كَانَ ابْنُ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا إِذَا دَخَلَ أَذْنَى الْحَرَمِ أَمْسَكَ عَنِ التَّلْبِيَةِ ثُمَّ يَبْتَغِي بِذِي طَوًى ثُمَّ يَصْلِي بِهِ الصُّبْحَ وَيَغْتَسِلُ، وَيُحَدِّثُ أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ كَانَ يَفْعَلُ ذَلِكَ) رِوَاهُ الْبَخَارِيُّ وَمُسْلِمٌ.

واته: (ابن عمر) خوا لیبیان پازی بن کاتیک پی پی دهنایه نیو چه پرم - ی مه ککه - وه وازی له (لَبَّيْكَ اللَّهُمَّ لَبَّيْكَ...) گوتن دهیناو شهو له (ذی طوی) ده مایه وه پاشان نویژی به یانی له وی ده کردو خوی ده شوری، وه باسی ده کرد که پیغه مبریش ﷺ هروای کردوه. ۳- له (الثَّانِيَةُ الْعُلْيَا) ^{۱۵۸} وه چوونه نیو شاری مه ککه وه:

چونکه (ابن عمر) خوا لیبیان پازی بن گپراویه ته وه که پیغه مبرری خوا ﷺ وای کردوه: (كان رسول الله ﷺ يَدْخُلُ مِنَ الثَّانِيَةِ الْعُلْيَا وَيَخْرُجُ مِنَ الثَّانِيَةِ السُّفْلَى) رواه البخاري ومسلم والنسائي وابن ماجة.

۴- پیشخستنی لاقی راست بۆ چوونه نیو مزگه وتی چه پامه وه خویندنی چهند زیکریکی تاییه ت:

دیاره پیشخستنی پی پی راست و گوتنی: (أَعُوذُ بِاللَّهِ الْعَظِيمِ وَبِوَجْهِ الْكَرِيمِ، وَسَلْطَانِهِ الْقَدِيمِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ، بِسْمِ اللَّهِ، أَللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَسَلِّمْ، اللَّهُمَّ أَفْتَحْ لِي أَبْوَابَ رَحْمَتِكَ)

واته: (پهنا ده به مه بهر خوی مه زن وه پهنا به پروی به پیزی ده گرم، وه به دهسته لاتی له میژینه ی له شهیتانی نه فرین لئ کراو، به ناوی خوا، ئه ی خوایه سه لات و سه لام بنیره سهر موچه ممه د، ئه ی خوایه ده رگا کانی به زه ییتم بۆ ئاوه لا بکه وه). ئه وه له چوونه ژووره وه ی هه موو مزگه وتی دا سوننه ته.

۵- ده ست به رز کردنه وه دوو عا کردن له کاتی دیتنی مالتی خوا (کعبه) دا:

(نووی) گوتوویه تی: ^{۱۵۹} زۆربه وه جه ماوه ری زانایان پایان وایه که له ده می دیتنی مالتی خوا دا هه ردو ده ست به ره و ئاسمان به رز بکرنه وه، که جگه له (ابن عمر و ابن عباس) خوا لیبیان پازی بن، هه ر کام له (سفیان الثوري و ابن المبارك و شافعي و احمد و إسحاق و ابن المنذر) یان له نیودان، به لام (مالك) ده ست به رز کردنه وه ی به سوننه ت نه زانیوه، جا هه ر چه نده له و باره وه دوو ده ق له ده می (جابر بن عبدالله) وه گپراونه وه که پیچه وانه ی یه کترن:

* (عن المهاجر المكي قال: سئل جابر بن عبد الله عن الرجل الذي يرى البيت يرفع يديه! فقال: ما كنت أرى أحدا يفعل هذا إلا اليهود، قد حججنا مع رسول الله ﷺ فلم يكن يفعلهُ) رواه ابوداود والنسائي باسناد حسن.

^{۱۵۸} وشه ی (الثَّانِيَةُ الْعُلْيَا) لیزه دا مه به ست پیچ و ده روازه یه کی شاخاوی یه که له سه پروی شاری مه ککه وه یه، (الثَّانِيَةُ السُّفْلَى) ش له خواره وه یه تی.

* هه ندیک له زانایانیش پایان وایه که به شه و باشته وه هه ندیکیشیان پایان وایه که شه و بۆ وه ک یه کن،

به روانه: (المجموع) ج ۸ ص ۷، ۸.

^{۱۵۹} به روانه: (المجموع) ج ۸ ص ۱۰.

* (عن المهاجر المكي قال: سئل جابر بن عبدالله: أيرفع الرجل يديه إذا رأى البيت؟ فقال: حَجَّجْنَا مع النبي ﷺ فكَفْنَا نَفْعَهُ) رواه الترمذي واسناده حسن.

به لَام وَهَكَاهِ رَكَام لَه (بيهقي و نووي) گوتوويانه: پای دهست بهر زکردنه وه كه به هیزتره. ^{۱۶۰}

جا زانایان چند جور دوعایه کیان پیشنیار کردون بُو نه وکاته كه نه مه یه کیکیانه له عومره وه خوالی پازی بن گیرپاوه ته وه: (اللَّهُمَّ أَنْتَ السَّلَامُ وَمَنْكَ السَّلَامُ فَحَيِّنَا رَبَّنَا بِالسَّلَامِ) رواه البيهقي باسناد حسن. ^{۱۶۱}

سی یه م: سوننه ته کانی طه واف کردن:

پیشتر باسماں کردن كه جگه له (مالك) و هندیك له زانایان زُوربه و جه ماوهری زانایان طه وافی هاتنه نیو مه كه كه (طواف القدوم) به سوننه ت دوزانن، به لَام (مالك) به فیه پزی دوزانن، جا نه مانه ی خوارئ سوننه ته کانی هرجوره طه وافیکن به گشتی له گه ل یه ك دوو ورده جیاوازی دا كه دواپی پوونیان ده كه ینه وه:

۱- ده رختنی شان و قولی راست (الاضطباع):

كه بریتیه له وه ی په شته ماله كه ی سهرو پشتیندی به جورئك لی بکات كه شان و قولی راستی به دهر وه بیئت، نه ویش به وه ده بیئت كه نیوه راستی په شته ماله كه ی بخاته بن ههنگلی راستی و نه ملاو لایه کانیشی هه لیداته سه رشان ی چه پی.

به لگه ی (اضطباع) یش چند ده قیكه كه نه مه یه کیکیانه:

* (عن أبي يعلى بن أمية رضي الله عنه أن رسول الله ﷺ طَافَ بِالْبَيْتِ مُضْطَبِعاً بِرِدِّ) رواه ابوداود و الترمذي وابن ماجه باسانید صحیحه وقال الترمذي: حسن صحیح.

واته: پیغه مبهری خوا ﷺ طه وافی مالی خوی کرد به شان و قولی راست به دهر وه بو نه وه كه قوماشیکی خه ت خه تی له خوی و هرگرتبوو.

۲- گوتنی (الله اکبر) و ناماژه کردن به دهستی راست بُو بهرده ره شه كه: ^{۱۶۲}

چونكه پیغه مبهر ﷺ وای کردوه، وهك (ابن عباس) خوا لییان پازی بن گیرپاویه ته وه: (طَافَ النَّبِيُّ ﷺ بِالْبَيْتِ عَلَى بَغِيرِ كُلِّ مَا أَتَى الرُّكْنَ أَشَارَ إِلَيْهِ بِشَيْءٍ كَانَ عِنْدَهُ وَكَبَّرَ) رواه البخاري، واته: پیغه مبهر ﷺ به سواری حوشره كه ی طه وافی مالی خوی کرد، جا هه ركاتیک ده گه یشته لای گوشه - ی بهرده ره شه كه - به شتیک كه له لای بوو - واته به دهسته یه وه بوو - ناماژه ی بُو ده کردو (الله اکبر) ی ده کرد.

ameer.maktab@yahoo.com

f /AliBapir

yt /AliBapir

f /MediaAmeerOffice

www.alibapir.net

^{۱۶۰} بهروانه: (المجموع) ج ۸ ص ۹ تا ۱۱.

^{۱۶۱} هه مان سه رچاوه ی پیشوو.

^{۱۶۲} بهروانه: (المغني والشرح الكبير) ج ۳ ص ۳۹۵، ۳۹۶.

www.alibapir.net

۳- دست گدیاندنه بهرده په شه که و ماچ کردنی و سه جده له سهر بردنی نه گهر بوی لوا:

نه مهش چند ده قنک له و باره وه:

* (عن ابن عمر رضي الله عنه قال: رأيت رسول الله ﷺ حين يُقَدِّمُ مكة إذا أَسْتَلَمَ الركن الأسود أول ما يطوف يحبُّ ثلاثة أطوافٍ من السَّبع) متفق عليه.

واته: پیغه مبهری خوام ﷺ بینی کاتیک که هاته مه که، که له یه که مین طه وافی دا پاش ده ست له بهرده په شه دان سنی سوو له حه و ته کان به خیرایی پویشته.

* (عن زيد بن أسلم عن أبيه قال: رأيت عمر بن الخطاب رضي الله عنه قبل الحجر وقال: لولا أني رأيت رسول الله قبلك ما قبلتك) متفق عليه ورواه أصحاب السنن أيضاً.

واته: عومری کوپی خه تتابم خوالینی پازی بن دی که بهرده که ی ماچ کردو گوتی: نه گهر له بهر نه وه نه بو وایه پیغه مبهری خوام دیوه ماچی کردووی ماچم نه ده کردی.

* (عن ابن عمر رضي الله عنهما قال: رأيت عمر بن الخطاب قبل الحجر وسجد عليه، ثم عاد فقبله وسجد عليه، ثم قال: هكذا رأيت رسول الله ﷺ) رواه البزار وحسنه الالباني في إرواء الغلیل،

واته:، عومری کوپی خه تتابم دی بهرده په شه که ی ماچ کردو سه جده ی له سهر برد، پاشان گه پایه وه ماچی کردو سه جده ی له سهر بردو، ننجا گوتی: پیغه مبهری خوام ﷺ ناوا بینی.

۴- دست گدیاندنه گوشه ی یدمانی:

چونکه (ابن عمر) خوالینیان پازی بن گوتوویه تی: (لَمْ أَرِ النَّبِيَّ ﷺ يَسْتَلِمُ مِنَ الْبَيْتِ إِلَّا الرُّكْنَيْنِ الْيَمَانَيْنِ) متفق عليه، واته: پیغه مبهرم ﷺ نه بینی ده ست له هیچ شوینیکی مالی خوا بدات جگه له دوو گوشه که ی یدمانی.

(که نه و دوو گوشه یه نه که که و تونه ته لای یه مهن و یه کیکیان بهرده په شه که ی تیدایه و به گوشه په شه که (الركن الأسود) یش ناسراوه).

۵- پارانه وه زیکر کردن له کاتی طه و اف دا به گشتی و به تایبته له نیوان دوو گوشه کانی یدمانی دا:

زانایان له سهر نه وه یه کده نګن که هر چنده دروسته له کاتی طه و اف دا قسه ی ناسایی بکری به لام چاکتر وایه مه گهر قسه ی پیویست نه گهر نا جگه له پارانه وه و زیکرو قورشان خویندن بابای طه و اف که به هیچی دیکه وه سهر گهرم نه بیته، به تایبته له نیوان دوو گوشه کان (بین الرکنین) دا سوننه ته نه و دوو عایه بلن: (رَبَّنَا آتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ) چونکه (عبدالله بن السائب) خوالینی پازی بن گپراویه ته وه: (سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ بَيْنَ الرُّكْنَيْنِ: رَبَّنَا آتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ)

رواه ابوداود والنسائي وهو حديث حسن.

۶- خیرا رژیشتن و ههنگاوی ورد لهسن سووپی پێشهوه دا:

یهکن دیکه لهسوننه تهکانی طهوافی دهووری مالی خوا نهوهیه که لهسووپی یهکه م و دووهم و سێیه م دا له بهرده په شهوه تا دهگاته وه بهرده په شه به خیرایی ههنگاوی ورد بهروات، بهلام چوار سووپهکانی دیکه به رژیشتن و ههنگاوی ناسایی بهروات، لهو باره شهوه فهرمووده زۆرن، بۆ وینه:

* (عن جابر رضي الله عنه قال: رأيتُ رسولَ الله ﷺ رَمَلَ من الحَجَرِ الأسودِ حَتَّى انْتَهَى اليه ثَلَاثَةُ أَطْوَافٍ) رواء مسلم والنسائي والدارمي.

* (عن ابن عمر رضي الله عنهما قال: رَمَلَ رسولُ الله ﷺ من الحَجَرِ الى الحَجَرِ ثلاثاً ومشى أَرْبَعاً) رواء مسلم وابن ماجه: جا هه رچه نده زانایان له باره ی نهوه وه که ئایا رژیشتنی خیرا (رَمَلَ) له چ جوړه طهوافیک دا سوننه ته؟ پایان جیاوازه، ^{۱۶۳} بهلام هه موویان له سهر نهوه یه کده ننگن که له طهوافی خوا حافیزی (طواف الوداع) و طهوافی سوننه ت (طواف التطوع) دا سوننه ت نیه، زۆربه شیان ^{۱۶۴} پایان وایه که ته نیا له طهوافیکدا سوننه ته که هاتن و چوون (سعی) ی نیتوان سه فاو مه پوهی به دوا دا بیت، هه روه ها زۆربه یان ده لێن له طهوافی یه که م دا سوننه ته، وه هه موشیان یان به لای که مه وه زۆربه ی هه ره زۆریان پایان وایه که (رَمَلَ) بۆ ئافره تان سوننه ت نیه. ^{۱۶۵}

۷- کردنی دوو رکات نۆیژ پاش ته واریبونی طهواف له پشت (مقام ابراهیم): چونکه (ابن عمر) خوا لێیان پازی بن گێراویه ته وه: (قَدِمَ رسولُ الله ﷺ فطاف بالبيت سَبْعاً ثُمَّ صَلَّى خَلْفَ الْمَقَامِ رَكْعَتَيْنِ وطاف بين الصفا والمروة) رواء البخاري. (مانا که ی پوونه).

۸- بهر له دهست کردن به دوو رکاته که ی نه وه بخوینیتته وه: (وَأُخِذُوا من مقامِ ابراهيم مُصَلِّينَ) وه له دوو رکاته کان دا پاش فاتحه هه رکام له (الكافرون) و (الأخلاق) بخوینن، چونکه (جابر) خوا لێ پازی بن گێراویه ته وه: (أَنَّ رسولَ الله ﷺ لما انتهى الى مقامِ ابراهيم عليه السلام قرأ: (وَأُخِذُوا من مقامِ ابراهيم صلى) ثُمَّ صلى ركعتين وكان يقرأ فيهما، (قل هو الله أحد) و (قل يا أيها الكافرون)) رواء مسلم.

دیاره پێشتریش با سمان کرد که هه ندیک له زانایان نه م دوو رکاته ی دوا ی طهواف به فهرز ده زانن، بهلام پای به سوننه ت دانانی که پای زۆربه ی زانایانه به هیزتره. ^{۱۶۶}

^{۱۶۳} بهروانه: (المجموع) ج ۸ ص ۴۹ تا ۴۴، وه بهروانه: (الفقه الاسلامي) ج ۳ ص ۲۲۲۵، ۲۲۲۶، ۴،

^{۱۶۴} هه مان سه رچاوه ی پێشوو.

^{۱۶۵} (ابن المنذر) گوته ویه تی: (اجمع العلماء على ان المرأة لا ترمل ولا تسعی بل تمشي) بهروانه: (المجموع)

ج ۸ ص ۶۴، وه بهروانه: (المغني) ج ۳ ص ۳۹۲.

^{۱۶۶} بهروانه: (المجموع) ج ۸ ص ۶۷.

۹- خواردنهوه له ناوی زهمزمه:

چونکه پیغه مېهر ﷺ وهك (جابر بن عبدالله) خوالی پازی بن گنپراویه ته وه و (مسلم) له (جامع الصحيح) هكی دا هیناویه تی وای كړدوه، واته: پاش ته و او كړدنی طه و اف له ناوی زهمزمه می نوش كړدوه، وه له باره ی ناوی زهمزمه وه فهرموویه تی:

* (خير ماء على الأرض زمزم فيه طعام الطعم وشفاء السقم) رواه الطبراني في الكبير وابن حبان وقال المنذري رواه ثقات.

واته: باشرین ناو له سهر پووی زهمین ناوی زهمزمه جیگای خواردن ده گری و شیفای نه خوشی یه.

چواره م: سوننه ته گانی هاتن و چوون (سعي) نیوان صفا و مه پوه:

۱- ماچ كړدن یان لانی كم ده ست لیدان (استلام) ی بډر ده پشه، نه گهر نه لوا ناماژه بؤ كړدنی به ده ست یان به گؤ چان و وینه ی نه وه:

به لگه ی هم سوننه ته ش نه وه یه كه پیغه مېهری خوا ﷺ وای كړدوه وهك (جابر) خوالی پازی بن گنپراویه ته وه: (ثم رجع الى الركن فاستلمه، ثم خرج الى الصفا..) رواه مسلم، واته: پاشان - دوا ی نه وه ی دوو پكاتی دوا ی طه و افی كړدن گه پرایه وه بؤ لای گؤ شه ی بډر ده پشه كه و ده ستی گه یان دی، نجا به ره و صفا چوو...

۲- پاش نیزك بو ونه وه له صفا خویندنی: (ان الصفا والمروة من شعائر الله فمن حج البيت أو اعتمر فلا جناح عليه أن يطوف بهما ومن تطوع خيراً فإن الله شاکرٌ عليم) وهك (مسلم) له (جابر بن عبدالله) وه گنپراویه ته وه كه پیغه مېهر ﷺ وای كړدوه.

۳- سدر كه و تنه سدر صفا و پوو كړدنه قیبله و گوتنی هم زیكرانه:

(لا اله الا الله، الله اكبر) (لا اله الا الله وحده لا شريك له له الملك وله الحمد يحيي ويميت وهو على كل شيء قدير، لا اله الا الله وحده، انجز وعده و نصّر عبده و همزم الأحزاب وحده) واته: بیجگه له خوا هیچ په ستر او یك نی یه، خوا گه وړه تره، جگه له خوا چ په ستر او نین تاكه و هاو به شی نیه مولك هر هی وی یه و ستایش هر شایسته ی وی یه، ده ژیه نی و دهر ی نی، وه نه و له سهر هه موو شتیك به توانایه، جگه له خوا هیچ په ستر او نین و تاكه، به لینی خوی بډر ده سهر ی و بهنده كه ی خوی سهر خست و به ته نیا هه موو كومه له كانی - كوفری - تیك شكاند.

سئ جار هم زیكرانه دوو باره ده كاته وه و له نیوانیشیان دا ده پاریته وه، (جابر) خوی لی پازی بن ناوی له پیغه مېهر ﷺ گنپراوه ته وه وهك (مسلم و نسائي) له كتیبه كانیان دا هیناویانه.^{۱۶۷}

^{۱۶۷} هه مان سهر چاوه و بهرگ ص ۷۱.

۴- هاتن و چوونی نیتوان صفاو مهره به‌ریشتنی ناسایی ده‌بی به‌لام له‌نیتوان دوو نیشانه سه‌رزه‌کاندا سوننه‌ته به‌گورگه‌لۆقه (واته خیراتر) له‌ریشتنی خیراو هینواشته له (پاکردن) بروات؛ چونکه پیغه‌مبەر ﷺ وای کردوه، دیاره ئەمەش له سەرجه‌م هاتن و چوونه‌کان دا ده‌بی، واته له‌هر جهوت هاتن و چوونه‌کانی نیتوان صفاو مهره‌دا، (جابر) خوا لێس‌پازی بێ له‌وباره‌وه گێراویه‌ته‌وه:

(ثم نَزَلَ إِلَى الْمَرْوَةِ حَتَّى إِذَا أَتَيْتَ قَدَمَاهُ فِي بَطْنِ الْوَادِي سَعَى، حَتَّى إِذَا صَعَدْنَا مَشَى حَتَّى أَتَى الْمَرْوَةَ) رواه مسلم.

واته: پاشان به‌رهو مهره دابه‌زی هه‌تا کاتی‌ک که پییه‌کانی به‌رهو قوولایی دۆله‌که شو‌پ‌بوونه‌وه گورگه‌لۆقه‌ی کرد، هه‌تا کاتی‌ک که به‌رهو مهره سهرکه‌وتینه‌وه ئەو‌جار به‌ریشتن رۆیشته تا گه‌یشته مهره. دیاره گورگه‌لۆقه (هرولة) ی (سعی) یش وه‌ک خیرا بۆیشتن (رَمَل) ی طه‌واف به‌پای زۆربه‌ی زانایان تایبه‌ته به‌پیاوانه‌وهو بۆ ئافره‌تان سوننه‌ت نیه، به‌لام هه‌ندیک له‌زانایان ئەگه‌ر چۆل بێ بۆ ئەوانیش به‌سوننه‌تی ده‌زانن.^{١٦٨}

هه‌روه‌ها بێجگه‌ له‌شافیعی‌یه‌کان هه‌چ کام له‌زانایان (اضطباع) بۆ (سعی) به‌سوننه‌ت نازانن و، پای شافیعی‌یه‌کانیش چونکه ده‌قی له‌سه‌ر نیه‌و له‌سه‌ر بناغه‌ی (قیاس) دامه‌زراوه‌ بی‌هه‌زه‌و شتیکی ئەو تۆ نیه.^{١٦٩}

۵- دووباره‌کردنه‌وه‌ی هه‌موو ئەو شتانه‌ی که له‌سه‌ر صفا کراون؛ له‌سه‌ر مهره‌ش، چونکه پیغه‌مبەری خوا ﷺ وای کردوه، وه‌ک (جابر) گێراویه‌ته‌وه:

(حَتَّى أَتَى الْمَرْوَةَ، فَعَلَ عَلَى الْمَرْوَةِ كَمَا فَعَلَ عَلَى الصَّفَا) رواه مسلم، واته: هه‌تا هاته مهره، جا چی له‌سه‌ر صفا کردبوو له‌سه‌ر مهره‌ش ئا‌وای کرد.

۶- هه‌لبه‌ته‌ بێجگه‌ له‌وانه‌ی رابردن سەرجه‌م زانایان له‌سه‌ر چەند شتیکی دیکه‌ش رێک که‌وتون که‌سوننه‌تن: وه‌ک:

ا- به‌د‌وای یه‌ک دا هاتن (موالاة) ی طه‌واف و هاتن و چوون (سعی)

ب- ده‌ست‌نوێژ هه‌بوون و جه‌سته‌و پۆشاک خا‌وین بوون.

ج- به‌پیا‌ده ئەنجام دانی ئەک به‌سواری، که ئەمه له‌ طه‌وافیش دا هه‌ر سوننه‌ته.

د- به‌د‌وای یه‌کدا هاتن و لێک نه‌پچراندنی هاتن و چوونه‌کان (اشواط).

دیاره هه‌مووشیان فەرمووده‌ پاست (صحیح) ه‌کان ده‌لاله‌تیان له‌سه‌ر ده‌که‌ن به‌تایبه‌ت فەرمووده‌که‌ی (جابر) که (مسلم) هه‌ینا‌ویه‌تی.

^{١٦٨} ب‌روانه: (المجموع) ج ٨ ص ٨٠.

^{١٦٩} ب‌روانه: (المجموع) ج ٨ ص ٨٠، ٨١، وه‌ ب‌روانه: (الفقه الاسلامي) ج ٣ ص ٢٢٢٦، ط ٤.

پېنجه م: سوننه ته گانی دهرچوون بهر و مینا:

۱- نبحرام بدستق بدحج له رۆژی هه شته مدا که به (یوم الترویة) ناسراوه: چونکه (جابر) خوا لینی پازی بن گنپراوییه ته وه: (فلما کان یوم الترویة توجّهوا الی منی فاهلوا بالحدج...) روه مسلم، واته: جا که پۆژی ته پوییه (هه شته می مانگی "ذوالحجة") هات - هاوه لانی پیغه مبهه ښه خوا لینیان پازی بن - پوویان کرده میناو دهنگیان به نیهت هینان بو حج کردن بهرز کرده وه.

۲- شه ومانده له میناو کردنی نوښه گانی نیوه پۆ و ئیواره و شیان و خهوتنان و به یانی و پاش خۆر که وتن دهرچوون بهر و عه پره فات:

چونکه پیغه مبهه ښه ښه هاوه لانی به پیزی وایان کرده، وه که له ده قه دا دهرده که وئ: * (ورکب رسول الله ﷺ فصلی بهم الظهر والعصر والمغرب والعشاء والفجر، ثم مکث قليلاً حتى طلعت الشمس...) روه مسلم.

واته: وه پیغه مبهه ښه خوا ښه سوار بوو - بهر و میناو له وئ - نوښه گانی نیوه پۆ و ئیواره و شیان و خهوتنان و به یانی پین کردن، پاشان توژیک مایه وه تا خۆر هه لهات...

شه م: سوننه ته گانی راوهستان له عه پره فات:

۱- مانده له نه مبهه (نمرة) هه تا کاتی لادانی خۆر (زوال الشمس) پاشان درانی دوو وتار، وه که پۆژی جومعه پاشان بانگ دران و بهرپا کردنی ههردووک نوښی نیوه پۆ و ئیواره (عهصر) به کۆمه له و به کۆکردنه وه و کورت کردنه وه و پیشخستن (جمعاً وقصراً وتقديماً) - واته هینانی ئیواره بۆلای نیوه پۆ -، چونکه پیغه مبهه ښه وای کرده، وه (جابر) خوا لینی پازی بن گنپراوییه ته وه:

(وأمر بقبة من شعر تضرب له بنمرة... فأجاز رسول الله ﷺ حتى أتى عرفة فوجد القبّة قد ضربت له بنمرة فنزل بها، حتى إذا زاغت الشمس أمر بالقصواء فرحلت له، فأتى بطن الوادي فخطب الناس... ثم أذن ثم أقام فصلى الظهر، ثم أقام فصلى العصر ولم يمل بينهما شيئاً) روه مسلم.

واته: وه - پیغه مبهه ښه - فرمانی کرد که چادر یکی له موو چنراوی له نه مبهه ښه به لیدری... جا پیغه مبهه ښه خوا هات و له موزده لیه - پوت بو هه تا که یشته عه پره فات، له ویش چادره که ی له نه مبهه ښه به لیدرا بوو چوه نیوی، هه تا کاتیک که خۆر لای دا فرمانی کرد حوشره که یان بۆ جل کرد، جا هاته (بطن الوادي) وه وتاری بۆ خه لکی دا... پاشان

بانگ دراو قامەت کرا وەنۆڤڤی نیوہپۆی - بەخەلکی - کرد، دوایی قامەت کراو نوڤڤی ئیوارە (عصر) یشی کرد، وە لەنیوانیان دا هیچ نوڤڤی نەکرد.

وە ئەوە کە دەبێ و تاری عەرەفات - واتە ئەو وتارە ی کە لە (نَمِرَة) دەدری - دووان بن تیکرا یان بە لای کەمەوہ زۆریە ی ھەرە زۆری زانیان لەسەری یەك دەنگن چونکە (جابر) خوالینی پازی بن گێراویەتەوہ: (أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ حَطَبَ يَوْمَ عَرَفَةَ، وَقَالَ: إِنَّ دِمَائَكُمْ وَأَمْوَالَكُمْ حَرَامٌ عَلَيْكُمْ إِلَى آخِرِ حُطْبَتِي..) رواد مسلم،^{١٧٠} واتە: بێگومان پیغەمبەر ﷺ پۆڤی عەرەفات وتاری دا، وە فەرمووی: دنیابن کە خوڤنتان و سامانتان لیتان حەرەمە - واتە بەشیوہی ناشرەعی - .. ھەتا کۆتایی دوو وتارەکانی..

٢-خۆشۆردن (الْأُغْتِسَال) لەنەمیرە بەرلەوہی بھیتە عەرەفات و بوەستی:

چونکە (ابن عمر) خوالەخۆی و بابی پازی بن وای کردوہو ئاشکراشە کە (ابن عمر) لەسەرچاوی کردنی پیغەمبەر ﷺ و جێبەجێ کردنی سوننەتەکانی زۆر مکووڤ (حریص) بوو، بەلگە ی ئەوہش کە (عبدالله بن عمر) بۆ پاوەستان لەعەرەفات خۆی شۆردوہ، ئەوہیە کە ھەرمکام لە (مالک) و (بیہقی) گێراویانەتەوہ: (عَنْ نَافِعٍ أَنَّ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ عُمَرَ كَانَ يَغْتَسِلُ لِأَخْرَامِهِ قَبْلَ أَنْ يُخْرِمَ، وَلِدُخُولِهِ مَكَّةَ وَلَوْ قُوْفِهِ عَشِيَّةَ عَرَفَةَ)،^{١٧١} واتە: عەبدوللای کوڤی عومەر - خوالینی پازی بن - عادی وای وایو بۆ ئیحرام بەستنی پیش ئیحرامەکە ی خۆی دەشۆرد، وە بۆ چوونە مەککەوہ، وە بۆ پاوەستان - لەعەرەفات - دوای نیوہپۆی پۆڤی وەستان لەعەرەفات.

٣-وہ سوننەتە پاوەستانە کە لەنزیک (صخرات) وە بێ، ھەرچەندە ھەموو عەرەفات ھەر شوینە بۆ پاوەستان:

وہک پیغەمبەر ﷺ فەرموویەتی: (عَرَفَةُ كُلُّهَا مَوْقِفٌ) رواد^{١٧٢} البیہقی عن ابن عباس رضي الله عنهما. بەلگە ی ئەوہش کە لەنزیک (صخرات) وە وەستان باشترە ئەوہیە کە (جابر) خوالینی پازی بن گێراویەتەوہ: (وَقَفَ عِنْدَ الصَّخْرَاتِ وَجَعَلَ بَطْنَ نَاقَتِهِ إِلَى الصَّخْرَاتِ) رواد مسلم، وەک پیشتریش باسماں کړوہ.

^{١٧٠} بڕوانە: (المجموع) ج ٨ ص ٩٥، وە بڕوانە: (الفقه الإسلامي) ج ٣ ص ٢٢٤، ٤٤٠.

^{١٧١} بڕوانە: (الوطأ) ص ٢٢٧، وە: (المجموع) ج ٨ ص ٩٧.

^{١٧٢} ھەرەھا (مسلم) یش گێراویەتەوہ، بڕوانە: (المجموع)، ج ٨ ص ١٠٠.

۴- ههروهه سوننه ته راوهستانه که پروسه قیبله بئ: چونکه (مسلم)^{۱۷۲} له (جابر) ی گێراوه تهوه که پیغه مبهری خوا ﷺ به رهو قیبله راوه ستاوه.

۵- وه سوننه ته به سواری رابوه ستئ: چونکه پیغه مبهری ﷺ به سواری وه ستاوه، ههروهه وا باشه به پۆژوو نه بئ حیکمه تی به سواری وه ستان و به پۆژوو نه بوونیش له و کاته دا نهوه یه که بۆ طاعت و پارانه وهو لالانه وهی نهو رۆژه موباره که به هیژو پیژتر بیئت، به لگه ی نه م دووانه ش نه م ده قیه:

(عن ام الفضل بنت الحارث رضي الله عنها أَنَّ النَّاسَ تَمَارَوْا عِنْدَهَا يَوْمَ عَرَفَةَ فِي رَسُولِ اللَّهِ ﷺ، فَقَالَ بَعْضُهُمْ: هُوَ صَائِمٌ، وَقَالَ بَعْضُهُمْ: لَيْسَ بِصَائِمٍ فَارْسَلَتْ إِلَيْهِ أُمُّ الْفَضْلِ بِقَدَحٍ لَبَنٍ وَهُوَ وَقِفٌ عَلَى بَعْضٍ فَشَرِبَ) رواه البخاري ومسلم ومالك وأبو داود والبيهقي.

واته: خه لکی له پۆژی عه ره فه دا له لای (ام الفضل) ده رباره ی پیغه مبهری خوا ﷺ که وتنه مشت و مپه وه، هه ندیکیان گو تیان به پۆژوویه و هه ندیکیشیان گو تیان به پۆژوو نی یه، جا (ام الفضل) قاپه شیریکی بۆ نارد له کاتیکدا که به سواری حوشت راوه ستابوو خوار دیه وه.

۶- ره سوننه تیکی دیکه ی گه وه و گرنگی راوه ستان له عه ره فات نهوه یه که بابای حاجی زۆر به کۆل و به د لگه رمی یه وه سه رگه رمی دووعا و پارانه وهو لالانه وهو کپووزانه وه بئ. جا هه رچه نده زانایان چه ند جو ره پارانه وه یه کیان که و اباشه له و رۆژه دا بگو ترین، گێرا نه وه، به لام فه رمو و ده ناسانی وه ک (ترمذی) و (نووی) به بئ هیژ (ضعیف) یان دانا و، که نه مه یه کیکیانه:

(خَيْرُ الدَّعَاءِ دَعَاءُ يَوْمِ عَرَفَةَ، وَخَيْرُ مَا قُلْتُ أَنَا وَالنَّبِيُّونَ مِنْ قَبْلِي، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ) رواه مالك في الموطأ والترمذي والبيهقي، وضعفه الترمذي والبيهقي والنووي^{۱۷۴}.

دیاره زانایان له سه ر نه وه یه کده نگن که هه موو جو ره کانی پارانه وهو زیکرو قورئان خویندن و سه لات و سه لام ناردن بۆ پیغه مبهری ﷺ و (تلبیه) کردن و.. هتد خێرو سوننه تن، وه بینگومان چاکترین طاعه تی خوای په ره وردگارن له و حال و کات و شوینه داو، و اباشه هه موو جو ره کانیان بئ، هه رتا وه یه کیکیان،^{۱۷۵} وه و اباشه به گریان و به کۆل و د لگه رمی یه وه بیئت چونکه راوه ستان له عه ره فات پایه ی به نه ره تی و مه زنی هه جه و کاکله ی

^{۱۷۲} بپروانه: (المجموع) ج ۸ ص ۱۰، وه بپروانه: (الفقه الاسلامي) ج ۳ ص ۲۲۴، ط ۴.

^{۱۷۴} بپروانه: (الموطأ) ص ۳۵۷، ۳۵۸.

^{۱۷۵} بپروانه: (المجموع) ج ۸ ص ۱۰۷ تا ۱۱۱، وه: (الفقه الاسلامي) ج ۳ ص ۲۲۴ تا ۲۲۴.

له عه پرفات وه ستانیش پارانسه وه زیکرو لالانه وه گریانه که لوتکه ی هره بهرزی خواپهرستی و بهندایه تی و طاعه تن.

پیغه مبه ر ﷺ له باره ی گهره یی و پله و پایه ی پوژی عه پرفه وه فرموویه تی: (مامن یوم اکثر ان یعتق الله فيه عبدا من النار من يوم عرفة وانه لیدنو ثم یباهي بهم الملائكة فیقول: ما اراد هؤلاء) رواه مسلم عن عائشة رضي الله عنها.

واته: له هیچ پوژیک دا خوا هینده ی پوژی عه پرفه بهنده کانی له ناگری دۆزه خ قوتارو ئازاد ناکات، وه بیگومان لییان نیزیک ده که ویتته وه پاشان شانازیان پیوه ده کات له لای فریشته کانی، ده فرموی: ئەمانه چی یان دهوی؟! (مه بهست ئەوهیه که هر داوایه کیان هه بی جی به جی ده کری و وه لام ده دریتته وه).

۷- ههروه ها سوننه ته که له و پوژده ا بابای حاجی خزی بخاته بهر هه تارو نه چیتته ژیر سیبهره مه گهر عوزرکی به جی هه بی، وه ئەوه ی به تیشکی پوژ تووشی زیان ببی، یان پارانسه وه زیکری باش بو نه کری،^{۱۷۶} چونکه پیغه مبه ری خوا ﷺ له و پوژده ا نه چوته بن سیبهره سیبهری لی نه کراوه، به لام له شوینی دیکه دا سیبهری لی کراوه، وه که له دهقه دا دهرده که وی: (عن أم الحصین رضي الله عنهما أن النبي ﷺ ظَلَّلَ عَلَيْهِ بُتُوبٌ وَهُوَ يَرْمِي الْجُمَرَةَ) رواه مسلم وأبو داود والبيهقي.^{۱۷۷}

واته: پیغه مبه ر ﷺ له کاتیک دا که بهردووچکه ی ده هاویشتن بو جه مبه ر - ی گهره - به پوژاکیک سیبهری لی کرابوو.

حه وته م: سوننه ته کانی هاتنه خوار له عه پرفات و شه ومانه وه له موزده لیه:

۱- له عه پرفات هاتنه خوار پاش خورنا و ابوو به نارامی و هینمی یه وه:

به لگی هاتنه خوار له عه پرفات (الأفاضة من عرفات) پاش خور ناو ابوو ئەم دهقیه که (جابر) خوالی پازی بن گپراویه ته وه: (عن جابر أن رسول الله ﷺ لم يَزَلْ واقفاً حَتَّى غُرِبَتِ الشمسُ وَذَهَبَتِ الْمَغْرَةُ قَلِيلاً حَتَّى غَابَ الْقُرْصُ) رواه مسلم. واته: پیغه مبه ری خوا ﷺ هه بهردوام بوو له سهه راوه ستانی له عه پرفات هه تا خور ناو ابوو وه توژیک زهردهش پویشتن تا به ته وای خودی خور ون بوو.

ameer.maktab@yahoo.com

f /AliBapir

YouTube /AliBapir

f /MediaAmeerOffice

www.alibapir.net

^{۱۷۶} بپوانه: (المجموع) ج ۸ ص ۱۱۰، ۱۱۱.

^{۱۷۷} هه مان سهه راوه بهرگی لاپه ره.

www.alibapir.net

وہ بہ لگہی نارامی و ہیمنیش لہ کاتی داگہ پان لہ عہ پرفاتہ وہ نہو دہقیہ کہ (ابن عباس) خوا لنین پازی بن گنیر اویہ تہ وہ: (عن ابن عباس عن الفضل وكان رديف رسول الله ﷺ أنه قال في عشيّة عرفة وغداة جمع للناس حين دفعوا: عليكم بالسكينة وهو كافٍ ناقته..) رواه مسلم واحمد وابوداود والبيهقي وابن خزيمة.

واتہ: (فضل) ی کوپی (عباس) خوا لنین پازی بن کہ لہ پشت پیغہ مبری خواوہ ﷺ سوار بووہ گنیر اویہ تہ وہ کہ لہ نیوارہ ی پوژی عہ رفہو بہرہ بیانی کو بوونہ وہ ی خہ لکی دا - لہ موزدہ لیغہ - کاتیک بہرہو مینا چوو ون فہرموویہ تی: نارام و ہیمن بن، وہ لہ وکاتہ شدا جلہوی حووشترہ کہ ی خوی توند کردبوو.

۲- بہرپا کردنی ہردووک نوژی شیان و خورتنان بہ کوکراوہ یی و کورتکراوہ یی (جمعاً وقصراً): چونکہ (بخاری و مسلم) لہ کو مہ لیک لہا وہ لان وک: (ابن مسعود و ابن عمر و ابن عباس و ابو ایوب الانصاري و اسامة بن زيد و جابر)^{۱۷۸} خوا لنین پازی بن گنیر اویانہ تہ وہ کہ پیغہ مبری خوا ﷺ لہ موزدہ لیغہ ہردووک نوژی شیان و خورتنانی بہ وجورہ کردوون، بووینہ نہو فہرموودہ یی کہ (بخاری) لہ (ابن عمر) وہ میناویہ تی دہ لی: ^{۱۷۹} (صلی المغرب والعشاء بالمزدلفة جمعاً) وہ نہوہ یان کہ (بخاری و مسلم) لہ (ابوایوب الانصاري) یہ وہ میناویانہ دہ لی: (أنه صلى مع رسول الله ﷺ في حجة الوداع المغرب والعشاء بالمزدلفة).^{۱۸۰}

۳- بہرپا کردنی نوژی بیانی لہ سہرہ تای کاتہ کہ یہ وہ (فی أول وقتها):

چونکہ پیغہ مبری خوا ﷺ وای کردوہ وک (بخاری و مسلم) لہ (ابن مسعود) یان گنیر اویہ تہ وہ خوا لینی پازی بن: (عن عبدالله بن مسعود رضي الله عنه قال: ما رأيتُ رسول الله ﷺ صلى صلاة الا لميقاتها الا المغرب والعشاء بجمع وصلاة الفجر يومئذٍ قبل ميقاتها) دیارہ وک زانایانی سوننہ تناسیش گوتوویانہ: مہ بست لہ (قبل ميقاتها) نہوہ نیہ کہ بانگ نہ بووین و بکری، بہ لکو نہوہ یہ کہ بہ زووی بکری و دوا نہ خری، ہر بویش (مسلم) لہ کتیبہ کہ ی خوی دا لہ ژیر سہرپاسی: (باب استحباب زیادة التغليس بصلاة الصبح يوم النحر بالمزدلفة والمبالغة فيه بعد تحقق طلوع الفجر) دا نہو فہرموودہ یی (ابن مسعود) ی میناوہ بوئہ وہ ی ہیچ کہ س بہہ لہ لینی حالی نہ بیت.

ameer.maktab@yahoo.com

f /AliBapir

AliBapir

f /MediaAmeerOffice

www.alibapir.net

^{۱۷۸} بہوانہ: (المجموع) ج ۸ ص ۱۱۶.

^{۱۷۹} بہوانہ: (المجموع) ج ۸ ص ۱۱۴، پراویزہ کہ ی.

^{۱۸۰} ہمان سہرچا وہ ی پیئشوو.

www.alibapir.net

۴- راوهستان پروو قیبله پارانهوهی گهرمو گورو به کول له بهر خواو زیکری
جؤراو جؤر کردن:

به لگهی نه مهش فرموده که ی (مسلم) ه که له (جابر بن عبدالله) وه گیراویه ته وه که
وه سفی حه جی مالناوایی پیغه مبهری خوا ی ﷺ پین کردوه که له باره ی چونی ته تی راوهستان
له موزده لیفه گوتوویه تی: (ثُمَّ رَكِبَ الْقَمُوءَ حَتَّى أَتَى الْمَشْعَرَ الْحَرَامَ فَاسْتَقْبَلَ الْقِبْلَةَ فِدَعَاهُ
وَكَبَّرَهُ وَهَلَّلَهُ وَوَحَّدَهُ فَلَمْ يَزَلْ وَاقِفًا حَتَّى أَصْفَرَ جِدًّا) واته: پاشان سواری حووشتره که ی بوو
مهتا هاته لای (المشعر الحرام) جا پووی کرده قیبله و له خوا پارایه وه (الله اکبر) ی کردو
(لا اله الا الله) فرمود و خوا ی به تاء و گرت و مهتا ته واد دنیای پووناک داهات ناوا به
پاوه ستاوی مایه وه.

خوا ی پهروه ردگاریش دهر باره ی پارانه وه یادی خوا له لای (المشعر الحرام)
فرمودیه تی: (فَإِذَا أَفْضَظْتُمْ مِنْ عَرَافَاتٍ فَادْكُرُوا اللَّهَ عِنْدَ الْمَشْعَرِ الْحَرَامِ) البقرة: ۱۹۸.

۵- شؤرپوونه وه بهر و مینا بهر له خؤر هه لھاتن:
چونکه پیغه مبهری خوا ﷺ له (حجة الوداع) دا وای کردوه وه (مسلم) له (جابر بن
عبدالله) ی گیراوه ته وه: (فَدَفَعَ قَبْلَ أَنْ تَطْلُعَ الشَّمْسُ وَأَرْدَفَ الْفَضْلُ بْنُ عَبَّاسٍ) واته: جا
بهر له وه ی خؤر بکه وئ - بهر و مینا - که و ته پئ، وه (فضل) ی کوپی عه بباسیشی
له پشته خوییه وه سوار کرد.

۶- هه لگرتنه وه ی بهر دوو چکه کانی پئ بهر د باران کردنی سی جه مپه کان:
که وه پینشتر باسما ن کرد سه رجهم سوننه ته هفتا (۷۰) بهر دوو چکه بن و فه پزیشه
که له چل ونؤ (۴۹) دانه که متر نه بن، وه سوننه ته به نه ندازه ی سهری په نجه، یان دهنکه
پاقله ی ناسایی بن.

به لگهی سوننه ت بوونی هه لگرتنه وه ی بهر دوو چکه کان له موزده لیفه نه وه یه که
پیغه مبهری خوا ﷺ فرمائی کردوه که له وئ بؤی کؤیکه نه وه وهک له م دهقه دا دهر ده که وئ:
(عن الفضل بن العباس أن النبي ﷺ قال غداة يوم النحر إلقط لي حصي، فلقطت له حصيات مثل
حصي الخثف) (خرجه البيهقي باسناد صحيح، ورواه النسائي عن ابن عباس بلفظ قريب من هذا، ورواه احمد
وابن ماجه والحاكم. ۱۸۱)

ameer.maktab@yahoo.com

f /AliBapir   AliBapir   f /MediaAmeerOffice
www.alibapir.net

۱۸۱ برهوانه: (المجموع) ج ۸ ص ۱۱۵، ۱۱۶، ۱۱۷.

www.alibapir.net

واته: پیغمبر ﷺ بهر به یانی روزی قوربانی سر برین فرمودی: بهر دوو چکانم بۆ هه لگره وه، منیش ژماره یهك بهر دوو چكه ی وهك بهر دوو چكه ی په له پیتكه م بۆ هه لگرته وه.

۷- رۆشتن به نارامی و ههینی بهر و مینا جگه له دۆلی موحه سسر (وادی المحسن) که سونته به خیرایی پیدایه تپه رین:

چونکه پیغمبر ﷺ فرمودیه تی: (أَيُّهَا النَّاسُ عَلَيْكُمْ الْكَيْفَةُ فَإِنَّ الْبِرَّ لَيْسَ بِالْأَضَاعِ) رواه البخاري عن ابن عباس، واته: خه لکینه نارام بن و ههمن بن چونکه خهرو چاکه خهرا رۆشتن نه.

به لگه ی په له کردن و خهرا رۆشتنیش له کاتی رته بوون به (وادی المحسن) ده و فرموده یه که (مسلم) له (جابر بن عبدالله) ی گهراوه ته وه.^{۱۸۲}

شایانی باسیشه که وهك (نووي) گوته ویه تی: ^{۱۸۳} ماوه ی نهوان شاری مه که وه مینا فرسه خه که وه، مینا و موزده لیه شه فرسه خه که لیه که دوورن و، موزده لیه شه و عه ره فاتیش به هه مان شه و فرسه خه که لیه که دوورن، دیاره فرسه خه ش سئ میله که واته له مه که وه بۆ عه ره فات نو (۹) میله.

ههروه ها دۆل (شیو) ی موحه سسریش ^{۱۸۴} پانی یه که ی پینچ سه دو چلو پینچ (۵۴۵) باسک (ذراع) ه.^{۱۸۵}

ameer.maktab@yahoo.com

/AliBapir

/AliBapir

/MediaAmeerOffice

www.alibapir.net

^{۱۸۲} هه مان سه رچاوه بهرگ، ص ۱۱۶، وه: (الفقه الاسلامي) ج ۳ ص ۲۲۵۱، ۲۲۵۳، ط ۴.

^{۱۸۳} بهوانه: (المجموع) ج ۸ ص ۱۱۸.

^{۱۸۴} نهو شه ویه بۆیه نهو ناوه ی لئ نراوه چونکه فیهلکانی نه پر هه که هاتبوون بۆ بووخاندنی مالی خوا لهو شه وینه ماندوو بوون و په کیان که وتوه، وشه ی (حسن وکل) ش یه که مانایان هه یه، بهوانه: (المجموع) ج ۸ ص ۱۱۷.

^{۱۸۵} هه مان سه رچاوه بهرگ ص ۱۱۷، (ذراع) یش (۴۶) سانتیمه تره، واته ده وری نیو مه تره، بهوانه: (الأدلة الرضیة) ص ۹۰.

هه‌شتم: سوننه‌ته‌کانی به‌ردووچکه‌ هاویشتن بۆ جه‌مه‌ره‌کان:

۱- هاویشتنی به‌ردووچکه‌کان به‌ده‌ستی راستو (الله اکبر) کردن له‌گه‌ل هه‌ر

به‌ردووچکه‌یه‌ کدا:

چونکه‌ پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ وای کردوه وه‌ک (جابر) گێڕاویه‌ته‌وه: (أتى الجُمرة یعنی يوم النحر فرماها بِسَبْعِ حَصَاتٍ يُكَبِّرُ مَعَ كُلِّ حَصَاةٍ...) روه‌ مسلم.

۲- وه‌ سوننه‌ته‌ له‌کاتی به‌ردووچکه‌ هاویشاتنه‌کان دا مینا بخاته‌ لای راستی و کابه‌ بخاته‌ لای چه‌پی: به‌لگه‌ی ئەم سوننه‌ته‌ش ئەم ده‌قه‌یه‌^{۱۸۶}: (عن عبدالرحمن بن زيد أن عبد الله بن مسعود - رضي الله عنه - انتهى إلى الجُمرة الكبرى فجعل البيت عن يساره ومضى عن يمينه ورمى بسبع حصيات ثم قال: هذا مقام الذي أنزلت عليه سورة البقرة) روه‌ البخاري و مسلم.

واته: عه‌بدوللای کوپی مه‌سعوود خوا لێ‌پازی‌بن گه‌یشته‌ لای جه‌مه‌ره‌ی گه‌وره‌و کابه‌ی خسته‌ لای چه‌پی و مینای خسته‌ لای راستی و حه‌وت به‌ردووچکه‌ی هاویشتن، پاشان گوتی: ئێ‌ره‌ شوینی - به‌ردووچکه‌ لێ‌هاویشتنی - ئەو که‌سه‌یه‌ که‌ سووپه‌تی (البقرة) ی بۆ سه‌ر نێ‌راوه‌ته‌ خوار.

۳- ره‌ سوننه‌ته‌ که‌پاش به‌ردووچکه‌ هاویشتن بۆ جه‌مه‌ره‌ی گچکه‌و نێ‌وه‌ندی، له‌هه‌ر سێ‌ک رۆژه‌کانی (ایام التشریق) دا، تۆزێک له‌جه‌مه‌ره‌کان دووریکه‌وێته‌وه‌ نه‌وجار روو به‌ قیبله‌ به‌هه‌ستی و ده‌سته‌کانی به‌رز بکاته‌وه‌و بپارێته‌وه‌، به‌لام جه‌مه‌ره‌ی گه‌وره‌ پارانه‌وه‌ی له‌پاش نیه‌و، پاش به‌ردووچکه‌ هاویشتنه‌کان یه‌کسه‌ر به‌جێ ده‌هێلن: ئەم ده‌قه‌ش یه‌کیکه‌ له‌به‌لگه‌کانی ئەم سوننه‌ته‌^{۱۸۷}:

(عن سالم عن ابن عمر رضي الله عنهما أنه كان يرمي الجُمرة الدنيا بسبع حصيات يكبر على إثر كل حصاة، ثم يتقدم حتى يسهل فيقوم مستقبل القبلة فيقوم طويلاً، ويدعوا ويرفع يديه، ثم يرمي الوسطى، ثم يأخذ ذات الشمال فيستهل ويقوم مستقبل القبلة، فيقوم طويلاً ويدعوا ويرفع يديه، ثم يرمي الوسطى، ثم يأخذ ذات الشمال فيستهل ويقوم مستقبل القبلة، فيقوم طويلاً ويدعوا ويرفع يديه ويقوم طويلاً، ثم يرمي جمرة ذات العقبة من بطن الوادي ولا يقف عندها ثم ينصرف فيقول: هكذا رأيت النبي ﷺ يفعل) روه‌ البخاري.

^{۱۸۶} به‌وانه: (فتح الباري) ج ۴ ص ۴۱۰.

^{۱۸۷} مه‌مان سه‌رچاوه‌ به‌رگ، ص ۴۱۳.

واته: (ابن عمر) عادهتی وا بوو که حوت بهردو وچکه ی به جه مړه ی نیزیک دا^{۱۸۸} ده دان له پاش هر بهردو وچکه یه ک (الله اکبر) ی ده کرد، دوا یی ده چوه پیش هه تا ده گه یشته ده شتایی ئنجا بهرو قیبله ماوه یه کی دريژ راده وه ستا، وه ده پاراپه وه ده سته کانی بهر ز ده کردنه وه، پاشان جه مړه ی نیوه نجی بهردو وچکه باران ده کرد نه و جار لای چه پی ده گرت و ده چوه ده شتایی وه بهرو قیبله راده وه ستا و ماوه یه کی زور راده وه ستا و ده پاراپه وه ده سستی بهر ز ده کردنه وه زور ده مایه وه، پاشان له لای خواره وه ی شیوه که وه جه مړه ی عه قبه ی بهردو وچکه باران ده کرد و له لای رانه ده وه ستا، دوا یی ده پړی و ده یگوت: پیغه مبهری خوام ﷺ دی ناوای ده کرد.

نویه م: وتار دانه سوننه ته کانی حه ج:

زانایان دوا ی شه وه ی له سهر شه وه یه کده نگ بوو ون که وتار دانه کانی حه ج هه موویان سوننه تن و فه پز نین،^{۱۸۹} له باره ی ژماره ی شه وتار دانه وه پایان جیا وازه، هه ندیکان^{۱۹۰} وه ک شافیعی یه کان و (داود الظاهري) ده لئین: چوارن، یه که میان له پړی حه وته می (ذوالحجة) دایه له مه که، دوو میان له پړی عه په فده دایه له مزگه وتی نه مپه، سییه میان له پړی قوربان ی سهر پزین دایه له مینا، چواره میشیان له پړی دوا زده یه م دایه هر له مینا. (ابو حنیفة و مالک)^{۱۹۱} یش پایان وایه وتاره کانی حه ج سین: وتاری پړی حه وته م و نویه م و سین زده یه م.

(احمد)^{۱۹۲} یش پای وایه که سین: پړی حه وته م و نویه م و دوا زده یه م. (زف) ^{۱۹۳} یش پی وایه که وتاره کانی حه ج سین، به لام له پړانی هه شته م و نویه م و ده یه م دا ده درین.

^{۱۸۸} بویه به جه مړه ی یه که م ده گوت ری (الجمرة الدنيا) چونکه له دوو کانی دیکه له مینا وه نیزیک تره.

^{۱۸۹} بپوانه: (المهذب) للشیرازی، له: (المجموع) ج ۸ ص ۸۲، وه: (الفقه الاسلامی) ج ۳ ص ۲۲۷۳، ۲۲۷۴.

^{۱۹۰} بپوانه: (المجموع) ج ۸ ص ۹۲.

^{۱۹۱} بپوانه: هه مان سهر چا وه بهرگ و لاپه ره.

تن بین ی: خاوه نی: (الفقه الاسلامی...) ج ۲ ص ۲۲۷۶، تووشی هه لیه ک بوو له وه دا که پړی یازده یه می به دوو مین پړی (ایام التشریق) دانا وه، که له راست ی دا یه که م پړیانه، له وه دا که وای زانیوه هه ر کام له شافیعی یه کان و حنه بی یه کان و حنه فی و مالیکی یه کان له پړی یازده یه می (ذوالحجة) دا وتار دان به سوننه ت ده زانن! به لام شه وش هه لیه و شافیعی و حنه بی یه کان پړی دوا زده و حنه فی و مالیکی یه کان یش پړی سین زده یه م به پړی و... ان ده زانن، بپوانه: (المجموع) ج ۸ ص ۹۲، وه: (المغنی) ج ۳ ص ۴۸۲.

^{۱۹۲} بپوانه: (المجموع) ج ۸ ص ۹۲، ۹۳.

جا ئىيمە لەسۆنگەى ئەووەو كە پاي يەكەم (كە پاي شافىعى يەكان و ظاهىرى يەكانە) مان
لەپووى بەلگەو پى لەپايەكانى دىكە بەهيزترە، بەپىنى ئەو پايە وتارە سوننەتەكانى حەج
باس دەكەين:

١- وتاردانى پۆژى حەوتەمى (ذوالحجة):

بەلگەى ئەم وتارەش ئەوئە كە (ابن عمر) خوا لىيان پازى بن گىر اوئەتەو:
(كان رسول الله ﷺ إذا كان قبل التروية بيوم خطب الناس وأخبرهم بمناسكهم) رواد البيهقي
باسناد جيد كما قال النووي.

واتە: پىغەمبەرى خوا ﷺ پۆژىك بەر لەپۆژى (تروية) وتارى بۆ خەلگى دەداو
خواپەرستى يەكانى حەجى پىپرا دەگە ياندن.
شايانى باسە كە ئەم وتارە لەشارى مەككە لەمژگەوتى حەرام دا دەدرى، وە هەم ئەو
وتارەو هەم سەرچەم وتارەكانى دىكەش لەلایەن ئەو كەسەو دەدرىن كە برا گەورە يان
سەرپەرشتى كەرو مشوور خورى حەجى مسولمانانە.^{١٩٤}
وە لە هەركام لەو وتارانەدا پىويستە وتارىيژ وىپراى ئامۆژگارى گشتى مسولمانان
حوكم و ياساكانى ئەو كردهووە پەفتارانەى حەجيان بۆ پوون بكاتەو كە لەپيشيانەو.
وە بىجگە لەوتاردانى پۆژى عەرەفە لەمژگەوتى نەمىرە كەدوو وتارن، ئەوانى دىكە
هەموويان يەك يەكن و هەمووشيان لەپاش نويزى نيوەپۆ دەبن،^{١٩٥} بەلام ئەوئەى عەرەفات
لەپيشىيەو دەبن.

٢- وتاردانى پۆژى نۆيەمى (ذوالحجة) كە پۆژى عەرەفەيە:

كەپيشتر باسما كەردو پوونمان كردهووە كە دوو وتارن وەك وتارەكانى پۆژى
جومعەش دەخريئە پيش نويزەكانى نيوەپۆ ئىوارەو كە بەكورتكراوئەى و كۆكراوئەى و
پيشخران (قصراً وجمعاً وتقديماً) دەكرين.

^{١٩٣} هەمان سەرچاوەى پيشوو.

^{١٩٤} هەمان سەرچاوەو بەرگ، ص ٨٧.

^{١٩٥} بېروانە: (المجموع) ج ٨ ص ٨٦.

۳- وتاردانی پۆژی دهیم، پۆژی قوریانی سهرپرین و جهژن:

دهقی سوننه تیش له سهر سوننهت بوونی ئەم وتاردانهش زۆرن که ئەمە یهکیکیانە: ^{۱۹۶}
 * (عن ابن عباس رضي الله عنهما أن رسول الله ﷺ حَطَبَ النَّاسَ يَوْمَ النَّحْرِ فَقَالَ: يَا أَيُّهَا النَّاسُ أَيُّ يَوْمٍ هَذَا؟ قَالُوا: يَوْمٌ حَرَامٌ، قَالَ: فَإِنَّ هَذَا؟ قَالُوا: بَلَدٌ حَرَامٌ، قَالَ: فَإِنَّ شَهْرَ هَذَا؟ قَالُوا: شَهْرٌ حَرَامٌ، قَالَ: فَإِنَّ دِمَاءَ كُمُ وَأَمْوَالِكُمْ وَأَعْرَاضَكُمْ عَلَيْكُمْ حَرَامٌ كَحَرَمَةِ يَوْمِكُمْ هَذَا فِي بِلَدِكُمْ هَذَا فِي شَهْرِكُمْ هَذَا، فَأَعَادَهَا مَرَارًا، ثُمَّ رَفَعَ رَأْسَهُ، فَقَالَ: أَللَّهُمَّ هَلْ بَلَّغْتُ؟ أَللَّهُمَّ هَلْ بَلَّغْتُ؟ قَالَ ابْنُ عَبَّاسٍ رضي الله عنهما: قَوْلَ الَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ إِنَّهَا لَوْصِيَّتُهُ إِلَى أُمَّتِهِ، فَلْيَبْلَغِ الشَّاهِدُ الْغَائِبَ: لَا تَرْجِعُوا بَعْدِي كُفَّارًا يَضْرِبُ بَعْضُكُمْ رِقَابَ بَعْضٍ) رواه البخاري.

واته: پینگه مبهری خوا ﷺ پۆژی قوریانی سهرپرین وتاری بۆ خه لکی داو فهرمووی ئه رێ ئه ی خه لکینه ئه مپۆ چ پۆژیکه؟ گوتیان: پۆژیکه که پامه، فهرمووی: ئه دی ئه م ولاته چ ولاتیکه؟ گوتیان: ولاتیکه که پامه، فهرمووی: ئه ی ئه م مانگه چ مانگیکه؟ گوتیان: مانگیکه که پامه، فهرمووی: ده جا دلنیا بن که خوینتان و سامانتان و ئابرووتان له سهر یه کتر که پامه وه که که پامی ئه م پۆژه تان له م ولاته تان داو له م مانگه تان دا، چه ند جارێک وه ئه م قسه یه ی دووباره کردوه، پاشان سه ری بلن د کردو فهرمووی: ئه ی خوا یه ئایا پیم راگه یان دن؟

(ابن عباس) خوالنیان پازی بن ده لێ: جا سوین د به و زاته ی گیانی به ده سه ته ئه مه وه صیه تی ئه و بوو بۆ ئۆمه ته که ی و با ئه وه ی لی ره ئاماده یه به وانه را بگه یه نی که لی ره دا نین - فهرمووی - : دوا ی من خو تان کا فر مه که نه وه هه ندیک تان له گه ردنی هه ندیک تان به دن!

۴- وتاردانی پۆژی دوازه یه می (ذوالحجه):

به لگه ی ئه م وتاردانهش چه ند ده قیکه سوننه ت بۆ وینه:

* (عن عبدالله بن أبي نجيح عن أبيه عن رجلين من بني بكر قالوا: رأينا رسول الله ﷺ يَخْطُبُ أَيَّامَ التَّشْرِيقِ ونحن عند راحلته وهي خطبة رسول الله ﷺ التي حَطَبَ بِمِطْنِي) رواه ابوداود باسناد صحيح.

واته: پینگه مبهری خوامان ﷺ بیننی که ئیمه له لای حوشتره که ی بووین، له پۆژه کانی ته شریق دا ^{۱۹۷} وتاری ده دا، وه ئه و وتاره ئه وه یه که پینگه مبهری خوا ﷺ له مینا دا دا ی.

^{۱۹۶} بهروانه: (فتح الباري شرح صحيح البخاري) ج ۴ ص ۴۰۱.

^{۱۹۷} له باسی (پۆژوو گرتن و ئیعتیکاف) دا پیناسه ی (ایام التشریق) مان کردوه.

* (عن سَرَاءِ بِنْتِ نَبَّاهٍ الصَّحَابِيَّةِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ: حَظَّنَا رَسُولُ اللَّهِ ﷺ يَوْمَ الرُّوسِ، فَقَالَ: أَيُّ يَوْمٍ هَذَا؟ قُلْنَا: اللَّهُ رَسُولُهُ أَعْلَمُ، قَالَ: أَلَيْسَ أَوْسَطُ أَيَّامِ التَّشْرِيقِ؟) رواه أبو داود بإسناد حسن.

واته: پیغمبري خوا ﷺ له پوڅی سهران^{۱۹۸} (رؤس) دا وتاری بؤ داین و فهرمووی: نه پوڅ پوڅیکه؟ گوتمان: خواو پیغمبره که ی زاناترن، فهرمووی: ئایا نیوه پراستی پوڅه کانی ته شریق نیه؟

ناشکرایه که پوڅه کانی ته شریق (ایام التشریق) به پای^{۱۹۹} زوربه ی هره زوری زانایان سئ (۲) ن و نیوه پراسته که شیان پوڅی دووه مه، که ده کاته پوڅی دوازه دیه می مانگی (ذوالحجة).

ameer.maktab@yahoo.com

www.alibapir.net

تی بینی:

(نوي) گوتوویه تی: پوڅانی تیډا نه نجام درانی خواپه رستی یه کانی حه ج (مناسک الحج) حوتن: یه که میان پوڅی حوته می (ذوالحجة) یه له پاش خورلادان (زوال الشمس) هوه، پوڅی کوتا ییشیان پوڅی سیزدهیه مه له پاش خور لادانه وه، که دوا یین پوڅی (ایام التشریق) ه.

جا همرچی پوڅی حوته می (ذوالحجة) یه ناویکی تاییه تی نیه، به لام پوڅی هه شته می وه که پیشتر باس کرا پیی ده گوتری پوڅی ته پویه (يوم التروية)^{۲۰۱} نویه میشیان پوڅی عه په فیه، دهیه میش پوڅی قوریانی سهر پینه، یازدهیه میش پیی ده گوتری (يوم القر) چونکه له و پوڅه دا حاجی یان له مینادا سه قامگیر یان نیشته جی دهن و نارام ده گرن، دوازه دیه میش پوڅی بارکردن و کوچکردنی یه که م (يوم النفر الاول) هوه، سیزدهیه میش پوڅی کوچ و باری دووه م (يوم النفر الثاني) ه.

ameer.maktab@yahoo.com

www.alibapir.net

^{۱۹۸} بویه نه ناوه ی لن نراوه چونکه له و پوڅه دا حاجی یان عاده تیان وا بووه سهر پیی قوریانی یه کانیان خواردوه، بروانه: (المجموع) ج ۸ ص ۹۵، په پاوینز.

^{۱۹۹} پیشتر نه و مسه له یه مان پوون کردوته وه، له باسی پوڅو وگرتن دا.

^{۲۰۰} بروانه: (المجموع) ج ۸ ص ۸۶، ۸۷.

^{۲۰۱} پیشتر پیناسه ی (يوم التروية) مان کردوه.

www.alibapir.net

دووه م: پایه و فەرزو سوننه ته کانی عومره

خویننه ری بهرېز! له سونگه ی نه وه وه که کرده وه کانی عومره وهک پېشتېر باسماڼ کرد ته نیا چوارن (نېحرام به ستن و طه و اف و سه عی و سه ری خو تاشین یان کورت کردنه وه) وه له باسی (پایه و فەرزو سوننه ته کانی حه ج) یش به وردی باسی نه و کرده وانه مان کرد، لیږه دا پیویست به دوو باره کرده وه و درنږه پیدان ناکات، چونکه هه موو نه و شتانه ی که له کرده وه کانی حه ج دا فەرز یان سوننه تن، له عومره ش دا مه گهر به ده گمه ن نه گهرنا به هه مان شیوه ن.

که واته لیږه دا هر به کورتی پایه و فەرزه کانی عومره ده خینه پروو:

پایه کانی عومره:

زانا یان له باره ی پایه کانی عومره وه پایان جیا وازه، هه یانه ته نیا (طه و اف) به پایه ی عومره ده زانی و کرده وه کانی دیکه ی به فەرزو سوننه ت داده نئ، وه هه شیانه هر چوار کرده وه کانی به پایه ده زانی! ^{۲۰۲}

به لام واپی ده چی نه و پایه ی که ده نئ:

۱- نېحرام به ستن.

۲- طواف کردن (سوړانه وه به ده وری که عبه دا حوت جاران).

۳- هاتن و چوونی نیتوان صفا و مه پوه.

سئ پایه کانی عومره ن، له هه موو پایه کانی دیکه راست ترو به لگه دار تر بیت.

فەرزه کانی عومره:

فەرزه کانی عومره ش نه م دو وانه ن:

۱- نېحرام به ستن له میقات.

۲- سه ری خو تاشین یان کورت کرده وه ی (الخلق أو التقصیر).

شایانی باسی شه که پیاو و نافره ت له عومره دا جیا وازی یان نیه مه گهر له پوشاکی نېحرام دا، وه حه ج و عومره ش وهک یه کن له و شتانه دا که نېحرامیان پی ده شکئ و حه ج و عومره یان پی هه لده و شیتته وه، یان حه ج و عومره یان پی هه لئاو شیتته وه به لام قه ده غه ن و فیدیه پیویست ده که ن.

^{۲۰۲} بېروانه: (المفصل) ۳۷۱، وه: (الوجیز فی فقه السنه والکتاب العزیز) ص ۲۶۰، ۲۶۱.

وه پيښه مېږي خوا ﷺ له ژيانې دا بهس يه كه حه جى كړدوه كه حه جى مالئاوايى بووه، به لام چوار عومړه ي كړدوون، وهك (بخاري) له هركام له (ابن عمرو و عائشة و انس بن مالك) هوه خواليان پازي بن گيږاويه ته وه، كه نه مه يه كيڅ له و پړوايه تانه يه:

* (عن قتادة سألت أنسا رضي الله عنه كم اعتمر النبي ﷺ؟ قال: أربع: عمرة الحُدَيْبِيَّة في ذي القعدة حيث صَدَّه المشركون، وعمرة من العام المُقْبِل في ذي القعدة حيث صالحهم، وعمرة الجِفرانَة اذ قسم غنيمة - أراه - حنين، قلت: كم حج؟ قال: واحدة) رواه البخاري.^{٢٠٣}

واته: له نه سم پرسى - خوا ليى پازي بى - پيښه مېږي ﷺ چه ند عومړه ي كړدوون؟ گوتى چوار عومړه ن: - يه كه ميان - عومړه ي حوده يي يه له (ذوالقعدة) دا كه هاوبه شى په يدا كه ره كان گيږاينه وه، وه - دوو ميان - عومړه يه كه له سالى داهاتودا هر له مانگى (ذوالقعدة) دا كه له گه ليان - واته له گه ل هاوبه شى بى خوادانه ره كان دا - پڼك كه وتبوو، وه - سييه ميان - عومړه ي جيعرانه كه ده سته كوتى - لام وايه - حونه ينى دابه ش كړد، - (قتادة) ده لى - گوتم: چه ند حه جى كړدوون؟ گوتى: يه كيڅ.

جا دياره نه نه س به پړواله ت بهس سى عومړه ي باس كړدوون، به لام وهك (الحافظ ابن حجر العسقلاني) گوتوويه تى: ^{٢٠٤} وا دياره نه نه س خوا ليى پازي بى نه وه عومړه يه ي كه پيښه مېږي خوا ﷺ له گه ل حه جى مالئاوايى دا كړدوويه تى له بهر زنده ناشكرايوون و زانرانى به پيوستى نه زانيوه باسى بكات.

جا خوښه رى خوښه ويستا!

ليړه دا كوټايى بهم به ندى چواره مه دينن كه له پراستى دا گه وره ترين و گرنه ترين باسو بابه ته كانى چواره مين درووشمى خواپه رستى (حه ج و عومړه) پڼك دينى و به كاكله و جه هورى به نده كانى ديكه داده نرى، وه به پشتيوانى خوا ده چينه سهر تويزينه وه و باسى به ندى پيښه م (نه و شتانه ي كه له ماوه ي ئي حرام دا قه ده غه ن).

ameer.maktab@yahoo.com

/AliBapir

/AliBapir

/MediaAmeerOffice

www.alibapir.net

^{٢٠٣} بېروانه: (فتح الباري) ج ٤ ص ٤٣٥.

^{٢٠٤} بېروانه: همان سرچاوه بهرگ، ص ٤٣٥، ٤٣٦.

به ندى پيڻجه م نهو شتانهى كه له ماوهى ئيحرام^۱ چه رامن

نهو شتانهى كه له ماوهى ئيحرام دا له باباى حاجى و عومره كهر (الحاج والمعتمر) قه دهغه (محظور)ن به گشتى پيڻج جوړن:

۱- پوښىنى بهرگو و پوښاكى ناسايى كه ته قه ل و دروومان يان جيندار (بديل) ي نهوئى هه بى وهك قوچپه و زيرزه و قرتينه (لُبْسُ الْمُخِيطِ و مَافِي مَعْنَاهُ) ^{۲۰۰}.

۲- خزمهت كردنى جهسته (ترفيه البدن) به هه رشيته وهكه له شيوه كان، وهك خو بوغوش كردن و لا بردنى موو و كردنى نينوك و .. هتد.

۳- له گه ل هاسه ردا جووت بون (جماع الزوجة) كه نه مه يان و پراى قه دهغه بوونى مايه ي تيكدان و هه لوه شانده وهى حه ج و عومره شه.

۴- هه ر قسه و كرده وهكه له خودى خو دا خراپ، يان له گه ل كه شو هه وا (مناخ) ي حه ج و عومره دا نه گوځاو، وهك: دم به دمه و شه ره قسه (جدال) و جنيو گالته پى كردن (استهزاء) و نازاردان، وه قسه و باسى جينسى و ده ستبازى له گه ل هاسه ردا و خوازيتنى ژن و ماره كردنى و لى ماره كرانى.

۵- راووشكار (الصيّد) و كوشتنى هه ر گيانداريك جگه له واندهى كه شه رع پى داوه بكوژرين.

جا نيستا با له بهر تيشكى چهند ده قىكى قوربان و سوننه ت دا هه ركام له و پيڻج شتانه بتويزينه وه و پوون بكه ينه وه:

ameer.maktab@yahoo.com

/AliBapir

/AliBapir

/MediaAmeerOffice

www.alibapir.net

^{۲۰۰} بېروانه: (المجموع) ج ۷ ص ۲۲۸، ۲۲۹، كه گوتويه تى: (وانما يحرم عليه لبس المخيط وما في معناه)، واته: وه بنگومان ته نيا پوښىنى شتى دوو راو و هه رشتيك كه وهك وى بى، لى قه دهغه كراوه. (ناشكراشه كه قوچپه و زيرزه و قرتينه و... هتد له پريزى ته قه ل و دروومان و وهك وى و جيندار (بديل) و وى بويه هه مان حوكميان هه يه)، نه مه ش زانايان له سه رى يه كده ننگن، بېروانه: (الفقه الاسلامي) ج ۳ ص ۲۲۹۲.

www.alibapir.net

۱- پوشینی بهرگ و پوشاکی ئاسایی تهقه‌لدار (لُبْسُ الْمَخِيط):

ئهمه چه‌ند ده‌قیك له‌وباره‌وه:

* (عن ابن عمر رضي الله عنهما أن رجلاً قال: يا رسول الله ما يلبس المخرم من الثياب؟ قال رسول الله ﷺ: لا يلبس القمص ولا العمامة ولا السراويلات ولا البرانس ولا الخفاف، إلا أحد لا يجد ثعلين فليلبس خفين وليقطعهما أسفل من الكعبين، ولا تلبسوا من الثياب شيئاً معه زعفران أو ورس) رواد البخاري ومسلم وابوداود والنسائي.

جا له‌به‌ر ئه‌وه‌ی ئیمه له‌سه‌ره‌تای به‌ندی چواره‌م دا ئهم فهرمووده‌یه‌مان ته‌رجه‌مه کردوه و شی کردوته‌وه لی‌ره دووباره‌ی ناکه‌ینه‌وه، به‌لام پی‌ویسته ئه‌وه بگوتری که زۆربه‌ی^{۲۰۶} هه‌ره‌زۆری زانایان له‌سه‌ر ئه‌وه پێک که‌وتوون که ئه‌گه‌ر که‌سیک نه‌عل و په‌شته‌مالی چنگ نه‌که‌وتن مۆله‌ت دراوه که پێلاو شه‌پوال ده‌پێ بکات بێ ئه‌وه‌ی ده‌ستکاری یان بکات و بیان دپێ، به‌لگه‌شیان ئهم ده‌قه‌یه:

* (عن ابن عباس رضي الله عنهما قال: سمعت رسول الله ﷺ يخطب بعرفات: مَنْ لَمْ يَجِدِ الثَّعْلَيْنِ فَلْيَلْبَسِ الْخَفَيْنِ، وَمَنْ لَمْ يَجِدْ إِزَارًا فَلْيَلْبَسْ سَرَاوِيلَ الْمُخْرَمِ) رواد البخاري ومسلم واصحاب السنن الا ابن ماجة.

واته: له‌پێغه‌مبه‌ری خوام ﷺ بیست که له‌عه‌ره‌فات وتاری ده‌دا: ده‌یفه‌رموو: هه‌رکه‌سیک دوو نه‌علی چنگ ناکه‌ون با دوو گۆزێ چهرم (خُفّ) که بێگومان پێلاویش ده‌گریته‌وه ده‌پێ بکات، وه هه‌ر که‌سیک په‌شته‌مالی خوار پشتی‌ندی چنگ ناکه‌وی باشه‌پوال ده‌پێ بکات، بۆ بابای ئی‌حرام گرتوو.

دیاره هه‌رکام له‌سه‌رداپوشین (تغطية الرأس) بۆ پیاوی خاوه‌ن ئی‌حرام و ده‌ست و ده‌م و چاو داپوشین (تغطية اليدين والوجه) ی ئافه‌رتی خاوه‌ن ئی‌حرامیش قه‌ده‌غه‌ن به‌لام بۆ ئافه‌رت ئه‌گه‌ر مه‌ترسی ته‌ماشاکران (خوف الفتنة) ی هه‌بێ زۆربه‌ی هه‌ره‌زۆری زانایان به‌دروست (جائز)ی ده‌زانن که پووی خۆی بپوشی، وه له‌سه‌ره‌تای به‌ندی چواره‌م دا ئه‌و مه‌سه‌لانه‌مان به‌به‌لگه‌کانیا‌نه‌وه خستوونه‌پوو بۆیه لی‌ره دووباره‌یان ناکه‌ینه‌وه.

^{۲۰۶} بپوانه: (المجموع) ج ۷ ص ۲۳۵، ۲۳۶ وه: (الفقه الاسلامي) ج ۳ ص ۲۲۹۲، ۲۲۹۳. وه بپوانه: (الوجيز). ص ۲۵۱، وه: (المغني والشرح الكبير) ج ۳ ص ۲۲۷۲ تا ۲۷۵، به‌لام شایانی باسه که بۆ گۆزێ چهرم (خف) و پێلاو زۆربه پايان وایه که پی‌ویسته مه‌تا خوار گۆزێنگ بپێن ئه‌گه‌رنا فیدی‌یه ده‌که‌ویتته سه‌ر، هه‌رچه‌نده من پێم وایه پایه‌که‌ی دیکه‌ی به‌هێزتره‌و وه‌ک لایه‌نگرانی ئه‌و پایه‌ش گوتوویه‌نه ئه‌و فهرمووده‌یه‌ی که‌باسی بپێن (قطع) ناکات مادام له‌ (عه‌ره‌فات) گوترا بێ (ناسخ)ی ئه‌وه‌ی پێشه‌وه‌یه که بپێن (قطع)ی تێدا‌یه، ده‌شتوانین بڵێن: بپێنی پێلاو (خف) هه‌ر سو‌ننه‌ته ئه‌گینا بپێنیش دروستن.

ههروهه ها سه رجهم زانایان له سه ره نه وهش یه کدهنگن که بابای خاوهن ئیحرام بۆی ههیه قایش یان هه شتیکی دیکه بکاته پشتیند بۆ به ستنه وهی په شته مالی خوار پشتینه (ازار) ی و هه لگرتنی پاره و شتی و^{۲۰۷} وه له سه ره نه وهش یه کدهنگن که بۆی ههیه له بهر برین یان سه رماو گه رما سه ری داپوشن، به لام رایان وایه که فیدییه ده که ویتته سه ر^{۲۰۸} چونکه خوای کار به جی فه رموویه تی: (فَمَنْ كَانَ مِنْكُمْ مَرِيضًا أَوْ بِهِ أَذًى مِنْ رَأْسِهِ فَفِدْيَةٌ مِنْ صِيَامٍ أَوْ صَدَقَةٍ أَوْ نُسْكَ) البقرة: ۱۹۶.

۲- خزمهت کردنی جهسته (ترفيه البدن) :

ئه مهش چه ند ده قنیک له و باره وه:

* (عن ابن عمر رضي الله عنهما قال: قام رجل الى النبي ﷺ فقال: من الحاج؟ فقال: السَّعْيُ التَّغْلُ) رواه الترمذي وابن ماجة.

واته: پیاویک هه ستاو هاته لای پیغه مبه ر ﷺ و گو تی: حاجی کی یه؟! فه رمووی: بابای سه رو قژ هالۆزو چلک نه.

له م فه رمووده یه وه ده رده که وئ که هه ر شتیک پیچه وانه ی چلکنی و قژ برژو ئالۆز بوون و درۆین بوون و تۆزو خۆلای و ئاره قاوی بوون بئ، له کاتی ئیحرام هه بوون قه ده غه یه، هه ربۆیهش تیکرای زانایان خۆبۆنخۆش کردن و موو له خۆکردنه وه و نینۆک کردنیان به چه پام، به شیکیشیان خۆشۆردنیان به مه به سستی پاک و خاوینی دیسان به قه ده غه زانیوه، خوای په وهر دگاریش له و باره وه فه رموویه تی: (لَمْ يَقْضُوا تَفَثَهُمْ وَلَوْ فُروا لُدْرَهُمْ وَلَيَطُفُوا بِالْبَيْتِ الْعَتِيقِ) الحج: ۲۹، واته: پاشان با به هو ی ئیحرام شکاندن یه که مه وه (التحلل الاصغر) - چلک و چه پریان لاهرن، (مه به ست سه رتاشین و نینۆک کردن و خۆشۆردن و خۆگۆرینه) وه با قوربان یه کانیا ن سه ربهرن، وه با طه وافی مالی له میژینه ی خوا - بکه ن. له م ئایه ته به پیژه شه وه ده رده که وئ که هه تا دوا ی ئیحرام شکاندن خزمه تکردنی جهسته و پاک و خاوین کردنه وه ی به هه ر شیوه یه ک بئ پیچه وانه ی حاله تی له ئیحرام دا بوونه، چونکه وشه ی (تَفَثٌ) به مانای چلک و چه په رو تۆزو خۆل درۆینی دی^{۲۰۹}.

^{۲۰۷} به وانه: (المجموع) ج ۷ ص ۲۲۹، که گو تویه تی: (وَلَهُ ان يَتَقَلَّدَ المصحف وحمائل السيف وان يَشْدُ الهميان والمنطقة في وسطه ويلبس الخاتم ولا خلاف في جواز هذا كله.. و به قال العلماء كافة الا ابن عمر في اصح الروايتين عنه فكرهها)، وه به وانه: (المغني...) ج ۳ ص ۲۷۷ تا ۲۷۹.

^{۲۰۸} به وانه: (المجموع) ج ۷ ص ۲۳۲، وه به وانه: (الفقه الاسلامي) ج ۳ ص ۲۲۹، ط ۴.

^{۲۰۹} به وانه: (المعجم الوسيط) وشه ی (تَفَثٌ).

دەربارەى بۇنى خوش بەکارنەھىنانىش پىغەمبەرى خوا ﷺ فرمويەتى: (وَلَا تَلْبَسُوا مِنْ الثِّيَابِ شَيْئاً مَسَّهُ زَغْفَرَانٌ أَوْ وَرْسٌ) متفق عليه، كە پىشتەر مانامان كىردو و پوونمان كىردوتەو كە (زەغفەرەن و ورس) یش دوو جۆرە گول و گىاى بۇنخۆش.

هەروەها پىغەمبەرى خوا ﷺ لەبارەى بابايەكى حاجىيەو كە خوشترەكەى فرىي دابوو و ئەستۆى شكابوو مردبوو فرمويەتى: (لَا تَحْنَطُوهُ وَلَا تَحْمَرُّوا رَأْسَهُ فَإِنَّهُ يُبْعَثُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ مُلَبَّيًّا) رواه البخاري ومسلم وأبو داود والنسائي.

واتە: كە نوو طى تى مەدەن وە سەرى دامە پۆشن، چونكە پۆژى دوايى بە (لبیک اللہم لبیک...) گوتنەو زىندوو دەكریتەو.

دەربارەى لا بردنى مووى جەستەش چ ەى سەر چ ەى شوینەكانى دىكەى جەستە خواى پەرەردگار فرمويەتى: (وَلَا تَخْلُقُوا رُعُوسَكُمْ حَتَّى يَبْلُغَ الْهَدْيُ مَجْلَهُ....) (البقرة: ۱۹۶، واتە: وە سەرتان مەتاشن ەتا قوربانىيەكان دەگەنە شوینى خويان... هەروەها وەك (ابن المنذر) گوتويەتى: ^{۲۱۰} زانايان لەسەر ئەو یەك دەنگن كە باباى خاوەن ئىحرام نینۆك كىردنى لەسەر قەدەغە كراوە.

دەربارەى خوشۆردنىش وەك پىشتەر نامازەمان پى كرد، زانايان پايان جياوازەو هەرچى شافىعیيەكان و حەنبەلىيەكان بە دروستى دەزانن ئەگەر بە صابوونىش بىت، بەلام بە مەرجىك سەرى شانە نەكات و نەھیلن موو لە جەستەى ەلۆەرن، بەلام حەنەفىيەكان بە صابوون و وینەى ئەو بە دروستى نازانن، وە مالىكىيەكانىشى مەگەر بۆ خو فینك كىردنەو ئەگەرنا بە هیچ شىوێەك بۆ خو خاوین كىردنەو بە دروستى نازانن، واش دیتە بەرچاو كەپاى مالىكىيەكان لەپاىەكانى دىكە بەلگەدارتر بى و بىگومان سەلامەتى و دووربینى (احتياط) یشى تىدايە. ^{۲۱۱}

بەلام چەوركىردن (ادھان)ى جەستە، ئەو وەك (ابن المنذر) گوتويەتى: ^{۲۱۲} زانايان لەسەر دروست بوونى یەك دەنگن، بەلام بە مەرجىك بە مەبەستى بۇنخۆشى نەبیت.

هەروەها زانايان لەسەر ئەو شەك دەنگن كە باباى ئىحرام بەستوو هیچ جۆرە خواردنەو خۆراكىكى لى قەدەغە نەكراوە مەگەر لەئەسل دا حەپام و ناشەرى بىت. ^{۲۱۳}

^{۲۱۰} بېروانە: (المعجم) ج ۷ ص ۲۲۳، بەلام (داود الظاهري) گوتويەتى: نینۆك كىردن دروستەو فیدیەشى ناوئ، كەواتە ناگونجىن بلىن زانايان لەوبارەو یەك دەنگن، مەگەر وەك (نوي) گوتويەتى گوتى بە (داود) نەدرئ! كە من ئەو پايم پى پاست نیە.

^{۲۱۱} بېروانە: (الفقه الاسلامي) ج ۳ ص ۲۳۰، وە بېروانە: (المغني والشرح الكبير) ج ۳ ص ۳۰۶، ۳۰۷.

^{۲۱۲} بېروانە: (المجموع) ج ۷ ص ۲۵۰.

^{۲۱۳} ەمان سەرچاوەو بەرگ.

۳- چوونه لای هاوسهر (جماع الزوجة):

خوای پهروهردگار فهرموویه تی: (الْحَجُّ أَشْهُرٌ مَّغْلُومَاتٌ فَمَنْ فَرَضَ فِيهِنَّ الْحَجَّ فَلَا رَفَثَ وَلَا فُسُوقَ وَلَا جِدَالَ فِي الْحَجِّ) البقرة: ۱۹۷.

واته: کاتی چهج کردن چهند مانگینکی زانراون جا ههرکه سیک چهجی تییان دا لهسهرخوی پیویست کرد، نهوه نابین جیماع و گوناح و دم بهدمه بکات لهکاتی چهج کردن دا.. مانا لئیدانهوهی (رَفَث) یش بهچوونه لای هاوسهر (جماع الزوجة) لییره دا پای (ابن عمر وابن عباس و عطاء بن ابي رباح و عطاء بن يسار و مجاهد والحسن البصري و النخعي و الزهري وقتادة)^{۲۱۴} یهو بهلگهی راستی شو تهفسیرهش نهوهیه که وشهی (رفث) لهشونینکی دیکهش لهقورپان دا هاتوه که مهبهست پیی (جماع) ه: (أَحِلَّ لَكُمْ لَيْلَةَ الصِّيَامِ الرَّفَثُ إِلَى نِسَائِكُمْ) البقرة: ۱۸۷.

وهک پیشتریش گوتمان (جماع) وپرای چهرامی بهکهی دهبیته هوئی تیکدان و ههلوه شاندهوهی چهج و عومرهش، (ابن المنذر) لهوبارهوه گوتوویه تی: ^{۲۱۵} (أَجْمَعَ أَهْلُ الْعِلْمِ عَلَى أَنَّ الْحَجَّ لَا يَفْسُدُ بِأَتْيَانِ شَيْءٍ فِي حَالِ الْإِحْرَامِ إِلَّا الْجَمَاعَ)

واته: زانایان لهسهر نهوه یهکدهنگن که لهکاتی ئیحرام دا چهج ههروهه عومرهش بیجگه لهجیماع بههیچ شتیکی دیکه -ی قهدهغهکراو - تیک ناچئ. دیاره ئیمه دوایی باسی فیدیوه (کفارة) ی کردنی ههرکام لهشته قهدهغهکراوهکان دهکین، بویه لییره لییان دهگه پین و بو نهوئیان ههلهدهگرین.

۴- ههر قسهو رهفتاریکی گوناح، یان نهگونجاو لهگهل حاله تی ئیحرام دا: خوای بهرزو مهزن لهوبارهوه فهرموویه تی: (الْحَجُّ أَشْهُرٌ مَّغْلُومَاتٌ فَمَنْ فَرَضَ فِيهِنَّ الْحَجَّ فَلَا رَفَثَ وَلَا فُسُوقَ وَلَا جِدَالَ فِي الْحَجِّ ...) البقرة: ۱۹۷.

که پیشتر مانامان کرد، جا ههرچهنده زوربهی زانایان وایه که مهبهست له (رفث) جیماعه، بهلام بیگومان پیشهکی یهکان (مقدمات) ی جیماعیش دهگریتهوه وهک پوانین (نظر) و ماچ کردن و دستبازی (ملاعبة) و .. هتد، ههربویهش زوربهی ^{۲۱۶} ههره زوری

^{۲۱۴} بیوانه: (المفصل في احكام المرأة والاسرة) ج ۲ ص ۲۹۹.

^{۲۱۵} بیوانه: (المغني) ج ۳ ص ۳۱۵.

^{۲۱۶} بیوانه: (المجموع) ج ۷ ص ۲۵۴ تا ۲۵۸، نهوه پای تیکرای زانایانه جگه له (ثوري ابو حنيفة) که نهوه سن شتانه یان بهموباح زانیون، بهلام پای جهماوهر بهلگهکی بهمیزتره، وهک (نوي) پوونی کردوتهوه.

زانایان هرکام له خوازینی (خطبة) و ماره کردن (نکاح) و لی ماره کردن (إنکاح) یشیان بو بابای خاوهن ئیحرام به قه دهغه داناوه، پیغه مبریش ﷺ له وباره وه فرموویه تی: (عن عثمان رضي الله عنه أن النبي ﷺ قال: لا يَنْكِحُ الْمُحْرِمُ وَنِكَاحُ وَلَا يَخْطُبُ) رواء مسلم والنسائي وأبو داود والترمذي. واته: خاوهن ئیحرام نه ژن ماره دهکات نه له خه لکی ماره ده بری نه خوازینی دهکات. ئاشکراشه که وشه ی (فسوق) هه موو جوړه گوناح و خراپه یه کی زمانی و کرده یی ده گریته وه که یه کیکیان دم به دمه و شهره قه سه (جدال) یه، به لام بویه به تایبه تیش باس کراوه چونکه له کاتی سه فهدا زه مینه ی په یدابوون و سه ره لدانی له بارتره و زیان و شوینه واری خراپیشی له سه ر هاوه لایه تی (رفاقة) دیارترین و زورجار ده بیته مایه ی له یه ک تران و له یه ک دابرانی هاوه لان.

۵- پاووشکار کردن له زهوی ووشکانی دا:

خوای په نهان بین فرموویه تی: (وَحَرَّمَ عَلَيْكُمْ صَيْدُ الْبَرِّ مَا دُمْتُمْ حُرُمًا) المائدة: ۹۶. واته: وه پاوکردنتان له ووشکانی دا لی قه دهغه کراوه هه تا له ئیحرام دا بن. قه دهغه بوونی پاووشکاریش له کاتی ئیحرام دا زانایانی ئوممهت له سه ری یه کده نگن وهك (نووي) گوتوویه تی.^{۲۱۷}

ئنجا هه وهك چو ئه سلی پاوکردن (اصطياد) قه دهغه یه، خواردنی گوشتی نیچیری پویش به هه مان شیوه، جا چ ئه و نیچیره خو ی پاوی کردی، چ بویان پاوکردی، وه چ به هر شیوه یه ک له شیوه ئاشکراو په نهان کان دهستی هه بووی له گرتن و کوشتن و پاوکردنی دا.^{۲۱۸}

به لام ئه گه هر هیچ دهستی تییدا نه بووی ئه وه هیچ ئیشکال له گوشت خواردنه که ی دا نیه،^{۲۱۹} به لکه ی ئه وهش که پابرد پووداوی (ابو قتادة) یه خوالی پازی بن که (بخاري و مسلم) گیراویانه ته وه و پوخته که ی ئه وه یه که سالی حوده یی یه (عام الحديبية) کاتیک که پیغه مبرری خواو ﷺ هاوه لانی به پیزی خوالیان پازی بن ئیحرامیان به ستوه و (ابو قتادة)

^{۲۱۷} بېوانه: (المجموع) ج ۷ ص ۲۶۰ تا ۲۷۱، که فرمووده ی ناوبراوی به زوربه ی پوایه ته کانی و بیره (لفظ) مکانی یه وه میناوه و زوربه یان (بخاري و مسلم) له سهریان یه کده نگ (متفق) نو ئه وانی دیکه ش لی

(بخاري) یان (مسلم) ن.

^{۲۱۸} هه مان سه رچاوه ی پیشوو.

^{۲۱۹} هه مان سه رچاوه ی پیشوو.

جاری ئیحرامی نه به ستوه، که ره کیوی به کی دیوه و په لاماری داوه و کوشتوویه تی و هرچه نده داوی هاوکاری له هاوه لآن کردوه، به لام هیچیان هاوکاری یان نه کردوه، جا دوی نه وهی هه موویان لیان خواردوه له وباروه له پیغه مبهریان ﴿پرسیوه، نه ویش فرموویه تی: (کَلُوهُ حَلَالٌ) واته: بیخون، حلاله، هروها له هه مان دهق و پوداودا هاتوه که پیغه مبهری خوا ﴿فرموویه تی:

(هل منكم أحدٌ أمره أن يتخملَ عليه وأشار إليه؟)

واته: نایا هیچ کامتان پیی گوت که په لاماری بدات وه نامارهی بو لاکرد؟!

شایانی باسیشه که زانایان له سر شهوهش یه کده ننگن که بابای خاوهن ئیحرام بوی هیه هه رجوره نارته و گیاندارو په پوره ریکی مالی بکوژیته وه، هروها بوی هیه له دریا دا پاو بکات و نیچیری دریا یی بخوات، چونکه خوی زانا فرموویه تی: (أَجِلْ لَكُمْ صَيْدُ الْبَحْرِ وَطَعَامُهُ مَتَاعًا لَكُمْ وَلِلسَّيَّارَةِ ...) المائدة: ۹۶.

واته: نیچیری دریا یی و خواردنه منی دریاتان بو حلال کراوه که لک و سووده بو خوتان و بو کاروان و ریبوار.

هروها بابای خاوهن ئیحرام بوی هیه هه گیاندارو زینده وهریکی درنده و زیانبه خش بکوژی و له خوی دور بخاته وه، به لگه شیان کومه لیک فرمووده ی پیغه مبهری خوان ﴿بو وینه:

(عن عائشة رضي الله عنهما أن رسول الله ﷺ قال: حُتِمَ من الدوابِّ كُلُّهُنَّ فَاسِقٌ يَقْتُلُهُنَّ فِي الْحَرَمِ: الْغُرَابُ وَالْحِدَاةُ وَالْعَقْرَبُ وَالْفَارَةُ وَالْكَلْبُ الْعَقُورُ متفق عليه.

واته: پینج گیاندار که هه موویان خراپه کارن بابای خاوهن ئیحرام له حهرهم دا بوی هیه بیانکوژی: قه له پشه (یان قه له به له که) و باشو و دوویشک و مشک و سهگی خه لک گر. شایانی باسیشه که زوربه ی^{۲۲۰} زانایان رایان وایه که جگه له پینج گیانداره هه گیاندارو زینده وهریکی دیکه ش که زیانبه خش بیت هه مان حوکی هیه، وه مار (حیة) که له (صحیح مسلم) یش دا هاتوه و گورگ و شیرو پلنگ و زهرده و آله و ژهنگه سووره و نه سپی و کینچ و... هتد.

^{۲۲۰} برهانه: (فتح الباری) ج ۴ ص ۵۱۲، که گوتوویه تی: (وذهب الجمهور كما تقدم الى الحاق غير الخمس بها في هذا الحكم).

ههنديکيشيان^{۲۲۱} کوشتنی کيچ و ئهسپي و رشک بهناپهسهند (مکروه) دهزانن چونکه پيچهوانه ي حاله تي حه ج کردن و ئيحرامه و، جورتيکه له خزمه تکردني جهسته (ترفيه الجسد) ، وه ده لين هه رکه سيک ئهسپي و کيچ له خوي بکوژي و باشه ئه گهر پارووه خواردنيکيش بيت فيديه بدات *.

پيويسته ئه وه ش بگوتري که سهرجه م يان لاني که م زوربه ي زانايان کوشتنی چه ند گيانداريک له هه موو حاليک دا به حه پام ده زانن و کوشتنی هه ر گياندارو زينده وه ريکي بي زيانيش به لاي که مه وه به ناپه سه ند (مکروه) ده زانن، له و باره شه وه چه ند ده قيک له سوننه ت به به لگه ديننه وه بۆ ويته:

* (عن ابن عباس رضي الله عنهما أن النبي ﷺ نهى عن قتل أربع من الدواب: النملة والنحلة والهُذُودُ والصُرَدُ) رواه ابوداود باسناد صحيح على شرط البخاري ومسلم.

واته: پيغه مبه ر ﷺ کوشتنی چوار گيانداري قه ده غه کردوه: ميرووله و هه نگ و په پوو سليمانه و صوره د^{۲۲۲}.

دياره بۆق (ضفدع) و په ره سيلکه و حاجي له ق له ق و شه مشه مه کویره ش هه مان جوړن و هه مان حوکميشيان هه يه،^{۲۲۳} هه روه ها هه ر گيانداريکي ديکه وه ک وانيش.

* ئه و فهرمووده يه ي که باسي گه زراني يه کيک له پيغه مبه ري خوا ﷺ له لايه ن ميرووله يه که وه و فهرمان کردني به سووتاندني شاره ميرووله که و گله يي لي کراني له لايه ن خواوه، ده کات، که (بخاري و مسلم) له (ابوهريرة) يان گيپراوه ته وه.

ameer.maktab@yahoo.com

/AliBapir

/AliBapir

/MediaAmeerOffice

www.alibapir.net

^{۲۲۱} بهوانه: (المجموع) ج ۷ ص ۲۸۵.

* بهوانه: (المجموع) ج ۷ ص ۳۱۷.

^{۲۲۲} صوره و (الصرد) وه (المعجم الوسيط) ص ۵۱۲، گوتويه تي: بالنده يه كي سه رو دهنوك زله له چۆله که گه وره تره و ميش و مه گه زو زينده ورو شتي و ده خوات و پاو ده کات.

^{۲۲۳} سه رچاوه ي پيشوو هه مان به رگ، ص ۲۸۴.

به ندى شه شه

ئهو شتانهى كه له ماوهى ئيحرام دا موباح و پهوان

خوينهري به پړيز: له به ندى پيشودا به گوشراوى باسى ئه و شتانه مان كرد كه له كاتى ئيحرام هه بوون دا قه دهغه ن و به كردنيان فيديه پيوست ده بئ، جا ئه وه ليزهش دا سهرجه م ئه و شتانه ده خهينه پوو كه له كاتى ئيحرام دا موباح يان ئه و په پى ناپه سه ند (مكروه) ن به پاي هه نديك له زانا يان ئينسان به كردنيان گونا حبار نابئ و فيديه ي ناكه ويته سهر:

١- خوشوردن:

زانا يان له سهر ئه وه يه كدهنگن كه شتيكى موباح و په وايه باباي ئيحرام گرتوو به ئاوى خوى بشوات و خويشى له ئاوى دا نقووم بكات، (نووي) له (ماوردي) يه وه هيئاويه تى كه ئه م مه سه له يه زانا يان تييدا جيا وازنين،^{٢٢٤} به لگه شيان ئه و دهقه يه كه (بخاري و مسلم) له (ابو ايوب) وه گنراويا نه ته وه: (عن أبي أيوب رضي الله عنه: رأيت رسول الله ﷺ يَغْتَسِلُ وهو مُحْرِمٌ) واته: پيغه مبهري خوا م ﷺ بينى كه له كاتي ك دا له ئيحرام دا بوو خوى ده شورى.

به لام وهك پيشتريش باس مان كرد (ابو حنيفة و مالك) پايان وايه كه ئه گهر به صابوون و شتى وا بيت و به مه به ستى خو خاوين كردنه وه و چلك و چه په پ لابردين بئ دروست نيه و فيديه شى ده كه ويته سهر،^{٢٢٥} منيش هه رچه نده له به ندى پيئجه م دا ئه م پايه م پئ په سه ند تر بوو به به لگه ي ئه وه كه له سهرجه م دهقه كاندا وا ده بينرئ كه توژو خو لاوى بوون و چلكنى و دروئينى له حه جئ دا شتيكى ويستراوين، به لام ئيستا ده ليم: مادام فه رمووده ي راست (صحيح) هه بئ كه پيغه مبهري ﷺ خوى شورده، هه روه ها مادام فه رمووده ي راست هه بئ كه پيغه مبهري ﷺ فه رمانى كردوه حاجى يه كه كه ولا خه كه ي فبرئى داوه و مردوه به ئاوو سيدر^{٢٢٦} بشورئ (.. إغسلوه بماء وسخن) متفق عليه، كه واته ناچارين بلين هه ر پاي زوربه كه (شافعي و احمد وابن المنذر) يان له نيودان راست تره و ئه و په پى به كارهيئانى صابوون و لابردينى چلك و چه په پ ناپه سه ند (مكروه) ه، به لام ناتوانين بلين: هه رامه.

^{٢٢٤} بروه: (المجموع) ج ٧ ص ٣١٨.

^{٢٢٥} هه مان سهرچاوه و بهرگ لاپه ره، وه بروه: (المفصل) ج ٢ ص ٣١٩ تا ٣٢١.

^{٢٢٦} سيدر گه لاي دره ختى (نيق) ه.

۲- چوونه ژیر سیبهر و سیبهر له خوکردن:

نهمیش زوږبه ی زانایان به موباحی دهمزانن و هندیکیشیان به ناپه سهندو هندیکیشیان
 بؤ که سینک که له حاله تی پئی کردن (سیر) دابئ به دروستی نازانن، به لام بؤ بابای دانیشتونو
 به دروستی دهمزانن، به لام بینگومان پای زوږبه که (شافعی و ثوری و ربیعه و ابن عینیة و ابن
 المنذر) یان له نیودان پاست تره، چونکه وهک (ابن المنذر) گوتوویه تی: هیچ دهقیکی
 پاست له وباروه نیه که قه دهغه ی کردبیت و همرشتیکیش که بؤ بابای ئیحرام نه گرتوو
 (حلال) په وایی، بؤ ئیحرام گرتوو (محرّم) ش په وایه مه گهر دهقیکی پاست (صحیح)
 پیشگیری لی بکات. ^{۲۲۷}

ننجا ویرای نهمه ش دهقی پاست هیه که پیغه مبر ۞ سیبهری لی کراوه:
 * (عن أم الحصين رضي الله عنهما قالت: حَجَّجْتُ مع النبي ۞ حَجَّةَ السَّوْدَاعِ فَرَأَيْتُ أُسَامَةَ وَبِلَالًا
 وَأَحَدَهُمَا آخِذًا بِخِطَامِ نَاقَةِ النَّبِيِّ ۞ وَالْآخَرُ رَافِعٌ ثَوْبَهُ يُسْتَرُّهُ مِنَ الْحَرِّ حَتَّى رَمَى جَمْرَةَ الْعَقَبَةِ) رواه مسلم.
 واته: له گهل پیغه مبردا ۞ حه جی مالناوایی (حجة الوداع) م کرد، جا (اسامة و بلال) م
 بیلی خوا لی یان پازی بی یه کیکیان پشیمه ی حووشتره کی پیغه مبر ۞ به دهسته وه بوو،
 ئوی دیکه شیان پوشاکه کی خوی بلیند راگرتوو له بهر گهرما سیبهری لی ده کرد هتا
 بهردووچکه کانی به جه مری عهقه به دادن.

۳- سه روپیش شانه کردن و خو خوراندن به نینوک:

زانایان له سهر نه وه یه کدهنگن که دروسته بابای ئیحرام گرتوو بینجگه له سهر و پشی
 هه موو جهسته ی بخورینن، ^{۲۲۸} به لگه شیان نهم دهقیه که (مالک) له (موطا)
 داهیناویه تی: ^{۲۲۹}

* (عن علقمة بن أبي علقمة عن أمه أنها قالت: سَمِعْتُ عائشة زوج النبي ۞ تُسَالُ عن
 الْمُحْرَمِ: أَيَحْكُ جَسَدَهُ؟ قَالَتْ نَعَمْ فَلْيَحْكُكُهُ وَلْيَشْدُ وَلَوْ رُبِطَتْ يَدَايَ وَلَمْ أَجِدْ إِلَّا رِجْلِي لَحَكَّكْتُ)
 واته: دایکی (علقمة) گوتوویه تی: گویم لی بوو پرسیار له عائشه ی هاوسهری پیغه مبر
 ۞ کرا، دهرباره ی بابای ئیحرام گرتوو؛ ئایا بوی هیه جهسته ی خوی بخورینن؟ گوتی:
 به لی با خوی بخورینن و به توندیش، وه نه گهر من ههردوک دهستشم به سترابن و ته نیا
 لاقه کانم مابن خوم ده خورنم.

^{۲۲۷} بېروانه: (المجموع) ج ۷ ص ۳۱۹، ۳۲۰، وه: (الفقه الاسلامي) ج ۳ ص ۲۳۱۶.

^{۲۲۸} بېروانه: (المجموع) ج ۷ ص ۳۱۹، ۳۲۰، وه: (الفقه الاسلامي) ج ۳ ص ۲۳۱۵، ۲۳۱۶.

^{۲۲۹} بېروانه: (الموطا) ص ۳۰۶، (باب: ما يجوز للمحرم ان يفعله).

بەلّام بۇ خوراندنى سەرۈپىش و شانەکردىيان زۇر^{۲۳۰} لەزانايان بە ناپەسەند (مكروه) ى دەزانن نەبادا مووى سەرۈپىشى بکەونە خوارو ھەلبەندىرئىن، کەواتە بەلگەى بە ناپەسەند دانانى بەننۆک سەرۈپىش خوراندن و شانەکردىيان بەس مەترسى موو ھەلقەندرانو ئەگەر کابراى سەرۈپىش خورئىن لەوبارەو ەلنپابى ھىچى تئدا نپەسەند نپە،^{۲۳۱} ھەرچەندە خۇپاراستن و دوربىنى (احتياط) یش، ھەر چاکە.

۴- چاوپشتن بەکل و قەترەو دەرمان تئکردنى چاو:

زانايان لەسەر ئەو ەكەدەنگن كە بەمەبەستى چارەسەر (علاج) كل تئکردنى چاو ھەرۈھا قەترەو دەرمان دروستەو ھىچى لەسەر نپە، ھەرۈھا لەسەر ئەو ەش ەكەدەنگن كە ئەگەر پئويست بوو بۇ چارەسەر كل (كحل) ە كە بۇنى خۇشى تئبكرئ ديسان دروستە، بەلّام دوايى فیدىەى دەكەوتتە سەر، بەلّام ئەگەر ھەر بەشئو ەكى ئاسايى چاوى بربئىو كەكەش بۇنى خۇشى تئدا نەبئ ئەو ەندىكىان كە (شافعى)يان لەنئودايە بەناپەسەندو زۇربەش كە : (اصحاب الراي و ثوري واسحاق و احمد و ابن المنذر)يان لەنئودان بەموباحى دەزانن و^{۲۳۲} پاى زۇربەش وئچووترە، مادام ھىچ بەلگەىەك لەسەر ناپەسەند بوونى نپە.

۵- كەلەشاخ لەخوگرتن و خوئىن دان و خوئىن تئكران:

ئەمىش زۇربەى ھەرەزورى زانايان بەموباح و ھەندىكىشيان ەك (مالك) ، مەگەر لەبەر ناچارى ئەگەرنا بەدروست (جائزى نازانن، بەلّام بىنگومان پاى زۇربە كە (ثوري و اسحاق و شافعى و احمد و ابن المنذر) يان لەنئودان پاست ترە، چونكە ئەم دەقە پشستگىرى پايەكەيان دەكات:^{۲۳۳}

* (عن ابن عباس رضي الله عنهما أن رسول الله ﷺ إحتجم وهو مخرم) رواه احمد والبخاري ومسلم واصحاب السنن.

واتە: پئغەمبەرى خوا ﷺ لەكاتئىك دا كە ئىحرامى ھەبوو كەلەشاخى لەخوى گرت.

^{۲۳۰} بېوانە: (المجموع) ج ۷ ص ۳۱۶.

^{۲۳۱} ئەو ە زياتر پاو بۇچوون و ئەنجامگىرى بەندەىە.

^{۲۳۲} بېوانە: (المجموع) ج ۷ ص ۳۱۸.

^{۲۳۳} ھەمان سەرچاوە بەرگ، ص ۳۱۹.

تئىبىنى:

ئاشكرايە كە كاتى خۇي تەنيا خۇيىن لەجەستە دەرھىنان ھەبوو ھەھۇي
كەلەشاخ گرتن (حجامة) و خۇيىن لەدەمارگرتن (قصد) ھو، بەلام خۇيىن تئىگرتن
نەبوو ھەھۇي باس نەكراو ھەگەرنا ھەروەك يەكن و يەك ھوكميشيان ھەيە، بۇيەش
لەسەر باسەكەدا پئىكەو ھەيەن.

۶- پۇشنىنى پەشتەمالى رەنگدار (لُبْسُ الثِيَابِ الْمَصْبُغَةِ):

ئەمىيان زۆربەي زانايان بەناپەسند (مكروه) ى دەزانن، بەمەرچىك بۇندار نەبىت ھەگەرنا
ھەپامە، بەلگەي ناپەسند بوونىشى ئەم دەقەيە: ^{۲۲۴}

* (عن اسلم عن ابن عمر ان عمر بن الخطاب رأى على طلحة بن عبيدالله ثوباً مصبوغاً
وهو مُحَرَّمٌ فقال عمر (رضي الله عنه): ما هذا الثوبُ المصبوغُ يا طَلْحَةُ؟ فقال: طلحة: يا امير
المؤمنين إنما هو مَدَرٌ، فقال: عمر: إنكم ايها الرُّهْطُ أئمةٌ يقتدي بكم الناسُ فَلَوْ ان رجلاً
جاهلاً رأى هذا الثوبَ لقال: إن طلحة بن عبيدالله كان يَلْبَسُ الثِيَابَ الْمَصْبُغَةَ في الأحرام،
فلا تَلْبَسُوا ايها الرُّهْطُ شيئاً من هذه الثيابِ الْمَصْبُغَةِ).

واتە: عومەرى كوپى خەتتاب (خوانىيازى بى) بەرگىكى رەنگدارى بە (طلحة بن
عبيدالله) ھە (خوانىيازى بى) بىنى كە لەئىحرام دا بوو، جا عومەر گوتى: ئەم بەرگە رەنگ
كراو ھەيە ئەي طەلھە؟! طەلھەش گوتى: ئەي فەرماندەي بېرواداران ئەمە خاكىيە،
عومەر گوتى: ئەي كۆمەلى ھاوئە پىشىنەكان ئىو پىشەوان خەلكى چاوتان
لئىدەكەن. ئىستە ھەگەر پىياوئىكى نەزان ئەم پۇشاكە بىيىنى، دەلى: طەلھەي كوپى
عوبەيدىلا لەئىحرام دا بەرگى رەنگ كراوى دەپۇشى، جا ئەي كۆمەل- ى دانسقىو
چاولئى كراو ھىچ شتىك لەو پۇشاكە رەنگدارانە مەپۇشن لەكاتى ئىحرام دا.

۷- تەماشاكردنى ئاوينە:

زۆربەي ھەر زۆرى زانايان كە (اسحاق و شافعي واحمد وابن المنذر) يان لەنيودان
پايان وايە كە تەماشاكردنى ئاوينەش بۇ باباي ئىحرام دار موباحە، ھەندىكىشيان كە

ameer.maktab@yahoo.com

/AliBapir

/AliBapir

/MediaAmeerOffice

www.alibapir.net

^{۲۲۴} بېوانە: (الموطا) ص ۲۸۰، (باب: لُبْسُ الثِيَابِ الْمَصْبُغَةِ في الأحرام).

www.alibapir.net

(مالك) يان له نيودايه پای وایه نه گهر ناچار نه بنی ناپه سهنده، به لام پای زوربه پاست تره و
 نه دم دهقهش پشتگیریه تی: ^{۲۳۵}

* (عن نافع أن ابن عمر نظر في المرأة) رواه الشافعي والبيهقي بإسناد صحيح على شرط البخاري
 ومسلم، واته: عه بدوللای کوپی عومر که له ئیحرام دا بوو ته ماشای ناوینه ی کرد.

۸- قسه کردنی ناسایی:

تیکرای ^{۲۳۶} زانایان له سر نه وه کوکن که بابای ئیحرام دار بو ی هیه هه رجوره
 قسه یه کی ناسایی بکات، به لام هه مووشیان به په سندی ده زانن که به زوری سره گرمی
 زیکرو فیکرو پارانه وه بن و جگه له قسه ی خیزو چاکه هیچی دیکه نه لی و خوی له قسه ی
 پووچ (لغو) و بن که لک بیاریزی، چونکه پیغه مبه ر ﷺ فرموویه تی: (مَنْ كَانَ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ
 وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَلْيَقُلْ خَيْرًا أَوْ لِيَصْمُتْ) رواه البخاري ومسلم واصحاب السنن الا النسائي.

واته: هه رکه سینک بروای به خواو به پوژی دوایی هیه با یان قسه ی چاک بکات یان
 بن دهنگ بیت.

نه گهرنا زانایان گوتوو یانه بابای ئیحرام دار بو ی هیه قسه ی موباح و ناسایی بکات
 نه گهر شیعریش بیت به تایبته له وجوره ی که پیغه مبه ر ﷺ له باره یه وه فرموویه تی: (إِنَّ
 مِنَ الشَّعْرِ لِحِكْمَةً) رواه احمد والبخاري وابوداود وابن ماجه.
 واته: شیعر ی وا هیه حیکمه ته.

ameer.maktab@yahoo.com

/AliBapir

/AliBapir

/MediaAmeerOffice

www.alibapir.net

^{۲۳۵} بهروانه: (المجموع) ج ۷ ص ۲۲۱.

^{۲۳۶} هه مان سرچاووه بهرگ، ص ۲۲۰.

به ندى جه و ته م

چونيه تي ئيحرام شكاندن و ته و او كردنى جه ج و عومره

شتىكى ئاشكرايه كه باباى حاجى و عومره كهر هركاتيك پايه و فلهزه كانى هركام له جه ج و عومره يان ته و او كردن و به و جوره ي كه خستمانه پوو نه نجاميان دان، نه وه بويان په وايه كه ئيحرام بشكىنن و كوتايى به جه ج و عومره كه يان بهينن.
جا سه رجه م زانايان له و باره وه له سه ر نه وه ريك كه و توون كه ئيحرام شكاندن و كوتايى پي هينانى خواپه رستى يه كانى جه ج و عومره (اتمام مناسك الحج والعمره) به دوو قوناغ نه نجام ده درى:

قوناغى يه كه م:

ئيحرام شكاندن يه كه م (التحلل الاول):

كه ئيحرام شكاندن گچكه (التحلل الاصغر) يشى پي ده گوتري و نه ميش به نه نجام دانى دوو شت له م سنيانه ديته دى:

ا- ورده به رد هاويشتن بو جه مېه ي گه وره كه جه مېه ي عه قبه به (جمرة العقبة) يشى پي ده گوتري و وهك پيشتر پوونمان كرده وه پيش نيوه پوي پوژى ده يه مى (ذوالحجة) كه به پوژى قوربانى سه ربېرين (يوم النحر) ناسراوه، جي به جي ده كرى.

ب- سه رى خوتاشين يان كورت كردنه وه (الحلق او التقصير)، كه ئاشكرايه بو ئافره تان به س كورت كردنه وه دروسته.

ج- به ده روى كه عبه دا سووپانه وه ي پاش شوپوونه وه له عه رفات كه به (طواف الافاضة) ناوده برى، هه روه ها به طه وافي پايه (طواف الركن) يش.

جا به م ئيحرام شكاندن يه كه م به پاي زوربه ي زانايان كه (هه نه فى يه كان و شافيعى يه كان و هه نه لى يه كان) يان له نيودان هه موو شتيك بو ئينسان هه لال ده بى وهك پيش ئيحرام به ستن جگه له جيماعى هاوسه رو پيشه كى يه كانى به لام ماليكى يه كان پايان وايه كه و پراى نه وه راووشكارو بونى خوش به كار هينانيش هه ر به قه ده غيى ده ميننه وه.

٢٢٧ برانه: (الفقه الاسلامي وادلته) ج ٣ ص ٢٢٨٩، ٢٢٩٠، هه روه ها بېوانه: (فقه السنة) ج ١ ص ٧٤١.

بەلگەى جەماوەرى زانايان ئەم دەقەيە:

* (عن ابن عباس رضي الله عنهما قال: قال رسول الله ﷺ: إذا رميت الجُمُرَةَ فَقَدْ حُلَّ لَكُمْ كُلُّ شَيْءٍ إِلَّا النِّسَاءَ) رَوَاهُ النَّسَائِيُّ وَابْنُ مَاجَةَ، وَفِي رِوَايَةِ ابْنِ أَبِي دَاوُدَ عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا: (إِذَا رَمَيْتُمْ وَحَلَقْتُمْ فَقَدْ حُلَّ لَكُمْ الطَّيْبُ وَالثِّيَابُ وَكُلُّ شَيْءٍ إِلَّا النِّسَاءَ)، كە مانا كە يان پوون و ئاسانە. مالىكى يەكانىش بۇ قەدەغە بوونى پاوشكار ئەم ئايەتە: (لَا تَقْتُلُوا الصَّيْدَ وَأَنْتُمْ حُرُمٌ) المائدة: ۹۵.

وہ بۇ قەدەغەيى مانەوہى بۇنى خۇش بەكارهينانىش ئەم دەقە:

* (عن عبدالله بن الزبير رضي الله عنهما أنه قال: من سنة الحجّ: إذا رمى الجُمُرَةَ الكبرى حَلَّ لَكُلِّ شَيْءٍ حُرْمٌ عَلَيْهِ إِلَّا النِّسَاءَ وَالطَّيْبَ حَتَّى يَزُورَ الْبَيْتَ) رَوَاهُ الْحَاكِمُ وَقَالَ: عَلَى شَرْطِ الشَّيْخَيْنِ.

قۇناغى دووہم:

ئىحرام شكاندنى دووہم (التَّحَلُّلُ الثَّانِي):

كە ئىحرام شكاندنى گەورە (التَّحَلُّلُ الْأَكْبَرُ) یشى پى دەگوترى، كە ئەمىش بە ئەنجام دانى شتى سىيەم لەو سى شتانەى گوتمانن دىتە دى، كە بەزۆرى برىتيە لە طەوافى پاىە يان (طواف الأفاضة)، چونكە مەگەر چۆن دەنا وردە بەرد ھاويشتن بۇ جەمپەرى گەورە سەرى خۇتاشين يان كورت كوردنەوہ بەزۆرى بەدواى يەك دا دىن.

جا بەيەكەدەنگى تىكپراى^{۲۲۸} زانايان ھەركاتىك باباى ئىحرام دار ئەو سى شتانەى ئەنجام دان ئەوہ لە ئىحرام دارى چۆتە دەرى، بەلام ھەر پىويستە كە بەلاى كەمەوہ دوو پۇژى دوايشى واتە يازدەو دوازدە وردە بەردەكان بەسى جەمپەركان دا بدات و ئەگەر ھەرسىك پۇژەكانىش بىت و ھەفتا (۷۰) بەردوچكەكان تەواو بكات چاكترىشە.

ھەروہا بىجگە لە ھەنەفىيەكانىش زۆرىەى زانايان بەقەپزى دەزانن كە ئەو ماوہيەش ھەر لە (مينا) بىمىنيتەوہ، ھەرچەندە لە ھالەتى ئىحرام دارىش دا نەماوہ، وەك چۆن نويزكەر بەسەلامى لاى راست لە نويزكەى دەچىتە دەرى، بەلام داواى لىكراوہ كە ھى دووہمىش ھەر بداتەوہ، ئەوئەندە ھەيە سەلام دانەوہى دووہمى نويز سوننەتە، بەلام ئەو مانەوہيەى حاجى لە مينا فەپزە.^{۲۲۹}

ئەوہى پابرد پوختەيەك بوو دەربارەى چۆنيەتى ئىحرام شكاندن و كۇتايى پى ھىنانى ھەج و عومرە بەتايبەت ھەج.

^{۲۲۸} بېوانە: (الفقه الاسلامي وادلته) ج ۲ ص ۲۲۹.

^{۲۲۹} ھەمان سەرچاوەى پىشوو.

بەندى ھەشتەم

چۆنىيەتى ھەج و عومرە كىردىن

خوینەرى بەرپىزو خۆشەويستە!

خو پىشتىوان بىن بۇ پوونكىردنە ۋەى چۆنىيەتى ھەج و عومرە كىردىن سەرەتا ھەجى مائىناۋايى پىڭغەمبەرى خوا ﷺ دىخەينەپو، پاشان بەكورتى و پوختى و بەرپىز چۆنىيەتى جىن بەجى كىردىن كىردەۋەكانى ھەج و عومرە دىخەينەپو، واتە ئەم بەندە لەدوۋ خالى سەرەكى دا پىشكەش دىكەين:

۱- ھەجى مائىناۋايى پىڭغەمبەرى خوا ﷺ:

دەقى تەرجمەى ئەو فرمودەيەى كە (مسلم) لەوبارەۋە ھىناۋيەتى: گوتوۋيەتى:

(ابوبكر بن ابى شيبه) و (اسحاق ابن ابراهيم) ھەردووكيان لە (حاتم) ۋەە بۇيان باس كىردىم (ابوبكر) گوتى: (حاتم بن اسماعيل المدنى) لە (جعفر بن محمد) ئەۋىش لەبابىيەۋە بۇى گىرامەۋە، گوتوۋيەتى: چوۋىنە لاي (جابر بن عبدالله) خوا لىنى بازى بىن ئەۋىش لەخەلكەكى پىرسى ھەتا گەيشتە من، گوتم: من موخەممەدى كوپى عەلى كوپى حوسىن (ى كوپى) (على) كوپى (ابوطالب) م، ئەۋىش دەستى بۇ لاي سەرم پاكىشاۋ قۇپچەى سەرەۋەى كراسەكەم و پاشان قۇپچەى خوارەۋەى كىردەۋە كە ئەۋكاتە من تازە دىگەيشتمى، لەپە دەستى خستە سەر سىنگم،^{۲۱۰} ئىنجا گوتى برازاي خۇم بەخىربىنى، چىت دەۋى پىرسىار بىكە، جا منىش پىرسىارم لى كىرد و ئەۋ ئەۋكاتە كۆرپوۋ وەكاتى نوپىز ھات، جا ھەلساۋ عەبايەكى لەخۇۋەرگرت، لەبەر گچكەيى كە دىخستە سەر شانى ئەملاۋ لاي دىگەيشتنەۋە يەك، وە كراسەكەش لەتەنىشىيەۋە لەسەر ھەرزالىك دانراپوۋ، نوپىزى بۇمان كىرد، ئىنجا گوتم: دەرپارەى ھەجى پىڭغەمبەر ﷺ ھەۋالم بەدەيە، ئەۋىش بەدەستى ژمارەى نۇى دروست كىرد وە گوتى: پىڭغەمبەرى خوا نۇ سالان مايەۋە ھەجى نەكرد، ئىنجا لەسالى دەيەم دا لەنىۋ خەلكى دا جاپى دا كە پىڭغەمبەرى خوا ھەج دىكات، جا خەلكىكى زۆر ھاتنە مەدىنەۋە، ھەموۋيان دەيانوۋىست چاۋ لەپىڭغەمبەرى خوا بىكەن و

^{۲۱۰} لەبەرئەۋەى تازە سال و گەنج بوۋە رىستوۋيەتى بىلاۋىنىتەۋە دلى خۇش بىكات، بىروانە: (شرح

صحيح مسلم) ج ۳ ص ۳۲۲۹.

وهك وی بکهن، جا له گه لی پویشتن هه تا گه یشتینه (ذو الحلیفة) له وی (اسماء بنت عُمیس)^{۲۴۱} موچه ممدی کوپی نه بوو به کری بوو، وه بۆلای پیغه مبه ری خوی نارد ﷺ که چی بکه م؟! فهرمووی: خۆت بشۆو به په پویه ک خۆت بیچیه و ئیحرام بیهسته، جا پیغه مبه ری خوا ﷺ له مزگه وتی نوێژی کردو سواری حوشتره که ی بوو، جا کاتیک به سواری حوشتره که ی گه یشته دهشت، ته ماشای بهرده میم کرد هه تا چاو برده کات له سواری پیاده هه بوو، هه روه ها له لای راستی و لای چه پی و له پشته وه ی به هه مان شیوه، وه پیغه مبه ری خواش له نیومان دابوو، قورنانی بۆ دهاته خوارئ و ئه ویش مه بهسته که ی ده زانی، وه هه رچی نه و په فتاری پی کرد بایه ئیمه ش کارمان پی ده کرد.

جا پیغه مبه ر ﷺ دهنگی به خوا به یه کگرتن (لبیک اللهم لبیک، لبیک لا شریک لک لبیک، إن الحمد والنعمه لک والملك، لا شریک لک) به رز کرده وه، خه لکیش هه ر به و وشانه ی که ئیستا به دهنگی به ز ده یانلین، دهنگیان به رز کرده وه، وه پیغه مبه ری خوا ﷺ به ره ره چی هه یج وشه یه کیانی نه دانه وه، ئنجا پیغه مبه ری خوا ﷺ له سه ر (تلبیه) که ی به رده وام بوو. (جابر) خوالئی پازی بن گوتی: جگه له چه جی به ته مای هه یج شتیکی دیکه نه بووین، عومره مان نه ده زانی، هه تا له گه لی هاتینه لای مالمی خوا، جا دهستی گه یانده به رده په شه که و سئ جار به خیرایی و چواریشیان به رویشتنی ناسایی - به دهوری که عبه دا - سووپایه وه، دواپی چوو له لای (مقام ابراهیم) سه لامی خوی لاین وه ئه مه ی خویند: (واتخذوا من مقام ابراهیم مُصلًی) وه (مقام) ی خسته نیوان خوی و کابه وه و نوێژی دابه ست، جا بابم ده یگوت: (وه ینشم وایه هه ر له پیغه مبه ره وه ﷺ باسی ده کرد) له دوو پکاته کان دا (قل هو الله أحد و قل یاأیها الکافرون)^{۲۴۲} ی ده خویند، پاشان گه پایه وه بۆلای به رده په شه که و دهستی گه یانده وه پیی، دواپی له ده رگا که وه به ره و سه فا چوو و که لی نیزیک بۆوه، (إن الصفا والمروة من شعائر الله) ی خویند، وه فهرمووی: - به وه ده ست پی ده که م که خوا لینی وه دهستی پی کرده، جا له سه فا وه دهستی پی کردو سه رکه وته سه ری و کاتیک مالمی خوی بینی بووی کرده قیبله و تاکیتی و گه وره یی خوی پاگه یاندو فهرمووی: (لا اله الا الله وحده لا شریک له، له، الملك وله الحمد وهو على کل شیئ قدير، لا اله الا الله وحده، أنجز وعده، ونصر عبده وهزم الأحزاب وحده)^{۲۴۳} وه له و نیوانه ش دا ده پایه وه، ده لی:

^{۲۴۱} که هاوسه ری (ابوبکر الصدیق) بووه خوا لیان پازی بن.

^{۲۴۲} واته له پکاتی یه که م دا پاش فاتیه (کافرون) و له پکاتی دووه میش دا (قل هو الله أحد) ی خویندوه.

^{۲۴۳} ینستر مانامان کرده بۆیه لی ره دوو باره ی نا که ی نه وه.

سڀن جاران ٿاواي ڪرد، پاشان بهرو مهرو هاته خوار، ههتا ڪاٽيڪ ڪه پڙيهه ڪاني بهرو
 نزمائي شيوهه ڪه شوبوونوهه بهگورگه لوڙهه پڙيشت، بهلام ڪه بهرو سهرئ تي هه لڪشايوهه
 بهپڙيشتن پڙي ههتا گهيشته مهرو، وه لهسر صهفا چي ڪردبوو لهسر مهروش ڪردئ،
 جا لهجاري ڪوتايي سر مهرودا فهرمووي: نهگه نهوهي تيپهرئ بؤم بيتهوهه پيش
 قورباني لهگه ن خؤم ناهينم و نه مهيان دهكه مه عومره، جا هه ڪاميڪتان قورباني نه هيناهه
 با ٺيهرام بشڪينئ و نه طهواف و سهعي يسه بڪاته عومره،^{٢١١} لهوڪاتهدها (سراقه بن مالك
 بن جعشم) هه نساو گوتئ: نهه پيغه مبهري خوا ۞ نايا هه بؤ نه مسالمان يان بؤ
 هه ميشهيه؟! پيغه مبهري خواش ۞ پهنجه ڪاني ههردوڪ دهستي خسته نئو يهه و
 دوو جاران فهرمووي: عومره چوهه نئو جهجهوه، نهخير بهلڪو بؤ ههتا ههتايه.

وه عهلي خوا نئي پازي بن ڪه لهيه مهنهوهه هاتبووهه حوشترئ هينابوون چوهه لاي پيغه مبهري
 ۞، فاتيمه ي بيني خوا نئي پازي بن لهوانهيه ڪه ٺيهراميان شڪاندوهه بهرگو پوڙشائي
 رهنگداري پوڙشيووهه چاوي پشتوون، عهلييش لهوبارهوهه گلهي لي ڪرد، نهويش گوتئ:
 بابم بهمه فرماني پئ ڪردووم، گوتئ: جا عهلي لهعيراق دهگوت منيش چوهمه لاي
 پيغه مبهري خوا ۞ ڪه گلهي لهفاتيمه بكم و نهوي لي هان بدهم ڪه ليپرسينهوهه لهگه ن
 بڪات لهسر نهوهه ڪه ڪردويهتي! وه لهوبارهوهه ڪه لهدهمي پيغه مبهريوهه ۞ دهگيرايهوهه
 لي پيرسم، جا ڪه ههوا لم پئدا من لهوبارهوهه گهلهييم لي ڪردوهه، فهرمووي: راست دهڪات
 (ئينجا فهرمووي) نهوه ڪاٽيڪ ڪه ٺيهرامت به جهج بهست چيت گوت؟ دهلي گوتم: نهه
 خوايه نهوه من دهنگ بهرز دهكه مهوهه ٺيهرام دهبهستم بهو شتهي ڪه پيغه مبهريهه ڪه
 ٺيهرامي پئ بهستوهه فهرمووي: دهجا... من قوربانيم هيناون توش جاري ٺيهرام
 مهشڪينه، دهلي: جا نهو ڪؤمه له قورباني يهه ڪه عهلي لهيه مهنهوهه هينابووني و نهوهي ڪه
 پيغه مبهري ۞ هينابووني سهده (١٠٠) سر بوون.

جا سهرجهه خه لڪي ٺيهراميان شڪاندو سهرئ خويانيان ڪورت ڪردهوهه بيجهه
 له پيغه مبهري ۞ و نهو ڪه سانهي ڪه قورباني يان هينابوو.
 ٺنجا له پوڙي تهپويهدها پوويان ڪرده مينا، وه ٺيهراميان بهجهج بهست وه پيغه مبهري
 خواش ۞ سواربوو، وه نويزه ڪاني نيوهه پو ٺيوارهه شينوان و خهوتنان و بهياني لهوي
 (واته له مينا) ڪرد، ٺنجا ههتا خورڪه وتن مايهوهه فرماني ڪرد ڪه چادر يڪي لهموو
 چنراوي لهنه ميره بؤ هه ل بدهن.

^{٢١١} ڪه نه جهجهوهه پئ دهگوتري (تمتع) و نهوهي پيغه مبهريش ۞ (قرآن) ه.

ئەوجار پىغەمبەرى خوا ﷺ كەوتە پى و قوپەيشى يەكان دۇنيا بوون كە لەلای (المشعر الحرام)^{۲۴۵} رادوۋەستى، ۋەك چۇن قوپەيش لەسەردەمى نەفامىتى دا دىكىرد، بەلام پىغەمبەرى خوا ﷺ پەت بوو ھەتا ھاتە غەپەفات، ۋەيىنى ئەو چادرەكەى لەنەمپە بۇ ھەندراو ۋە لەوئ دا دابەزى و سەقامگىر بوو، ھەتا كاتىك كە خۇر لای دا فەرمانى كرد حوشترەكەيان بۇ جل كرد ھاتە لای (بطن الوادي)،^{۲۴۶} جا لەوئ وتارى بۇ خەلكى داو فەرموۋى: {يىگومان خوينتان و مال و سامانتان ۋەك قەدەغەيى ئەم پۇژەتان لەم مانگەتان و لەم ولاتەتان دا (بەناھەق) لىتان قەدەغەيە! بزانن كە ھەر شتىك پەيوەندى بەنەفامىتى يەوۋە بى لەژىر ئەم دوو پى يەم دايە، ۋە خوينەكانى سەردەمى نەفامىتى بەفەوتاو (ھذر) دادەنرئ، ۋە يەكەمىن خوين كە بە بەزايەچوۋى دادەنئەم لەخوينەكانمان خوينى (ابن ربيعة بن الحارث) كە لەنيو تيرەى (بني سعد) بەدايەن درابوو، تيرەى (ھذيل) كوشتيان، ھەرۋەھا سوود (ربا) ى سەردەمى نەفامىتى بەفەوتاو دادەنئەم، ۋە يەكەمىن سوود كە بەبەزايە چوۋى دادەنئەم سوودى خۇمانە، سوودى (عباس بن عبدالمطلب) ئەو ھەموۋى بەفەوتاو حىسابە (و ھىچ كەس بۇى نىە داۋاى ئەوچۇرە خوين و سوودانە بىكاتەو).

ۋە دەربارەى ژنان پارىز لەخوا بىكەن، چونكە ئىوۋە بەئەمانى خوا ۋەرتان گرتوون و بەئىزن و فەرمانى خوا داۋىنيانتان ھەلال كىردە، ۋە مافى ئىوۋە لەسەريان كە ھەر كەسىك ئىوۋە ھەز لەچارەى نەكەن نەھىلن بىنە مالتان و فەرموۋيان نەكەن،^{۲۴۷} ۋە ئەگەر ئەوۋەيان كرد (ۋە بەنامۇزگارى كردن چاك نەبوون) ئەوۋە بۇتەمبى كردنيان بەشىۋەيەك كە زۇر توند نەبى لىيان بدەن، ۋە مافى ئەوانىشە بەسەر ئىوۋە كە بەچاكەو بەشىۋەى باو بژىوو و بەرگ و پۇشاكيان بۇ دايىن بىكەن.

ۋە شتىك لەنيوتان دا بەجى ھىشتوۋە كە ئەگەر چاك دەستى تى بگرن، ھەرگىز پاش پەپرەويتان لى سەرگەردان نابن، ئەویش كىتېبى خوايە.

ۋە ئىوۋەش دەربارەى من پرسىارتان لى دەكرىت، جا ئايا چى دەلئىن؟ گوتيان: شايدى دەدەين كە بەراستى تۇ پەيامى خوات پىراگە ياندىن و جى بەجىت كرد و دلسۆزى و

^{۲۴۵} مەشعەرى حەرام شاخۇلكەيەكە لە موزەدەلىفە پى دەگوتى: قۇزەح، ھەندىكىش گوتوۋيانە سەرچەم موزەدەلىفە مەشعەرى حەرامەو قورئانىش ئەو دەگەيەن، بېوانە: (شرح صحيح مسلم) ج ۳ ص ۲۲۴۲.

^{۲۴۶} (بطن الوادي) بريتە لەدۇلى (غرنة) كە بەراى زۇرەي زاتايان لەپىزى غەپەفات دا ناژمىررى بەلام (مالك) گوتوۋيەتى: ئەوئش ھەر غەپەفاتە، بېوانە: (شرح صحيح مسلم) ج ۳ ص ۲۲۴۴.

^{۲۴۷} (نووي) گوتوۋيەتى: ھەر كەسىك لەخزم و بىگانەو پياوو ئافرەت مىرد ھەز لەچارەى نەكات دروست نىە ژن فەرموۋى لى بىكات، با مىردەكەى بەراشكاويش لى قەدەغە نەكات، مادام بزانن كە مىردەكەى ھەز لەچارەى ناكات، بېوانە: (شرح صحيح مسلم) ج ۳ ص ۲۲۴۷.

پەرۇشت نواند، ئەۋىش بەپەنجهى شايەتمانى ئامارەى بەرەو ئاسمان کردو بەرزى کردەوہو پووی پىن کردە خەلکەکو فەرمووی: (اَللّٰهُمَّ اَشْهَدُ، اَللّٰهُمَّ اَشْهَدُ) ئەى خوايە شايەد بە ئەى خوايە شايەدبە، سىن کەرەتان {.

پاشان بانگى داو قامەتى خویندو نوێزى نیوہ پۆی کرد، دوایى قامەتى خویندو نوێزى ئیوارەى کرد، وە لەنیوانیان دا هیچ نوێزى نەکرد.

ئنجا پیغەمبەرى خوا ﷺ سواربوو ھەتا ھاتە شوینی پاوەستان (مَوْقِف) لەعەرەفات و پووی کردە قیبلەو زگى حوشترەکەى کە بە (قَصْوَاء) ناسراوە کردە تاتەبەرەمکان (صَخْرَات) و پىچکەو ئاپۇرایى خەلکەکەى خستە بەردەمى خۆی، ئنجا ھەر ئاوا بەراوەستاوی مایەوہو (زیکرو پارانەوہى کرد) ھەتا خۆر ئاوابوو وە زەردەش تۆزىک پۆیشت و قورسى خۆر و ن بوو.^{٢٤٨}

ئنجا پیغەمبەرى خوا ﷺ، کە (اسامە)ی لەپشت خۆیەوہ سوارکردبوو، بەرەو موزدەلیفە شۆپبۆوہ، لەکاتىک دا کەھیندە جەلەوى (قَصْوَاء) توندکردبوو سەرى لەقەرپووزى کورتانەکەى دەدا، وە بەدەستى راستى ئامارەى دەکردو دەیفەرموو: "ئەى خەلکینە ئارامى، ئارامى" ھەركات دەگەیشتە گەردىک لەگردۆلکەکان تۆزىک جەلەوى بۆ شل دەکرد ھەتا لىنى سەردەکەوت، تا ھاتە موزدەلیفە، جا لەوئى نوێزى شیوان و خەوتنانى بە بانگىک و دوو قامەت کردو هیچ نوێزى سوننەتى لەنیوانیان دا نەکرد، پاشان پیغەمبەرى خوا ﷺ ھەتا سپىدەى بەیانى پاکشا و خەوت، وە کاتىک بەیانى بۆ پۆمىشن بۆجە بەبانگىک و قامەتیک نوێزى بەیانى کرد، ئنجا سواری حوشترەکەى (قَصْوَاء) بۆوہ ھەتا ھاتە لای مەشعەرى حەرەم، جا لەوئى پووەو قیبلە وەستاو لىنى پاراپیەوہو (الله اکبر) کردو (لا اله الا الله) کردو یەکتایى خۆی راگەیاندو ھەروا بەراوەستاوی مایەوہ ھەتا تەواو دنیا پووناک داھات، ئنجا بەرلەوہى پۆژ دەریکەوئى کەوتەپێ.

وە (الفضل بن عباس) ی لەپشت خۆیەوہ سوارکرد کە پیاویکی قژ جوان و سپى پیست و بەرچاوو بوو، جا کاتىک پیغەمبەرى خوا ﷺ کەوتەپێ چەند ئافرەتیک کە دەپۆیشتن بەلای دا پەت بوون، (فَضْل) یش دەستى کرد بەسەرئى دانیان پیغەمبەرى خواش ﷺ دەستى خستە سەر پووی (فَضْل) و (فَضْل) یش پووی بەلایەکەى دیکەدا سووراندو ھەر تەماشای دەکرد، دووبارە پیغەمبەرى خوا ﷺ بەلایەکەى دیکەدا دەستى

^{٢٤٨} چونکە ھەم بە (جبل) و ھەم بە (حَبْل) یش ھاتوہ، جا یەکەمیان پىچکە بەستنى خەلک و بەدوہمیشیان خەشامات و ئاپۇرایى دەگەيەننى، بڕوانە: (شرح صحيح مسلم) ج ٣ ص ٣٥٠.

خسته سهر دهم و چاوی (فَضْل) پووی له لایه کە ی دیکه ش وەرچەر خاند چونکە هەر ته ماشای ئافره ته کانی ده کرد، ههتا گه یشته دۆلی موخه سسیر (وادی المَحَسَّر) تَوَزِيك ولاخه کە ی خیرا کرد، پاشان ئه و پئی یه ی نیوه پراستی گرت که بهر و جه مپه ی گه و ره ده چی، ههتا هاته لای ئه و جه مپه یه ی که له لای دره خته کیه و جهوت بهر دوو چکه ی تی گرتن، له گه ل هەر بهر دوو چکه یه ک دا (الله اکبر) ی ده کرد، که وهک بهر دوو چکه ی په لاپیتکه بوون و له (بَطْنُ الوادي) یه وه ده یها و یشتن.

دوایی بهر و کوشتارگه (مَلْحَن) چوو، جا شهست و سئ (٦٣) خوشتری به دهستی خۆی کوشتنه وه، دوایی دایه دهست علی و ئه وه ی مابوون سه ری برین، وه له قوربان یه کانی خۆی دا به شداری کرد، پاشان فه رمانی کرد له هەر خوشتریک پشکیکی بخزینه مه نجه لیکه وه و کولینرا، وه له گوشته کیهان خوارد و له چه لاوه که یشی یان خوارد وه.

دوایی پینغه مبه ری خوا ﷺ سوار بو وه بهر و مالی خوا پویش و طه وافی کرد، وه نوێژی نیوه پۆی له مه ککه کرد، ئنجا هاته لای (بنی عبدال مطلب) که له زه مزه م ناویان ده دا به خه لکی و فه رمووی: ئه ی وه چه ی (عبدال مطلب) هه له ینجن ئه گه ر له بهر ئه وه نه بو وایه که خه لکی ئه و ئاوپێدانه تان لئ بستی نین منیش له گه لتان هه لم ده هی نجا، پاشان دۆلکه یه کیان دایه و لئی خوارد وه.

شایانی باسه که ئه م فه رمووده یه و ئیرای (مسلم) هه رکام له (ابوداود نسائی و ابن ماجه) یش گیراویانه ته وه و^{٢٤٩} زۆر له زانایان شه رح و پاقه یه کی باشیان له سه ر کرد وه به تایبهت (ابوبکر ابن المنذر) که وهک (نوی) لئی وه نه قل کرد وه سه دو په نجا و ئه وه نده جو ره حو کم ی لئ هه له ینجاون.^{٢٥٠}

هه روه ها (نوی) خۆشی چل (٤٠) لاپه ری بو ته رخا ن کرد وه.^{٢٥١}

٢- چۆن چه ج و عومره ده که ی!

دیاره عومره ئه گه ر به ته نیا بکری جا چ پینش چه ج چ دوا ی چه ج، وه چ له مانگه کانی غهیری چه ج دا، ئه وه وهک پینشتر با سمان کرد هه ر ئه وه یه که ئیحرام به ستن و پاشان طه وافی که عبه و هاتوو چۆی نیوان سه فا و مه روه بکات و له کو تایی دا سه ری بتاشی یان کو رتی بکاته وه و بهر جو ره عومره که ی ته وا و ده بی.

^{٢٤٩} بهر وانه: (شرح صحیح مسلم) ج ٣ ص ٣٢٢٧.

^{٢٥٠} هه مان سه رچا وه بهرگ، ص ٣٢٢٨.

^{٢٥١} که له لاپه ره (٣٢٢٧) تا (٣٢٦٦) ی بهرگی سنیه می (شرح صحیح مسلم) ی گرتۆته وه.

به لّام نهگر چهج و عومره و نكړا بکړنن نهوه وهك پښتېر پوونمان كړدونهوه سئ
حاله تي هه ن:

۱- (تَمَتُّع) كه له نه سلنې زمان دا به ماناي كه لك و سوود و هرگرتن دئ و، له زارواي
شهرعیش دا بریتیه له وهی كه له مانگه كانی چهج دا ئی حرام به عومره بیه سترئ و پاش
ته واو كړدن و به جئ هینانی كړدوه كانی ئی حرام بشكینئ و، ئنجا دووباره ئی حرام به چهج
بیه سترئ و نهویش ته واو بکړئ.

ب- (قِرَان) كه له نه سلنې زمان دا یانی پڼكه وه جووت كړان و كوكړدنه وهی دوو شت و،
له زارواي شهرعیش دا نهویه كه چهج و عومره له یهك سه فهدا كوكړدنه وه، واته له كاتی
ئی حرام به ستن دا نیه تی نه نجام دانی هردووكیان بهینئ، جا زوربهی هره زوری زانایان
رایان وایه كه له جوره چهج و عومره كړدنه دا بؤ هردووكیان یهك طه واف و یهك سهعی
پیویسته، به لّام (ابو حنیفة) پای وایه كه هر كامیكیان طه وافك و عومره یهكی سهر به خوی
پیویسته، ^{۲۵۲} دیاره پای جه ماوهریش راست و ته واوه چونكه له چندان فرموده ی پاست و
پاشكاودا هاتوه كه بابای (قارن) طه وافك و سهعی یهكی به سن بؤ چهجه كهی و
عومره كهیشی، بؤ وینه:

* (مَنْ أَخْرَمَ بِالْحَجِّ وَالْعُمْرَةِ أَجْزَأَهُ طَوَافٌ وَاحِدٌ وَسَفْيٌ وَاحِدٌ حَتَّى يَحِلَّ مِنْهُمَا جَمِيعًا) رواه الترمذي
وصححه و رواه أيضاً أحمد وابن ماجه بلفظ قريب منه عن ابن عمر رضي الله عنهما.

واته: هر كه سینك ئی حرام به چهج و عومره بیه ستن نهوه یهك طه واف و یهك سهعی به سه
هه تا دواپی ئی حرامی هردووكیان ده شكینئ.

هروه ها عایشه خوالی رازی بن گو توو یه تی: (وَأَمَّا الَّذِينَ جَمَعُوا بَيْنَ الْحَجِّ وَالْعُمْرَةِ فَأَتَمُّوا
طَافُوا طَوَافًا وَاحِدًا) متفق علیه.

وه پیغه مبر ﷺ به عایشه ی فرموو: (يُخْزِيْ عَنْكَ طَوَافُكَ بِالصَّافَا وَالْمَرْوَةِ عَنْ حَجِّكَ
وَعُمْرَتِكَ) رواه مسلم.

به لّام زانایان یه كده نكن ^{۲۵۳} كه هر كام له بابای: (مُتَمَتِّعٌ) و (قارن) خوینیان ده كه وینه
سر كه مهرنك یان بزنیك یان هوتیهك (۷/۱) ی حوشتريك یان مانگایه كه، چونكه خوی
په روه رداگر فرموو یه تی: (فَمَنْ تَمَتَّعَ بِالْعُمْرَةِ إِلَى الْحَجِّ فَمَا اسْتَسْرَ مِنْ الْهَدْيِ) البقرة: ۱۹۶.

^{۲۵۲} بیروانه: (الفقه الاسلامي) ج ۳ ص ۲۲۸۴، ۲۲۸۵.

^{۲۵۳} بیروانه: (المغني) ج ۳ ص ۲۳۴.

ج- (افراد) كه له ئه سلى زمان دا به ماناي تاقا كردنه وهى شتىك و جيا كردنه وهى تهى له غه يرى خوى به لام له زاراوى شەرع دا بریتیه له لیهك جیا كردنه وهى هەج و عومرە به جۆرىك كه هەتا له كردنه وهكانى هەج نه بێته وه ئیحرام به عومرە نه به ستن و هەركامیكیان به جیا لهوى دیکه یان بكات.

ئىستاش دواى ئه وهى باسى چۆنیه تی عومرە كردنمان كرد چ به ته نیاو چ له گەل هەجى دا، با ئه مجار باسى چۆنیه تی هەج كردنیش بکەین، به لام له سۆنگه ی ئه وه وه كه له باسه كانى رابردوودا به وردى باسى هه موو كردنه وهكانى هەجمان كردوه به پایه و فه پزى سوننه ته وه له سه ر هه موویان به لگه و ده قه كانمان خستۆته پوو، لیژده دا هه روا به كورتى و گوشراوى و به پزى باسى چۆنیه تی ئه نجام دانى هەج و جى به جى كردنى كردنه وهكانى ده كەین:

یهكهم: هەركاتێك به پێكهوتنت بۆ سه فەرى هەج نيزيك بۆوه جوان خۆت بشۆو نینۆكه كانى ده ست و پیت بكه و سمیلنت كورت بكه وه... هتد، جا ئه گه ر بۆ گه یشتنه میقات زۆرى نه ما بوو ده توانى به رگى ئیحرامیش بپوشى كه چاكتر وایه دوو په شته مال یان پارچه قوماشى سپى پاك بن، ئه گه ر نا ده توانى سه عاتێك یان كه متر به ر له گه یشتنه میقات بپوشى و له میقات یان له ناست میقات ئه گه ر سواری فرۆكه بووى و باشتريش وایه ئیحتیات بكړئ و پيش گه یشتنه میقات نیه ت به یئیرئ نه وهك لى ئى تى به پێرئ و نیه ت له میقات هیئانه كه ت بۆ وه به ر نه كه وئ، دیاره سوننه ته پيش نیه ت هیئان دوو پكات نوێژیش بكړئ دواى یه كسه ر نیه ت به یئیرئ و ئیحرام به سترئ، جا ئه گه ر بته وئ به ته نیا هەج بکەى و (مُفَرِّدٌ) بى ئه وه نیه ت و ئیحرامه كه به س باسى هەجى تیدا ده كەى، به لام ئه گه ر بته وئ سه ره تا عومرە و پاشان هەج بکەى و (مُتَمَتِّعٌ) بى ئه وه به س ئیحرام به عومرە ده به ستن، وه ئه گه ر بشته وئ هه ردووکیان پیکه وه ئه نجام بده ی و (قَارِنٌ) بى باسى هه ردووکیان ده كەى و نیه تی هه ردووکیان ده هیئى. ئنجا پاش ئیحرام به ستن و نیه ت هیئان یه كسه ر ده ست به گوتنى (لَبَّيْكَ اللَّهُمَّ لَبَّيْكَ لَبَّيْكَ لَا شَرِيكَ لَكَ لَبَّيْكَ اِنَّ الْحَمْدَ وَالنِّعْمَةَ لَكَ وَالْمُلْكَ لَا شَرِيكَ لَكَ) ده كەى.

وه بێجگه له گوتنى (تَلْبِيَّةٌ) و زیکرو قورئان خویندن و پارانه وه مه گه ر به ئه ندازه ی پیویست ئه گه ر نا خۆت له هه رجۆره قسه یه كى ئاساییش بپاریژە، چ جای قسه ی خراپ و هه رام و شه ره دهن دوو كه و شه ره قسه له گەل ئه م و ئه ودا.

دووهم: پاشان كه چوويه شارى مهككهو مزگهوتى حهپامو چاوت بهكهعبه كهوت سى جاران (الله اكبر) و (لا اله الا الله) بكهو بپاړيوه، نهوجار يهكسهر بچو طهوافى چوونه مهككهوه (طواف القدوم) بكهو، نهگهر (مُفَرِّد) بووى يان (قارن)، بهلام نهگهر (مُتَمَتِّع) بووى نهوه يهكسهر سهعيش بكهو عومرهكهت تهواو بكه.

سى يهه: نجا نهگهر (مفرد) يان (قارن) بوى نهوه دياره ئيحرامت هر هيهو نهتشكاندوه بهلام نهگهر (مُتَمَتِّع) بوى و ئيحرامت شكاندبوو، نهوه پوژى ههشتهمى (ذوالحجة) كه پوژى تهپويه پى دهلن، ئيحرام بهحج بهستهوهو، بچو بؤ ميناو نويزهكانى نيوهپوو ئيوارهو شيوان و خهوتنان و بهيانى لهوى بكهو پاش ههلهاتنى خورى پوژى نويهمى (ذوالحجة) سهرهتا بهرهو نهمپرهو كردنى نويزهكانى نيوهپوو ئيوارهو بهكوكرارهينى و كورت كراوهيى و، پاشان بهرهو عهپهفات بچو.

چوارهه: لهعهپهفاتيش لههر جئيهك بوهستى هر دروسته بهلام باشترايه كه لهلاى تاته بهردهكان و پوهو قيبكه بوهستى و ههتا دواى خوړشاو ابوون سهرگرهه پاپانهوهو لالانهوهو زيكر بى.

پينجهه: نجا پاش خوړشاو ابوون بهتهواوى و لهگهل بووليل دا بهرهو موزدهليفه بچوو لهوئش پاش كردنى نويزهكانى شيوان و خهوتنان بهكوكرارهيى و كورتكراوهيى، ههتا بهيانى ئيسپراحت بكهو پاش نويزى بهيانى و دنيا پووناك بوونهوهو بهرهو مينا بكهوهپى.

شهشهه: نجا كه چوويه مينا سهرهتا بچو حهوت بهردووچكه بهجهمپهه گهره دا بده، پاشان نهگهر قوربانيت ههبوو يان خوئنت لهسهربوو بچو سهرى برهو پاشان سهرت بتاشه يان كورتى بكهوه، كه نهمانهشت كرد گهيشتهويه قوناغى يهكهه مى ئيحرام شكاندن و، جكه لهچوونه لاي هاوسهرو پيشهكهى يهكانى ههموو شتيكت بؤ پهوايهو دهتوانى خوت بشورى و پهشتهمالهكانت دابنئى و خوت بگوپى و... هتد.

ههوههه: پاشان بهرهو مهككهو مزگهوتى حهپام بچو طهوافى پايه (طواف الركن) كه (طواف الزيارة) و (طواف الأفاضة) شى پى دهگوترى بكهو پاشان نهگهر (مفرد) يان (قارن) بووى و پاش (طواف القدوم) سهعييت نهكردبوو نهوه سهعيش بكهو، دواى نهوهو دهگهيه قوناغى دووهو كوئايى ئيحرام شكاندن و دواى تهواوكردنى بهردووچكه هاويشتن بؤ سى جهمپهكان (رمي الجمار الثلاث) له پوژاننى يازدهو دوازهو سيزدهى مانگ دا يهكجارى خواپهرستى (مَنَسَك) يهكانى حهجهكهت تهواو كردهو پاش طهوافى خوا حافيزى (طواف الوداع) دهتوانى شارى مهككهى بهپريز بهجئ بهيلى و بهرهو مال بگهپهيهوه.

به ندى نۆيه م

چه ند ورده بابە تىكى ديكە لە بارەى حەج و عومرەو

خوا پشتیوان بئى لەم بەندهش دا چەند بابە تىكى ديكە لە بارەى حەج و عومرەو دەتوێژنەو کە لەباسەکانى رابردودا يان ھەر باس نەکراون يان زۆر بەکورتى و خىرايى ئامارەيان پىکراو.

١- ئايا دروستە حەج لە جياتى زىندوو و مردوو بکرى؟!

أ- حەج کردن لە جياتى زىندوو:

زۆربەى ھەرزۆرى زانايان کە (ابوحنيفه و شافيعي و احمد) يان لەنيودان بەدروست و پەزاو بگرە بەفەزى دەزانن کە کەسێک لەبەر پىرى و کەنەفتى يان لەبەر نەخۆشى يەك کە ئومىدى چاکبوونەوى نەماو حەجى بۆ نەکرى و پارەو ئىمكانىيەتى حەج کردنىشى ھەبى، يەکنى ديكە بکاتە جىدار (ناىب)ى خۆى و حەجى لە جياتى بکات، بەلام (مالک) پاي وايە کە مادام خۆى لە توانايى دا نەبى لەسەرى پىويست نىە.^{٢٥٤}

بەلام ئەگەر نەخۆشى يەكەى وابوو کە ئومىدى چاکبوونەوى ھەبوو، يان گىراو (مسجون) بوو وە ھىواى ئازادکرانى ھەبوو ئەو (شافيعي و احمد) دەلێن بۆى نىە کەس لە جياتى خۆى بنىرى و دەبێ چاوە پى بکات ھەتا چاک دەبىتەو يان پزگارى دەبى بەلام (ابوحنيفه) پاي وايە کە بۆى ھەيو دوايىش ئەگەر بۆى لوا پىويستە بىکاتەو، ئەگەر نا لەسەرى لاچوو.^{٢٥٥}

بەلگەى دروست بوونى حەج کردنىش لە جياتى زىندوو بۆ نەلواو ئەم فەرموودە يە: *

(عن ابن عباس رضي الله عنهما أن امرأة من خَتم قالت يا رسول الله إن فريضة الله على عباده في الحج أفرغت أبي شيخاً كبيراً لا يثبت على الرحلة، أفأحج عنه؟ قال: نَعَمْ) رواه البخاري.

واتە: ئاfrه تىكى خەشەمى گوتى: ئەى پىغەمبەرى خوا لەکاتىک دا فەزى حەجى خوا لەسەر بەندەکانى لەسەر بابم پىويست بوو کە بۆتە پىرىکى گەرەو لەسەر ولاخ راناوەستى، جا ئايا حەجى لە جياتى بکەم؟! فەرمووى: بەلێ.

^{٢٥٤} بىوانە: (المغني والشرح الكبير) ج ٣ ص ١٧٧.

^{٢٥٥} بىوانە: سەرچاوەى پىشوو ھەمان بەرگ، ص ١٧٩.

به لّام مهرجی نهو که سهی که ده بیته جیدار و چه ج له جیاتی یه کیك دهکات نهو یه که
بۆ خوی چه جی کردبئ، به به لگهی نه م دهقه:

* (عن ابن عباس رضي الله عنهما أن رسول الله ﷺ سمع رجلاً يقول: لبيك عن شبرمة، فقال: أَحَبُّتَ عَنْ نَفْسِكَ؟ قَالَ: لَا، قَالَ: فَيَحُجُّ عَنْ نَفْسِكَ ثُمَّ حَجَّ عَنْ شبرمة) رواه أبو داود وابن ماجه وقال البيهقي هذا اسناد صحيح.

واته: پیغه مبهری خوا ﷺ گوئی له پیاویك بوو دهیگوت: (لبيك) له جیاتی شو برمه،
نهویش فرمووی: ئایا بۆ خۆت چه جت کردوه؟ گوتی: نه، فرمووی: دهجا له جیاتی
خۆت چه جئ بکه پاشان له جیاتی شو برمه مهش بیکه.

ئنجا نه مهش که که سینک بۆ خوی چه جی نه کردبئ دروست نیه له جیاتی یه کیکی دیکه
بیکات پای زۆریه ی زانایانه. ^{٢٥٦} ئنجا وهك (ابن المنذر) یش نه قلی کردوه زانایان سه رجهم
له سه سه نهو یه که دهنگن که که سینک بۆ خوی توانای ههبن دروست نی یه یه کیکی دیکه چه جی
له جیاتی بکات ^{٢٥٧}.

ب- چه ج کردن له جیاتی مردوو:

زانایان دهر باره ی چه ج کردن له جیاتی مردوو پایان جیا وازهو به شیکیان که (طاوس) و
شافیعی یه کان و حه نه لی یه کانیان له نیودان پایان وایه که دروسته مردوو چه جی له جیاتی
بکری جا وه صیه تی کردبئ یان نا، به لّام حه نه فی یه کان و مالیکی یه کان گوتوو یانه: مه گهر
وه صیه تی کردبئ نه گهر نا دروست نیه، ^{٢٥٨} به لّام بیگومان پای یه که م پاست و ته واه
چونکه چه ند فرمووده یه که له و باره وه هه، بۆ وینه:

* (عن ابن عباس رضي الله عنهما أن امرأة سألت رسول الله ﷺ عن أبيها مات ولم يحج، فقال: حَجِّي عَنْ أَبِيكَ) رواه النسائي.

* (عن ابن عباس رضي الله عنهما أن امرأة قالت لرسول الله ﷺ أن أمها ماتت ولم تحج أفيجزئ عن أمها أن تحج عنها؟ فقال: نعم) رواه النسائي.

وهك ده بینین پیغه مبهر ﷺ له وه لّامی هه ركام لهو دوو نافه رته که پرسایریان کردوه ئایا
دروسته له جیاتی باب و دایکیان چه ج بکه ن؟ فرموویه تی: به لئ.

^{٢٥٦} بپروانه: (فقه السنة) ج ١ ص ٦٤٧، وه (المفصل) ج ٢ ص ١٦٢، ١٦٣.

^{٢٥٧} بپروانه: (المغني) ج ٢ ص ١٨٠.

^{٢٥٨} بپروانه: (المفصل) ج ٢ ص ١٦٣.

۲- مهرج گرتن له کاتى ئیحرام به ستن دا:

زۆربه ی زانایان به دروست (جائز) و بگره به په سەندى دەرزانن که بابای حاجى و عومره که له دەمى ئیحرام به ستن دا مهرج بگرن و بلین له هەر شوینیک پینگامان لى گیراو بۆمان نه کرا، بۆمان هەبى که ئیحرام بشکینن، سوودى ئەم مهرج گرتن (اشتراط) هەش ئەوهیه که له مهرجى یه که به هوى نه خوشى یان پارە لى بزد بوون یان پنگا لى به سترانه وه بۆیان نه کرا که حەج و عومره که یان ته و او بکەن ئەوه بۆیان هەیه ئیحرام بشکینن و فیدیه شیان نا که ویتە سەرى.

به لام (ابو حنیفة و مالک) رایان وایه که ئەو به مهرج گرتنه دروست نیه! ^{۲۵۹} به لام بینگومان پای زۆربه که (شافعی و احمد و إسحاق و ابو ثور) یان له نیودا هەن پاست و ته و او چونکه چەندان فرموده یان به دهسته وه هەن بۆ ویتە: ^{۲۶۰}

* (عن عائشة رضي الله عنها قالت: دَخَلَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ عَلَى ضَبَاعَةَ بِنْتِ الزَّيْبِرِ، فَقَالَ لَهَا: أُرِدْتَ الْحَجَّ؟ قَالَتْ وَاللَّهِ! مَا أَجِدُنِي إِلَّا وَجَعَةً، فَقَالَ لَهَا: حُجِّي وَأَشْتَرِطِي، وَقُولِي: اللَّهُمَّ مَحَلِّي حَيْثُ حَسَبْتَنِي) رواه البخاري ومسلم واصحاب السنن.

واته: پیتە مەبەرى خوا ﷺ چوو ه لای (ضباعه) ی کچى (زبیر) پى ی فرموو: دته وى حەجى بکەى؟! گوته: به خوا پىم وایه نه خوش ده که وم، پى ی فرموو: حەجى بکە و مهرج بگره و بلن: ئەى خوایه شوینى ئیحرام شکاندنى من ئەو جى یهیه که پيشگیرىم لى ده کات.

۳- فیدیه ^{۲۶۱} چى یه و به چى و چى پى و یست ده بى؟!:

فیدیه به ده قى قورپان یه کى که له سى شتان، که خوى په ره ردگار دەر باره ی سەرتاشینى بابای ئیحرام دار خستووینه پروو: (وَلَا تَخْلُقُوا رُءُوسَكُمْ حَتَّى يَبْلُغَ الْهَدْيُ مَجْلَهُ فَمَنْ كَانَ مِنْكُمْ مَرِيضًا أَوْ بِهِ أَذًى مِنْ رَأْسِهِ فَلْيَدِّئْهُ مِنْ صِيَامٍ أَوْ صَدَقَةٍ أَوْ نُسُكٍ) البقرة: ۱۹۶.

واته: وه سەرتان مەتاشن تا کو قورپانى یه که ده گاته شوینى کوشتنه وه ی خوى جا ئەگر یه کى کتات نه خوش بوو یان سەرى ئازارینکى هەبوو پى و یستى به تاشین بوو ئەوه با فیدیه بدات له پور گرتن یان به تاشین یان به ریزین - ی مە یان بزن - یك.

^{۲۵۹} بهوانه: (شرح صحيح مسلم) ج ۵ ص ۳۲۶، ۳۲۶۵.

^{۲۶۰} سەرچاوه ی پيشوو، هەمان بهرگ، ص ۳۲۶۲.

^{۲۶۱} زانایان ناوا پیناسه ی فیدیه یان کردوه: (الفداء ما يقدم لله جزاء لتقصير في عبادة، ككفارة الصوم والخلق وليس المخطط في الأحرار... والاضحية) بهوانه: (المعجم الوسيط) ص ۶۷۸.

پېغه مېهرى خواش ﷺ نه دازى شو پوژوگرتن و به خشين و سهرېرېنى پوون
کردو ته وه و هك له م فرموده يه دا ده بېنرى: ^{۲۶۲}

* (عن كعب بن عُجرة رضي الله عنه أن رسول الله ﷺ مرَّ به زمن الحُدَيْيَّة، فقال له: أَذَاكَ هَؤُلَاءِ
رَأْسُكَ!! قال كعب: نعم، فقال له النبي ﷺ: إِحْلِقْ رَأْسَكَ ثُمَّ أَذْبَحْ شاةً نُسْكَاً، أَوْ صَمْ ثَلَاثَةَ أَيَّامٍ،
أَوْ أَطْعَمْ ثَلَاثَةَ أَصْعٍ مِنْ تَمَرٍ سِتَّةَ مَسَاكِينَ) رواه مسلم، وهذا لفظه البخاري وأصحاب السنن.

وهك ده بېن پېغه مېهرى خوا ﷺ كه ديتوويه تى نه سپى زور شو هاو له يان نار ه حه ت
كردوه، پى نه فرموده كه سهرى بتاشى، پاشان بۇ پر كردنه وهى شو كه لېنه يه كيك له سى
شتان بكات و سهرېشك بىت كاميان هه لده بېزى: سهرېرېنى مېرېك يان بزنىك، گرتنى
سى پوژوو، سى صاع له خورما كه بدرېنه شى نه دار، واته يه كى دوو مست، چونكه هه
صاعىك چوار مسته.

فېديه ش به گشتى بۇ چوار شتان ددرى:

۱- كردنى شتىك لهو شتانهى كه له حاله تى ئىحرام دا قه دغه كراون جگه له جىماع، وهك
لا بردنى مووى جهسته و سهرتاشين، ^{۲۶۲} نينوك كردن، جل و بهرگى ئاسايى پو شين، پىلاو
ده پى كردن، بۇنى خو ش به كار هينان، داپوشىنى سهر بۇ پياوو دهم و چاو بۇ نافرته،
پاووشكار وېرېن و شكاندنه وهى دارو درخت و پووه كى حېرم، ماچ كردن و ده ستبازى
له گهل هاوسهر.

به لام جىماع ده بېته هوى تىكدانى هج و عومړه و دوايى باسى ده كه ين سزاكهى چونه.
۲- چواندنى يه كيك له فېزه كانى هج، وهك ورده بهرد هاويشته كان، ئىحرام به ستن
له ميقات، شه ومانه وه له موزده ليفه، شه ومانه وه له مينا له كاتى ورده بهرد هاويشاته كان
دا، نه كردنى طه وافى خوا حافىزى و .. هتد.

شايانى باسيشه كه پيوست بوونى فېدې به بۇ كردنى شتىك له قه دغه كراوه كان
(محظورات) ى ئىحرام، وه چواندنى يه كيك له فېزه كانى هج هه موويان يان دهقى قوربان
و سونته يان له سهره، يان يه كدهنگى زانايان، ياخود به لاي كه موه يه كدهنگى
زوربهى هره زوريان. ^{۲۶۱}

^{۲۶۲} بېروانه: (شرح صحيح مسلم) ج ۵ ص ۳۲۳۹.

^{۲۶۳} شه پاي زوربه يه، به لام (اهل الظاهر) و (مالك) له پړوايه تىكى دا ده لىن مووى هېچ شونىك
له جهسته دا جگه له هى سهر فېديهى ناو، بېروانه: (المجموع) ج ۷ ص ۲۲۲، ۲۲۳.

^{۲۶۴} بۇ وینه: نينوك نه مزانيوه هېچ دهقى له سهرېن به لام يه كدهنگى زانايانى له سهره بېجگه له (داود
الظاهرى)، بېروانه: (المجموع) ج ۷ ص ۲۲۳.

چ- و ۱- ۲- نهجام دانی چه ج و عومړه به شینوهی (تَمَنُّع) و (قِرَان) نه میښ زانایان له سهری یه کده نګن که هر که سینک به یه کینک له و دوو جوړه چه ج و عومړه ی کرد پیوښته فیدیه بدات، (ابن قدامه) له و باره وه گوټوویه تی: (لَا تَعْلَمُ خِلَافاً فِي وَجُوبِ الدَّمِ عَلَى الْمُتَمَنِّعِ وَالْقَابِلِ...) ۲۶۵

ننجا پیوښته نه وه ش بزانی که نه و شینوه فیدیه دانه ی باسماں کرد، دوو شت توژیک جیاوازی یان تنیدا هیه:

۱- فیدیه ی چه ج و عومړه کردن به شینوهی (تَمَنُّع) و (قِرَان) که بریتیه له سهر برینی مهړنک یان بزنیك، نه گهر نه یبوو گرتنی ده پوژوو، سنیان له کاتی چه ج داو چه وتیشیان پاش گه پانه وه له چه ج، که پیشتر پوونمان کردو ته وه.

ب- فیدیه ی پاوو شکارو برین و شکاندنه وه ی دارو درخت و پووه کی چه پهم بیجگه له پووه کی نیندخه پ (الإذخر)، خوی پوره ردگار دهر باره ی فیدیه و که فاپه تی پاوشکار له کاتی نیحرام دا فهرموویه تی: (يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَقْتُلُوا الصَّيْدَ وَأَنْتُمْ حُرْمٌ وَمَنْ قَتَلَهُ مِنْكُمْ مُتَعَمِّدًا فَجَزَاءٌ مِثْلُ مَا قَتَلَ مِنَ النَّعَمِ يَحْكُمُ بِهِ ذَوَا عَدْلٍ مِنْكُمْ هَذَا بِأَلْفِ الْكَعْبَةِ أَوْ كَفَّارَةٌ طَعَامُ مَسَاكِينَ أَوْ عَدْلٌ ذَلِكَ صِيَامًا) العائدة: ۹۵.

واته: نه ی نه وانه ی پرواتان هیناوه له کاتیک دا که نیحرامتان هیه نیچیر مه کوژن، وه هره که سینک له نیوه به ثانقه ست بیکوژنی نه وه سزایه کی وینه ی نه وه یه که کوشتوویه تی له نازده لان (حوشترو مانگا و مه پو بزنی) دوو که سی دادگه رتان بریاری له سهر ددهن، بکرنه قوربانی و به ره که عبه بری، یان خواردن بو نه داران بکرنه که فاپه تی، یان بارته قای نه و خواردنه پوژوو گرتن.

که سهرجه زانایان جگه له (ابوحنيفة) ده لین ده بی چ جوړه گیانداریکي پاو کرده نازده لیکي هینده ی وی بکرنه قوربانی، یان بارته قای نرخه کی خواردن بدات به نه داران، یان له جیاتی هر مست (مُد) ینک خواردن پوژوو یه بگری.

به لام (ابوحنيفة) پای وایه که فیدیه کی به پاره یه و نه و جار سهر پشک ده کری که قوربانی یه کی پی بکری و سهری بری، یان بارته قای نه وه خواردن بکری و هر نیو صاعی بداته نه داریک، یان له جیاتی هر نیو صاع پوژوو یه بگری. ۲۶۶

ameer.maktab@yahoo.com

f /AliBapir

AliBapir

f /MediaAmeerOffice

www.alibapir.net

۲۶۵ بروانه: (المغني والشرح الكبير) ج ۲ ص ۳۲۴.

۲۶۶ بروانه: (الفقه الاسلامي) ج ۳ ص ۲۲۴۲.

www.alibapir.net

بهريني دارو درخت و پوهه کي چه پرمي مه کهه ش، ماليکي يه کان گوتوويانه توله ي نيه، به لام نهواني دیکه يه کههنگن له سر توله و فیديه، جا هرچی (ابوحنيفة) يه پای وایه که نرخه کهي بدری و ببه شریته وه، به لام شافيعي يه کان و حنه به لي يه کان ده لاین ده بی به گویره ي گه وره ي و گچکه يي درخت که ناژه لیک سهر بپرئ وه: حوشر، مانگا، مه پ، بز، وه بؤ پوهه کهه ش به گویره ي نرخه کهي ناژه لیک دیاری بکری و بکوژرته وه.^{۲۶۷}

ده قی سوننه تیش له سر قه ده غه يي به رین و شکاندنه وه ي دارو درخت و پوهه کي چه پرمي مه کهه زورن، بؤ وینه:^{۲۶۸}

* (عن ابن عباس رضي الله عنهما قال: قال رسول الله ﷺ يوم فتح مكة: إن هذا البلد حرمه الله، لا يُعْبَدُ شوكه ولا يُنْفَرُ صيدهُ ولا تُنْقَطُ لِقْطُهُ إِلَّا مَنْ عَرَفَهَا) متفق عليه.

وفي رواية (مسلم): (فقال العباس: يا رسول الله إنا الأذخر، فأنه لقينهم وليوتهم: فقال ﷺ: إنا الأذخر).

واته: پیغه مبهري خوا ﷺ پوژي گرتنی مه کهه فهرمووی: خوا نه و لاتهی چه پام کردوه، نابن چروو لق و پوی دارو درختی بپرئ، وه نابن نیچیره کانی بسله میترینه وه، وه نابن شتی که وتووی لی مه لبگیرته وه مه گهر که سین که بیناسینئ و خاوه نی بؤ بدوزته وه.

به لام دیاره پوهه کي لیذخر لهو حوکه گشتی یه هه لاویراوه، وه (عباس) خوالی پازی بن پیشنیاری کردوه پیغه مبه ریش ﷺ پیشنیاره کهي وهرگرتوه.

۴- هو ی تی کچوونی چه ج و عومره چی یه و پیویسته چی بکری؟!

زانایان له سر نه وه یه کههنگن که هیچ کام له قه ده غه کراوه کان (محظورات) نابنه مایه ي تی کچوونی چه ج و عومره و به رنه که وتنیان جگه له جیماع، (ابن المنذر) له و باره وه گوتوویته ی: ^{۲۶۹} (اجمع اهل العلم على ان الحج لا یفسد باتیان شیئ في حال الاحرام إلا الجماع).

مهروه ها زانایان له سر نه وه ش یه کههنگن که ده بی بابای جیماع که له حاله تی ئی حرام دا که فارهت و فیدیه بدات، جا هرچی زوربه ن که (مالك و شافعی و احمد) یان له نیودان ده لاین: ده بی نه و فیدیه یه حوشریک بیت جا چ نیر بی چ می، به لام (ابوحنيفة) ده لی: ده بی مه ریک یان بزنیك بیت.^{۲۷۰}

ameer.maktab@yahoo.com

/AliBapir

/AliBapir

/MediaAmeerOffice

www.alibapir.net

^{۲۶۷} سهرچاوی پیشوو، هه مان بهرگ، ص ۲۲۴۳.

^{۲۶۸} بهوانه: (المغني) ج ۳ ص ۳۶۴، ۳۶۵.

^{۲۶۹} بهوانه: (المغني والشرح الكبير) ج ۳ ص ۵۱۳.

^{۲۷۰} بهوانه: (المفصل) ج ۲ ص ۲۴۸، ۲۴۹.

همروهه زږدېه زانايان پايان وايه که باباي حه ج و عومړه لئ تېکچوو له سهری فېرزه که درېزه به حه ج و عومړه که ی بدات و بيانگه يه نيته سهر هرچېنده بويشي بهرناکه ون، چونکه خواي کار به جئ فرمويه تي: (وَأَيُّمُوا الْحَجَّ وَالْعُمْرَةَ لِلَّهِ) البقرة: ۱۹۶.

(مالك) يش پای وايه که نه گهر حه ج بوو بيکاته عومړه، (داود الظاهري) يش گوتويه تي: هرکام له حه ج و عومړه له وحاله ته دا دروست نيه له سهر يان بهر ده وام بئت و ده بئ ده ستیان لئ هه لگري، ^{۲۷۱} واش پئ ده چئ به لگي جه ماوهر له هی نه وانی ديکه به هيز تربيت.

وه تېکړای زانايان له سهر نه وهش کوکن که گېرانه وه (قضاء) ی نه و جوړه حه ج و عومړه يه پيوسته، نه و نده هيه به شيکیان که شافعي يه کان و حه نه ی يه کان يان له نيودان ده لئ ن ده بئ به زووترين کات واته سالی ناينده بيانگي پرته وه و هندی کيشيان گوتويانه ده سته جئ (فوراً) گېرانه ويان فېرزه نيه. ^{۲۷۲}

۵- پيگا لئ گيران و فريانه که و تنی و ده ستان له عه پر ه فات (الأخصار والقوات):

۱- وشه ی (إخصار) له نه سلې زمان دا به مانای نه هيشتن و پئ لئ گرتن (المنع والحبس) ديت، به لام له زار اوی شهرع دا (مُخَصَّن) ناوه بو که سينک که ئي حرامی به ستوه پاشان پيشگر (مانع) يکی هاتوته بهر که له پړوی شهرعی يه وه ئيعتباری پئ ده کړی و پئ ی ته و او کړدنی حه ج و عومړه ی لئ گرتوه. ^{۲۷۳}

نجا سرجه م زانايان له سهر نه وه يه کده ننگن که هر که سينک له ترسی دوژمنه که ی حه جی بو نه کړی نه وه له پړوی شهرعه وه خاوه ن عوزره و بوی هيه ئي حرامه که ی بشکيتی، به لام نایا نه خوشی و پاره لئ بزړ بوون و حه پس کران و... هتدیش به عوزر داده نرين يان نا؟! زانايان له و باره وه دوو پايان هه ن، به شيکیان پايان وايه که نه و شتانه به عوزر دانانرين و هرکام له (مالك و شافعي و اسحاق و احمد) خاوه نی نه و پایه ن، به شيکی شيان که (حه نه فی يه کان و النخعي و ثوري و ابو ثور) يان له نيودان، پايان وايه که به هر شتيک و هر شيويه ک ئينسان پئ ی لئ بگري و دهر فته تی به جئ هينانی حه ج و عومړه ی نه بئ نه وه به (مُخَصَّن) داده نري ^{۲۷۴}

ameer.maktab@yahoo.com

/AliBapir

/AliBapir

/MediaAmeerOffice

www.alibapir.net

^{۲۷۱} بېوانه: (المفصل) ج ۲ ص ۳۵۴.

^{۲۷۲} هه مان سرچاوه ی پيشوو.

^{۲۷۳} بېوانه: (النهاية في غريب الحديث والأثر) ج ۱ ص ۳۹۵، وه بېوانه: (الفقه السنة) ج ۱ ص ۷۷۲، وه

بېوانه: (الفقه الإسلامي وأدلته) ج ۲ ص ۲۳۴۷ تا ۲۳۵۶.

^{۲۷۴} بېوانه: (المفصل) ج ۲ ص ۲۹۴، وه بېوانه: (الفقه الإسلامي) ج ۲ ص ۲۲۴۸.

www.alibapir.net

بیگومانیشم که پای دووهم به هیتره چونکه فرمایشتی خوی کار به جی: (وَأَبْمُوا الْحَجَّ وَالْعُمْرَةَ لِلَّهِ فَإِنْ أُخْصِرْتُمْ فَمَا اسْتَيْسَرَ مِنَ الْهَدْيِ) البقرة: ۱۹۶، واته: وه حج و عومره بو خوا به ته وای به جی بهینن، وه نه گهر پیتان لئ به ستر، نه وه قوربانیه که به بۆتان هله ده سووپئ و ناسانه بیکوژنه وه... ، به لئ وشه ی (أُخْصِرْتُمْ) گشتی یه و تایبته نه کراوه به دوزمنه وه و پیویسته هه وه که خویشی به گشتی بهینریتته وه، مادام به لگه یه کی شرعی پوون و بی چه ندو چوون نیه له سهر تایبته کردن (تخصیص) چه مکه که ی به شتی که وه.

حوکمی بابای پئی حه ج و عومره کردن لئ گراویش نه وه یه که:

یه که: ئیحرام بشکینئ، به لام ده بی دوا یی فیدی به دات و مه پئک یان بزئیک سهر پئی، نه مه ش پای زۆریه ی زانایانه، به لام (مالک) گو توویه تی فیدی به له سهر نیه، ^{۲۷۵} به لام مادام خوی پهره ردگار فرموویه تی: (فَإِنْ أُخْصِرْتُمْ فَمَا اسْتَيْسَرَ مِنَ الْهَدْيِ) رایه که ی مالک وه که (ابن قدامة) گو توویه تی: راست نیه. ^{۲۷۶}

دوو: سالی دوا یی یان هه رکاتیک بۆی لوا نه وه ی که ئیحرامی بۆ به ستوه که ده گونجی حه ج یان حه ج و عومره یان به س عومره بیت بیگیریتته وه. ^{۲۷۷} به لام وه که پیشتره له خالی دوو می نه مه بنده دا گوتمان نه گهر له کاتی ئیحرام به ستن دا مه رجی گرتبئ که له هه ر شوینیک پئی لئ گرا ئیحرام بشکینئ، نه وه به پای زۆریه ی زانایان فیدی به ناکه ویتته سهر. ^{۲۷۸}

دیاره له سهر پای نه وانه ش که به س ترسی دوزمن به پیشگیر (مانع) ده زانن، بابای پئی لئ گراو به هوی نه خوشی و چه پس کران و ولاخ و پاره لئ بزبوون و هتده وه، مادام مه رجی نه گرتبئ بۆی نیه ئیحرامه که ی بشکینئ هه تا قوربانیه که ی ده نیریتته مه که وه له وئ ده کوژریتته وه، ^{۲۷۹} ده بی ئیحرامی هه ر هه بی و قه ده غه کراوه کان (محظورات) ی ئیحرامیشی هه ر لئ قه ده غه ن.

ب- وشه ی (فَوَاتٍ) له نه سلی زمان دا به مانای له ده ست چوون و فریانه که و تنه و، له زارای شرعی شدا به وه ده گوترئ که که سیک ئیحرامی حه جی به ستبئ و به ره و نه نجام

^{۲۷۵} بهوانه: (المفصل) ج ۲ ص ۲۹۵.

^{۲۷۶} بهوانه: (المغنی) ج ۳ ص ۳۷۱.

^{۲۷۷} هه مان سهرچاوه به رگ، ص ۳۷۹، وه: (المفصل) ج ۲ ص ۲۹۷.

^{۲۷۸} سهرچاوه به رگی پئشو، ص ۳۷۷.

^{۲۷۹} هه مان سهرچاوه به رگ و لاپه ره.

دانی که و تبتیه پئی، به لام به هوی پیرانه گیشتن و فریانه که و تنی پارهستان له عه پره فاته وه که پایه ی هره مه زن و بنه پرتی چه چه که ی بفه و تنی.

جا هر که سینک به و جوړه چه جی فهوتا نه وه به پای زوړبه ی نیزیک به یه کده نگی زانایان پیوسته سنی شتان بکات:

یهک: کرده وه کانی عومړه نه نجام بدات، واته چه چه که ی بگوړی به عومړه.

دوو: سالی ناینده چه چه که ی بگوړیته وه.

سین: مهریک یان بزنیك بکاته قوربانی وهک قیدی وه که فاپرت.

به لگی نه م پایش که له (عمر بن الخطاب و ابن عمرو زید بن ثابت و ابن عباس و ابن الزبیر) خوالیان پازی بن گنر پاره ته وه و (چه نه فی یه کان و مالک و ثوری و شافعی یه کان و چه نه لی یه کان) یش له سهری پیکه اتوون نه م ده قیه: ^{۲۸۰}

* (عن سليمان بن يسار أن أبا أيوب الأنصاري خرج حاجاً حتى إذا كان بالنازية من طريق مكة أضلّ راحلته، وأنه قدم على عمر بن الخطاب يوم النحر، فذكر ذلك له فقال عمر: إضغ كما يصنع المعتمر ثم قد حلت، فإذا أدركك الحجّ قابلاً فأخجج وأهد ما استيسر من الهدى) رواه مالك والشافعي.

واته: (ابو ایوب الأنصاري) چو وه چه ج و له ناوچه ی نازیه له پئی مه که و لاخه کانی لئون بوو، پاشان پوړی قوربانی سهر پین به (عمر بن الخطاب) خوالی پازی بن گیشتن نه وه ی بؤ باس کرد. عومریش پئی گوت: بابای عومره که چی ده کات بیکه و دواپی ئی حرام بشکینه، نجا نه گهر سالی دواپی فریای چه ج که و تنی چه جی بکه و مهریک یان بزنیك سهر پره و، بیکه قوربانی شایانی باسیشه که (ابوحنیفه) به پیچه وانه ی پای زوړبه و چه ما و مره وه پئی وایه که بابای چه ج فهوتا و خوینی له سهر نیه. ^{۲۸۱}

۶- جیاوازی یه کانی نافرته له پیاو له چه ند کرده وه یه کی

چه ج و عومړه دا: ^{۲۸۲}

پیاو و نافرته له کرده وه کانی چه ج و عومړه دا وهک یه کن، به لام به پای سهرجه م یان لانی که م زوړبه ی هره زوړی زانایان له چه ند ورده شتیك دا له یه ک جیان:

^{۲۸۰} بېروانه: (الموطا) ص ۳۲۶، وه بېروانه: (الام) للشافعي، ج ۲ ص ۱۶۶، هره وه بېروانه (المفصل في

احكام المرأة والبيت المسلم) ج ۲ ص ۳۵۹، ۳۶۰، وه بېروانه: (المجموع) ج ۸ ص ۲۲۰.

^{۲۸۱} بېروانه: (الفقه الاسلامي) ج ۳ ص ۲۲۴.

^{۲۸۲} بؤ نوو سینی نه م خاله پشتم به (المجموع) ج ۷ ص ۳۲۲، ۳۲۳، به ستوه.

يەك: لەبەرگ و پۆشاکی ئیحرام دا كە ئافرەت ھەر بەرگی ئاسایی خۆی دەپۆشی.

دوو: لەكاتی گووتنی: (لبیک اللہم لبیک ... الخ) ئافرەت دەنگی ھەلناھیننی و بەنزمی دەیلنی.

سێ: پیاو سەری داناپۆشی بەلام ئافرەت پووی داناپۆشی مەگەر لەكاتی مەترسی گوناح دا.

چوار: (رَمَلٌ) و (اضْطِبَاغٌ) بۆ پیاو سوننەت بەلام بۆ ئافرەت یەكەمیان بەلای كەمەو ناپەسەند (مكروه) و دوو مەیشیان بەمسوگەری حەرامە.

پێنج: لەكاتی ھاتن و چوونی (سعی) نیوان صەفاو مەپو دا پیاو لەنیوان دوو كۆلەكە سەوزەكان (العمودین الاخضرین) بەگورگە لۆقە دەپوات، بەلام ئافرەت نا.

شەش: سوننەتە پیاو سەركەوتتە سەر صەفاو مەپو، بەلام بۆ ئافرەت سوننەت نیە، بگرە ناپەسەندیشە.

ھەوت: پیاو لەكاتی بەردووچكە ھاویشتنەكان دا دەست بەرز دەكاتەو، بەلام ئافرەت نا.

ھەشت: سوننەتە پیاو بۆ خۆی قوربانی یەكە سەربەپێ، بەلام بۆ ئافرەت سوننەت نیە.

نۆ: تاشینی سەر لەكورت كردنەو بۆ پیاوان خێرتەر و چاكتر، بەلام بۆ ئافرەتان تەنیا كورت كردنەو ھەبەو تاشین ناپەسەندە وەك (نووي) گوتوویەتی، منیش پێم وایە قەدەغیە چونكە بۆ ئافرەتان سەرتاشران ئەتە. ٢٨٢

دە: ھەروەھا بۆ ئافرەتان بەپێچەوانە پیاوانەو چوونە لای تاتە بەردەكان (صخرات) لەعەرەفات و نیزیک كەوتنەو لەكابە (كعبە) لەكاتی طەواف كردن دا مەگەر ئاسان بن و تێكەلەو زۆر دروست نەبن ئەگەر نا سوننەت نین، ھەروەھا ھەر جۆرە پارێزكردن و خۆ دوور گرتنێکی دیکە لەو بابەتە لەكات و شوێن و حالەتە قەلەبالغەكان دا بۆ ئافرەت شتێکی پەسەندە، وەك لەدەقە گشتی یەكانی قورئان و سوننەت كە لەوبارەو ھاتوون دەفامریتەو.

ameer.maktab@yahoo.com

/AliBapir

/AliBapir

/MediaAmeerOffice

www.alibapir.net

٢٨٢ دیارە ئەگەر عورفی كۆمەلگایەك وابن كە سەرتاشینی ئافرەتان بەئەتك و سوكاپەتی نەزانن ھوكمەكە ی جیاپە.

www.alibapir.net

۷- سنوورو تایبه تمه ندی یه کانی چه پهمی مه ککه و مه دینه:

وشه ی چه پهم (الحَرَم) له نه سلی زمان دا به هر شوین و شتیکی خاوه ن پرنزو حورمه ت ده گوتری که پاراستن و پاریزگاری لی کردنی پیویسته، هر بویه ش به نامووسی ئینسان و مال و خیزانی ده گوتری (چه پهم)، هر وها چه پهم ناوه بۆ په ناگه و چه شارگه یه که ئینسان تییدا سه لامه ت و پاریزراو ده بی.^{۲۸۱}

به لام له زاراو و عورفی شهرع دا وشه ی چه پهم بۆ هر دوک شاری موباره کی مه ککه و مه دینه و دوروبه ریان به کار دیت.

جا ئیمه خوا یاربین له م خاله دا به کورتی سه رتا چند ده قیک ده رباره ی چه پهم بوونی هر کام له مه ککه و مه دینه ده خینه پوو، پاشان سنووره کانیان واته سنووری چه پمه کانیان پوون ده که ینه وه، له کو تاییش دا تایبه تمه ندی یه کان (خصائص) یان ده خینه پوو:

یه ک: چند ده قیک ده رباره ی به چه پهم دانرانی مه ککه و مه دینه:

* (عن أنس رضي الله عنه أن النبي ﷺ قال: أَلْهَمَ أَنْ إِبْرَاهِيمَ حَرَّمَ مَكَّةَ وَإِنِّي أَحْرَمُ الْمَدِينَةَ وَمَا بَيْنَ لَابَتَيْهَا) متفق عليه.

واته: ئه ی خواجه بیگومان ئیبراهیم مه ککه ی چه پام کردوه، جا منیش مه دینه و ئه وه ی ده که ویتته نیوان دوو ته نیشته کانی یه وه چه پام ده که م.

* (عن جابر رضي الله عنه قال: قال رسول الله ﷺ: إِنْ إِبْرَاهِيمَ حَرَّمَ مَكَّةَ وَإِنِّي حَرَّمْتُ الْمَدِينَةَ مَا بَيْنَ لَابَتَيْهَا لَا يَعْصِدُ عِظَاهُهَا وَلَا يَمَادُ صِدْهَا) رواه مسلم.

واته: بیگومان ئیبراهیم مه ککه ی چه پام کردوه، وه منیش مه دینه م چه پام کردوه ئه وه ی ده که ویتته نیوان دوو لایه کانی یه وه، نابن پوه کی دپکاوی بپرئ و نیچیری پاوبکرئ.

که واته: مه به ست له چه پام کردنی مه ککه و مه دینه پرنزو حورمه ت بۆ دانانیکی زیاده یه به هوی پاونه کردنی نیچیره کانیان و نه برین و هه لنه پساندن و شکاندنه وه ی دارو دره خت و پوه کیان مه گه ر ئه و جورانه ی یان له و حاله تانه دا و بۆ ئه و ئامانجانه ی که شهرع پئی داوه.

شایانی باسیشه که زۆربه ی^{۲۸۵} زانایان پایان وایه که مه ککه و دوروبه ری هر له پوژی به ری وه خوا پرنزو حورمه تی زیاده ی لی ناوه و ئه و شتانه ی تییدا چه پام کردوون که له شوینه کانی دیکه ی دنیا دا هه لالن، به لگه شیان چند فهرمووده یه که که ئه مه یه کیکیانه:

^{۲۸۱} بپوانه: (المعجم الوسيط) ص ۱۶۸، ۱۶۹.

^{۲۸۵} بپوانه: (المجموع) ج ۷ ص ۲۸۶، ۲۸۷، هه ندیکیشیان گوتوو یانه: به س له پوژگاری

ئیبراهیم وه چه پام کراوه.

* (عن ابن عباس رضي الله عنهما أن النبي ﷺ قال يوم فتح مكة: هذا بلدٌ حَرَّمَهُ اللهُ تعالى يوم خلق السموات والأرض وهو حرامٌ بحرمَةِ اللهِ إلى يوم القيامة) متفق عليه.

واته: نهوه ولاتیکه که خوای بهرز لهو پوژمهوه که ناسمانهکان و زهوی خولقاندون
حهپامی کردوه جا بههوی حهپام کردنی خواوه هتا پوژی قیامت حهپامه.

وه مهبهست لهوشهی (لابتینها) دوو لایهکانی که دهریارهی مهدینه فهرموویهتی، وهك
لهم فهرموودهیهدا دهردهكهوئی، نهو دوو زنجیره بهرده^{۲۸۶} پهشانن که لهپوژمهلات و
پوژئاوای مهدینهن، وهك دوو زنجیره چپای گچكه و نزم:

* (عن أنس رضي الله عنه أن النبي ﷺ لما أشرف على المدينة قال: أَللَّهُمَّ إِنِّي أَحْرَمُ مَا بَيْنَ
جَبَلَيْهَا مِثْلَ مَا حَرَّمَ بِهِ إِبْرَاهِيمُ مَكَّةَ) رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ، واته: كَاتِيك وهپووی مهدینه كهوت،
فهرمووی: نهی خواجه وهك چۆن ئیبراهیم مهككهی حهپام كرد منیش نهوهی دهكهوئته
نیوان دوو چپاكانی بهوه حهپامی دهكهه.

دوو: سنووری حهپهمی مهككهو حهپهمی مهدینه:

(نووي) گوتوویهتی: ^{۲۸۷} مهبهست لهحهپهمی مهككه مهككهو دهووبهیهتی.. که لهلای
مهدینهوه بهدووری سئ (۳) میل و لهلای یهمنهوه بهدووری كهوت (۷) میل لهمهككهوهو،
لهپنگای (طائف) وهه پوهوه عهپهفات بۆ ماوهی كهوت (۷) میل و، لهپنگای عئراقهوه
دیسان بهدووری كهوت (۷) میل و، لهپنگای (الجعرانة) وه بهدووری نو (۹) میل و،
لهپنگای (جدة) وهه بهدووری ده (۱۰) میل لهمهككهوهیه.

نهمه بهكهورتی سنووری حهپهمی مهككیه، سنووری حهپهمی مهدینهش وهك
لهفهرموودهكانی پیغهمبهردا ﷺ بهپوونی و پاشكاوی خراوهتهپوو بریتیه لهمهدینهو
دهووبهیهتی كهدهكهوئته نیوان دوو لایه شاخاوی یهكهیهوه بهباری درئیزی و
پانی دا، ^{۲۸۸} وهك لهچهندان فهرموودهدا هاتوهو پیشتر ئامارهمان بهههندیکیان كرد، نهمهش
یهكیکدی دیکهیا نه:

* (عن أبي سعيد رضي الله عنه أن رسول الله ﷺ قال: أَللَّهُمَّ إِنَّ إِبْرَاهِيمَ حَرَّمَ مَكَّةَ فَجَعَلَهَا
حَرَامًا وَأَنِّي حَرَّمْتُ الْمَدِينَةَ حَرَامًا مَا بَيْنَ مَازِمَيْهَا أَنْ لَا يَهْرَاقَ فِيهَا دَمٌ وَلَا يُحْمَلُ فِيهَا سِلَاحٌ لِقِتَالٍ
وَلَا يُخْبَطُ فِيهَا شَجَرٌ إِلَّا لِعَلْفٍ) رَوَاهُ مُسْلِمٌ.

^{۲۸۶} بهوانه: (الفقه الاسلامي) ج ۳ ص ۲۳۹۶، که گوتوویهتی: (واللابة: ارض ذات حجارة سود).

^{۲۸۷} بهوانه: (المجموع) ج ۷ ص ۲۸۵، وه: (الفقه الاسلامي) ج ۲ ص ۲۳۸۰، ۲۳۸۱.

^{۲۸۸} بهوانه: (المجموع) ج ۷ ص ۳۹۸.

واته: ئەي خوايه! ئىبراهيم مەككەي حەرام کردووە بەقەدەغەي داناو، جا منیش مەدینەم حەرام کردووە ئەوەی دەکەوێتە نێوان دوو تەنیشتەکانی یەوہ کردوومەتە قەدەغە کە هیچ خۆنێکی تێدا نەپێژێ و هیچ چەکیکی بۆ جەنگ تێدا ھەلنەگیرێ و گەلای درەختی تێدا نەوھرنێی مەگەر بۆ ئالف.

بەشیکیش لەزانیانی شەرعزان و شوینەوارناس بۆ زیاتر پوونکردنەوێ سنووری حەرمی مەدینە گوتووایە: ^{٢٨٩} سنووری حەرمی مەدینە لەھەر چوار لایەو بەدووری بەرید (بەرد) نیکە جا دیارە بەریدیك چوار فەرسەخ و ھەر فەرسەخیکیش سێ میلە، کەواتە بەریدیك دەکاتە دوازدە (١٢) میل، بەلگەشیان ئەم دەقەیه:

* (عن علي رضي الله عنه قال: قال رسول الله ﷺ: المدينة حرام ما بين غير الى ثور) متفق عليه، واتە: مەدینە لەعەرپەرەو تا تەور حەرامە.

جا گوتووایە: ^{٢٩٠} عەر چیا یەکی ناو دارە لەنیزیک مەدینەو تەوریش چیا یەکی گچکە یە لەپشت چیا ی ئوحو دەو لەلای سەر و یەو.

سێ: قایەتەندی یەکانی دوو حەرمەکان (خصائص الحرمين):

أ- قایەتەندی یەکانی حەرمی مەككە:

١- زۆربەي زانیان رایان وایە فەرەو شافیعی یەکانیش دەلێن سوننەتە کە بەبێ ئیحرام نەچی یە نێو حەرمی مەككەو. ^{٢٩١}

٢- بەیە کەدەنگی زانیان راوکردنی نیچیری و برین و ھەلپساندنی دارو درەخت و پووەکی حەرامە، وەك پیشتەر باسماں کرد، دیارە ئەھلی حەرم و بێ ئیحرامیش لەو حوکمەدا یە کسانن. ^{٢٩٢}

٣- زۆربەي زانیان نیشتەجێ بون و پێدا ڕەت بوونی ئینسانی کافر لەحەرم دا بەحەرام دەزانن، بەلام (ابوحنیفە) پێدا تێپەر بوون بەدروست (جائز) دەزانن. ^{٢٩٣}

٤- هیچ کەس بۆی نیە شتی دۆزراو (لقطۃ) ھەلبگرێتەو مەگەر بۆ کەسێک کە خاوەنی بۆ پەیدا بکاتەو بەبانگ بکات و بیناسینن. ^{٢٩٤}

^{٢٨٩} بێوانە: (الفقه الإسلامي) ج ٢ ص ٢٢٩٥، ٢٢٩٦، وە: (المجموع) ج ٧ ص ٣٩٨.

^{٢٩٠} بێوانە: (الفقه الإسلامي) ج ٢ ص ٢٢٩٦، لە: (إعلام الساجد) ص ٢٢٦ تا ٢٢٩.

^{٢٩١} بێوانە: (الفقه الإسلامي) ج ٢ ص ٢٢٩٠، وە: (المجموع) ج ٧ ص ٣٨٨، ٣٨٩.

^{٢٩٢} بێوانە: (المجموع) ج ٧ ص ٣٨٨، وە: (الفقه الإسلامي) ج ٣ ص ٢٣٩٠، ٢٣٩٢.

^{٢٩٣} ھەمان سەرچاوەی پیشوو.

^{٢٩٤} ھەمان سەرچاوەی پیشوو.

۵- تیدا نیژرانی هاوبهش بوق خوا دانهر، یان دهرهینانهوهی ئیسکو پرووسکی حه‌پامه.^{۲۹۵}

۶- که‌سینک له‌حه‌پهم دا یه‌کینک بکوژئ خوینه‌که‌ی قورستر ده‌کری له‌کوشتن له‌شوینه‌کانی دیکه.^{۲۹۶}

۷- به‌پای زور له‌زانایان که (ابوحنیفة و احمد) و ظاهری‌یه‌کانیان له‌نیودان که‌سینک سزا (حدّ) و توّله (قصاص) یکی شهرعی له‌سهر پیویست بووبئ هه‌تا له‌سنووری حه‌پهمی مه‌که‌دا بئ نابئ به‌سهری دا بچه‌سپینری، به‌لام مالیکی‌یه‌کان و شافیعی‌یه‌کان ده‌لین حه‌پهمیش وه‌ک شوینه‌کانی دیکه‌یه له‌وباره‌وه،^{۲۹۷} چونکه خوای کاربه‌جئ فرموویه‌تی: (وَلَا تُقَاتِلُوهُمْ عِنْدَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ حَتَّى يُقَاتِلُوكُمْ فِيهِ) البقرة: ۱۹۱، وه پیغه‌مبه‌ریش ﷺ پئی داوه که‌پینچ گیانداره زیانبه‌خشه‌کان (الفواسق الخمس) له‌هه‌موو شوینیک بکوژین. لایه‌نگرانی پای یه‌که‌میش به‌فرمایشتی خوا: (وَمَنْ دَخَلَهُ كَانَ آمِنًا) آل عمران: ۹۷، وه فرمووده‌ی پیغه‌مبه‌ر ﷺ: (ان مكة حرمها الله ولم يحرمها الناس فلا يحل لامرئ يؤمن بالله واليوم الآخر ان يسفك بها دماً..) متفق عليه، به‌لگه‌ دیننه‌وه.

منیش وای بوق ده‌چم پای دووه‌م به‌هیزتریئت، چونکه ده‌گونجئ بگوترئ مه‌به‌ست له: (وَمَنْ دَخَلَهُ كَانَ آمِنًا) نه‌وه‌یه که خوای په‌روه‌دگار نازاردان و خوین پشتنی به‌ناهه‌قی تیدا حه‌پامتر کردوه له‌شوینه‌کانی دیکه، هه‌روه‌ها: (..) فلا يحل لامرئ يؤمن بالله واليوم الآخر ان يسفك بها دماً..) به‌هه‌مان شیوه مه‌به‌ست خوین پشتنی به‌ناهه‌قه.

ئه‌گهر یه‌کی‌کیش بلئ: جا خو نازاری خه‌لک دان و خوین پشتنیان له‌هه‌موو جئ یه‌که هه‌ر حه‌پامه!! ده‌لین: راسته به‌لام له‌وئ دا حه‌پامتر و گوناح و سزای گه‌وره‌تره.

۸- بابای (متمتع) و (قارن) مادام خه‌لکی سنووری حه‌پهم بن خوین و فیدی‌یه‌یان له‌سهر نیه.^{۲۹۸}

۹- چه‌ک هه‌لگرتن به‌بئ پیویست بوون له‌سنووری حه‌پهمی مه‌که‌دا حه‌پام یان لانی که‌م نا‌په‌سنده، چونکه پیغه‌مبه‌ر ﷺ فرموویه‌تی: (لَا يَحِلُّ أَنْ يُخْمَلَ السِّلَاحُ بِمَكَّةَ) رواه مسلم عن جابر رضي الله عنه.^{۲۹۹}

^{۲۹۵} بپوانه: (المجموع) ج ۷ ص ۲۹۸، وه: (الفقه الاسلامي) ج ۲ ص ۲۳۹۲.

^{۲۹۶} بپوانه: (المجموع) ج ۷ ص ۲۹۸، وه: (الفقه الاسلامي) ج ۲ ص ۲۳۹۲.

^{۲۹۷} بپوانه: (الفقه الاسلامي) ج ۳ ص ۲۳۹۲، ۲۳۹۳.

^{۲۹۸} بپوانه: (المجموع) ج ۷ ص ۲۹۸، وه: (الفقه الاسلامي) ج ۲ ص ۲۳۹۲.

۱۰- سرچهم زانایان رایان وایه که هموو نهو فیدیانهی که بههوی ئیحرامهوه لهسهه بابای ئیحرام دار (مُحَرَّم) فهرزدهبن، وهك فیدیهی (تَمَتُّع) و (قِرَان) و کردنی یهکیك لهشته حهپام کراوهکان وهك بهکارهینانی بوئی خوش، وه سزاو تولهی پاوکردنی نیچیرو برینی دارو درهخت و پووهمکی حهپهم، بهئی هموو نهو فیدیانیه چ ئازهلای سهرپراو بن چ خواردهمهنی پیویسته بدرین بهخهك و دانیشتوانی حهپهم، چونکه خوی پهروهردگار فهرموویهتی: (... هَذَا بِالْغِ الْكُفَّةِ) المائدة: ۹۵. ۲۰۰

۱۱- بهپای زۆریهه ههرهزۆری ۲۰۱ زانایان مهککه چاکترین (أَفْضَل) شوینه لهسهه زهوی به بهلگهی نهوه که (عدي بن الحمراء) خوالیپازیبن گپراویهتهوه که لهکاتیک دا پیغهمبهه ﷺ سواری و لاخهکهی بوو بو پوو بهمهککه فهرمووی: (وَاللّٰهُ إِنَّكَ لَتَخَيَّرُ أَرْضَ اللَّهِ وَأَحَبُّ إِلَى اللَّهِ وَلَوْلَا أَنِّي أَخَرَجْتُ مَاخَرَجْتُ) رواه احمد واصحاب السنن الا ابا داود وقال الترمذي: حسن صحيح.

۱۲- نوێژو طاعهتهکانی دیکهش لهمهککهدا و بهتایبهت لهمزگهوتی حهپام دا پاداشتیان زیاتره، چونکه پیغهمبهه ﷺ فهرموویهتی: (صَلَاةٌ مِنْ مَسْجِدِي هَذَا أَفْضَلُ مِنْ أَلْفِ صَلَاةٍ فِيمَا سِوَاهُ مِنَ الْمَسَاجِدِ إِلَّا الْمَسْجِدَ الْحَرَامَ وَصَلَاةٌ فِي الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ أَفْضَلُ مِنْ مِائَةِ صَلَاةٍ فِي مَسْجِدِي) رواه احمد والبيهقي باسناد حسن، که پیشت لهباسی نوێژدا تهرجههمان کردوه.

۱۳- مزگهوتی حهپام یهکهمین مزگهوته لهسهه زهوی دروست کراوه بو خواپهرستی تیداکردن، به بهلگهی نهه فهرموودهیه:

* (عن أبي ذر رضي الله عنه قال: سألت رسول الله ﷺ عن أَوَّلِ مَسْجِدٍ وُضِعَ فِي الْأَرْضِ؟ قَالَ: الْمَسْجِدُ الْحَرَامُ، قُلْتُ: ثُمَّ أَيُّ؟ قَالَ: الْمَسْجِدُ الْأَقْصَى، قُلْتُ: كَمْ بَيْنَهُمَا؟! قَالَ: أَرْبَعُونَ عَامًا) رواه البخاري ومسلم.

واته: پرسیارم لهپیغهمبهه ﷺ خوا کرد لهبارهی یهکهمین مزگهوتهوه که لهسهه زهوی دانراوه؟ فهرمووی: مزگهوتی حهپامه، گوتم: نهدی دوی نهو؟ فهرمووی: مزگهوتی نهقصا، گوتم: ماوهی چهندیان نیوان پوو؟ فهرمووی: چل (۴۰) سال.

ب- تاییه تمه ندی به کانی چه پرمی مه دینه:

۱- نويزيک له مزگه وتی پیغه مبهردا ﷺ پاداشتی هزار نويزی هیه که له شوینه کانی دیکه بکری جگه له مزگه وتی چه پام له مهککه وهک پیشتر باسمان کردو نه مهش فرموده یه کی دیکه یه له وباره وه: (صلاة في مسجد هذا خير من ألف صلاة في غيره من المساجد، إلا المسجد الحرام) رواه البخاري ومسلم عن أبي هريرة رضي الله عنه.

۲- پاوکردنی نیچیری چه پرمی مه دینه و برین و شکانده وهی دارو درهخت و پورهک و وهراندن (خبط) ی گه لای دارو درهخته کایشی وهک هی چه پرمی مهککه چه پامه مه گهر نه وهی بو خانوو و بهره پیویست بی، یان بو ثالفی و لاخ و مه پو مالات،^{۲۰۲} وهک پیشتر باسمان کردو چهند فرموده یه کمان له وباره وه هینانه وه، دیاره نه مهش پای زوری بهی هره زوری زانایانه.^{۲۰۳}

۳- سه فهرکردن و بارگو و بنه پیچانه وه بو سهردانی هیچ مزگه وتیک دروست نیه بیجگه له مزگه وتی چه پام له مهککه و، مزگه وتی پیغه مبهردا ﷺ له مه دینه و، مزگه وتی نه قصا له قودس، وهک پیغه مبهردا ﷺ فرموده یه تی: (لَتَشُدُّ الرِّحَالُ إِلَّا إِلَى ثَلَاثَةِ مَسَاجِدَ: مَسْجِدِي هَذَا، وَمَسْجِدِ الْحَرَامِ، وَمَسْجِدِ الْأَقْصَى) متفق عليه عن أبي هريرة رضي الله عنه.

۴- بیگومان سهردان و زیاره تی گۆرستان له نه سلدا په وایه و بگره سوننه تیشه، جا گۆپی به پیزی پیغه مبهردی خوا ﷺ و دوو هاوه له و هزیره به پززه کیشی نه بو و به کرو عومهر خوالییان پازی بی، له مزگه وتی پیغه مبهردایه ﷺ بویه شتیکی سوننه ت و په سنده بو هر که سینک که چوو مه دینه و مزگه وتی پیغه مبهردا ﷺ سهردانی گۆپی پر پزرو حورمه تی پیغه مبهردا ﷺ و دوو هاوه له به پززه کیشی بکات و سه لامیان لی بکات و سه لات و سه لام و به پکات له خوا بو پیغه مبهردا ﷺ داوا بکات و، دوو عای خیریش بو دوو و هزیره هاوه له پایه به رزو به پززه کانی بکات.^{۲۰۴}

پیغه مبهردی خوا ﷺ له باره ی نه وه وه که نه گهر سه لامی لی بکری پنی دهکات و نه لامیشی ده داته وه فرموده یه تی: (مَنْ رَجُلٍ يَسْلَمُ عَلَيَّ إِلَّا رَدَّ اللَّهُ عَلَيَّ رُوحِي حَتَّى أُرَدَّ عَلَيْهِ السَّلَامُ) رواه ابوداود عن أبي هريرة رضي الله عنه.

^{۲۰۲} بېوانه: (فتح الباري) ج ۴ ص ۵۶۷، وه: (المغني والشرح الكبير) ج ۳ ص ۲۷۰، ۲۷۱، وه بېوانه: (الفقه

الاسلامي) ج ۳ ص ۲۳۹.

^{۲۰۳} هه مان سرچاوه ی پيشوو.

^{۲۰۴} بېوانه: (مجموعة الفتاوى) ج ۲۶ ص ۸۱، وه: (المغني) ج ۳ ص ۵۸۸، ۵۸۹.

واته: هیچ پیاوړېک (ناشکرایه ئافره تیش هه مان حوکمی ههیه) سه لامم لئ ناکات مه گهر خوا گیانه که مم بۆ ده گپړتیه وه تا کو وه لامي سه لامه که ی دده مه وه.

وه (عبدالله بن عمر) خوالیان پازی بن عاده تی وابوو که ده چوو مزگه وتی پیغه مبه ره وه ﴿دهیگوت: (السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ، السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَبَا بَكْرٍ، السَّلَامُ عَلَيْكُمْ يَا أَبَتِ) پاشان ده پویشته. ٢٠٥

مهروه ها باقی هاوه لانیس هه ر ئاوا سه لامیان لئ ده کردن. ٢٠٦

وه به پای زۆریه ی هه ره زۆری زانایان که (مالک و شافعی و احمد) یان له نیودان وا په سنده که که له کاتی سه لام کردن دا پوو بکه یه گۆره کان و پشت بکه یه قیبله، به لام (ابوحنیفه) پای وایه که پوو بکریته قیبله. ٢٠٧

به لام ده ست لیدان و ماچ کردنی ده رو دیواری گۆری پیغه مبه ر ﴿ و پاپانه وه و دوو عاکردن پوه و گۆری پر حورمه ت و پیزی ئه وه ناپه سنده و بگه ره سه رجه م پیشه و او زانایه کان قه ده غه یان کردوه، ٢٠٨ چونکه پیغه مبه ری خوا ﴿ له زۆر فره مایشتی دا مسو لمانانی له و جوړه شتانه ئاگادار کردوته وه که حه رامن و توخنیان نه که ون، بۆ وینه:

* (اللَّهُمَّ لَا تَجْعَلْ قَبْرِي وَثْنَا يُعْبَدُ) رواد احمد و مالک، واته: ئه ی خوا یه مه هیله گۆره که م بکریته بت و بپه رستری.

* (لَا تَجْعَلُوا قَبْرِي عِيْدًا) رواد احمد و ابوداود، واته: گۆره که م مه که ن به جه ژن. (واته وه ک چۆن خه لکی له جه ژنه دا له کات و شوینیکی دیاری کراودا قه له بالغی ده که ن، ئیوه ش له سه ر گۆره که م وا مه که ن).

هه لبه ته ئه گه ر ئنیسان جگه له سه لات سه لام و به ره کات داوا کردن له خوا بۆ پیغه مبه ری پایه به رز ﴿ هه ر وشه و ته عبیریکی دیکه ش به کار به یئی، مادام وشه و ته عبیری به پزیو شایسته بن و تیپه راندن (غُلُو) یشیان تیدانه بی ئه وه هه ر شتیکی ره و او په سنده، ٢٠٩ بۆ وینه ئه گه ر بلئ:

ameer.maktab@yahoo.com

f /AliBapir   AliBapir   f /MediaAmeerOffice
www.alibapir.net

٢٠٥ بپروانه: (مجموعه الفتاوى) ج ٢٦ ص ٢٨١، وه بپروانه: (المغني) ج ٣ ص ٥٩٠، ٥٩١.

٢٠٦ هه مان سه رچاوه ی پيشوو.

٢٠٧ بپروانه: (مجموعه الفتاوى) ج ٢٦ ص ٨١، وه بپروانه: (المغني) ج ٣ ص ٥٩١، وه بپروانه: (الفقه الاسلامي)

ج ٣ ص ٢٤٠٤، وه بپروانه: (المجموع) ج ٨ ص ٢٠٣.

٢٠٨ هه مان سه رچاوه ی پيشوو.

٢٠٩ بپروانه: (مجموعه الفتاوى) ج ٢٦ ص ٨١، وه: (الوجيز في فقه السنة والكتاب العزيز) ص ٢٦٤، ٢٦٥.

www.alibapir.net

(السلام عليك يا حبيب الله: يا خَيْرَ الله مِنْ خَلْقِهِ، يانبي الله، يا اكرم الخلق على ربه،
يا امام المتقين وقائد المجاهدين، ويأسد الاولين والآخرين... الخ)
چونكه بىگومان هه موو شه وه سفانه و زور زياتریشی شایسته، به لام گرنگ شه وهیه
له پریزی بهندهكان (عباد) نه بریتته دهرو سیفه تهكانی خوای پهرومردگاری بۆ دانه نری.
۵- له بهر شه وهی پیغه مبهری خوا ﷺ فرمویه تی: (مَا بَيْنَ قُبْرِي وَمَنْبَرِي رَوْضَةٌ
مِنْ رِیَاضِ الْجَنَّةِ) رواه البخاري ومسلم عن ابي هريرة رضي الله عنه، وا په سنده كه ئینسان شه وهندهی
بتوانی لهو شوینه پیروزیو پر پیست و پیژده دا نوژیرو پارانه وه بکات، به لام له نازاردان و
سه غلته کردنی مسولمانان وریایی.
کو تایى شه خالەش به پیناسه یه کی کورتی چەند شوینیک دینین که له حه پهمی
مهکی و مهدهنی یان له نیزیك و دهرو بهریان دان:

یه گهم: چەند شوینگی گرنگی سنووری حه پهمی مه ککه و دهرو بهری: ۲۱۰

ا- شه شکه وتی حیراء (غار حراء) که له چپای پووناکی (جَبَلُ النُّور) هو شه میش پینج
کیلومه تر له مه ککه وه دورره له لای سهروویه وه دوری دووسه د (۲۰۰) مه تر بهرزه و،
سهره تای دهست پیکردنی هاتنی وهی که نایه تهکانی سهره تای سووپه تی (العلق) بوون،
له شه شکه وتی ناویراودا بوو.

ب- شه شکه وتی شه ور که له چپای (ثور) دایه و دوری پینج سه د (۵۰۰) مه تر بهرزه و،
دهکه وینته خواری وه مه ککه وه شهش میل دورره و حه شارگهی پیغه مبهری ﷺ و هاوه له
به پریزو خوشه وسته که ی (ابوبکر) بوو له کاتی کوچکردنیان دا به ره و مه دینه.

ج- خانوی شه رقه م (دار الأرقم) که له نیزیك صه فاویه و مالی (الأرقم المخزومي) بووه و
حه وته مین که س بووه له هاوه لان مسولمان بووه و بنکه ی بانگه وازی نهینی پیغه مبهری ﷺ
بووه و عومهریش خوالی پازی بن هه ره لوی مسولمان بووه.

د- گوپستانی (المُعَلَّة) یان (الحجون) که له پوژمه لاتی باکووری مه ککه وهیه و گوپی زور
له (بنی هاشم) ی لئییه و گوپی (آمنة) ی دایکی پیغه مبهری ﷺ و هاوسه ری دلسوزو به پریزی
(خديجة الكبرى) و گوپی (عبدالله بن الزبير) و (اسماء) ی دایکی لئییه.

ه- (منی) مینا که حه وت کیلومه تر له مه ککه وه دورره و هه رسیك جه مه رکانی لین و
هه ركام له مزگه وتهکانی (الکبش) و (البیعة) و مزگه وتی گه وه ی (الخيف) ی لئییه.

ameer.maktab@yahoo.com

/AliBapir

/AliBapir

/MediaAmeerOffice

www.alibapir.net

۲۱۰ بېوانه: (الفقه الاسلامي وادلته)

www.alibapir.net

و- عمره فات (عرفات) یش چیاو گردنکی مه یله و تهخته که دهوری دوسه دو بیست و پینچ (۲۲۵) مه تر له ناستی رنکاری ده ریا بهرتره و دهوری بیست و پینچ کیلومتر له مه ککه وه دووره و ده که ویتنه خوارووی پوژمه لاتی یه وه، وه چیا ی به زهیی (جبل الرحمة) یش ده که ویتنه باکووری یه وه و شو شاخولکه یه که پیغه مبه ری خوا ﴿لَه سَالِي دَهِيَه مِي كُوْچِي وَ حَه جِي مَالْنَا وَايِي دَا لَه سَه رِي وَه سَتَاو ثَايَه تِي: (الْيَوْمَ اكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ) المائدة: ۳، ي بُو هَاتَه خَوَار.

دووهم: چهند شوئینکی گرنکی سنووری حه ره می مه دینه و دهووبه ری: ۳۱۱

۱- چهند مزگه وتیک جگه له مزگه وتی پیغه مبه ر ﴿لَه نَبُو شَارِي مه دینه دا هه ن که ناودارترینان مزگه وتی قوباء (قُبَاء) ه که یه که مین مزگه وته له مه دینه دا دروست کراوه، وه پیغه مبه ر ﴿لَه بَارَه يَه وَه فِه رَمُووِيَه تِي: ۳۱۲ (مَنْ تَطَهَّرَ فِي بَيْتِهِ وَاحْسَنَ الطَّهْوَرِ ثُمَّ أَتَى مَسْجِدَ قُبَاءَ لَا يُرِيدُ إِلَّا الصَّلَاةَ فِيهِ كَانَ لَهُ كَأَجْرِ عُمْرَةٍ) رواه احمد والنسائي وابن ماجة عن سهل بن حنيف. واته: هه رکه سینک له مالی خوی ده ستنویر بگری و چاک ده ستنویر بگری پاشان بیته مزگه وتی قوباء و بیجگه له نویر تیدا کردنی مه به ستینکی دیکه ی نه بی نه وه پاداشتی عومره یه کی هیه. ۳۱۳

یه کی دیکه شیان مزگه وتی نویرگه (مَسْجِدُ الْمُصَلِّي) یان مزگه وتی (الْعِمَامَةِ) یه که کاتی خوی پیغه مبه ر ﴿نَوِيْرِي جَه رْنه کانی له و شوینه کردوه و دایی کراوه ته مزگه وت. هه روه ها مزگه وتی (الفتح) که له سه ر چیا ی (سَلْع) و له و شوینه یه که کاتی خوی خه ندهک (خندق) ی لی بووه له جهنگی (الأحزاب) دا.

وه مزگه وتی دوو قیبله کان (مَسْجِدُ الْقِبْلَتَيْنِ) که له سه ر قه راغی شیوی (العتيق) ه و هوی ناو نرانیشی به و ناوه نه وه یه که دوو میحرابی هه ن یه کیان به ره و باکوور پووی له (بیت المقدس) ه و نه وی دیکه شیان به ره و باشوور پووی له مه ککه یه، هوی نه مه ش نه وه بوو که کاتیک هه والی وهرچه رخان (تحويل) ی قیبله بُو خه لکی نه و مزگه وته هاتوه له نویر دا بوون و یه کسه ر له نویر نه کیان دا پرویان به ره و که عبه وهر سوو پراندوه.

ameer.maktab@yahoo.com

f /AliBapir

YouTube /AliBapir

f /MediaAmeerOffice

www.alibapir.net

۳۱۱ هه مان سه رچاوه ی پینشو.

۳۱۲ بروه: (مجموعة الفتاوى) ج ۲۶ ص ۸۳.

۳۱۳ (نووی) گو توو یه تی: (يستحب استحباباً مؤكداً ان ياتي مسجد قباء.) بروه: (المجموع) ج ۸ ص ۲۰۴.

www.alibapir.net

ب- گۆرپستانى بەقىع (مَقْبَرَةُ الْبَقِيع) كە دەكەۋىتە لاي پۇژھەلاتى مزگەۋتى
پىڭغەمبەر ۋە ﷺ و چەند سەد مەترىك لىيەۋە دوورەو گۆپى ھەزارەھا كەس لەھاۋەلان و
خزمان و بنەمالەى پىڭغەمبەر ﷺ لىيەو بىگومان سەردان كىردن و دووعاى خىر بۇكرىدنيان
كارىكى پەسەندو چاكە.

ج- گوندى بەدر (قرية بدر) كە دەكەۋىتە خواروۋى پۇژئاۋاى مەدىنەۋەو سەدو پەنجاۋ
شەش (۱۵۶) كىلۇمەتر لىيەۋە دوورەو، شەپگەى جەنگى بەدرى لىيە كە لەھەقدەى
رەمەزانى سانى دووەمى كۆچى پوۋىدا، ۋە گۆرپستانى شەھىدەكانى بەدرىش نىزىكەى
يەك مىل لەخواروۋى گوندى بەدرەۋەيە.

د- چىاي ئوحد (جبل احد) كە پىڭغەمبەر ﷺ لەبارەيەۋە فەرموۋىيەتى:
(أَحَدٌ جَبَلٌ يُجْبَىٰ وَنُجْبَةٌ) رواه البخاري والترمذي عن سهل بن سعد.
ۋاتە: ئوحد چىايەكە خۇشى دەۋىن و خۇشمان دەۋى.
چىاي ناۋبراۋىش چوار كىلۇمەتر لەسەرۋى مەدىنەۋەيەو درىژىيەكەى دەۋرى شەش
كىلۇمەترەو دەۋرى ھەزارو دووسەد (۱۲۰۰) مەتر بەرزەو، لەدامىنىيەۋە شاخۇلكەى
(جَبَلُ الرُّمَاءِ) و گۆپى سەرۋەرى شەھىدان (سَيِّدُ الشَّهَدَاءِ) ھەمزەى مامى پىڭغەمبەر ﷺ و
گۆرپستانى شەھىدەكانى دىكەى جەنگى ئوحدە، خوا لىيان پازىيىت.

تىيىنى:

پىۋىستە بزانرى كەبىجگە لەو شۇئانەى دەقى شەرىيان لەسەرە كە سەردانىان
سوننەتە ۋەك مزگەۋتى پىڭغەمبەر ﷺ و گۆپى پىر حورمەت و پىزى و مزگەۋتى قوباء
سەردانى گۆرپستانى شەھىدان و موسلمانانى دىكەو دووعا بۇكرىدنيان، سەردانى
شۇئەكانى دىكە سوننەت نىيە، بەلام ئەگەر بەمەبەستىكى شەرىعەشەۋەبى قەدەغەش
نىيەو موباحە، بەلام گرنگ ئەۋە بەجۆرە خواپەرستىيەك دانەنرى، ديارە خىرو پاداشت
پىگەيشتىنىش تايبەت نىيە بەفەپزىۋون يان سوننەت بوۋنى شىتىكەۋەو زۆر كىردەۋەى
موباح بەھۋى نىيەتى چاكەۋە پاداشتى زۆريان ھەيە.

بەندى دەيەم

بەرھەم و سوودەكانى حەج عومرە

يىگومان سوودو بەرھەمەكانى حەج و عومرە كردن زۆر جۇراوجۇرن و ھەول دەدەين ھەروا بەخىرايى و بەكورتى ئامازە بۇ گرنگرتىيان بگەين، چونكە لەپاستىدا حەج و عومرە وەك چۆن شارەزابوون دەربارەى چۆنيەتى ئەنجام دانىيان كەمتر بەھۆى موتالاولو خويندەنەو و بىستەنەو دەستگىر دەبىو، ئىنسان ھەتا بۇ خۆى بەكردەو جى بەجىيان نەكات وەك پىويست لىيان تى ناگات، كەلك و بەرھەمەكانىشيان بەھەمان شىوہ زىاتر كەسك پەييان پى دەبات كەحەج و عومرەى كردىن و تام و چىژى لى وەرگرتىن، ئەگەرنا بەقەلەم و قسە كەمتر دەگونجى تەعبىر لەو ھەموو بەرھەمە جۇراوجۇرانەيان بگىرى كە لەنىو خۆيانىانەو گرتوون.

جا ئەو ئىمە لەم چەند خالەى خوارەو دا بەكورتى و گوشراوى ئەوئەندەى كە لەتەعبىرو دەربىرەين دا جىگای بىتەو ئامازەيان پى دەكەين:

۱- پاكبوونەو لەچلك و چەپەرى گوناح و ھەلدانەوہى لا پەپەيەكى سىپى لەگەل خوادا:

لەوبارەو چەندان دەقى سوننەت ھەن، بۇ وىنە:

* (عن أبي هريرة رضي الله عنه عن النبي ﷺ أنه قال: مَنْ حَجَّ فَلَمْ يَرْفُثْ وَلَمْ يَفْسُقْ رَجَعَ مِنْ ذَنْبِهِ كَيَوْمٍ وَلَدَتْهُ أُمُّهُ) رواه البخاري ومسلم وأصحاب السنن إلا أبا داود.

واتە: ھەركەسك حەج بكات و قسەى ناشىرىن نەكات و پەفتارى ھەلە نەكات ئەو وەك ئەو پۆژەى كە لەدايك بوو گوناحەكانى لى دەسپرىنەو.

* (عن أبي هريرة رضي الله عنه قال: قال رسول الله ﷺ: الْعُمْرَةُ إِلَى الْعُمْرَةِ كَفَّارَةٌ لِمَا بَيْنَهُمَا وَالْحَجُّ الْمَبْرُورُ لَيْسَ لَهُ جَزَاءٌ إِلَّا الْجَنَّةُ) رواه الجماعة إلا أبا داود.

واتە: عومرە بۇ عومرە گوناحەكانى نىوان خۆيان لادەبەن، وە حەجى چاك و تىرو تەواو جگە لەبەھەشت پاداشتىكى دىكەى نىە.

بەلى خوينەرى بەپىزا يەكەمىن و گەورەترىن بەرھەمى حەج و عومرە كردن ئەوہى كە ئەگەر بەوشىوہ ئەنجام بدرىن كە خوا فرمويەتى و پىغەمبەر ﷺ كردويەتى ئەوە مسۆگەر خاوەنەكەيان لەچلك و چەپەرى گوناح و ھەلەكانى پاك خاوين دەكەنەو ھىچ لەكەو پەلەيەكى پىوہ ناھىلن و دەتوانى لا پەپەيەكى سىپى كەھىچى تىدا نەنووسرابىت لەگەل پەرورەدگارى خۆى دا ھەلداتەو.

۲- پتەوترىبوونى ئيمان و تازەكردنەۋەى پەيمانى بەندايەتى و

زيادبوونى پارىزكارى:

ئەگەر چاۋىك بەسەرچەم كىردەۋەكانى حەج و عومرەدا بخشىنن ۋەك پۇژى پوون بۇمان ئاشكرا دەبىت كە ھەركام لە: (دەمە زەرد بوونەۋەو پتەوترىبوونى ئيمان) و (نوى كىردنەۋەى پەيمانى بەندايەتى و تۇختى كىردنى خواپەرستى) و (زيادبوون و گەشەكردنى پارىزكارى) بەرھەم و زادەى بىچەندوچوونى ئەو دووچۇرە خواپەرستى يەن بەتايىبەت (حەج) كە بىگومان گەرەترو گىرنگىر و كارىگەرتىشە، بابزانين چۇن؟:

نيەت ھىنان و ئىحرام بەستىن: كە يەكەمىن پاىەو ھەنگاۋى دەست پى كىردنى حەج و عومرەشە، يەكلايى بوونەۋەو ساغ بوونەۋەى ئىنسان بۇ خواۋ فرى دان و لابرندى ھەموو ناوونىشان و پلەو پاىە دنيايى و پوالەتى يەكانى تىدا دەرەوشىتەۋەو باباى مسولمان ئەگەر بۇماۋەيەكى كورتى چەند پۇژەش بىت حەقىقەت و چىيەت (ماهىة) ى خۇى بەبى تويكل و دىكۇر دەبىننى و بەشىۋەيەكى كىردەيى و واقىعى بەندە (عبد) بوونى خۇى ۋەك باقى خەلكى و نەبوونى ھىچ ئىمتىيازىك بەسەريان داي لەلا بەرجەستە دەبى.

پاشان ئەو حالەتەى كەدۋاى ئىحرام بەستىن بۇ ئىنسان دىتە دى كەبرىتتە لەئەۋپەرى ھۇشيارى و لەخۇ و رىابوون و توخن نەكەۋتنى ھىچ كام لە قەدەغەكراۋەكان (مَحْظُورَات) تەنانەت قىرتاندىن و ھەلقەندى تالەموۋىەكىش^{۳۱۴} بەندايەتى و پاىەندى و پارىزكارى (العبودية والالتزام والتقوى) تىدا پتەو و تۇخ دەكات و دەبىتە مايەى سەرشكاندەۋەى نەفس و جلەۋتوندى كىردنى ئىنجا پاش ئىحرام بەستىن دەست كىردن بەگوتنى (لبيك اللهم لبيك، لبيك لا شريك لك لبيك، ان الحمد والنعمة لك والملك، لا شريك لك) ۋە بەردەوام بوون لەسەرى ھەتا دەست پى كىردن بەردوۋچكە پىدادانى سى جەمپەكان نىشانەى ھەمىشە دەست لەسەر سىنگ بوون و فەرمانبەر بوونە بۇ بەندايەتى كىردن بۇ خواۋ فىداكارى و خەبات و خۇبەخت كىردن لەپىناۋى دا.

سورپانەۋە بەدەۋرى مالى خواۋا: كە دەبى لەبەردە پەشە (الحجر الأسود) ۋە دەست پىبكات و ھەر بەۋىش كۇتايى پى بى، ۋە سوننەتە ھەموو كەپەتتىكىش لەحەۋت سورپانەۋەكان بەردە پەشە ماچ بىكرى يان دەستى لى بىرى، يان لانى كەم ئامارەى بۇ

^{۳۱۴} (نووي) گوتۋىيەتى: (اما إذا خلق شجرة أو شترتين فَعَلَيْهِ الضمان، هذا مذهبنا، قال العبدى، و به

قال أكثر العلماء...) پروانە: (المجموع) ج ۷ ص ۳۲۷.

بكرى ئهوهى تىدا دهخويندريتهوه كه باباي مسولمان پيويسته ههردهم پهپولهى دهورى خواپهرستى بىت و بيجگه لهو مه بهسته بهرز به دهورى هيچ شتيكى ديكه دا ويئل نه بى و نه خوليتهوه، وه ده بى جم و جوئل و كردو كوش و ههوله كه شى به پهيمان به ستن له گهئل خواى پهروهردگارو به لىنى به ندايه تى بو كردن پيدانى دهست پييكات، چونكه بهرده ره شه په مزو هيماى دهستى راستى خواى به رزو بى ويتهيه و ماچ كردن و دهست ليدان يان سه لام و ئامازه بو كردنيشى به لىن و پهيمانه له گهئل خوادا سبحانه و تعالى.

پاوهستان له عه ره فات: ئه ميس كه پايهى هه ره گه وه و بنه پهرتى چه جه، زه قترين و جوانترين شيوهى پيشاندانى به ندايه تى و فرمانبه رى و ئاماده يى و چاوه پروانى به بو جى به جى كردنى هه موو ئه رك و فرمانيكى به ندايه تى، وهك چوئن سه رياز (جندى) به پيووه به سلاو (تحية) كردنه وه له به رده م فه رمانده (قائد) هكهى دا پاده وه ستى و چاوه پرى فرمانى دهكات.

شه ومانه وه له ميناو له موزده ليفه: ئه ميس ئه وه ده گه يه نى كه باباي مسولمان هه ميسه ئامادهى شه و نخوونى و شه و بيدارى به له پيناوى خوادا و ئاماده يه كه وهك سه رياز و خزمه تگوزارىكى چوست و چالاكى رى بازى خوا شه و وپوژان پيكه وه گرى بدات له و پيناوه دا ئاسوده يى و سه ره وتنى نه بىت.

ورده به رد پيدا داني سى چه مپه كان: ئه ميس په مزو هيماى ياخى بوون له شه ييطان و به قسه نه كردن و په فز كردن و به رپه رچ دانه وهى خوتخوتهى به دو خراپيه تى، چونكه وهك له ميژوى ژيانى ئيبراهيم و هاجه رى هاوسه رى و ئيسماعيلى كوڤيان دا هاتوه،^{٣١٠} كاتيك خواى كار به جى فه رمانى به ئيبراهيم كرد كه ئيسماعيلى تاقه كوڤو جگه ر گوڤه شى سه رپرى: (.. قال يابني ابي اري في المنام ابي اذكك فانظر ماذا ترى؟) الصافات: ١٠٢، شه ييطان سه ره تا له شوينى چه مپه رى گه وه رپى به ئيبراهيم گرت و خوتخوتهى بو كرد يان له شيوهى پياويك دا پى گوت كه كارى وانهكات! ئيبراهيم به رد بارانى كرد، هه روه ها هاجه ره ش له شوينى چه مپه رى نيوهنجى ئيسماعيليش له شوينى چه مپه رى گچكه به هه مان شيوه به رد بارانىيان كردو گوڤيان بو نه گرت و سه ور بوون له سه ر جى به جى كردنى فه رمانى خوا، ئيدى به وجوره ئيبراهيم و هاجه ره و ئيسماعيل عليهم السلام بوونه سه رمه شقى پياوان و ئافره تان و مندالانى به ردار بو گوئى به شه ييطان نه دان و جى به جى كردنى فه رمانى خواى پهروهردگار.

^{٣١٠} به روانه: (الكامل في التاريخ) ج ١ ص ١١١، ١١٢، تاليف: ابن الاثير.

۳- پراهاتن له سهر په وشت بهرزی و هیمنی و ئارامی و خودوورگرتن

له گوناخ و هه له:

له پاستی دا حه ج و عومره هه رکامیکیان قوتا بخانه یه کن بو تیدا فیروونی په وشت و خه سله ته بهرزو جوانه کانی وهک: خوږاگری (صبر) و هیمنی (سکینه) و لیووردن و به خشین و .. هتد وه خو پاراستن له گوناخ و هه له و په له و خه سله ته به دو دزیوه کان، وهک خوی په روهردگار فره موویه تی: (الْحَجُّ أَشْهَرُ مَعْلُومَاتٍ فَمَنْ فَرَضَ فِيهِنَّ الْحَجَّ فَلَا رَفَثَ وَلَا فُسُوقَ وَلَا جِدَالَ فِي الْحَجِّ وَمَا تَفْعَلُوا مِنْ خَيْرٍ يَعْلَمْهُ اللَّهُ وَتَزَوَّدُوا فَإِنَّ خَيْرَ الزَّادِ التَّقْوَىٰ وَاتَّقُونِي يَا أُولِيَ الْأَلْبَابِ) البقرة: ۱۹۷.

واته: حه ج له چهند مانگیکی زانراودا ده کری، جا هه رکه سیکی نیه تی حه جی تییا ندا هینا، نه وه نابئی له کاتی حه ج کردن دا هیچ جوړه قسه یه کی جینسی و په فتاری ناشایست و شه په قسه بکات، وه هه ر چاکه یه کیش بکه ن خوا پیئی ده زانی، وه تویشوو هه لگرن بیگومان پاریزکاری چاکترین تویشوو، وه نه ی خاوه ن عه قلان پاریزم لی بکه ن.

۴- له بهر چاو بهرجه سته و نمایان بوونی سپره و ژیان

پیغه مبه ر ﷺ و هاوه لانی:

به لی یه کی دیکه له حکمه ت و بهر هه مه گرنگه کانی حه ج نه وه یه که ئینسان به هو ی دیتنی نه و ولات و نیشتمانه وه که پیغه مبه ر ﷺ یه که مین جاپی خوا به یه کگرتن (التوحید) ی تیدا داو هاوه له بهر پیزه کانی خوا لیان بازی بی له سهر په روه رده کردو پیگه یانندو پاشان کو مه لی مسولمان و کو مه لگای ئیسلامی کیان و قهواره ی ئیسلامی تیدا بنیات ناو هه موو جوړو شیوه کانی ئازارو نه شکه نجه و نار هه تی دهر وونی و جه سته یی و تاکی و کو مه لی بیان تیدا بینی که قه له م له نووسینی دا کو ل و زمان له ده پرینی دا لاله، به لی به هو ی دیتنی نه و شوینه وارانده وه ئینسان چو نیه تی سهر ه لدانی ئیسلامه تی و خه ملانی کو مه ل و کو مه لگای مسولمان و بنیات نرانی کیان و قهواره ی ئیسلامی له لا بهرجه سته ده بی و نه گه ر تا ئیستا له پیئی خویندنه وه بیستنه وه ته نیا له ئاوینه ی زهین و خه یالی دا بینویه تی، ئیستا له دنیا ی واقع داو به چاوی سهر ده بینئی و تییه وه پاده مینئی و گوتراویشه: (لَيْسَ الْخَبْرُ كَالْغِيَانِ).

ئجا بهر له پیغه مبه ر و هاوه لانی علیهم الصلاة والسلام به هو ی حه ج و عومره کردنه وه ئینسان شوینه واره کانی ئیبراهیم و ئیسماعیل و هاجره علیهم الصلاة والسلام و پاده ی

لیپراوی و خویه کلاکردنه وه (التجرد) یان بۆ خوا به بهرجه ستهیی دهبینی و، تی دهگات که بهندایه تی راسته قینه بۆ خوا ئه وهیه که سهرو مال و کوپو خیزان و هه موو شتیکت له پیناوی خوادا بهخت بکهی و هیچ شتیکت پی له وه بهرتر نه بی که له پیی خوادا بیکهیه قوربانی نه گهر تاقه پۆله و جگهر گوشه که یشت بیت!!

۵- به نمایانی و بهرجه ستهیی دیتنی زۆر له بهها بهرزهکان (القیم العلیا) ی ئیسلام:

به ئی زۆر بیردۆزه هه ن که لافی هه بوونی که ئی له وه بهها بهرزانه لی دهن که سروشت و فیتیه تی ئینسان تینوو و عه و دآلیانه، به لام هه به تیوری (نظري) له دوو توئی کتیه کانیا ن دا ده میننه وه و چا و به دنیا ی پوونی بوون هه ئنا هیئن! به لام ئیسلام هه ج و عومره شی- وه هه موو خوا په رستی یه کانی دیکه - کردوون به ئاوینه یه که که زۆر له وه بهها بهرزه جوانانه ی به کرده وه له دنیا ی واقع دا تیدا درده که ون:

ئایا ئه وه که ئینسانه کان تیکرا بهنده ی خوا و برای یه کترن و هیچ کهس هیچ زیاده و ئیمتیازیکی به سه ر کهس دا نیه وه که له هه ج دا درده که وئ، له کوئ و له چی دیکه دا ئا و درده که وئ؟! هه زاره ها کهس له شوینه کانی وه که مینا و موزده لیفه و عه رفاته و ده وری که عبه به بهرگی ساده و یه که شیوه ی ئیجرام و سه ری پووت و پیی نیوه پووت^{۳۱۶} پیکه وه و به تیکه لی و بی جیا وازی سه رگه رمی (لبیک اللهم لبیک) گوته ن و جی به جی کردنی خوا په رستی یه کان (مناسک) ی هه ج و عومره ن!

وه ئایا یه که ریزی یه که رهنگی و یه که دهنگی و یه که سهنگی موسلمانان وه که له سوورانه وه یان به ده وری که عبه دا به یه که شیوه و به یه که ئا راسته دا درده که وئ، که نه گه ر له شوینیکی بلنده وه بهروانی هه ست ده که ی که مالی خوا دلی ئۆمه ته ی ئیسلامه و هه مووی به ده وری خوئی دا ده خولینیته وه! له چ کاتی که و چ شتیکی دیکه دا ئه و بهها بهرزه ی یه که بوون (وحدۀ) ه ئا و بهرجه سته و نمایان ده بی؟!

وه ئایا یه که هه لویستی موسلمانان له بهرانه بهر دوژمنان و ناحه زانیان دا که ئیبلیزی بهرجه سته له سی جه مه ره کان (الجمرات الثلاث) دا په رمزه هیما یه تی، وه که له بهر دوو چکه باران کردنی جه مه ری گه و ره و نیوه نجی و گچکه دا که په رمزی هه موو جو ره شه یطانه کانه

^{۳۱۶} پۆشاکێ ئافرهتان هه ر پۆشاکێ ئاسایی خۆیا نه و ته نیا له سه ر پیاوان فه رزه که سه ریا ن پووت و پینان نیوه پووت بی و دوو په شته مال بپۆشن.

لههر چوار پوڙه‌كاني دهيه‌م و يازدهيه‌م و دوازدهيه‌م و سي‌زدهيه‌مدا دهرده‌كه‌وي له‌چ شتيكي ديكه‌دا ئاوا به‌زه‌قي نه‌و به‌ها به‌رزه‌ي دؤستايه‌تي و دوژمنايه‌تي (الموالاة والمعاداة) يه به‌رجه‌سته ده‌بي؟!

ئنجا جي‌ي سهرنجيش نه‌وه‌يه كه هه‌موو پايه‌و فه‌رزه‌كاني چه‌ج ته‌نيا جاريك و به‌س له‌كاتيك دا نه‌نجام ده‌ريين، به‌لام به‌ردووچكه باران كردني سئ جه‌مهره‌كان چوار پوڙ له‌سهره‌يه‌ك و هه‌ر حاجي‌يه‌ك ده‌بي چه‌فتا (٧٠) به‌ردووچكه يان لاني كه‌م چل‌ونؤ (٤٩) به‌ردووچكه‌يان پئ‌دا بدات، كه بيگومان نه‌وه ده‌گه‌يه‌نئ كه دژايه‌تي كردنمان بؤ شه‌يتان و پي‌رو دارو ده‌سته‌كه‌ي ده‌بي دري‌ژخايه‌ن و به‌رده‌وام و نه‌پساوه بي‌ت.

وه ئايا نه‌وه كه پياوو ئافره‌ت له‌ئه‌سلي مروف بوون و به‌ندئ خوا بوون دا وه‌ك يه‌كن و جياوازين و كاميان پاريزكارتر و به‌نده‌يه‌كي شايسته‌تري خوا بي‌ت ئه‌ويان له‌لاي خوا به‌ريزو حورمه‌ت تره: (..إِنَّ أَكْرَمَكُمْ عِنْدَ اللَّهِ أَتْقَاكُمْ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ خَبِيرٌ) الحجرات: ١٣، وه‌ك له‌جي به‌جي كردني سهرجه‌م خواپه‌رستي‌يه‌كان (مناسك) ي چه‌ج دا ده‌بينري كه ئافره‌ت و پياو وي‌كه‌راو به‌تيكه‌لي جي به‌جي يان ده‌كن به‌بي جياوازي و له‌يه‌ك جياكردنه‌وه‌يه‌ك له‌هيچ شتيك دا جگه له پو‌شاك يي حرام كه ئافره‌تان تييدا ئازادترن، له‌چ شتيكي ديكه‌دا، يه‌كساني،^{٣١٧} و وه‌ك يه‌ك بووني پياو و ئافره‌ت ئاوا نمايان ده‌بي؟!

٦- خۆبه‌خت كردن و قورباني دان له‌پيناوي خوادا:

قورباني سهربريني حاجي يان له پوڙي ده‌يه‌مي (ذوالحجة) دا كه له‌لايه‌كه‌وه به‌پوڙي جه‌ژن (عيد الاضحى) و له‌لايه‌كي ديكه‌شه‌وه به‌پوڙي قورباني سهربرين (يوم النحر) ناو ده‌برئ، جا چ قورباني سهربرينه‌كه فه‌رزي وه‌ك له‌خوگرتن (نذر) و كه‌فاره‌ت و فيديه، وه‌ چ هه‌ر سوننه‌ت بي‌ت، نه‌وه ده‌گه‌يه‌نئ كه ده‌بي مسو‌لمانان هه‌ميشه‌و دايم ئاماده‌ي قورباني دان و فيداكاري بن، وه‌ ئاماده‌ي كوشتارو خوين پشتنیش بن له‌پيناوي به‌رزكردنه‌وه‌ي به‌يداغي ئاييني خواو چه‌سپاندني به‌رنامه‌كه‌ي داو به‌رگري كردن له‌ياساكاني شه‌ريعه‌تي خواو پاراستني سنووره‌كاني كيان و قه‌واره‌ي ئيسلامي دا. كه‌واته: نه‌و مسو‌لمانه‌ي كه له‌ زلله لي‌دران و مريشك سهربريني‌كيش ده‌سله‌ميته‌وه بابزاني كه خراب له‌ئايينه‌كه‌ي حالي بووه!

^{٣١٧} يه‌كساني‌يه‌كه له‌ئه‌سلي مروفايه‌تي و به‌نده‌ي خوابوون دايه، نه‌ك له‌سروششت و شه‌رك دا كه بيگومان جياوازن.

۷- پراھاتن به گوی پرایه لی فرمانبره ری (السمع والطاعة) یه وه:

نه گهر به وردی سهرنج بدهینه کرده وه کانی چه ج و عومره ده بینن که سهرجه میان نهینی دار (مرموزن) و حیکمه تی په نهانیان هیه، جا بیگومان کاکل و جه وه ری به ندایه تی بو خوا کردن (العبودية لله) یش نه وه یه که ئینسان به موتله قی و به بی مهرج و به ند (بدون شرط و قید) به ندایه تی خوا بکات و هه موو فرمانه کانی به بی هه لوه سته کردن (وقفه) و لام جیم جی به جی بکات، چونکه تو مادام دان به ودا بهینی که خوا په روه ردگارو په ستراته هه له سهره تاوه ریگای نه وه ت له خو ت بریوه که هیچ تیبینی و په خنه یه کت له هیچ یاسایه کی هه بی، وه که فهرموویه تی: (وَمَا كَانَ لِمُؤْمِنٍ وَلَا لِمُؤْمِنَةٍ إِذَا قَضَى اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَمْرًا أَنْ يَكُونَ لَهُمُ الْخِيَرَةُ مِنْ أَمْرِهِمْ ...) الاحزاب: ۳۶،

وه هه بریوش پرسته ی: (سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا) درووشمی ئینسانی مسولمان و کومه ل و کومه لگای مسولمانه، وه که خوی په روه ردگار فهرموویه تی: (أَمِنَ الرَّسُولُ بِمَا أُنْزِلَ إِلَيْهِ مِنْ رَبِّهِ وَالْمُؤْمِنُونَ كُلٌّ آمَنَ بِاللَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَكُتُبِهِ وَرُسُلِهِ لَا يَفْرِقُونَ بَيْنَ رَسُولٍ مِنْ رُسُلِهِ وَقَالُوا سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا غُفْرَانَكَ رَبَّنَا وَإِلَيْكَ الْمَصِيرُ) البقرة: ۲۸۵،

به لی به نده ته نیا ده بی تا نه وکاته وردیته وه و سهرنج بدات و هه لوه سته بکات تا کو دلیا ده بی که فلانه مه سه لیه له لایه ن خوا وه یه، جا هه رکاتی که له و باره وه دلیا و مسوگر بوو، نه وه رولی عه قل به س نه وه یه که باش له وه حالی بیت که له لایه ن خوا وه هاتوه بوئوه ی ته سلیمی بیت و جی به جی بکات.

۸- چه ج و عومره سهر بازگه یه کن بو مه شق (تدریب) و پراهیان:

هه که سی که چو بیت ته چه ج دلیا ده بی که یه کی که له حیکمه ته به رزه کانی چه ج و عومره نه وه یه که مسولمانان به و سه فیه و گه شت و کوچ کوچباری چه ج و عومره له هه ل و مهرجی ئیسراحت و ناسووده یی یه وه بگوازیته وه بو واقع بارودوخیکی دیکه ی پر په نچ و زه حمت و ماندویتی و دهرده سهری، که بیگومان هیچ سه فیه ری که لی خالی نیه به تایبته سه فیه ری چه ج.

ئنا نه وه ی زور جی سهرنج وردبوونه وه یه نه وه یه که خوی کار به جی سهرزه مینی حیا جزی هه لبرادوه بو نه و مه لیه ندی مه شق و پراهیانه که بیابانیکی گهرم و وشک و نارچه حه ت که ره، وه ناشکراشه که مانگه عاره بی یه کان وه که مانگه خو ری یه کان (الشهور الشمسية) چه سپاو نه گوړنن و هه موو وهرزه کانی سال ده گهرنن، که واته مسولمانان له هه موو وهرزه کانی سال (فصول السنة) دا چه ج ده که ن.

٩- هه لگرتنی باری دینداری و بهجی هیئانی ئهرکی به ندایه تی به شداری کردن و دهستبار بۆ یه کتر گرتنی هه موو ئه ندامانی پیویسته:

ناشکرایه که هاتن و چوونی نیوان صه فاو مه پوه (السَّعْيِ بَيْنَ الصَّفَا وَالْمَرْوَةِ) که یه کیکه له پایه کانی هه ج و عومره، شوینه واری هاجهره ی هاوسهری ئیپراهیمه علیهما السلام که وهك (بخاري) له (ابن عباس) وه گپراویه ته وه: دواي ئه وه ی ئیپراهیم هاجهره ی ئیسماعیلی کورپی عليهم الصلاة والسلام له وجی یه ی که ئیستا که عبه ی لی یه به جی هیشت و کونده یه ک ئاوو هه مبانیه ک خورمای له لا دانان، وه پاش ئه وه ی ئاوو خورمایه که یان برپاو هاجهره ی کورپه که ی زۆر تینوو بوون، هاجهره سهرنجی دا ته پۆلکه ی صه فا له نیزیکی یه وه یه بۆیه چوو ه سهری و پوانی، به لام هیچ که سی به دی نه کرد، دوايی له وئ هاته خوارو به ره و ته پۆلکه ی مه پوه هه ندیکی به پویشتن هه ندیکی به گورگه لۆقه پویشتن و سهرکه وته سهری و ته ماشای ئه ملاو لای کردو دیسان هیچی نه بینی، وه هه وت که پره تان ئه و هاتن چوونه ی کردو سهری هه وته م جار که له سهر مه پوه بوو، دهنگی فریشه ی بیست بینی ئه وه به پاژنه ی یان به بالی زهوی ده کۆلئ و دوايی ئاو ده رکه وت ... هتد^{٣١٨}

جا له م به سهرهاته وه بۆمان دهرده که وئ که:

یه که م: یه کیکه له پایه و فهرزه مه زنه کانی هه ج و عومره شوینه واری یادو بیره وه ری یه کی هاجهره یه خوالی پازی بن که له ئه سل دا که نیره یه کیکه بووه و پادشای میصر به دیاری خه لاتی (سارا خاتوون) ی هاوسهری ئیپراهیمی کردوه علیهما السلام و ئه ویش داویه تی به ئیپراهیم علیه الصلاة والسلام.

دووم: به جی هیئانی ئهرکی به ندایه تی و دینداری بۆ خوا کردن دهستبار بۆیه کتر گرتنی پیاوو ئافره ت و مندالی ده وئ باری قورس و مه زنی دینداری کردن به ته نیا دهست نادریتی و پیویستی به هاوکاری هه موو ئه ندامانی خیزان و کۆمه لگا هه یه.

هه روه ها له بنیاتنانی که عبه ش دا هه مان هاوکاری و دهستبار بۆ یه کتر گرتن ده بینرئ که ئیسماعیل علیه السلام هاوکاری ئیپراهیمی بابی کرد: (وَإِذْ يَرْفَعُ إِبْرَاهِيمُ الْقَوَاعِدَ مِنَ الْبَيْتِ وَإِسْمَاعِيلُ...) البقرة: ١٢٧.

ناشکراشه که هه وشوکه ی ئیسماعیل (حَجَرُ إِسْمَاعِيل) که بابای طه و افکه ر ئه گهر ئه ویش نه خاته نیو جوغزو بازنه ی سووپانه وه که یه وه طه و افه که ی بۆ وه به ر ناکه وئ!!

^{٣١٨} به وانه: (فتح الباري) ج ٧ ص ٤٦ تا ٤٩، که فهرمووده ی ناوبرای به درێژی هیناوه.

شوينه وارو پهریزی بهرجهستهی ئه و هاوکاری کردنهی ئیسماعیل به بابی بهرزی له دروست کردنی مالی خودا، به طه واف کردنیش به دروی (حجر) دا وهك كه عبه، ریزو ته قیدردانانی ئیمه و مانانی مسولمانه بۆ ئه و هاوکاری و دهستبار بۆ گرتنهی ئیسماعیل علیه السلام.

١٠- کۆمه لێك بهرژه وهندی دیکه ی سیاسی و ئابووری فەرهنگی و کۆمه لایه تی:

خوای کار به جی و به خشه ر له و باره وه فهرموویه تی: (وَأَذِّنْ فِي النَّاسِ بِالْحَجِّ يَأْتُوكَ رِجَالًا وَعَلَى كُلِّ ضَامِرٍ يَأْتِينَ مِنْ كُلِّ فَجٍّ عَمِيقٍ، لِيَشْهَدُوا مَنَافِعَ لَهُمْ...) الحج: ٢٧-٢٨،

واته: وه به نیو خه لکی دا بۆ هه ج جاپ بده كه به پییان و به سواری هه ر و لاخیکه كه له نهنجامی پئی دوور پیرین دا زگی به پشته ییه وه نوو سابی، له هه ر پئی یه کی دووره وه بین. بۆ ئه وه ی قازانج و بهرژه وهندی زۆری خویان وه دهست به یێن...

به لئ بیگومان كه سالانه به هۆی هه ج و عومره وه مسولمانانی سه رتاسه ری دنیا به هه موو پهنگ و زمانه جیا جیا کانیانه وه له دهوری مزگه وتی هه پام له مینا و له عه ره فات موزه لیه و دواتر له مه دینه ی پیغه مبه ر ﴿كُودَه بِنَه وه یه کتر ده ناسن و پیکه وه پاوێژ و پرس پا ده کهن و له حال و بالی یه کتر ئاگادار ده بن و به بارودوخ و هه ل و مه رجی یه کتر ئاشنا ده بن و له باره ی وه زعی ئۆمه ته وه بهرچاویان پوونتر ده بی، ئه مه له لایه که وه له لایه کی دیکه شه وه كه ده رفه تی هه لش و یلش و مامه له و بازرگانیان بۆ ده ره خسی، وهك خوای پهروه رده گار فهرموویه تی: (لَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَنْ تَبْغُوا فَضْلًا مِنْ رَبِّكُمْ...) البقرة: ١٩٨.

واته: گوناختان ناگاتئ ئه گه ر له کاتی هه ج دا به هۆی مامه له و بازرگانی یه وه له پۆزی و به خشه ی پهروه رده گارتان وه دهست به یێن.

وه كه به هۆی گوئی بیست بوونی ئه و وتارانه وه كه له مزگه وتی هه پام و له مزگه وتی خه یف له مینا و له مزگه وتی نه مپه ردا له نیزیك عه ره فاته وه ده رین كه پیویسته و پرای تیشك خسته سه ر چۆنیه تی جی به جی کردنی خوا په رستی یه کانی هه جه وه، تییان دا باسی بارودوخ مسولمانان و کیش و گرفته کانی شیان بکری و چاره سه ریشیان بۆ دیاری بکری...

به هۆی هه موو ئه مانه وه بیگومان مسولمانان له هه موو پوه کانی سیاسی و کۆمه لایه تی فەرهنگی و ئابووری یه وه له هه ج و عومره که یان به هه ره مه ند ده بن و که لک و سوودی جوړاوجوړ وه رده گرن و شاره زایی و بهرچاوپوونی جیا جیا ده رباره ی حال و بالی ئۆمه ته ی ئیسلام په یدا ده کهن.

خوينهري بهرېزو ستهگين!

نهوهی له م ده خاله دا خستمانه پړو به شيك لهو بهرهم و بهرانه ی چه ج و عومړه كړدن
بوون كه بابای حاجی و عومړه كړ وده ستيان دينی، وهك له پيشه وهش گوتمان وهك
پنويست خستنه پړوی نهو سوودو كه لك و بهرهمانه له وزه ی هيچ زمان و قه له ميك دا نيهو
به دردی نه هلی دل و عيرقان گوتوويانه:

(مَنْ ذَاقَ عَرْفَ وَمَنْ لَمْ يَذُقْ لَمْ يَعْرِفْ)

نهوهی بيچيرئ دهيزانی، به لام كه سيك نه چيرتبي نازانی.

خواش به كه پرم و به خششی خوی نهو دوو جوړه خواپه رستی به ناوازه و پر پيت پيزو
به هره به بؤ مسولمانان ناسان بكات و، نهو سه فري چه ج و عومړه به كه سه روهري
سه فهرانه بؤ پرواداران مهيسر بكات و هيدايهت و هاوكاريشيان بدات بكات كه چه ج
عومړه كه يان چه ج و عومړه ی پاسته قينه بن و ساغ و پاست بن و خلتی پياكاری و
ناشرعیان تيكه ل نه بی.

ameer.maktab@yahoo.com

/AliBapir

/AliBapir

/MediaAmeerOffice

www.alibapir.net

دوا قسمه دهرباره ی چه ج و عومړه

خوينهري بهرېزو شیرين!

دوا قسه ی خومت دهرباره ی چه ج و عومړه له م پينج برکه كورته دا ئاراسته ده كه م:
يه كه م: نه گهر خوا قسمه تی كړدو ويستت چه ج و عومړه بكه ی بهر له هر شتيك و
دوا ی نياز و مه به ست ساغ كړدنه و هت بؤ خوا هه ول بده ورو ورد شاره زای چه ج و
عومړه كړدن بی به پایه و فېزو سوننه ته وه و با بهرچاوت پوون بی و بزانی چوڼ چوڼی و
بوچی چه ج و عومړه كهت ده كه ی؟!

دووه م: نه گهر خوا كړدی چه ج و عومړه ت كړدن و گه پایه وه، پيژهو نه ندازه ی قبول
كران و نه كرانی چه ج و عومړه كهت به وه بزانه داخوا تا چ پادده يهك گوپويانی و پاك و
چاكيان كړدوی و بهر و خوايان بر دوی، به لي نه گهر (حج) ت (مېرور) و (سعي) يت
(مشكور) بيت، ده بی (ذنب) يشت (مغفور) بيت و، نه گهر واش بی ده بی له مه و دوا پړو
له خوابی و بؤ خوا به نده ی پوخت و باش و له گه ل مسولمانانیش براو ته با بی! نه گهر نا
به ناووشوړه تی حاجی فلان فريومه خو!

www.alibapir.net

سٽيهم: زور وريابه حج عومره ڪرڻ جڳهه لهي فھر ڀر نه ڪهيه خولياو ٿاوا تي خوت و
چوونه حيجازت لي بيٺه نه خوشي و هموو سالي حيجاز بگرو هاتم!
وه ناگادار به ڪه حج و عومره ڪرڻ نه ڪهت له سر حيسابي لايه نه ڪاني ديهي ئيسلام
نه بي! بو وينه نه گهر هات و خوا مال و ساماني ڪي زيادهي پي به خشيت پيٽ وانه بي نه گهر
حج و عومره سوننه تي پي نه ڪهيه به به لاش دهرات، وه بزانه ڪه له ڪاتيڪ دا فھر ڀريڪي
ڪيفايه په ڪي خرابي خو خهريڪ ڪرڻ به سوننه تانهوه نيشانهي ڪرچ و ڪال بوون و ناحالي
بوونه، به تايبهت له ڪات و شوئيڪ دا ڪه مسولمانان خاوهني ڪيان و قهوارهي شهرعي
خويان نين له ٿير باري طاغوت دا دهنالين!

چوارهم: وه ڪه خالي ديهي دا باسما ڪرڻ، بازرگاني مامه له ڪرڻ له حج دا شتيڪي
رهو او موباحه، به لام نابي هموو ڪرڻ ڪوش ته قهلاشمان بيٺه ڪاري نابوري بازرگاني
له حج جيش دا هر سرگرمي دنيا و شمه ڪه ل وپهل بين، خو نه گهر شهيطان زه فهران
پي ببات و بازرگاني مامه له ڪهش به فرت و فيل و قولپرين بيٺ، يان نهو ڪه ل وپه لانهي دهيان
ڪرين و دهيان هيڻينه وه لهو جو رانه بن ڪه بو گوناح و خراپه به ڪار بهيڻرين نهوه يه ڪجاري
له حاجي شوروين بوينه قاچاچي!! خوا په نامان بدات.

پيڻجهم: ناشڪرايه ڪه حج له سر ڪه سيڪ فھر ڀر نابي ڪه تواناي مال و ساماني نه بي،
وه مه سهله ته نيا چوونه حج و عومره نيه به لڪو له وش گرنگتر نهوهيه ڪه ئينسان به مالي
هال و زه لال بچي، چونڪه له ئيسلام دا ويڙاي ٿامانچ پيوسته وه سيله ڪانيش شهرعي و
چاڪ بن و دهبي له پئي پاڪه وه به رهو ٿامانجي چاڪ ههنگاو بنيڻ، نه گهرنا خوانه ڪرده
رهنج به خه سارو شهر مزار دهين.

ٿا لي ره شدا ڪوتايي بهم درووشي چواره مهش دينين و به پشتيواني خوي
به خشر دهچينه سر باس و توڙينه وهي درووشي پيڻجهم و ڪوتايي ڪه بريتيه له
(زيڪري خوا ڪرڻ).

ameer.maktab@yahoo.com

/AliBapir

/AliBapir

/MediaAmeerOffice

www.alibapir.net

www.alibapir.net

درووشمی پینجہم زیکری خوا کردن (ذکر اللہ)

*واتا و پیناسہی زیکر لہ ٹہسلی زمان و زاروی شرع دا۔

*گرنگی و پلہ و پایہی زیکری خوا۔

*جوڑہ کانی زیکر (انواع الذکر)۔

*چون زیکری خوا بکہین؟

*بہرہہ می زیکری خوا کردن۔

ameer.maktab@yahoo.com

/AliBapir

/AliBapir

/MediaAmeerOffice

www.alibapir.net

www.alibapir.net

رې خوش کردن

خوينهري بهرېزو خوشهويست!

هرچه نده وا باوه که پينج پايه کاني ئيسلام (شايه تمان، نويز، زهکات، پوژوو، حه ج) ئه و دروشم و نيشانه سهره کی يانه که ئينساني مسولمان و کومه ل و کومه لگای مسولمان له غه يری خويان جيا ده که نه وه! به لام به سهرنج دان و تيوه پاماني دهقه کاني قورئان و سوننه ت زور به پرونی بومان ناشکرا ده بی که زیکرو يادی خوا کردنیش يه کی که له نيشانه و سيما بنه په تی يه کاني تاک و کومه لی مسولمان و، وه ک دواتر ده یخه ينه پرو چهندان ده قی قورئان و سوننه ت ئه و راستی يه ئيسپات ده که ن.

هر بويه ش به په سه ندم زانی که وېرای خستنه پروی دروشم و نيشانه کاني دیکه ش زیکری خوا (ذکر الله) ش بتویژينه وه و له وانی دیکه ی جيا نه که ينه وه.

هه لبه ته جيا وازی بنه په تی مسولمان و نامسولمانیش هه ر ئه وه يه که بابای مسولمان خواناس و خوا په رسته و نامسولمانیش به پيچه وانه وه يه، واته مسولمان و نامسولمان بهر له مهر شتيکی دیکه له خوا (الله) دارجل جلاله له يه که تر جيا ده بنه وه؛ مسولمان ته نيا خوا به به ديه ينه و په روه ردارو په رستراو سهره ورو فهرمانه وای خوی ده زانی، له سه ر ئه و بنه په ته ش خوی بی وینه و تاکي له هه موو که س و هه موو شتيک ته نانه ت خوی و باب و دايکی و پوله کانیشی له لا شیرین ترو بهرېزو خوشه ويست ترو پېزو خوشه ويستیشی بۆ هه ر که سيک و هه ر شتيکیش بهرېژه (نسبه) ی نيزيکی ئه و که سه و ئه و شته يه له خوی په روه ردار!

هه ر بويه ش بابای مسولمان پاش خوی تاک و پاک پيغه مبهري خوی ❀ له هه موو که س خوشتر ده وئ، چونکه پيغه مبهري خوا ❀ نيزيکترين و خوشه ويست ترين به نده يه له لای خوا، دياره پيغه مبه رانی دیکه ش عليهم الصلاة والسلام هه مان حوکميان هه يه، هه رچه نده موحه ممه د ❀ گه ورو سهره وری هه مو يانه.

خوی په روه ردار له و باره وه که ده بی خوشه ويست ترين شت و خوشه ويست ترين که س له لای ئينساني مسولمان خوی بی وینه و تاک بيت فهرموويه تی: (وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَتَّخِذُ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَنْدَادًا يُحِبُّونَهُمْ كَحُبِّ اللَّهِ وَالَّذِينَ آمَنُوا أَشَدُّ حُبًّا لِلَّهِ) البقره: ۱۶۵،

پيغه مبهري خواش ❀ له و باره وه که خوشويستنی پيغه مبهري خوا ئه نجام و بهر هه می راسته و خوی خوشويستنی خوی په روه رداره فهرموويه تی (ثَلَاثٌ مَنْ كُنَّ فِيهِ وَجَدَ بِهِنَّ حُلَاةَ الْإِيمَانِ: أَنْ يَكُونَ اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَحَبَّ إِلَيْهِ مِمَّا سِوَاهُمَا ..) متفق عليه.

ئىنجا شىتېكى ئاشىراۋ پوۋنىشە كە ھەركەسىك شىتېكى يان كەسىكى خوش بوئ
 بەئەندازەى خوشويستەكەى بەدل و دەروون و زمان يادى دەكات و باسى دەكات، بوئە
 ھەمىشە و دايم خوا لەيادبوونى مسولمان نىشانە و بەلگەى زىدە نىزىكى و
 خوشويستىيەتى بو خواى پەروردگار سبحانە و تعالى.
 جا ئىمە خوا پشت و پەنا يىت لەم پىنچ بەندەدا بەكورتى باسى زىكرى
 خواکردن دەكەين:

۱- واتاۋ پىناسەى زىكر لە ئەسلى زمان و زاراۋى شەرع دا.

۲- گزنگى و پلە و پاىەى زىكرى خوا.

۳- جۆرەكانى زىكر (أنواع الذكر).

۴- چۆن زىكرى خوا بكەين؟

۵- بەرھەمى زىكرى خوا كردن.

بەھىۋاى ئىرە كە بتوانىن لەو پىنچ بەندەدا ئەۋەى كەپپويستە دەربارەى يادى
 خواکردن (ذكر الله) بىخەينەپرو.

خواس يارمەتىمان بدات كە يەكەم باش لەزىكرى خواکردن تىبگەين و پاشان بەھۋى
 چاك يادى خوا كردنەۋە كامل بىن و پىبگەين، چونكە ەك پىپۆرانى بوارى تەزكىيە و عىرفان
 گوتوووانە: ^۱ (الذَكَرُ منشورُ الولاية الذي مَنْ أُعْطِيَهِ اتَّصَلَ وَمَنْ مُنِعَهُ عُزِلَ) واتە: يادى خوا
 كردن بىرپارو پروانامەى دۆستايەتى خوايە، ھەركەسىك پىئى بدرى دەگاتى و
 ھەركەسىكىش نەيدىرتىن دادەبرى.

جا خواى بەخشەر بەكەرەم و بەخششى خۋى لەو كەسانەمان بگىپرى كە شاىستەى
 ئەۋەبىن لەپىزو لىستى: (.. والذاكرين الله كثيراً والذاكرات) دا تۆمار بگىپرىن و بەپەيژەى زۆر
 يادى خواکردن دا پلەكانى بەندايەتى بو خواکردن بىپرىن و سەرىكەوين و بەرەو خوا بچىن و
 دەستى شوومى تەماعى ئىبلىسىش لەخۆمان بىپرىن كە لەسۆنگەى لەخوا بىئاگابوونەۋە
 زەفەرمان پىدەبات و يەخسىرمان دەكات، ەك خواى پەنھان بىن فەرموويەتى: (اسْتَخُذْ
 عَلَيْهِمُ الشَّيْطَانَ فَإِنْسَاهُمْ ذَكَرَ اللَّهِ أُولَئِكَ حِزْبُ الشَّيْطَانِ) المجادلة: ۱۹،

^۱ پروانە: (مدارج السالكين، شرح منازل السائرين) لابن قيم الجوزية، ج ۲ ص ۴۲۳. وشەى: (منشور) يش
 بەماناى بلاۋىراۋە (بيان) دى بەلام لىرەدا ماناى بىرپارو پروانامە دەگەينەن، پروانە:
 (المعجم الوسيط) ص ۹۲۱.

واته: شەيطان خستووينه ته (واته دهغه له كان) ژيړ پكښې خويه وه. يادى خواى له بېر
بردونه ته وه، نا نه وانه پيړى شەيطان.

ئنجاً له پاستى دا شەيتانى نه گريس ته نيا كاتيك و له حاليك دا زه فەر به ئينسان دهبات
كه له خوا بى ئاگاييت و كه به هوى بى ئاگايى (غفلة) يه وه حالى دل و دىروونى تاريك و ته له م
دامات ئيبليسى پيس وهك دى مالىپ دىرفهت و دى دى گري و پاريزى بو دهبات و دى
لى دى دى دى شەيطان خواى كار به جى و په نهان بين به (الوسواس الخناس)
خوتخوته كى خپه نهان كى، پيئاسه كى كى دى (ابن عباس) يش گوتوويه تى: (الشيطان
جاء على قلب ابن آدم، فاذا سها وغفل وسوس، فاذا ذكر الله تعالى حنس) رواه البخاري مرفوعاً
تعليقاً، واخرجه الطبري، وقال الابانبي، صحيح بلفظ آخر، واته: شەيطان چوكى له سهر دلى ئاده ميزاد
داداون، جا هركات له خوا بى ئاگابوون خوتخوته دى دى و كه خواى به رزيشى هاته وه ياد
خوى په نهان دى دى.

ameer.maktab@yahoo.com

/AliBapir

/AliBapir

/MediaAmeerOffice

www.alibapir.net

www.alibapir.net

۱- واتاو پیناسه‌ی زیکر

أ- له‌ئه‌سلی زمان دا:

زمانزانان به‌چهند شیوه‌یه‌ک پیناسه‌ی وشه‌ی (ذکر) یان کردوه که وشه‌یه‌کی عاره‌بی‌یه، به‌لام هه‌موو پیناسه‌کان له‌نیوه‌پۆک دا یه‌کن، بۆ وینه:

* خاوه‌نی کتیبی (مختار الصحاح) گوتویه‌تی^۲: (الذکر والذكری والذکرة: ضد النسیان) واته: هه‌رکام له: (ذکر، ذکر، ذکرة) دژی له‌بیرچوونه‌وه‌ن، که‌واته (ذکر) یانی له‌بیربوون و وه‌بیرهاتنه‌وه.

* (راغب الأصفهانی) یش دهرباره‌ی وشه‌ی (ذکر) گوتویه‌تی^۳: (وتارة يُقال لحضور الشيء القلب أو القول، ولذلك قيل: الذكر ذكران: ذكر بالقلب وذكر باللسان، وكل واحد منهما ضريان: ذكر عن نسيان وذكر لا عن نسيان) واته: وه جاری واهیه (ذکر) به‌شتیک ده‌گوتری که له‌دل دا یان له‌سه‌ر زمان ناماده‌ ده‌بی، بۆیه‌ گوتراوه، یادکردن دوو جووره: یادی به‌دل و یادی به‌زمان، هه‌رکام یکشیان دوو جووره: یادکردن دوا‌ی بیرچوونه‌وه، وه‌یادکردن به‌بی له‌بیرچوونه‌وه.

که‌واته (ذکر) یانی باس کردن و یادکردنی شتیک به‌دل یان به‌زمان یان به‌هه‌ردووکیان.

* (زمخشری) یش هه‌ر له‌وباره‌وه گوتویه‌تی^۴: (... وَأَجْعَلُهُ مِنِّي عَلَى ذِكْرٍ أَي لَأُنْسَاهُ) واته: وام لی‌بکه که‌فلانه شتم له‌بیریئت، یانی له‌یادم نه‌چی.

* هه‌روه‌ها (لسان العرب)^۵ و (المعجم الوسيط)^۶ یش هه‌مان ئه‌و قسانه‌ی پیشوویان دووباره کردوونه‌وه له‌باره‌ی پیناسه‌و واتای وشه‌ی (ذکر).

ب- له‌زاراوی شه‌رع دا:

دیاره شه‌رعیش وشه‌ی (ذکر)ی هه‌ر له‌سه‌ر ئه‌سلی واتا زمان‌یه‌که‌ی خوی به‌کاره‌یناوه وه‌ک سه‌رجه‌م وشه‌کانی دیکه‌ی وه‌ک (صلاة وصوم وزكاة وحج و جهاد و الخ) به‌لام

^۲ بروه‌نه: چاپی یه‌که‌م، سالی ۱۹۲۶، لاپه‌ره ۲۲۱.

^۳ بروه‌نه: (معجم مفردات الفاظ القرآن) ص ۱۸۱.

^۴ بروه‌نه: (اساس البلاغة) لفظ: (ذکر).

^۵ بروه‌نه: (ج ۴ ص ۳۰۸، ۳۰۹).

^۶ بروه‌نه: ص ۳۱۲.

تایبەت و بەنددار (مُقَيَّد) ی کردووە بەخوای بێ وێنە و تاکو پاکەو، کەواتە پێناسە، (ذکر)
لەزارای شەرع دا ئاوا ی لێ هاتو:

(ذکر) بریتیه لەبەسەر دڵ و زمان دا هێنانی یادی خواو سیفەتە بەرزەکانی و ناو
پەسەندەکانی و بە پاکگرتن و ستایشکردن و بەگەرۆه و مەزن و بەرزگرتنی.
ئەم پێناسە پوختە ی سەرچەم قسەو شیکردنەوێ زانایانە کە بەمەبەستی زیاتر
بەرچاوپوونی ئەم چەند نمونەیان لێ دەخەینەپوو:

۱- (مجاهد) گوتوویەتی: ^۷ ئینسان ناچیتە پیزی (الذاکرین الله کثیراً والذاکرات) هەتا
بەپێووە بەدانیشتنەووە بەپراکشانەووە یادی خوا نەکات.

۲- (سعید بن جبیر) یش گوتوویەتی: ^۸ هەرکەسیک لەفەرمانبەری (طاعة) ی خوا دا
بجوولێ و کاریکات ئەو یادی خوای کردو.

۳- (عطاء) یش گوتوویەتی: ^۹ کۆرەکانی زیکر بریتین لەکۆرەکانی حەلّال و حەرام باس
کردن چۆن دەکەری و دەفرۆشی و نوێژ دەکە ی و بەپۆژوو دەبی و ژن دینی و تەلّاقی
دەدە ی و چۆن حەج دەکە ی و ئەوجۆرە شتانە.

۴- وە پرسیار لە (ابن الصلاح الشەرزوری) کراو: ئایا ئینسان بەچ ئەندازەیک لەیادی
خواکردن دەچیتە پیزی: (الذاکرین الله کثیراً والذاکرات) هە؟! ئەویش گوتوویەتی: ^{۱۰} (ئەگەر
لەسەر ئەوجۆرە زیکر و وێردانە بەردەوام بێ کە لەپێی راستەو ئیسیات بوو و ن
لەبەیانیان و ئیواران داو لەحالەتە جۆراو جۆرەکانی شەو و پۆژدا دەگوترین، دەچیتە پیزی
ئەوانەو کە بە: (الذاکرین الله کثیراً والذاکرات) ناوبراون.

۵- (قرطبی) یش، لەو بارەو گوتوویەتی: ^{۱۱} کۆری زیکر، یانی کۆری زانست و
ئامۆژگاری ئەو کۆرپانە ی کە قورئانی خواو سوننەتی پیغەمبەرەکە یان تێدا دەخوێتەپوو،

^۷ بپوانە: (فقه السنة) ج ۲ ص ۸۶.

^۸ بپوانە: (فقه السنة) ج ۲ ص ۸۷، وە بپوانە: (الأذکار) للنووي ص ۴۱، ۴۲.

^۹ هەمان سەرچاوە ی پیشوو.

^{۱۰} هەمان سەرچاوە ی پیشوو.

^{۱۱} هەمان سەرچاوە ی پیشوو.

ههروهه ههوالی پيشينه چاکهکان و پيشه وایانی پيشووی دنیا بهکه مگرمان - که دووربوون له ریاکاری و داهینان و دیناویستی و طه ماع - یانمان تیدا دهگیرپیتتهوه.

٦- ههروهه یهکێک له زانایانی خواناس له باره ی چه مکو واتای یادی خواکردن له زارای شهرع دا گوتوو یه تی: ^{١٢}

(إِنَّ الذِّكْرَ عَلَى سَبْعَةِ أَثْعَاءَ: فَذِكْرُ الْعَيْنَيْنِ الْبُكَاءُ، وَذِكْرُ الْأُذُنَيْنِ الْأَصْغَاءُ، وَذِكْرُ اللِّسَانِ الثَّنَاءُ، وَذِكْرُ الْيَدَيْنِ الْعَطَاءُ، وَذِكْرُ الْبَدَنِ الْوَفَاءُ، وَذِكْرُ الْقَلْبِ التَّسْلِيمُ وَالرِّضَاءُ وَذِكْرُ الرُّوحِ الْخَوْفُ وَالرَّجَاءُ)

واته: یادکردنی خوا جهوت جوړه:

یادی چاوان گریانو، یادی گوښان گوښ ههخستنه، یادی زمان مه دح و ستایش کردنه، یادی دهستان بهخشینه، یادی جهسته وهفاداری و جی بهجی کردنه، یادکردنی دل گهردن که چی و رازی بوونه، یادکردنی گیان ترس و ئومیده.

پوخته ی قسان:

زیکری خواکردن ئه وهیه که ئینسان خوای پهروه دگاری بئوینه ی له بیر بیئت و بهناو و سیفته بهرزو په سهنده کانی باس و یادی بکات و به پاکگرتن (تسبیح) و ستایش کردن و به گه وه و مه زن و بهرزو پیروژ گرتنی رابگه یه نی، جایی گومان هه تا ئینسان سه رگه رمی فه رمان بهری و به ندایه تی کردن بو خوا بیئت به هر جوړیک له جوړه کانی فه رمان بهری و به ندایه تی، ئه وه خوای بهرزو مه زنی له یادیو بیردایه و ئاگای لئی نه پراوه، بویه هه ندیکیان هه رجوړه په یوه ندی هه بوونیکیان به خواوه به یادکردن (ذکر) داناه، هه رچه ندی ئه وه له ئه ندازه ی سروشتی خو زیاتر فراوان کردنی چه مکو واتای زیکره.

ameer.maktab@yahoo.com

/AliBapir

/AliBapir

/MediaAmeerOffice

www.alibapir.net

^{١٢} بېروانه: (رياض الجنة) ص ١٤٠، نووسراوی: الشيخ عبدالحميد الكشك، وه بېروانه: (یادی خوا) بهرگی یه کهم، لاپهړه، (٣٥)، چاپی یه کهم سالی ١٩٨٧.

۲- گرنگی و پله و پایه ی زیکری خوا

خوینهری سهنگین و شیرین ! خوا پشتیوان بی له سئی خالان دا گرنگی و بایه خو پله و پایه ی زیکر پوون دهکینه وه، یه کهم: له بهر تیشکی ئایه تهکانی قورئان دا، دوهم: له بهر پووشنایی دهقهکانی سوننهت دا، سئی یه: له بهر پووناکی قسه ی زاناو پیشه وایان دا.

یه کهم: گرنگی و پله و پایه ی زیکر له قورئانی دا:

(ابن القيم الجوزیه) گوتوویه تی: ^{۱۳}

گرنگی و پله و پایه ی یادی خوا له قورئانی به ده (۱۰) شیوه خراوه ته پوو.

۱- فرمان پی کردنی:

وهك خواى به خشنده فرمویه تی: (يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اذْكُرُوا اللَّهَ ذِكْرًا كَثِيرًا وَسَبِّحُوهُ بُكْرَةً وَأَصِيلًا) الاحزاب: ۴۱،

واته: ئه ی ئه وانه ی بروتان هیناوه یادی خوا بکه ن به یاد کردنیکی زور، وه به یانیان و ئیواران به پاکی بگرن.

۲- قه دهغه کردنی بی ئاگایی له خوا که پیچه وانه ی زیکره:

وهك خواى په نهان بین فرمویه تی:

(وَاذْكُرْ رَبَّكَ فِي نَفْسِكَ تَضَرُّعًا وَخِيفَةً وَدُونَ الْجَهْرِ مِنَ الْقَوْلِ بِالْغُدُوِّ وَالْآصَالِ وَلَا تَكُنْ مِنَ الْغَافِلِينَ) الاعراف: ۲۰۴،

واته: وه یادی په وره دگارت بکه له بهر خوته وه به لالانه وه ترسه وه به بی دهنگ بهر کردنه وه، به به یانیان و ئیواران و له بی ئاگایان مهبه !

ههروه ها فرمویه تی: (وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ نَسُوا اللَّهَ فَأَنْسَاهُمْ أَنْفُسَهُمْ أُولَٰئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ) الحشر: ۱۹، واته: وه لهو که سانه مهین که خویان له بیر چوته وه، ئه ویش خویانی له بیر بردوونه وه، وه هه ر ئه وانه ن له پی ده رچوان.

۳- پیوه ی په یوه ست کردنی سه رفرازی (فلاح):

وهك فرمویه تی: (...وَاذْكُرُوا اللَّهَ كَثِيرًا لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ) الانفال: ۴۵، وه الجمعة: ۱۰،

واته: وه زور یادی خوا بکه ن بوئه وه ی سه رفرازی.

^{۱۳} بروهانه: (مدارج السالکین شرح منازل السائرین) ج ۲ ص ۴۲۴ تا ۴۲۸.

۴- مه دحو ستایش کرانی ته نجام دهرانی و پاداشتی بهرز بو دانرانیان:

وهك خواي دادگهر له مه دحي بپروادارانی پیاوو ئافرهت دا فهرموویه تی: (إِنَّ الْمُسْلِمِينَ وَالْمُسْلِمَاتِ وَالْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَالْقَانِتِينَ وَالْقَانِتَاتِ وَالصَّادِقِينَ وَالصَّادِقَاتِ وَالصَّابِرِينَ وَالصَّابِرَاتِ وَالْخَاشِعِينَ وَالْخَاشِعَاتِ وَالْمُتَصَدِّقِينَ وَالْمُتَصَدِّقَاتِ وَالصَّائِمِينَ وَالصَّائِمَاتِ وَالْحَافِظِينَ فُرُوجَهُمْ وَالْحَافِظَاتِ وَالذَّاكِرِينَ اللَّهَ كَثِيرًا وَالذَّاكِرَاتِ أَعَدَّ اللَّهُ لَهُمْ مَغْفِرَةً وَأَجْرًا عَظِيمًا) الاحزاب: ۳۵.

۵- هه والدان به زهرمه ندی و زیانباری واز لی هینه رانی:

وهك فهرموویه تی: (يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تُلْهِكُمْ أَمْوَالُكُمْ وَلَا أَوْلَادُكُمْ عَنْ ذِكْرِ اللَّهِ وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ فَأُولَئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ) المنافقون: ۹، واته: ئه ی ئه و كه سانه ی بروتان هیئاوه بامال و سامانتان و پوله كانتان له یادی خوا بی ئاگاتان نه كه ن، چونكه بیگومان ههركه سیك و ابكات ئائه وانه زیانباران.

۶- خوا یاد کردنی خوی بو بهنده کانی کردۆته پاداشت و بهرانبه ری یادی ئه وان بو وی:

وهك فهرموویه تی: (فَاذْكُرُونِي أَذْكُرْكُمْ وَاشْكُرُوا لِي وَلَا تَكْفُرُونِ) البقرة: ۱۵۲.

واته: جا یادم بکه ن منیش یادتان ده که م، وه سوپاسگوزاریم بو بکه ن و سپله مه بن.

۷- هه والدان به وه که زیکری خوا له هه مو شتیك گه وهره تره:

وهك فهرموویه تی: (اتْلُ مَا أُوحِيَ إِلَيْكَ مِنَ الْكِتَابِ وَأَقِمِ الصَّلَاةَ إِنَّ الصَّلَاةَ تَنْهَىٰ عَنِ الْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ وَلَذِكْرُ اللَّهِ أَكْبَرُ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا تَصْنَعُونَ) العنكبوت: ۴۵.

واته: ئه وه بخوینه که له کتیبی خوا پیئت راگه یه نه راوه، وه نویژ بهرپا بکه بیگومان نویژ ئینسان - له رهفتاری ناقولا و خراب ده گپرتیه وه، وه به ته ئکید یادی خوا کردن (که پووح و کاگله ی نویژو خوا په رستی یه کانی دیکه شه) له هه موو شتیك گه وهره تره وه خوا ده زانی چی ده که ن.

۸- پوونکردنه وی ئه و راستی یه که خوا یاد که ران خاوه نی عه قلن و سوودمه ندن

له نیشانه کانی وهك خوا ی میهره بان فهرموویه تی:

(إِنَّ فِي خَلْقِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاخْتِلَافِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ لَآيَاتٍ لِّأُولِي الْأَلْبَابِ، الَّذِينَ يَذْكُرُونَ اللَّهَ قِيَامًا وَقُعُودًا وَعَلَىٰ جُنُوبِهِمْ) آل عمران: ۱۹۰-۱۹۱.

واته: به راستی له دورستکرانی ئاسمانه کان و زهوی و جیاوازی و جی گوپکه ی شه وو پوژدا نیشانه گه لیک هه ن بو خاوه ن عه قلان. ئه وانه ی که به پیوه و به دانیشتنه وه و له سه ر ته نیشتیان یادی خوا ده که ن...

۹- کردنی و گترانی به کوتایی (ختم) ی سهرجه م خواپه رستی و کرده وه چاکه کان:

۱- نویژ: (فَإِذَا قُضِيَتْكَ الصَّلَاةُ فَادْكُرُوا اللَّهَ قِيَامًا وَقُعُودًا وَعَلَىٰ جُنُوبِكُمْ) النساء: ۱۰۳.

ب- پوژوو: (شَهْرُ رَمَضَانَ الَّذِي أُنْزِلَ فِيهِ الْقُرْآنُ هُدًى لِّلنَّاسِ وَبَيِّنَاتٍ مِّنَ الْهُدَىٰ وَالْفُرْقَانِ فَمَن شَهِدَ مِنْكُمُ الشَّهْرَ فَلْيَصُمْهُ وَمَن كَانَ مَرِيضًا أَوْ عَلَىٰ سَفَرٍ فَعِدَّةٌ مِّنْ أَيَّامٍ أُخَرَ يُرِيدُ اللَّهُ بِكُمُ الْيُسْرَ وَلَا يُرِيدُ بِكُمُ الْعُسْرَ وَاتَّقُوا اللَّهَ الْعَلِيمَ) وَتُكَبَّرُوا اللَّهَ عَلَىٰ مَا هَذَا كُمْ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ (البقرة: ۱۸۵، دياره به پای تمکرای توژده و عوانی قورثانیس مه به ست له (وتكبروا الله) گو تنی (الله اکبر) مکانی پیش نویژی جوژده جه ژنه.

ج- جه ج: (فَإِذَا قُضِيَتْكَ مَنَاسِكُكُمُ فَادْكُرُوا اللَّهَ كَذِكْرِكُمْ آبَاءَكُمْ أَوْ أَشَدَّ ذِكْرًا) البقرة: ۲۰۰، واته: رجه مهر کاتیک خواپه رستی به کانى جه جه که تانغان ته و او کردن نه وه وه کاس و خواسی با بسو یا سیرانغان بگره زیاترو چاکتریش یادی خوا بکن. بکن.

د- نویژی جمعه: (فَإِذَا قُضِيَتِ الصَّلَاةُ فَانْشُرُوا فِي الْأَرْضِ وَابْتَغُوا مِن فَضْلِ اللَّهِ وَاذْكُرُوا اللَّهَ كَثِيرًا لَّعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ) الجمعة: ۱۰.

۱۰- جوت کردنی له گهل سهرجه م کرده وه چاکه کان داو گترانی به پوړوح و کاکلیان:

بو وینه ده دياره نویژ قهر موویه تی: (وَأَقِمِ الصَّلَاةَ لِذِكْرِي) طه: ۱۴، واته: وه نویژ به پای بکه به مکه به سقی یاد کردنی من، (واته یادی خوا کردن نامانج و نویژ و سیله به).

پیشتیش یاسمان کود که له گهل پوژوو و جه ج دا باس کراوه، وه له گهر مه ی جه نگ و جهادیش دا هه ره به، وه قهر موویه تی: (يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا لَقِيتُمْ أَفَّةً فَانْتَبِهُوا وَاذْكُرُوا اللَّهَ كَثِيرًا لَّعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ) انفال: ۴۵، بگره هوکاری به ره تی سهر که وتن و سهر فرایشه.

دووه م: گونگی و پله و پایهی زیکر له سوننه ت دا:

ده قی سوننه ت له به ره ی گونگی و گهره یی و پله و پایه به رزی زیکری خوا کردن به کجار زورن نه وه نه چاسد جه مو نه به کیانن بیان:

۱- (سَبَقَ الْمُقَدِّمُونَ قِيلَ وَمَا الْمَقْدُونُ يَا رَسُولَ اللَّهِ قَالَ: الذَّاكِرُونَ اللَّهَ كَثِيرًا وَالذَّاكِرَاتُ) رواه مسدد، والترغی، حذلی، حریری و ضعی الله عنه الله عنه.

واته: تاق بووه^{۱۴} وهكان پيش مه موو خه لکی که وتوونه وه، گوترا: جا ئه ی پیغه مبه ری خوا ۛ تاق بووه وان کین؟ فهرمووی: پیاوان و ئافره تانی زور خوا له یادان.

۲- (لَا يَقْعُدُ قَوْمٌ فِي مَجْلِسٍ يَذْكُرُونَ اللَّهَ فِيهِ إِلَّا حَفَّتْهُمُ الْمَلَائِكَةُ وَغَشِيَتْهُمُ الرَّحْمَةُ وَنَزَلَتْ عَلَيْهِمُ السَّكِينَةُ وَذَكَرَهُمُ اللَّهُ فِيمَنْ عِنْدَهُ) رواه احمد ومسلم والترمذي عن ابي هريرة.

واته: ههچ کۆمه لیک له شوینیک دا دانانیشن و یادی خوا ی تیدا ناکه ن، مه گهر فريشته کان ده وریان ده دهن و به زه یی - خوا - دایان ده پۆشی و ئارامی و ئوخزنیان بو دیته خوار، وه خوا له لای ئه وانه ی که له لانی باسیان ده کات.

۳- (مثل الذي يذكر ربه والذي لا يذكر ربه مثل الحي والميت) رواه البخاري وهذا لفظه ومسلم بلفظ آخر عن ابي موسى الاشعري رضي الله عنه.

واته: وینه ی که سیك که یادی په روه ردگاری ده کات و که سیك که یادی په روه ردگاری ناکات وهك زیندوو و مردوو وایه.

۴- (.. وَأَمْرُكُمْ أَنْ تَذْكُرُوا اللَّهَ تَعَالَى فَإِنْ مَثَلَ ذَلِكَ كَمَثَلِ رَجُلٍ خَرَجَ الْعَدُوُّ فِي أَثَرِهِ سِرَاعًا حَتَّى إِذَا أَتَى إِلَى حِصْنٍ حَصِينٍ فَأَحْزَرَ نَفْسَهُ مِنْهُمْ، كَذَلِكَ الْعَبْدُ لَا يَخْزُرُ نَفْسَهُ مِنَ الشَّيْطَانِ إِلَّا بِذِكْرِ اللَّهِ) رواه احمد والترمذي وصححه، وكذا صححه كل من ابن حبان والحاكم والالباني،^{۱۵} والراوي هو: الحارث الاشعري رضي الله عنه.

واته: وه فهرمانتان پئ ده که م که یادی خوا ی به زبکه ن، چونکه وینه ی ئه وه وهك پیاویك وایه که دوژمن به خیرایی به دوا ی دا بجئ هه تا خوی ده گه یه نیتته قه لایه کی قایم و خوی له وی دا له چنگ دوژمن ده پاریزئ، جا به ندهش ئا وایه و به یادی خوا نه بی خوی پئ له شه یطان په نا نادرئ و نا پاریزئ.

۵- (عبد الله بن بسر) خوا لینی بازی بی ده گپ ریتته وه که پیاویك گوتوو یه تی: ئه ی پیغه مبه ری خوا ۛ پئ یه کانی چاکه کردن زورن و منیش ناتوانم هه موویان ئه نجام بدهم جا شتیکم پئ بلئ که جه ختی له سه ر بکه م، به لام با زور نه بی له بیرم بجیتته وه، ئه ویش فهرمووی: (لَا يَزَالُ لِسَانُكَ رَطْبًا بِذِكْرِ اللَّهِ تَعَالَى) رواه الترمذي واحمد وابن ماجه وصححه ابن حبان والحاكم ووافقه الذهبي،^{۱۶} واته: با به رده وام زمانت به یادی خوا پاراو بیئت.

^{۱۴} بپروانه: (تاج الاصول) ج ۵ ص ۸۸.

^{۱۵} بپروانه: (الوایل الصیب ورافع الکلم الطیب) ص ۳۰، ۳۱ و په راویزه که شیان.

سټیهم: گرنګی پلهو پایه‌ی زیځری خوا له‌روانګه‌ی زانا پانه‌وه:

۱- (ابن عباس) خوا لټی پازېږی گوتوویه‌تی:^{۱۷}

(إن الله تعالى لم يفرض على عباده فريضة إلا جعل لها حداً معلوماً وعذر أهلها في حال العذر غير الذكر، فإن الله لم يجعل له حداً ينتهي إليه، ولم يعذر أحداً في تركه إلا مغلوباً على عقله، فقال: ((اذكروا الله قياماً وقعوداً وعلى جنوبكم)) أي: بالليل والنهار في البر والبحر وفي السفر والحضر والغنى والفقر والسقم والصحة. والسراً والعلانية وعلى كل حال) واته: بیګومان خوی به‌رز هیچ فه‌پزیکی له‌سهر به‌نده‌کانی پیویست نه‌کردوه مه‌ګر سنووریکی زانراوی بو‌داناوه، وه له‌کاتی بو‌نه‌ګونجانیښ دا دهر‌ف‌ت و مؤل‌ه‌تی خه‌لکه‌که‌ی داوه که نه‌یکه‌ن، بیجګه له‌زیګر، که خوا سنووریکی بو‌دانه‌ناوه له‌وئ کؤتایي بیټ، وه مه‌ګر که‌سیک هوښی له‌سهر خوی نه‌مابئ نه‌ګرنا مؤل‌ه‌تی به‌که‌س نه‌داوه بو‌نه‌کردنی، فه‌رموویه‌تی: (به‌پیوه‌و به‌دانیشته‌وه‌و له‌سهر ته‌نیشت تان یادی خوا بکه‌ن) یانی: به‌شه‌وئ و به‌پوژئ، له‌نیښک‌انی و له‌دهر‌یادا، له‌سه‌فه‌رئ و له‌مالئ به‌ده‌وله‌مه‌ندی و به‌هه‌ژاری، به‌نه‌خوښی و به‌ساغی و به‌په‌نه‌انی و به‌ناشکرا، وه له‌هه‌موو حالان دا.

۲- (الحسن البصري) له‌وباره‌وه گوتوویه‌تی:^{۱۸}

(الذكرُ ذكران: ذكرُ الله عز وجل بين نفسك وبين الله عز وجل ما أحسنه وأعظم أجره! وأفضل من ذلك ذكر الله سبحانه وتعالى عندما حرم الله عز وجل)

واته: زیګر دوو جوړه: زیګری خوی زال و پایه‌دار له‌نیوان خوټ و خوی بالاده‌ست و پایه‌به‌رزدا، چه‌ند چاکه‌و پاداشتی چه‌نده مه‌زنه!! به‌لئ له‌وه چاک‌تریش بریتیه له‌یادی خوی پاک و به‌رز له‌ناست نه‌و شتانه‌دا که خوی بالاده‌ست پایه‌به‌رز قه‌ده‌غه‌ی کردوون.

۳- (ابن عطاء الله السکندري) یش هدر له‌وباره‌وه زوړ شتی گوتوه، بو‌نمونه:^{۱۹}

(لايَسْتَحَقُّ الْوَرْدَ إِلَّا جَهْلٌ. الْوَارِدُ يُوجَدُ فِي الدَّارِ الْآخِرَةِ، وَالْوَرْدُ يَنْطَوِي بِأَنْطَوَاءِ هَذِهِ الدُّنْيَا. وَأَوَّلُ مَا يُعْتَنَى بِهِ مَا لَا يُخْلَفُ وَجُودُهُ. الْوَرْدُ هُوَ طَالِبُهُ مِنْكَ، وَالْوَارِدُ أَنْتَ تَطْلِبُهُ مِنْهُ، وَأَيْنَ مَا هُوَ طَالِبُهُ مِنْكَ مِمَّا هُوَ مَطْلَبُكَ مِنْهُ!! وَرُودُ الْأُمْدَادِ بِحَسَبِ الْأُسْتِعْدَادِ. وَشُرُوقُ الْأَنْوَارِ عَلَى حَسَبِ صَفَاءِ الْأَسْرَارِ)

^{۱۷} بېروانه: (تفسير الجلالين) ص ۱۲۰، ط ۲، مكتبة النهضة، وه: (فقه السنة) ج ۲ ص ۸۷.

^{۱۸} بېروانه: (احياء علوم الدين) للغزالي ج ۱ ص ۲۹۵.

^{۱۹} بېروانه: (إيقاظ الهمم في شرح الحكم) ج ۲ ص ۴۶۲.

واته: باباي نه قام نه بئ ویرد^{۲۰} به کم ناگری. به ره می ویرد له مه نزلگای دواپوژدایه، به لام به پیچرانه وهی ئه م ژبانه دنیا یی به ویرد خویندن کوتایی دئ، جا دیاره له پیشترین شتیش که ده بئ بایه خی پی بدرئ شتی که که به هیچ شوینی پر نابیته وه. ویرد ئه و (خوا) لئی داوا کردوی، به لام به ره می ویرد (بو وینه که رامه ت) تو له وی داوا ده که ی! ده جا ئه وهی ئه و له تو ی داوا کردوه، زور جیاوازه (به زرترو چاکتره) له وهی که تو له وی داوا ده که ی. هاتنی یارمه تی ئیمدادی معنه وی به پی ئی ئاماده یی به، وه له دل دا په یدابوونی رووناکی یه کانی هیدایه ت به گویره ی پاک ی و ساف بوونه وهی دهر وونه کانه.

مه به سستی (ابن عطاء الله) ئه وه یه که به هو ی به رده وام بوون له سر زیکرو ویرد ئینسان ئاماده یی بو هاتنه خواره وه و پی به خشرانی یارمه تی و هیدایه تی خوایی په یدا ده کات وه هه تا زیاتر ئه هلی زیکر بیت دل صافترو دهر وونی پاکتر ده بئ و له ئاکامی ئه وه ش دا زیاترو چاکتر شایسته یی ئه وهی تیدا په یدا ده بئ که به رووناکی هیدایه تی خوا دل و دهر وونی پو شن و شوعله وهر بیت.

۳- جوړه کانی زیکر (أنواع الذکر)

ئهم به ندی سییه مه به کاکل و نیوه پوکی باسی (زیکری خوا کردن) داده نری و به ته نیاش له سه رجهم به نده کانی دیکه زیاتره، جا ئیمه بو ئاسانکاری خستنه پووی بابته کانی، به م جوړه ی خوارئ پیشکشی ده که ی:

یه کم: قورئان خویندن

دووه: پارانه وه (الدعاء)

سییه م: زیکری خوا هدر له ده می له خه وه له ئسانه وه هه تا کاتی نوستن.

چواره م: دوا ی پینج نویژه فه رزه کان.

پینجه م: زیکری خوا له سه فه ری دا.

شه شه م: زیکری خوا له کاتی جه نگ و جیه ادا.

حه وته م: زیکری خوا له کاتی خواردن و خواردنه وه دا.

هه شته م: زیکری خوا له چهنه حاله تیکی جیا جیا دا.

نویه م: چهنه زیکرکی گه وره گرنگ.

ده یه م: داوا ی لیبور دن له خوا کردن (الاستغفار).

یازده یه م: سه لات و سه لام ناردن بو پیغه مبه ر (محمد ﷺ).

^{۲۰} ویرد که کو یه که ی (اوراد) به و زیکرانه ده گو ترئ که ده و امیان له سه رده کری و دو باره ده بنه وه.

یه کهم: قورئان خویندن:

زانایان له سهه ئهوه یه کههنگن که قورئان خویندن گه وره ترین و چاکترین جوړی زیکره، هه رچه نده جاری واش ده بی که جوړه زیکره له قورئان خویندن باشت ده بی و به پی ی جیاوازی حال ته کانی ئینسان حوکمی ئه و مه سه له یه ده گوړی، (ابن القیم) گوتوویه تی: (پوژیک به (ابن تیمیه) م گوت: پرسیار له هه ندی: له زانایان کراوه، که ئایا (سبحان الله) گوتن بۆ به نده چاکتره یان (استغفر الله) گوتن؟! ئه ویش گوتی: پوژاک ئه گهر خاوین بیت ئه وه بخوورو گولوی بۆ چاکتره، به لام ئه گهر چلکن بیت ئاوی گهرم و صابوونی باشت به که لک دیت).^{۲۱}

ئه مه ش چه ند فه رموده یه کی پیغه مبه ر ﷺ ده رباره ی قورئان خویندن:
* (عن أبي أمامة رضي الله عنه قال: سمعتُ رسول الله ﷺ يقول: اقْرَأُوا القرآن فأنه يأتي يوم القيامة شفيعاً لأصحابه) رواه مسلم.

واته: قورئان بخوینن چونکه پوژی قیامه تی دیت تکا بۆ هاوه لانی ده کات.
* (الذي يقرأ القرآن وهو ماهرٌ به مع السفرة الكرام البررة...) رواه البخاري ومسلم عن عائشة رضي الله عنها.
واته: ئه و که سه ی که قورئانی ده خوینن و تییدا کارامه یه له گه ل نوینه ره به ریزه چاکه کاره کان (فریشته کان).^ه

* (عن ابن مسعود رضي الله عنه قال: قال رسول الله ﷺ: مَنْ قَرَأَ حَرْفًا مِنْ كِتَابِ اللَّهِ فَلَهُ بِهِ حَسَنَةٌ، وَالْحَسَنَةُ بِعَشْرِ أَمْثَالِهَا، لَا أَقُولُ: (ألم) حرف! ولكن ألفٌ حرفٌ ولامٌ حرفٌ وميمٌ حرفٌ) رواه الترمذي وقال: حسن صحيح. واته: هه رکه سیك پیته ی که کتبی خوا بخوینن چاکه یه کی هه یه، هه ر چاکه یه کیش به ده (۱۰) ده نووسری، ناشلیم (الم) هه مووی پیته یکه، به لکو ئه لیف پیته یکه و لام پیته یکه و میم پیته یکه.

* (عن أبي موسى رضي الله عنه عن النبي ﷺ قال: تعاهدوا هذا القرآن فو الذي نفسي محمدٌ بيده لهُوَ أَشَدُّ ثَقَلًا من الأبل في عقلها) متفق عليه.

واته: ئاگاداری ئه م قورئانه بن چونکه سویند به و که سه ی که گیانی موحه ممه دی به ده سه له حوشران که به په تکه ده به سترینه وه بزوتره.

(واته: ئه گهر زوو نه یخوینن له بیرتان ده چیه وه و خوی له په تی زهین و میشتان به ره له ده کات).^{۲۲}

^{۲۱} بهوانه: (الوابل الصيب...) ص ۱۸۸.

^{۲۲} بۆ قورئان خویندن چه ند ئه ده ب و په وشتیک هه ن ده بی په چا و بکرین که لیژده دا مه ودا ی باس کردنیان نیه، بۆ وینه سه رنجی (التبيان في آداب حملة القرآن) ی (نووی) بده که له و باره وه یه.

دوهم: پارانه وه (الدعاء)

وشه ی (دُعَاء) که له (دَعَى یَدْعُو) وه هاتوه لهئه سَلَى زمان دا به مانای داواکردن دئ و لهزاراوی شهرعیش دا بریتیه له: (داواکردنی شَتِیک له خَوای پهروهردگار).
جا ئیمه له سَن برگی کورت دا باسی پارانه وه دهکهن:
أ- گرنگی پلهو پایه ی پارانه وه:

خَوای پهروهردگار فهرموویه تی: (أَدْعُونِي اسْتَجِبْ لَكُمْ، ...) غافر: ۶، واته: لَیْم پیارینه وه وه لامتان دهده مه وه.

پیغه مبه ریش ﷺ فهرموویه تی: (الدُعَاءُ هُوَ الْعِبَادَةُ) رواه احمد واصحاب السنن، واته: ههر پارانه وه خواپه رستی یه.

ههروه ها فهرموویه تی: (الدُعَاءُ مَخُ الْعِبَادَةِ) رواه الترمذی، واته: پارانه وه کاکله ی خواپه رستی یه.

ههروه ها فهرموویه تی: (لَئِنْ شِئْتُ أُكْرِمَ عَلَى اللَّهِ مِنَ الدُّعَاءِ) رواه الترمذی وابن ماجه، واته: هیچ شَتِیک له پارانه وه به ریزتر نیه له لای خوا.

ئجنا خَوای پهروهردگار له قورئانی دا پارانه وه نزای سه رجه م پیغه مبه رانی خَوای علیهم الصلاة السلام وهك مه دح و پیغه لاگوتنیان - نه قل کردوه، که ئاده م علیه السلام ئاوا پاراوه ته وه نووح علیه السلام به وجوره نزای کردوه و ئیبراهیم علیه السلام به وشیه وه داوا ی کردوه و ... هتد.

که واته دیاره له خوا پارانه وه و کپوزانه وه داواکردن کردوه وه په فتاریکی په سه ندو به رزه ئه گه رنا سه رجه م پیغه مبه رانی پایه به رزی خوا صلى الله عليهم وسلم له سه ری کو نه ده بوون و خَوای کار به جیش ئاوا له پرووی مه دح و ستایشه وه پارانه وه نزایه کانیانی نه ده گپرایه وه!

ب- شیوازو چۆنیه تی پارانه وه:

بوئه وه ی پارانه وه گیراو قبول بیت پیویسته ئه م شتانه ی خواره وه ی تیدا په چاو بکرین:

یه ک: خو پاراستن له چه رام:

* (عن أبي هريرة رضي الله عنه قال: قال رسول الله ﷺ: يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّ اللَّهَ طَيِّبٌ لَا يَقْبَلُ إِلَّا طَيِّبًا وَإِنَّ اللَّهَ أَمْرُ الْمُؤْمِنِينَ بِمَا أَمَرَ بِهِ الْمُرْسَلِينَ، فَقَالَ: (يَا أَيُّهَا الرُّسُلُ كُلُّوا مِنَ الطَّيِّبَاتِ وَاعْمَلُوا صَالِحًا إِنِّي بِمَا تَعْمَلُونَ عَلِيمٌ) وَقَالَ: (يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُلُوا مِن طَيِّبَاتِ مَا رَزَقْنَاكُمْ)، ثُمَّ ذَكَرَ الرَّجُلَ يُطِيلُ السَّفَرَ أَشْعَثُ أَغْبَرَ، وَمَطْعَمُهُ حَرَامٌ وَمَلْبَسُهُ حَرَامٌ، وَغُذِيَ بِالْحَرَامِ يَمُدُّ يَدَيْهِ إِلَى السَّمَاءِ: يَارَبِّ: فَإِنِّي يُسْتَجَابُ لَذَلِكَ) رواه احمد ومسلم.

واته: ئەى خەلکینه خوا چاک و پاکە و شتى چاک و پاک نەبى وەرناگرى، وه خوا بهوه که فهرمانى به پيغه مبهەران کردوه فهرمانيشى پى به پرواداران کردوه، فهرموويه تى: (ئەى پيغه مبهريه له پۆزى خەلەکان بخۆن و کردوهى چاک بکەن من به وهى که دهیکەن زانام)، وه فهرموويه تى: (ئەى ئەوانەى پرواتان هیناوه له و پۆزى به پاک و چاکانه بخۆن که پيمان داو) پاشان باسى کابرايه کى کرد که سه فهرى دريژ دهکاته وه و سه رقرژن و چلکەن، وه خواردنى هه پامه و پوشاکى هه پامه و به هه پام به خيوکراوه، که چى ههردووک دهستى به ره و ئاسمانى هه لدينى: ئەى په ره وردگارم ئەى په ره وردگارم، ئاخىر ئەوه چۆن وه لامي بدریته وه!!

دوو: ستایشى خوا کردن و به بهرزو پاک گرتنى و سه لات و سه لام ناردن بو پيغه مبهەر ﴿ پيش داواکردنى هيچ شتيك له خواى به خشر:

پيغه مبهەر ﴿ له و باره وه فهرموويه تى: (إِذَا صَلَّى أَحَدُكُمْ فَلْيَبْدَأْ بِتَمْجِيدِ رَبِّهِ جَلَّ وَعَزَّ وَالثَّنَاءَ عَلَيْهِ، ثُمَّ يُصَلِّيْ عَلَى النَّبِيِّ ﴿ ثُمَّ يَدْعُو بَعْدَ مَا يَشَاءُ) رواه اصحاب السنن إلا ابا داود عن فضالة بن عبيد وصحه الترمذي.

واته: ئەگەر يه کيکتان پارايه وه با به بهرزو مهزن گرتنى په ره وردگارى پايه بهرزو بالادهستى و ستایش کردنى دهست پى بکات، پاشان سه له وات له سه ر پيغه مبهەر ﴿ بدات، ئنجا دواى چى دهوى با داواى بکات.

سێ: دل بیدارى و پيشاندانى پيوستى و ناچارى و گهردن که چى و کپوزانه وه و لالانه وه:

خواى بى ويته فهرموويه تى: (ادْعُوا رَبَّكُمْ تَضَرُّعًا وَخُفْيَةً إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُعْتَدِينَ) الاعراف: ٥٥، واته: به لالانه وه و په نهانى له په ره وردگارتان بپارینه وه، چونکه ئەو له پى ده رچووانى خوش ناوين.

پيغه مبهريش ﴿ فهرموويه تى: (الْقُلُوبُ أَوْعِيَةٌ وَبَعْضُهَا أَوْعَى مِنْ بَعْضٍ فَإِذَا سَأَلْتُمُ اللَّهَ - أَيُّهَا النَّاسُ - فَاسْأَلُوهُ وَأَنْتُمْ مُوقِنُونَ بِالْأَجَابَةِ فَإِنَّهُ لَا يَسْتَجِيبُ لِعَبْدٍ دَعَاهُ عَنْ ظَهْرِ قَلْبٍ غَافِلٍ) رواه احمد عن عبدالله بن عمر رضي الله عنهما.

واته: دلەکان شوینی هیدایهت و زانیاری تى کرانن، وه هه نديکیان له هه نديکیان زیاتر دهگرن، جا ئەى خەلکینه هه رکاتیک له خوا پارانه وه، به دلنیاى و مسوگەر بوون به وه لام درانه وه تان داواى لى بکەن، چونکه خوا وه لامي به ندهیه ک ناداته وه که به دلیکی بى ئاگا لى بپاریته وه.

چوان: به په له نه بوون له گیرابوون وده لاندانه وه:

پیغه مېهر ﷺ له وباره وه فهرموویه تی: (يُسْتَجَابُ لِأَحَدِكُمْ مَا لَمْ يَجْعَلْ يَقُولُ، قَدْ دَعَوْتُ رَبِّي فَلَمْ يَسْتَجِبْ لِي) متفق عليه عن أبي هريرة رضي الله عنه.

واته: یه کیکتان - که ده پارپته وه - مادام په له نه کات وده لاندانه وه، که بلای: له پوره دگارم پارامه وه وده لاندانه وه.

وه له ریوایه تیکی (مسلم) دا که پرسپار له پیغه مېهر ﷺ کراوه دهریاره ی په له کردن فهرموویه تی: ^{۲۳} (نه ویه که بهنده بلای پارامه وه پارامه وه، پیم وایه که وده لاندانه وه نجا له پارانه وه وازدینن و کول ددهات). (وه به هوای کول دان و وازینانی یه وه له گیرابوون وده لاندانه وه ی پارانه وه که ی بی بهش (محروم) بی).

پینچ: نه پارانه وه بو شتی گوناح و تاوان:

پیغه مېهر ﷺ فهرموویه تی: (ما من مُسْلِمٍ يَدْعُو اللَّهَ عَزَّوَجَلَّ بِدَعْوَةٍ لَيْسَ فِيهَا إِثْمٌ وَلَا قِطْعَةٌ رَحِمٍ، إِلَّا أَعْطَاهُ اللَّهُ بِهَا إِحْدَى ثَلَاثِ خِصَالٍ، إِمَّا أَنْ يُعْجَلَ لَهُ دَعْوَتُهُ وَإِمَّا أَنْ يَدْخِرَهَا لَهُ فِي الْآخِرَةِ، وَإِمَّا أَنْ يَصْرِفَ عَنْهُ مِنَ السُّوءِ مِثْلَهَا، قَالُوا: إِذَا نُكْثِرُ، قَالَ: اللَّهُ أَكْثَرُ) رواه أحمد عن أبي سعيد الخدري رضي الله عنه.

واته: هیچ مسولمانیک نه که له خوی زال و پایه بهرز بیارپته وه به پارانه وه یه که گوناح و خزمایه تی چراندنی تیدا نه بی، مه گهر خوا به و پارانه وه یه یه کیک له سنی شتانی ددهاتی: یان پارانه وه که ی گیراده بی و جی به جی ده بی، یان بوای هله ده گیرای بو پوژی دواپی، یان به بارته قای نه و شته که دواپی کردوه شه و خراپه ی لی لاده دری، گوتیان، که واته زور ده پارپینه وه، فهرمووی: به خشنی خوا زیاتره.

شهش: خهفتان له و کات و حاله تانه ی که پارانه وه یان تیدا چاکتر گرا ده بی:

چهند کات و حاله تیک هن که پیغه مېهری خوا ﷺ پای گه یاندوه که پارانه وه یان چاکتر تیدا و هره گیرای، بو وینه: پوژی عاره فات و مانگی په مه زان و شه و پوژی جومعه و سنی یه کی کوتایی شه و گارو پیش بهر به یان (سَحَر) و حاله تی سه جده بردن و نیوان بانگ و قامه ت و ده می تیک پزانی سوپای نیسلام و کوفرو کاتی پوژوو شکاندن و... هتد. که هه موو نه و کات و حاله تانه فهرمووده یان له سهر هن، به لام نیمه بهس بو وینه بهم دوو فهرمووده یه وازدینن:

* (عن أبي أُمَامَةَ رضي الله عنه قال: قيل يا رسول الله أَيُّ الدُّعَاءِ أَسْمَعُ؟! قال: جَوْفَ اللَّيْلِ

الْآخِرِ، وَذُبُرِ الصَّلَوَاتِ الْمَكْتُوبَاتِ) رواه الترمذي بسند صحيح.

^{۲۳} بېوانه: (رياض الصالحين) للنووي، ص ۴۲۱.

واته: گوترا نهی پیغمبره خوا ﷺ پاپانه وه لهج کاتیک دا گیراتره؟ فهرمووی: له نیوه پاستی بهشی کوتایی شه وگارد او، له پاش نویژه فهرمه کان.
 * (عن أبي هريرة رضي الله عنه أن النبي ﷺ قال: أقرب ما يكون العبدُ من ربه وهو ساجدٌ، فاکثروا الدعاء فَمَنْ أَنْ يُسْتَجَابَ لَكُمْ) رواه مسلم.
 واته: نیزیکترین حالتی بهنده له پهره و دگاری یه وه کاتیکه که سهجده ی بر دوه، جا له و حالته دا زور بیارینه وه شایسته ی نهویه وه لامتان بدریته وه.

حهوت: چهند ورده نه ده بیکی دیکه:

وهک: ۱- پرووکردنه قبیله و ب- دهست بهر زکردنه وه و ج- دوویاره کردنه وه ی پاپانه وه کان
 سی جار سی جارو د- دهست بهدومو چاودا هیئان له کوتایی دا، که یه که میان له زور دهقی
 سوننهت دا هاتوه، بۆ وینه له (دعاء الاستسقاء)^{۲۴} و له پاپانه وه ی (عرفات)^{۲۵} دا هاتوه که
 پیغمبر ﷺ پرووه و قبیله پاپانه وه، دووه میشیان به هه مان شیوه له چهندان دهقی
 سوننهت دا هاتوه،^{۲۶} سی یه میشیان (ابوداود) له (عبدالله بن مسعود) وه هیئاویه تی که
 گوتویه تی پیغمبر ﷺ وای کردوه،^{۲۷} چواره میشیان هه رچهنده له چهند رییه که وه هاتوه
 که پسپو پانی سوننهت به لاوازیان داده نی، به لام (الحافظ ابن حجر) گوتویه تی:
 به هه موویان دهگه نه پله ی فهرمووده یه کی باش (حسن)^{۲۸}.

^{۲۴} وهک (بخاری و مسلم) له (عبدالله بن زید المازنی) گیراویانه ته وه، بپروانه: (شرح صحیح مسلم) ج ۴ ص ۲۵۱۱، ۲۵۱۲.

^{۲۵} وهک (مسلم) له (جابر بن عبدالله) وه هیئاویه تی و له باسی هه ج دا به دریژی هاتوه،

^{۲۶} (نوی) دوا ی نهوه ی نه فهرمووده یه ی هیئاوه: (عن أنس رضي الله عنه أن النبي ﷺ كان لا يرفع يديه في شيء من دعائه إلا في الاستسقاء حتى يرى بياض إبطيه) رواه مسلم، گوتویه تی: (نه فهرمووده یه پواله ته که ی نهوه دهگه نه ی که پیغمبر ﷺ جگه له کاتی داواکردنی باران (استسقاء) دهسته کانی بهر نه کردنه وه، به لام وانیه نیسپات بووه که له غیری پاپانه وه ی (استسقاء) یش دا له زور حاله تان دا دهستی بهر نه کردنه وه که له وه زیاترن سه ر ژمین بکرن، که من دهوری سی (۲۰) فهرمووده له و یاره وه له ریوا یه تی هه رکام له (بخاری و مسلم) یان یه کیکیان له کوتایی باسی (صفة الصلاة) له (شرح المذهب) دا کو کردنه وه، وه نه فهرمووده یه ش به وه ته نیل دهکری که پیغمبر ﷺ ته نیا له کاتی (استسقاء) دا هیئده ی دهست بهر زکردنه وه که بن هه لنگه له کانی دیار بن، یان مه بهست نهویه که نهیدیوه دهستی بهر زکردنه وه، به لام غیری نه زوران دیتوویانه و قسه ی نهوانیش پیش دهخری). بپروانه: (شرح صحیح مسلم) ج ۴ ص ۲۵۲۵.

^{۲۷} بپروانه: (فقه السنة) ج ۲ ص ۹۹.

^{۲۸} هه مان سه ر چاره ی پیشوو.

يهک: له قورئاني دا:

* خواي پهروردگار له سهر زماني کوټايي و بېواداراني شوين که وتووي فهرموويه تي:
(رَبَّنَا لَا تُؤَاخِذْنَا اِنْ نَسِينَا اَوْ اَخْطَاْنَا رَبَّنَا وَلَا تَحْمِلْ عَلَيْنَا اِصْرًا كَمَا حَمَلْتَهُ عَلَي الدِّينِ مِنْ قَبْلِنَا رَبَّنَا
وَلَا تُحْمِلْنَا مَا لَنَا طَاقَةٌ لَنَا بِهِ وَاعْفُ عَنَّا وَاعْفِرْ لَنَا وَارْحَمْنَا اَنْتَ مَوْلَانَا فَانصُرْنَا عَلَي الْقَوْمِ
الْكَافِرِينَ) البقرة: ۲۸۶،

واته: پهروردگارمان! نه گهر شتيکمان له بيرچوو يان هه له مان کرد لي مان مه گره،
پهروردگارمان! وه نهو کو له قورسه ي که له وانه ي پيش ئيمه ت بار کردوه لي مان بارمه که،
پهروردگارمان! وه نه رکيکمان پي مه سپيره (يان) دوو چاري حاله تيکمان مه که که
له توانا مان دا نه بي، وه لي مان ببوروه بمان پو شه و به زه يت پي مان دا بيته وه، به س تو
پشت و په ناماني جا سهرمان بخه به سهر کو مه لي کافران دا.

* وه له سهر زماني هاوه لاني نه شکوت (اصحاب الکهف) فهرموويه تي:
(رَبَّنَا آتِنَا مِنْ لَدُنْكَ رَحْمَةً وَهَيِّ لَنَا مِنْ اَمْرِنَا رَشَدًا) الکهف: ۱۰، واته: پهروردگارمان له لايه ن
خو ته وه به زه يي تاي به تي مان پي ببه خشه، وه له کاروبارمان دا سهر راستمان بکه.

* وه له سهر زماني په بياني يه کاني شوين که وتوواني پيغه مبه ران عليهم الصلاة والسلام
فهرموويه تي: (رَبَّنَا اغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا وَاِسْرَافَنَا فِي اَمْرِنَا وَكُنْتُ اَقْدَامَنَا وَانصُرْنَا عَلَي الْقَوْمِ
الْكَافِرِينَ) آل عمران: ۱۴۷،

واته: پهروردگارمان له گوناخه کانمان و زياده پويي مان له کاروبارمان دا بمان به خشه، وه
پي يه کانمان بچه سپينه وه به سهر کو مه لي کافران دا سهرمان بخه.

* وه له سهر زماني قوول پوچوان له زانياري دا فهرموويه تي: (رَبَّنَا لَا تُزِغْ قُلُوبَنَا بَعْدَ اِذْ
هَدَيْتَنَا وَهَبْ لَنَا مِنْ لَدُنْكَ رَحْمَةً اِنَّكَ اَنْتَ الْوَهَّابُ) آل عمران: ۸،

واته: پهروردگارمان دواي نه وه پېروونيت کردووين د له کانمان لامه ده، وه له لايه ن
خو ته وه به زه يي مان پي ببه خشه، بيگومان هه تو ي به خشه.

* وه له سهر زماني (يونس) عليه السلام فهرموويه تي: (لَا اِلَهَ اِلَّا اَنْتَ سُبْحَانَكَ اِنِّي كُنْتُ مِنَ
الظَّالِمِينَ) الانبياء: ۸۷، واته: بيگه له تو چ په رستراو نين (نه ي خوايه) تو پاک و بيگهردي و
بيگومان من له سته مکاران بووم.

دوو: له سوننه ت دا:

* (انس) خوالینی پازی بی گوتوویه تی: پیغه مبه ر ۞ به زوری ئهم دووعایه ی ده کرد:
(رَبَّنَا آتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ) متفق عليه.

واته: په رومردگار مان له دنیا دا چاکه و له دواړو ژیش چاکه مان پی بیه خشه، وه له نازاری
ناگر - ی دوزخ - چه پاله مان بده.

* (اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الْهُدَى وَالتَّقَى وَالْعَفَا وَالْغِنَى) رواه مسلم.
واته: ئه ی خوايه من پړوونی و پاریزکاری و پاکي و بی نیازیت لی ده خوازم.

* (اللَّهُمَّ آغْفِرْ لِي وَأَرْحَمْنِي وَأَهْدِنِي وَعَافِنِي وَأَرْزُقْنِي) رواه مسلم عن طارق بن شميم.
واته: ئه ی خوايه لیم ببوره و به زه ییت پیم دا بیت و پړوونیم بکه و سه لاه تم بکه و
برژیو پوزیم بده یه.

* (اللَّهُمَّ أَصْلِحْ لِي دِينِي الَّذِي هُوَ عِصْمَةُ أَمْرِي، وَأَصْلِحْ لِي دُنْيَايَ الَّتِي فِيهَا مَعَاشِي، وَأَصْلِحْ لِي
آخِرَتِي الَّتِي فِيهَا مَعَادِي، وَاجْعَلْ الْحَيَاةَ زِيَادَةً لِي فِي كُلِّ خَيْرٍ، وَاجْعَلْ الْمَوْتَ رَاحَةً لِي مِنْ كُلِّ
شَرٍّ) رواه مسلم عن أبي هريرة رضي الله عنه.

واته: ئه ی خوايه ئه و دینداري به م بؤ چاک بکه که مایه ی پاوه ستانی کاروبار مه، وه ئه و
ژیا نه دنیا یی به م بؤ باش بکه که گوزهرانمی تیدایه، وه ئه و دواړو ژهم بؤ چاک بکه که
بؤی ده که پیم وه، وه ژیا نه بؤ بگیړه به مایه ی به ره و پیش چوون و زیاده بوونی هر خیر و
چاکه یه، وه مردنیشم بؤ بگیړه به مایه ی ئاسووده بوون و قوتار بوونم له هر
خراپه و زیانیک.

* (اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْهَمِّ وَالْحَزَنِ وَالْعَجْزِ وَالْكَسَلِ وَالْبُخْلِ وَالْجُبْنِ وَضَلَعِ الدِّينِ وَغَلْبَةِ
الرِّجَالِ) رواه البخاري.

واته: ئه ی خوايه من په نات پی دینم له خه فته و په ژاره و نه توانین و ته نبله ی و پړدی و
ترسنوکی و قهرزو قو لی قورس و سته م و ده ستدریژی پیاوان.

* (اللَّهُمَّ إِنِّي ظَلَمْتُ نَفْسِي ظُلْمًا كَثِيرًا وَلَا يَغْفِرُ الذُّنُوبَ إِلَّا أَنْتَ، فَاعْفِرْ لِي مَغْفِرَةً مِنْ عِنْدِكَ
وَأَرْحَمْنِي أَنْتَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ) متفق عليه عن أبي بكر الصديق رضي الله عنه.

واته: ئەي خوايه من سته ميكي زۆرم له خۆم كرد بهس تۆش له گوناخان دهبووری، جا لیم ببووره به لیبوردنیکی تایبەت له لایەن خۆتەوە، وە بەزەییەت پیم دا بیت بیگومان بهس تۆی لیبوردە ی بە بەزەیی.

* (اللهم آت نفسي تقواها وزكها أنت خير من ركاها، أنت وليها ومولاها) رواه مسلم، واته: ئەي خوايه پارێزکاری بەنەفسم ببەخشە، وە چاک و پاکی بکەو تۆ چاکترین کەسی کە تەزکیە ی بکە ی، تۆ سەرپەرشت و پشت و پەنا ی وی.

* (اللهم إني أسألك موجبات رحمتك وعزائم مغفرتك، والسلامة من كل إثم والغنيمة من كل بر والفوز بالجنة والنجاة من النار) رواه الحاكم وقال صحيح على شرط مسلم.

واته: ئەي خوايه من داوات لی دەکەم کە ئەو کردووە چاکانە ی بەزەییەت دا یین دەکەن و، ئەو کارە مەزنانە ی لیبوردنەت مسۆگەر دەکەن بۆم پرە خسینی، وە سەلامەتی لە هەر گوناخی و پشک و بەش لە هەر چاکە یەکت لی داوا دەکەم، وە گەیشتن بە بەهەشت و قوتار بوون لە ئاگر - ی دۆزەخ - ت لی دەخوازم.

* (اللهم لك أسلمتُ وبك آمنتُ، وعليك توكلتُ واليك أنبتُ، وبك خاصمتُ واليك حاكمتُ، فأغفر لي ما قدمتُ وما أخرتُ، وما أسررتُ وما أعلنتُ، أنتَ المقدمُ وأنتَ المؤخرُ، لا إله إلا أنتَ) متفق عليه عن ابن عباس رضي الله عنهما.

واته: ئەي خوايه گەردنم بۆ تۆ کەچ کردووە بڕوام پیت هیناوە، وە پشتم پیت بەستووە بۆ لای تۆ گەرامەو، وە تۆ بە گژ ناحەزانم دا دەکەم و دادوهریم دینمە لای تۆ، دەجا تۆش لیم ببووره لەو ی پشتم خستووە لەو ی دوام خستووە، وە لەو ی کە پەنهام کردووە لەو ش کە ئاشکرام کردووە، تۆ پیشخەری و تۆ دواخەری، بیجگە لە تۆ هیچ پەستراو نینە.

ameer.maktab@yahoo.com

/AliBapir

/AliBapir

/MediaAmeerOffice

www.alibapir.net

www.alibapir.net

سټیپه: زیږی خوا هدر لده می له خو هه لسانه وه هدا کاتی نوستن

۱- کاتی له خه وههستان:

* پیغه مبهړ ښه که له خه وئ هه لده ستا دهیغه رموو: (الحمد لله الذي أحيانا بعدما أماتنا وإليه النشور) رواه البخاري ومسلم وغيرهما عن حذيفة والبراء بن عازب وأبي ذر.
واته: ستایش بؤ ئه و خوایه ی که دواى ئه وهى مراند بووینی زیندووی کردینه وه و هه بؤ لای ئه ویش ده گه پیننه وه.

* هه روه ما فهرموویه تی: نه گهر یه کیکتان له خه وئ بیډار بووه با بلی: (الحمد لله الذي عافاني في جسدي، وردَّ على روعي، وأذن لي بذكره) رواه الترمذي وابن السني عن أبي هريرة رضي الله عنه.
واته: ستایش بؤ خوایه ک که جهسته می سه لامهت کردوه، گیانمی بؤ گه پاندوومه وه، مؤله تی داوم که یادی بکه م.

۲- کاتی بهره بهیان:

* (عن أبي هريرة رضي الله عنه أن النبي ﷺ كان يعلم أصحابه يقول: إذا أصبح أحدكم فليقل: اللهم بك أصبحنا وبك أمسينا وبك نحيا وبك نموت وإليك النشور) رواه أحمد والترمذي وأبو داود وابن ماجه وابن حبان والبخاري في الأدب المفرد وهو صحيح.

واته: پیغه مبهړ ښه هاو له کانی فیترده کرد دهیغه رموو: نه گهر یه کیکتان به یانی کرده وه بابلی: ئه ی خوایه به تو به یانیمان کرده وه به تو ئیواره مان لی داهات و، هه به تو ده ژین و به توش دهمرین و گه رانه وش هه بؤ لای تو یه.

* (عن عثمان بن عفان رضي الله عنه قال: قال رسول الله ﷺ: ما من عبد يقول في صباح كل يوم ومساء كل ليلة: بسم الله الذي لا يضر مع اسمه شيء في الأرض ولا في السماء وهو السميع العليم ثلاث مرات فيضره شيء) رواه أصحاب السنن إلا النسائي وابن حبان والألباني وهو حديث صحيح.

واته: هیچ بهنده یه که نیه که له بهره به یانی هه پوژیک و ئیواره ی هه شه ویک دا سټی جارن بلی: به ناوی ئه و خوایه ی که له گه ل ناوی وی دا هیچ شتیک له زه وی و له ناسمانی دا زیان ناگه یه نی، وه ئه و بیسه رو زانایه، وه هیچ شتیک زیانی لی بدات.

۳- کاتی له مال چوونه دهر:

* (انس) خوالی پازی بی گپراویه ته وه که پیغه مبهړ ښه فهرموویه تی: هه که سینک که له مالی خوی ده چپته دهری بلی: (بسم الله توكلت على الله ولا حول ولا قوة إلا بالله) ئه وه پی ی ده گوتری: نه وه ندهت به سه، وه پاریزراوی، وه پېروونی کراوی، وه شه یطان لی دور ده که ویتته وه... (أصحاب السنن) گپراویانه ته وه (الباني) به (صحيح) ی داناهه.

* (أم سلمة) خوالی پازی بی گپراویه ته وه: هه جاریک پیغه مبهړی خوا ښه له ژوروی من چووبایه دهری چاوی به ره و ناسمان به رزده کرده وه دهیغه رموو: (اللهم إني أعوذ بك أن

أَضَلَّ، أَوْ أَضَلَّ أَوْ أَزَلَّ أَوْ أَظْلَمَ أَوْ أَظْلَمَ أَوْ يُجْهَلَ عَلَيَّ) رواه أحمد وأصحاب السنن وابن السنني والحاكم وإسناده صحيح.

واته: ئەى خوايه من په نات دینمه بهر که پیم لى تیک بچى یان پیم لى تیک بدرى، یان هه له بکه یان هه له پى بکری، یان سته بکه یان سته م لى بکری، یان نه فامی بکه یان نه فامیم له گه ل بکری.

۴- کاتی تارەت گرتن و دەستنوێژگرتن و خوشۆردن:

له بهر ئەوێ له باسی پاک و خاوینى (طهارة) دا به وردى باسى ئەو مه سه لانه مان کردوه لیڤه دا دووباره یان ناکهینه وه خوینەر حه والەى ئەوێ ده که یین.

۵- کاتی ڕووکردنه مزگهوت:

* (ابن عباس) خوا له خۆى و بابى رازى بن گيڤاويه ته وه که پيڤه مبه ر * دواى ئەوێ بانگيڤيژ بانگى به يانى ده داو بۆ نوێژ ده چوو ده رى، ده يفرموو: (اللَّهُمَّ اجْعَلْ فِي قَلْبِي نُورًا، وَفِي لِسَانِي نُورًا، وَاجْعَلْ فِي سَمْعِي نُورًا، وَاجْعَلْ فِي بَصَرِي نُورًا، وَاجْعَلْ مِنْ خَلْفِي نُورًا، وَمِنْ أَمَامِي نُورًا، وَاجْعَلْ مِنْ فَوْقِي نُورًا وَمِنْ تَحْتِي نُورًا، اللَّهُمَّ اعْظِمْنِي نُورًا) رواه مسلم.

واته: ئەى خوايه ږووناکی بخه دلمه وه وه ږووناکی بخه سه ر زمانم، وه ږووناکی بخه بيستمه وه ږووناکی بخه ديتنمه وه، وه ږووناکی بخه پشتمه وه ږووناکی بخه پيشمه وه، وه ږووناکی بخه سه روومه وه ږووناکی بخه ژيرمه وه، ئەى خوايه ږووناکيم پى ببه خشه.

۶- حاله تى چوونه نيو مزگهوت و هاتنه دهر و بيسنى بانگ و قامهت:

ئەمانيش له کاتى توێژينه وهى دروشمى يه که مى خوا په رستى (نوێژ) دا ږوون کراونه وه لیڤه دا دووباره یان ناکهینه وه دیسان خوینەر حه والەى ئەوێ ده که یین.

۷- کاتى چوونه ماله وه چوونه ژوور:

* (عن جابر رضي الله عنه قال: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ: إِذَا دَخَلَ الرَّجُلُ بَيْتَهُ فَذَكَرَ اللَّهَ تَعَالَى عِنْدَ دُخُولِهِ وَعِنْدَ طَعَامِهِ، قَالَ الشَّيْطَانُ: لَأَمْلَيْتَ لَكُمْ وَلَاعْشَاءَ وَإِذَا دَخَلَ فَلَمْ يَذْكُرِ اللَّهَ تَعَالَى عِنْدَ دُخُولِهِ، قَالَ الشَّيْطَانُ: أَذْرَكْتُمُ الْمَيْتَ، فَإِذَا لَمْ يَذْكُرِ اللَّهَ تَعَالَى عِنْدَ طَعَامِهِ، قَالَ: أَذْرَكْتُمُ الْمَيْتَ وَالْعِشَاءَ) رواه مسلم وأبو داود وابن ماجه وابن السنني.

واته: هه رکاتیک کابرا چۆوه ماله که ی و ناوی خواى به رزی هیئا له کاتى چوونه ژووره وه له کاتى خواردنى دا، شه یطان ده لئى: نه شه ومانه وه نه خواردنى ئیواره تان بۆ نیه (ئەى شه یطانه کان)، به لام ئەگه ر چۆوه له کاتى چوونه ژووردا ناوی خواى به رزی نه هیئا، شه یطان ده لئى: شه ومانه وه تان مسۆگه رکردوه، جا ئەگه ر له کاتى خواردنه که ش دا دیسان ناوی خواى به رزی نه هیئا ده لئى: شه ومانه وه تان مسۆگه رکردوه.

۸- حاله تی جل و بهرگ دانان چ بۆ خوشوردن یان بۆ خهوتن:

پیغه مبهەر ﷺ فەرموویه تی: (سِتْرُ مَا بَيْنَ أَعْيُنِ الْجِنَّ وَعَوْرَاتِ بَنِي آدَمَ أَنَّ يَقُولَ الرَّجُلُ الْمُسْلِمُ إِذَا أَرَادَ أَنْ يَطْرَحَ ثِيَابَهُ: بِسْمِ اللَّهِ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ) رواه ابن السني.

واته: پهردهی نیوان چاوی جندان و عه و په تەکانی و هه چه کانی ئادهم ئه وهیه که کابرای مسولمان ویستی جله کانی دابنئ، بلئ: به ناوی ئه و خوایه که بیجگه لهوی چ په رستراو نین.

۹- له کاتی نووستنیدا:

* (حذيفة بن اليمان) خوالینی پازی بی گپراویه ته وه که پیغه مبهری خوا ﷺ کاتیک دهیویست بخهوی دهیفرموو: (بِاسْمِكَ اللَّهُمَّ أَمُوتُ وَأُخْيَا) رواه البخاري، واته: ئه ی خوایه به ناوی تو ده مرم و ده ژیه م. (چونکه نووستن مردنیکی گچکه و بیدار بوونه وهش وهک زیندو بوونه وهیه).

(باسمك ربی وضعت جنبي وبك أرفعه إن أمسكت نفسي فارحمها وإن أرسلتها فاحفظها بما تحفظ به عبادك الصالحين) متفق عليه عن أبي هريرة.

واته: په روهردگارم به ناوی تو که له کهم ده خه مه سهر زهوی به تۆش به رزی ده که مه وه، جا ئه گهر گیانمت کیشا به زهییست پییدا بیته وه وه ئه گهر ناردته وه بۆ نیو جهسته م ئه وه به وه که بهنده چاکه کانتی پی ده پاریزی بیپاریزه.

* (عائشة) خوالینی پازی بی گوتوویه تی: که پیغه مبهەر ﷺ هه موو شه ویك که ده چووه سهر جیگا، هه ردووک له په دهستی پیکه وه کۆده کردنه وه پاشان قووی لی ده کردن و (قل هو الله أحد) و (قل أعوذ برب الفلق) و (قل أعوذ برب الناس) ی تیدا ده خویندن و ئه وهنده ی بۆی لوابایه له په دهسته کانی به جهسته ی دا ده هینان، له سهری و ده موچاوی یه وه و پی شه وه ی جهسته یه وه دهستی پی ده کرد، سی جار وای ده کرد. وهک (احمد و بخاري و مسلم و اصحاب السنن) گپراویانه ته وه، جگه له (ابوداود).

* هه روه ها پیغه مبهەر ﷺ فەرموویه تی: (مَنْ قَرَأَ بِالْآيَتَيْنِ مِنْ آخِرِ سُورَةِ الْبَقَرَةِ فِي لَيْلَةِ كَفَّاتِهِ) رواه احمد و البخاري و مسلم و اصحاب السنن إلا النسائي.

واته: هه رکه سیك له شه ویك دا دوو ئایه تی کۆتایی سوورپه تی (البقرة) بخوینئ، ئه وه به سیه تی. ((ابن القيم) گوتوویه تی: ^{۲۹} واته به سنی بۆ پاریزان له شه پرو زیان).

* (البراء بن عازب) خوالینی پازی بی گوتوویه تی: پیغه مبهری خوا ﷺ پی ی فەرمووم: ئه گهر چوویه سهر جیگای خهوتن، وهک بۆ نویژ دهیگری ده ستنویژ بگره، پاشان له سهر

^{۲۹} بپوانه: (الوابل الصبي) ص ۲۰۵.

لای راستت پاکشتی و بلی: (اللهم اني اسلمت نفسي إليك، ووجهت وجهي إليك، وفوضت أمري إليك، وألجأت ظهري إليك، رغبة ورهبة إليك، لاملجأ ولا منجى منك إلا إليك، آمنت بكتابتك الذي أنزلت، وبنيك الذي أرسلت)، واته: نهی خواجه من خومم بهتو سپارد، ودهووی خومم کرده تو، وه کاروباری خومم حهوالهی تو کرد، وهپشتم بهتو بهست، خوشم دهوی لیّت دهرسم، هیچ پهناو جیگای قوتاریبون نین لهچهنگ تو مهگه بۆ لای تو، بروام بهو کتیبهت هیناوه کهناردوتهخوار، وه بهو پیغه مبهرت که پهوانت کردوه، (ننجا فهرمووی) نهگه بیّت و لهو شهوت دا بمری نهوه لهسهر فیترت ی مسولمانهتی مردووی، وه با ئهم دووعایه دوایین قسهت بئ لهسهر جیگا دهیلئی: (بخاری و مسلم) گپراویانهتهوه.

۱- لهحالهتی بیدار بوونهوه بهدهم قسه بزپکاندنهوه:

پیغه مبهر ❦ فهرموویهتی: ههرکه سیّک شهوی که بهدهم قسه بزپکاندنهوه بیدار دهبیتهوه بلی: (لا اله الا الله وحده لا شريك له، له الملك وله الحمد وهو على كل شيء قدير، الحمد لله، وسبحان الله، ولا اله الا الله، والله اكبر، ولا حول ولا قوة الا بالله) پاشان بلی: نهی خواجه لیم ببوره، یان (بههر شیویهیهکی دیکه) بپارپتهوه، نهوه وهلامی دهدریتهوه، وه نهگه دهستنوئیز بگری و نوئیز بکات، نوئیزهکهی وهردهگری. (بخاری و اصحاب السنن) گپراویانهتهوه له (عبادة بن الصامت) هوه خوالی پازی بئ.

۱۱- لهکاتیک دا که له خهوی راپلهکی بئ و ترسابی، یان خهونی ناخوشی دی بئ:

* (عبدالله بن عمرو) خوالیان پازی بئ گپراویهتهوه که پیغه مبهری خوا ❦ لهکاتی ترسان و لهخه راپلهکین دا ئهم وشانهی فیردهکردن: (أعوذ بكلمات الله التامة من غضبه وعقابه، وشر عباده، ومن همزات الشياطين وأن يحضرون) رواه ابوداود والترمذي وابن السني ومالك في الموطأ. واته: پهنا دهگرم بهناوه تهواوهکانی خوا لهتورپهیییهکهی و لهسزایهکهی، وه لهخراپه و زیانی بهندهکانی، وه لهخوتخوته و دندهدانهکانی شعیطانهکان و لهوهی که بیئهلام.

* (عن أبي قتادة رضي الله عنه قال: سمعت رسول الله ❦ يقول: الرؤيا من الله والحلم من الشيطان، فإذا رأى أحدكم الشيء يكرهه فلينفث عن يساره ثلاث مرات إذا استيقظ وليتعوذ بالله من شرها، فإنها لن تضره إن شاء الله) متفق عليه.

واته: خهونی راست له خواوهیه و زینده خهون و خهونی ناخوش لهشعیطانهوهیه، جا ههرکات یهکیکتان شتیکی دی که پئی ناخوش بوو ههرکات بیدار بووه با سنی جاران قووی به تف لهلای چهپی بکات وه پهنا بهخوا بگری لهخراپه و زیانی، نهوه نهگه رخوا بیهوی زیانی لئ نادات.

چوارهم: زیکری دواى نویژه فەرزه کان:

له سۆنگه ی ئه وه وه که له کاتی توێژینه وه ی درووشمی یه که می خواپهرستی (نویژن) داو له باسی (چۆن نویژ بهرپا ده که ی؟!) دا به وردی باسی زیکره کانی پاش نویژه فەرزه کانمان کردوه، خوینه ر حه والهی ئه وێ ده که ی و لیڤه دووباره ی ناکه ی نه وه.

پینجه م: زیکری خوا له سه فه ری دا:

۱- له کاتی بهرێ که وتن دا:

* پیغه مبه ر ﷺ فهرموویه تی: (مَنْ أَرَادَ سَفْرًا فَلْيَقُلْ لِمَنْ يُخْلِفُ: أَسْتَوْدِعُكُمُ اللَّهَ الَّذِي لَا تَضِيعُ وَدَائِعُهُ) رواه احمد وابن السني وحيثنه الحافظ ابن حجر.

واته: هه ر که سیڤ و یستی به سه فه ری بچێ با به و که سانه بلێ که به جێ یان ده هیلی: به و خوا به تان ده سپیڤم که پێ سپیڤرا وه کانی نافه وتین.

به لام ئه گه ر که سیڤی بو سه فه ری بهرێ کرد ئه وه پیغه مبه ر ﷺ له و حاله ته دا فهرموویه تی: (أَسْتَوْدِعُ اللَّهَ دِينَكَ وَأَمَانَتَكَ وَخَوَاتِيمَ عَمَلِكَ) رواه الترمذي وقال: حسن صحيح ورواه احمد وابن ماجه وصححه الحاكم ووافقه الذهبي وصححه الألباني.^{۲۰}

واته: ئایینت و سپارده ت و سه ره نجامی کرده وه کانت به خوا ده سپیڤم.

۲- له کاتی سوار بوونی و لاخ یان هه ر وه سیله یه کی دیکه ی سه فه ردا:

(عبدالله بن عمر) خوالیان رازی بن گێراویه ته وه که پیغه مبه ری خوا ﷺ کاتیڤ سوار ی حوشره که ی ده بوو بو سه فه ری، سێ جار (الله اکبر) ی ده کرد پاشان دیفه رموو: (سُبْحَانَ الَّذِي سَخَّرَ لَنَا هَذَا وَمَا كُنَّا لَهُ مُقْرِنِينَ، وَإِنَّا إِلَى رَبِّنَا لَمُنْقَلِبُونَ) الزخرف: ۱۳-۱۴، واته: پاک و بیگه ردی بو ئه و زاته ی که ئه مه ی بو پام کردوین وه خو مان توانا مان به سه ردا نه ده شکا. وه ئیمه ش به ره و لای په ره ر دگا رمان ده گه ر پینه وه، (وه ده یفه رموو:)، (اللَّهُمَّ إِنَّا نَسْأَلُكَ مِنْ سَفَرِنَا هَذَا الْبِرَّ وَالتَّقْوَى، وَمِنَ الْعَمَلِ مَا تَرْضَى، اللَّهُمَّ هَوِّنْ عَلَيْنَا سَفَرَنَا هَذَا وَاطْوِعْنَا بَعْدَهُ، اللَّهُمَّ أَنْتَ الْمَاحِبُ فِي السَّفَرِ وَالْخَلِيفَةُ فِي الْأَهْلِ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُكَ مِنْ وَعْثَاءِ السَّفَرِ وَكَآبَةِ الْمَنْظَرِ، وَسُوِّ الْمُنْقَلَبِ فِي الْمَالِ وَالْأَهْلِ) رواه مسلم والترمذي وأبو داود وأحمد.

واته: ئه ی خوا به ئیمه له م سه فه ره مان دا چا که کاری و پارێزکاریت لی ده خوا زین، وه کرده وه یه که که په سه ندی بکه ی، ئه ی خوا به ئه م سه فه ره مان بو ئاسان بکه و دووری یه که یمان بو بپینچه وه، ئه ی خوا به تو ها وه لی سه فه ره مان و جینشین و مشوورگیڤی

^{۲۰} بپروانه: په راویزی: (الوایل الصییب) ص ۲۷۲.

نیو مال و خیزانمانی، نهی خواجه من په نات دینمه بهرئ له دهر دو ناپه حه تی سه فهرئ و مهینه تباری دیمه ن و، خراپ گه پانه وه بو نیو مال و خیزان.

به لام نه گهر وه سیله ی سواری که شتی و به له م یان فرۆکه بوو وا په سهنده نهم زیکره بلی: (بسم الله مجربها ومساها ان ربي لقفور رحيم - وما قدروا الله حق قدره) رواه ابن السني. واته: پاوهستان و پویشتنی به ناوی خواجه بیگومان په روهردگام لیبوردو به به زهیی یه، وه وهك بو خوا شایسته یه پیزیان نه گرتوه.

۳- چوڼیه تی سه فهر و چند نه دهب و رهوشتیکی:

۱- کاتی دهرچوون:

وا په سهنده سه فهر بخړیته پوژی پینج شه ممه چونکه پیغه مبه ر ځ وای کردوه، وهك له م ده قدا دهر ده که وئ: (عن كعب بن مالك رضي الله عنه.. لَقَلَّمَا كَانَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ يَخْرُجُ إِلَّا يَوْمَ الْخُمَيْسِ) متفق عليه.

ب- دهمی بهرئ که وتن:

وا په سهنده بهر به یانان بکه ویتته رئ، به به لگه ی نهم ده قه: (عن صخر بن وداعة الغامدي رضي الله عنه أن رسول الله ﷺ قال: أَلَلَّهِمَّ بَارِكْ لَأَمَّتِي فِي بُكُورِهَا، وَكَانَ إِذَا بَعَثَ سَرِيَّةً أَوْ حِيْشًا بَعَثَهُمْ مِنْ أَوَّلِ النَّهَارِ) رواه ابوداؤود والترمذي وحسنه.

واته: نهی خواجه بهر ده که ت و پیژ بو ئوممه تم بخه به یانی یه کانی یه وه، وه (پیغه مبه ر ځ) عاده تی و ابو که ده سته یه ک یان سوپایه کی دهنارد به یان یان بهرئ ی ده کرد.

ج- دیاری کردنی برا گهره:

وهك پیغه مبه ر ځ فهرموویه تی: (أُذَا خَرَجَ ثَلَاثَةٌ فِي سَفَرٍ فَلْيُؤَمِّرُوا أَحَدَهُمْ) رواه ابوداؤود باسناد حسن عن ابي سعيد و ابي هريرة رضي الله عنهما.

د- به تهنیا سه فهر نه کردن:

چونکه پیغه مبه ر ځ فهرموویه تی: (الرَّكِبُ شَيْطَانٌ وَالرَّاكِبَانِ شَيْطَانَانِ وَالثَّلَاثَةُ رَكْبٌ) رواه اصحاب السنن الا ابن ماجه.

واته: رپیواریک شهیطانه و دوو رپیوار دوو شهیطانه و سئ رپیوار کومه لیکن پیکه وه.

تسئ بیانی: مه به ست له شهیطان بوونی رپیواریک و دووان نه ویه که کرده وه که یان

له هی شهیطان ده چئ و شهیطان دنه ی ئینسان ددهات بو کارو رهفتاری وا.

هـ- هاوکاری کردنی یه کترو یه کدی به جی نه هیشتن:

(عن جابر رضي الله عنه كان رسول الله ﷺ يَتَخَلَّفُ فِي الْمَسِيرِ فَيُزْجِي الضَّعِيفَ وَيُرْدِفُ وَيَدْعُو لَهُ)

رواه ابوداود باسناد حسن.

واته: پیغه مبهری خوا ﷺ عاده تی وابوو له پویشتن دا خوئی دوا ده خست و هانی نه و
که سهی دها که بی هیزو سست بووایه و له پشت خوئی سواری ده کردو دوو عای بو ده کرد.
و- (الله اکبر) کردن له کاتی سهرکه وتنی بهرزیایی یه کان داو (سُبْحَانَ اللَّهِ) کردن له کاتی
شوپوونه و هدا:

له و باره شه وه دهق زورن بو نموونه: (عن جابر رضي الله عنه قال: كُنَّا إِذَا صَعِدْنَا كَبَّرْنَا وَإِذَا
نَزَلْنَا سَبَّحْنَا) رواه البخاري.

ز- له کاتی ترسان دا له دوزمن و ناحه زیك:

(ابو موسى الأشعري) خوالینی پازی بن گپراویه ته وه که پیغه مبهری خوا ﷺ له کاتی که دا
که ترسو بیمی له کومه لیک بووایه دهیفرموو: (اللَّهُمَّ إِنَّا نَجْعَلُكَ فِي نُحُورِهِمْ وَنَعُوذُ بِكَ مِنْ
شُرُورِهِمْ) رواه ابوداود والنسائي باسناد صحيح.

واته: نهی خوایه ئیمه تو یان به گژدا ده که یین وه له خراپه و زیانیان په نات پی ده به یین.

ح- له کاتی دابه زین له مه نزلگایه که دا:

(خولة بنت حكيم) خوالینی پازی بن گوتوویه تی گویم له پیغه مبهری خوا ﷺ بوو
دهیفرموو: ههرکه سینک له شوین و مه نزلگایه که دابه زئی و بلئی: (أَعُوذُ بِكَلِمَاتِ اللَّهِ التَّامَّاتِ مِنْ
شَرِّ مَا خَلَقَ) هیچ شتیک زیانی پی ناگه یه نن هه تا نه شوین و مه نزل به جی ده هیلئی، (مسلم)
گپراویه ته وه.

ط - له کاتی چوونه نیو ئاوه دانئی یه که دا:

(صُهَيْب) خوالینی پازی بن گپراویه ته وه که ههرکاتیک پیغه مبهری خوا ﷺ ئاوه دانئی یه کی دیبایه
له کاتی چوونه نیوی دا دهیفرموو: (اللَّهُمَّ رَبَّ السَّمَاوَاتِ السَّبْعِ وَمَا أَظْلَلْنَ وَرَبَّ الْأَرْضِينَ السَّبْعِ
وَمَا أَقْلَلْنَ، وَرَبَّ الشَّيَاطِينِ وَمَا أَظْلَلْنَ، وَرَبَّ الرِّيَّاحِ وَمَا ذَرَيْنَ، أَسْأَلُكَ خَيْرَ هَذِهِ الْبَلَدَةِ وَخَيْرَ أَهْلِهَا
وَخَيْرَ مَا فِيهَا، وَ أَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّهَا وَشَرِّ أَهْلِهَا وَشَرِّ مَا فِيهَا) رواه النسائي وابن السني وابن حبان والحاكم
وصححه و وافقه الذهبي.

واته: ئه‌ی خواجه په‌روه‌ردگاری جه‌وت ئاسمانه‌کان و ئه‌وه‌ی له‌ژێر سیبهریان دایه، وه‌ په‌روه‌ردگاری جه‌وت زه‌وی‌یه‌کان و ئه‌وه‌ی هه‌لیان گرتوه، وه‌ خاوه‌نی شه‌یطانه‌کان و ئه‌وانه‌ی گوم‌پریان ده‌که‌ن، وه‌ خاوه‌نی بایه‌کان و ئه‌و شتانه‌ی پریان ده‌ده‌ن، چاکه‌ی ئه‌م و لاته‌و چاکه‌ی خه‌لکه‌که‌ی و چاکه‌ی ئه‌وه‌ی که‌تییدا لێت داوا ده‌که‌م، وه‌په‌نات پێ‌دینم له‌خراپه‌و زیانی و خراپه‌و زیانی خه‌لکه‌که‌ی و خراپه‌و زیانی ئه‌وه‌ی که‌تییدا به‌.

٤-چۆنیته‌ی گه‌رانه‌وه‌ له‌سه‌فه‌ری:

ا- وا په‌سه‌نده‌ بابای پێ‌پوار پاش ته‌واو بوونی کاروباری په‌له‌ بکات له‌گه‌رانه‌وه‌دا:
* (عن أبي هريرة رضي الله عنه أن رسول الله ﷺ قال: السَّفَرُ قِطْعَةٌ مِنَ الْعَذَابِ يَمْنَعُ أَحَدَكُمْ طَعَامَهُ وَشَرَابَهُ وَنَوْمَهُ، فَإِذَا قَضَى أَحَدُكُمْ نَهْمَتَهُ مِنْ سَفَرِهِ فَلْيَعَجِّلْ إِلَى أَهْلِهِ) متفق عليه.
واته: سه‌فه‌ر پارچه‌یه‌که‌ له‌ ئازار، خواردن و خواردنه‌وه‌و خه‌و له‌یه‌کیکتان ده‌گریته‌وه‌، جا هه‌رکات یه‌کیکتان پێ‌ویستی خۆی له‌سه‌فه‌ری جێ‌به‌جێ‌کرد با په‌له‌ بکات له‌گه‌رانه‌وه‌ بو‌لای مال و خێزانی.

ب- وه‌ وا چاکه‌ به‌پۆژ بجیتته‌وه‌ مالی:

* (عن جابر رضي الله عنه أن رسول الله ﷺ قال: إِذَا طَالَ أَحَدُكُمْ الْغَيْبَةَ فَلَا يَطْرُقَنَّ أَهْلُهُ لَيْلًا) متفق عليه.

واته: ئه‌گه‌ر یه‌کیکتان ماوه‌یه‌کی زۆر له‌مال دوورکه‌وته‌وه‌ با به‌شه‌و نه‌گه‌ریتته‌وه‌ لای مال و خێزانی.

ج- له‌کاتی گه‌رانه‌وه‌دا چ بگوتری باشه‌؟!

* (انس) خوالێ‌پازی بێ‌گوتوویه‌تی: له‌گه‌ل پێ‌غه‌مبه‌ردا ﷺ گه‌رانه‌وه‌ جا کاتێک گه‌یشتی‌نه‌ پشت مه‌دینه‌ فه‌رمووی: (آيُونَ تَائِبُونَ عَابِدُونَ لِرَبِّنَا حَامِدُونَ)
واته: گه‌رانه‌وه‌، تۆبه‌کارین، په‌رستارین بو‌په‌روه‌ردگارمان ستایش کارین، (ئه‌نه‌س گوتوویه‌تی:) وه‌له‌سه‌ر گوتنی ئه‌وه‌ به‌رده‌وام بوو هه‌تا گه‌یشتی‌نه‌وه‌ مه‌دینه‌. (مسلم) گێ‌راویه‌ته‌وه‌.

د- هه‌روه‌ها سوننه‌ته‌ هه‌رکه‌سیک له‌سه‌فه‌ری‌دا گه‌راپه‌وه‌ سه‌ره‌تا بجیتته‌ مزگه‌وت و دوو پکات نوێژ بکات:

* (عن كعب بن مالك رضي الله عنه أن رسول الله ﷺ كان إِذَا قَدِمَ مِنْ سَفَرٍ بَدَأَ بِالْمَسْجِدِ فَرَكَعَ فِيهِ رَكْعَتَيْنِ) متفق عليه.

واته: پێ‌غه‌مبه‌ری خوا ﷺ که‌ له‌سه‌فه‌ریک ده‌گه‌راپه‌وه‌ به‌مزگه‌وت ده‌ستی پێ‌ده‌کرد دوو پکاتی تێ‌دا ده‌کردن.

شه شه م: زيكري خوا له جهنگ و جهاددا:

كومه له پارانده و به كي جورا و جور له پيغه مبهري خواوه * هاتون كه له كاتي جهنگ و جهاددا فرمونى بو وينه:

* (اللَّهُمَّ مُنْزِلَ الْكِتَابِ وَمُجْرِيَ السَّحَابِ وَهَازِمَ الْأَحْزَابِ إِهْزِمْنَهُمْ وَانصُرْنَا عَلَيْهِمْ) متفق عليه عن عبدالله بن ابي اوفى رضي الله عنه.

واته: نهى خوايه نيره خواره و به كي تب و پوينهري ههرو تيكشكينهري پيرو تاقمهكان، تيكيان بشكينه و سهريمان بخه به سهريان دا.

* (عن أنس رضي الله عنه قال: كان رسول الله ﷺ إذا غزا قال: اللَّهُمَّ أَنْتَ عَضْدِي وَنَصِيرِي، بِكَ أَحُولُ وَبِكَ أَصُولُ وَبِكَ أَقَاتِلُ) رواه (ابوداود و الترمذي وقال: حديث حسن).

واته: پيغه مبهري خوا * كه دهچوه جهنگ دهيفه رموو: نهى خوايه تو ياريدهدرو سهرخه رمى، به تو دهجوليم و به تو هيرش ده بهم و به تو دهجهنگم.

* (عن أبي موسى رضي الله عنه أن النبي ﷺ كان إذا خاف قوماً قال: اللَّهُمَّ إِنَّا نَجْعُكَ فِي نحورهم ونعوذ بك من شرورهم) رواه ابوداود باسناد صحيح. كه پيشتريش هينامان.

* ههروه ها وا په سنده كه له كاتي بيستنى هه ره شه و گوره شهى دوژمنان دا بگوتري: (حَسْبُنَا اللَّهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ) واته: خوامان به سهو نهو يش چاكترين پشت پي به ستراو و كار پي سپيرراوه، چونكه خواي په روه رديگار هاوه له به ريزه كاني پيغه مبهري * مه دح كرده كه له كاتي بيستنى هه ره شهى دوژمنيان دا نهو يان گوتوه: (الَّذِينَ قَالَ لَهُمُ النَّاسُ إِنَّ النَّاسَ قَدْ جَمَعُوا لَكُمْ فَاخْشَوْهُمْ فَزَادَهُمْ إِيمَانًا وَقَالُوا حَسْبُنَا اللَّهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ، فَانْقَلَبُوا بِنِعْمَةِ مِنَ اللَّهِ وَفَضْلٍ لَمْ يَمْسَسْهُمْ سُوءٌ وَاتَّبَعُوا رِضْوَانِ اللَّهِ وَاللَّهُ ذُو فَضْلٍ عَظِيمٍ) آل عمران: ١٧٣-١٧٤،

واته: نهو كه سانهى كه خه لكيك پييان گوتن: كه سانيك بوتان خه بوونه وه جا لييان بترسن! كه چي نهو به رواي زياد كردن و گوتيان: خوامان به سهو باشترين كار پي سپيرراو يشه. سه ره نجام به چا كه و به خششى خواوه گه پانه وه و هيچ ناگوزووري به كيان تووش نه بوو، وه كه وتنه دواي په زامه ندى خوا، وه خواش خواهن به خششى مه زنه.

* وه پارانده وه گهرمه تيك پزاني سوپاي ئيسلام و سوپاي دوژمنان دا چاك گيرا ده بيت وهك پيغه مبهري * فرمويه تي: (ثَنَانٍ لِأَوْدَانَ أَوْ قَلَمًا تُرْدَانِ الدُّعَاءُ عِنْدَ النَّدَاءِ وَعِنْدَ

الباسِ حينَ يَلْحِمُ بَعْضُهُمْ بَعْضاً) رواه ابوداود باسناد صحيح، واته: دوو جوړه پارانه وه په د
ناکړينه وه يان کهم وایه په د بکړينه وه: پارانه وه له کاتي بانگ دا وه له کاتي جهنگ دا
کاتیک که هندیکیان له گهل هندیکیان دا دهسته ویه خه دهن.

* کوتایی ئه م باسه ش بهم فهرمووده سهرسورپهینه ره دینین:

(براء) خوالی پازی بن گوتوویه تی: له پوژي جهنگی ئه حزاب دا پیغه مبهری خوام *
بینی که له گهل ئیمه گل و خولی لاده برد، جا له کاتیک دا که زگی به خولی داپوشرابو
دهیفه رموو: (اللهم لولا أنت ما اهتدینا، ولا تصدقنا ولا صلینا، فأنزلن سکینة علینا، وثبتت الأقدام إن
لأیننا، إن الأولى قد بقوا علینا، إذا أرادوا قتنة أیننا) متفق علیه.

واته: ئه ی خوییه ئه گهر تو نه بای پی پاستمان نه ده گرت، وه خیرمان نه ده کردو
نویژمان نه ده کرد، جا نارامی مان برژینه سهر، وه ئه گهر به پهنکاری دوزمانمان بووین
پی یه کانه مان بچه سپینه، بیگومان ئه وانه سته میان لیمان کردوه، جا ئه گهر بیانیه وی له پی ی
خوا لمان بدن مل نادهین.

خوایه گیان گهر تو نه بای، له راسته پی به دور ده بووین

نه چاکه مان ده کرد نه نوشر، له سه رگومرایی سوور ده بووین

جا فسی خودای به به نه یی، نارامی مان برژینه سهر

که پرو به پروی دوشمن بووین راگیرمان که له نیو سه نگر

چونکه فسی خوایه نه وانه له ئیمه ده کن نولسم وستم

نکر بیانیه وی لمان دهن، ملیان بو ناووین به عاستم^{۳۱}

^{۳۱} ئه م چند دیره شیعه ترجه مهی فهرمووده کهن کاک مهلا محمدی شاعیر ناسراو به (هیواش) دایناون،

که نه وکاته پینشمه رگی هیزی جه مزه بوو له بناری قه ندرام، گوندی: قه لاتووکان.

دهوتم: زیگیری خوا له کاتی خواردن و خواردنه ودا:

خوای پهروه دگار فرمویه تی: (يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُلُوا مِن طَيِّبَاتِ مَا رَزَقْنَاكُمْ وَاشْكُرُوا لِلَّهِ
إِنْ كُنْتُمْ إِيَّاهُ تَعْبُدُونَ) البقرة: ۱۷۲.

واته: نهی نه وانهی بپرواتان هیڼاوه لهو پوژی په پاک و چاكانه که پیمان داوڼ، بخون، وه
نه گهر ده تانه وی ته نیا خوا بپه رستن سوپا سگوزاری بو بکه ن.

نه مهش چهند ده قیگی سوننه ت دهر باره ی زیکره کانی کاتی خواردن و خواردنه وه:

* (عن عمر بن ابي سلمة رضي الله عنهما قال: قال لي رسول الله ﷺ: يَا بُنَيَّ! سَمِ اللَّهَ وَكُلْ
بِمِيمِنِكَ، وَكُلْ هِمَامِيْلِكَ) متفق عليه، واته: نهی کوپړیژگه م ناوی خوا بهیڼه و به پاسته ت بخو، وه
له پیش خو ته وه بخو.

* (عائشة) خوالی پازی بن گوتوویه تی پیغه مبهری خوا ﷺ فرمویه تی: نه گهر یه کیکتان
خواردنی خوارد با ناوی خوای بهر ز له سهره تایه وه بیڼی، جا نه گهر له ییری چوو که
له سهره تایه وه ناوی خوای بهر ز بهیڼی با بلای: (بِسْمِ اللَّهِ أَوْلَهُ وَآخِرُهُ) رواه الترمذي و ابوداود و ابن
حبان وقال الترمذي: حسن صحيح، واته: به ناوی خوا له سهره تاو کو تاییه وه.

شایانی باسیشه که وهک له فرموده کان دا ده بیڼی زیاتر گوتنی (بِسْمِ اللَّهِ)
سوننه ته و (الرحمن الرحيم) ی له م شوینه دا له گهل نیه.

* هه روه ها پیغه مبهر ﷺ فرمویه تی: (إِنَّ اللَّهَ لَيَرْضَىٰ عَنِ الْعَبْدِ أَنْ يَأْكُلَ الْأَكْلَةَ فَيَحْمَدُهُ
عَلَيْهَا، وَيَشْرَبَ الشَّرْبَةَ فَيَحْمَدُهُ عَلَيْهَا) رواه مسلم و احمد و الترمذي عن انس.

واته: خوا به و ونده له به نده که ی پازی ده بی که خواردنی بخوات و ستایشی بکات
له سهری، وه خواردنه و هیهک بخواته وه و ستایشی بکات له سهری.

* هه روه ها فرمویه تی: (مَنْ أَكَلَ أَوْ شَرِبَ فَقَالَ: الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَطْعَمَنِي هَذَا الطَّعَامَ وَرَزَقَنِيهِ
مِنْ غَيْرِ حَوْلٍ مِنِّي وَلَا قُوَّةَ، غُفِرَ لَهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِهِ) رواه احمد و الترمذي و ابوداود و ابن ماجه و ابن السني
والحاكم، وحسنه الحافظ ابن حجر و الألباني.

واته: هه رکه سیک بخوات یان بخواته وه و بلای: ستایش بو نه و خوایه ی که نه م خوراکه ی
دهر خوارد دام و پی ی به خشیم به بی جو له و هیژیک له منه وه، نه وه هه رچی گوناخی
پیشوویه تی ده پوشرین.

* وه (ابو سعيد الخدري) خوا لپی پازی بن گپراویه ته وه که پیغه مبهر ﷺ له خواردنی
ده بو وه، ده یفه رموو: (الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَطْعَمَنَا وَسَقَانَا وَجَعَلَنَا مُسْلِمِينَ) رواه احمد و ابوداود و الترمذي
و ابن ماجه وحسنه الحافظ في (تخريج الأذکار).

*ههروهه (أبو امامة) خوالی پازی بئ گیارویه تهوه که پیغه مبهه ۞ کاتیک خوانو سفره که ی هه لده گرا دهیفرموو: (الحمد لله كثيراً طیباً مبارکاً فيه، غیر مکفی ولا مودع ولا مستغنی عنه، ربنا) رواه البخاري واحمد واصحاب السنن إلا النسائي.

واته: ستایشیک بۆ خوا زۆر، پاک و چاک، پیت و پیژدار، خویه کی بئ نیازو واز له ستایش بۆ کرانی نه هینراوو هیچ کات لئ بئ نیاز نه بوو بۆ بهنده کانی، بهس نهو پهروه ردگارمانه.^{۳۲}

*وه سوننه ته هه گهر یه کی که دهعه ته بۆ کرد، دوا ی خواردن دوو عایان بۆ بکات و بلی: (اللَّهُمَّ بَارِكْ لَهُمْ فِيما رَزَقْتَهُمْ، وَاعْفِرْ لَهُمْ وَارْحَمَهُمْ) واته: ئه ی خویه پیت و پیژ بخه ره ئه وه وه که پیت داو، وه لییان ببوره وه به زه بییت پییان دا بییت، چونکه پیغه مبهه ۞ بهو جو ره بۆ مالی (عبدالله بن بسر) خوالی یان پازی بئ پارایه وه، وه که له (الجامع الصحيح) ی (مسلم) دا هاتوه.

تئ یینی: پیغه مبهه ی خوا ۞ هه رگیز عیب و ره خنه ی له خواردن نه گرتوه وه هه گهر چه زی لئ کرد بئ خوار دوو یه ته ئه گه رنا به بئ دهنگی وازی لئ هیئاوه، (ابو هریره) خوالی پازی بئ له و باره وه گوته و یه ته: (ما عاب رسول الله ۞ طعاماً قط، إن اشتهاه أكله وإلا تركه) متفق علیه.

هه شته م: زیکری خوا له چه ند حاله تیکی جیا جیادا

له وه سفی پیغه مبهه ی خوا دا ۞ گوته راوه: (كان رسول الله ۞ يذکرُ الله على كل أحيانه) رواه مسلم عن عائشة رضي الله عنها، واته: پیغه مبهه ی خوا عاده ته و ابوو له هه موو حاله تی که دا یادی خوی ده کرد، جا ئیمهش خوا یاری بئ له م خاله دا هه ول ده ده یان له چه ند برکه (فقرة) یه کی کورت دا زۆربه ی هه ره زۆری ئه و زیکرانه بخه ی نه پروو که پیغه مبهه ی پی شه و او سهروه رمان ۞ له حاله ته جیا جیا و جو را و جو ره کانی ژیان و گوژه رانی دا فره مو و نی:

^{۳۲} برهانه: (فتح الباري) ج ۱۰ ص ۷۲۶ تا ۷۲۸، که نهو فره مو و ده یه ی شی کرد و ته وه له پاستی دا نهو فره مو و ده یه زۆر مانایان هه لده گری و زانایان زۆر قسه یان له سه ر کردوون هه رچه ند (الحافظ ابن حجر) زۆر به کورتی هیئاو یه ته، نهو مانایهش که من هیئاومه به چاکه ترینیانم داناوه، هه رچه ند تیگه یشتنی ورد بوونه وه یه کی ده ی و ته عیبه که ی شه م زۆر به دل نهو ده لاه له وه چاکترم بۆ نه هات.

یه ک: به یانیان و ئیواران:

هرچه نده پیشتریش ئامارده کمان پی کردوه به لام تهنه باسی زیگری به یانیانمان کردوه نه ویش به کورتی، جا له بهرئه وهی هم خوای پهروه دگار له قورئانی دا هم پیغه مبه ر ۞ له سوننه ت دا زور داکوکی یان له سهر زیگری خوا کردوه له و دوو کاته سهرنج پاکیشه دا به پیویستم زانی ئیمهش ههقی خوئی بدهینی:

۱- خوای پهروه دگار فهرموویه تی: (وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ قَبْلَ طُلُوعِ الشَّمْسِ وَقَبْلَ غُرُوبِهَا) طه: ۱۳۰، واته: بهر له پورته لهاتن و پیش ئاوابوونی پهروه دگار ت به پاک بگروه ستایشی بکه. ههروه ها فهرموویه تی: (وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ بِالْعِشِيِّ وَالْإِبْكَارِ) غافر: ۵۵، واته: وه ئیواران و به یانیان پهروه دگار ت به پاک بگروه ستایشی بکه.

ب- پیغه مبه ریش ۞ فهرموویه تی: (مَنْ قَالَ حِينَ يُصْبِحُ وَحِينَ يُمَسِي: سُبْحَانَ اللَّهِ وَبِحَمْدِهِ مِائَةَ مَرَّةٍ، لَمْ يَأْتِ أَحَدٌ يَوْمَ الْقِيَامَةِ بِأَفْضَلِ مِمَّا جَاءَ بِهِ إِلَّا أَحَدٌ قَالَ مِثْلَ مَا قَالَ) اوزاد) رواه مسلم. واته: ههركه سیك كاتيك به یانی ده کاته وهی کاتیک ئیواره ده کاته وه سهد (۱۰۰) جار بلئ: پاکي بو خواو ستایش بو وی، نه وه له پورزی دواپی دا هیچ کهس کرده وهیه کی له هی نه وی چاکتر ناهینی، مه گهر که سیك وه کی وی گوتبی یان زیاتریش.

* وه (عبدالله بن مسعود) خوالی پازی بن گووتوویه تی: پیغه مبه ری خوا ۞ که ئیواره ی لی داده هات دهی فهرموو: ((أَمْسَيْنَا وَأَمْسَى الْمَلِكُ لِلَّهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ، رَبِّ أَسْأَلُكَ خَيْرَ مَا فِي هَذِهِ اللَّيْلَةِ وَخَيْرَ مَا بَعْدَهَا، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ هَذِهِ اللَّيْلَةِ وَشَرِّ مَا بَعْدَهَا، رَبِّ أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْكَسَلِ وَسَوْءِ الْكِبَرِ، رَبِّ أَعُوذُ بِكَ مِنْ عَذَابٍ فِي النَّارِ، وَعَذَابٍ فِي الْقَبْرِ)) وه کاتیک به یانی ده کرده وه دیسان نه وه ده فهرموو: (أَصْبَحْنَا وَأَصْبَحَ الْمَلِكُ لِلَّهِ..) رواه مسلم وابوداود والترمذي.

واته: ئیواره مان کرده وهی وه هه رچی مولکه هی خوایه، وه ستایش بو خوا، جگه له خوا هیچ په رستراویک نین تاکه و هیچ هاوبه شی نین، مولک و ستایش هه ر بو وکیه، وه نه وه له سهر هه موو شتیك به توانایه، پهروه دگارم داوای خیرو چاکه ی نه مشه وهی خیرو چاکه ی دواپیشی له تو ده خوازم، وه په نات پی دینم له خراپه و زیانی نه مشه وهی خراپه و زیانی دواپی، پهروه دگارم په نات پی ده گرم له تهنه لی و خراپ پیر بوون، پهروه دگارم په نات پی دینم له نازاریک که له نیو ناگری دوزخ دایه، وه له نه شکه نه یه ک که له نیو گوپردایه.

دیاره له به یانی یه کانیش دا به هه مان شیوه هم زیکره ده گوتری، به لام وشه ی (أَمْسَيْنَا) به (أَصْبَحْنَا) ده گوئی، وه که له دهقی فهرمووده کهش دا هاتوه.

* ههروهه (ابوهريرة) خوالینی پازی بن گنپراویه ته وه که پیغه مبهه ۞ هاوه له کانی فیرده کزد دهیغه رموو: (إِذَا أَصْبَحَ أَحَدُكُمْ فَلْيَقُلْ: اَللّٰهُمَّ بِكَ اَصْبَحْنَا وَبِكَ اَمْسَيْنَا وَبِكَ نَحْيَا وَبِكَ نَمُوتُ وَ اِلَيْكَ النُّشُورُ، وَ إِذَا اَمْسَى فَلْيَقُلْ، اَللّٰهُمَّ بِكَ اَمْسَيْنَا وَبِكَ اَصْبَحْنَا وَبِكَ نَحْيَا وَبِكَ نَمُوتُ وَ اِلَيْكَ الْمَصِيْرُ) رواه الترمذي و ابو داود و ابن ماجه و البخاري في الادب المفرد و احمد و صححه الترمذي و الحافظ ابن حجر و الالباني.

واته: نه گهر یه کیکتان به یانی کرده وه بابلن: نهی خوایه به تو به یانیمان کرده وه به تو ش ئیواره مان لی داهات، وه به تو ده ژین و به تو ده مرین و گه پانه وه زیند و و کرانه وه ش هه بولای تو یه، وه نه گهر ئیواره ی لی داهات بابلن: نهی خوایه به تو ئیواره مان لی داهات و به تو ش به یانیمان کرده وه، وه به تو ده ژین و به تو ش ده مرین و سه ره نجامیش هه بولای تو یه.

* (عبدالله بن حبيب) یش خوالینی پازی بن گوتوو یه تی: پیغه مبهه ری خوا ۞ پی پی فهرموم: (أَقْرَأْ قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ، وَالْمَعُودَتَيْنِ حِينَ تُمْسِي وَحِينَ تُصْبِحُ ثَلَاثَ مَرَّاتٍ تَكْفِيكَ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ) رواه اصحاب السنن الا ابن ماجه وهو صحيح.

واته: سووره ته کانی: (قل هو الله احد) و هه ردووک (قل أعوذ برب الفلق) ز قل أعوذ برب الناس) هه کان هه موو ئیواره یه ک و به یانی یه ک سی جار ان بخوینه بو پاریزران له زیانی هه موو شتیک به ستن.

دوو: له کاتی خه مو خه فهت و گرفتاری دا:

* (عبدالله بن عباس) خوالینیان پازی بن گنپراویه ته وه که پیغه مبهه ری خوا ۞ له کاتی خه مو ناره ته تی دا دهیغه رموو: (لا اله الا الله العظيم الحليم، لا اله الا الله رب العرش العظيم، لا اله الا الله رب السماوات ورب الأرض رب العرش الكريم) متفق عليه.

واته: جگه له خوای مه زن و هی دی هیچ په ستراونین، جگه له خوای خاوه ن باره گای مه زن هیچ په ستراونین، جگه له خوا هیچ په ستراونین، خاوه نی ئاسمانه کان و خاوه نی زه وی، خاوه نی باره گای به پیزو حورمه ت.

* وه نه نه س خوالینی پازی بن گنپراویه ته وه که پیغه مبهه ۞ کاتی که به هو ی کاریکه وه زوری بو ده هات دهیغه رموو: (يَا حَيُّ يَا قَيُّوْمُ بِرَحْمَتِكَ أَسْتَغِيْثُ) رواه الترمذي و الحاكم وهو حديث حسن،

واته: نهی زیندوو نهی مشوور گنپ هاوارم ده به زه یی تو به ست!

* وه (سعد بن ابی وقاص) خوالینی پازی بن گوتوو یه تی: پیغه مبهه ری خوا ۞ فهرموویه تی پارانه وه ی (ذي النون) که له حالیک دا له زگی نه هه نگ دا بوو فهرمووی:

(لا اله الا انت سبحانك اني كنت من الظالمين) هج کاتیک کابرایه کی مسولمان دهر باره ی شتیك پیئی ناپاریته وه مه گهر خوا به دهنگی یه وه بیئت. (ترمذی و احمد حاکم) گپراویانه ته وه (الحافظ ابن حجر و البانی) یش به (صحیح) یان دانا وه.

* هه روه ها پیغه مبه ر ۞ فهرموویه تی: ههر به ندهیه ک خه م و په ژاره یه کی تووش بی و نه م زیکرو دووعایه بلئی نه وه مسوگهر خوا خه م و په ژاره کی لاده بات و له شوینی نه وه دلئی خوش و شاد ده کات: (اللهم اني عبدك ابن عبدك ابن اُمّتك، ناصيتي بيدك ماضٍ في حكمك، عدلٌ في قضاؤك، اَسْأَلُكَ بِكُلِّ اسْمٍ هُوَ لَكَ، سَمَّيْتَ بِهِ نَفْسَكَ، اَوْ اَنْزَلْتَهُ فِي كِتَابِكَ اَوْ عَلَّمْتَهُ احَدًا مِنْ خَلْقِكَ، اَوْ اَسْتَأْذَنْتَ بِهِ فِي عِلْمِ الْغَيْبِ عِنْدَكَ، اَنْ تَجْعَلَ الْقُرْآنَ رِيعَ قَلْبِي وَنُورَ صَدْرِي وَجَلَاءَ حُزْنِي وَذَهَابَ غَمِّي) (رواه احمد وابن حبان وصححه الالباني في سلسلة الاحاديث الصحيحة) رقم: ۱۹۹.

واته: نه ی خوا یه من به نده تم پوله ی به نده ت، پوله ی به نده ی میینه تم، پیشه سهر م به ده ست توه یه، بریاری تو له من دا جی به جی یه، ههر چی تو له گه لم بکه ی ره وایه، به ههر ناویک که هی تویه داوات لی ده کم، چی خوتت پی ناو نابئی، یان له کتیبه کت دا نارد بیئتته خوار، یان فیری یه کیک له دروست کراوانی خوتت کرد بی، یان ههر له زانیاری په نهانی خوت دا هه لت گرت بی: که قورئان بکه یه به هاری دل و دهر وونم و پروناکی سینهم و لابه ری په ژارهم و ره وینه ره وه ی خه م و خه فه تم.

سئ: له کاتی به لاو نار هه تی و تاقی کرانه وه دا:

* (ام سلمة) خوالی پازی بن گوتوویه تی: گویم له پیغه مبه ری خوا بوو ۞ ده یفه رموو: ههر به ندهیه ک به لایه کی تووش بی و بلئی: (اِنَّا لِلّٰهِ وَاِنَّا اِلَيْهِ رَاجِعُونَ، اَللّٰهُمَّ اَجْرُنِي فِيْ مُصِيبَتِيْ وَاُخْلِفْ لِيْ خَيْرًا مِنْهَا) واته: ئیمه هی خواین و ئیمه بو لای وی ده چین هه، نه ی خوا یه له و به لاو گرفتاری یه م دا پاداشتم بده وه وه به چاکتر بوم پر بکه وه، نه وه هه تمه ن خوا ی به رز پاداشتی ده داته وه له و به لایه دا، وه به چاکتر شوینی ده گریته وه.

چوار: له کاتی وه زه حمه ت که وتنی کاریک دا:

* پیغه مبه ر ۞ فهرموویه تی: (مَنْ لَزِمَ الاسْتِغْفَارَ جَعَلَ اللهُ لَهُ مِنْ كُلِّ هَمٍّ قَرَجًا وَمِنْ كُلِّ ضِيقٍ مَخْرَجًا وَرَزَقَهُ مِنْ حَيْثُ لَا يَحْتَسِبُ) رواه احمد وابوداود وابن ماجه وصححه اسناده احمد شاکر وضعفه الالباني، والحديث عن ابن عباس رضي الله عنهما.

واته: ههر که سیك له سهر داوای لیبور دن کردن له خوا به رده وام بیئت، خوا بو ههر خه فه تیك فهرحانی یه ک و له ههر ته نگانه یه ک دا دهر وویه کی لی ده کاته وه و به شیوه یه ک که چاوه پروانی ناکات پوزی بو دهنیرئ.

* ههروهها فهرموویه تی: (اللَّهُمَّ لَاسَهْلَ إِلَّا مَا جَعَلْتَهُ أَنتَ سَهْلًا، وَأَنْتَ تَجْعَلُ الْحَزْنَ إِذَا شِئْتَ سَهْلًا) رواه ابن السني عن انس رضي الله عنه.

واته: ئه ی خوايه هه شتیک تو ئاسانی نه که ی ئاسان نیه، وه تو ئه گهر بتهوی شتی زه حمه تیش سینا ده که ی.

پینج: له کاتی قهرزرداری و قهرز پئ نه درانه وه دا:

عه لی خوالیی پازی بن گپراویه ته وه که پیغه مبهه ۞ بۆ ئه و حاله ته ئه م زیکره ی فیتر کردوه: (اللَّهُمَّ أَكْفِنِي بِحَالِكَ عَنْ حَرَامِكَ وَأَغْنِنِي بِفَضْلِكَ عَمَّنْ سِوَاكَ) رواه احمد والترمذي وحسنه الحافظ ابن حجر والالباني ايضا.

واته: ئه ی خوايه به هوی پۆزی حه لاله وه بن نیازم بکه له هی حه پامت، وه به هوی به خششی خوته وه له غهیری خوت بی منه تم بکه.

تئی بیئی: دیاره ئه م زیکرو دوو عایانه به دیلی کاروکاسبی و په نجدان و کوشش کردن نین.

شهش: له کاتی خوتخوته و دندهانی شه یطان دا:

خوا ی په روه ردگار فهرموویه تی: (وَأَمَّا يَنْزَغَنَّكَ مِنَ الشَّيْطَانِ نَزْعٌ فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ) فصلت: ۲۶، واته: وه ئه گهر له لایه ن شه یطانه وه خوتخوته یه کت تووش بوو ئه وه په نا به خوا بگره چونکه بیگومان ئه و بیسه رو زانایه.

* پیغه مبهه ری خواش ۞ فهرموویه تی: (شه یطان دیته لای یه کیکتان و پئی ده لی: کئ ئه مه ی دروست کردوه؟ کئ ئه مه ی دروست کردوه؟ هه تا ده لی: کئ په روه ردگاری دروست کردوه؟ جا ئه گهر گه یشته وی با په نا به ریتته بهر خوا (واته بلئ: اعوذ بالله من الشيطان الرجيم) وه با چی دی وه دوا ی نه که وی) (بخاري ومسلم) گپراویانه ته وه.

* ههروهها له کاتیک دا (عثمان بن العاص) خوالیی پازی بن گوئی: ئه ی پیغه مبهه ری خوا ۞ شه یطان نو ئیژو قورئان خویندنه که می شیواندو لی تیکه ل کردم، پیغه مبهه ری خوا ۞ فهرموویه تی: (ذَلِكَ شَيْطَانٌ يُقَالُ لَهُ خَنْزَبٌ فَإِذَا أَحْسَسْتَهُ فْتَعَوَّذْ بِاللَّهِ مِنْهُ وَأَثْقَلْ عَنِ يَسَارِكِ ثَلَاثًا) رواه مسلم، واته: ئه وه شه یطانی که پئی ده گو ترئ خینزه ب، جا ئه گهر هه ست پئی کرد په نای لی به خوا بگره و سئ جار تف له لای چه پت بکه. (دیاره مه به ست ورده تفه وپرای فوو کردن).

حهوت: له کاتی مهترسی هه بوون له شه یطان و جرو جانه و هرو چاوی پیس دا:
 * (عبدالله بن عباس) خوالیان پازی بن گوتوویتی پیغه مبهري ۞ دووعای پاراستنی به سهر
 حه سهن و حوسه یین دا خوالیان پازی بن ده خویندو دهیفرموو: (أُعِذُّكُمَا بِكَلِمَاتِ اللَّهِ التَّامَّةِ مِنْ
 كُلِّ شَيْطَانٍ وَهَامَّةٍ وَمِنْ كُلِّ عَيْنٍ لَامَّةٍ) روه البخاري.
 واته: په ناتان پی ده به مه بهر ناوه ته واوه کانی خوا، له هه موو شه یطان و جانه و هریک وه
 له هه موو چاویکی پیس.

هه شت: بو کاتی سهردان و هه واپرسینی نه خوش:
 * پیغه مبهري ۞ کاتی سهردانی نه خوشیکی ده کرد دهیفرموو:
 (لَا بَأْسَ ظَهَرَ إِنْ شَاءَ اللَّهُ) روه البخاري، واته: هیچ نیه، نه گهر خوا حهز بکات پاکه ره وهیه.
 * وه جاریک پیغه مبهري ۞ دووعای بو یه کیک له هاوسه ره کانی خویند، دهستی راستی
 پیدهینا و فرمووی: (أَللَّهُمَّ رَبَّ النَّاسِ أَذْهَبِ الْبَاسَ، وَأَشْفِ أُمَّتَ الشَّافِي. لَا شِفَاءَ إِلَّا شِفَاؤُكَ،
 شِفَاءٌ لَا يُغَادِرُ سَقَمًا) روه البخاري و مسلم عن عائشة رضي الله عنهما، واته: نهی خواهیه په روه ردگاری
 خه لکی ئازار لابه ره، وه چاک بکه وه هه رتو چاکه ره وهی، جگه له شیفای تو شیفای نیه،
 چاک کردنه وهو شیفایه که هیچ دردو نه خوشی نه هیلی.

* عائشه خوالی پازی بن گوتوویتی: نه گهر ئینسانیک ئازاریکی ببوایه یان دوومه یان
 برینیکی لی بوایه پیغه مبهري ۞ په نجهی ئاوا لی ده کرد،
 سوفیانی کوری^{۳۲} عویه نه قامکی گه یانده خاک و پاشان به رزی کرده وه، وه
 دهیفرموو: (بِسْمِ اللَّهِ، تُرْبَةُ أَرْضِنَا بِرِيقَةٍ بَعْضُنَا، يُشْفِي بِهِ سَقَمُنَا، بِأَذْنِ رَبِّنَا) متفق علیه،
 واته: به ناوی خوا، خوئی خاکمان به تفی یه کیکمان به فرمانی په روه ردگارمان
 نه خوشمانی پی چاک ده بیته وه.

* وه (ابن عباس) خوالیان پازی بن له پیغه مبهري وه گیراوی ته وه ۞ که فرمووی ته تی:
 هه رکه سیک سهردانی نه خوشیک بکات که کاتی مردنی نه هاتبی و حهوت جاران له لای بلی:
 (اسْأَلُ اللَّهَ الْعَظِيمَ، رَبَّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ، أَنْ يَشْفِيكَ) نه وه مسوگر خوی به رز چاکی
 ده کاته وه، (ابوداود و ترمذی و احمد) گیراویانه ته وهو (ترمذی) به (حسن) ی دانا وه.
 تی بینی: بیگومان لی ره دا مه بهستی پیغه مبهري ۞ نه هه موو جوړه نه خوشیک و نه هه
 جوړه دووعا خوینیکی شه، واته: هه رچه نده به گشتی فرمووی ته به لام مه بهستی پی چهند
 کهس و حاله تیکی تایبه تی یه.

^{۳۲} واته: (سفیان بن عیینة) چونی تهی نهو په نجه له زهوی دانهی پیغه مبهري ۞ پوون کرده وه.

* هروها (أبوسعید الخدری) خوالیان پازی بن گپراویه ته وه که پیاو یک له ها وه لانی پیغه مبر ۛ خوالیان پازی بن دووعای بو کابرایه کی پیوه دراو (لدیغ) خویندو سوورتهی (الحمد لله رب العالمین) به سهردا خویندو، وا چاک بو وهک له په تیگ به ره له دا بووین و دهردی لئ نه ما، وهک (بخاری و مسلم) گپراویانه ته وه.

* وه جاریکیان (عثمان بن ابی العاص) خوالیان پازی بن باسی نازاریکی خوئی بو پیغه مبر خوال ۛ کرد که له وه تی مسولمان بووه له جهسته ی دا ههستی پی دهکات، پیغه مبریش ۛ فهرمووی: دهستت بخره سهر ئه شوینه ی که له جهسته دا نازاری ههیه و سئ جارن بلئ: (بسم الله) وه جهوت جارن بلئ: (أَعُوذُ بِاللّٰهِ وَقُدْرَتِهِ مِنْ شَرِّ مَا أَجِدُ وَأُحَافِرُ) رواه احمد ومسلم واصحاب السنن الا النسائي، واته: په نا به خواو به توانای وی ده گرم له خراپه و زیانی ئه نازاری که هه مهو مه ترسیم لئ هیه.

* وه سوننه ته بو که سیگ که دنیا بووه له وهی دهردی کاری یه به ره و مهرگه ئه م زیکره بخوینئ: (لا اله الا الله والله اكبر، لا اله الا الله وحده، لا اله الا الله وحده لا شريك له، لا اله الا الله له الملك وله الحمد، لا اله الا الله ولا حول ولا قوة الا بالله) رواه الترمذي وابن ماجه وصححه الالباني.^{۳۴}

* هروها سوننه ته بو که سیگ که له لای نه خوشیکه که له سهره مهرگ و گیانه لا دایه وشه ی (لا اله الا الله) ی پی بلئ و بو دووباره بکاته وه، چونکه پیغه مبر ۛ فهرموویه تی: (لَقِّنُوا مَوَاتِكُمْ: لا اله الا الله) رواه مسلم عن ابی سعید الخدری رضی الله عنه، هروها فهرموویه تی: (مَنْ كَانَ آخِرُ كَلِمَةٍ: لا اله الا الله، دَخَلَ الْجَنَّةَ) رواه ابوداود والحاكم وقال النووي: صحيح الاسناد،^{۳۵} واته: هه ره که سیگ دوایین قسه ی بریتی بی له گوئنی: بیجگه له خوا هیچ په رستراو نین، ده چپته به هه شتی.

نو: له کاتی دیتن و پرو به پرو و بوونه وهی دیارده سروشتی یه کان دا:

۱- هه لکردنی باو گیزه لووکه ی به هین:

* عائیشه خوالیان پازی بن گوئویه تی: پیغه مبر ۛ کاتیک با هه لی ده کرد، ده یفه رموو: (اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ خَيْرَهَا وَخَيْرَ مَا فِيهَا وَخَيْرَ مَا أُرْسَلَتْ بِهِ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّهَا وَشَرِّ مَا أُرْسَلَتْ بِهِ) متفق عليه.

ameer.maktab@yahoo.com

/AliBapir

/AliBapir

/MediaAmeerOffice

www.alibapir.net

^{۳۴} برواة: (حصن المسلم من اذکار الکتاب والسنة) ص ۸۵، سعید بن علی بن وهف القحطانی.

^{۳۵} برواة: (ریاض الصالحین) ص ۳۰۰ باب، تلقین الہ خیر: لا اله الا الله.

واته: ئەى خوايه من سوودو كه لى و سوودى ئەوهى كه تىيدايه و قازانجى ئەوهى كه
پىنى نىرراوه لىت ده خوازم، وه له خراپه و زيانى و زيانى ئەوهى تىيدايه و زيانى ئەوهى
كه پىنى نىرراوه په نات دىنمه بهر.

ب- برووسكه و هه وره تریشقه:

(عبدالله بن الزبير) خوالى پازى بى كاتيك گوى له هه وره تریشقه ده بو وازى له قسان
ده هينا و ده گوت: (سُبْحَانَ الَّذِي يُسَبِّحُ الرَّعْدُ بِحَمْدِهِ وَالْمَلَائِكَةُ مِنْ خِيفَتِهِ) رواه مالك في الموطأ
والبخاري في الادب المفرد وصححه النووي في الأذكار والحافظ ابن حجر في تخریج الأذكار.

واته: پاك و بى گهرده ئەو زاتهى كه هه وره تریشقه به پاكى ده گرى و ستایشى ده كات و
فریشته كان لى ده ترسن و پاكى پاده گهیه ن و ستایشى ده كن.

ج- باران بارین:

عائیشه خوالى پازى بى گوتوویه تی: پیغه مبهري * كاتيك بارانى ده بینى، ده یفه رموو:
(صَبَا نَافِعًا) رواه البخاري، واته: خوايه با ئەم بارانه بارانىكى به كه لك بى.

د- مانگی نوئ:

(عبدالله بن عمر) خوالى پازى بى گوتوویه تی: پیغه مبهري خوا * كاتيك مانگی يه
شهوه (هلال) ده دهى ده یفه رموو: (اللَّهُ أَكْبَرُ، اللَّهُمَّ أَهْلُهُ عَلَيْنَا بِالْأَمْنِ وَالْإِيمَانِ وَالسَّلَامَةِ وَالْأَسْلَامِ
وَالْتَوْفِيقِ لِمَا نَحِبُّ وَتَرْضَى رَبُّنَا وَرَبُّكَ اللَّهُ) رواه الترمذي و رواه الدارمي وابن حبان في صحيحه وحسنه الألباني.^{٣٦}

واته: خوا گهره تره،^{٣٧} ئەى خوايه به ئاسايش و ئيمان و سهلامه تی و ئيسلامه وه ئەم
مانگه مان لى نوئ بكه وه، وه هه شتیک كه خوشت ده و په سه ندته بۆمان ئاسان بكه،
په روه ردگار و خاوه نى ئیمه و تو (ئەى مانگ) خوايه.

ه- بیستنى دهنگى چەند گیانداریک:

(ابوهريرة) خوالى پازى بى گوتوویه تی: پیغه مبهري * فەرموویه تی: (إِذَا سَمِعْتُمْ نَهَاقَ الْحَمِيرِ
فَتَعَوَّذُوا بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ فَإِنَّهَا رَأَتْ شَيْطَانًا، وَإِذَا سَمِعْتُمْ صِيَاحَ الدِّيَكَةِ فَسَلُّوا اللَّهَ مِنْ فَضْلِهِ فَإِنَّهَا
رَأَتْ مَلَكًا) متفق عليه.

واته: ئەگەر زه رهى كه رانتان بیست په نا به خوا بگرن له شهيطان چونكه بىگومان
شهيطانيان دیوه، وه ئەگەر قووقه ی كه له بابتان بیست له به خششى خوا داوا بكن چونكه
مسوگەر فریشته یان بینیه.

^{٣٦} بڕوانه: (سلسلة الأحاديث الصحيحة) رقم: ١٨١٦.

^{٣٧} له پڕیوایه تی (ترمذی) دا (الله اکبر) ی تیدا نیه.

هروه ها فرموييه تي: (إِذَا سَمِعْتُمْ نُبَاحَ الْكَلَابِ وَنَهْيَ الْحَمِيرِ بِاللَّيْلِ فَتَعَوَّذُوا بِاللَّهِ مِنْهُنَّ فَإِنَّهُنَّ يَرَوْنَ مَا لَا تَرَوْنَ) رواه أحمد وأبو داود والبخاري في الأدب المفرد وابن حبان وابن السني وهو صحيح.^{٢٨}

واته: نه گهر وه پړینی سه گان و زه پړینی که رانقان به شه وی بیست شه له بهر وان په نا به خوا بگرن، چونکه شه وان شتی وا ده بینن که شه نایبینن.

و- ته ماشا کردنی ئاسمان له شه وی دا کاتیک بو شه ونویژ ه لده ستي: سوننه ته ئینسان که شه وی بیدار بووه بو شه ونویژ ته ماشای ئاسمانی بکات و ده (۱۰) ئایه تی کوتایي سووره تی (آل عمران) بخوینئ شه و جار ده ستنویژ بگرئ، چونکه (بخاري و مسلم و أصحاب السنن) له (ابن عباس) یان گپړاوه ته وه که پیغه مبهړ ❀ وای کردوه.^{٢٩}

ده- سه لام کردن و بهرو مه جلیس:

* (عبدالله بن عمر) خوالینان بازی بن گپړاویه ته وه که پیاویک له پیغه مبهړی خوای ❀ پرسئ: (أَيُّ الْأَسْلَامِ خَيْرٌ) چ جوړه ئیسلامه تی یه که چاکتره؟ فرمويي: (تُطْعَمُ الطَّعَامُ وَتَقْرَأُ السَّلَامُ عَلَى مَنْ عَرَفْتَ وَمَنْ لَمْ تَعْرِفْ) متفق علیه.

واته: خواردن دهر خواردی خه لکی هه ژارو برسی بدهی، وه سه لام بکهی له خه لکی (که به لایان دا پد دهی) چ بیانناسی چ نه یانناسی.

شایانی باسیشه که سه لام کردن هه م بوچوونه کوپو مه جلیس و هه م بو به جئ هیشتنیشی سوننه ته، وه که له ده ده دا ده بینرئ:

* (عن أبي هريرة قال رسول الله ﷺ: إِذَا آتَيْتُمُ أَحَدَكُمْ إِلَى الْمَجْلِسِ فَلْيَسَلِّمْ فَإِنْ بَدَأَهُ أَنْ يَجْلِسَ فَلْيَجْلِسْ، ثُمَّ إِذَا قَامَ فَلْيَسَلِّمْ فَلْيَسَلِّمِ الْأُولَى بِأَحَقِّ مِنَ الْآخِرَةِ) رواه أبو داود والترمذي وحسنه وصححه الحاكم وابن حبان.

* (ابوهريرة) خوالی بازی بن گپړاویه ته وه که پیغه مبهړی خوا ❀ فرموييه تی: هه رکه سیئ له کوړیک دا دابنیشی که غه لبه غه لبی زور تیدا بووبئ، جا بهر له وهی شه کوړه ی به جئ بهیلئ بلئ: (سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ) شه وه هه رچی له و کوړه ی دا بوویه تی لیئ ده سرپته وه. (أحمد و ترمذي و ابن حبان و الحاكم) گپړاویانه ته وه.

^{٢٨} بېروانه: (الوابل الصيْب) ص ٢٩٧، په پراويزی (محقق و مخرج).

^{٢٩} بېروانه: (تفسير ابن كثير) ج ١ ص ٤٤٠.

يازده: پژمین باویشك:

* ابوهریره خوالی پازی بی گپراویه ته وه که پیغه مبه ر ۞ فهرموویه تی: (إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْعَاطِسَ وَيَكْرَهُ التَّائِبَ، فَإِذَا عَطَسَ أَحَدُكُمْ وَحَمْدُ اللَّهِ، كَانَ حَقًّا عَلَى كُلِّ مُسْلِمٍ سَمِعَهُ أَنْ يَقُولَ: يَرْحَمُكَ اللَّهُ، وَأَمَّا التَّائِبُ فَأَمَّا هُوَ مِنَ الشَّيْطَانِ، فَإِذَا تَسَاءَبَ أَحَدُكُمْ فَلْيَرُدَّهُ مَا اسْتَطَاعَ فَإِنَّ أَحَدَكُمْ إِذَا تَنَاءَبَ ضَحَكَ الشَّيْطَانُ مِنْهُ) متفق عليه.

واته: بیگومان خوا پژمینى خوش دهوی و رقی له باویشكه، جا نه گهر یه کیکتان پژمی و ستایشی خوی کرد، نه وه له سهر هر مسولمانیک که ده بیستی پیویسته که بلئی: خوا په حمت پی بکات، به لام باویشك نه وه بیگومان له شیطانه وهیه، جا نه گهر یه کیکتان باویشکی دا با نه وهندهی ده توانی بیگپریته وه چونکه یه کیکتان که باویشك ده دات شیطان پی پی ده که نی.

* ههروه ها فهرموویه تی: نه گهر یه کیکتان پژمی با بلئی: (الْحَمْدُ لِلَّهِ) وه با برایه که ی یان ها وه له که ی پی ی بلئی: (يَرْحَمُكَ اللَّهُ) جا نه گهر پی ی گوت (يرحمك الله) با نه ویش بلئی: (يَهْدِيكُمْ اللَّهُ وَيُصْلِحُ بَالَكُمْ) رواه البخاري، واته: خوا پپروونیتان بکات و حال و بالتان چاک بکات.

* به لام نه گهر بابای پژمیو (الْحَمْدُ لِلَّهِ) ی نه کرد، نه وه (يَرْحَمُكَ اللَّهُ) گوتن پیویست ناکات، وه که له فهرمووده یه دا ده بیبری: (عن أبي موسى الأشعري رضي الله عنه: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ۞ يَقُولُ: إِذَا عَطَسَ أَحَدُكُمْ فَحَمْدُ اللَّهِ فَسَمَّوْهُ فَإِنَّ لَمْ يَحْمَدِ اللَّهَ فَلَا تَسَمَّوْهُ) رواه احمد ومسلم.

تئ بینی: وشه ی (تشمیت) واته: گوتنی (يَرْحَمُكَ اللَّهُ) به بابای پژمیو.

دوازده: چوونه سهر گورستان و سهره خوشی کردن:

* سوننه ته که له کاتی جه نازه خستنه نیوگوپدا بگوتری: (بِسْمِ اللَّهِ وَعَلَى مِلَّةِ (أَوْ سَنَةِ) رَسُولِ اللَّهِ) رواه ابوداود واحمد بسند صحيح.

واته: به ناوی خواو له سهر نایینی (یان پکیازی) پیغه مبه ری خوا ۞.

* وه سوننه ته پاش خستنه گوپی و داپوشینی ماویه که له سهر گورپه که ی بمیننه وه و بوی بیارینه وه، وه که له فهرمووده یه دا دهرده که وی: (عن عثمان بن عفان رضي الله عنه قال: كَانَ النَّبِيُّ ۞ إِذَا قَرَعَ مِنْ دَفْنِ الْمَيِّتِ وَقَفَ عَلَيْهِ وَقَالَ: اسْتَغْفِرُوا لِأَخِيكُمْ وَسَلُّوا لَهُ التَّيْبَتَ فَإِنَّهُ الْآنَ يُسْأَلُ) رواه ابوداود والحاكم وصححه ووافقه الأمبي، واته: پیغه مبه ر ۞ که له به خاک سپاردنی مردوو ده بویه له سهری ده وه ستاو ده یفه رموو: بوی برایه که تان (یان بوی خوشکه که تان) داوای لیبوردن له خوا بکه ن و چاک وه لام دانه وه و دامه زراوی بوی داوا بکه ن، چونکه نیستاکه پرسپاری لی ده کری.

* ههروهه له کاتی ناستنی مردودا و له سهه گۆرستان وا باشه ئامۆژگاری مسوولمانان بکړی، چونکه پیغه مبهري خوا ﷺ وای کرده، وهک لهو فرموده یه دا دهرده کهوئ که (بخاري ومسلم) له (علي بن ابي طالب) خوالی پازی بن گپړاویانه ته وهو سهه رتایه که ی ناوا دهست پی دهکات: (كُنَّا فِي جَنَازَةٍ فِي بَقِيعِ الْغَرْدِقِ، فَأَتَى رَسُولُ اللَّهِ ﷺ فَقَعَدَ وَقَعَدْنَا حَوْلَهُ، وَقَعَهُ مَخْمَرَةً فَنَكَسَ وَجَعَلَ يَنْكُتُ بِمَخْمَرَتِهِ ثُمَّ قَالَ: مَا مِنْكُمْ مِنْ أَحَدٍ إِلَّا وَقَدْ كُتِبَ مَقْعَدُهُ مِنَ النَّارِ وَمَقْعَدُهُ مِنَ الْجَنَّةِ... الخ)

واته: له گهل جهنازه یه که بووین له (بقیع الغردق) جا پیغه مبهري خوا ﷺ هاته لاما ن دانیشت ئیمه ش له دهوړی دانیشتین، وه گۆچانیکی گچکه ی پی بوو، جاسه ری بهرو زهوی شوپ کرده وه گۆچانه که ی له زهوی یه وه دهژنی، ئنجا فرمووی: هیچ کام له ئیوه نیه مه گهر شوینتان له ناگر ی دوزخ دا یان له بهه شت دیاری کراوه.. هتد.

وه (نووي) له (رياض الصالحين) هکه ی دا باسیکی له وباروه هیئاوه به ناوونیشانی: (باب الموعظة عند القبر).^{۴۰}

شایانی باسیشه که ئه و جوړه ته لقین دانه ی مردو که له سهه گۆرستان ده کړی و له کوردستان و چند شوینیکی دیکه ش باوه بهوشیوه و چونیته یی سوننه ت نیه و هیچ دهقیکی راست (صحیح) ی سوننه ت لهو باروه نیه و وهک لهم فرمودانه دا دهرده کهوئ که هیئامانن، ئهسل لهو باروه پارانه وه داوای لیبور دن بؤکردن و گهر دن ئازادکردنی مردو وه کهو، ئنجا ئه گهر هه ل و مه رجیش گونجاو و له باربوو ئامۆژگاری کردنی خه لکه که ش چونکه له وکاته دا دلیان نه رمترو بیدار تره بؤ و مرگرتنی قسه ی باش.

* دیاره سهه خوشی لی کردن و دل دانه وه ی بابای خاوه ن مردوش، وه که س و کاری به گشتی سوننه ته، چونکه پیغه مبهري ﷺ فرمووی ته: (مَنْ عَزَى مُصَابًا فَلَهُ مِثْلُ أُجْرِهِ) رواه الترمذي والبيهقي، واته: هه رکه سیك به لا به سهه رها توویك ئارام بکاته وهو دلی بداته وه ئه وه بارته قای وی پاداشتی هیه.

ئنجا (نووي) له باره ی چونیته ی دل دانه وهو سهه خوشی لی کردن وهو گوتووی ته: ^{۴۱} {ئهو وشانه ی که بؤ دل دانه وه به کار دین دیاری نه کراون و هه ر قسه یه که بیته مایه ی دلخوش کردن و ئارام کردن وهو ی خاوه ن مردو و دوست و به جئیه، به لام زانایانی شافیعی مه زب ئه م جوړه یان به په سه ند زانیوه: (أَعْظَمَ اللَّهُ أَجْرَكُمْ وَأَحْسَنَ عَزَائِكُمْ وَغَفَرَ لِيَتَكُم)} واته: خوا پاداشتی مه زنت بداته وهو، چاک دلت ئارام بکاتو، له مردو وشتان ببوری.

^{۴۰} برونه: ص ۳۰۷، تحقیق: عبدالله احمد ابوزینه، الناشر: دار القلم.

^{۴۱} برونه: (الاذکار) للنووي ص ۱۳۵، ۱۳۶.

پیغه مبه ریش ✽ له کاتی سهر خوشی لئى کردن و دل دانه وهى یه کیک له کچه کانی که مندالیکی مردبوو فهرمووی: (إِنَّ اللَّهَ مَا أَخَذَ، وَلَهُ مَا أُعْطِيَ، وَكُلُّ شَيْءٍ عِنْدَهُ بِأَجَلٍ مُّسَمًّى.. فَلْتَصْبِرْ وَلْتَحْسَبْ) متفق علیه.

واته: خوا هه قى خو به تی ئه وهى وهى بگریته وه ئه وهى بیبه خشی، وه هه موو شتی لای وی کات رسنوو ری دیاری کراوی هه یه... جا با (کچه کهم) نارام بگری و با پاداشتی له خوا بوئ.

* هه روه ها سوننه ته که سیک که ده چیتته سهر گورستان یان به لای دا تیپه رده بی، بلئ: (السَّلامُ عَلَيْكُمْ أَهْلَ الدِّيَارِ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُسْلِمِينَ، وَإِنَّا أَنْ شَاءَ اللَّهُ بِكُمْ لَاحِقُونَ، نَسْأَلُ اللَّهَ لَنَا وَلَكُمْ الْعَافِيَةَ) رواه مسلم واحمد والنسائي وابن ماجة عن بُرَيْدَةَ بْنِ الْحُصَيْبِ رضي الله عنه عن النبي ✽.

واته: سه لامتان لئى بی خاوهن ماله کان له بروداران و مسولمانان، وه ئیمهش هه رکات خوا بیه وی پیتان ده گهین، سه لامه تی و بی به لای بو خومان و ئیوهش له خوا داوا ده کهین. یان بلئ: (السَّلامُ عَلَيْكُمْ دَارِ قَوْمٍ مُّؤْمِنِينَ أَنْتُمْ لَنَا قَرُطٌ وَإِنَّا بِكُمْ لَاحِقُونَ اللَّهُمَّ لَا تَخْرِمْنَا أَجْرَهُمْ وَلَا تَقْتُلْنَا بَعْدَهُمْ) رواه احمد وابن ماجة وابن السني وحسنه الحافظ العسقلاني في تخریج الأذکار والحديث عن عائشة رضي الله عنها عن النبي ✽.

واته: سه لامتان لئى بی مالی کو مه لیکی برودار، ئیوه پيشمان که وتوون و ئیمهش پیتان ده گهین، ئه ی خوا به له پاداشتیان بی به شمان مه که و له دواى وان تووشی به لاو گرفتاریمان مه که.

سینزه: چه ند ورده مه سه له یه کی په یوه ست به مال و خیزانه وه:

۱- پیروزیایی لئى کردن به بونه ی ژن هیئانه وه:

(أبوهريرة) خوالی پازی بی گوتوویه تی: پیغه مبه ر ✽ کاتیک پیروزیایی له که سیک ده کرد به بونه ی ژن هیئانی یه وه (پیش گواستنه وه دواى گواستنه وهش) ده یفه رموو: (بارك الله لك، وبارك عليك، وجمع بينكما في خيرٍ وعافية) رواه ابوداود والترمذي وابن ماجة واحمد وليس في رواية الترمذي كلمة (عافية) وصححه الحاكم ووافقه الذهبي وصححه ابن حبان.

واته: خوا لیئ پیروژ بکات و پیت و پیژت بریژیتته سهر وه له سهر چاکه و سه لامه تی پیکه وه کو تان بکاته وه.

ب- دوو عا له سهر خویندنی میرد بو ژنه که ی له شه وی یه کهم دا:

* (اللهم إني أسألك خيرها وخير ما جبلتها عليه، وأعوذ بك من شرها وشر ما جبلتها عليه) رواه ابوداود وابن ماجة والحاكم وصححه ووافقه الذهبي.

واته: ئه ی خوا به من چاکه و خیری و چاکه و خیری ئه وهى که ئه مت له سهر سروشتاندوه له تو ده خوازم، وه له خراپه ی و خراپه ی خو و خده و سروشتی په نات دینمه بهر.

ج- له کاتی سهرجی یی کردنی ژن و میړدا:

* پیغه مېهر * فهرموویه تی: (لَوْ أَنَّ أَحَدَكُمْ إِذَا أَتَى أَهْلَهُ قَالَ: بِسْمِ اللَّهِ، اللَّهُمَّ جَنِّبْنَا الشَّيْطَانَ وَجَنِّبِ الشَّيْطَانَ مَارِزَقَتَنَا، فَقُضِيَ بَيْنَهُمَا وَلَدٌ لَمْ يَضُرَّهُ الشَّيْطَانُ أَبَدًا) متفق علیه عن ابن عباس رضي الله عنه.
واته: نه گهر له کاتیک دا که یه کیکتان ده چیته لای خیزانی بلئی: به ناوی خوا، نهی خواجه شیطانمان لئ دووربخه وه، وه شیطان له وه دووربگره که پیمان ده به خشی، نه وه نه گهر مندالیکیان له نیوان دا بیی، هر گیز شیطان زیانی لئ نادات.

د- بانگو قامت به گوئی راست و چه پی مندالی تازه له دایک بوودا دان:

* پیغه مېهر * له وباره وه فهرموویه تی: (مَنْ وَلَدَ لَهُ مَوْلُودٌ فَأَدْنَى فِي أَذُنِهِ الْيَمْنَى وَأَقَامَ فِي أَذُنِهِ الْيُسْرَى، لَمْ تَضُرَّهُ أُمُّ الصَّبِيَانِ) رواه ابن السني عن الحسين بن علي رضي الله عنهما واسناده ضعيف جداً.
واته: هر که سیک مندالیکي بو پیدایی و بانگ به گوئی راستی داو قامت به گوئی چه پی دا بدات، نه وه (ام الصبيان)^{۴۲} زیانی لئ نادات.

* ههروه ها (ابورافع) خوالی پازی بی ده لی: پیغه مېهری خوام * بیني که له کاتیک دا که (فاطمة) هه سنی کوری عه لی خوالیان پازی بی بوو بانگی نویژی به گوئی دا دا. وهک (ابو داود و ترمذی و احمد و بیهقی) گیراویانه ته وه (ترمذی) به راست (صحیح) ی داناه.

چوارده: چند ورده حاله تیکی جوړاوجوړ:

۱- له کاتی تووړه بوون دا:

* (سليمان بن صُرد) خوالی پازی بی گوتوویه تی: له لای پیغه مېهر * بووم دوو پیاو قسه یان به یه کتری ده گوت، یه کیکیان پوی سوور هه لگه پابوو و دهماره کانی لاملی هه ستابوو، جا پیغه مېهر * فهرمووی: من وشه یهک ده زانم نه گهر بیلی نه وه حاله ته ی هیه تی نامینی، نه گهر بلئی: (أعوذ بالله من الشيطان الرجيم) نه وه ی هیه تی نامینی. (بخاری و مسلم) گیراویانه ته وه.

ب- له کاتی دیتنی بابایه کی به لادار (مبتلی) دا:

* (ابو هريرة) خوالی پازی بی گیراویانه ته وه که پیغه مېهر * فهرموویه تی: هر که سیک به لاداریک ببینی و بلئی: (الحمد لله الذي عافاني مما ابتلاك به وقصّني على كثير ممن خلق تفضيلاً)^{۴۳} نه وه نه به لایه ی تووش نابی، (ترمذی) گیراویانه ته وه به (حسن) داده نری.

^{۴۲} له کورده واری دا (شه وه) ی پی ده لئ و نه فسانه ی زوری له وباره وه هه لیه ستراون.

ج- له کاتی چوونه بازاردا:

* عومهری کورې خه تتاب خوالی پازی بن گوتوویه تی: پیغه مبهری خوا * فهرموویه تی: هرکه سیك كه چوو بازاره وه بلی: (لا اله الا الله وحده لا شريك له، له الملك وله الحمد يحيي ويميت وهو حي لا يموت بيده الخير وهو على كل شيء قدير) خوا هزار هزار (۱۰۰۰,۰۰۰) چاكه ی بؤ دهنووسی و هزار هزار خراپه ی لی دهنوویه وه هزار هزار پله ی بؤ بهر زده کاته وه، (ترمذي وابن السني والحاكم) گیراویانه ته وه به (حسن) داده نری.

د- له کاتی هه له نگوتنی و لاخ دا:

* (ابو المليح) له پیاوړیکه وه گیراویانه ته وه گوتوویه تی: له پشت پیغه مبهره وه * سوار بوو بووم، و لاخه که ی هه له نگوت، گوتم: (تَعَسَ الشَّيْطَانُ) شه یطان له بهین بجی، نه ویش فهرمووی: مه لی شه یطان له نیو بجی چونکه نه گهر و بلسی خوی زل ده کات هه تا هینده ی ژوریک ی لی دی، به لام بلی: (بسم الله)، جا نه گهر نه وه ت گوت گچکه و نابووت ده بیته وه هه تا هینده ی میشیکی لی دی.

ه- له کاتی مه ترسی چاوینی کردنی شتیك دا:

* پیغه مبهر * فهرموویه تی: (إِذَا رَأَى أَحَدُكُمْ مَا يُغْجِبُهُ فِي نَفْسِهِ أَوْ مَالِهِ فَلْيَبْرِكْ عَلَيْهِ فَإِنَّ الْعَيْنَ حَقٌّ) رواه احمد والحاكم وابن السني عن سهل بن حنيف وهو صحيح.

واته: نه گهر یه کیکتان له خوی دا یان له مال و سامانی دا شتیکی وای دی که پی ی سرسام بیت، با داوای پیت و پیزی بؤ له خوا بکات، چونکه کاریگهری ی چاو پاسته. وه (ابو سعید الخدری) خوالی پازی بن گوتوویه تی: (كان رسول الله * يَتَعَوَّذُ مِنَ الْجَانِ وَعَيْنِ الْأَنْسِ، حَتَّى نَزَلَتِ الْمَعُودَتَانِ، فَلَمَّا نَزَلْنَا أَخَذَ بِيَمَا وَتَرَكَ مَأْسُوهُمَا) رواه النسائي والترمذي وابن ماجه وهو حديث حسن.

واته: پیغه مبهری خوا * (به چهند دووعا خویندنیک) له بهر جندو چاوی مروث په نای به خوا ده گرت، تا دوو په نا پی بهر هکان (سووپه تی (الفلق) و (الناس)) هاتنه خوار جا که نه وان هاتنه خواری نه وانی به کار هینا وازی له دووعایه کانی دیکه هینا

^{۴۲} واته: ستایش بؤ نه و خوایه ی که سه لامه تی کردووم له وه ی توی پی تا قی کردو ته وه، وه به سهر زور له دوست کراوه کانی دا هلی بژاردووم.

تن بینی ناشکرایه که نابنی نه و قسه یه به دهنگی بهر ز بکات، که بابای دهرده دارو به لدار گوی لی بی و پی نی نیکه ران بیت، چونکه نه وه چه رانه و گوناچه.

و- له کاتی پروودانی شتیکی ناخوښدا که تازه له دهست چوو:

* (عن أبي هريرة رضي الله عنه قال قال النبي ﷺ : المؤمنُ القويُّ خيرٌ وأحبُّ إلى الله من المؤمنِ الضعيفِ وفي كلِّ خيرٍ، إحصِ على ما ينفَعُكَ وآسِئِنَ باللهِ ولا تَعْجزْ، وإنَّ أصابَكَ شيءٌ فلا تَقُلْ: لوَ أَنِّي فعلْتُ كذا لكانَ كذا وكذا ولكن قُلْ: قدر الله وما شاءَ فعلَ، فإن لو تَفَتَّحَ عملُ الشيطانِ) رواه احمد ومسلم وابن ماجة.

واته: پرواداری به هیږ چاکتره و له لای خواش خوښه ویست تره له پرواداری بی هیږ، هردووک لاشیان خیردارن، جا شتیګ که سوودت پی دهګه یه نن له سهری سووربه و پشت به خوا ببهسته و دهسته پاچه مبه، وه نهګر شتیګت تووش بوو مه لئ: نهګر وام کردبایه وار واده بوو به لکو بلئ: خوا وای بریار دابوو وه هرچی بیهوئ دیکات، چونکه (نهګر) دهرګای کرده و هی شیطان (که خوتخوته ی خراپ و دل ناره حهت که ره) دهکاته وه.

ز- له کاتی سهرسام بوون به شتیګ دا:

(بخاري) ګیږاویه ته وه که جاريګیان پیغه مبهری خوا ﷺ به (ابو هريرة) ی فرمووه، نه وه له کوئ بووی نه ی (ابو هريرة)؟! نه ویش ګوتوویه تی: نه ی پیغه مبهری خوا له کاتیک دا تووشم بووی له ش پیس بوم، جا حهزم نه کرد هه تا خوښم نه شوښم له ګه لئ دابنیشم، نه ویش فرمووی: (سُبْحَانَ اللَّهِ!) بیګومان پروادار پیس نابئ.

هه روه ها هر (بخاري) هیناویه تی که پیغه مبهری خوا ﷺ لهو حاله ته دا فرموویه تی: (اللَّهُ أَكْبَرُ).

ح- له کاتی خوښی و ناخوښی دا:

پیغه مبهری خوا ﷺ که حاله تیګی دلخوښګری بو دهاته پیښ دهیفرموو: (الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي بِنِعْمَتِهِ تَتِمُّ الصَّالِحَاتُ)

واته: ستایش بوئو خوایه ی که به هوئ چاکه ی وی یه وه کرده وه و شته چاکه کان ته و او دهن و پیک دین، به لام نهګر حاله تیګی ناخوښ و ناپه سندی بو پیدابووبایه دهیفرموو: (الْحَمْدُ لِلَّهِ عَلَى كُلِّ حَالٍ). (ابن السني والحاكم) ګیږاویانه ته وه و (الباني) یش به (صحيح) ی داناوه.^{۴۴}

^{۴۴} بروانه: (حُصِنَ الْمُسْلِمُ مِنْ أَذْكَارِ الْكِتَابِ وَالسُّنَّةِ) ص ۱۲۰.

ط- له کاتیڅ دا یه کیڅ پیټ بلی له بهر خوا خوښم دهوئی:

له وکاته دا وا په سنده بلی: (أَحَبَّكَ اللَّهُ الَّذِي أَحْبَبْتَنِي لَهُ) رواه ابوداود باسناد صحیح.

واته: نهو خوايهی که منت له بهر وی خوښویستوه خوښی بوئی.

ی- له کاتی چاکه له گهل دا کران دا:

پیغه مبهه * فهرموویه تی: (مَنْ صُنِعَ إِلَيْهِ مَعْرُوفٌ، فَقَالَ لِفَاعِلِهِ، جزاك الله خيراً، فَقَدْ أُنْبِغَ فِي

الثناء) رواه الترمذي وصحه الالباني^{٤٥}.

واته: هرکه سیڅ چاکه یه کی له گهل بکړی و به نه نجامده رکه ی بلی: خوا به چاکه

پداشتت بداته وه، نهو زور چاک مه دخی کردوه.

ک- له کاتی سهرنج دانی خوډا له ناوینه دا:

پیغه مبهه * کاتیڅ ته ماشای ناوینه ی ده کرد دهیغه رموو: (الْحَمْدُ لِلَّهِ أَلَهُمْ كَمَا حَسَّنَتْ

خُلُقِي فَحَسَّنْ خُلُقِي) رواه ابن السني.

واته: ستایش بوی خوايه، نهی خوايه وه چوډ دیمه نت جوان کردووم رهوشتیشم

چاک بکه.

ل- له کاتی سویند خواردن دا به غیری خوا:

پیغه مبهه ری خوا * فهرموویه تی: (مَنْ حَلَفَ مِنْكُمْ فَقَالَ فِي حَلْفِهِ: وَاللَّاتِ وَالْعِزَّى فَيُقْلَلُ: لَا

إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ) متفق عليه.

واته: هرکه سیڅکتان سویندی خواردو له سوینده که ی دا گوئی: به لات و عوززا،^{٤٦} یا بلی:

جگه له خوا هیچ په رستراو نین. (واته: گوئی (لا اله الا الله) ده بیته که فاره تی).

ameer.maktab@yahoo.com

/AliBapir

/AliBapir

/MediaAmeerOffice

www.alibapir.net

^{٤٥} هه مان سهرچاوه، ص ١٠٨.

^{٤٦} دیاره سویند به هر شتیکی دیکه ش جگه له خواو سیفه ته کانی هه مان حوکمی هیهو مهرج نیه بهس ناوی لات و عوززا بیئی.

نویس: چهند زیکرکی گهوره و گرنګ

خوا پشتيوان بڼی له م خالهدا ههول ددهین نهو جوړه زیکرانه ی که بهگه وره تر و گرنګتر دانراون وه تایبه تیش نین به حالت و کاتیکی دیاری کراوه وه، بخهینه پوو: یه ک: چاکترین زیکر:

پیغه مبهه ښه فرموویه تی (... وَأَفْضَلُ الذِّكْرِ: لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ) رواه النسائي والترمذي وابن ماجه وصححه الحاكم ووافقه الذهبي، والحديث من رواية جابر بن عبد الله رضي الله عنه.

دوو: چاکترین پارانه وه:

پیغه مبهه ښه فرموویه تی: (إِنَّ أَفْضَلَ الدُّعَاءِ: الْحَمْدُ لِلَّهِ) نفس رواية الحديث السابق. زانایان گوتوویانه: ^{۴۷} مه به ست له چاکترین پارانه وه بوونی (الحمد لله) نهو یه که هر پارانه وه یه ک به ستایش و مودح و نه ای خوا ده ست پی بکات باشت گرا ده بی.

سی: چاکترین فرمایشتی پیغه مبهه ران:

پیغه مبهه ری کوتایي مان ښه فرموویه تی: (وَأَفْضَلُ مَا قُلْتُهُ أَنَا وَالنَّبِيُّونَ مِنْ قَبْلِي: لَا إِلَهَ إِلَّا وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ) رواه مالك والترمذي والبيهقي.

ههروها فرموویه تی: (مَنْ قَالَ: لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ عَشْرَ مَرَّاتٍ كَانَ كَمَنْ أَتَقَاتَى أَرْبَعَةَ أَنْفُسٍ مِنْ وَلَدِ إِسْمَاعِيلَ) متفق عليه عن أبي أيوب الأنصاري رضي الله عنه.

واته: ههركه سيك ده جاران بلای: بیجگه له خوا هیچ پرستراونین تاكه و هاو به شی نین، مولك هه ری وی یه و ستایش هه رب وی یه، وه نهو له سهر هه موو شتیك به توانایه، نهو وه كه سيك وایه که چوار که سی له نهو هی ئیسماعیل نازاد کړدین.

چوار: چوار وشه ی خوشه ویست ترین له لای خواو چاکترین قسه له دوا ی قورئان: پیغه مبهه ښه فرموویه تی: (أَحَبُّ الْكَلَامِ إِلَى اللَّهِ تَعَالَى أَرْبَعٌ لَا يَضُرُّكَ بِأَيِّهِنَّ بَدَأْتَ: سُبْحَانَ اللَّهِ، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ، وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَاللَّهُ أَكْبَرُ) رواه مسلم.

ههروها فرموویه تی: (أَفْضَلُ الْكَلَامِ بَعْدَ الْقُرْآنِ أَرْبَعٌ وَهِنَّ مِنَ الْقُرْآنِ، سُبْحَانَ اللَّهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ) رواه مسلم.

ههروها فرموویه تی: (لَأَنْ أَقُولَ: سُبْحَانَ اللَّهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ أَحَبُّ إِلَيَّ مِمَّا طَلَعَتْ عَلَيْهِ الشَّمْسُ) رواه مسلم.

واته: نهگه ر بلیم: پاک و بیگه ر د بو خواو ستایش بو خوا یه، جگه له خوا هیچ پرستراو نین و خوا گه وره تره، له لام له هه موو نهو شتانه ی خوشه ویست تره که خوریان به سهر دا مه لها توه.

^{۴۷} بېوانه: (كشف الخفا ومزيل الألباس...) للعجلوني، ج ۱ ص ۱۷۲.

پینج: زیکرک که گوناچه کان راده مالی:

پیغه مبهري ﷺ فهرموویه تی: (مَنْ قَالَ: سُبْحَانَ اللَّهِ وَبِحَمْدِهِ فِي يَوْمٍ مِائَةِ مَرَّةٍ حُطَّتْ خَطَايَاهُ وَلَوْ كَانَتْ مِثْلَ زَبَدِ الْبَحْرِ) متفق عليه عن أبي هريرة رضي الله عنه.

واته: ههركه سیك له پوژیک دا سه د جار بلئ: خوا پاک و بیگه رده و ستایش بووی، نه گهر گوناچه کانی هینده ی که فی ده ریاش بن لئی ده که ونه خوار.

شهش: دوو وشه ی له سه ر زمان سووک و له ته رازودا قورسو له لای خوا خوشه ویست:

پیغه مبهري خوا ﷺ فهرموویه تی: (كَلِمَتَانِ حَفِيفَتَانِ عَلَى اللِّسَانِ، ثَقِيلَتَانِ فِي الْمِيزَانِ، حَبِيبَتَانِ إِلَى الرَّحْمَنِ، سُبْحَانَ اللَّهِ وَبِحَمْدِهِ، سُبْحَانَ اللَّهِ الْعَظِيمِ) متفق عليه عن أبي هريرة رضي الله عنه.

حهوت: چوار وشه ی سی جار دوو باره کراوه بارته قای زیکر ی روژیکن:

(جَوْبِرِيَّة) خوالیی پازی بی که یه کیکه له دایکانی پرواداران گیراویه ته وه که پیغه مبهري ﷺ پیی فهرمووه: دوی تو چوار وشه ی سی جارن گوتن نه گهر به وه ی به دریژایی نه مرو گوتوته بکیشرین بارته قایان ده بن: (سُبْحَانَ اللَّهِ وَبِحَمْدِهِ عَدَدَ خَلْقِهِ، سُبْحَانَ اللَّهِ رِضَى نَفْسِهِ، سُبْحَانَ اللَّهِ زِنَةَ عَرْشِهِ، سُبْحَانَ اللَّهِ مِدَادَ كَلِمَاتِهِ) رواه مسلم واصحاب السنن.

واته: پاکي بو خواو ستایش بو وی به ژماره ی دروست کراوه کانی، پاکي بو خوا هه تا نه فسی پازی ده بی پاکي بو خوا به نه ندازه ی کیشی عهر شه که ی، پاکي بو خوا هینده ی ژماره ی وشه کانی؛ وه نه فهرمووده یه هه ر (مسلم) به م جوړه ش هیناویه تی: ^{۴۸} (سُبْحَانَ اللَّهِ وَبِحَمْدِهِ عَدَدَ خَلْقِهِ وَرِضَا نَفْسِهِ وَزِنَةَ عَرْشِهِ وَمِدَادَ كَلِمَاتِهِ).

هه شت: زیکرک که خه زنه یه که له خه زنه کانی به هه شت:

(عبدالله بن قیس) خوالیی پازی بی گوتوویه تی پیغه مبهري ﷺ فهرمووی: (يا عبدالله بن قيسِ ألا أدلك على كنز من كنوز الجنة؟! فقلت: بلى يا رسول الله، قال قل: لا حول ولا قوة إلا بالله) متفق عليه.

واته: نه ی عه بدوللای کوپی قه یس ئایا خه زنه یه که له خه زنه کانی به هه شت پی بلیم؟ منیش گوتم: به لئ نه ی پیغه مبهري خوا، فهرمووی: بلئ: جوولان و توانا نیه مه گهر به خوا، یان: لادان له هه له و خراپه و توانا بو خیر و چاکه نیه مه گهر به خوا.

^{۴۸} بېروانه: (الانکار) للنووي، ص ۵۱، ۵۲.

نۆ: زىكرىك كه پيغهمبەر ﷺ بۆ مشىت ومالى دەر وونى فەر موويه تى:
 پيغهمبەرى كۆتايى ﷺ فەر موويه تى: (إِنَّهُ لَيُغَانُ عَلَى قَلْبِي وَإِنِّي لَأَسْتَغْفِرُ اللَّهَ فِي الْيَوْمِ مِائَةً مَرَّةً) رواه مسلم عن الأغر المزني.

واته: دلم گەرد دەگرى هەتا پۆژانە سەد (۱۰۰) جار داواى لىبوردن لەخوا دەكەم. (ابن الاثير) گوتويه تى: ^{۹۹} (لَيُغَانُ عَلَى قَلْبِي) اى يَغْطُ وَيُعْشَى والمراد به: السَهُو، لانه كان لا يزال في مَزِيدٍ من الذكر والقربة ودوام المراقبة فاذا سَهَا عن شَيْءٍ منها في بعضِ الاوقات او نسي، عَدَّهُ ذَنْباً على نَفْسِهِ ففزع الى الاستغفار

واته: مەبەست لە (ليغان على قلبي) يانى دادەگيرى و دادەپوشرى و مەبەست پى: بى ئاگابوونە، چونكە ئەو بەردەوام لەزىدەكردن دا بوو لەيادى خوا و نيزىك بوونە وەو چاودىرى كردنى خوا، جا ئەگەر لەهەندىكى بى ئاگابووبى لەهەندىك حالان دا يان لەبىرى چووبى، ئەو بەگوناحى داناو و بۆ خۆى وەپەناى بردۆتەبەر داواى لىبوردن كردن لەخوا. هەر وەها پيغهمبەر ﷺ فەر موويه تى: (مَنْ قَالَ: أَسْتَغْفِرُ اللَّهَ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا الْحَيُّ الْقَيُّومُ وَأَتُوبُ إِلَيْهِ، غُفِرَ اللَّهُ لَهُ وَ إِنْ كَانَ فَرَّ مِنَ الرَّخْفِ) رواه ابوداود و الترمذي والحاكم وصححه ووافقه الذهبي وصححه الابناني، واته: هەرکەسىك بلى: داواى لىبوردن لەو خوايە دەكەم كه جگە لەوى هيچ پەرستراونىن، زىندوو و مشوورگيرەو بۆلاى وى دەگەريمه وە، ئەگەر لەكاتى هيرش هينانى دۆرمنيش دا پاى كردييت خوالى دەبوورى.

كۆتايى ئەم بېرگەى نۆيه مەش كه بېرگەى كۆتايى خالى نۆيه مە، بەم فەر موودهيه دىنين كه پيغهمبەرى پيشه و امان گەورە ترين جوړى داواى لىبوردن لەخوا كردن (سيد الاستغفار) مان فير دەكات: فەر موويه تى: (سَيِّدُ الْأَسْتَغْفَارِ أَنْ يَقُولَ الْعَبْدُ: اَللّهُمَّ اَنْتَ رَبِّي لَا إِلَهَ إِلَّا اَنْتَ خَلَقْتَنِي وَأَنَا عَبْدُكَ، وَأَنَا عَلَى عَهْدِكَ وَوَعْدِكَ مَا أَسْتَطِيعُ، أَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ مَا صَنَعْتَ، أَبُوءُ لَكَ بِنِعْمَتِكَ عَلَيَّ، وَأَبُوءُ بِذَنْبِي، فَاعْفُرْ لِي، أَنَّهُ لَا يَغْفِرُ الذُّنُوبَ إِلَّا أَنْتَ) رواه البخاري و احمد والنسائي و الترمذي.

واته: گەورەو سەر وەرى داواى لىبوردن لەخوا كردن ئەو هيه كه بەنده بلى: ئەى خوايە تۆ پەر وەردگارمى، جگە لەتۆ هيچ پەرستراونىن، دروستت كردووم و منيش بەنده تەم، وە من هەتا لەتوانام دايە هەر لەسەر پەيمان و بەلىنى تۆم، لەچنگ خراپەى ئەو كه كردوومە پەنات بۆ دىنم، دان بەچاكەى تۆدا دىنم لەسەر خۆم، وەپى لەگوناحەكانم دەنيم، جا لىم ببوورە بىگومان جگە لەتۆ هيچ كەس لەگوناحان نابوورى.^{۱۰۰}

^{۹۹} بېروانه: (جامع الاصول) ج ۴ ص ۲۸۶، له: (جسقى المسلم...) ص ۱۳۹.

^{۱۰۰} لهكتيبي: (رنگاى صالح بوون و بەرهو خواچوون) دا ئەو فەر موودهيه چاك تويزراو ته وە.

دەيەم: صەلات و سەلام ناردن بۇ پېغەمبەرى خوا ﷺ

يېڭومان صەلات و سەلام ناردن بۇ پېغەمبەر ﷺ وپراي جى بەجى كىردى بەشىك لەئەركى سەرشان بەرامبەر بەو بەندە ھەرە پاىە بەرزەي خىواي بى وىنە، جۇرئىكىشە لە جۇرە گىرنگەكانى يادى خوا كىردن، جا لەسۇنگەي ئەو ۋە كەئىمە ستايش و سوپاس بۇ خوا لەباسى نوپۇزدا بەوردى باسى ماناۋ چەمكى صەلات و سەلام و چۇنىەتى و حوكمى صەلات و سەلام ناردن بۇ پېغەمبەرمان ﷺ كىردە، لىرەدا دووبارەي ناكەينەۋەو بەھىنانەۋەي ئەم چەند دەقەي قورئان و سوننەت واز دىيىن:

يەك: خىواي بەخشەر فەرموويەتى: (ان الله وملائكته يصلون على النبي يا أيها الذين آمنوا صلوا عليه وسلموا تسليماً)

ۋاتە: خواۋ فرىشتەكانى صەلەۋات لەسەر پېغەمبەر دەدەن، ئەي ئەۋانەي پىرواتان ھىناۋە صەلەۋاتى لەسەر بدەن و سەلامى بۇ بىئىن.

دوۋ: پېغەمبەرىش ﷺ فەرموويەتى: (مَنْ صَلَّى عَلَيَّ صَلَاةً صَلَّى اللَّهُ بِهَا عَلَيْهِ عَشْرًا) رواه مسلم،

ۋاتە: ھەركەسىك يەك صەلاتم لى بدات، خوا بەو صەلاتە دە صەلەۋاتى لى دەدات.

جا بالىرەدا سەرنج بدەين!

خىواي پەرۋەردگار فەرموويەتى:

(يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اذْكُرُوا اللَّهَ ذِكْرًا كَثِيرًا، وَسَبِّحُوهُ بُكْرَةً وَأَصِيلًا، هُوَ الَّذِي يُصَلِّي عَلَيْكُمْ وَمَلَائِكَتُهُ لِيُخْرِجَكُم مِّنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ وَكَانَ بِالْمُؤْمِنِينَ رَحِيمًا) الاحزاب: ۴۱-۴۳،

ۋاتە: ئەي ئەۋانەي پىرواتان ھىناۋە بە ياد كىردىكى زۇر يادى خوا بكەن. ۋە بەيانىان و ئىۋاران بەپاكى بگىرن، ئەو كەسەي كە خۇي و فرىشتەكانى صەلەۋاتقان بۇ دەئىن تاكو لەتارىكىيەكان قوتارتان بكان بەرەو پووناكى، ۋە خوا بە بەزەيىيە دەربارەي پىرواداران.

ۋەك دەبىنن خىواي بەخشەر پاى دەگەينەئى كەخۇي و فرىشتەكانى صەلەۋاتقان لى دەدەن بۇئەۋەي لەتارىكىيەكان بىيىنەدەرۋ بچىنە ئىۋ پووناكىيەۋە! كەۋاتە ھەركەسىك خىواي بەبەزەيى صەلەۋاتى لى بدات لەتارىكىيەۋە بەرەو پووناكى دەچى، ئىنجا پېغەمبەرىش ﷺ فەرموويەتى كە ھەركەسىك صەلەۋات لەپېغەمبەر ﷺ بدات خىواي پەرۋەردگار دەقات صەلەۋاتى لى دەدات، كەۋاتە: صەلات و سەلامى ئىمە بۇ پېغەمبەرى خوا ﷺ دەبىتە مايەي دابارىنى پەحمەت و بەخشىشى خوا بۇ سەرمان و قوتاربوونمان لە ھەموو جۇرە تارىكىيەكان و گەيشتنمان بەپووناكى ھەمەلايەنە.

شایانی باسیشه که خوای کار به جی و به خشهر بهرله وهی پای بگه یه نئ که خوی و فریشته کانی سه له واتمان لی دده دن فره مانی پی کردوین که زور یادی بکین و به یانیان و ئیواران به پاکی بگرین، نه مهش نه وهی لی ده فامریته وه که له نه جانی زور یادی خوا کردن دا ئینسانی مسولمان شایسته یی نه وه پهیدا ده کات که خوا سه له واتی بنی ریته سه،
که واته:

یه که م: به ده قی قورئان زور یادی خوا کردن و به پاکگرتنی زه مینه ساز که ری سه له واتی خوا و فریشته کانی ته تی بو پرواداران.

دو وه م: وه به ده قی سوننه تیش سه له وات دانمان له سه ر پیغه مبه ر ﷺ هو ی سه له واتی ده چندانه ی خوی به بومان، وه سه له واتی خواش به ره مه که ی له تاریکی یه کان قوتار بوون و به پروناکی شاد بوونه.

که واته: با بزانی بچی پیغه مبه ری پیشه و امان ﷺ هیئده جه ختی له سه ر نه وه کرد وه که ئیمه ی ئوممه تی سه لات و سه لامی بو بنی رین! بیگومان له بهر خیر و قازانچ و بهر ژوه ندی خومانی بو وه، پروحم فیدای یه کی که له سوننه ت و فره مایشته کانی بیت، به لی پیغه مبه ری خوا ﷺ که ده زانی ئیمه ی مسولمان و شوین که وتووی به هو ی سه لات و سه لام بو ناردنی یه وه شایسته ی سه لاتی خوی بی وینه و فریشته بی هله و په له کانی ده بین و، له ئاکامی نه وهش دا به ره و پو شنای ده چین و له تاریکی یه کان قوتار ده بین، ئاوا به جه خت کردن و هاندانه وه فره مانی پی کردوین که سه لات و سه لامی زوری بو له خوی به به زه یی و به خشهر بخوا زین، وه که له م چهنده فره مووده یه ی دیکهش دا به راشکاوی دهر ده که وی:

سی: ۱- (أُولَى النَّاسِ بِیَوْمِ الْقِيَامَةِ أَكْثَرُهُمْ عَلِيَّ صَلَاةً) رواه الترمذی عن ابن مسعود رضي الله عنه وحسنه.

واته: کی زیاتر سه له واتم لی بدات نه و که سه له پوژی دوا یی له هه موو که س لیم نیزیکتر ده بی.

ب- (الْبَخِيلُ مَنْ ذُكِرَتْ عِنْدَهُ فَلَمْ يُصَلِّ عَلَيَّ) رواه الترمذی عن علي رضي الله عنه وقال: حسن صحيح وصححه الالباني،

واته: نه و که سه ر ژده که منی له لای باس ده کریم به لام سه له واتم له سه ر نادات.

ج- (لَا تَجْعَلُوا قَبْرِي عَيْدًا وَصَلُّوا عَلَيَّ فَإِنْ صَلَاتَكُمْ تَبْلُغْنِي حَيْثُ كُنْتُمْ) رواه (ابوداود عن ابي هريرة باسناد صحيح، واته: سه ر گو په که م وه که پوژی جه ژن قه له بالغ مه که ن، به لام سه له واتم لی بدن چونکه له هه ر شوینیک بن سه لات ته کانتانم پی ده گات.

۴- چۆن زیكری خوا بكهین؟!

به سهرنج دانی دهقهکانی قورئان و سونته بۆمان دهردهكهوی كه زیكری خواکردن وهك چۆن بازنه مهیدانهكه یه كجار بهرین و فراوانه وه موو پووبهرو پانتایی ژيانی ئینسان دادهگرئ، خوی کاربهجئ شیوانو چۆنیهتی زۆرو جواروجوړیشی بۆ داناون، بۆنهوهی بتوانئ لههه موو حالهکانی دا یادی خوا بکات، وهك له وهسفی پیغه مبهردا ﷺ هاتوه: (كان يذكر الله على كل أحيانه) رواه مسلم عن عائشة رضي الله عنها.

جا ئیستا با رامیینین:

یهكهه: بیگومان ئینسان له پرووی قیافهی جهستهیی یوه لههیچ کاتیك دا لهسی

شیوه بهدەر نیه:

ameer.maktab@yahoo.com

/AliBapir

/AliBapir

/MediaAmeerOffice

www.alibapir.net

ا- راپوهستان (قیام).

ب- دانیشتن (قعود).

ج- راکشان و پالکوتن.

جا خوی کاربهجئ فهرمانی کردوه كه لههه سیک حالهتهکان دا یادی بکهین، وهك فهرموویهتی: (فَإِذَا قُضِيَتِ الصَّلَاةُ فَادْكُرُوا اللَّهَ قِيَامًا وَقُعُودًا وَعَلَىٰ جُنُوبِكُمْ) النساء: ۱۰۳، واته: جا نهگهر نویتان تهواوکرد یادی خوا بکهن به پیوهو بهدانیشتنهوهو لهسهر تهنیشت تان.

وهك خوی زاناو توانا پای گه یاندوه كه بهوجوره زیكری خواکردن پیشهیی بهنده ژیر وتیگه یشتووهکانی خوایه: (إِنَّ فِي خَلْقِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاخْتِلَافِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ لَآيَاتٍ لِّأُولِي الْأَلْبَابِ، الَّذِينَ يَذْكُرُونَ اللَّهَ قِيَامًا وَقُعُودًا وَعَلَىٰ جُنُوبِهِمْ) آل عمران: ۱۹۰-۱۹۱، كه پیشتریش هیئامانه.

دووهم: وه له پرووی دهرخستن و دهرنهخستنوه ئینسان دوو حالهتی هین:

ا- به ئاشکرا یادی خوا کردن (ذکر الله علانية).

ب- به په نهانی یادکردنی (ذکره سراً).

وه بیگومان لهو پوهوه حالهتیکی دیکه سییه می نیه، جا خوی بهرزو مهن ههر دوو حالهتی په نهان و ئاشکرای دیاری کردون وهك لهم فهرمووده قودسییه دا ده بینرئ: (عن أبي هريرة رضي الله عنه قال: قال رسول الله ﷺ: يقول الله تبارك وتعالى: أنا عند ظن عبدي بي، وأنا معه إذا ذكرني، فإن ذكرني في نفسه ذكرته في نفسي، وإن ذكرني في ملأٍ ذكرته في ملأٍ خير منهم..) رواه احمد والبخاري ومسلم والترمذي وابن ماجه.

www.alibapir.net

واته: خوای به پیت و پیژ و بهرز ده فهرموئ: من به پی ئی بۆچوونی بهنده کهمم
له باره مه وه، وه من ههر له گه لمی هه تا یادم بکات، جا ئه گهر له دلی خوئی دا (به په نهانی)
یادم بکات منیش له بهر خو مه وه یادی ده کهم، وه ئه گهر له نیو کۆمه لیک دا (به ئاشکرا) یادم
بکات منیش له نیو کۆمه لیک بایشت له وهی وی یادی ده کهم...

سێ یه م: وه لهروی ده نگه وه ئینسان له سێ حالان به لاوله نیه:

ا- دهنگ بهرز کردنه وه (رفع الصوت).

ب- دهنگ کپ کردن و نزم کردن (خفض الصوت).

ج- میانجی (وسط).

جا له و باره شه وه خوای پهروه ردگار و پیغه مبهری سهروه ^۱ فهرمانیان پی کردوین و
پێروونیان کردوین که به ههرسیک جوئی دهنگ یادی خوا بکهین، جا ئیمه سهره تا
باسی جوئی دووهم و سێ یه م ده کهین و دوا ییش باسی جوئی یه کهم (دهنگ بهرز کردنه وه)
ده کهین، چونکه تۆزیک مشت و مپی له سه ره هیه:

ا- یاد کردنی خوا به دهنگی نزم:

خوای پهروه ردگار فهرموویه تی: (وَادْكُرْ رَبَّكَ فِي نَفْسِكَ تَضَرُّعًا وَخِيفَةً وَدُونَ الْجَهْرِ مِنَ
الْقَوْلِ) الاعراف: ۲۰۵، واته: وه له بهر خو ته وه و به لاله وه و گهر دن که چی و ترسو بیمه وه
به بی دهنگ بهرز کردنه وه یادی پهروه ردگار بکه...

ههروه ها فهرموویه تی: (ادْعُوا رَبَّكُمْ تَضَرُّعًا وَخِيفَةً إِنَّهُ لَا يَجِبُ الْمُعْتَدِينَ) الاعراف: ۵۵، واته:
به کپووزانه وه و گهر دن که چی و به په نهانی له پهروه ردگار تان بپارینه وه، بیگومان نه و له پی
لاده رانی خو ش ناوین.

ب- یاد کردنی خوا به دهنگی نه بهرز نه نزم (میانجی):

خوای پهروه ردگار له و باره وه فهرموویه تی: (قُلْ ادْعُوا اللَّهَ أَوْ ادْعُوا الرَّحْمَانَ أَيًّا مَا تَدْعُوا فَلَهُ
الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى وَلَا تَجْهَرُوا بِصَلَاتِكُمْ وَلَا تَخَافُوهَا وَابْتَغِ بَيْنَ ذَلِكَ سَبِيلًا) الاسراء: ۱۱۰، واته: بلی
له خوا یان له په حمان بپارینه وه، به ههر ناویک بانگی بکه ن، خاوه نی ناوه هه ره چاکه کانه،
وه پارانه وه که ت نه به دهنگی بهرز نه به کپی مه که و له نیوانیان دا رپییه ک بدۆزه وه.

ئاشکرا شه که مه به ست له (بِصَلَاتِكَ) لیره دا پارانه وه (دعاء) یه چونکه هه م له نه سل دا
(صلاة) به مانای پارانه وه یه و^۱ هه م سیاقی ئایه ته که ش هه ره وه ی لی و هه ده گیرئ.^۲

^۱ بهروانه پیناسه ی نوێژ (صلاة) له باسی نوێژ بهر یاکردن ۱۰.

ج- یادکردنی خوا به دهنگی بهرز

هه ندیک کهس پییان وایه که زیکرکردن به دهنگی بهرز دروست نیه و بیدعه ته به لام له راستی دا وانیه، وه که له دهقه کانی سوننهت دا دهرده که وی پیغه مبهری خوا ❸ به ههرسیک شیوه کانی دهنگ (نزم، میانجی، بهرز) زیکرو پارانه وهی کردوه، نه مهش چهند به لگه یه که له وباره وه:

أ- وهک پیشتر باسمان کرد قورئان خویندن جوړیکه له جوړه کانی زیکرو گه وره ترین جوړیشیه تی، دهجا ئاشکراشه که قورئان خویندن به هه موو شیوه دهنگه کان دروسته (نووی) له وباره وه گوتوو یه تی: ^{۹۲} (جاءت آثار بفضيلة رفع الصوت بالقرآن، وأثار بفضيلة الأسرار، قال العلماء، والجمع بينهما أن الأسرار أبعد من الرياء فهو أفضل في حق من يخاف ذلك، فإن لم يخف الرياء فالجهر أفضل بشرط أن لا يؤذي غيره من مصل أو نائم أو غيرهما...) واته: چهند شوینه واریک هاتوون که دهنگ بهرزکردنه وه به قورئان به چاکتر دانه نین و، هه ندیکیشیان دهنگ نزم کردنه وه به باشتر دانه نین، زانایان گوتوو یانه: نه وه دهقانه به وه کوډه کرینه وه که بگوتری: که سیک له ریابازی بترسی دهنگ نزم کردنه وهی بو چاکتره، به لام که سیک نه و ترسه ی نه بی دهنگ بهرزکردنه وهی بو چاکتره به مهرجیک ئازاری غهیری خوی نه دات له نویژکه رو خه وتوو و هی دیکهش..

ب- هه موو نه و جوړه زیکرو پارانه وانه ی که له پیغه مبهره وه ❸ گپراونه وه دیاره هه ندیک جارن دهنگی پییان بهرزکردنه وه نه گهرنا خه لک گوی بیستیان نه ده بوون و لئی نه ده گپراونه وه.

ج- (عبدالله بن عباس) خوالینیان پازی بی نه م دهقه ی دهرباره ی پارانه وهی پیغه مبهر ❸ له جهنگی به دردا گپراوه ته وه:

(قال النبي ﷺ وهو في قبته: أَللَّهُمَّ إِنِّي أُنْشِدُكَ عَهْدَكَ وَوَعْدَكَ، أَللَّهُمَّ إِن شَيْءَ لَمْ تُعَبِّدْ بَعْدَ الْيَوْمِ، فَأَخَذَ أَبُو بَكْرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ بِيَدِ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ، فَقَالَ: حَسْبُكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ، فَقَدْ أَلْحَحْتَ عَلَيَّ رَبِّكَ...) متفق عليه وهذا لفظ البخاري، وفي لفظ مسلم: (إِسْتَقْبَلَ نَبِيُّ اللَّهِ ﷺ الْقِبْلَةَ ثُمَّ مَدَّ يَدَيْهِ فَجَعَلَ يَهْتَفُ بِرَبِّهِ يَقُولُ: أَللَّهُمَّ أَنْجِرْ أَلِيَّ مَا وَعَدْتَنِي...)

www.alibapir.net

^{۹۲} (عائشة) ش گوتوو یه تی: نه و نایه ته له باره ی پارانه وه هاتوه، وهک (بخاري و مسلم) گپراو یانه ته وه بپروانه: (الأنكار) للنووي، ص ۴۰، ط ۱۹۸۳، دار الفكر.

^{۹۳} بپروانه: (الأنكار) ص ۳۱۱، ط ۱، ۱۹۸۳، تحقيق: احمد رابت حمدش.

واته: پیغه مبهري ښه کاتیک دا که له چادره څخه دا بو هر مووی: ئه ی خوايه من په يمان و به لینه که تت لی دا واده کم، ئه ی خوايه نه گهر بته وئ (نهم کومه له مسولمانه بغه وتینی) له نه مړو به دواوه ناپه رستری، ئنجا نه بو به کر خوا لینی بازی بڼ دهستی پیغه مبهري خواي گرت و گوتی: ئه ی پیغه مبهري خوا ښه سته چونکه زور داکوکیت له پهره ردگارت کرد، نه مه پړوايه تی (بخاري) یه.

وه له پړوايه تی (مسلم) دا: پیغه مبهري خوا ښه پوی کرده قبیله پاشان ده سته کانی (بهره و ئاسمان) دريژکردن و به دهنگی بهر ز هاواری ده کرده پهره ردگاری و دهیغه رموو: ئه ی خوايه نه وه ی به لینه پی داوم بوم جی به جی بکه. (نووي) گوتوويه تی: ^{۵۴} (قُلْتُ يَهْتَفُ: بفتح اوله و كَسْر ثَالِثِه وَمَعْنَاهُ: يَرْفَعُ صَوْتَهُ بِالِدَعَاءِ) واته: گوتم: (يَهْتَفُ) به سهری پیتی یه که می و ژیری پیتی سیییه می یه تی، وه مانا که شی: دهنگی به پاپانه وه بهر ز ده کرده وه.

۵- له زیکی دواي نويزه کان دا نهم هر موو ده يمان هینا و ته وه: * (عن عبدالله بن الزبير رضي الله عنهما أن رسول الله ﷺ كان يُهْلَلُ دُبُرَ كُلِّ صَلَاةٍ حِينَ يُسَلِّمُ بِهَؤُلَاءِ الْكَلِمَاتِ: لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ، وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ، لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ، وَلَا نَعْبُدُ إِلَّا إِيَّاهُ، لَهُ النِّعْمَةُ وَلَهُ الْفَضْلُ وَلَهُ الثَّنَاءُ الْحَسَنُ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ) رواه مسلم والنسائي وابوداود واحمد. که له شوینی ناوبراودا مانا مان کردوه. جا وشه ی (يُهْلَلُ) یانی: دهنگی هه لده هینا و بهرزی ده کرده وه.

۶- وه (بخاري و مسلم) له (ابن عباس) وه گپړاویانه ته وه که گوتوويه تی: (ما كُنَّا نَعْرِفُ انْقِضَاءَ صَلَاةِ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ إِلَّا بِالتَّكْبِيرِ) ^{۵۵} واته: به س به هو ی (الله اکبر) کردنه وه به ته و او بوونی نويزی پیغه مبهري خوامان ښه دزانی.

۷- هه روه ها (ابو معبد) گپړاویانه ته وه که (ابن عباس) خوالیان بازی بڼ هه والی پی داوه که دهنگ بهر ز کردنه وه به زیکرکردن له کاتیک دا که خه لک له سهرده می پیغه مبهردا ښه له نويزی فهرز ده بوونه وه باو بووه، وه (ابن عباس) گوتوويه تی: به هو ی نه و زیکره وه ده مزانی که نويزیان ته و او کرده، وه (بخاري و مسلم) گپړاویانه ته وه. ^{۵۶}

^{۵۴} هه مان سه رچاوه ی پی شوو.

^{۵۵} به لام له لای (بخاري) وشه ی (كُنْتُ) یه له جیاتی (کنا) بړوانه: (الأنکار) ص ۱۳۰.

^{۵۶} که نه مه ده که یه تی: (عن ابن عباس رضي الله عنهما: أن رفع الصوت بالذكر حين ينصرف الناس من المكتوبة كان على عهد رسول الله ﷺ وقال ابن عباس: كنت أعلم إذا انصرفوا بذلك إذا سمعته) بړوانه: (الأنکار) ص ۱۳۰.

ز- (بخاری) له (جابر بن عبدالله) ی گپړاوه ته وه خوالین پازی بڼه که گوتوویه تی: (کُنَا إِذَا
صَعَدْنَا كِبْرًا وَإِذَا نَزَلْنَا سَبَّحْنَا) وهك پیشتیش هیناومانه.

هر وده ها هه مان قسه (ابوداود) له (ابن عمر) یشی گپړاوه ته وه خوالین پازی بڼه، ئیستاش
با سهرنجیکی قسه ی نه وانه بدهین که پییان وایه دروست نیه که دهنګ به زیګرو
پارانه وه بهر ز بکړیته وه:

نه وده ی سهرنجی قسه کانی نه و جوړه که سانه م داوه ته نیا، نه م سئ به لګه یه م بینون
که بؤ پشستگیری پایه که یان ده یان هیڼه وه:

یهک: خوای په روه ردگار فهرموویه تی: (ادْعُوا رَبَّكُمْ تَضَرُّعًا وَخُفْيَةً إِنَّهُ لَا يُحِبُّ
الْمُعْتَدِينَ) الاعراف: ۵۵، جا نه وانه ده لئین: مه به ست له (اعتداء) که له پسته ی: (انه لایحب
المعتدين) دا ناماژه پی کراوه: دهنګ بهر زکردنه وه یه!
به لام:

یه که م: هیچ به لګه یه گ له و باره وه نیه و تویره و انیش گوتوویانه مه به ست بی نه ده بی
نواندنه له گهل خوادا، وهك داوای شتی مه حال، یان تووک و نزی خراب.

دووم: نه گهر گریمان مه به ست له (اعتداء) دهنګ بهر زکردنه وه ش بیټ، مادام
له فهرمووده ی پاست (صحیح) دا پیمان گه یشته وه که جاری و ابووه پیغه مبه ر ۞ به دهنګی
به رزیش پاراوه ته وه، ناچارین بلئین: مه به ست لیږه دا زیاده پویي کردنه له دهنګ هه لئینان
دا، یان مه به ست له حاله تی پارانه وه یه به ته نیا، هر چه نده نه م حاله ته ش دیسان هه لاواردن
(استثناء) ی تیډایه چونکه له جهنګی به دردا پیغه مبه ر ۞ ته نیا خو ی پاراوه ته وه.

دوو: هر وده ها خوای به خشر فهرموویه تی: (وَإِذْ كُنْزُ رَبِّكَ فِي نَفْسِكَ تَضَرُّعًا وَخُفْيَةً وَدُونَ
الْجَهْرِ مِنَ الْقَوْلِ...) الاعراف: ۲۰۵، به لام له وه لامی نه م به لګه یه شیان دا ده لئین: مادام له ده قه
پاست و راشکاوه کانی سوننه ت دا هاتوه که پیغه مبه ر ۞ به دهنګی بهر ز زیګرو دووعای
کردوه، وهك دوا ی نویژه فهرز هکان و گهر مه ی جهنګ و سهرکه وتن به بهر زایی یان داو
شورپوونه وه به نشیوان دا، ناچارین بلئین: دیاره مه به ست له و یادکردن (ذکر) ه که له م
ثایه ته دا هاتوه جوړه یادکردن یکی تایبه تی یه وهك نه وه ی مروف له بهر خو یه وه و به ته نیا
زیګری خوا بکات.

سَيِّ: به لځه يه کي دیکه شيان هم فرموده يه که (ابو موسى الأشعري) ده گيږي ته وه ده لئ: جاري کيان ئيمه له گه ل پيغه مبه ر ﷺ بووين جا کاتيک (له هه ورازيک) سه ر ده که وتين و به سه ر نشيويک دا ده مان پرواني: (لا اله الا الله) و (الله اکبر) مان ده کردو دهنگمان به زر ده بووه، پيغه مبه ريش ﷺ فرمووي: (يا ايها الناس اُزيعوا على انفسكم فانكم لاتدعون اَصمَّ ولا غائباً، إنه معكم سَمِعٌ قَرِيبٌ) متفق عليه، واته: نهی خه لکان په حم به خوتان بکن! چونکه ئيوه نه بانگي زاتيکي که په ده کن نه ناديرو دوور، بيگومان خوا له گه لتانه و بيسه رو نيزيکه.

به لام ليږه ش ديسان وهک (نووي) يش گوتوويه تي: ^{٥٧} مه به ست موله قی دهنگ به زر کردنه وه نيه، به لکو مه به ست زياده پويي (مبالغة) تيدا کردنيه تي، چونکه، ناگونجي فرمايشته کاني پيغه مبه ر ﷺ دژايه تي (تناقض) و ناکوکی يان له نيوان دا هه بيست و هه ر جاريک شتي وا بينرا، نه وه به هو ي سه رکيل (سَطحي) پوانين و وردنه بوونه وه و قول نه بوونه وه و يه و به هو ي نه وه و يه که هه رکام له ده که کان له شوي تي سروشتي و پر پيستي خويان دا پونه نراون، چونکه هه م له قورثان و هه م له سوننه تيش دا جاري وايه چهند ده قتيکي جيا جيا هه ن ده رباري مه سه له يه که به پواله ت دژو پيچه وانه ي يه کن، به لام له راستي دا و نيه و هه رکام يکيان بو حالت و پويکي جيا يه و، سه رجه ميان به سه ر حالت و لايه نه جيا وازه کاني نه و مه سه له يه دا دابه ش ده بن.

چواړه م: وه له پروي ته نيایي و تيکه لئ يه وه مرؤف دوو حاله تي هه ن:

أ-ته نيایي (انفراد)

ب-تيکه لئ و کو مه ل بوون (الاختلاط والاجتماع).

جا له هه ردووک حاله تي ته نيایي و کو مه ل بوونيش دا ديسان مسولمان فرمائي پي کراوه که زيکري خوي بي وينه بکات، جاري بو حاله تي ته نيایي نه وه بيگومان حاله تي نه سلئ و ناسايي زيکري خوا کردنه و پيويست به لځه ي له سه ر هينانه وه ناکات. به لځه ي په و ابوون بگره سوننه ت و په سه نديووني زيکري به کو مه ليش يه کجار زورن، بو وينه:

* (عن أبي هريرة رضي الله عنه قال: قال رسول الله ﷺ: إِنَّ لَّهِ مَلَائِكَةً فُضِّلَ عَنْ كِتَابِ النَّاسِ، يَطُوفُونَ فِي الطَّرِيقِ يَلْتَمِسُونَ أَهْلَ الذِّكْرِ، فَإِذَا وَجَدُوا قَوْمًا يَذْكُرُونَ اللَّهَ تَعَالَى، تَدَاوَا: هَلُمُوا إِلَى حَاجَتِكُمْ، قَالَ: فَيُخَفِّوْنَهُمْ بِأَجْنَحَتِهِمْ إِلَى السَّمَاءِ الدُّنْيَا ..) رواه البخاري وهذا لفظه، ومسلم دون جملة (عن كتاب الناس) والترمذي واحمد.

^{٥٧} بېروانه: (الانكار) ص ٣٣٠، ٣٣١، ط ١ دار الفكر، ١٩٨٣، تحقيق: (احمد راتب حموش).

واته: خوا چهند فریشته یه کی هه ن که له نووسینی کرده وه کانی خه لکی زیډه ن، جا به پڼو بانان دا ده گه پڼ له نه هلی زیکر ده گه پڼ، جا هر کات کومه لیکیان دوزینه وه که یادی خوی بهر ز بکه ن، یه کسه ر بانگی یه کتر ده کهن، وهرن بوئه وهی لئی ده گه پان فهرمووی: جا به باله کانیان ده وریان ده دن هه تا سنووری ناسمانی یه که م.

* (ابو سعید الخدری) خوالی پازی بن گپراویه ته وه که روژیکیان مو عاویه به لای باز نه یه ک (له نه هلی زیکر) له مزگه وت دا په دبوو، گوتی: بوچی دانیشتوون؟! گوتیان: دانیشتووین یادی خوی بهر ز ده کهن، گوتی: تووخوا بهس بوئه وه دانیشتوون؟! گوتیان به خوا بهس بوئه وه دانیشتووین، گوتی: ئاگادارین من له بهرئه وه سویندم نه دان که متمانه تان پی نه که م، هیچ که سیکیش له و پله یه ی من دا بو نیزیکی له پیغه مبه ره وه ۞ له من که متر فهرمووده ی لئ نه گپراونه وه، وه پیغه مبه ری خوا ۞ جاریک به لای کوړیک له هاوه لانی دا رابرد، فهرمووی:

(ما أَجْلَسْكُمْ؟ قَالُوا: جَلَسْنَا نَذْكُرُ اللَّهَ تَعَالَى وَنُحْمَدُهُ عَلَى مَا هَدَانَا لِلْإِسْلَامِ وَمَنْ بَعْدَ عَلَيْنَا، قَالَ: اللَّهُ مَا أَجْلَسَكُمْ إِلَّا ذَاكَ!! قَالُوا: وَاللَّهِ مَا أَجْلَسْنَا إِلَّا ذَاكَ، قَالَ: أَمَا إِنِّي لَمْ أَسْتَخْلَفْكُمْ تَهْمَةً لَكُمْ، وَلَكِنَّهُ أَتَانِي جِبْرِيلُ فَأُخْبِرُنِي: أَنَّ اللَّهَ تَبَارَكَ وَتَعَالَى يَبْهِي بِكُمْ الْمَلَائِكَةُ) رواه مسلم والنسائي واحمد.

واته: بوچی دانیشتوون و کو بوونه ته وه؟ گوتیان: دانیشتووین یادی خوی بهر ز ده کهن و ستایش ده کهن که پړوونی کردووین بو ئیسلام و به هو ی ئه وه وه منه و چاکه ی خستوته سه رمان. فهرمووی: تووخوا بهس بوئه وه کو بوونه ته وه؟! گوتیان: به خوا بهس بوئه وه دانیشتووین، فهرمووی: بزائن له بهر بئ متمانه ییم پیتان سویندم نه دان، به لام جو برائیل هاته لام و هه والی دامی که خوی به پیت و پیرو بهر ز شانازییتان پیوه ده کات به سه ر فریشته کانه وه.

ئجا شایانی باسیشه که زیکر له هه موو ئه و حاله تانه داو به هه موو ئه و شیوازانه سئ جوړی هه ن:

ameer.maktab@yahoo.com

f /AliBapir   y /AliBapir   f /MediaAmeerOffice

www.alibapir.net

ا- به دل و به زمان.

ب- ته نیا به دل.

ج- ته نیا به زمان.

که بیگومان هه ر چاکیان یه که میانه و دوو میشیان نیوه نجی یه و، سئ یه میشیان له خوار هه موویانه وه یه، وه ک زانایان گوتوو یانه و شتیکی ئاشکر شه.^{۵۸}

^{۵۸} بېروانه: (الانکار) ص ۳۹.

كۆتايى ئەم بەندى چوارەمەش بەچەند ئەدەب و پەشتىكى بەرز دىنن كە پەسەندە
باباى خوا يادكەر چەندى لەكاتى زىكر كەندەكەى خوييان پى پرازينىتە وەو
پەچاويان بكات: ^{۵۹}

يەك: ھەرچەندە وا پەسەندە باباى زىكر كەر لەش پاك و بەدەستى ئۆيىت، بەلام جگە
لەقورئان خويندن ھەموو جۆرەكانى دىكەى زىكر ئەگەر بەئايەتى قورئاننىش بن بۇ باباى
لەش پىسنىش ھەر دروستن بەمەرچىك بەمەبەستى قورئان خويندن نەبن.

دوو: وا پەسەندە باباى خوا يادكەر لەكاتى زىكر كەندە دا ئەگەر دانىشتوو بوو پووەو
قىبلە بىت، وە لەھەموو حالان دا بەئارامى و گەردن كەچى و پىزو وىقار لەخوا گرتنەو
يادى خوا بكات.

سى: ھەر وەھا واپەسەندە كە شوينى خوا تىدا يادكەرن پاك و خاوين بىت، وە
واپەسەندە كە زارو زمانىشى پاك و بۆنخۆش بن و، ئەگەر تام و بۆنى زارى گۆرپابوو سىواك
بكات و بىشوات.

چار: ھەر وەھا شتىكى يەكجار پەسەندو باشە كە ئەوئەندەى بۆى دەكرى
بەھۇشيارى و بىدارى و بىركەندەو وەو زىكرەكانى بخوينى، چونكە بىگومان پووح و
جەوھەرى زىكر ئەو ھۇشيارى و بىدارى و ئاگا لەخۇبوون و وردبوونەو و پامانەيە، وە
لەپراستى دا زىكرىك وانەبى پىچەوانەى ناوئەكەشىەتى چونكە وەك لەپىناسەى زىكر دا
گوتمان (ذكر) پىچەوانەى (غفلة) و (نسيان) ە!!

پىنج: بەلام لەچەند حالىك يادى خوا كەرن (ذكر الله) بەزمان ئەگەر ھەپامىش نەبى
بىگومان شتىكى ناپەسەند (مكره)، وەك:

كاتى تارەت گرتن، ^{۶۰} كاتى لەگەل ھاوسەردا جووت بوون، ^{۶۱} كاتى گوى گرتن لەوتارى
دواندەر (خطيب)، كاتى ھەلسان بۇ نويزى فەرز، كاتى خەوالوويى و وەنەوزدان، بەلام
لەپىگاداو لەگەر ماودا ناپەسەند نىە.

^{۵۹} بېوانە سەرچاوەى پىشوو ص ۴۲ تا ۴۶.

^{۶۰} ديارە ئەو زىكرانەى كە بۇ كاتى تارەت گرتن و جىماع كەرن دانراون دەبى بخرىنە پىشيانەو، واتە
پىش دەست پى كەرنىانە.

شه‌ش: له‌چەند حاله‌تيك دا په‌سه‌نده زيكر بېړئ و پاشان ده‌ستی پي‌بكرېته‌وه، وه‌ك: وه‌لامدانه‌وه‌وی سه‌لام، نه‌گەر كه‌سيكي له‌لا پڙمئ و (الحمدالله) ى كرد، (يَرْحَمُكَ اللهُ) ى پي‌ده‌ليت، پاشان ده‌ست به‌زيكره‌كه‌ى ده‌كاته‌وه، هه‌روه‌ها له‌كاتى بيستنى بانگ دا وه‌لامى ده‌داته‌وه‌و دوايى ده‌ست پي‌ده‌كاته‌وه، هه‌روه‌ها له‌كاتى ديتنى ناشه‌رى (منكر)يه‌ك دا كه پيويست به‌لابردن بكات، يان چا كه (معروف)يك كه پيويست به‌چه‌سيپنران بكات، وه له‌كاتى پرسياركردنى كه‌سيك يان داواى ئاموژگارى كردنى داو... هتد.^{٦٢}

حه‌وت: زيكرى خواكردن هه‌رچه‌نده له‌ميانه‌ى نه‌نجام دانى زوږبه‌ى خواپه‌رستى‌يه‌كان و كرده‌وه باشه‌كان دا ده‌كرئ و له‌گه‌ليان تيك ناگيرئ، وه وه‌ك پيشتى باسماڻ كرد ئامانج و كاكنه‌و جه‌وه‌ه‌رى سه‌رجه‌م خواپه‌رستى‌يه‌كانه،^{٦٣} به‌لام ديسان زيكرى خواى بئ‌ويته‌و تاك و پاك به‌ديلى نه‌رك و كارو چالاكى‌يه‌كانى ديكه‌ى به‌ندايه‌تى بؤ خواكردن و مسولمانه‌تى نيه‌و، كه‌لينى نه‌وان پر ناكاته‌وه، به‌كورتى زيكرى خوا كردن زوږ گه‌وره‌و گرنگه‌ به‌لام هه‌موو شتيك نيه‌و ته‌نيا شتيكه له‌شته‌كانى ئيسلامه‌تى، وه‌ك باقى نه‌ركه‌كانى ديكه‌ى ئيسلام.

كه‌واته كه‌سانيك كه‌پييان وايه ته‌نيا به‌زيكر كردن مه‌داريان سازده‌يئ و به‌ره‌ى خويان له‌ئاوئ ده‌ردينن خراپ تيگه‌يشتون و هيچ كام له‌نه‌رك و كاره گه‌وره‌و گرنگه‌كانى ئيسلام جي‌دار (بديل) و كه‌لين پر كه‌ره‌وه‌ى شته‌كانى ديكه‌نين و هه‌ركاميان وه‌ك كه‌ره‌سه‌ى بي‌نايه‌ك ده‌بئ له‌شوئنى تايبه‌تى و شياوى خوى دا به‌كاربيت و له‌قه‌باره‌ى سروشتى خوئشى زلتر نه‌كرئ، چونكه گه‌وره‌كردنى هه‌ركام له‌نه‌رك و كاره‌كانى ديندارى هه‌تمه‌ن له‌سه‌ر حيسابى لايه‌كانى ديكه‌يه‌تى.

ئنجا به‌پاستى زوږ جي‌ى سه‌رنج و پامانه كه ده‌بينين خواى كاربه‌جئ پاش خسته‌پووى زيكرى قوول و پازو نياز و پارانه‌وه‌ى گه‌رم و به‌كولى به‌نده ژيرو عاقلمه‌نده‌كانى خوى كه داواى به‌خشان و به‌هه‌شتى به‌رينى لئ‌ده‌كه‌ن، به‌ده‌م وه‌لامدانه‌وه‌يانه‌وه سه‌رنجيان بؤنه‌وه پاده‌كيشتى كه زيكرى فيكرو پارانه‌وه‌و لالانه‌وه‌ى پووت به‌س نيه‌! يان به‌ته‌عبيريكى پاست تر:

^{٦١} هه‌مان سه‌رچاوه‌ى پيشوو.

^{٦٢} بېروانه: (الانكار) ص ٤٦، ٤٧.

^{٦٣} بؤ ويته پيغه‌مبه‌ر ﷺ فرموويه‌تى: (إِنَّمَا جُعِلَ الطَّوْفُ بِالْبَيْتِ وَبَيْنَ الصَّفَا وَالْمَرْوَةِ وَرَمِيَ الْجِمَارُ لِأَقَامَةِ ذِكْرِ اللَّهِ

تعالى) رواه ابوداود والترمذي، وقال الألبانى إسناده صحيح، بېروانه: (الوابل الصيب) ص ١٥٢.

زیکرو فیکرو پارانه وه و پارو نیازو کپروزانه وه یه که له لای خوای دادگهر شیایوی
وهرگرتن و ئیعتبار پی کردن و ریزگرتنه که:

ا- کردهوی چاک به گشتی.

ب- کۆچ کردن و ئاوارهیی و ئازار و کوشتن و کوژران به تاییه تی، به دوا و بیت!
ئیسشاش ئه وهی گوتمان با لهم چه ند ئایه تهی کۆتایی سووپه تی (آل عمران) دا به خه تی
درشت و پوون بیخوینینه وه:

(إِنَّ فِي خَلْقِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاخْتِلَافِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ لَآيَاتٍ لِّأُولِي الْأَلْبَابِ، الَّذِينَ يَذْكُرُونَ اللَّهَ قِيَامًا
وَقُعُودًا وَعَلَىٰ جُنُوبِهِمْ وَيَتَفَكَّرُونَ فِي خَلْقِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ رَبَّنَا مَا خَلَقْتَ هَذَا بَاطِلًا سُبْحَانَكَ فَقِنَا عَذَابَ
النَّارِ، رَبَّنَا إِنَّكَ مَن تُدْخِلِ النَّارَ فَقَدْ أَخْزَيْتَهُ وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنَ النَّصْرِ، رَبَّنَا إِنَّا سَمِعْنَا مُنَادِيًا يُنَادِي لِلْإِيمَانِ أَنْ
آمِنُوا بِرَبِّكُمْ فَآمَنَّا رَبَّنَا فَاغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا وَكَفِّرْ عَنَّا سَيِّئَاتِنَا وَتَوَفَّنَا مَعَ الْأَبْرَارِ، رَبَّنَا وَآتِنَا مَا وَعَدْتَنَا عَلَىٰ رُسُلِكَ وَلَا
تُخْزِنَا يَوْمَ الْقِيَامَةِ إِنَّكَ لَا تُخْلِفُ الْمِيعَادَ، فَاسْتَجَابَ لَهُمْ رَبُّهُمْ أَنِّي لَا أَضِيعُ عَمَلَ عَامِلٍ مِنْكُمْ مِنْ ذَكَرٍ أَوْ لَمْ يَدْعُنِي
فِي سُبُلِي وَآخِرُكُمْ مِنْ دِيَارِهِمْ وَأَوْدُوا فِي سَبِيلِي وَقَاتِلُوا وَقَاتِلُوا لَأَكْفِرَنَّ عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ
وَلَأُدْخِلَنَّهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ ثَوَابًا مِنْ عِنْدِ اللَّهِ وَاللَّهُ عِنْدَهُ حُسْنُ الثَّوَابِ) آل عمران: ۱۹۰-۱۹۵.

واته: بیگومان له دروست کرانی ئاسمانه کان و زهوی و جیاوازی (یان جیگۆرکه) ی
شه و پوژدا نیشانه گه لیک هه بۆ خاوهن عه قلان، ئه وانهی که به پیوه و به دانیشتنه وه و له سه ر
ته نیشتیان یادی خوا ده که ن، وه له دروست کرانی ئاسمانه کان و زهوی یه وه پاده مینن:

(ده لێن:!) پهروهردگارمان ئه مهت به هه وه نته دروست نه کردوه، پاکیی بۆ تو، جا له
ئازاری ئاگر بمانپاریزه، پهروهردگارمان تو هه رکه سی که بخریه ئاگره وه ئه وه بیگومان
زه بوونت کردوه وه هیچ پشتیوانیک بۆ سته مکاران نیه. پهروهردگارمان ئیمه دهنگی بانگ
که ریکمان بیست که بۆ ئیمان بانگی ده کرد که بپروا به پهروهردگارتان بهینن ئیمه ش
بروامان هیناوه. پهروهردگارمان له گوناچه کانمان ببوووه خراپه کانمان لێ بسپه وه و
له گه ل چاکه کاران دا بمانمرینه. پهروهردگارمان وه ئه وهی که له سه ر زمانی پیغه مبه رانت
به لێنت پێ داوین پیمان ببه خشه، وه رۆژی هه لسانه وه ریسوامان مه که بیگومان تو به لێنت
پیچه وانه نیه. جا پهروهردگاریان وه لای دانه وه که من کردهوی هیچ بکه ریک له ئیوه نی ر
بێ یان مێ که هه ندیکتان له هه ندیکتانن به زایه ناده م، جا که سانیک که کۆچیان کردوه وه
له مال و حالیان وه درنراون و له پێی من دا ئازار دراون و جهنگاون و کوژراون، بیگومان
خراپه کانیان لێ ده سپه وه و مسوگه ر ده یاخمه به باغاتی که وه که پووباریان به ژیردا ده پوون،
که پاداشته له لایه ن خوا وه، وه خوا چاکترین پاداشتی له لایه.

ئا لیره ش دا کۆتایی به م به ندی چواره مه دینین و ده چینه سه ر توێژینه وهی به ندی پینجه م و
کۆتایی (به ره مه می زی که ره کانی خوا).

۵- بهرهمی زیکرکردنی خوا

خوینهری بهرپژو خوشه ویستم! بیگومان زیکرو یادی خواکردن سوودو بهرهمی نۆرو جۆراوجۆری هەن و خستنه پرویان پیویستی به شوینیکی سهر به خو تاییهت دهکات، به لām خوا پشتیوان بی ههول ددهین که له دوو توئی ئهم بهنده چهند لاپه پهی یه دا پوخته و گوشراوی زادهو بهرهمی به پیزی زیکری خوا بخهینه پروو.

شایانی باسیشه که بیجگه له تیوه پامانم وردبوونه و هم له دهقهکانی قورئان و سوننهت بو نووسینی ئهم باسه پشت به دوو سهرچاوان ده بهستم:

یه کهم: (الوابل الصیب ورافع الکلم الطیب) ی (ابن قیم الجوزیه)، که ههفتاو سی (۷۳) سوودو که لکی زیکری خوا ی نووسیوه، به لām هم دووباره یان تیدایه و هم زۆریشیان دهگونجی بخهینه نۆو یه کتر.

دووهم: (یادی خوا: گرنگی یادی خوا له ژبانی مروّف دا) که یازده (۱۱) بهرهمی گه وره یادی خوادای تیدا خراونه پروو.^{۶۴}

جا ئیمه لهم ههوت خالهی خواره و ده که هه رکامیکیان بو بواریکی تاییهت ته رخان کراوه زیاتر له سی (۳۰) بهرهمی زیکری خواکردن ده نووسین:

یهک: له بواری په یوهندی له گه لّ خوادا جل جلاله.

دوو: له بواری په یوهندی له گه لّ پیغه مبهرو ﷺ فریشتان دا.

سی: له بواری فه رمانبهری خواو گوناح نه کردن دا.

چوار: له بواری خزمهت کردنی دلّ و عه قلّ و جهسته دا.

پینج: له بواری بهر په نگاری کردنی شه یطان و دوژمنان و پی ویرانیان دا.

شهش: له بواری براییهتی و یه کپیزی مسوئلمانان دا.

ههوت: له بواری دروست بوونی که سایه تی یه کی ساغو سه لامهت و تیرو ته واودا.

جا هه رچهنده من هه ولّ داوه که سوودو بهرهمهکانی زیکر له و ههوت بواره و سی و ئه وهنده خالّه دا بخمه پروو - به گوشراوی - ، به لām دهگونجی زۆر شتی دیکه ش له بواره وه بنووسری و گه لیک گه وهرو مرواری دیکه ی گران به ها له ده ریای ده ولّه مهن دی یادی خوا (سبحانه و تعالی) ده ربه یئیرین.

^{۶۴} نووسراوی بهنده چاپی یه کهم ۱۹۸۵.

یهک: بهرهمی یادی خوا له بواری په یوهندی له گڼل خوادا:

۱- یه که مین بهرهمی زیکری خوی په ورو دگار له بواری په یوهندی مروقی مسولمان له گڼل خوادا نه ویه که خوی به خشر به هوی یادکردنی خواوه لی پیازی ده بی و ناشکراشه که په زامه ندی خوا له هه موو شتی که ورو ترو چاکتره ته نانه ته له به هه شتی رازاوه نه پراوه ش وه که فهرموویه تی: (وَعَدَ اللَّهُ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا وَمَسَاكِنَ طَيِّبَةً فِي جَنَّاتِ عَدْنٍ وَرِضْوَانٍ مِنَ اللَّهِ أَكْبَرُ ذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ) التوبة: ۷۲،

واته: خوا به لینی به پیوانی پروادارو ثافره تانی پروادار داوه که بیان خاته چهند به هه شتی که وه که پروو باریان به ژیردا دپون تییان دا هه می شه یین، وه چهند خانوو و بهرهمی کی خوش له چهند باغی کی هه می شه یی دا، وه په زامه ندی یه که له خواوه (له وانه ی گوتران) گوره تره، نا نه ویه بردنه وه و سهر فزای مهن.

به لگه ی نه ووش که زیکری خوا مایه ی په زامه ندی خویه زون، بو وینه: (إِنَّ الْمُسْلِمِينَ وَالْمُسْلِمَاتِ وَالْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَالْقَانِتِينَ وَالْقَانِتَاتِ وَالصَّادِقِينَ وَالصَّادِقَاتِ وَالصَّابِرِينَ وَالصَّابِرَاتِ وَالْخَاشِعِينَ وَالْخَاشِعَاتِ وَالْمُتَصَدِّقِينَ وَالْمُتَصَدِّقَاتِ وَالصَّائِمِينَ وَالصَّائِمَاتِ وَالْحَافِظِينَ فُرُوجَهُمْ وَالْحَافِظَاتِ وَالذَّاكِرِينَ اللَّهَ كَثِيرًا وَالذَّاكِرَاتِ أَعَدَّ اللَّهُ لَهُمْ مَغْفِرَةً وَأَجْرًا عَظِيمًا) الاحزاب: ۳۵.

چونکه بیگومان خوا له که سانی که خوش ده بی و پاداشتی مهنیان دداته وه که لییان پازی بی.

شایانی باسیشه که خوی په ورو دگار وه چون فهرموویه تی: (ورضوان من الله اکبر) فهرموو شیه تی (وَلَذِكْرُ اللَّهِ أَكْبَرُ) العنکبوت: ۴۵،

به لی (زیکر) که له هه موو طاعه تی که ورو تره ته نانه ته له نویژ بهر پیاکړد نیش،^{۶۰} پاداشتی پر به پیستی شی په زامه ندی خویه که نه می ش له هه موو پاداشتی که ورو تره ته نانه ته به هه شتی رازاوه نه پراوه ش.

۲- گومانی تییدا نیه که هه ست کردنی مروف به وه که خوی په نهان بین هه می شه ناگاداریه تی و چاودی ری ده کات گوره ترین کاریگه ری هیه له سه ری بو پیک و راست

^{۶۰} چونکه نایه ته که ناوایه (اِنَّ مَا اَوْحٰی اِلَیْكَ مِنَ الْكِتَابِ وَاَقِمِ الصَّلَاةَ اِنَّ الصَّلَاةَ تَنْهٰی عَنِ الْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ وَلَذِكْرُ اللَّهِ اَكْبَرُ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا تَصْنَعُونَ) العنکبوت: ۴۵.

بوونی و زیاتر بهرو خواچوونی، دهجا بیگومان بهردهوام بوونی ئینسان لهسه یادی خواو لههه موو حالته جوراوجورهکان دا، ئهو ههست و نهستی چاودیڤری (مراقبه) خوا بهسه رخووه دیتنه ی تیدا پهیدا دهکات، پیغه مبه ریش ﷺ له وه لایمی جو برائیل دا که ده باره ی (الأحسان) پرسیار ی لی کردوه، فهرموویه تی: (أَنْ تَعْبُدَ اللَّهَ كَأَنَّكَ تَرَاهُ فَإِنْ لَمْ تَكُنْ تَرَاهُ فَإِنَّهُ يَرَاكَ) رواه مسلم.

۳- بهر هه میکی دیکه ی یادی خوا بریتیه له زیاده بوون و گه شه کردنی ئیمان، چونکه مسوگهر زۆر باس کردن و یادکردنی خوا ده بیته مایه ی زیاتر خوشویستن و چاکتر ناسین و پی ناسنا بوونی، چونکه یادی خوا ههر به هو ی ناوو سیفه ته بهرزو چاکه کانی یه وه ده بی، ناشکرا شه که زۆر باس و یادکردنی ناوو سیفه ته کانی خوا ی پهروه ردگاریش مایه ی زیاده بوونی خوشویستن و ناسین و په ی پی بردن و ناسنا بوونیه تی، خوا ی پهروه ردگار له و باره وه فهرموویه تی: (إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ إِذَا ذُكِرَ اللَّهُ وَجِلَتْ قُلُوبُهُمْ وَإِذَا تُلِيَتْ عَلَيْهِمْ آيَاتُهُ زَادَتْهُمْ إِيمَانًا وَعَلَىٰ رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ) الانفال: ۲، واته: بهر واداران ته نیا ئهو که سانه ن که کاتیک یادی خوا کرا دل یان پاده چله کن، وه کاتیک نایه ته کانی یان به سه ردا خویند رایه وه ئیمان یان زیاد دهکات، وه پشت به پهروه ردگاریان ده بهستن.

۴- بهر هه میکی دیکه ی یادی خوا سبحانه و تعالى ئه وه یه که ده بیته مایه ی سه لات ناردنی خواو فریشته بی هه له وه په له کانی بو بهنده خوا یاد که ره کانی، وه ک فهرموویه تی: (يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اذْكُرُوا اللَّهَ ذِكْرًا كَثِيرًا، وَسَبِّحُوهُ بُكْرَةً وَأَصِيلًا، هُوَ الَّذِي يُصَلِّي عَلَيْكُمْ وَمَلَائِكَتُهُ لِيُخْرِجَكُم مِّنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ وَكَانَ بِالْمُؤْمِنِينَ رَحِيمًا) الاحزاب: ۴۱-۴۳.

که پیشتر باس مان کردو پوونمان کرده وه که سه لات ی خواو فریشته کانی شی ده بیته هو ی قوتار بوونی ئینسان له تاریکی یه کان و گه یشتنی به پرووناکی.

۵- بهر هه میکی دیکه ی زیکر ئه وه یه که خوا ی پی وینه ش یادی ئهو که سه دهکات که یادی دهکات: (فَاذْكُرُونِي أَذْكُرْكُمْ وَاشْكُرُوا لِي وَلَا تَكْفُرُونِ) البقرة: ۱۵۲.

دیاره یادکردنی هه رکام له خواو بهنده ش له قه دهر خو یانه و جیاوازی یه که یان زۆر له وه ش گه وره تره که بل یین: نیوانیان ئاسمان و ریسمانه!

۶- وه به هو ی یادکردنی خوا وه خوا ی به دهنگه وه هاتوو ده فریای ئینسان دیت و له کاتی تهنگانه و لی قه ومان دا دهستی دهگری، پیغه مبه ر ﷺ له و باره وه فهرموویه تی: ((تَعْرِفُ إِلَى اللَّهِ فِي الرَّخَاءِ يَعْرِفُكَ فِي الشَّدَةِ) رواه احمد عن ابن عباس وهو حديث صحيح.

واته: له کاتی خوشی دا خوا بناسه ئه ویش له تهنگانه و سه غله تی دا له فریات دی.

۷- وه ههر كه سيك ئه هلى زيكر بيئت و بهراستی و ساغى يادى خوا بكات، خواى بهخشهر چاكترو زياتر له وهى پى ده بهخشى كه بهو كه سانهى ده بهخشى كه لىى ده پارينه وه، وهك خواى پهروهردگار له فرمايشتيكى قودسى دا فرموويه تى: (مَنْ شَغَلَهُ ذِكْرِي عَنْ مَسْئَلَتِي أُعْطِيَ أَفْضَلَ مَا أُعْطِيَ السَّائِلِينَ) رواه البخاري والترمذي والدارمي والبيهقي وقال الترمذي: حَسَنٌ غَرِيبٌ، وَضَعْفُ الْأَلْبَانِيِّ ٦٦.

۸- وه بهرهمىكى ديكه يادى خوا ئه وهيه كه خواى بهخشنده خاوه نه كهى له پوژى دوايى دا له كاتيك دا كه جگه له سيبهرو پهناى وى هيچ سيبهرو پهنايهكى ديكه نيه، دهخاته ژيىر سيبهرى خوويه وه پهناى دهدات، وهك پيغه مبهرى خوا ﷺ فرموويه تى: (سَبْعَةُ يُظِلُّهُمُ اللَّهُ فِي ظِلِّهِ يَوْمَ لَا ظِلَّ إِلَّا ظِلُّهُ ... وَرَجُلٌ ذَكَرَ اللَّهَ خَالِيًا فَفَاضَتْ عَيْنَاهُ) متفق عليه، واته: كهوت جوړه كهس خوا له پوژيك دا كه بيجگه له سيبهرو پهناى وى هيچ سيبهرو پهنايهكى ديكه نيه، دهيانخاته ژيىر سيبهرى خوويه وه .... وه كابرايه كه كه له شوييك دا كهسى له لا نيه يادى خوا بكات و چاوى فرميكيان پى داييت.

دوو: بهرهمى يادى خوا له بواري په يوه ندى له گهل پيغه مبهرى ﷺ و فرشته كان دا.

۱- خوشويستنى پيغه مبهرى خوا ﷺ و شويى كهوتنى له سهر هه موو مسولمانان فهريزه خواى كار بهجى كردويه تى به به لگه و نيشانهى پروا پى بوون و خوشويستنى خو، وهك فرموويه تى: (قُلْ إِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ اللَّهَ فَأَتَّبِعُونِي يُحْبِبْكُمُ اللَّهُ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ) آل عمران: ۳۱، واته: بلئ: نه گهر ئيوه خواتان خوش دهوى شويىم بكهون خواش خوشى دهويى وه له گوناخه كانتان ده بوورى وه خوا ليى بوردو به بهزهييه.

دهجا ئاشكرايه كه نه گهر ئينسان له هه موو حالته جوړا و جوړه كانى ژيان و گوزهرانى دا ئه و زيكرانه بخويى كه پيغه مبهرى خوا ﷺ فرموو ونى و ديارى كردون، ئه وه شويى پيغه مبهرى كهوتوه هه ميشهش ئه و زاته بهريزهى - پروحم فيداى ريبازه كهى بيت - له بهرچاو ده بيت و له خزمه تى دا ده بيت و، بيگومان به ئه ندازهى نيزيكيش له و خوشه ويستهى خوا، مروف له خوا نيزيك و له لاي خوشه ويست ده بى.

۲- ههروه ها له سوڼگه ي يادى خوا كردنه وه ئينسان ده بيته هاو دهم و هاو نشيني فرشته بهريزو پاكه كانى خواى پهروهردگار، وهك فرموويه تى: (إِنَّ الَّذِينَ قَالُوا رَبُّنَا اللَّهُ ثُمَّ اسْتَقَامُوا تَتَنَزَّلُ عَلَيْهِمُ الْمَلَائِكَةُ أَلَّا تَخَافُوا وَلَا تَحْزَنُوا وَأَبْشِرُوا بِالْجَنَّةِ الَّتِي كُنْتُمْ تُوعَدُونَ) فصلت: ۳۰،

٦٦ بېروانه: (الوابل الصيب) ص ۸۹، په راويى (محقق و مخرج).

واته: بیگومان نه وانهی ده لئین: پەرور دگار مان خوايه، پاشان پاره ستاو ده بن، فریشته کان دانه به زنه لایان (و پښان ده لئین:) که مه ترسنو په ژاره تان نه بئ، وه مور دده تان لئ بئ بهو به هه شته ی که به لئنتان پئ ددرا.

پیشتریش نهو فرموده یه مان هینا که باسی فریشته کان و کوړو مه جلیسه کانی زیکری تیدا بوو، به لام ته نیا پیشه کی یه که یمان هینا و ئیستا به ته واوی ده یه نین، به لام له بهر نه وهی زوره یه کسهر ته رجه مه کوردی یه ده قاور ده که کی دینین:

{پتقه مېر ۶۶} فرموده تی: خوا چهند فریشته یه کی هه که له نووسینی کرده وهی به نده کان زیادن، له پئو بانان ده گه پئ و هه وئو دوزینه وهی نه هلی زیکر ده دهن، جا کاتیک کو مة لیکیان دیتنه وه که یادی خوی بهرز بکه، بانگی یه کتر ده کهن: وهرن بوئ هوهی مه به ست تان بوو، (فرمودی:)^{۶۷} جا به باله گانیان هه تا ئاسمانی نيزک (دنیا) ده وریان ده دهن، (فرمودی:) جا پەرور دگاری بهرزیان که خویشی له وان چاکتر ده زانی لئیان ده پرسئ: نه وه به نده کان چی ده لئین؟ (فرمودی:) ده لئین: به پاکت ده گرن و به گه ورهت ده گرن و ستایشت ده کهن و پایه بهر زیت راده گه یه نن، (فرمودی:) جا ده فرمودی: ئایا میان بینوه؟ (فرمودی:) ده لئین: نه و به خوا نه یان بینوی، (فرمودی:) ده فرمودی: نه دی نه گهر دیتبایان؟ (فرمودی:) ده لئین: نه گهر دیتبایانی چاکتر به ندایه تی یان بو ده کردی و باشر ستایشان ده کردی و پایه بهر زیتیان راده گه یاند، وه زیاتر به پاکیان ده گرتی، (فرمودی:) جا ده فرمودی: ئایا چیم لئ داوا ده کهن؟! ده لئین: به هه شت لئ داوا ده کهن، (فرمودی:) ده فرمودی: جا ئایا دیتوویان؟ (فرمودی:) ده لئین: نه به خوا نه ی پەرور دگار نه یان دیوه، (فرمودی:) ده فرمودی: نه دی نه گهر دیتبایان؟ (فرمودی:) ده لئین: نه گهر دیتبایان زیاتر له سهری سوور ده بوون و چاکتر داوایان ده کردو دل پیداجوونیان بو ی گه وره تر ده بوو، (فرمودی:) ده فرمودی: نه دی له چی په نا ده گرن؟! ده لئین له ناگر، (فرمودی:) ده فرمودی: جا ئایا دیتوویان؟ (فرمودی:) ده لئین، نه به خوا نه ی پەرور دگار نه یان بینوه، (فرمودی:) ده فرمودی: نه ی نه گهر دیتبایان؟ (فرمودی:) ده لئین: نه گهر دیتبایان چاکتر رایان ده کرد لئ و زیاتر لئ ده ترسان، (فرمودی:) ده فرمودی: ده جا ئوه به شاید ده گرم که نه وه من لئیان خوش بووم، (فرمودی:) جا یه کیک له فریشته کان ده لئ: فلانه که سبشیان له نیودایه که له وان نه، به لکو پیوستی یه کی هه بووه و هاتوه بو نه وئ، فرمودی: نه وانه کوړیکن هه رکه سیک هه ر له گه لشیان دابنیشئ بی به ش نابئ. (بخاری و مسلم) له (ابو هريره) گتړاویانه ته وه.

^{۶۷} نه و وشه ی: فرمودی (قال) نوزده (۱۹) جاران دو باره بوته وهو به زیادیش دیت بهر چاو.

سځي: بهرهمي يادي خوا له بواړي فرمانبهری (الطاعة) دا

۱- يه که مين بهرهمي يادي خوا له بواړي فرمانبهری خوا دا نه ويه که ده بښته چاکه بؤ نووسران و خراپه لي لبران و پله بؤ بهر زکرانه وه له بواړه وه چندان دهق هه، بؤ ويته: * (ابوهريرة) خوالی پازي بي له پيغه مبهري خوا وه ﷺ گيږاويه ته وه که فرمويه تي: (هرکه سيک له پوځيک دا سه د جار بلئ: (لا اله الا الله وَحْدَهُ لَاشْرِيكَ لَهُ لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ) نه وه بؤي به بارته قاي پاداشتي نازا دکردي ده کويله داده نري و، سه د (۱۰۰) چاکه ي بؤ ده نووسري و، سه د خراپه ي لي ده سپريته وه له روژه ي دا هه تا نيواره بؤ ده بښته په ناو پاريزهر له شه يطان...) (بخاري و مسلم) گيږاويانه ته وه؛ پيشتريش چهند فرموده يه که مان له بواړه وه هيڼايه وه.

۲- بهرهميکي دیکه ي يادي خوا بريتيه له وه که خوا وه نه که ي له گوناخ و تاوان ده پاريزي، وهک خوي په روه رډگار فرمويه تي: (إِنَّ الَّذِينَ اتَّقَوْا إِذَا مَسَّهُمْ طَائِفٌ مِنَ الشَّيْطَانِ تَذَكَّرُوا فَإِذَا هُمْ مُبْصِرُونَ) الاعراف: ۲۰۱، واته: نه وانه ي که پاريزکاري ده که ن هرکاتيک خوخته يه که ي شه يطانيان گه يشتي، خويان ديته وه يادو يه که سر ده بښن.

به لي يادي خوا بهر چاوپووني له نينسان دا پهيدا ده کات و واي لي ده کات که هه ست به فيل و پيلانه کاني بکات و دوو چاري هه له و په له ي نه کات.

ديسان به هؤي بهر ده وام بوون له سر زیکر نينسان دل و زما ني به چاکه و طاعه ته وه پادي ت و دل و ميشکي له بيو خه يالي پيس و به دو زما ني له غه ييه ت و درؤ... هتد پاريزواو ده بي.

۳- هه روه ها زيکري خوا کړدن جيگاي زور له کرده وه چاکه کان ده گريته وه، به لام نه وان که لي ني نه م پر ناکه نه وه، چهند فرموده يه که به لگه ي نه ون که گوتمان، بؤ ويته:

* (عن عبدالله بن بسر أن رجلاً قال: يا رسول الله إن أبواب الخير كثيرة ولا أستطيع القيام بكلها فأخبرني بشيء أتسبب به، ولا تكثر علي فأُسي، قال: لا يزال لسانك رطباً بذكر الله تعالى) رواه

الترمذي واحمد وابن ماجه وصححه ابن حبان والحاكم ووافقه الذهبي.^{۶۸} که پيشتري هيڼا ومانه و ته رجه مه مان کردوه.

* نه و فرموده يه که (بخاري و مسلم) له (ابوهريرة) يان گيږاوه ته وه نيوه پوکه که ي نه ويه که هه ژاره کوچکه ره کان (فقراء المهاجرين) ده چنه لاي پيغه مبهري ﷺ و سکا لاي نه وي له لاده که ن که خاوه ن مال و سامانه کان (اهل الذور) پله بهرزه کاني به هه شت بؤ خويان دابن ده که ن چونکه ويپاي نويزو پوژوو که هه ژارو ده وله مه ند تييان دا به شدران، نه وان مال و سامانيشيان هه يه که هه ج و عومري پي ده که ن و جيهادي پي ده که ن و خيراتي پي ده که ن! نه و يش پييان ده فرموي: (أَلَا أَعْلَمُكُمْ شَيْئًا تَذْكُرُونَ بِهِ مِنْ سَبَقِكُمْ وَتَسْبِقُونَ بِهِ مَنْ

^{۶۸} بېروانه: (الوابل الصبب) ص ۷۶، په راويزي (محقق مخرج).

بعدكم ولا يكون افضل منكم إلا من صنع ما صنعتم؟) نایا شتیکتان پی بلیم که پیی دهگه نه وه
 نهوانه ی پیشتان که وتونه وهو پیشی پیش نهوانه دهگه نه وه که له دواتانه وهن، وه هیچ
 کهس له نیوه چاکتر نابی مهگه ریه کی که وهک نیوه بکات؟! گوتیان: با نه ی پیغه مبهری
 خوا، فرموی، دوی هر نویژیک ی فرهز (سبحان الله) و (الحمد لله) و (الله اکبر) بکهن.

۴- وه یادی خوا کردن روح و نامانجی سه رجهم خوا په رستی یه کانه وهک پیشتریش
 پوونمان کردوته وهو چهند ده قیکمان له سهر هیئاونه وه، وهک:

(وَأَقِمِ الصَّلَاةَ لِذِكْرِي) طه: ۱۴، وه مایه ی سهر فرازی و به خته وهری یه له دنیا و دوا روژدا:
 (... واذکروا الله کثیراً لعلکم تفلحون).

۵- ههروه ها یادی خوا بناغی دوستایه تی کردنی خوی په روه ردگارو فرمانبهری
 بوکردنیه تی، چونکه بهنده ههتا خوی خوش نه ویت یادی ناکات و، له نهنجامی نه بوونی
 یان کهم بوونی خوشه ویستی یه وهش له بیر ی دهکات و لی بی ناگا ده بیت.

۶- وه یادی خوا طاعه تیکه که ئینسانی مسولمان به هو ی وی یه وه پیش خه لکی
 ده که ویتنه وه وهک پیغه مبه ر ﷺ فرموویه تی: (سَبِّ الْمَفْرُودِ، قَالُوا: وَمَا الْمَفْرُودُ يَا رَسُولَ
 اللَّهِ؟ قَالَ: الذَّاكِرُونَ اللَّهَ كَثِيرًا وَالذَّاكِرَاتُ) رواه مسلم والترمذي، که پیشتریش هیئا ومانه و
 ته رجهمه شمان کردوه.

۷- بهرهمیکی دیکه ی یادی خوا کردن له بواری فرمانبهری کردنی خوی به خشنده دا
 نه وهیه که خاوه نه که ی دنیا دهکات له وه که موری دهغلی (نفاق) ی به نیوچا وانه وه بنری
 چونکه خوی کار به جی دهر باره ی دهغله کان فرموویه تی: (إِنَّ الْمُنَافِقِينَ يُخَادِعُونَ اللَّهَ وَهُوَ
 خَادِعُهُمْ وَإِذَا قَامُوا إِلَى الصَّلَاةِ قَامُوا كَسَالَى يُرَآءُونَ النَّاسَ وَلَا يَذْكُرُونَ اللَّهَ إِلَّا قَلِيلًا) النساء: ۱۴۲،
 واته: بیگومان دهغله کان دهیانه وی خوا بخه له تینن! به لام نهو فریویان ده دات، وهکاتیک
 بو نویژ هه لدهستن به ته نه بی هه لدهستن، وه به که می نه بی یادی خوا ناکه ن.

۸- ههروه ها بهرهمیکی دیکه ی یادی خوا کردن و زور خوا له یادی بوون نه وهیه که
 خاوه نه که ی له پوژی دوی دا دو چاری په شیمانی و خه فته خواردن نابیت، وهک
 پیغه مبه ر ﷺ فرموویه تی: (مَنْ قَعَدَ مَقْعَدًا لَمْ يَذْكُرِ اللَّهَ فِيهِ كَانَتْ عَلَيْهِ مِنَ اللَّهِ تَرَةً، وَمَنْ اضْطَجَعَ
 مَضْجَعًا لَمْ يَذْكُرِ اللَّهَ فِيهِ كَانَتْ عَلَيْهِ مِنَ اللَّهِ تَرَةً) وفي رواية: (وكان لهم حَسْرَةٌ) رواه ابوداود واحمد وهو صحيح.

واته: هه رکه سی که له شوی نیک دابیشی و یادی خوی تیدا نه کات نه وه خوا به بواردن و
 کهم و کووپی له سهری حیساب دهکات، وه هه رکه سی که له جی یه که دا رابکشی که یادی
 خوی تیدا نه کات خوا به بواردن و کهم و کووپی له سهری حیساب دهکات.

وشه ی (حَسْرَةٌ) یش به مانای خه فته و داخ و په شیمانی دی.

چوار: بهرهمی یادی خوا له بواری خزمهت پی کردنی عقل و دل و جهستدا:

۱- یه که مین بهرهمی یادی خوا له بواری خزمهت پی کردنی دل و دهر وون و عقل و جهستدا، نه ویه که ده بیته مایه ی ئوخژن و ئارامی دل و دهر وون، وهک خوای پهرومردگار فهرموویه تی:

(الَّذِينَ آمَنُوا وَتَطْمَئِنُّ قُلُوبُهُمْ بِذِكْرِ اللَّهِ أَلَا بِذِكْرِ اللَّهِ تَطْمَئِنُّ الْقُلُوبُ) الرعد: ۲۸،

واته: نه و که سانه ی که پروایان هیناوه و به یادی خوا دلایان ئارام ده گری، بزائن که ته نیا به یادی خوا دلان داده مرکین و ئارام ده گرن.

به لئ نه و شته ی که به راستی ئوخژن و تهسه لای دلی مروف دینن ته نیا و ته نیا به ندایه تی بو خویه که یاد کردنی و همیشه دل پیوه په یوه ست بونی گرن گترین و سه ره کی ترین حالت و شیوه ی دره و شانه وه و بهرجهسته بوونیه تی.

وه بیگومان له کاتیک دا ئینسان دل به غهیری خوا ده به ستی و هوگری ده بی و ده بیته خولیا و ئاوات و هیوای نه وه له حاله تیکی نه خوش و په شیوی دهر وونی دایه و دوو چاری لادان (انحراف) بووه، وهک خوای په نهان بین له باره ی بی پروا کانه وه فهرموویه تی:

(إِنَّ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ لِقَاءَنَا وَرَضُوا بِالْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَاطْمَأَنَّنُوا بِهَا وَالَّذِينَ هُمْ عَنْ آيَاتِنَا غَافِلُونَ، أُولَٰئِكَ مَاؤُهُم النَّارُ بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ) یونس: ۷-۸، واته: بیگومان نه وانه ی ئومیده واری دیدارمان نین و ژبانی دنیا یان په سندروده و دلایان پی به ستوه و نه وانه ی که له نایه ته کانمان بی ناگان. نه وانه جیگایان ناگر - ی دوزخ - ه به هو ی نه و جوړه ه و ل و ته قه لایانه یانه وه که داویانه و نه و بهرهمه ی که ده ستیان خستوه.

به لئ خوینهری به پیز! هه وهک چو ن کرمی ئاوریشم هه ریه لیکي خوی به دهر وری خوی دا قوزاخیه ک ده چنی و دروست ده کات که پاشان تییدا دهر وری و بو ی ده بیته گوپو چه پس خانه، بی پروایانیش هه ر به و ه و ل و په نجه زیو بی کاکله ی که داویانه په نجه پو دهن و هه ر نه و ده ستکه و ته یان ده بیته مایه ی مهینه تی و نه گبه تی یان!!

۲- بهرهمی کی دیکه ی یادی خواش له بواری ناوبراودا نه ویه که بابای خوا له یاد به نه ندازه ی خوا له یاد بوونه که ی هم دل و دهر وونی و هم پوو و دیمه نی پو شن ده بی، جاری بو پو شن بوونه وه ی دل و دهر وون به هو ی زیکره وه نه ونده به لگه یه به سه که خوای په رو م ر دگار ناوی له شه یطانی خوتخوته کهر (الوسواس) ناوه خو په نهان که ر (الخناس)، چونکه وهک له وه سفی دا گو تراوه: ^{۶۹} (اِذَا غَفَلَ وَسَّوَسَ اِذَا ذَكَرَ اللّٰهُ خَسَّ) (الخناس)، چونکه وهک له وه سفی دا گو تراوه: ^{۶۹} (اِذَا غَفَلَ وَسَّوَسَ اِذَا ذَكَرَ اللّٰهُ خَسَّ)

^{۶۹} عن ابن عباس عن النبي ﷺ انه قال: (الشيطان جائمٌ على قلب ابن آدم فاذا ذكر الله تعالى خَسَّ واذا غَفَلَ وَسَّوَسَ) رواه البخاري معلقا، بروانه: (في ظلال القرآن) ج ۸، ص ۷۱۳.

واته: ههركاتيك ئينسان له خوا بئناگابوو خوتخوتهى بۆ دهكاته، بهلام نهگهر يادو باسى
خوای کرد خۆی په نهان دهكاته! كه واته شهيطان دزو مالبړيكه كه دهرهفتهى له تاريكى
وهردهگرئ و بهووى پوښنايى و پووناكى يهوه دزى و مالبړينهكهى سهرناگرئ!

دهربارهى گهش و پوون بوونى ديمه ن و پووش بهووى يادى خواوه هم شتيكى
به رههست (محسوس) و تهجره به كراوه و هم چهند دهقيكيش ئامارتهى پئ دهكهن، بۆ
ويته: (سَمَاءُهُمْ فِي وُجُوهِهِمْ مِنْ أَثَرِ السُّجُودِ) الفتح: ٢٩، جا وهك چوڼ سهجده بۆ خوا بردن
نيشانه لهدهم وچاوى بروداران دا پيدا دهات زيكرى خواو هه طاعهتيكى ديكهش هه وايه.
ههروهها له فهرمودهيهكى (مُرْسَل) دا له پيغه مبهروه ۛ هاتهوه: (مَنْ قَالَ كُلَّ يَوْمٍ مِائَةَ
مَرَّةٍ: لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ يُحْيِي وَيُمِيتُ بِيَدِهِ الْخَيْرُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ
قَدِيرٌ، أَتَى اللَّهُ تَعَالَى يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَ وَجْهَهُ أَشَدَّ بَيَاضًا مِنَ الْقَمَرِ لَيْلَةَ الْبَدْرِ)^{٧٠}

٣- ههروهها يادى خوا خوراك و بژئوى دل و گيانه، چونكه خواى بهديهينهر پوونى
كردوتهوه كه ئينسانى له خاك (تراب) و گيان (روح) ييك كه تايبه ته بهخويهوه دروست
كردوه، وهك فهرموويهتى: (إِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلَائِكَةِ إِنِّي خَالِقٌ بَشَرًا مِنْ طِينٍ، فَإِذَا سَوَّيْتُهُ وَنَفَخْتُ فِيهِ
مِنْ رُوحِي فَقَعُوا لَهُ سَاجِدِينَ) ص: ٧١-٧٢.

جا ئهو بهشهى مرووف كه له خاك دروست بووه كه جهستهكهيهتى خوراك و
بژئوهكهيشى هه له خاك پيدا دهبئ بهلام ئهو بهشه كه له خواوهيهو پهيوهندييهكى
تايبهتى بهخواوه ههيه، ئهوه بيگومان خوراك و بژئوهكهيشى ههروهك خويهتى.

٤- وه زيكرى خواكردن مايهى هيژو پيژى مهعنهوى و ماددىيه لهپووح و جهستهى
ئينسان دا، كه ئهم مهسهلهيهش ويپراى ههست پئكران و تهجره بهكرانى چهند دهقيكى
سوننه تيش ئامارتهى پئ دهكهن بۆ ويته:

* ئهو فهرمودهيهى كه (بخاري و مسلم و ابوداود و ترمذي واحمد) له (علي بن ابي طالب) يان
خوالينى پازى بئ گيپراوه تهوه، كه كاتيك خوى و (فاطمة) ي هاوسهري خوالينى پازى بئ داواى دابين
كردنى خزمهتكار (خادم) يكيان له پيغه مبههر ۛ كرد كه بۆ ئيش و كارى مالى يارمهتى يان
بدات چونكه عهلى بهئاوه لههينجان و فاطيمه بهدهستار بادان و خزمهتى مال ماندوو بوو
ون! پيغه مبههر ۛ پئى فهرموون كه هه شهويك چوونه سهر جيگا سى وسى (٣٣) جار
(سبحان الله) و سى و سى جار (الحمد لله) و سى وسى جار (الله اكبر) بكهن، وه فهرمووى:
(إِنَّهُ خَيْرٌ لَكُمْ مِنْ خَادِمٍ) ئا ئهوه بۆ ئيوه له خزمهتكار چاكتره.

^{٧٠} بپروانه: (الوابل الصيب) ص ١٦٥، فهرمودهى (مُرْسَل) يش ئهويه كه ئهو هاوهل (صحابى) هى كه
له پيغه مبهروه ۛ گيپراويه تيهوه ناوى نه هاتين.

دیاره ئه‌م فهرمووده‌یه به‌ئاشکرا ئه‌وه ده‌گه‌یه‌نی که زی‌کری خوا دل و ده‌روون و جه‌سته‌ی ئینسان له‌ئاقار گرفتاری و په‌نج و ماندوو‌بوون به‌هیزو پته‌و ده‌کات.

۵- سه‌رجه‌م زاناو پسپو‌رانی بواری ته‌زکیه‌و عیرقان له‌سه‌ر ئه‌وه یه‌کده‌نگن که دل و ده‌روونی ئینسانیش وه‌ک ئاسن و مس‌و کانه‌زیه‌کانی دیکه ژه‌نگ ده‌گری و ژه‌نگ و ژاره‌که‌یشی وه‌ک (ابن القیم) گو‌توو‌یه‌تی: ^{۷۱} به‌هۆی دوو شتانه‌وه‌یه:

۱- گوناخ کردن   ب- بی‌ئاگایی له‌خوای بی‌وینه،

خوای به‌رزو مه‌زنیش فهرموویه‌تی: (وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ، الَّذِينَ يَكْذِبُونَ يَوْمَ الدِّينِ، وَمَا يُكْذِبُ بِهِ إِلَّا كُلُّ مُعْتَدٍ أَثِيمٍ، إِذَا تُتْلَىٰ عَلَيْهِ آيَاتُنَا قَالَ أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ، كَلَّا بَلْ رَانَ عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ مَا كَانُوا يَكْسِبُونَ) المطففين: ۱۰-۱۴،

واته: سزای سه‌خت له‌و پو‌ژده‌ا بو به‌درو‌زانان، ئه‌وانه‌ی که‌پو‌ژی سزاو پا‌داشت به‌درو‌ ده‌زانن، وه‌ جگه‌ له‌هه‌موو له‌پ‌ی لاده‌ریکی گونا‌حکار که‌س به‌درو‌ی نازانی. کاتیک ئایه‌ته‌کانمانی به‌سه‌ردا بخو‌یندری‌ته‌وه‌ ده‌لی: ئه‌فسانه‌ی پیشینانه! نه‌خیر به‌لکو‌ کرده‌وه (خرابه) کانیان ژه‌نگ و که‌مه‌ری له‌سه‌ر دل‌یان په‌یدا کردوه.

ئاشکراشه‌ که چاره‌سه‌ری گونا‌حه‌کان تو‌به‌یه‌و هی بی‌ئاگایی (غفلة) یش بریتیه‌ لیا‌دکردنی خوای تاک و پاک.

هه‌روه‌ها له‌په‌نجه‌مبه‌ریش ﷺ گه‌پ‌راوه‌ته‌وه ^{۷۲} که فهرموویه‌تی: (لِكُلِّ شَيْءٍ صِقَالَةٌ وَإِنَّ صِقَالَةَ الْقُلُوبِ ذِكْرُ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ) رواه البيهقي عن عبدالله بن عمرو بن العاص مرفوعاً، واته: هه‌موو شتی‌ک (که‌ژه‌نگ ده‌گری) صاف که‌ره‌وه‌یه‌کی هه‌یه، جا صاف و پوون که‌ره‌وه‌یی دل‌انیش یادی خوای زال و پایه‌داره.

۶- هه‌روه‌ها به‌هۆی زی‌کروه‌ه ئینسان له‌بی‌ئاگابوون له‌خوا ده‌پاری‌زری، که بی‌گومان له‌خوا بی‌ئاگابوون و خوا له‌بیر‌چوون سه‌رچاوه‌و ماکی کوفرو نی‌فاق و گوناخ و تا‌وانه‌کانه هه‌ربو‌یه‌ش خوای کاربه‌جی پای‌گه‌یاندوه که له‌خوا بی‌ئاگابوون و فه‌رامو‌ش کردنی پیشه‌ی ده‌غەل و بی‌پروایانه‌و زاده‌و ده‌سته‌که‌وتی شوومی به‌سه‌ر ئینسان دا زالبوونی شه‌یطانه، وه‌ک فهرموویه‌تی: (الْمُنَافِقُونَ وَالْمُنَافِقَاتُ بَعْضُهُمْ مِنْ بَعْضٍ يَأْمُرُونَ بِالْمُنْكَرِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمَعْرُوفِ وَيَقْبِضُونَ أَيْدِيَهُمْ نَسُوا اللَّهَ فَنَسِيَهُمْ إِنَّ الْمُنَافِقِينَ هُمُ الْفَاسِقُونَ) التوبة: ۶۷.

^{۷۱} به‌وانه: (الوابل الصَّيْبُ) ص ۸۲.

^{۷۲} هه‌مان سه‌رچاوه، ص ۸۱، بو‌یه‌ش به‌ته‌عبیری (گه‌پ‌راوه‌ته‌وه - روی) هیناومه چونکه فهرمووده‌که لا‌وا‌زو (ضعیف) هه‌و زانا‌یانیش نه‌جو‌ره ته‌عبیره‌یان بو فهرمووده‌ی بی‌هیز داناوه.

واته: مونا فیه نیرۆ مییه کان هه ندیکیان له هه ندیکیان فەرمان به خراپه ده که ن و پێ له چاکه ده گرن وه ده ستیان له چاکه و خێر ده گرنه وه، خویان له یاد کردوه و خواش فەرماوشی کردوون بێگومان دهغه له کان له پێی ده رچوان.

دیسان خوای دادگەر له سیاقی ئه و ئایه تانه دا که له باره ی ئه و مونا فیه قانه ده دوین که له گه ل جووله که کان (قوماً غَضِبَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ) دا که یین و به یینیان دژی ئه هلی ئیسلام هه بووه فەرماویه تی: (... اسْتَخَوَذَ الشَّيْطَانُ فَانْسَاهُمْ ذِكْرَ اللَّهِ أُولَئِكَ حِزْبُ الشَّيْطَانِ أَلَا إِنَّ حِزْبَ الشَّيْطَانِ هُمُ الْخَاسِرُونَ) المجادلة: ۱۹.

واته: شه یطان خستوویه ته ژیر رکیفی خویه وه و یادی خوای له بیر بردوونه ته وه، ئه وانه پێری شه ییتان، بزائن که پێری شه ییتان زیانباران.

له و ئایه تانه شه وه ده فامریته وه که وه ک چۆن یاد و باسی خوای په روهر دگار خه سه له ت و درووشم نیشانه ی مسو لمانان و کو مه لی خوا یه، خوا له بیر چوون له خوا بی ناگابوونیش خه سه له ت و نیشانه ی کافرو مونا فیه وه ده سه ته و تا قمی شه یطانه.

۷- به ره مه میکی دیکه ی یادی خواش بریته له وه ده سه ت هینان و به هیژ کردنی خه سه له تی ناوبراو کو ئێکی یه کجار گرنگ ده گی پێی له ژیا نی مرو قدا و به پیچه وانه وه ش نه بوون و له ده سه ت دانی کاری گه ری یه کی یه کجار سه لبی هه یه.

دکتۆر (احمد عزت راجح) ده رباره ی نه خووشی بیرو زهین بلاوی و په رت بوون که پیچه وانه ی بیر چه سپاندنه گو توویه تی: ^{۷۳} {پیویست به پروونکردنه وه ناکات که زهین بلاوی و بیر په رت بوون ئه گه ر بوو به خوویه کی چاره سه ر نه کرا و چه ندان شوینه وارو ئه نجامی به دو دلته زینی ده بن، وه زۆر له خویندکاران ده لێن: ئه و نه خووشی یه هویه کی سه ره کی و بنه په تی بووه له دوا که وتن و که وتن (رسوب) ی جار له دوا ی جاریان، ئه مه و جگه له وه ش خووی گو رین ده بیته هوی هه سه ت کردن به ناته وای و هه سه ت کردن به ده سه ته و ستانی له ئاقار خو چاره سه ر کردن دا، بگه ته نانه ت رق له خو هه ستانیش }

ئنجا ئایا چۆن چۆنی یادی خوا تبارک و تعالی ده بیته هوی چاره سه ری نه خووشی بیر په رتی و زهین بلاوی؟ ئه وه دیسان دکتۆر (عزت احمد راجح) ده لێ: ^{۷۴} {ئه وانه ی که سه باره ت به که م توانای بیر چه سپاندن و وریای سکا لا ده که ن، جا قوتابی بن یان نا، گیرو گرتیان ئه وه نیه که یه کجاری بی ده سه له ت بن و نه توانن بیریان کو بکه نه وه به لکو

^{۷۳} بره وانه: (اصول علم النفس) ص ۱۸۴، ط: مزیدة ومنقحة.

^{۷۴} هه مان سه رچاوه، ص ۱۸۳.

گرفته که یان ئه وهیه که بیرو زهینیان دهروات دالغه به چهند شتیکه وه لی ددهن که له لایان لهو شتهی له بهرده میانه و دهیانه وی بیرو خویانی له سهر کۆبکه نه وه خوشه ویست ترن، وه هیچ شتی که یارمه تی زهین چه سپاندن و بیر کۆکردنه وه بدات بۆ بابته تیکی دیاری کراو، وه که هه بوونی مهیل و ئاره زوو و بایه خ پیدان و خوشه ویستی له دل دا دهر باره ی بابته که {
ئنجنا ئاشکراشه که هه موو ئه و هۆکارو پالنه رانه به چاکترین شیوه له زیکی
خوادا هه ن.

(ولیم مۆلتۆن) یش دهر باره ی شیوازو میکانیزمی ده ستگیر کردنی خه سلته تی ناوبراودا
گوتویه تی: ^{۷۰} (وه پهیدا کردنی توانای بیر چه سپاندن پیویستی به پراهیان و پله پله یی
ههیه، خۆپراهیانی ش پیویستی به پشوو دریشی و خۆپاگری ههیه، چونکه قوتار بوون
له زهین بلاوی و بیر کۆکردنه وه چه سپاندن به ره می هه ول و په نیج کیشانیکی زوو
به رده وامه، جا ئه گهر بتوانی په نجا که پرت سه د که پرت زهینت بگپیه وه سهر ئه و بابته تی
برپاری چاره سه رکردنیت داوه جار له دوا ی جار، ده بینی ئه و دالغه و خه یالانه ی که
له میکشت دا چه نگه پرچه یان بوو و ده هاتن و ده چون، زور ناخیه نی شوینی خویان
چۆل ده کن بۆ ئه و مه به ست و بابته تی که هه لت بژاردوو و برپارت له سهر داوه و مشوورت
لی خواردوه. ئنجنا ده بینی وات لی هاتوه که هه ر کاتی که بته وی بیرت به چه سپینی
به گویره ی ویستی خۆت ده توانی).

وه که ده بینین به پیی قسه ی زانایانی ده رووناس بۆ پهیدا بوونی خه سلته تی بیرو زهین
کۆکردنه وه چه سپاندن دوو شت پیویستن:

ا- هه بوونی ره غبه ت و خوشه ویستی و بایه خ پیدان.

ب- خۆپراهیان و به رده وامی دوو باره و چهند باره کردنه وه ی گپرا نه وه ی بیرو زهین بۆ
سهر مه به ستی دیاری کراو.

ده جا بگومان هه ر کام له و دوو مه رج هه ش له زیکی خوادا هه ن، چونکه، یه که م: یادی
خواکردن زاده و به ره می زیده خوشویستن و به گه وه و پاک به رزو مه زن گرتنی خوا ی
په ره رده گاره، دووهم: ئاماده بوونی بیرو زهین و دل بیداری (حضور القلب)
دوو باره کردنه وه (تکرار) یش پیکهینه ی هه ره گرنگ و به پرتیه تی.

^{۷۰} پروانه: (روح الصلاة) عقیف عبدالفتاح طباره، ص ۳۲، ط ۱۱. وه بۆ هه رسیکیان پروانه: (یادی خودا)

به رگی یه که م، لاپه ره ۱۶۷ تا ۱۷۲.

۸- وه له کوتایي دا بهرهمیکی زیده گهوره و گرنگی یادی خوا کردن بریتیه له پارێزانی خاوه نه که ی له زۆریه ی زۆری درودو نه خوشی یه عه قلی و دروونی و جهسته یی یه کان، وه یارمه تی دانی بو چاره سه رو لی قوتار بوونیان ئه گهر پێیان وه گیروده بووبی، خوی دادگهر له و باره وه فهرموویه تی: (... فَمَنْ اتَّبَعَ هَذَايَ فَلَا يَضِلُّ وَلَا يَشْقَى، وَمَنْ أَعْرَضَ عَنْ ذِكْرِي فَإِنَّ لَهُ مَعِيشَةً ضَنْكًا) طه: ۱۲۳-۱۲۴، واته: جا ههر که سیك بکه ویتته شوین هیدایه تی من ئه وه نه له پری ون ده بیست نه ژینتال ده بی، وه ههر که سیك پشت له یادی من بکات ئه وه بیگومان ژیانیکی تهنگ و تالی ده بی...

دیاره ئه و ژیان و گوزهرانه (سهخت و تهنگ و دژوار)^{۷۶} ه که بابای بی دین و لاپری و پشت له بهرنامه و زیکری خوا کردو تووشی ده بی سی شتان هه لده گری:

ا- نا ئارامی دل و دروون و ههست نه کردن به ئاسووده یی و ئوخزن.

ب- خۆپانه گری و پشوو سوار بوون و تیشکان له بهردهم گرفت و نارمه ته یه کان دا.

ج- پهیدا بوون و سه ره لدانی چه ندان نه خوشی دروونی و عه قلی که به هوی وانیشه جهسته دوو چاری چه ندان درودو نه خوشی ده بیست.

ئنجا له راستی دا ئه م سی شتانهش زۆر پیکه وه په یوه ستن و وه چۆن سی یه م زاده و ئه نجامی دووه مه، دوو مهیش به هوی یه که مه وه سه ره لده دات.

جا ههر چه نده ئه وه ی گوترا زۆر ناشکرا و پوونه به لام با بو دلنیا یی زیاتریش چه ند قسه یه کی دروونناسانیش له و باره وه بنیینه وه:

یه کهم: (ویلیام جیمز) مامۆستای فهلسه فه له زانکۆی (هارفارد) گوتوویه تی:^{۷۷}

(کاریگه رترین درمانی ساپیژکردنی خه م و په ژاره و نیگهرانی، بریتیه له و عه قیده و بره وایه ی که ئایین فهرمانی پی ده کات).

دووه م: (دایل کارنیجی) گوتوویه تی:^{۷۸} (ئه مپرو نوێ ترین زانیاری، واته زانیاری

دروونناسی (علم النفس) ئه و پێرونی یانه فیری خه لکی ده کات که پیغه مبه ران علیهم الصلاة والسلام پریان ده گه یانندن، بۆچی؟ چونکه دروونناسان بۆیان ده رکه وتوه که پارانه وه و

^{۷۶} بهوانه: تهفسیری (البیضاوی) ج ۲ ص ۶۴، که (ضنکاً) ی ئاوا لیک داوه ته وه.

^{۷۷} بهوانه: (یادی خوادا) بهرگی یه کهم، لاپه ره: ۱۰۸، ۱۰۹.

^{۷۸} بهوانه: (یادی خوادا) بهرگی یه کهم، لاپه ره: (۱۰۹-۱۱۰).

نوښتو بږواي پته و به نايين، خه م و په ژاره و زهين بلاوي و هه لچوون و ترس... له دل و د مروني مروځ دا ناهيلايت).

سئ يه م: (بوول ئه رنست ئه دؤلف) مامؤستاي ياريددهر له تويكاري (تشرېح) دا له زانكوځي (سانت جونس) يش له و باره وه دهلي: ^{۷۹} (... من له ماوه ي كار كردنم له بواي پزېشكي دا بوم دهر كه وتوه كه چه كدار بوونم به لايه ني مه عنه وي وپراي شاره زاييم له چاره سر كردني هه موو نه خوځشي يه كان دا ياريددم ددهات، به چاره سه ريكي وا كه پيت و فهري پيوه دياره، به لام ئه گهر بيټ و مروځ په روه ردگاري فهرامؤش بكات، ئه وه په نچ و هه وله كان نيوه چل بگره كه م تريش دهن.

زور به ي نه خوځشي يه كان ي گه ده په يوه ندي يان به و شتانه وه ^{۸۰} كه ئينسان ده يان خوات به لكو په يوه ندي يان به و شتانه وه يه كه دل و د مروني ده يان خوات، بويه پيوسته ئه و جوړه نه خوځشانه بهر له هه ر شتيك پق و قين و خه م و ناسؤرو په ژاره كانيان كه له دل و د مرونيان دان چاره سر بكرين، با چاو له و پيغه مبه رانه بكه ين كه دوو عايان بو ناحه زه كانيان ده كرد، چونكه هه ركاتي ك دل و د مرونيان پاك و ساف بووه، ئه وه مسؤگه ر پري چاره سر ده گرنه بهر.. جا ئه گهر بيټ و ترس و دوو دلي و دله راوكه (قلق) له سر بنچينه ي پته و كردني بږوا به خوا بووني ئينسان چاره سر بكرين، ئه وه چاكبوونه وه و تهن دروستي بو گه پانه وه ي ئينسان به جوړيكي وا پوودهات، له زور حالان دا وهك جادوو (سحر) ده چي.. جهسته ي مروځ له كاتي ك دا له گه ل به دي هينه رو په روه ردگاري دا په يوه ندي يه كي ريك و پيكي ده بيت له باشترين حال دا ده بي، به لام به بي ئه وه تي كچوون و دهر ده دارييمان تووش ده بيت).

ameer.maktab@yahoo.com

/AliBapir

/AliBapir

/MediaAmeerOffice

www.alibapir.net

چواره م: چند زانايه كي پسپوري د مروني ناس تي كپراي ئه م تي كچوون و نه خوځشي يانه ي خواره وه به زاده و هه لقولاوي حال ته د مروني يه ناته و اووه كان و نه خوځشي يه كان ي ده زانن:

۱- تي كچووني كوئه ندامي سووړي خوځن.

۲- بهر زبوونه وي په ستاني خوځن (ارتفاع ضغط الدم).

۳- سه ريئشه ي نيمچه يي (الصداع النصفي).

^{۷۹} سه رچاوه ي پيشوو، لاپه ره: (۱۱۱، ۱۱۲).

- ۴- تیکچوونی کوئەندامی هەرس (اضطراب جهاز الهضم).
- ۵- قەلەوی.
- ۶- خواردن پێنەخوران.
- ۷- برینداری گەدە (قُرحة المَعِدَة).
- ۸- تیکچوونی کوئەندامی هەناسەدان.
- ۹- تیکچوونی کوئەندامی ئیسکی و ماسوولکەیی، رۆماتیزمی جومگەکان، ئازاری پشت، ماسوولکە گرژبوون (تشنج العضلات).
- ۱۰- تیکچوونی کوئەندامی دەمار (الجهاز العصبي).
- ۱۱- تیکچوونی کوئەندامی زاووزی.
- ۱۲- نەخۆشی یەکانی پیست (الأمراض الجلدية).
- ۱۳- نەخۆشی شیرپەنجە.
- ۱۴- نەخۆشی ریخۆلە ی گەورە.
- ۱۵- تیکچوونی لوو (پرژین) هەکانی نیووەوی لەش.^{۸۰}
- کەواتە: بەلێ راستە پارێزرانی ئینسان لەدەردو نەخۆشی یە دەروونی و عەقڵی و جەستی یەکان یەکیکی دیکە یە لەزادەو بەرھەم و دەستکەوتە گەورەو گرنگەکانی زیکری خوا تبارک وتعالی.

ameer.maktab@yahoo.com

/AliBapir

/AliBapir

/MediaAmeerOffice

www.alibapir.net

^{۸۰} بېوانه: (الإنسان ذلك المجهول) الكسيس كاريل، ص ۱۱۷، وه: (النفس: إنفعالاتها، أمراضها، علاجها) د. علي كمال، ص ۳۶۹، وه: (أصول علم النفس) ص ۱۶۹، ۱۷۰، وه: (الله يتجلى في عصر العلم) ص ۱۳۸، وه: (أرامش روانی و مذهب) ص ۱۶۷، د. صفدر صانعی. وه: (بهترین راه غلبه بر نیگرانیهها) ص ۲۰۶، نگارش و إقتباس: محمد جعفر، وه بېوانه: (روح الدين الإسلامي) ص ۱۷۵، ط ۱۸، عفيف عبدالفتاح طبارة، وه: (جَدَنَ حياتك) محمد الغزالي ص ۳۶.

پيڻج: بهرهمي يادي خوا له بواړي له بهرانبهر شهيطنو دوزمنان دا وهستان و
پي ويرانيان دا:

۱- يه كه مين زادهو بهرهمي زيكری خواي بهرزو بي وینه لهم بواړه دا نه ويه كه شهيطن
زه قهر به دل و دهر وونی كه سيك نابات كه به پروناكي نيمان روشن بوته وهو به يادي خوا
ناوهدان كراو ته وه، وهك پيشتريش ناماژهمان پي كرد، خواي په روهردگار به شهيطني
فهرمووه له وه لامي هه پشه و گورپه شه كردني دا له بنده كاني: (إِنَّ عِبَادِي لَيْسَ لَكَ عَلَيْهِمْ
سُلْطَانٌ وَكَفَىٰ بِرَبِّكَ وَكِيلًا) الاسراء: ۶۵، واته: بيگومان تو به بنده كاني من ناويري هه روهها
فهرموويه تي: (فَإِذَا قَرَأْتَ الْقُرْآنَ فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ، إِنَّهُ لَيْسَ لَهُ سُلْطَانٌ عَلَى الَّذِينَ
آمَنُوا وَعَلَىٰ رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ) النحل: ۹۸-۹۹.

واته: جا هركات قورثانت خویند له بهر شهيطني نه فرين لي كراو په نا بهر بهرخوا،
چونكه بيگومان نهو دهسته لاتي به سهر نه وانه دا نيه كه پروايان هيناوهو پشتيان به
په روهردگاريان به ستوه.

۲- هه روهها زيكری خوا ده بيته هو ي نه وه كه شهيطن خوراك و شويڼي هوانه وهو
خه وتني له لاي نينساني خوا له ياد چنگ نه كه وي، وهك پيغه مبهري ښه فهرموويه تي: (إِذَا
دَخَلَ الرَّجُلُ بَيْتَهُ فَذَكَرَ اللَّهَ تَعَالَىٰ عِنْدَ دُخُولِهِ وَعِنْدَ طَعَامِهِ، قَالَ الشَّيْطَانُ: لَا مَبِيتَ لَكُمْ وَلَا عِشَاءَ...)
رواه مسلم وابوداود وابن ماجه واحمد عن جابر بن عبدالله رضي الله عنه. كه پيشتر هيناو مانه وه
تهرجه مه شمان كرده.

۳- وه زيكری خوا ده بيته مايه ي خوراكري و پي چه سپان و به دوزمن ويران له كاتي
پوه بهرپوهونه وهو جهنگ دا، وهك خواي بهرزو مه زن فهرموويه تي: (يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا لَقِيتُمْ
فِئَةً فَاثْبُتُوا وَاذْكُرُوا اللَّهَ كَثِيرًا لَّعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ) الانفال: ۴۵.

واته: نه ي نه وانه ي پرواتان هيناوه هركات بهرنگاري كو مه ليك (له دوزمنانتان) بوون
چه سپاوو خوراكرين، وه نور يادي خوا بكن بوته وه ي سهر كه وتوو و سهر فرارين.

ameer.maktab@yahoo.com

/AliBapir

/AliBapir

/MediaAmeerOffice

www.alibapir.net

www.alibapir.net

شهش: بهره‌می یادی خوا له‌بواری برابیه‌تی و یه‌کریزی‌دا

۱-هیچ گومانی تیدا نیه که که‌سانیک هه‌میشه یادی خوا ویردی سهر زمانیان بیت و دلیان به‌یادی وی ئاوهدان و دره‌وشاوه بیت ناتوانن به‌نده دلسۆزو دۆسته نیزیکه‌کانی خویان خوش نه‌ویت و ئه‌رك و مافه‌کانی برابیه‌تی‌یان له‌گه‌ل دا جی‌به‌جی نه‌که‌ن!

خوای کاربه‌جی و به‌به‌زه‌یی له‌وباره‌وه به‌پیغه‌مبه‌ری کۆتایی ﷺ فه‌رموو: (وَاصْبِرْ نَفْسَكَ مَعَ الَّذِينَ يَدْعُونَ رَبَّهُمْ بِالْغَدَاةِ وَالْعَشِيِّ يُرِيدُونَ وَجْهَهُ وَلَا تَعْدُ عَيْنَاكَ عَنْهُمْ تُرِيدُ زِينَةَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَلَا تُطِعْ مَنْ أَغْفَلْنَا قَلْبَهُ عَنْ ذِكْرِنَا وَاتَّبَعَ هَوَاهُ وَكَانَ أَمْرُهُ فُرْطًا) الکف: ۲۸،

واته: ئه‌ی پیغه‌مبه‌ر ﷺ ئارام بگه‌رو له‌گه‌ل ئه‌وانه‌دا بمینه‌وه که به‌به‌یانیان و ئیواران له‌په‌روه‌دگاریان ده‌پارینه‌وه‌و پوو (دیدار) ی وی‌یان ده‌وی، وه چاوتیان لێ‌لامه‌ده‌و جوانی ژیا‌نی دنیات مه‌به‌ست بێ! وه به‌قه‌سه‌ی که‌سیک مه‌که که دلی‌مان له‌یادی خۆمان بێ‌ئاگا کرده‌وه‌و به‌دوای ئاره‌زووی خۆی که‌وتوه، وه کاری له‌کار تراز‌اوه.

پیغه‌مبه‌ریش ﷺ له‌وباره‌وه فه‌رموو‌یه‌تی: (لَيَبْعَثَنَّ اللَّهُ أَقْوَامًا يَوْمَ الْقِيَامَةِ فِي وُجُوهِهِمُ النُّورُ عَلَى مَنَابِرِ اللَّوْلُو، يَعْطُهُمُ النَّاسُ، لَيْسُوا بِأَنْبِيَاءَ وَلَا شُهَدَاءَ، قَالَ فَجِئْتُ أَعْرَابِيٍّ عَلَى رُكْبَتَيْهِ، فَقَالَ يَا رَسُولَ اللَّهِ صَفِّهِمْ لَنَا نَعْرِفَهُمْ، قَالَ: الْمُتَحَابُّونَ فِي اللَّهِ مِنْ قِبَائِلَ شَتَّى وَبِلَادٍ شَتَّى يَجْتَمِعُونَ عَلَى ذِكْرِ اللَّهِ يَذْكُرُونَهُ) (خرجه الطبراني في الكبير باسناد حسن).^{۸۱}

خوا له‌پۆژی قیامه‌تی‌دا چه‌ند کۆمه‌لیک زیندوو ده‌کاته‌وه که ده‌م‌و‌چاویان پووناکی تیدایه له‌سهر چه‌ند دوانگه‌یه‌کی گه‌وه‌ری داده‌نیشن، خه‌لکی خۆزگه‌یان پێ‌ده‌خوازن، نه‌پیغه‌مبه‌ران و نه‌شه‌هیدانیشن، راوی ده‌لی عاره‌بیکی خیل‌ه‌کی له‌سهر‌چۆکان دانیشن و گوتی: ئه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا بۆمانیان وه‌سف بکه تا‌کو بیانناسین! فه‌رمووی: ئه‌وانه‌ن که له‌پیناوی خوادا یه‌کتریان خوش‌ویستوه له‌تیره‌و هۆزی جیا جیا و لاتانی جو‌راو‌جو‌رن، له‌سهر زی‌کری خوا کۆده‌بنه‌وه‌و یادی ده‌که‌ن.

پیشتریش ئه‌و فه‌رمووده‌یه‌مان هینایه‌وه^{۸۲} که (بخاري و مسلم) له (ابوهريرة) وه گێ‌راویانه‌ته‌وه باسی گه‌وره‌یی و گرنگی کۆ‌پو مه‌جلیسه‌کانی زی‌کرو به‌رزی پله‌و پایه‌و پاداشتی کۆ‌بووه‌وان له‌سهر طاعه‌ت و زی‌کری خوا ده‌کات و له‌کۆتایی‌یه‌که‌ی باسی ئه‌وه ده‌کات که ته‌نانه‌ت که‌سیک به‌کاریکی شه‌خسه‌ی و تاییبه‌تی خویشی پێ‌ی له‌و کۆ‌پو

^{۸۱} بروه: (تربيتنا الروحية) سعيد حوى.

^{۸۲} به‌لام (التاج الجامع للأصول) ج ۵ ص ۸۶، ۸۷، که ئه‌و فه‌رمووده‌یه‌ی هیناوه پێ‌کتر هیناویه‌تی و وه ئه‌و

فه‌رمووی (قال) انه‌ی که وه‌ک پیشتر ئاماژه‌م پێ‌کردن تیدا نین

مەجلىسانە كەتتى خۇا لەبەر پېزۇ خورمەتى ئەو يادى خۇا كىردىن كۆپ كۆمەلە
ھەر دەيىبە خىشى!!

۲- ھەر ھەزىرى خۇا كىردىن ناۋى خۇا ھىنان و بەزى كىرە ھەزىز پاكىرتى
ناۋىنىشەنى لەھەمۇ كات و خالىك داۋ بەتايىبەت لە بۇنەكانى ۋەك: بانگ دان و قامەت
خۇيىندىن رۇژى جومە ۋ رۇژانى جەئەكان و كاتى جەج و عومپە ۋ ھتە دروشم
نىشانەى ھەرە بەزى زەقى كۆمەل و كۆمەلگى مسولمانە.

چونكە شىتىكى ئاشكرايە كە ھەمۇ پېزۇ كۆمەلەك دروشم و شىعارىكى ھەيە
كەپپە ھە دەناسرى ۋ، ھەتا پاددەيەكى زۇر دەبىتە پېئاس و دەر خەرى ماھىيەت و
جەقىقەتە، بۇ ۋىنە بابايەكى نەتە ھە نىشتىمان پەرسىت و ىردى سەر زمانى باس و
خواسى گەل و نىشتىمان و ئەو مەسەلە ۋ بابەتەيە كە پېئە ۋ پەيۋەستى،^{۸۲} ۋە بابايەكى
كۆمۇنىست و ماركسى دروشم و نىشانەى پېئاسرانى و ىردى سەر زمانى باسى ماددە و
گۇپان و پەرەستاندى كۆمەلگە بەھۇ ئامپىر ئامپازەكانى بەرەم ھىنان و بەرەپىش
چوۋنى خالەتى ئابوورى ۋ ھتە ۋ باس و يادى ماركس و ئەنگىزى لىنىن و ماۋتسى تۇنگ و
...ھتە!

بەلام مۇقى مسولمان و كۆمەلگى مسولمان لەسۇنگەى ئەۋە ۋە كە خۇاى بەزى مەزىن
بەگەۋەرتىن پاستى و پەرەدگار و پەرستراۋى خۇيان دەزانن و پازى كىردى بە بەزىرتىن
مەبەستى خۇيان دەزانن، لەنىۋيان دا باس ھەر باسى خۇاى تاك و پاك و
پېغەمبەرەكەى ﷺ و ئايىن و بەرنامەى خۇا بەرەكانىيەتى ۋ ھەر بابەت و
مەسەلەيەكى دىكەش باس بكى ھەر لەبەر تىشك و رۇشنايى پېساۋ ياساكانى ئايىن و
بەرنامەى خۇادا باس دەكرى،

بەكورتى: لەكۆمەلگەيەكى ئىسلامى دا خۇاى پەرەدگار چەق (مركزى) بەدەۋەدا
سوپانەۋەى سەر جەم قسە ۋ باس و خۇلياۋ ئاۋات و جەم و جۇل و چالاكىيەكانى تىكپراى
ئەندام و تۈيۋەكانىيەتى.

ۋە لەپاستى دا چ لەسەر ئاستى تاك و چ لەسەر ئاستى كۆمەلەش خال و سنوورى لەيەك
جيا كىردەۋەى ئىسلام و نەفامىتى (الاسلام والجاهلية) و ئيمان و كوفرو خۇا بەيەك گرتىن و
ھاۋبەش بۇ خۇا پەيدا كىردى (توحيد الله و الاشراك بالله)، خۇاى پەرەدگار و بەندايەتى

^{۸۲} بۇ لەيەك جيا كىردەۋەى نەتەۋە پەرسىتى و نىشتىمان پەرسىتى لەلەيەكەۋە سۆزى نەتەۋايەتى و خۇشۋىستىر و
خزمەت پى كىردى گەل و نىشتىمان پەۋانە: (سۆزى نەتەۋايەتى و پىرى ناسىۋناليزم) چاپى دوۋەم.

بۆ کردن یان بۆ نه کردنیه تی و، شته کانی دیکه سهرجه م لقو پوپ و بهرهم و دهره نجامی
 ئهم مه سه له یه ن، هه ریویه ش خوای کار به جی به پیچه وانه ی مسولمانانه وه که به یادیو باسی
 خوا دلیان ئوقره و ئارام ده گری: (الَّذِينَ آمَنُوا وَتَطْمَئِنُّ قُلُوبُهُمْ بِذِكْرِ اللَّهِ أَلَا بِذِكْرِ اللَّهِ تَطْمَئِنُّ
 الْقُلُوبُ) الرعد: ۲۸، وه سفی بی پروایانی به وه کردوه که به یادیو باسی خوا دلیان
 ده گوشری و بیزار ده بن! وه چۆن قالونچه ره شه که یفی به ته رس و ریخ دیت و ده لئین به
 بونی گول گیز ده بی: (وَإِذَا ذُكِرَ اللَّهُ وَحْدَهُ اشْمَأَزَّتْ قُلُوبُ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ وَإِذَا ذُكِرَ
 الَّذِينَ مِنْ دُونِهِ إِذَا هُمْ يَسْتَبْشِرُونَ) الزمر: ۴۵، واته: وه کاتی که به ته نیا باسو یادی خوا بکری
 ئه وانه ی پروایان به روژی دوا یی نیه دلیان ده گوشری (و بیزارو نارحه ت ده بن) وه کاتی که
 باسی غهیری خوا بکری دلیان خوش و گه ش ده بی.

ههروه ها هه ریویه ش له کاتی که دا به واداران به وه وه سف کراون که زور یادی خوا
 ده که ن: (وَالَّذَا كَرِيسَ اللَّهُ كَثِيرًا وَالَّذَا كَرَات) الاحزاب: ۳۵، ده بینین ده غه ل و دوو به وه کان
 (المنافقون) به وه وه سف کراون که خوایان هه ره له بیر نیه یادی ناکه ن: (الْمُنَافِقُونَ وَالْمُنَافِقَاتُ
 بَعْضُهُمْ مِنْ بَعْضٍ يَأْمُرُونَ بِالْمُنْكَرِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمَعْرُوفِ وَيَقْبِضُونَ أَيْدِيَهُمْ نَسُوا اللَّهَ فَنَسِيَهُمْ إِنَّ
 الْمُنَافِقِينَ هُمْ الْفَاسِقُونَ) التوبة: ۶۷، یان زور به که می و به ده گمه ن یادی ده که ن ئه ویش بۆ
 به وایامی و چه واشه کردنی خه لکی: (إِنَّ الْمُنَافِقِينَ يُخَادِعُونَ اللَّهَ وَهُوَ خَادِعُهُمْ وَإِذَا قَامُوا إِلَى
 الصَّلَاةِ قَامُوا كَسَالَى يُرَآؤُنَ النَّاسَ وَلَا يَذْكُرُونَ اللَّهَ إِلَّا قَلِيلًا) النساء: ۱۴۲.

ننجا پیویسته ئه وه ش بگوتری که مه رج نیه که م یادی خوا کردن ته نیا خه سه لته تی
 ئه هلی کوفرو نیفاق و شیرک بیست، به لکو که سانیکی مسولمانیش که هینده ی باسو
 خواسی: پاره و زیرو خواردن و خواردنه وه ی به تام و له ززه ت و، بهرگو و پوشاکی گران و
 به قیمه ت و، شمه ک و که ل و په ل و کۆشک و ته لارو زه وی و زار، یان سه ره کردو ده مپراستی
 مله وپو زۆردارو ریچکه ی خوارو پیرو ده سته ی کری گرتو بی یارو بی به ندو بار ده که ن، نیو
 ئه وه نده ش باسی خواو پیغه مبه ر ﷺ و ئیسلام و مسولمانان ناکه ن، هه ن و پیشیان وایه
 به هه شت له بهر وان وه بهر که س ناکه وی!

که واته: پاسته یادی خوای په ره وردگار درووشم و نیشانه ی مسولمانانه و سنووری
 نیوان ئه هلی کوفرو نیفاق و ئه هلی ئیمانیه، پیوه رو ته رازووی ئاست و ئه ندازه ی
 دینداری و مسولمانه تی مسولمانانیشه.

جا ئه گه ر بمانه وی برایه تی و ریزمان پته و تره پی که وه جۆش دراوتر بیست و خوشه ویستی و
 په رۆش و ریزو دلسۆزیمان بۆ یه کتر چاکتر و زیاتر بیست، وه نیشانه و سیمای دینداری و
 مسولمانه تیمان تیدا توختر و پیوه دیارتر بیست، ده بی هه ول به دین دل و ده روونمان به یادی
 خوا ئاوه دان ترو زارو زمانمان به زیکری وی پاراوتر بیست.

دهوت: بهرهمی یادی خوا له بواری دروست بوونی که سایه تی یه کی ساغ و سه لیم و تیرو ته وادا

۱- هیچ گومان له وه دا نیه که نهو بهرهم و سوودو بهرانه ی که له شش بواری پیشوودا رابردن ده بنه مایه ی زه مینه په خساندن بو دروست بوون و په روه رده بوونی که سایه تی یه کی مسولمانی ساغ و سه لامه ت و تیرو ته و او و پته وو دامه زراو، بو ئینسانی خوا یادکر، به لام به مهرجیک بهوشیوه و چو نیه تی یه نه نجام بدری که شهر دیاری کردو، نه گهرنا زیکریش وه هر ئه رکیکی دیکه ی ئیسلام نه گهر بیټ و بهوشیوه و چو نیه تی یه شهرعی یه ی خو ی نه بیټ، نه وه بیگومان به نه ندازه ی کهم بوونه وه ی مهرجه شهرعی یه کان و لادرانی، نه و کاکل و جه وه ره ی خو ی له ده ست دهادت و، له ناکامی نه وه ش دا بهرهم و بهرهمکانیشی کهم و کورت ده بن، یان هر نابن.

هر بویه ش پیغه مبهری پیشه و امان ﷺ فهرموویه تی: (إِنَّ الْعَبْدَ لَيُصْلِي الصَّلَاةَ مَا يَكْتَبُ لَهُ مِنْهَا إِلَّا عَشْرَهَا، ثَمَنُهَا، سَبْعُهَا، سُدُسُهَا، خُمُسُهَا، رُبْعُهَا، ثُلُثُهَا، نِصْفُهَا) رواه احمد وابوداود والبيهقي في طريقين صحح احدهما العراقي واخرجه ابن حبان في صحيحه وصححه الالباني.^{۸۴}

واته: بهنده جاری واهیه نویت دهکات به لام ته نیا دهییه کی، نوئییه کی، هه شتییه کی، حه وتیه کی، شه شیه کی، پینج یه کی، چوارییه کی، سئیه کی، نیوه ی له و نویتزه بو ده نووسری!!

به لئ خوینهری بهرپز! خودی زیکرکردن چهنده گرنگو و گورهیه به پی ی شهرع کردنی و لاندانیشی هینده گرنگو و گورهیه، چونکه خواپهرستی (عباده) دوو شاده ماری هه و بئ هرکامیکیان وهرناگیری و به که لکی هیچ نایه ت:
ا- ته نیا خواپهرستن (الّا نعبد إلا الله).

ب- په رستنی خوا به گویره ی شهرعی خوا (الّا نعبد الله الا بما شرعه لنا).
که واته: نه وانه ی که به حیساب یادی خوا ده کهن.. به تایبته له نه هلی ته ریه ت و ته صه ووف به لام به ناشاره زایی له شهرع کاره که یان نه نجام ده دن و خو یان دوو چاری چه ندان بیدعته و شتی ناشهرعی ده کهن که هه ندیکی هه ر بیدعته و ناشهرعی یه و خاوه نه که ی بهس گونا حبار ده بی، به لام هه ندیکی له وه ش به و لاوه تره و شیرک و کوفریشه

^{۸۴} بېروانه: (صلاة التراويح) ص ۱۰۴، طه، ناصرالدين الالباني.

وهك: ھاوارکردنه غەیری خواو سەجدەو پکوع بۆ بردنی و سیفەتی خوا پالداڤە لای!!
ئەو ئەوجۆرە کەسانە بەرھەم و کەلک هیچ بەلام زۆریش لەسەر ئەو بەناو زیکرکردنە
قەزدار دەبنەو... هتد.

۲- ئنجا بەرھەمیکی دیکە یە کجار گەرە و گرنگی زیکری خوا کە کاریگەرترین
دەوری ھەبە لەسەر کەسایەتی ئینسان ئەو ھەبە کە وا لەخاوەنەکە ی دەکات پوو بکاتە یەک
لووتکە ی ئامانج کە بریتێ لە وەدەست ھینانی بەخشش و پەزامەندی خوا ی پەرەردگار،
و بەو ھەش ئینسان لە پارایی و پەرژو بلاوی و بی ئامانجی قوتاری دەبی، وەک خوا ی
پەرەردگار فرمویەتی: (ضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا رَجُلًا فِيهِ شُرَكَاءُ مُتَشَاكِسُونَ وَرَجُلًا سَلَمًا لِّرَجُلٍ هَلْ
يَسْتَوِيَانِ مَثَلًا الْحَمْدُ لِلَّهِ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ) الزمر: ۲۹، واتە: خوا وینە یەکی ھیناوەتەو:
پیاویک کە ھی چەند ھاوبەشیکی پیکەو ناکۆکەو پیاویکیش کە بۆ پیاویک یەکلای ساغ
بۆتەو، ئایا حالیان وەک یەک دەبی؟ ستایش بۆ خوا بەلکو زۆرەیان نازان!

ئاشکرایە کە خوا ی کاربەجی لەم ئایەتەدا وینە ی بەکۆیلە یەک کە چەند خواوەنیکی
ھەن و کۆیلە یەک کە تەنیا ھی یەک کەسە، ھیناوەتەو، بۆ پوون کردنەو ھی حال و بالی
بابای ھاوبەش بۆ خوا دانەر (مُشْرِكٌ) و خوا بەیەکگر (مُوحِدٌ)، کە بیگومان زۆر لە یەک
جیاوازن، چونکە بابای خوا بەیەکگر بەھۆی خۆ یەکلای ساغ کردنەو ھەبەو بۆ خوا، تەنیا
بەندایەتی کردنی بۆ ی، پووی کردۆتە یەک ئامانج و ھەموو ھیزو وزەکانی خۆ ی
ئاراستە ی وی کردو، بەلام بابای ھاوبەش دانەر خۆ ی دووچاری ئەو کردو کە بییتە
شەرکەو شوینی گوریس پچرکینە ی ئەو ھاوبەش (شریک) و خواوەنە ی کە تییدا
بەشدارن و ھەرکامیکیان دەیەو بەلای خۆ ی دا پرایکیشی و بیکاتە ھی خۆ ی!

جا بیگومان ھەرکاتیکی ئینسان لەسەر ئەو جۆرە زیکرانە بەردەوام بییت کە پیغەمبەری
خوا ﷺ بۆ دوا ی نوێژە فەرپەکان و بەیانیان و ئیواران و حالەتە جۆراو جۆرەکانی ژیان و
گوزەرانی دیاری کردوون، ئەو مسۆگەر دەبنە مایە ی قوول بوونەو ھی ئیمان و عەقیدە ی
خوا بەیەکگرتن (عقيدة التوحيد) و پاک کردنەو ھی دل و میشکی مرۆف لەخلتەو خال و
ژەنگ و ژاری شیرک و نیفاق بەھەموو جۆر و شیوەکانی گەرە و گچکەیانەو، ئنجا هیچ
گومانیشی تییدا نیە کە قوتار بوونی ئینسان لەو دوو نەخۆشی یە کوشندەو بیڕەزایە ی
شیرک (کە بریتێ لە بوونە کۆیلە ی ئینسان بۆ شتەکان)، وە نیفاق (کە بریتێ لە دەغەلی و

دوو پوویی و له یهك جیایی پوالت و پنهان و دل و زمان)، وه خوږازاندنه وه به خه سله تی
به رزو پیروزی خوا به یه کگرتن، ده بیته مایه ی وده دست هیئانی که سایه تیه کی پاک و چاک و
نامانج دارو پایه دارو دامه زراوو نه له خشاوو تیرو ته واو.^{۸۰}

کو تایی ئه م باسه ش به م چهند دیږه شیعره دینم که هی یه کیکن له و جوړه که سانه ی که
له سایه ی به ندایه تی بو خواکردن و خوا به یه کگرتنه وه له دنیا و له ئه هلی دنیا بی منه ت
بووه و ئازادی راس ته قینه ی له سایه ی ته دنیا به ندی خوا بوون دا وده دست هیئاوه و
به په ی خو ی له ئاو ی دهر هیئاوه:

فَلَيْتَكَ تَحْلُوَ وَالْحَيَاةَ مَرِيرَةً	وَلَيْتَكَ تَرْضَى وَالْأَنَامُ غَضَابٌ
وَلَيْتَ الَّذِي بَيْنِي وَبَيْنَكَ عَامِرٌ	وَبَيْنِي وَبَيْنَ الْعَالَمِينَ خَرَابٌ
إِذَا صَحَّ مِنْكَ الْوُدُّ فَالْكَلُّ هَيْنٌ	وَكُلُّ مَا فَوْقَ التَّرَابِ تَرَابٌ

واته: ئه ی خوا یه خوژگه یادی تو م له لا شیرین ده بوو و ژیان و گوزهرانم سهر
له بهر تال و تفت ده بوو، وه خوژگه تو م لى پازى باى، با سهرجه م خه لکی لیم تو وره بن، وه
خوژگه نیوانم له گه ل تو دا خوش ده بوو، با نیوانم له گه ل هه موو جیهانیان دا تیک بچی،
ئه گهر تو خوش ت بویم هه موو شتیکم له لا ئاسانه و هه رچی له سهر گلش بی هه ر گله.

ameer.maktab@yahoo.com

/AliBapir

/AliBapir

/MediaAmeerOffice

www.alibapir.net

^{۸۰} له (یادی خوا دا) به رگی یه که م: به شی ده یه م، لاپه ره، ۱۷۳ تا ۱۸۶ دا، چهند قسه یه کی زور به نرخم
له زانای دهر و ناس و کۆمه لئاس (ئهریک فرۆم) هه هیئاو ن که له کتیبی (جامعه سالم) دا هیئاو نی و
له شوینی ناو براودا ده توانی سهرنجیان بده ی، دیاره (جامعه سالم) کۆمه لگایه کی ساغ ته رجه مه ی
فارسی و ناوونیشانی کتیبه که یه تی، به روانه: لاپه ره کانی: ۴۷، ۴۸، ۴۹، وه: ۱۵۰، ۱۵۱
له ته رجه مه فارسی یه کی م

www.alibapir.net

دوا قىسم

خوينەرى بەرپىزو خوشەويستىم! ستايشى بىپايان بۇ خوۋى پەرۋەردىگار (الحمد لله الذي بنعمة تتم الصالحات) كە لوتف و كەرەمى لەگەل كىردىم و ھىدايەتى دام بۇ نوسىن و تەۋاككۇلنى بەشى دوۋەمى (مسوئمانى كامل) كە "خوۋاپەرستى مسوئمان" ە، لەپاستى دا ئەو باس و بابەتانەى كە لەكتىبە شەرىيەكان دا لەژىر ناوونىشانى فېقىھى خوۋاپەرستىيەكان (فقه العبادات) دا نووسراون، سەرجه ميان و گەلىك باس و بابەتى دىكەشى گرتوونە خۇ.

ھىوادارىشم توش لەكاتى خويندەنەۋە موتالائى ئەم بەرھەمەدا كە بەرى پەنج و شەۋنخوونى چەندان ھەفتە مانگى بىپسانەۋەيە، ھەقى خۇى بدەيە و چاك چاك لى تىبگەى و ھەزىمى بگەى، بۇئەۋەى بتوانى ھەم بۇ خۇت بەوردى پەفتارى پىبگەى و، ھەم براو خوشكانى مسوئمانى دەۋر بەرىشتى پى ئامۇزگارى بگەى و، لەسەر پەرۋەردە بگەى. بەلام دەبى و رىا و ھۇشيار بى نە بەھۇى ئەم كىتبە و نە بەھۇى ھىچ كىتبە و بەرھەمىكى دىكەشەۋە، خۇت دوچار و گرفتارى دەردى كوشندە و سەختى دەمارگىرى (تَعَصُّب) و دىدەنگى نەكەى و، ھەق پىبوون و پىكان (إصابة) و چاك تىگەشتن لەسەر خۇت تاپۇ نەكەى، چونكە ەك لەبابەتى دوۋەم (بىنچىنە گرنگەكانى ھەلس و كەۋتى شەرىيەكانە و ژىرانە لەگەل و ردە بابەتە خىلافىيەكان) دا گوتوۋمانە: خوۋى كارىبەجى تبارك و تعالى و پىغەمبەرى لىزان ﷺ گەلىك لە مەسەلەكانى خوۋاپەرستىيەكانيان^{۸۶} - لەپوۋى چەندان ھىمكەت و سوۋد و بەرژەۋەندى جۇراۋجۇرەۋە كە يەكىكان ئاسانكارى (تيسير) يە و ھەلخستوون كە بگونجى بەچەند شىۋەى جيا جيا ئەنجام بدرىن و ھەمووشيان ھەر پەسەند و چاكن و ئەۋپەپى پەسەند و پەسەندتر يان راست و راست ترن و مەگەر بەدەگمەن دەنا ناگەنە نىۋ بازنەۋ خانەى راست و ھەلە.

و ھىوادارىشم كە لەخوۋاپەرستىيەكانمان و بەندايەتى كىردنمان دا بۇ خوا بەگشتى وىپراى فەرامۇش نەكردنى و ردە بابەتەكان و لايەنى پوالەتى يان زىاترو زىاتر جى سەرنج و بايەخ پىدانمان بابەتە گرنگ و بنەپەتىيەكانى خوۋاپەرستى و دىۋى پەنھان و جەۋھەر و كاكلەى بىت، كە بىگومان فەزكرانى خوۋاپەرستىيەكانىش ھەر بۇ ۋەدەس ھىنانى ئەو كاكل و جەۋھەر و پوۋحەيە.

^{۸۶} مەبەستىم خوۋاپەرستىيە پوۋتەكان (العبادات المحضة) ە كە من لەژىر ناوونىشانى: (پىنج

دروشمەكانى خوۋاپەرستى، داتىژىنە مەبەستى جۇرەم بىتەرەرخان كرەسون.

نیوهرۆك

بابەت

له جیاتى پيشهكى

پيشكهش بى

لا پهره

۲

۳

۴

۵

۹

۱۰

۱۵

۲۳

۲۳

۲۶

۳۰

۳۱

۷۵

۸۶

۸۷

۸۸

۹۳

۱۰۵

۱۱۳

۱۱۷

۱۱۸

۱۳۰

۱۳۶

۱۴۶

دووهمين درووشمى خواپهرستى: مال به خشين .

پى خوشکردن

بهندى يه كه م مال به خشين به گشتى

۱- پيناسه و پله و پايه مال به خشين

۲- مال به خشيني فهرز

۳- زهكات دان

يهك: زهكات يانى چى و كهى فهرز بووه؟

دوو: حوكمى زهكات نه دان.

سى: زهكات له كى وهرده گيرى؟

چوار: زهكات له چى و چى دهرى و چهند وهرده گيرى؟

پينج: زهكات دهرى به كى و كى؟

شهش: حوكمى گواستنه ودى زهكات.

حهوت: زهكات به كى خيرتره؟

۴- زهكاتى سهرفتره

۵- مال به خشيني سوننهت

۶- چونيه تى مال به خشين (چهند ئه دهب و پهوشتيكى بهرزو جوان)

۷- سه رهنجامى مال به خشيني رپاكارانه.

بهندى دووهم: چهند تى بينى يهكى گرنگ دهر باره ي زهكات دان.

يه كه م: زهكات دان و وهرگرتنى و دابهش كردنى

دووهم: زهكات و كووسپ و گيروگرفته كانى

سى يه م: زهكاتى ئازهل و بهروبووسى كشت و كال و ميوه جات

چوارهم: چهند جوره زهكاتيك

- ۱۷۴ بهندی سییه: بهراوردیك له نیوان زهكات و باج دا
- ۱۷۶ ۱- ماهیه تی زهكات و باج و خاله هاوبهش و جیاوازهکانیان.
- ۱۷۸ ۲- بنه مای مه بنه ئی زهكات و باج
- ۱۸۰ ۳- زهكات و باج له چی ده درین؟
- ۱۸۲ ۴- پرنسیپهکانی دادگهری له نیوان زهكات و باج دا
- ۱۸۶ ۵- بوچی له زهكات دان دا شیوازی ریژهی هه لبرایراره نهك هه لکشین؟!
- ۱۸۹ ۶- دهسته بهرکه زهكات و باج.
- ۱۹۶ ۷- ئایا ویپرای زهكات دروسته باجیش دابنری؟!
- ۲۱۷ ۸- ئایا باج دان ده بیته جیدار (بدیل) ی زهكات؟!
- ۲۲۱ بهندی چواره: بهرهم و شوینه وارهکانی مال بهخشین له ژیان و گۆره رانی تاك و کۆمه ل دا
- ۲۲۳ ئیمتیازو تایبه تمه ندی یهکانی زهكاتی ئیسلامی
- ۲۲۶ خالی یه کهم: بهرهم و شوینه وارهکانی مال بهخشین له ژیان تاك دا.
- ۲۳۸ خالی دووهم: بهرهم و شوینه وارهکانی مال بهخشین له ژیان کۆمه لگا دا.
- ۲۵۵ سییه مین دروشمی خواپهرستی پۆژووگرتن (المیام)
- ۲۵۶ ری خوشکردن
- ۲۵۸ بهندی یه کهم: پۆژووگرتن به گشتی
- ۲۷۲ بهندی دووهم: پۆژووی مانگی په مه زان
- ۳۰۹ بهندی سییه: پۆژووه سوننه ته کان
- ۳۱۴ بهندی چواره: ئه و پۆژانه ی که رۆژووگرتیان تیدا قه ده غه یه.
- ۳۲۲ بهندی پینجه م: ئیعتیکاف.
- ۳۳۰ بهندی شه شه م: بهرهم و سودهکانی رۆژووگرتن و چوونه ئیعتیکافه وه
- ۳۳۹ چواره مین دروشمی خواپهرستی: هه ج و عومره کردن
- ۳۴۰ ری خوشکردن
- ۳۴۲ بهندی یه کهم: پیناسه و پله و پایه و حوکمی هه ج و عومره کردن
- ۳۴۸ بهندی دووهم: جۆرهکانی هه ج و عومره مه رجهکانیان
- ۳۵۷ هه ج کردنی ئافرهت
- ۳۶۰ بهندی سییه: میقاته کاتی و شوینی یهکانی هه ج و عومره
- ۳۶۴ بهندی چواره: پایه و فه رزو سوننه تهکانی هه ج و عومره

۳۶۵	یەك: پایەكانی هەج
۳۷۵	دوو: فەرزه‌كانی هەج
۳۸۴	سێ: سوننه‌ته‌كانی هەج
۴۰۴	دووهم: پایە و فەرزو سوننه‌ته‌كانی عومره
۴۰۶	بەندی پینجەم: ئەو شتانه‌ی كه له‌ماوه‌ی ئیحرام دا هەپامن
۴۱۴	بەندی شەشەم: ئەو شتانه‌ی كه له‌ماوه‌ی ئیحرام دا موباح و پەوان
۴۱۹	بەندی هەوتەم: چۆنیەتی ئیحرام شكاندن و تەواوكردنی هەج و عومره
۴۲۱	بەندی هەشتەم: چۆنیەتی هەج و عومره كردن.
۴۳۰	بەندی نۆیەم: چەند وردە بابەتیکی دیکه له‌بارە‌ی هەج و عومره‌وه
۴۵۰	بەندی دەیەم: بەرهم و سوودە‌كانی هەج و عومره.
۴۶۱	درووشمی پینجەم: زیكری خواكردن
۴۶۲	رئ‌ خوشكردن
۴۶۵	۱- واتا و پیناسە‌ی زیكەر
۴۶۸	۲- گرنگی و پله‌ و پایە‌ی زیكری خوا
۴۷۳	۳- جۆره‌كانی زیكەر
۵۱۴	۴- چۆن زیكری خوا بكه‌ین؟!
۵۲۴	۵- بەرهمی زیكركردنی خوا.
۵۴۶	۶- دوا قسە‌م.

ameer.maktab@yahoo.com

/AliBapir

/AliBapir

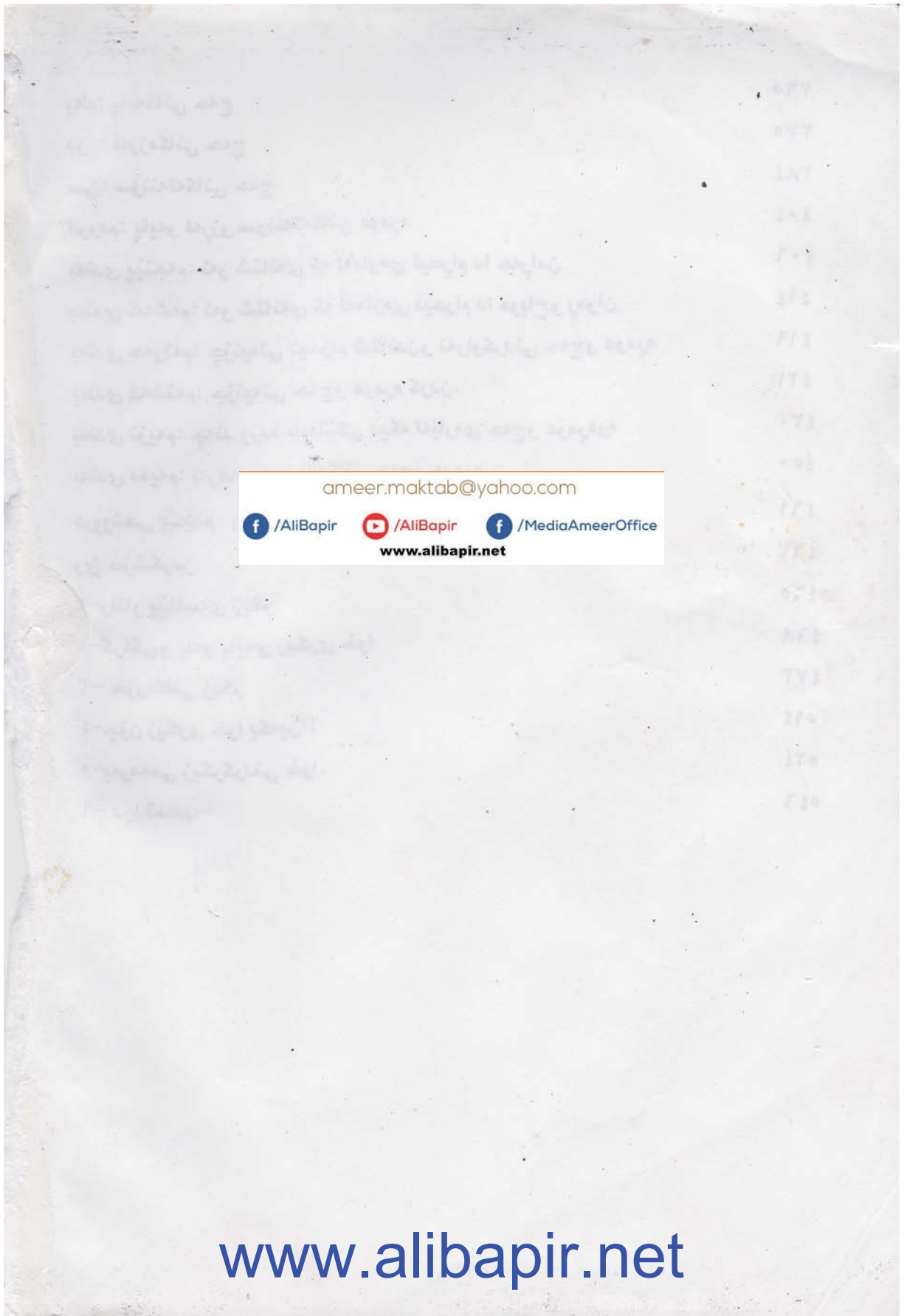

/MediaAmeerOffice

www.alibapir.net

www.alibapir.net

ameer.maktab@yahoo.com

/AliBapir

/AliBapir

/MediaAmeerOffice

www.alibapir.net

www.alibapir.net

ameer.maktab@yahoo.com

/AliBapir

/AliBapir

/MediaAmeerOffice

www.alibapir.net

نهم کتیبه

خویندەری بەرپز و خوشەوێستم:

ستایشی بێ پایان بۆ خۆی پەرۆدەگار (الحمد
الله الذي بنعمة تتم الصالحات) که لوتف و کەرەمی
لەگەڵ کردم و هیدایەتی دام بۆ نوسین و تەواوکردنی
بەشی دووەمی (مسوولمانی کامل) که
"خوایەرسەتی مسوولمانان" ه، لەراستی دا ئه
باس و بابەتانە هێ کە لە کتیبە شەرعی یەکان دا لە ژێر
ناوونیشانی فیکهه هێ خوایەرسەتی یەکان
(فقه العبادات) دا نووسراون، سەرجه میان و گەلێک
باس و بابەتی دیکەشی گرتوونە خۆ.

هیواداریشم تۆش لەکاتی خویندنهوه و مۆتالای
نهم بەرهمه دا که بەری پهنج و شه و نخوانی چەندان
ههفته و مانگی بێ پسانه وهیه، ههقی خۆی بدهیه و
چاک چاک ئێ تی بگه ی و ههزمی بکه ی، بۆ ئه وه ی
بتوانی هه م بۆ خۆت به وردی په فتاری له سه ر پێ
بکه ی و، هه م برا و خوشکانی مسوولمانی
ده ور به ریشتی پێ ئامۆژگاری بکه ی و، له سه ر
پەرۆدە بکه ی.

ژماره ی سیاردنێ (٢٤٨) ی ١٩٩٧ ی دراوه تی

www.alibapir.net